

د

امام رباني

ژوند ، خدمتونه او لارښوونې

ليکنه

د اسلامي نړۍ د نامتو ليکوال

مولينا سيد ابوالحسن علي ندوي

ژباړه

محمد وزير حامد

مل :

په افغانستان کې دمجدد صاحب کورنۍ

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم :	دامام رباني ژوند، خدمتونه او لارښوونې
ليکوال :	مولينا سيد ابوالحسن علي ندوي
ژباړه :	محمد وزير (حامد)
کمپوز :	محمد ابراهيم نبيل محمد اکرم نعماني
د چاپ کال :	۱۳۸۳ ل غبرگولي - ۲۰۰۴ م جون
د چاپ ځای :	لاهور - پاکستان
خپرونکي :	نفيس علمي ټولنه اکوړه خټک دارالعلوم حقانيې ته

مخامخ د سيد احمد شهيد مکتبي خواته ت / ۰۳۳۵۱۹۹۰۸۸

بیه: ۹۵ روپی

د موندلو درکونه: پېښور - سرحد بک ایجنسی خیبر بازار، دانش کتابخانه
 دهکي نعلبندي، مکتبه روضة القران، مکتبه رشیدیه قصه خواني، مکتبه
 سيد احمد شهيد اکوړه خټک، بحر العلوم مدرسه میرانشاه.

د ژباړې د بیا خپرولو حق ټولنه له خان سره خوندي بولي

د امام رباني

ژوند ، خدمتونه او لارښوونې

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دآلی

زما د هغې ارمانجنې اروا ته !

چې د نوي ژوند په لومړي پسرلي

کې خوانيمرگه شوه (!)

د خپرونډويي ټولنې يادښت

خومره چې دنړۍ مسلمانې پرگنې په اصطلاح دننې نړۍ دعصريت ودې او پرمختگ په ميدانوکې مخ په وړاندې گامونه اخلي؛ وينو چې هومره دوی اوله دوی څخه زيات ددوی اولادونه له ديني شعايرو سره نابنده کيږي، دخپلو اسلافو لاره پريږدي اوگام په گام دخپلو اسلامي ارزښتونو په وړاندې خپله بې اعتنايي او لاپروايي ښيي. له بده مرغه زمونږ په مسلماننه ټولنه کې اوس دغه ځورونکي چاپيريال ورځ تر ورځ برلاسی مومي اوداندښننه يې راولاړه کړې چې ددوی د ايمان، معتقداتو اوروحاني ارزښتونو دښمنانوشومي ارادې، نقشي اوموخي خدای مکړه پرې ريښتيني شي.

ددی دپاره چې په دغسې حساس پړاو او له ټولونه په ترڅو او ستونزمنو شيبوکې مو خپل ځوان کول - نارينه اوښځينه دواړه - دخپل دين له غوښتنو خبر شوي وي، په ذهني او علمي لحاظ دنامسلمانې نړۍ له مصنوعي اغيزو او چپاو څخه خوندي ساتل شوی وي دهمدې ځورله امله د نفيس علمي ټولنې د بنسټ ډبره کينودل شوه - خدای ﷻ دې استقامت، له ښه نيت سره يوځای ورپه برخه کړي - .

نفیس ټولنه چې ناپیلي ،ازاده دیني ، علمي ، فرهنگي او ادبي ټولنه ده اراده لري - که دخدای ﷻ مرسته یې په برخه وه - خپل ویر لړلي ولس ته داسلام د نامتو پوهانو او علماوو مسلکي لیکنې او غوره تالیفات له نورو ژبوڅخه په پښتو وژباړي او چاپ یې کړي او پښتو چې دامهال یې لمن له ناولون ، کیسو ، اکسیرونو ، سفرنامو ، شعرونو ، غزلونو او له گلانوڅخه ښه ډکه بریښي : دیني برخې ته یې لکه څرنګه چې خدمت په کار و ، ونه شو ، ښایي لاملونه به یې ډیر وي چې راسپړل یې به ګټې او تریخ تمامیږي . خوپه هرحال : دنفیس علمي ټولنه له تاسې سره ژمنه کوي چې په دې برخه کې به له خپل وس او توان سره سم خپلې هڅې ونه سپموي او یا په بله مانا دکار مرکزي ټکی به یې همدا وي .

داپه لاس کې ژباړه مودهمدې هڅو یوه بیلګه ده چې داسلام دیوه ستر بلونکي اود لار ورکو دسټر لارښود ژوند پانه پرائیزي ، دده دژوند داستان ، خدمتونه اولارښونې بیانوي ، دتجربې خبره ده چې ددغو ډول لیکنو لوستل په ذهن او عمل دواړو ډیر ښه اغیز پرې باسي ، له دې پرته دوحدةالوجود او وحدةالشهود بحثونه هم ځیري چې دژبې له ساده والې اوروان والي سره سره ددې ژباړې یوه ځانګړتیا داهم ده چې ژباړن یې خپل یاد ښت دخدای ﷻ دنازولې پېغمبر ﷺ دروضې مبارکې خواته لیکلې .

دیادولو وړه ده چې ټولنه به مو - که خدای کول - په نزدې راتلونکې کې په نورو ډیرو ګټورو ژباړو ونازوي چې په تلو تلو کې یې د یوڅو نومونه چې دامهال چاپ ته تیار دي دریادوو!

۱- تعليم الاسلام : پښتو ژباړه چې د " ديني ښوونې " په نامه به خپور شي دا كتاب د ماشومانو، نجونو اونويو ځوانانو د پاره د ديني ښوونو او املاء زده كولو تر ټولو غوره اثر دى.

۲- ديني ښوونه : د سپړيو او ميرمنو د پاره دغه كتاب د افغانستان څو تنو علماوو په گډه ليكلى دعقايدو، عباداتو، اخلاقو درې جلا گټورې برخې لري، ټولنه به يې ستاسې مخ ته له نويو گټورو زياتونو اوسمونو سره يوځاى ېږدي.

۳- اسلام اونوى اقتصاد : دغه كتاب دنړۍ دنوي اقتصاد اوسوداگرۍ په هكله د اسلام داسې لارښوونې بيانوي چې په اوسنې وخت كې يې پلى كول اسانه دي، چې دامهال د پاكستان د ديني مدارسو په نصاب كې داخل شويدي.

دغه خير دنورو گټورو كتابونو په ژباړه كار روان دى، اوس دا تر تاسې پورې اړه لري چې دغه غريبه ډيوگۍ چې لاهم د شيشي شال نه لري څومره په خپلولورينو، رغوونكو لارښوونو ځلانده او بله ساتي.

سو كاله اونكمرغه اوسئ.

د ټولنې له خوا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د سربيزي په نامه يوڅو کړنبي!

ښاغلی مولوي صاحب رحيم الله زرمټي *

اسلامي نړۍ په کال ۱۴۲۰ هـ ق د روژي مبارکې په وروستۍ لسيزه کې د الله تعالی ديوه پاک مقبول اومسعود بنده له برکتونو، فيوضاتواوعلمي رڼا څخه بې برخې شوه؛ اوپه دې توگه داسلام پياوړی قلم دصدق او اخلاص له گوتو ولويده ﴿ إِنَّ اللَّهَ ... ﴾ ؛ هغه قلم داسلامي نړۍ دسترې علمي هستۍ اوکامل انسان علامه حضرت مولانا سيد ابوالحسن علی ندوی رحمہ الله تعالیٰ علیہ و ؛ هغه مکرم بنده چی ټول ژوند يې د الله تعالی دین ته رابلنه او دعوت و، دغه بې بديله هستۍ دهندوستان لکهنو ته نږدی په خپل پلرنې کلې (تکيه کلان رای بريلي) کې ده ۱۴۲۰ هـ ق دروژي مبارکې په وروستۍ لسيزه کې چې د ۱۹۹۹ م کال د دسمبر ۳۱ مه نيټه اود جمعی مبارکه ورځ وه له لمانځه نه مخکې دسورت ياسين شريف په تلاوت کی دغه مبارک ایت ته رسيدله ﴿ إِنَّمَا تَذَكَّرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَحَسْبُ الرَّحْمَنِ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِعَفْوَ وَاحِرٍ كَرِيمٍ ﴾ چی دخپلی سپیڅلی ساه امانت يې دهغې اصلي خشتن رب العلمين ﷻ ته وسپاره او د "رفیق اعلی" په مقصد يې سفر پیل کړي

* دغزني دنورالمدارس مدرسي فاضل او د دعوت اوجهاد پوهنتون پخوانی استاذ

څرنگه چې دی مرحوم يوه علمي پيژندل شوي څيره وه، اسلام ته دېلني اود دعوت غږ يې په ټوله نړۍ کې خور؛ عربو او عجموته رسيدلی و، ډيرو بختورو انسانانو يې له برکت، پوهې او اخلاص څخه گټه واخيستله؛ زمونږ په افغاني ټولنه کې يې که څه هم زيات شهرت نه دی لرلی خو دا خبره ټوله نړۍ مني چې حضرت مولانا ندوی صاحب له هغو کم شميره دردمنډو، خواخوږو او مخلصو علماوو څخه و چې د علم، ورع او پرهيزگي، اخلاص او پيرزوني، ميانه روي او سالم فکر له ځلاندو صفتونو سره سره د اسلامي امت په بده ورځ اوناوډو ډير زيات غمجن ورحمه الله تعالى. دده په روڼ، له معرفت او معنويت څخه ډک زړه کې د اسلامي نړۍ دهر کونج اوهرې پيڅې د دردونو، ستونزو او کړاوونو په هکله پورنگه درد، خواشيني او خواخوږي پرته وه.

خدای بښلی "ندوي صاحب" چې د هندوستان په علمي ټولنو کې په "علي ميا" شهرت درلود، د ۱۳۳۳ هـ ق د محرم الحرام په شپږمه د هندوستان د لکهنو ولايت د "راي بريلي" په کلي کې د سيادت او علم په کورنۍ کې زيږيدلی دی، دده پلار حضرت مولانا عبدالحی الحسني "رحمه الله تعالى" هم د هندوستان - مشهورو علماوو او مولفينو څخه و چې مشهور تاليف يې "نزهة الخواطر" دی، ددوی دنسب لړۍ د حسنی ساداتو کرامو له مولانا قطب الدين المدني "م" ۶۷۷ هـ - : کې پېرې؛ کورنۍ يې له عراق څخه د غزني په لاره هندوستان ته راغلې ده؛ مولانا ندوي صاحب لومړنۍ او منځنۍ زده کړې د هندوستان په بيلو بيلو مدرسو کې ترسره کړي وروستۍ زده کړې يې د هندوستان په مشهور دارالعلوم "ندوة العلماء" کې بشپړې کړي، نوڅکه دی اودهغه دارالعلوم فارغان ځانونه ندوي بولي؛ د هندوستان په مشهورو علماوو کرامو کې چې ده علمي گټه او رڼا ورڅخه اخستې ده يودندوة العلماء شيخ الحديث مولانا حيدر حسن صاحب، بل مولانا حسين احمد مدني دديوبند مشهور دارالعلوم شيخ الحديث، دده په احاديثو کې استاذان وو.

د اسلام د دين داسې لويو رجالو او بزرگانو د مرحوم مولنا ندوي صاحب په علمي او عملي ژوند ډيره اغيزه كړې وه ؛ هغه ديني كارنامې چې دى په خپل ژوند كې په هغو بريالى شويدي ددغو بزرگانو د هڅو او دعاگانو له برکته به يې گټله . د عربي ژب پوهنې استاذان يې شيخ خليل صاحب او حضرت تقى الدين هلالى صاحب وو ، دوى ندوي صاحب ته په عربي ژبه د ليكنې لاره په لومړي ځل خلاصه كړې وه ؛ دده په كورنۍ روزنه كې دده مور بي بي چې ډيره بيداره اوله صالحاتو څخه وه اودده مشر ورور ډاكټر عبدالعلي صاحب درنه ونډه اخيستي وه چې مولنا ندوى صاحب مرحوم به يې د ژوند ترپايه پورې ځان د دواړو د احسان پوره وړې گانه . دده مرحوم په ژوندلازياته اغيزه دده د مرشد حضرت مولنا عبدالقادر راي پوري صاحب او مولنا غلام محمد دين پوري صاحب اوه د تبليغي جماعت بنسټ ايښودونكى حضرت مولنا محمد الياس صاحب اودهغه زوى حضرت مولانا محمد يوسف صاحب او شيخ الحديث حضرت مولانا محمد زكريا صاحب برکتى مجلسونو ، نصيحتونو او دعاگانو كړې وه ، نوڅكه يې وكولاى شول چې له خداى ﷻ وركړي لوړ استعداد څخه د اسلام خدمت په لاره كې يې ساري گټه پورته كړى .

مرحوم ندوي صاحب په ۱۹۳۴ م كال په ندوة العلماء مدرسه كې د استاذ په توگه وټاكل شو ، يوڅو دده دهغه اخلاص او اسلامي درد په برکت چې درلود يې اوبل په عربي ژبه د ليكلو دده غټ استعداد او پياوړى قلم چې الله تعالى ﷻ : اسلام د خدمت دپاره وربښلي و ، له دغه قلم او استعداد څخه اسلامي امت دومره گټه واخيسته چې دده د وخت له نورو ليكوالانوڅخه به چانه وي اخيستي . ده د عوت دلارې په ادامه كې د اسلام وياړمن خدمتونه ترسره كړي دي چې په ۱۹۶۱ م كال كې د ندوة العلماء د نامتو مدرسي د ناظم په توگه له ټاكيډل كيدو سره سره د دمشق د عربي ژبې د ټولنې د غړي په توگه ، درابطة العالم الاسلامي دشورى غړي په توگه ، دمديني منورې دپوهنتون اودهندوستان دمشهورې مدرسې "دار

العلوم دیوبند "دشوراگانو د غړي په توګه ، همدارنګه د مدیني منورې د پوهنتون او دمشق پوهنتون داستاذپه توګه یې خدمتونه ترسره کړي دي ، له دې ټولوسره سره یې خپلې مدرسې "ندوة العلماء" ته زیاته پاملرنه کوله .

دده په نوم نړیوالې نقدې جائزې هم اعلان شوي دي چې ټولې یې دخیر په لارو کې لګولي دي دځان دپاره یې ګټه نه ده ورنه اخستې ، په ۱۴۰۰ هـ ق کال کې دوه نیم لکه ریاله دملک فیصل مرحوم جائزه دده دپاره اعلان شوه چې نه یوازې دهغې د منلو دپاره یې دسعودي سفر ونه کړ بلکې یولک ریاله یې د افغان مهاجرینو دپاره اونیږم یو لک نورې یې نیمايي د "الصلوة" مدرسې ته او نیمايي د "حفظ مدارس" منظمې ته اعلان کړې ، بیا په ۱۹۹۹ م کال کې د عربي متحده اماراتو حکومت څه دپاسه د سل لکو روپو جائزه دده په نوم اعلان کړه اودغه یې هم د مدرسو دپاره وقف کړی "رحمه الله تعالی"

دده مرحوم دخپل عمر په ۳۲ کلنۍ کې لومړۍ عربي لیکنه هغه کتاب دی چې " ماذاخسرالعالم بالمخطاط المسلمین " یې عنوان دی . دغه کتاب په عربي او عجمي ټولنو کې داسلام په هکله د درد یوڅوږ پورته کړ اوداسې اټکل کیږي چې دده دغه عمل به الله تعالی ﷻ ته مقبول وي چې داسلام یومخلص اومنل شوي داعي یې د "رای بريلي" له گمنامۍ څخه راویوست اوتول اسلامي امت دیوه ښه داعي اوبلونکي په توګه وماته ؛ ده پخپل وارسره په خپلوله درده ډکو اوڅوږولیکنوسره اسلامي امت ته خپل هیرشوی سبق اوتاریخ ورپه زړه کړ ، اوپه دې توګه یې ددعوت ، تدریس او نصوف لړۍ دعالم اسلام له یوه سرنه تربل سره پورې وغږوله ، مسلمانانو هم دده بلنې او دردمندغږ ته ښه غوږ ونيو اودیوه دردمن ، مخلص اوسپیڅلي داعي غږ په توګه یې واوړیده . عربي نړۍ ته یې ددوی په ژبه د زړه هغه درد چې داسلام په هکله یې درلود ورساوه اوهغوی ته یې ډیرڅه ولیکل ، په تیره بیا هغه عربي هیوادونه چې

دغرب له استعماري فکر څخه ډیر اغیزمن شوي دي هغوی ته یې داسلام پیغام په ډیر وضاحت، باور او پوره جوش سره ورساوه .

هغه لیکوالان چې داسلامي بيداروالي په اړه یې لیکنې کړيدي لاوس هم دده دعلمي اغيزي، اخلاص او احسان پوروي بلل کيږي؛ دده په لیکنو او تقریرونو کې چې کوم اخلاص، اسلامي درد او خواخوږي پرته وه دهغوله کبله به یې تندو اوسختو خبرو هم لوستونکي او اوریدونکي ځان ته راماتول . ده چې هرڅومره ترخي نیوکې په عربي نړۍ کولې له هغه سره سره په عربي نړۍ کې د واکمنو په وړاندې ترعجمي نړۍ ډیر عزتمن او په هغوی ډیر گران و؛ دده په لیکنو کې ډیرې ځلاندې او اغیزناکې چې زړونه یې ولړزول :

۱ — إسمعوا مني صريخة أيها العرب (عربو! له مانه یې سپینې واورۍ)

۲ — من غار حراء . (د حراء له غار نه)

۳ — ترشيد الصحوة الاسلامية . (داسلامي بيداري پالنه) دي، هغه لیکنې چې ویده زړونه یې وینې کړل، د فکر او عمل نیغې لارې یې وروښودلې .

دحضرت مرحوم ندوي صاحب لیکنې اغیزناکې، له ایمان، درد او فکر ورکوونکو معلوماتو نه ډکې دي چې زړونوته دایمان اویقین درس ورکوي، لوستونکې ته د علم، فکر او درد برسیره ددین اصلي تعبیر او تگلاره ورپه گوته کوي چې زمونږ د وخت دمشهور ولیکوالانو(سلمهم الله تعالی) په لیکنو کې داسې سم او په زړه کیناستونکې تعبیر او تفسیر ډیر کم لیدل کیږي، حضرت مرحوم ندوي صاحب د سیرت او تاریخ په موضوع کې ډیرې لیکنې کړي دي چې مشهور یې (تاریخ دعوت وعزیمت) په شپږ ټوکه کې او (نبي رحمت) په یوه ټوک کې دی. دده دلیکنې لږې د وفات تروخته پورې روانه وه .

دهغه لړليک له مخې چې دده د ليکنو پيژندنې په هکله زير طارق خپور کړی د غټواو وړو ليکنو شميرې يوسل او شپږ اوي (۱۷۶) ټوکو ته رسيږي. دغه ټولې ليکنې چې په هره موضوع کې دي د ورک شوي اسلامي برم او عظمت په درد او يادو کې ډوبې دي، په ناصحانه بڼه او اسلامي فکر له سمسورتيا سره سره د پخواني اسلامي عظمت او شان يادونه تازه کوي او دهغه ساتندويه تاريخي زيرمه گڼله کيږي، دده داستاني ليکنې هم شته چې نه يوازې د افسانوي او طنزي هنر رنگ لري بلکې په لوړه علمي کچه يې تاريخ هم پکښې ځاي کړی دی؛ دده ليکنې د نورو ژبو پوهانو په خپلو ژبو وژباړلې او دخپلو هيوادونو فرهنگ يې پرې بډای او غني کړو. له بې قسمتي نه زموږ د هيواد فرهنگپالو او پوهانو په دغه هکله هيڅ پام لرنه نه ده کړې، الله تعالی دې مولوي صاحب محمد وزير حامد ته د دغې ژباړې ثوابونه او برکات ورکړي، ده د ژباړې لپاره داسې يو کتاب غوره کړی دی چې د ډيرو ليکوالانو پام ورته نه و. استاذ فضل مولا لتون صاحب هم دده هغه لومړنی مشهور کتاب (ماذا خسر العالم باخطاط المسلمين) له اردو څخه په پښتو ژباړلی دی، الله تعالی دې خير ورکړي، کاشکې چې زموږ پوهانو او ليکوالانو دده گټور و تاليفاتو ته پوره مخ وړ واړوي، کيدای شي داهم دامام رباني حضرت مجدد قدس الله سره يو برالا کرامت وي.

ليکوال مرحوم دامام رباني حضرت مجدد قدس سره د جامع شخصيت علمي او روحاني اړخونه څلولي دي او دهغه تجديدي کارنامې يې په ډير حکمت او علمي هوښيارۍ سره داسې جوتې کړي دي چې ددغه کتاب له کتنې وروسته هر څوک پوهيږي چې مجدد چاته ويل کيدای شي؟ او مجدد دامام رباني په رښتيا سره مجدد و. مولف رحمه الله تعالی ددغه لوړ مقصد لپاره د حضرت مجدد قدس سره دوخت سياسي، علمي او عقيدتي حالات څيړلي او دا خبره يې جوته کړي ده چې درسول الله له وفات څخه يو زر کاله وروسته ديني گډوډي، کمزوري او خرابتيا داسې کچې

ته رسيدلې وه چې دپخوانيو امتونوله عادت سره سم به يو اولوالعزم پيغمبر ﷺ مبعوث (ټاکل) کيده خوڅرنګه چې دحضرت خاتم النبيين ﷺ په بعثت سره دغه لړۍ يومخ پای ته رسيدلې ده، دده يوکامل پيرو اويومتبع ته ضرورت و چې دعلم، تقوی، عزم اوخيرکتيا دپوره پانګې درلودونکي اوددين په بياتازه کولو کې ديواولو العزم پيغمبر ﷺ پوره نيابت وکړي، اودهغه دنده په بشپړه توګه سرته ورسوي، ددغې ستري اودرندې دندې لپاره الله تعالی ﷻ امام رباني حضرت مجدد الف ثاني هستی غوره کړې وه.

دحضرت امام رباني صاحب قدس سره له نوم سره مسلمانان اشنادي اومينه ورسره لري خو په هکله يې کم معلومات لري يايې بيخي نه لري دغه ژباړه به يې تنده ورماته کړي نوځکه د اهميت وړده. دنفيس علمي ټولنې چې له ماڅخه يې دژباړې ددوهم ځل کتلو غوښتنه وکړه له خپل وس سره سم مې پکښې ګټورې زياتونې او لازمې سمونې راوستې په تيره بيا د وحدة الوجود په هغه کړکېچنه مسئله چې ددغې لارې له لارويانو پرته دبل هر نوي مزل کونکې دپښو ښوېدو ويره وي. نوموړو له ماڅخه دتيرې شوې غوښتنې برسیره دژباړې لپاره ديوې داسې ضميمې دليکلو غوښتنه هم کوله چې په افغانستان کې دمجدد صاحب د کورنۍ په اړه ګټوره نادر معلومات اودهيواد دسياستي سرنوشت په ټاکنه او اراضي تماميت او نورو ټولو اجتماعي علمي خدمتونو ددغې کورنۍ د مثبت او کارنده ونډې څخه پرده پورته کړې چې په خپله ليکوال ددغې موضوع په اړه دڅه ليکلو څخه بې وسي له دې امله ښکاره کړې وه چې په دې هکله افغاثان داسې اثر نه لري چې ده ترينه استفاده کړې وای ځکه خوددغې ضميمې ليکنه به که خدای کول دغه نيمګړتياڅه ناڅه پوره کړايشی چې د کتاب خپرول يې هم ډيره موده وځنډول، اوس نوله دوی ټولو څخه په مننه تاسې ګران لوستونکي دکتاب لوستلو ته رابولم.

مولوي رحيم الله زرمټي

۱۳۸۲ لمريز کال دکب اوومه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د ژباړن یادښت

که دمجدد الف ثاني شيخ احمد سرهندي " رحمه الله تعالى " کارنامو او هڅو ته څير شو بېخايه به نه وې چې ووايو مجدد صاحب هم په خپل وخت کې د اسلام معجزه و، ځکه دهند په نيمه وچه کې چې د وخت پياوړی ځواکمن " جلال الدين اکبر " د اسلام د له منځه وړلو لپاره کوم کار پيل کړی و اود " دين الهي " په نامه يې کومه فتنه ايجاد کړې وه که دهغې په وړاندې حضرت مجدد صاحب نه وای دريدلی خدای مکره: بيا به په دې پراخه سيمه کې د مسلمانانو نوغې نه وې پاتې شوي.

خو همدامجد صاحب و چې د جلال الدين اکبر د " دين الهي " فتنې په وړاندې ودریده اوداسې گتورې هڅې يې وکړې چې دده دهڅو په برکت د جلال الدين اکبر په کور کې د " عالمگير اورنگزيب " په څير نیک سیرته انسان پيدا شو چې دا کبر بې دينه نظام يې له منځه يووړ او " اکبري فتنه " يې د تل لپاره ختمه کړه. څه موده پخوا مادده د ژوندانه په اړه گڼ شمير کتابونه اوماخذونه له ډيرو ستونزو وروسته يوځای کړل؛ په نيت کې مې و چې د مجدد صاحب په ژوند باندې يوه کوچنۍ رساله په پښتو ژبه وليکم، دا ټول کتابورت مجدد صاحب د ژوند په اړه تفصيلي معلومات پکې وکتل. په دې کتابونو کې يويې هم د مولينا ابوالحسن ندوي رحمه الله تعالى کتاب و.

دندوي صاحب کتاب مې ښه په غور سره مطالعه کړې. کتاب خورا دلچسپ او په زړه پورې و. ډیر ښه معلومات پکې و او په ډیر ښکلي ترتیب سره کښل شوی و. نوموړه خپله اراده بدله کړه. دتالیف اوتولونې ستونزونه مې زړه ښه نکړ او ددې کتاب ژباړه مې مناسب، غوره او گټوره وبلله دا کتاب دخدای ښېلي ندوی صاحب د اووه ټوکیز کتاب یو ټوک دی چې په عربي کې "رجال الفکر والدعوة" او په اردو کې "تاریخ دعوت وعزیمت" نومېږي. چې په ډیرو نورو ژوندیو ژبو ژباړل شوی او خوځو ځله چاپ شوی دی.

د ژباړې په هکله باید ووايم چې ماهڅه کړې خوداسې اسانه ژبه وکاروم چې عام فهمه وي او دهرچا د پوهې وړ وي او هرڅوک وکولی شي گټه ځنې واخلي. خو څرنگه چې دا کتاب دیوه نوميالي اومخکښ صوفي ژوندلیک دی دتصوف مسائل اصطلاحات اوباریک الفاظ ځای په ځای پکې راغلي دي نو ما هغه نه دي پښتو کړي ځکه که دیوې ژبې د اصطلاح لپاره مونږ دپښتو توري وکاروو نو هغه به نوی شی وي اواصلي معنی به افاده نکړای شي. بناء په ځیني ځایونو کې مې هماغه عربي یافارسي توري راخیستي او پښتو کړي مې نه دي، بلکې په ځیني ځایونو کې عبارات اوجملې هم گونگې ښکاري لکه د "وحدة الوجود" په بحث کې به تاسو ورسره مخ شئ. ځکه دا بحث خورا ژور او ډیر دقیق دی. له اهل فن نه پرته کم خلک پرې پوهیږي لکه لیکوال چې هم په خپله سریزه کې دې خبرې ته اشاره کړې ده.

خوداچې ژباړه دهيواد نامتو صوفي عالم اوتکره لیکوال ښاغلي مولوي صاحب رحيم الله زرمي له پيله ترپايه نه يواځې ټکي په ټکي کتلې بلکې په ډيرو ځايونو کې يې گټورې زياتونې او اړينې سمونې هم کړې په تيره بيا دوحدة الوجود په برخه کې چې زما دپوره ډاډ سبب وگرځيده. اوبيايې په خپلوگوتود ژباړې لپاره يوگټوره ضميمه له ډيرو پلټنواوزياتوياداشتونوڅخه ترتيب او وليکله چې په افغانستان کې يې دمجدد صاحب دکورنۍ په هکله يوگټوراوغوره اثر بللی شو، داځکه چې نوموړي په کابل کې د

مجدد صیب له کورنۍ (د کابل حضرت صاحبان) سره ډیره موده نږدې پاتې شوی او دهغوی دروښانه علمي چاپیریال په سیوري کې یې وده کړې اودهغوی په لاس د جوړې شوې علمي سرچینې تورالمدارس څخه فارغ شوی چې له امله به یې که خدای کول لوستونکي د موضوع په ننگه والي کې له هیڅ ډول شک او تردید سره مخ نشي زه یې د دغولورینوله امله ځان پوروی گڼم اوله دعاوو پرته بل داسې څه په لاس کې نه لرم چې دده پور پرې ادا کړای شم.

اودایا دونه ضروري بولم چې ژباړه به ډیرې کمزورتیاوې لري خوبیا هم د خواري پښتولپاره یوه کوچنۍ هڅه ده، ځکه پښتو نن مهال ډیره وروسته پاته ده، نن په سیمه کې خورا ډیرې کمزورې ژبې د ژونديو ژبو په لیکه کې ولاړې دي. هغه خلک چې یو وخت یې په دې سیمه کې؛ مونږ استادان وو دوی زموږ سپارې ویلې نن په مونږ پورې خاندني اوزه وایم چې د خدا حق لري ځکه دوی خپلې وروسته پاته ژبې پرمخ بیولې او بډایه کړې یې دي اود خپلو ژبو لمنې یې له علومو او فنونونه ډکې کړې دي اومونږ له ځینې شعرونو اویوڅه غربي ډوله ناولونو پرته نورڅه لرو؟ په پای کې د نفیس علمي ټولنې له خوږو ملگرو محترم مفتي حبیب الله (قاسمي) او محترم محمد اکرم (نعماني) نه د زړه له کومې مننه کوم چې د کتاب د کمپوز او چاپ ټولې چارې دوی په غاړه واخیستي.

محمد وزیر (حامد)

مدینه منوره دروضې مبارکې خواته

د محرم الحرام اوله - کال ۱۴۲۵ هـ ق.

لیکچر

مخ

سر لیګورف

- ۸ دسریزې په ځای
۱۴ د ژباړن یادښت
۱۷ لیکچر
۲۵ د لیکوال سریزه

لومړۍ برخه

اسلامي نړۍ په لسمه پيړۍ کې
د لسمې هجري پيړۍ د تاريخي
مطالعي اهميت

۳۷ — ۸۵

- ۳۸ د لسمې پيړۍ سياسي حالت
۴۳ د لسمې پيړۍ مذهبي
۵۳ د لسمې پيړۍ علمي حالت
۵۶ ذهني ناارامي او اعتقادي کمزوري
۷۳ د ناارامي او ذهني کمزوري اسباب
۷۸ مهدويت
۷۶ د لسمې پيړۍ لويه فتنه

دويمه برخه

د اکبر د حکومت دوه متضاد دورونه

۸۵ — ۱۳۱

- ۸۵ د اکبر مذهبي ژوند

- ۹۱ دا کبریہ مزاج کي بدلون
- ۹۲ دمذاہبو خير نه اوديناظري مجلسونه
- ۹۷ دا کبر د مزاج
- ۹۹ درباري علما درباري علما
- ۱۰۳ سلطنتي غري
- ۱۰۴ ملا مبارک اودهغه زامن
- ۱۱۳ د راجپوت ملکو اغيزه
- ۱۱۴ داجتهاد او امامت محضر
- ۱۱۵ محضر ته يوه کتنه
- ۱۱۶ دمخدوم الملک
- ۱۱۷ د دويمې زريزي له پاره تياری
- ۱۱۹ دا کبر د ديني
- ۱۲۰ اورنمانخنه
- ۱۲۰ لمرنمانخنه
- ۱۲۱ دگنگااوبه
- ۱۲۱ تصويرايستل
- ۱۲۲ دعبادت وختونه
- ۱۲۲ تعظيمي سجده
- ۱۲۲ بيعت اوارشاد
- ۱۲۳ روغبړ
- ۱۲۳ له هجري تاريخ څخه کرکه
- ۱۲۳ غير اسلامي جشنونه
- ۱۲۴ د زکات دمنعه کولو فرمان
- ۱۲۵ هندو موحد دی
- ۱۲۵ دغونبي خوراک
- ۱۲۶ خوگ
- ۱۲۶ شراب خپل
- ۱۲۶ دهندوانورسم

- ۱۲۷ دالهي سني اجراء
- ۱۲۷ داسلام سپکاوي
- ۱۲۸ داسراء او عتراج سپکاوي
- ۱۲۸ د نبوت د مقام اهانت
- ۱۲۸ له نبوي نومونو څخه کرکه
- ۱۲۹ دلمانځه منع کول
- ۱۲۹ داسلام په ارکانو پورې ملنډي
- ۱۲۹ دهند داسلامي تاريخ خطنواک کولېچ

درېمه برخه

د حضرت مجدد الف ثاني د ژوند حالت
له پيدايښته تر خلافته
۱۳۲ — ۱۵۶

- ۱۳۲ کورنۍ
- ۱۳۸ حضرت مخدوم شيخ عبدالاحد
- ۱۴۳ پيدايښت او د ژوند حالات
- ۱۴۶ زوکړه او زد کړه
- ۱۴۶ دسلوک روزنه
- ۱۴۸ د حضرت خواجه باقي بالله نه
- ۱۵۶ د حضرت مجدد د لوړې مرتبې

څلورمه برخه

مهمې پيښې او حالات
ارشاد او تربيت او وفات
۱۵۷ — ۱۹۰

- ۱۵۷ د سرهند استوگنه
- ۱۵۸ د لاهور سفر
- ۱۵۹ د تبليغ او دعوت پراخي
- ۱۶۲ د وخت د سلطان

- ۱۶۵..... دگوالیار دبندي کیدلو
 ۱۶۸..... دگوالیار په کلا کې نظر بند کیدل
 ۱۶۹..... دگوالیار په بند کې یو سفي سنت
 ۱۷۰..... په بند پخانه کې نعمتونه او خوندونه
 ۱۷۲..... له باجا او شاهي لښکر سره ملګرتیا
 ۱۷۳..... په جهانگیر باندې اغیز
 ۱۷۵..... د مرګ نږدې والی او هغه ته تیاري
 ۱۸۰..... د حضرت مجدد صاحب عادات
 ۱۸۲..... مبارکه څیره
 ۱۸۸..... د حضرت مجدد صاحب زامن

پنځمه برخه

د حضرت مجدد تجدیدي دائرې مرکزي
 ټکي په محمدي نبوت باندې دایمان
 او باوري تجدید

۱۹۱ — ۲۲۳

- ۱۹۱..... د حضرت مجدد تجدیدي کارنامه
 ۱۹۴..... د محمدي نبوت په ابدیت
 ۱۹۸..... عقل او کشف
 ۲۰۰..... اساسي پوښتنې
 ۲۰۰..... دمحض عقل او
 ۲۰۶..... د نړۍ د جوړونکي
 ۲۰۷..... دالله ﷻ په پیژندنه
 ۲۱۳..... د دیني حقانو په
 ۲۱۴..... د نبوت او عقل لارې سره
 ۲۱۵..... د عقل خالص او نکه کیدل
 ۲۱۹..... اشراقیان او نفسي صفایي

۲۲۱	شیخ الاشراف
۲۲۶	عقل او کشف دواړه
۲۲۶	د انبیا و افلاسفه و
۲۲۹	له بعثت پرته ریښتوني تزکیه
۲۲۹	د انبیا و د بعثت اړتیا او د عقل
۲۳۰	بعثت د خدای ﷺ د ذات
۲۳۲	سهې ترتیب
۲۳۳	د انبیا و درسالت
۲۳۲	د انبیا و خبرې د عقل
۲۳۲	له عقل مخالف اوله عقل ماوړه
۲۳۲	د خدای ﷺ د تعظیم طریقه
۲۳۵	څرنگه چې د عقل مرتبه
۲۳۶	د نبوت مقام
۲۳۸	په ټولو مخلوقاتو کې
۲۳۹	خلکو ته توجه کول د انبیا و
۲۳۹	د نبی باطن له حق سره
۲۴۰	ددې خبرې تردید چې
۲۴۲	د ولایت کمالات د نبوت په پرتله
۲۴۲	د علما و د علوما و او
۲۴۳	د انبیا و عظمت د نبوت لامله دی
۲۴۴	په غیب ایمان د انبیا و
۲۴۵	د شریعت مرسته د عقائدو اصلاح
۲۵۸	د ستور و اجول او

شپږمه برخه

وحدة الوجود که وحدة الشهود؟

۲۶۶ - ۲۹۲

۲۶۶ شیخ اکبر محیی الدین ابن عربی

۲۷۰	شیخ الاسلام ابن تیمیہ
۲۷۲	دوحدة الوجود دتقیدی
۲۷۵	په هندوستان کی دوحدة الوجود
۲۷۶	شیخ علاء الدوله سمنانی
۲۷۷	وحدة الشهود
۲۷۸	یوه نوي تجدیدی شخصیت ته
۲۸۰	د مجدد صاحب زیاتو ته
۲۸۰	ذاتی تجربه او مشاهدہ
۲۸۳	شهودي توحید
۲۸۶	د شیخ اکبر په اړه
۲۸۷	دو جوړي توحید دمخالفت اړتیا
۲۹۰	دمجدد صاحب خانګړتیا
۲۹۱	له مجدد صاحب نه وروسته
۲۹۲	حضرت سید احمد شهید

اوومه برخه

له اکبر نه تر جهانګیر پورې دسلطنت
سمې لارې ته په راوستلوکې دده

په څېه

۲۹۳ - ۳۴۷

۲۹۳	د اکبر او جهانګیر د زمانې مېړنې
۲۹۷	د جهانګیر په تخت کېناستل
۲۹۹	د کار سمه طریقه
۳۰۳	چې له زړه خپړي پر زړه لوړي
۳۰۴	دسلطنت امیرانو په نومونو
۳۱۲	نیرې شوې خطاوې
۳۱۴	عقیدتمنو سلطنتي غړيو ته لیکونه

- ۳۱۶..... دحالت په اصلاح کی
 ۳۱۷..... په جهانگیر باندې اغیز
 ۳۱۸..... دشاہ جهان دور
 ۳۲۱..... شهزاده دارا شکوه
 ۳۲۲..... اورنگ زیب عالمگیر
 ۳۲۲..... دحضرت مجدد دمخالفت

اتمہ برخه

دحضرت مجدد صاحب دوه سترخليفه
 کان اودهغود پيرانو په ذريعه دده د
 تجدیدی کار پراخوالی او تکمیل
 ۳۴۹ - ۳۸۱

- ۳۴۹..... دمجدد صاحب مشهور
 ۳۵۰..... حضرت خواجه محمد معصوم
 ۳۵۱..... حضرت سید ادم بنوری
 ۳۵۲..... مجدديه معصومیه طریقه
 ۳۵۳..... حضرت خواجه سیف الدین
 ۳۵۶..... له خواجه محمد زبیر نه تر
 ۳۵۸..... مرزا مظفر جان جاناں
 ۳۶۰..... مولانا خالد رومي
 ۳۶۴..... حضرت شاد احمد سعید
 ۳۶۶..... حضرت شاد عبدالغنی
 ۳۶۶..... احسینیه طریقه
 ۳۷۱..... حضرت سید شاد علم الله
 ۳۷۳..... شیخ سلطان بلیا وی
 ۳۷۳..... حافظ سید عبدالله اکبر آبادی
 ۳۷۵..... حضرت سید احمد شهید

حضرت مجدد صاحب کتابونه ۳۷۸

مل : په افغانستان کې د مجد د
صاحب کورنۍ

۳۸۱-۴۱۷

د کابل د حضرت صاحبانو د کورنۍ شجره ۳۸۲

حضرت خواجه غلام قیوم صاحب ۳۸۹

د کابل حضرت صاحبان ۳۹۱

حضرت شمس المشائخ ۳۹۲

حضرت نورالمشائخ ۳۹۳

حضرت ضياء المشائخ ۳۹۷

حضرت اغای گل صاحب ۴۰۰

حضرت محمدا سماعيل سرهندي ۴۰۶

د حضرت صاحبانو د کورنۍ وروستی ۴۱۴

پای ۴۱۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د ليکوال سریزه

الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين
وخاتم النبيين محمد وآله وصحبه أجمعين ومن تبعهم
بإحسان ودعا بدعوتهم إلى يوم الدين .

غالباً د ۳۵ يا ۳۶ع خبره ده چې ماته مې خپل روزونکي او مشر ورور د
ندوة العلماء پخواني ناظم خدای بښلي مولوي حکيم ډاکټر سيد عبدالعلي
هدايت وکړ چې بايد دامام رباني مجدد الف ثاني مکتوبات مطالعه کړم
زما عمر په دې وخت کې له دوو وېشت يا درويشتو کلونو نه زيات نه و اوتازه په
دارالعلوم ندوة العلماء کې په تدريسي خدمت لگياشوی وم. دمعرفت او
حقيقت د ژورو مضامينوله مطالعې سره نا اشنا او د تصوف اوسلوک له اصطلاحاتو
سره بيخي نابلده وم، په ذهن او ذوق باندې مې د ادب په ځانگړي توگه عربي
ادب او تاريخ واکمنی وه دمصر او بيروت د ښکلو چاپخايونو ښائسته کتابونوله
مطالعي سره عادت شوی وم محترم ورور چې دده د شفقت په لمن د تربيت په
غېږکي مې وده کړې وه هم له دې حقيقته ښه خبر و خو شايد د اقبال په الفاظو
بي ويل غوښتل چې :

جس گهر کا مگر چراغ هي تو - هي اس کا مذاق عارفانه .

ليږ ترليږه درې سوه کاله کيږي چې دحضرت مجددصاحب رحمہ اللہ، او حضرت شاه ولی اللہ له عالي کورنۍ سره زمونږ کورنۍ روحاني اوفکري تړاو لري زما دخدای بښلي پلاردکتا بونوپه ذخيره کې چې په کورکې محفوظ دی ددهلي داحمدی چاپخای چاپ شوی مکتوبات يوه نسخه وه چې درې دفتره لري محترم ورور ته داحترام او دهغه دخبري په منلو سره مې دهغه مطالعه پيل کړه خوڅخله مې همت ځواب راځي او کتاب به مې کيښود په ځانگړي توگه هغه مکتوبات چې خپل مرشدحضرت خواجه باقي بالله قدس سره ته يې ليکلي دي اوپه هغو کې يې خپل روحاني تجربات او پيښي بيان کړي دي زيات سخت وو اوزما همت اوحوصله به يې راماته کړه، خو ورور به مې په پرله پسي توگه راته ويل چې ته بايد "مکتوبات" د شاه ولی اللہ صاحب "إزالة الخفاء" دحضرت سيداحمدشهيد "صراط مستقيم" اودشاه اسماعيل شهيد "نصب إمامت" خامخا وگوري، اخر مې دهمت ملاوتړله اوددی ستونزمن کار سرته رسولوته تيارشوم غيرت هم راته ودریده اوجذبه هم چې ديوه مهربانه ورور په خبره عمل نشم کولای اويوداسي مبارک کتاب نشم مطالعه کولای چې لويولويو علماو او مشانخويې په مطالعه وختونه تيرکړي دي اوپري بوخت دي دخدای توفيق راسره مل شوڅومره به چې مخته تلم زړه به مې ورسره لگيده اوله خپل وس او استعداد سره سم په کتاب هم پوهيدم، په اخر کې په خپله کتاب له لمنې ونيولم اودده په لوستلو کې مې دومره خوند اولذت احساس کاوه چې په ډيرو ښوادي کتابو کې مې نه وليدلی.

دځيني حيثيتو له کبله دا زما دژوندخورانازک دور و ځيني سخت ازمايښتونه او ذهني کشمکش مې په مخکې و خودی کتاب په دی نازکه مرحله کې ديوه کامل لارښودکار راځي په ښکاره به مې احساسوله چې زړه

مې له ډاډ او اطمینان نه ډک دی چې غالباً ډول د ډاډ احساس مامخکې چیري هم نه وکړي ، دا سفر چې محض د سعادت او اطاعت په موخه پیل شوی و او دامر منلو او غیرت جذبې کار پکې کاوه په خورا ډاډ او خوشحالی سره پای ته ورسیده څه موده وروسته مې د دویم ځل لپاره مکتوبات په دی نیت پیل کړخو دده خپاره او مکرر مضامین له بیلو بیلو عنوانونو نولاندی رواړم ددی لپاره مې کتاب د مضامینو دیوه نوملیک (فهرست) د جوړلو کار پیل کړلکه دبیلگې په توگه دخالص توحید اود شرک د رد مضمونونه په کومو کومو ځایونو کې راغلی دی دمکتوباتو د نمبرو په حواله مې د هغو مخونه په یوه ځای نوټ کړل ، په رسالت اونبوت باندې په کوم کوم ځای کې خبری شوی دی د سنت اوبدعت په اړه خبری په کومو مکتوباتو کې راغلی دی دامضمون خوځایه راغلی چې بدعت حسنه هیڅ وجود نه لري ، په وحده الوجود او وحده الشهود باندې بحث په کومو مکتوباتو کې راغلی دی ، په خالص عقل او خالص کشف باندې تحقیقی مضامین په کوم کوم ځای کې راغلی دی ؟ اوداسی نورله څو اونيو هڅو وروسته پوره نوملیک تیارشو هغه مې دمکتوبات په هماغه نسخه کې کینود چې بیادهغه په مرسته مضامینوته بیل بیل عنوانونه ورکړم خولکه چې هغه نسخه چا دلوستلو لپاره وړی وه اویا بیرته لاس ته رانغله ، نسخه خو بله هم پیدا کیده ، خو د افسوس ځای داو چې ما کومې هڅې کړې وې په هغو هم اوبه تیری شوی او هغه نوملیک مایه ډیرو خوار یوسره تیار کړی و ، وکان امرالله قدره مقدورا .

له دی نه څو کاله وروسته غالباً په ۴۵-۴۶ کې دافکر راسره پیدا شو چې مکتوبات دمضامینو اومطالبو په لحاظ ترتیب شی او هغه له یوه داسی نوي ترتیب اونوي تشریح سره وړاندی شی چې هغه دنوي نسل اونوي تعلیم د ذهن

لرونکې ځوانانو لپاره د استفادې وړ او جالب وی اوله دی سره دمجدد صاحب په تجدیدی کارنامو او لوړ اجتهادي مقام باندې هم رڼا و اچول شي نو په دې التزام سره مې دا کار پیل کړ چې مخکې به یو تمهیدی مضمون وي په هغه کې به دراتلونکو اقتباساتو مرکزي فکر اودهغو علومو او تحقیقاتو غورچنې پکې راځي چې له یوه عنوانه لاندې وې خوپه ټول مکتوبات کې خپاره وی بیا له یوه معنوي ترتیب سره د مکتوبات اقتباسات وړاندې شي ، یوې خواته فارسي متن وی بلې خواته یې اردو ژباړه، بیا په حاشیه اولمن لیک کې د مشکلو الفاظو او اصطلاحاتو تشریح وي او بیا د حدیثو تخریج، بیادامت د علماو او محققینو تائیدی مضامین وي، خودا کار د ډیر پراخه او خورازیات اړخونه یې لرل دا کار زما په څیر کم عمره او بوخت انسان لپاره ډیر مشکل و ځکه زه د تدریس، تصنیف او تبلیغ په دریو وارو لارو کې لگیاوم نتیجه داشوه چې تر توحید، رسالت او نبوت پورې دا کار ورسیده چې نور و بوختیاو دنور کار اجازه رانه کړه خو کوم کار چې شوی و هغه هم ډیر گټور او ارزښتناک و. ددی مضمون څلور برخې محترم ملگري مولانا محمد منظور نعماني صاحب په خپله مجله "الفرقان" ۶۶- ۶۷ هـ ۴۷-۴۸ ع کې خپرې کړي.

ددې کړۍ له پریکیدلو څو کاله وروسته چې کله د "تاریخ دعوت وعزیمت" لړۍ پیل شوه نو د مکتوبات دنوي ترتیب اونوي خدمت په ځای د حضرت مجدد صاحب د ځانگړي سیرت او ژوند لیک لیکلوفکر راسره پیدا شوددی لړۍ په دریم ټوک کې د اتمې هجري پېړۍ دهندوستان د دوو نومیالیو شخصیتونو او روحاني مخکښانو سلطان المشائخ حضرت خواجه نظام الدین اولیاء او محذوم الملک حضرت شیخ شرف الدین یحی منیري د ژوند حالات لیکل شوي وهغه دریم ټوک ترتیب شوی او خپور شوی و نو ضروري وه چې د حضرت مجدد الف

ثاني سیرت ته پاملرنه وشي اوپه ده باندې د کتاب څلورم ټوک وليکل شی چې په دې دانقلابونوزمانه اوله فتنوډک دورکې د ځينې وجوهاتوله کبله دې ته زیاته اړتیاوه دحضرت مجدد دکارطریقه اوحکیمانه تگلاره روښانه کول چې په دې وخت کې څومره ضروري دي شایدبل وخت دومره ضروري نه و ځکه اوس خوخلک په لومړي گام کې حکومتونه اولوی طاقتونه دخان دښمن وگرځوی اوپه خپله لاره کې بی اړتیا د مشکلاتو غرونه ودروي، اخرهغه کومه طریقه اولاره وه چې یوې وزله فقیر په یوه گوښه کې ناست وخودسلطنت او هیواد تگلاره یې بدله کړه ؟ دې حقیقت ته دلومړي ځل لپاره زه دخپل محترم ورور په مجلسونواوخیروکې متوجه شوم بیامې دمولانا مناظر احسن گیلاني هغه غوره او ولوله پاروونکی مضمون ولوست چې "الفرقان" د مجددپه نمبرکې راغلي و نویامې یقین پیدا شو، په خپله مایه خپلو گڼوعربي مضامینواو خطبو^(۱) کې داحقیقت څوځله څرگندکړی دی اوپه دې حقیقت باندې مې اطمینان اوقلبي ډاډ پسې زیاتېږي .

خوچې کله دخانگړي سیرت او ژوندلیک فکر اسره پیدا شو نودوه خبرې به مې مخته خنډ شوی لومړی داچې دمجددصاحب له سیرت سره دوحدة الوجود فلسفه اود وحدة الشهودنظریه تړلې ده په هغوپوهیدل اوتشریح کول، علمې محاکمه اودلائل، تنقیدی بحث او وروستی ترجیح اواثبات له دې مباحثوېرته به دمجددصاحب سیرت نیمگړی وي خوچې دیخواته به مې فکرشو نوحوصلي

(۱) دبیلگې په توگه دليکوال هغه مضمون چې ده دقاهرې دجمعت شباب المسلمین په یوه استقبالیه غونډه کې دمصدرعلماء اودجامعه ازهر داستادانو په مخکې ویلی و اود (الدعوة الاسلامیة فی الهند ونظورها) ترعنوان لاندې په خانگړی توگه چاپ شوی یادمدینی منوری داسلامي پوهنتون هغه تقریرچې د(منهج فضل فی الإصلاح للدعاة و العلماء) په نامه خپور شوی دی .

به مې ځواب راکړي اول خدا چې په دې موضوع باندې پوره کتابخانه تیاره شوی ده چې دهغې تلخیص اوچن کول هم گران دي، اوبله داچې په دې ژورو فلسفي مباحثو، مقدماتو اواصطلاحاتو له پوهیدلو پرته څوک نه شي کولای قلم پورته کړي اوبیا دا علمي اودوقي مسئله ده اوپه ذاتي تجربیاتو اواحساساتو باندې ولاړه ده اولیکوال له دې کوڅې سره یومخ نابنده دی اود کتاب دلوستونکو لوی شمیر هم له دی سره ناشنابلکې مینه نه ورسره لري نونه پوهیدم چې دا ستونزمن کار به څنگه حل کوم، اوکه په کتاب کې دابحث رانه شي نو بیا خو ژوندلیک نیمگړی پاتې کیږي ځکه ځینې خلک په دې اند دي چې دمجدد صاحب دتجدیدی کاراصلي ډگر اودده دتجدید عظمت په همدې کې نغښتی دی.

زما دکاردویم خنډ داخبره وه چې په دې موضوع باندې دومره کارشوی او دومره زیات کتابونه لیکل شوي دي چې دمصنف لپاره به هغواضافه کول اود نوي کتاب جواز پیدا کول گران و، ترکومه ځایه چې دلومړۍ خبرې تراودی نوله ډیر سوچ او فکر وروسته په ذهن کې دهغې حل پیدا شو هغه داچې د "ما لا یدرک کله لا یتروک کله" په اصولومې عمل وکړ، دامسئله مې دشیخ اکبر د ځینې همفکره پوهانو بیاوړي علماو اوشارحینوله تشریحاتو اوپه خپله د مکتوبات په مرسته په دې ډول وړاندې کړه چې په هغه سره به لوستونکو ته دانظریه په اجمالي توگه په ذهن کې ورشي بیاچې څوک همت اولیوالتیالری هغه دې اصل ماخذ ته رجوع وکړي اویادې ددې موضوع له ماهرو علماو نه مرسته وغواړي چې په دې مسئله په علمي توگه خبروي اوعملایې ذوق لري و قلیل مامم، اوترکومه ځایه چې ددویم خنډ خبره ده په هغه لړکې دعلامه اقبال یوه شعرلارښوونه راته وکړه اودلیکوال محدودې تصنیعي تجربې هم دهغه تائید وکړ او دهغه لپاره یې شهادتونه پیدا کړل دحقیقت ترجمان وایي:

گمان مبرکه بپایان رسید کارمغان = هزارباده ناخورده دررگ تاک است .

په حضرت مجدد صاحب اودده په تجدید کارنامه ډیرڅه لیکل شوي دي خواوس هم ډیرڅه لیکل کیدای شي او ډیرڅه لاپاتې دي، خود ژبې او اسلوب ، دپو بستنو او حالاتو او دپوهولو او تعبیر د لارو په تبدیلی سره کله یوڅه پخوا لیکل شوي کتابونه داسې شي ته واپه بله ژبه لیکل شوي دي او اوس یې ژباړې ته اړتیا ده او بیاله پېښو او واقعاتونه پایلې اخیستل، داسبابو او پایلې په منځ کې تړون پیدا کول، او په خپله زمانه د تطبیق کولو طریقه اولارې چارې؛ دهر لیکوال بیلې بیلې وي دلیکوال زړه گواهي ورکوله چې که دا کار په اخلاص او محنت سره سرتو ورسول شي نونه یواځې دا چې بې گټې به نه وي بلکې کیدای شي دڅوارلسمې پېړۍ په ختمیدلو د پنځلسمې پېړۍ لپاره (چې ددې کتاب له خپریدلو سمدستي وروسته پیل کیدونکې ده) یوه په زړه پورې تحفه، یو ژوند بښونکې پیغام، او دالله ﷻ دیوه مخلص او منل شوي بنده دداسې کار لپاره روښانه کوونکې وگرځي چې په ډیره خاموشي، تواضع او دمسکنت په حال کې یې پیل کړی و او سرته یې رسولی و .

خو دهغه اغیزې له یوې پېړۍ واوښتې او په دویمه زریزه باندې خپرې شوي او زمونږ ددې پېړۍ لپاره هم چې ځمکه او اسمان یې بدل شوي دي د عبرت او موعظت پوره سامان او گټور مواد لري دې وسه لیکوال قلم او ژبه دواړه دخدای ﷻ حضور ته سر په سجده دی او د حمد او شکر ترانه یې په خوله ده چې له اتلس کلن اوږده څنډه وروسته^(۱) یې لیکوال ته د "تاریخ دعوت

(۱) و اونور موضوعاتو کې دی کار ته ترجیح ورکړم او دڅو ورځو لپاره باید ځان دی کار ته فارغ کړم خودا کار دومره اسانه نه و لکه فکر چې کړې د موجوده عصر د غوښتنو، نو یو ذهنونو، د بحث

وعزیمت" دلری، دیباپیل کولو اودهغه دڅلرمې برخې دلیکلودنیکمرغی. توفیق ورپه برخه کې، داڅنډ دومره اوږد شو چې په خپله لیکوال وویږیده چې هسې نه دمرگ پیغام را مخته شي اودامهمه لری. (چې دلیکوال په کتابونو کې خدای خانگړی مقبولیت ورکړي) ناپوره پاتې شي.

څرنگه چې داڅلرمه برخه له هغه عزتمن ذات سره تړاو لري چې د هغه ددین تجدید یوې خواته هغه شهرت اومقبولیت پیدا کړي چې ددعوت او اصلاح په تاریخ کې دیوه داعي اومصلح هم نه دی په برخه شوی تر دې پورې چې دا لقب یې نوم وگرځیده او ډیرپوهه خلک یې دنوم په ځای له دې لقب سره ډیر اشنادي (یعنی په دویمه زیرزه کې چې ده ددین دتجدیدکوم کارکړی و دهغه کارله توري (تجدید) نه دده لقب (مجدد) جوړشو اوداکاردومره پراخه وبلل شو چې دیوې زیرزي لپاره یې کارورکړنوڅکه دی په مجددالف ثانی سره مشهور شو بل لورته دده تجدیدي هڅو هغه بریالیتوب ترلاسه کړ اوداسې څرگندې پایلې یې ورکړې چې داسلام ددعوت اوعزیمت په تاریخ اوددین دتجدیداو احیا په تاریخ کې یې ساری پیدا کول گران کاردی له دې امله په خپله زمازپه هم غوښتل اود (تاریخ دعوت وعزیمت) مطالعه کوونکوهم ټینگارکاوه چې دا برخه ژرتر ژره ترتیب کړای شي.

بلکې ډیرمخلصو دنظرخواندانوملگرو او مشرانو غوښتنه اوحکم کاوه چې زه په تصنیفي بوختیاو او نورو موضوعاتو کې دې کارته ترجیح ورکړم اودڅوورځو لپاره بایدځان دې کارته فارغ کړم خو داکار دومره اسانه نه و لکه فکر چې کیږي دموجوده عصر دغوښتنو، نویو ذهنونو، دبحث او تحقیق

او تحقیق له نویومعیارونو سره سم داکافی اوبس نه و چې څه ولیکل شي اویه زړوتاریخونو اوژوندلیکونو کې چې کوم مواد شته دی هغه له معمولی انتخاب اوتخلیص سره وړاندې کړل شي.

له نویومعیارونو سره سم دا کافي اوبس نه و چې څه ولیکل شی اوپه زړو تاریخونو او ژوندلیکونو کې چې کوم مواد شته دي هغه له معمولي انتخاب او تخلص سره وړاندي کړل شي.

مجدد صاحب چې په کومه زمانه او چاپیریال کې د اتجديدي کار سرته رسولی دهغې زمانې علمي او تاریخي، فکري او سیاسي، اخلاقي او اجتماعي او اعتقادي او کلامي طریقه مورخانه او تنقیدي جائزي اخیستلونه اړتیا وه. په هغه وخت کې کومو تحریکونو کار کاوه په هندستان او دهغه په گانډیو هیوادونو کې څه ډول ذهني او دیني نارامې روانه وه ؟

د اسلام او شریعت په خلاف په عقلي او علمي کړیو کې د څه ډول بغاوت نښې وې او د څه ډول سازشونو تیاری کیدلی د اسلام په تاریخ کې دلومړي ځل لپاره د یوزر کاله پوره کیدو نږدیوالی د بخت ازموینو په زړونو کې د څه ډول امیدونو او هیلو ډیوې روښانه شوې وې او په دوه زریو طبیعتونو کې څرنگه شکوک او شبهات پیدا شوي و یوې خواته فلسفه او عقلي علوم بل لورته اشراق او باطنیت د نبوت او رسالت د عظمت او مقام ټیټولو او عقل او تفلسف یا ریاضت او مجاهده او نفس وژنه د الهي معرفت او نجات لپاره کافي بللو څه ډول فتنې راپورته شوې وې دوحدة الوجود افراطي عقیدې څومره ازادي اوبی قیدي پیدا کړې وه بلکې الحادي او زندقي د روازه یې پرانستې وه : (۱)

(۱) د واوینو په منځ کې عبارت یعنی له ... بی و سه لیکوال ... نه رانیولی تردی ځایه پوری دا عبارت د مارچ په څلرویشتم کال ۱۹۷۸ء کې د محترم مولوی معین الله صاحب ندوی نائب ناظم ندوة العلماء په تحریک او هڅونه (چې د پیام انسانیت دختیځ پنجاب په دوره کې را سره ملگری وو) د حضرت مجدد الف ثانی له مزار سره نښتی خانقاه په جومات کې ناست و او ددی کتاب کارپیل شومصنف د تصنیف په اړه پیلیزی خبری کولی او د سفر ملگری او مرستیال مولوی

د سنت اوشریعت اهمیت دراسخینوعلماپه کوچني ټولي پورې محدود پاتې شو او یواځې د حدیثوپه شروحوکې د سنت اوشریعت بیانونه پاتې وو. بدعتونو په ښکاره توګه اؤکله خود (بدعة حسنه) په نامه اوږده کې په ټوله مسلماننه ټولنه اودهغوی په ژوند تسلط پیدا کړی و او د "بدعة حسنه" په خلاف هیچا اواز نشوای پورته کولای اوله ټولوزیات داچې داسلامي نړۍ دویم ستر سلطنت ^(۱) اوپه هغه کې اوسیدونکې پراخه مسلماننه ټولنه د خوداتې تمایلاتو، شخصي موخو، باندینواغیزو اوڅه موهموسیاسي ګټوپه اساس له مجازي دین، دمحمدي نبوت له پیروي اواسلامي تهذیب نه مخ ګرځوونکې وه اود هندي فلسفي، هندي تهذیب او "وحدت ادیان" په لوري روانه وه.

اوپه دې هڅواوسازش کې دهغې زمانې ځینې ذهین اوخورا وړ افرادپه کار بوخت و اوپه وارکومې یې دانارې وهلې: نوی دورنوی ائین "نوی زیریزه نوی امامت" ددې حالت دبدلولوڅه ډول هڅي شوي دي، ددې لپاره څه ډول کړنلاره غوره شوی وه، اوترکومه ځایه پکې بریالي شول بیاپه یوه ګوښه ګوټ کې ناست سړي څه ډول دسړي جوړونې، روحاني تزکیې اوترییت کارترسره کړچې په نتیجه کې یې دکار هغه غښتلي ځوانان تیارکړل چې دهندوستان په مختلفو مرکزونوکې ناست وو په افغانستان، ترکستان، او بیاعراق، شام،

اسحاق جلیس ندوی مرحوم (د تعمیر حیات مدیر) لیکلی، تبرکال مو داعبارت په دی سریزه کې شا مل اوتحلیل کې داصل کتاب پیل کولوکاريابهم یونیم کال ورسته پیل شو. کتاب په نهم دډی الحجی ۱۳۹۹ هـ - ۳۱ داکتوبر ۷۹ ع عملا پیل شو ددوو باندنیو سفرونو له کبله اوږده ځنډونه پېښ شول دتصنیف ټوله موده له دوه یادري میاشتونه زیاته نه ده.

(۱) له عثمانیه سلطنت وروسته د ساحي فوځي ځواک وساتلواو زیرمو له لحاظ هندوستان د اسلامي نړي په نقشه کې ترټولولوي مسلمان سلطنت و چې پولي یې له ختیځ بنگال نه نیولي ان دافغانستان ترلویدیځپولو پوري رسیدلي

ترکیبې اوحجازکې خپاره شول دخدای ﷻ یادېې تازه کړ، دخدای ﷻ دکلمې د لوړتیا هڅې یې وکړې، مړه شوي سنت یې ژوندي کړل، دشریعت د حمایت او د بدعت دورک کولوسترکاریې سرته ورساوه. دوحدةالوجودافراطي داعیانو او ازادخیاله صوفیانواغیزې یې له منځه یووړې لنډه داچې دخدای غوښتنې او شریعت د احترام کار یې په پراخه پیمانه ترسره کړ اوکم له کمه تردریو پیړیو پورې یې دا کار په داسې قوت اوانهماک سره جاري وساته چې په ټوله اسلامي نړۍ کې به دوی لیدل کیدل، اودا درې پیړۍ په دې ارزي چې ددوی دعلمي اوروحاني قیادت پیړۍ وبلل شی او دې نړیوال اغیز ته په لیدلوسره حقیقت خوښونکی انسان په دې ویلومجبورکیږي چې:

جهان را د گرگون کرد یک مرد خودا گاهی

په دې لړکې دوه نورارځونه هم دلحاظ وړدي یوداچې دمجددصاحب د زمانې په انځورکولوواداکبرددوره نقشه وړاندې کولوکې دملاعبدالقادر بدایوني په "منتخب التواریخ" اوهغوتاریخي ماخذونوانحصارنه شوای کیدای چې ځانگړي دیني جذبات اوبیله مفکوره لري اودایې عادت دی چې د اکبرد زمانې ترټولو زیات تیاره تصویر وړاندې کړې په دې لړکې بایددهغو بې طرفه لیکوالانو یاداکبر ددربار دلیکوالانو خبرې اولیکنې وړاندې اوله هغومواد واخیستل شی چې نه یواځې داکبرمخالف نه وبلکې دهغه وکیلان اودهغه دخیالاتو اوافکاروترجماني کوي اود هغه د سلطنتي ائین اوخدای ورکړیو کمالاتواعتراف کوی.

داراز د هغویدلونونو جائزه اخیستل هم ضروري دي چې دجهانگیر له دور نه پیل اودعالمگیرپه سلطنت مکمل اوپای ته ورسیدل، په دې لړکې هم د

مجددي کورنۍ د ليکوالانو دخبرو اوخوش باوره مورخينو د شهادتونو په ځای د بې طرفه مورخينوله کتابونونه موادواخيستل شي اودهغه په رڼا کې ددې دعوت ثبوت ترلاسه شی .

دخپلې زياتې بوختيا، داخلي اوخارجي سفرونو، دصحت کمزوري اومعاونانو له کمښت ^(۱) سره سره ددې هڅه شوې چې د "تاريخ دعوت وعزيمت" دابرخه چې دحضرت مجدديه سيرت باندې ده له ځينې نويومعلوماتو اوداسې موادو سره چې تراوسه کارنه دی ځنې اخيسل شوی اوځينې مهم اودغور وړ نتايجو او دعوت اوفکرسره ميدان ته راووزي، شايدمونږ ددې زمانې غوښتنې پوره کړې وي اودراتلونکې پنځلسمې پيړۍ په هرکلی کولوکې څه مرسته کړې وي .
وما توفيقى الا بالله عليه توكلت واليه انيب .

په اخرکې بايد په دې اعتراف وکړم چې دمجددي کورنۍ دښاخونواو مجددي طريقې دمشرانوشيوخوپه لړکې مې له محترم موليناابوالحسن زید فاروقي مجددي (د شاه ابوالخيرمجددي زوی) نه هغه ارزښتناک معلومات ترلاسه کړل چې له بلې لارې دهغوترلاسه کول ډيرگران و اومننه يې کوم .

له محترم پروفيسرخلیق احمدنظامي نه هم مننه کوم چې دهغه له ذاتي کتابخانې نه مې ځينې ضروري قلمي کتابونه اوگټورمواد ترلاسه کړل .

^(۱) په دی ځای کې به ښه نه وی که دمحترم مولوی شمس تبریزخان (رفیق مجلس تحقیقات و نشریات اسلام) شکریه ادا نکړو چې دفارسی له زړوکتابونو نه يې موادرا ته برابرکړل اوداوږدو فارسی عبارتو په ژباړه کې يې له مصنف سره زیاتې مرستې وکړې دارازمحترم ناصرالاسلام ندوی هم دستایني وړدی چې دکتاب په تسويداوله ماخذنه په استفاده کې يې زیاته مرسته کړې ده .

او ده په ډیره زړه سواندي سره له هغو نه دگتۍ اخیستلو اجازه راځړه
لیکوال د ډاکټر نذیر احمد صاحب (مسلم یونیورسټي علي گړه) له
علمي مرستې نه هم مننه کوی .

ابوالحسن علي ندوي

دائرہ شاه علم الله رائے بریلوي

۲۶ اپریل — ۱۹۸۰ ع

۱۳ جمادی الاولی ۱۴۰۰ ھ

لومړۍ برخه

اسلامي نړۍ په لسمه پېړۍ کې د لسمې هجري پېړۍ د تاريخي مطالعې اهميت

حضرت مجدد الف ثاني رحمه الله په کال ۹۷۱ هـ د شوال په مياشت کې زېږېدلی او په ۱۰۳۴ هـ صفره کې وفات شوی دی. په دې توگه دده زمانه د لسمې پېړۍ نه وېشت کاله او د يولسمې پېړۍ نږدې دره ديرش ۳۳ کاله کېږي. دده د زمانې تاريخ ليکونکي او دده د ژوند ليک خپرونکي بايد له دې درې شپيته کالو سره کار ولري چې د هجري کليزې د دوو پېړيو له اخيرې اولومې ثلث سره تړاو لري.

خوپه حقيقت کې که يو څوک هر څو ستر شخصيت هم وي دده له زېږېدو سره يوپه يونوې زمانه نه پيل کېږي داسې چې ناڅاپه له عدم څخه دهستی ډگرته راووځي. او له هغو پېښو، تاريخي عواملو، سياسي او اخلاقي حالاتو، سلطنتونو او ځواکونو څخه دې اغيزمن نه وي، چې له ده مخکې تير شوي دي او په چاپيريال او ټولنه باندې يې اغيزې درلودې: له دې کبله چې کله مونږ دمجدد صاحب ژوند ليک کاږو. د هغه د اصلاحي او تجديدې کارونو يادونه کوو. دهغه د زمانې په مزاج باندې ځانونه پوهوو. او دده د کار د سختو او اسانتياو پرتليزه اندازه لگوو، نو په کار ده چې دهغه مهال د اسلامي نړۍ سياسي، ديني او علمي اړخونو څېړنه

وکړو، چې له هغه سره په کوچنیتوب کې ده تړاو درلود اوله هغه سره په نښتې زمانه کې ده خپل انقلابی او حیرانوونکې تجدیدي اواصلاحی کارونه سرته رسولې، دی چې دهغو په اساس ده ته مجدد الف ثانی او د دویمې زیرېزې نوښتگر ویل بیخي په ځای اومناسب دي؛ په دې څېړنه کې به مونږ دا تاریخي حقیقت هم په نظر کې لرو چې یوه زمانه اوانسانی ټولنه دواړه د روان سیند په څیر وي، چې هره څپه یې له بلې سره تړلې وي ځکه څوکه یوهیواد هرڅومره یواځې ژوندکوی اوله نورې نړۍ سره پریکون ولري، خو بیا هم په شاوخوا نړۍ کې له اهمو پېښو، انقلابونو، ځواکمنو غورځنگونو او په خپل منځ کې په جگړه اخته ځواکونو څخه یومخ بې اغیزې نشي پاتې کیدلای؛ په ځانگړې توگه چې کله داپېښي اوانقلابونه دده په هم جنسه، هم مسلکه او هم عقیده گاونډیو هیوادونو کې رامنځته کیږي. په دې اساس به زمونږ داتاریخي جائزه یواځې په هند پورې نه وي تړلې، مونږ به دلسمې هجري پېړۍ د مهال ټولې اسلامي نړۍ او په ځانگړې توگه شاوخوا اسلامي هیوادونو ته کتنه کوو، چې له هغوسره که څه هم دهندسیاسي اړیکې نه وې خو دیني، تهذیبی او علمي تعلقات یې ورسره لرل او هلته چې کومې گرمې او یخې هواوې چلیدې دهغوڅپې دمسافت له لیرې والي سره سره هند ته هم رارسیدې.

دلسمې هجري پېړۍ سیاسي حالت

د لسمې پېړۍ په لومړیو کې له څه وخته وروسته (غالباً له سلطان صلاح الدین ایوبی مړ ۵۸۹ هـ څخه وروسته) د اسلامي نړۍ په مرکزي برخه منځني ختیځ کې سیاسي ثبات رامنځته شوی وه اودلویدېځې اسیاعربي هیوادونه له یوه داسې بیرغ لاندې راجمعه شوي وه چې دهغه پورته کوونکې ځان د اسلام ساتونکې، دحرمینو

شریفینو خادم، اود مسلمانانو محافظ باله او که څه هم د سیاسي مصلحتونو په اساس وو، خو خلافت یې هم راژوندی کړی و، چي داخري عباسي خليفه مستعصم بالله د تاتاريانو په لاس له شهادته ۶۵۶هـ وروسته په مصر کې د "عیسوی پاپائیت" په څیر پاتې شوی و.

یاووز سلطان سلیم اول د عثمانیه د خلافت موسس ۹۱۸هـ - ۹۲۶هـ په کال ۹۲۲هـ کې شام او په کال ۹۲۳هـ کې یې مصرتح کړ چې له دوه نیم سوه کاله راهیسې د مملوکو واکمنیو په واک کې وه، د سلطان سلیم د حملې په مهال د مصر واکمن قانصوه غوري وو په دې ۹۲۳هـ کال کې سلطان سلیم د خلافت او له هغه وروسته د حرمینو د خدمت اوسرپرستی اعلان وکړ. جزیره العرب بیا ورو ورو د شمالي افریقا مسلمان او عرب هیوادونه (له مراکش پرته) د سلطان سلیم بیا دهغه ځای ناستی سلیمان اعظم قانوني. ۹۲۶هـ - ۹۷۴هـ (چې لویدیځ وال لیکوالان یې سلیمان ذي شان بولي) تر واکمنۍ لاندې شول.

د سلیمان اعظم د واکمنۍ زمانه (چې دده له پیدایښ درې کاله مخکې مجدد رحمه الله پیداشوی وو) د عثمانیه د سلطنت داوج زمانه وه، یوه لوړته د اروپا په استرلیا او هنګري کې دده د بریاوو بیرغ پورته شوی وو بل لوړته په ایران کې دده فوځونه په بریالیتوبو بوخت وو، له مصر او شام سره عراق هم دده په پلنه واکمنۍ کې شامل شوی وو. په هغه مهال دې دنړۍ تر ټولو ستر واکمن و. د دریم مراد ۹۸۲هـ - ۱۰۰۴هـ په زمانه کې د قبرص جزیره، د تونس ولایت، د ایرانی سلطنت ځینې حاصل خیزه ولایتونه او یمن دا ټول په عثمانیه سلطنت کې شامل شوي وو. دده په زمانه ۹۸۴هـ کې دمکې مکرمې د حرم ودانۍ هم تکمیل شوه، چې دا دمجدد الف

ثاني رحمه الله دپوهې اوشعور زمانه وه. دی به حتما په دې مهمو پېښو باندې خبروو، د هغه مهال مسلمانان که څه هم دهنداوسیدونکې وو دعثماني ترکو (چې سخت حنفي مذهب سنيان وو) په دې فتوحاتو اودسلطنت په پراخوالي خامخا خوشاله کیدل.

ددې پېړۍ په پیل ۹۰۵هـ کې په ایران اوخراسان کې صفوي کورنۍ واک ترلاسه کړ، ددې واکمنۍ موسس شاه اسماعیل صفوي وو. ۹۰۵هـ - ۹۳۰هـ دې کورنۍ ورو ورو په دې سیمه کې خپله واکمني مضبوطه کړه، داپه هغه وخت کې دعثمانيه سلطنت سیال سلطنت وو چې دعثماني سلطنت په مقابل کې یې اثنا عشری جعفری مذهب حکومتی مذهب گرځولی وو له حکومت او اقتدارڅخه په پوره ګټه پورته کولوسره هغوی په ایران کې ددې مذهب زیات خپراوي اوترویج وکړ، اوپه دې لاره کې هغوی خورا زیات بریالیتوبونه ترلاسه کړل، په دې توګه دې حکومت په خپلو سرحداتو باندې د مذهبي اختلاف په بنیوانساني دیوال ودراوه اودعثمانيانو په پراخه حکومت کې یې له تحلیل کولوڅخه ځان وژغوره عثمانیه سلطنت له قسطنطنیه څخه نیولې ترلاهور اودهلي پورې رسیده، اودصفوي کورنۍ حکومت له بغداد څخه نیولې هرات ته رسیده، ددې کورنۍ ترټولو ستر واکمن شاه عباس ۹۹۵هـ - ۱۰۳۷هـ و چې په تاریخ کې په لوی شاه عباس سره یادېږي، دی دخپلو تعمیری کارناموله کبله ددې کورنۍ شاهجهان بلل کیږي، نوموړی دحضرت مجددصاحب معا صر و. صفوي حکومت دلومړي شاه عباس په زمانه کې اخري اوج ته ورسیده، دی له ترکو سره وجنګیده اونجف اوکربلايې ترلاسه کړل، دی داکبر اوجهانگیر معاصر و؛ له شاه عباس څخه وروسته ددې کورنۍ زوال پیل شو.

داسلامي نړۍ دویمه مهمه ختیځه برخه ترکستان وو چې له پېړیوڅخه داسلامي تهذیب، اسلامي علومو او فنونومرکز پاتي شوی و چې په لرغونو ادبیاتوکې په (ماوراء النهر)

سره يادېږي، دې سيمې دحنفی فقهی په تدوين کې له عراق څخه وروسته تر ټولو زياته برخه لرلې ده او گڼ شمير ښکلي او تلپاتې کتابونه لکه شرح الوقايه او هدايه چې اوس هم دهنديې تعليمي نصاب کې داخل دي هماغلته تصنيف شوی دی.

دارازنقشبنديه طريقه چې حضرت مجدد اودده مشايخ تړاو ورسره لري هم په دې سيمه کې راټوکيدلې اوخپره شوې ده او نورې نړۍ ته رسيدلې ده، دا زرخيز اوسړي زېږ وونکۍ هيواد دلسمې پېړۍ په پيل کې ۹۰۵هـ دازبکو دشيپاني کورنۍ لاس ته ورغی اود ۹۱۶هـ له يوه لنډڅنډپرتې داتلسمی ميلادي پېړۍ ترمنځه تر روسي انقلابه پورې ددوی ترنگين لاندې و، دالنډڅنډداسې چې بابر دصفويانو په مرسته په ماوراء النهر باندې حمله وکړه او دهغه وخت پلازمينه سمرقنديې ونيو په لسمه پېړۍ کې دشيپاني کورنۍ ددوو واکمنو عبيدالله بن محمد ۹۱۸هـ ۹۴۶هـ او عبيدالله بن اسکندر ۹۶۴هـ ۱۰۰۶هـ پلازمينه بخارا وه؛ ددوی په برکت بخارا د دويم ځل لپاره د فکري اوسياسي ژوند مرکز وگرځيده.

دهندرتړولونيږدې گاونډۍ هيوادچې په لويديځه حو کې سې پروت دی افغانستان دی. دا هيواد دلسمې پېړۍ په پيل کې د ترکستان دازبکو او ايران دصفويانو په منځ منځ کې دسيمثيزه اوسيدونکو دتخت اوتاز مرکز و، کابل اوکندهارپه کله د مغلواو کله دايرانيانو په لاس کې وو. اوهرات چې د ايران په سرحداتو کې پروت دی زيات وخت دصفوي سلطنت تراغيزې لاندې و په کال ۹۳۸هـ کې بابرکندهار ونيو، بياچې کله هغه په هند کې دتيموري واکمنۍ اساس کيښودنوهنديې داوسيدوځای وگرځاوو چې له هغه ځايه ده په کابل بدخشان اوکندهار باندې حکومت کاوه، په دې وخت کې افغانستان دهند او ايران د دوو لويو واکمنيتراغيزې لاندې په يوڅه منظم

او پرامن حالت کې قرار درلود، دی ددې دوو واکمنیو په منځ کې داسې ویشل شوی وو چې دهرات اوسېستان ولایتونه له ایران سره وو چې وخت په وخت به ازبکوحملې پرې کولې، کابل دمغلو دسلطنت برخه گرځیدلې و او کندهار به کله دمغلو او کله به د ایرانیانو په لاس کې وو دکوهستان په شمال کې دبابر دتره زوی سلیمان مرزا (چې بابر دبدخشان والي ټاکلی و) دنیمې ازادې شاهي کورنۍ اساس ایښی و، د هیواد پاتې برخې دشیانیانو په ولکه کې وې. په کال ۹۶۵هـ دایران باچاطهماسپ کندهار ونیو او تر ۱۰۰۳هـ پورې دغه ښارد ایرانیانو په لاس کې و ۱۰۰۳هـ کې شهزاده مظفرحسین اکبرته وسپاره ترهغه وخته افغانستان د مغلودسلطنت یوایالت و، اودا لړۍ د دولسمې پېړۍ ترنیمایې پورې پاتې وه، په افغانستان باندې دبابر تردوه سوه اوڅلوېښت کلنۍ واکمنۍ وروسته په کال ۱۱۵۱هـ نادرشاه افشار افغانستان ونیو.

د لسمې پېړۍ په پیل کې په هندباندې دلودهي کورنۍ واکمنه وه چې ددې کورنۍ وروستی واکمن په کال ۹۳۲هـ کې دمغلي سلطنت دموسس ظهیرالدین محمدبابر گورگاني ۸۸۸هـ-۹۳۹هـ په لاس ووژل شو اودمغلي سلطنت اساس کینودل شو چې دهند په اسلامي سلطنتونو کې ترټولو پراخ، محکم، منظم اودلوی عمر سلطنت و، لودهي کورنۍ دخپل افغاني نسل اوعنعناتو په اساس داسلام کلک پیروان اودحنفي مذهب پابندوو، اوله نوښت غوښتنې اوسیګولر سیاست سره نابنده وو، ددې کورنۍ ترټولو دینداره په علم مین، اودعلماء قدرکونکې باچاسکندر لودهي م. ۹۲۳هـ و ددی پېړۍ پنځه نیکمرغه کلونه ۹۴۶هـ-۹۵۲هـ دشیرشاه سوري په واکمنۍ کې تیر شول ده دتنظیم او کړنلاري جوړونې لوړ صلاحیت درلود دخیرښیګنې او رفاهۍ چارو کې یې ساری نه درلود، سخت مسلمان دعلم څښتن او خورامتقي باچا و اودهغه په اسلامي تاریخ کې دده په څیر باچا ندی تیر شوی.

دشیرشاه له مړینې وروسته د اکبر تر واکمنیدو پورې په هند کې سیاسي او امنیتي ناقراري وه نه حکومت په ارام وه اونه ولس دارام ساه اخیستی و، دشیرشاه خای ناستی سلیم شاه له خپل نابغه (Genius) پلار سره هیڅ مناسبت نه درلود، د بابر خای ناستی نصیر الدین همایون ۹۳۸هـ - ۹۶۳هـ ونشوای کړای چې په هند باندې په ډاډه زړه واکمني وکړي، دشیرشاه سوبمنو حملو او دخپلو وروڼو بی وفایې ډیر وځور او کله یې چې د ایران له واکمن طهماسب څخه مرسته ترلاسه کړه بیایې یو څه استقرار پیدا کړ، په کال ۹۶۳هـ کې اکبر واکمن شو او پوره نیمه پېړۍ یې په ډیر زور او شور سره حکومت وکړ دمجدد رحمه الله تعالی په زمانه کې چې دده عمر ۴۳ کاله و نورالدین جهانگیر واکمني ترلاسه کړه او دهمده دواکمنۍ په زمانه کې مجدد رحمه الله وفات شو. له دې مرکزي سلطنت څخه پرته چې دهلي یې پلازمینه وه په گجرات، بیجاپور، گونکنده، او احمدنګر کې سیمئیز خپلواک حکومتونه وو، چې په دوی کې وروستي درې شیعه مذهب وو.

د لسمې پېړۍ مذهبي او روحاني حالت

په دې وخت کې په ټوله اسلامي نړۍ کې د مذهب ریښې ډیرې ژورې غځیدلې وې عام خلک په ټولیزه توګه له خپلو علمي او اخلاقي کړاوونو (مشکلاتو) سره سره د کلکې عقیدې لرونکې مسلمانان وو، دین خوښوونکې او اسلام دوسته وو، په دوی کې دیني غیرت او اسلامي ولولې وې، که څه هم ډیر بدعتونه او د اسلام مخالف کارونه کیدل خو په ټولیزه توګه له کفر او الحاد څخه بیزاره وو او کرکه یې ځینې کوله؛ ددې عمومي دیني ذوق او مزاج له کبله مسلمانانو واکمنو هم د اسلام شعانو او احترام

کاوه، د دین د حمایت او مرستې لپاره تیار وو، دوی د ولس په زړونو کې هلته ځای پیدا کولای شوای چې څو یې خپل دیني تمایل نه وای ښکاره کړی یعنی د دین په حمایت کې به یې چې گام پورته کاوه نو د ولس د مینې وړ به گرځیدل.

دا خورا زورور واکمنان وو د خپل مخالف هر ډول ځواکمن پروایې نلرله؛ د دوی له فوځي ځواک څخه د اروپا لینګي هم گرځیدل؛ خو څرنگه چې په ولس کې د دین رینښې ژورې تللي وې نو د خپل ولس حمایت تر لاسه کول ډیر ورته ضروري و، د سلطان سلیم اول په سلطنت کې تر هغو پورې استقرار نه و څو یې چې ځان ته د خلیفه المسلمین او خادم الحرمين الشريفین لقبونه نه و غوره کړي؛ ده په دمشق کې داوسیدو په مهال له مقدس مقاماتوسره د مینې اظهار وکړ په کال ۹۲۳هـ ذی الحجة کې سلطان سلیم له دمشق څخه د حاجیانو قافله روانه کړه چې له هغوی سره د لومړي ځل لپاره د ترکیې د سلطان له لوري د کعبې شریفې له پاره غلاف ولیږل شو له همدې وخته ترکې سلاطینو د خادم الحرمين الشريفین لقب غوره کړ چې لدې کبله دوی په اسلامي نړۍ کې زیات وقار تر لاسه کړ.

سلیمان اعظم خورا متواضع او نیک انسان و، ژور دیني جذبات یې لرل او دده د نیکې او ښه سړیتوب ډیرې بیلګې موجودې دي، ده په خپل لاس د قران کریم اته نسخې ولیکلې چې په سلیمانيه کې موجودې دي، دی د غزلو یو دیوان هم لري چې له هغه څخه دده کلکه مسلماني ښه څرګندیږي، ده د مفتي ابوالسعود مړ ۹۵۲هـ (د نفیسر ابوالسعود لیکوال) په فتوی سره کعبه شریفه له سره ودانه کړه او تعمیریې جوړ کړ مکې مکرمې ته یې پاڅه کاریزونه جوړ کړل سلطان مراد په کال ۹۸۴هـ کې د کعبې شریفې ودانې تکمیل کړه چې هغه ودانۍ همدا اوس هم موجود ده.

داتولي دلسمې پېړۍ دعثمانيه کورنۍ دواکمنوکارنامې دي دایران په شيعه سلطنت کې هم خلکو ديني ذوق اوجذبې لرلې. صفوي سلطنت هغوته غذا ورکوله مذهب او اهل بيت سره يې مينه لرله له دې کبله يې سياسي استحکام اوپه ولس کې مقبوليت ترلاسه کړی و، دایران ترټولو سترواکمن لومړۍ شاه عباس يواځې د زيارت لپاره له اصفهان څخه ترمشهدپورې اته سوه ۸۰۰ ميله مزل په پښووکړنجنف ته حاضر شو اودحضرت علي کرم الله وجهه روضه مبارکه يې جارو کړه اوفانوس يې پکې ولگاوه ، شاه عباس د ايرانيانو عقائدافراط او وهم پرستي ترحدده ورسول او په خلکو کې عجيبې عجبې کيسې مشهورې وې .

دترکستان او افغانستان دخلکو دعقيدې پوخوالۍ، ديني صلابت، سنيت اوپه حنفي مذهب باندې دتينگارکيسې متل گرځيدلې وې ددوی واکمن، چارواکې، د سلطنت غړې، خواص او امراء (دخپل ژوند له سطحې سره سم) ترديره حده دخپل ولس په څير وو اوله هغوی سره هم غړي وو.په هندکې داسلامي سلطنتونو اساس دترکې اوافغاني کورنيو دواکمنوپه لاس کيښودل شوي دي، له دې کبله له پيل څخه دلته هم مذهب ژورې اغيزې درلودې خو په سم اوصفاډول لکه څرنگه چې دترکې اوافغاني ذهنيت دذوق ځانگړتياده دلته له پيل څخه داهل سنت والجماعت اوحنفي مذهب (له څوساحلې سيمواود جنوبي هند دمالاتبار له سيمي پرته) پيروي کيدله او له پيل څخه حنفي مذهب دهيواداساسي قانون و اوپه محکموکې نافذو دلته دحنفي فقهي ځينې مهم کتابونه لکه "فتاوی تاتار خانیه" او"فتاوی قاضي خان" ليکل شوي دي دهنديپه اسلامي تاريخ کې ډيرداسی وتلي واکمن تير شوي دي چې دسنت او

(۱) داد عالمگيري له تدوين څخه ډيرمخکې شوی دی عالمگيري په اسلامي نړۍ کې ډير شهرت لری په مصر، شام او عراق کې د(فتاوی هنديه) په نامه سره ياد پری .

شریعت دحمایت له کفر اوالحادخه دبیزاری، له بدعتونو اومنکراتوسره مخالفت او دهغوله منځه وړلو اوددین دساتنې لپاره یې ډیرزیات کارونه کړي دي.

په اتمه پېړۍ کې د محمدتغلق او فیروزتغلق او په لسمه پېړۍ کې دسلطان سکندر لودهې نومونه اخیستل کافي دي. دطبقات اکبري، تاریخ فرشته اوتاریخ داودي د مصنیفینوله ویناسره سم د سلطان سکندریه زمانه کې دمذهب دومره زیاته پیروي کیدله چې داسې بریښدله چې گواکې یونوی ژوند رامنځته شوی دی؛ په هغه باندې اسلام له خپله خانه زیات گران و، ده به ویل چې له ماسره په ماشومتوب کې لا داسلام مینه پیدا شوی وه، باچاله علمي مجلسونوسره زیاته مینه لرله، دده په زمانه کې هندوانوفارسی لوستل پیل کړل هندوانومنشیانو د باچا مشوره ومنله. سلطان د سالارمسعودپه ښځو (چې هرکال به ورتللې) باندې بندیزو لگاوه زیارتونوته دښځو په تگ یې سخت بندیز ولگاوه، ځینی مورخین لیکي چې دماتم لپاره وتلواودسیتلادیوې په عبادت یې هم سخت بندیز لگولی وه^(۱)؛ مشتاقی لیکي: ډیرجعلي قبرونه یې چې هغه مهال پیدا شوي ووله منځه یووړل دهغوی په ځای یې نهرونه وایستل اودهغونوم اونښان یې ختم کړ^(۲) سلطان سلیم شاه سوری به په خپله په جومات کې لټونځ کاوه اوله نشیې موادوڅخه یې ځان ژغوره دازمانه د تصوف اودصوفیانو دطریقو دعروج زمانه وه. داسلامي نړۍ یوهیواد اویوه برخه هم داسې نه وه چې هلته دې کومه طریقه وجودولري په کور کورکې یې چرچه وه. په دی لړکې دترکستان دوه نامتوښارونه اودعلم اوروحانیت مرکزونه بخارا او سمرقند په

(۱) دمولوی ذکاء الله له کتاب "تاریخ هندوستان" دویم ټوک مخ ۳۷۴ څخه.

(۲) واقعات مشتاقی.

(۳) داکتاب په کال ۱۰۱۲هـ کې په احمد اباد کې لیکل شوی.

افغانستان کې هرات او بدخشان په مصر کې اسکندريه او طنطا په يمن کې تعز او صنعاء په حضرموت کې تريم، شحر او سيون د علماو، مشاخو او صوفيانو لوی مرکزونه وو. په حضرموت کې "باعلوي عیدروسې" خورامتل شوي اوله کمالاتو ډکه کورنۍ وه په دې زمانه کې په دې لوري کې شيخ ابوبکر بن عبدالله خورا لوی شيخ اود وخت قطب بلل کیده. تريم د باعلوي کورنۍ دساتو د اوسیدو ځای و. په دې زمانه کې شيخ سعد بن علی السوینی باند حج السعیدیه نامتواولیاو کې شمیرل کیده. شيخ محی الدین عبدالقادر عیدروسې (۹۷۸هـ - ۱۰۳۷هـ) خپل مشهور کتاب (النور السافر فی رجال القرن العاشر) (۳) دده په ژوندلیک باندې پای ته رسولی دی چی په پنځلسو مخونو کې راغلی دي. په هند کې په لسمه پیړۍ کې که څه هم دقادریه او چشتیه طریقودوه شاخونه (نظامیه او صابریه) خپاره شوي وو، او په دوی کې گڼ شمیر لوی شخصیتونه اود حال خښتanan وو خو په حقیقت کې دا د عشقیه شطاریه، طریقي پیړۍ ده کوم چې له نوی تعبیر سره سم په هند کې د ولایت له خشتنی طریقي چشتیې څخه ددې هیواد روحانی واگی ترلاسه کړې او ټول هنديي ایل (لاندې) کې (۱) د شطاریه طریقي موسس شيخ عبدالله شطار خراساني دی چې غالباً د نهمې پیړۍ په لومړیو کې یې هند ته تشریف راوړی دی. او په مانډوکې یې هستوگنه غوره کړه، په کال ۸۳۲ هـ کې وفات شوی دی، او دمانډو په کلا کې دننه دفن شوی دی. ده امیرانه

(۱) په دی پیړۍ کې په هند کې مداریه سلسله هم تیره شوی چې شيخ بدیع الدین مدار کمن پوری (مې ۸۴۴ هـ) یې موسس دی، دوی دوحدة الوجود دافکارو اعلان په ډاگه سره کاوه.

ښکاره برېښوالی. (چی یواځی مخصوص اندام به یې پټ و) او ټول محض ددوی شعار وو دوخت په تیریدوسره په دې سلسله کې ټیټوالی اوبی قیدی مخ په زیاتیدوشوه تردی پوری چې مداری د نڅاگر مترادف وگرځیده. په لسمه پیړۍ کې دی طریقي دخواصوبه کړیو کې خپل مقبولیت له لاسه ورکړ. د نهضة السخا طر په څلرمه برخه کې دټولو طریقو ټول مشاخ راخیستل شو ی له پلټنې وروسته یواځی دوه کسان داسی پیدا شول چې د مداریه طریقي بیعت یې درلود.

ژوند کاوه دقوي جذب او رابښکون څښتن و ډيرو خلکوله ده څخه گټې ترلاسه کړې. اوپه ډيره تيزي سره دده سلسله په هند کې خپره شوه داطريقه دوه شاخونه لري د يوه تراو يې له شيخ غوث گوالياري سره ده چې دده اوشيخ عبدالله شطاري په منځ کې درې واسطې دي. اودويم تراو يې له شيخ علي بن قدام جونپوري (چې په شيخ علي عاشقان سرای ميري سره يادیده) سره دی؛ دده او شيخ عبدالله شطاري په منځ کې دوه واسطې دي.

غالباً دې طريقې دلومړي ځل لپاره جوگيتوب اودنياترک کول له تصوف سره يوځای کړل اودسلوک ځينې لارې او اذکار، اودساه نيولو طريقې يې غوره کړې، اوخپلو مريدانو ته يې دهغو زده کړه ورکړه اوعلم سيميايې هم په تصوف کې شامل کړ، ددې طريقو او اذکاروتفصيل دبهاء الدين بن ابراهيم الانصاري القادري په کتاب "رساله شطاريه" کې شته دی. ^(۱) دشيخ محمدشطاري په تصنيف (کلید مخازن) کې مصنف يوه زياتونه لينکلی ده هلته دوحدةالوجود قائل شوی. بت خانه اوجومات، شيخ او برهمن په خپلو کې سره مساوي بولي، اووايې چې په دې ټولوخيرونوکې دخداي تجلي بلکې ښکاره ظهورکيږي، وروستی شعريې داسې دی:

عشق شد ودر مشرب شطار برآمد — خود غوث جهان شد ^(۲)

په "رساله عشقيه" کې کفر د"عشق جلال" اومسلماني د"عشق جمال" بلل شوی او داسې ليکي: کفر وایمان قرین یک دیگر اند — هرکه راکفر نیست ایمان نیست ^(۳)

^(۱) دندوة العلماء په کتابتون دتصوف فن ۴۸، مخونه ۴۷، ۴۹- کې دی ددی کتاب قلمي

نسخه وکتل شی. ^(۲) کلید مخازن مخونه — ۱۹۶ — ۱۹۹.

^(۳) رساله عشقيه مخ ۷۱.

يو بل ځای ليکي : العلم حجاب اکبر گشت مراد ازين علم عبوديت که حجاب اکبر است. اين حجاب اکبر اگر ازميان مرتفع شود کفر به اسلام و اسلام به کفر اميزد و عبادت خدایي و بندگی برخيزد^(۱).

ددې طريقې ترټولو نوميالی او اغيزمن شخصيت شطاري شيخ محمد غوث گوالياري دی چې په کال ۹۷۰هـ کې مړ شوی دی، دی زيات منل شوی اود زياتو خلکو مرجع و، دده شان اوشوکت له لويو وزيرانو او اميرانو څخه زيات و دده کلنې عائدات "ته" لکه نقرې سکې وې په ځينو رواياتو کې يو کروړ يادي شوې دي، دده په فيل خانه کې څلوېښت فيلان وو خورازيات خدمتگاران او جوپريان يې درلودل، د اگري بازار ته به چې ووتو نو هجوم اواز دحام به جوړ شو په زين باندې سم نشوای کښينستلاي او هر چاته به يې سلام کاوه.

دملا عبدالقادر دبايوني له وينا سره سم شيخ محمد غوث اکبر باچاپه څه چل سره مريد کړي و خوباچا ډير ژر ځان ورڅخه ليري کړ، له دې اميرانه اوشاهانه شان سره سره په هيواد کې دده د غريبۍ کيسې کيدلې، چې خورا غريب اومسکين دی، دسلام کولو په مهال به درکوع هومره تپت شو د مسلمان اونا مسلمان توپيري نه کاوه او علماوو په ده نيوکې او اعتراضونه کول.

(۱) همدا ماخذ مخ ۷۳.

دده په تصنيفاتو کې (جواهر خمسة، معراجيه^(۱))، كز الوحدة او بحر الحياه^(۲) دي. په هندباندې دده ډيره اغيزه وه اوچشتيه شطاريه طريقه يې عامه كړه^(۳)، مجدد رحمه الله دده له مړينې يو كال ورسته پيدا شوى دى، شيخ علي بن قوام جونپوري چې علي عاشقان سراى ميرى سره مشهور و مړ ۹۵۵هـ. شيخ لشكر محمد برهانپوري مړ ۹۹۳هـ. شيخ الله بخش گنده كمتيسرى مړ ۱۰۰۳هـ. ددې طريقې په لويو مشائخو كې گڼل كيږي. چې خورا زياتو خلكو رجوع ورته كوله، دعلي عاشقان سراى ميرى په اړه خو ځينې سوانح ليكونكو ليكلې دي چې له حضرت شيخ عبدالقادر جيلاني څخه وروسته دده دومره زيات كرامات ښكاره شوي چې بل څوك دده ځاى ته نشي رسيدلى.^(۴)

د شيخ محمد غوث گوالياري خليفه شيخ ضياء الله اكبر ابادي مړ ۱۰۰۵هـ. د علامه وجيه الدين شاگرد و، پنځه ديرش كاله ډاكبر په پلازمينه اكبر اباد كې واوسيده. زيات

(۱) هغه د خان لپاره د معراج دعوه كړى وه چې په دى سره دگجرات علما راوياريدل خو ملك العلماء شيخ وجيه الدين گجراتي چې دهغه وخت د زياتو علماو استادو ددى څه علمي توجه وكړه چې هغه علما غلى شول.

(۲) داكتاب دامت كنډ ژباړه ده شيخ محمداكرم په خپل كتاب (رود كوثر) كې ددې كتاب په اړه ليكي: په دى كتاب كې دهندو يوگيانو او ستاسيانو حالاتو او بوختياوى په تفصيل سره فارسى ژبې ته نقل شوى، دده په لومړي كتاب "جواهر خمسة" كې هم ددې يوڅه څرك تر سترگو كيږي له دى څخه د شطاريه طريقې له هندو يوگا سره په تړاو باندې يوڅه رڼايي لويږي. مخونه - ۳۶ - ۳۴ -

(۳) د شطاريه طريقې دمشا نخود تفصيلي حالا تو لپاره دنزله الخواطر څلرم ټوك وگورئ.

(۴) دنفصيل له پاره دعارف على كتاب "الما فيه" يا نزله الخواطر پنځم ټوك وگورئ.

مقبولیت یې حاصل کړ او د اکبر دربار ته څوځله وغوښتل شو، ملا عبد القادر بدایوني لیکلي دي چې ماهغه ته په سنت طریقه سلام وکړ خوپه ده ښه ونه لگیده او د خان توهین یې وباله او د اسلام ددی ستر شعار او د ییغمبرد سنت سپکاوی یې وکړ. بدایوني دده پوره حالات نه دي بیان کړي او دده داستهزاء پېښې یې لیکلي دي^(۱) له دې علماوو پرته شاه عبدالله سندیلوی (۹۲۴هـ، ۱۰۱۰هـ) او د حضرت شیخ لشکر محمد عارف بالله خلیفه شیخ عیسی بن قاسم سندی (چې د حضرت مجدد صاحب معاصراو نېردي همځولی وو) هم د عشقیه شطاریه طریقي نامتو مشاڅ وو.^(۲)

د شطاریه عشقیه طریقي له دې نومیالیو مشایخو پرته په هند کې نور لوی او ستر شخصیتونه او مشاڅ هم وو چې له نورو طریقو سره یې تعلق درلود، په دوی کې یو شیخ چائین لده سهنوي^(۳) دی چې په کال ۹۹۸هـ کې مړشوی دی ده به د "فصوص" او "نقد النصوص" درس ورکا وه، د اکبر له ده سره ډیره مینه وه، یوه ورځ یې هغه په چپه (معکوس) لمانځه ولید نو ځینې روان شو^(۴) دویم شاه عبدالرزاق جهنجهانوی ۸۸۶هـ، ۹۴۹هـ قادري چشتي دی، دی ښه مدرس او مصنف و او په خپله زمانه کې د وحدة الوجود او د شیخ اکبر د مسلک تر ټولو لوی علمبردار و؛ په دې موضوع باندې هغه څو کتابونه لیکلي دي، شیخ عبدالعزیز شکریار (۸۵۸هـ ۹۷۵هـ) هم د وحدة الوجود قائل او دخپل وخت لوی ولي و، ده هم د "فصوص الحکم" او د هغه د شروحو

(۱) د تفصیل لپاره د ملا عبد القادر بدایوني کتاب "منتخب التواریخ" یا نزهة الخواطر پنځم ټوک وگورئ

(۲) نزهة الخواطر پنځم ټوک وگورئ

(۳) سهنه د گېگانوه (ختیځ پنجاب) په ولسوالۍ کې یو کلی دی چې دهغه ځای توده چینه ډیره مشهوره ده

(۴) نزهة الخواطر څلرم ټوک

درس ورکاوه، دی دحضرت شاه ولی الله دموړلخوا په نیکونوکې هم راځي، په دې پېړۍ کې د شیخ عبدالقدوس گنگوډي (مړ ۹۴۴هـ) دارشاد دلمر په نیمایې اسمان کې خلیده او دده له برکته په صابریه چشتیه طریقه کې نوی ځواک او پرمختګ پیدا شو، دی دوحدة الوجود قائل او دهغه اسرار یې په واز کومي بیانول.

په چوڼپور کې شیخ قطب الدین بینادل ۷۷۶هـ ۹۲۵هـ د قلندریه طریقي اویه کیتهل "د انباله ولسوالۍ" کې شیخ کمال الدین مړ ۹۷۱هـ دقادریه طریقي لارښوونکې او مشران وو چې دوی دواړو دا دوه طریقي د بیا لپاره را ژوندی کړي، د شیخ کمال کتیهلی په اړه حضرت مجدد صیب د خپل پلار شیخ عبدالاحد له خولې څخه را نقل کړې دې چې هغه ویل چې په کشفی نظر سره ورته وکتل شي نو په دې عالي طریقه (قادریه) کې له پیران پیر حضرت شیخ عبدالقادر څخه وررسته دده په خیر لوړرتبه او باکماله شیخ نه ترسترگو کیږي^(۱) په اوده کې شیخ نظام الدین امیتوی چې په بندګي میا ۹۰۰هـ ۹۷۹هـ سره مشهور و دچشتیه طریقي لوی شیخ د شریعت ساتونکۍ او د سنت پیرو لوی ولي و؛ په "احیاء العلوم"، "عوارف" او "رساله مکيه" باندې یې عمل کړی و، دیوه سړی په لاس کې یې فصوص الحکم ولید نو هغه یې ځینې واخیست او دمطالعې لپاره یې بل کتاب ورکړ، دده په طریقه کې که څه هم سماع عامه وه خو ده به ځان ځینې ژغوره.

داد هغه وخت داسلامي نړۍ مذهبي او روحاني حالت و، اودا دهندمختلف المشرب مشایخ او طریقي وې چې په لسمه هجري پېړۍ کې یې په مختلفو ځایونو

(۱) د تفصیل له پاره دتذکره الخواطر څلرم ټوک وگوري

کې خپل روحاني او روزنيز مرکزونه قائم کړي وو، اودهند دژوردیني رجحان لرونکو اویه خدای مینو عامو اواصوخلکو اړیکي او وابستگي ورسره لرله، داپه دومره تفصیل سره ځکه بیان شو خو د مجدد رحمه الله د زمانې فضا، تمایل او ذوق معلوم کړلی شي اوداهم وپتیل شي چې په هغه زمانه کې ددین دیارژوندی کولو او تجدیدلپاره څومره امکانات اومشکلات موجود وو.

د لسمې پېړۍ علمي حالات

که څه هم لسمه هجري پېړۍ د علمي اختراع اونوښت، هڅاند فکر اونظر، دعلومو دنوي تدوین اویه هغه کې دغوښنې زیاتونې پېړۍ نشو بللی ځکه دا ځانگړتیاوې د اتمې پېړۍ ترنمیاې پورې په سترگوکېږي چې په هغه کې دشیخ الاسلام حافظ بن تیمیه مړ ۷۲هـ، شیخ الاسلام تقي الدین ابن دقیق العید مړ ۷۰۲هـ، علامه علاء الدین الباجی مړ ۷۱۴هـ، علامه جمال الدین ابوالحجاج المزی مړ ۷۴۲هـ، علامه شمس الدین الذهبي مړ ۷۴۸هـ، علامه ابوحيان النحوي مړ ۷۴۵هـ په څیرنامتو علماء پیدا شوي دي. چې هغوی په حدیثو، اصول، علم کلام، فن رجال اودعربي ژبي په علومو کې خورا ښکلي او گران بیه کتابونه پرې ایښي دي؛ دحدیثو دفن د امام علامه ابن حجر العسقلانی صاحب فتح الباری مړ ۸۵۲هـ زمانه هم تیره شوي وه چې دده دیسارې شرح بخاري په اړه ویل کیدل "لاحره بعد الفتح"

لسمه پېړۍ د جمعي او ترتیب، تسهیل اوتلخیص پېړۍ بلله کیږي، بیا هم ددې پېړۍ په لومړې کلونوکې ددیني علومو دوه لوی دریابونه اوداسلام نوميالي مصنفین تیرشوی دي. چې هغه علامه شمس الدین سخاوي مړ ۹۰۲هـ او علامه جلال

الدين سيوطي (مړ ۹۱۱هـ) دی ، د علامه سخاوي په اړه ځينې علماوایې چې په حديثو، فن رجال او تاريخ کې له شمس الدين الذهبي وروسته دده په څيريل عالم ندی تير شوی، له ده وروسته د علم الحديث زوال پيل شو، په اصول مصطلح الحديث کې دده کتاب "فتح المغيث بشرح الفية الحديث" او په اسماء الرجال کې "الضوء اللامع لاهل القرن التاسع" داسي کتابونه دي چې په خپله موضوع کې ساری نلري.

علامه سيوطي خوتعارف او پيژندنې ته اړتيا نلري نوموړی د ډگړد اسلامي تاريخ په سترو مصنفينو کې گڼل کيږي، دده ځينې کتابونه په خپله موضوع کې د دائرة المعارف حيثيت لري د تفسير جلالين لومړۍ نيمه برخه چې دده تصنيف دی له سلهاوو کلونو را په دې خوا په درس کې داخل دي، او تراوسه پورې يې دده نوم ژوندی ساتلی دی.

په دې پيړۍ کې په مصر، شام، عراق کې د علم الحديث او اسماء الرجال، په ايران کې د علم الحکمی (منطق او فلسفه)، په هند او ترکستان کې د علم الفقه (حنفي) ډير زور وو. او همدا فنون کمال او د فضيلت معيار بلل کيده په مصر کې علامه احمد بن محمد قسطلانی د صحيح البخاري د شرح ليکوال مړ ۹۲۳هـ، اوشیخ الاسلام زکريا انصاري مړ ۹۲۵هـ، په حجاز کې علامه بن حجر هيثمي د "الصواعق المحرقة" او نورو ډيرو کتابو مصنف مړ ۹۷۴هـ او علامه علي متقي د کنز العمال مصنف مړ ۹۷۵هـ اوسيدل او بې شميره خلک يې له خپلو درسونو څخه مستفيد کول، مشهور محقق او معتدل حنفي عالم اولوی مصنف ملاعلي قاري که څه هم د افغانستان په هرات کې زيږيدلي دی خو په مکه مکرمه کې يې هستوگنه غوره کړي وه او بوجهان يې له خپل علم څخه مستفيد کاوه، دی که څه هم ديولسمې پيړۍ په لومړيو ۱۰۱۴هـ کې وفات شوی دی خو علمي او تصنيفي خدمتونه يې په لسمه پيړۍ کې کړي دي.

ددې پيرۍ ناهتو اديب اوتاريخ پوهه علامه قطب الدين نهرواني^(۱) مکې د (الإعلام فی أخبار بيت الله السحرام) مصنف په کال ۹۹۰هـ کې وفات شوی دی چې په خټه هندي وه خو دده دکمالاتو قدر دترکيې اوحجازمشرانو او امر او هم کاوه دایران حکمې په علامه جلال الدين دواني مړۍ ۹۱۸هـ، ملاعماد حسن محمود طارمي مړۍ ۹۴۱هـ، او علامه غياث الدين منصور مړۍ ۹۴۸هـ باندې وياړل کومو چې هورې دعلم حکمت داسې سيندونه جاري کړي وو چې خپې يې ترهنده پورې رارسيدلې وي، شيخ محمد بن شيخ ابی الحسن صديقي، شافعي، اشعري، ددې زمانې په خورالويو علماوو کې گڼل کيږي چې د الاستاد الاعظم او قطب العارفين په القابو سره يادیده. د ستونزمنو مضامينو او نادرو نکاتو په حل کولو کې يې ساری نه درلود په حديثو، فقه، د ايتونوپه رېط اوتفسير کې هم چا سيالي نشوای ورسره کولای، دعلم مينوال د پتنگانو په څير پرې توتيدل له دې سره دباطن څښتن، دطريقت شيخ، شاعر او اديب هم و^(۲) په کال ۹۹۳هـ کې وفات شوی دی.

دا راز نامتو هندي محدث رحمت الله بن عبدالله سندهي حنفي مړۍ ۹۹۴هـ چې په حجاز کې يې حديث عام کړل او دخپلې استادي اوفني مهارت په برکت يې په زړونو کې ځای پيدا کړ، ملک العلماء علامه وجيه الدين بن نصر الله گجراتي چې نيمه پيرۍ يې د ديني اوعقلي علومو درس ورکړ اوشاگردانوني له يوې پيرۍ زيات د درس اوتدريس بازار گرم ساتلی و دا دواړه دهمدې پيرۍ په وروستۍ نيمايي کې تير شوی دی اوددې پيرۍ په اخر ۹۹۸هـ کې يې داخرت سفر غوره کړ، يمن دحديثو

^(۱) نهروالا د نهلواله تعريب دی چی د پتن (گجرات) لرغونی نوم دی او په ۴۱۶هـ کې سلطان محمود غزنوی فتح کړی دی.

^(۲) تفصيل له بآره د "النور السافر" ۴۱۴-۹۳۹ مخونه وگورئ.

دروایت او اسناد ترتولو لوی مرکز و اوهوری دیمن محدث طاهرین حسین بن عبدالرحمن الاهدل په درس بوخت و او په همدې کال ۹۹۸هـ کې وفات شوی دی^(۱) په دې زمانه کې هند ته د ایراني پوهانو راتګ پیل شوی چې دعلامه جلال الدین دوانی، ملاعمادین محمود طارم، امیرغیاث الدین منصور شاگردان وو.

دهمایون په زمانه کې دمولانا جامي اوعبدالغفورلاري شاگردمولانانازین الدین محمود کمان گرڼهدایې هندته راغی. اوباجادهغه دیرتعظیم وکړ، داکېن په زمانه کې درې وروڼه: حکیم ابوالفتح گیلاني حکیم همایون (حکیم همام) او نورالدین قراري له گیلاني څخه هندته راغلل اویه دربار کې یې رسوخ پیداکړ څه موده وروسته ملا محمدیزدی له ایران څخه راغی او امیر فتح الله شیرازی هم په بیجاپور کې دیره شو اوداکبر د دربار ښکلاوگرځیده. دمرغیاث الدین منصور شاگردو په ۹۹۳هـ کې صدر شو هندته د ایراني علماو تصنیفات همده راول، ده ددې ځای په نصاب اودرسي طریقي دومره ژورې اغیزې وکړې چې بلاخرېې ددرس نظامي مترقي صورت غوره کړه، چې دهند په علمي اودرسي کړيو کې تراوسه پورې منل کېږي^(۲) په دې زمانه کې په ځانگړي توگه په دجنوبي هندکې دنيشاپور، استراباد، جرجان، زندران او گیلان دزیاتوپوهانو اوادیبانو نومونه موندلای شي چې په دربارونو کې یې رسوخ پیدا کړی و.

(۱) دده ژوند دحالاتو له پاره د علامه محمد بن علی شوکاني کتاب "البدیر الطالع" وگورئ

(۲) د تفصیل له پاره حکیم سید عبدالحی حسنی (د لیکوال پلار) کتاب "التفاسه الاسلامیه فی الهند" او د هغه اردو ژباړه: اسلامی علوم وفنون هندوستان مي " او د "هند و ستان کانصاب" درس "و گورئ

افغانستان هم له خپلې باتورۍ او تورزنۍ سره سره د علم اودرس له پانگې څخه بې برخې نه و، قاضي محمد اسلم هروي چې په هند کې په کال ۱۰۶۱ هـ کې وفات شوی په هرات کې زېږېدلی دی او په افغانستان کې يې له مولانا محمد فاضل بدخشاني څخه د علم زده کړه کړې ده، مولانا محمد صادق حلوايي هم د افغانستان د هغه وخت له لویو علماو څخه و څرنگه چې هرات د ايران سرحد ته نږدې پروت و نو ځکه د علم الحکمت مرکز گرځيدلی و چې له دې کبله يې اوسيدونکي هم په علم حکمت کې لوړو پوړيو ته رسيدلي و لکه قاضي محمد اسلم هروي اودهغه نامتو زوی مولانا محمد زاهد چې د هند په مدرسي کړيو کې په مير زاهد سره مشهور دي او هرڅوک يې پيژني، له ډيرې مودې راهيسې دمير زاهد درې حواشي (چې په زواهد ثلاثه سره ياديږي) د علماوواستادانو د توجه وړ اوان چې د فضيلت معيار گرځيدلی دی.

د هند د علماوو د ساگر دۍ د استفادې تعلق يواځې په ايراني علماو اودفن ماهرينو پورې نه وتړلی بلکې د مصر، حجاز او يمن له علماو اومحدثينو سره يې هم تړاو درلود، شيخ راجح بن داود گجراتي مړ ۹۰۴ هـ په حديثو کې له علامه سخاوي څخه استفاده کړې وه علامه سخاوي ده ته د ابن العربي په اړه د شيخ العلاء البخاري الحنفی رايه او مسلک ويلی وڅوهغه د هند علماو اومشايخ له ده څخه خبر کړي او د شيخ اکبر په اړه چې د دوی کوم باور اوبنی راييگ لري هغه له منځه ولاړې شي^(۱). علامه سخاوي په خپل کتاب "الضوء اللامع" کې ده دخپل دې هندي شاگرد يادونه کړې ده اودهغه د علمي کمالاتو اعتراف يې کړی دی، دخپل وخت د حديثوامام علي بن حسام الدين المتقي د کنز العمال مصنف په اړه ويل کيږي چې ټوله نړۍ د سيموطني د

(۱) نهضة الخواصر خلم ټوک.

احسان او ښيگڼو پوروږې ده خوسيوطي دعلي متفي دا احسان پور وږې دی. دی د علامه ابوالحسن الشافعي البکري (دحرم مکي مدرس) او علامه شهاب الدين احمد بن حجر مکي (دمکي مکرمي مفتي او محدث) شاگرد و.

له پورتنیو کړښوڅخه دا اندازه لگولای شو چې که څه هم هند په سمندرونو او اسما نهڅکو غرونو کې را حصار دی او له باندنۍ نړۍ سره یواځې دوه لارې لري چې یوه د بلوچستان دبولان دره ده او بله دلویدیځ سرحد دخیبر دره ده خویبهاهم په علمي او ثقافتي توگه له باندنۍ نړۍ څخه یومخ گوښۍ ندی پاتې شوی اودگتې اخیستنې او ورکونې لړۍ یې جاري وه، که څه هم حقیقت دادی چې دهندله افادې څخه استفاده اوله برامد څخه درامد زیات و اوداسی کیدل یو قدرتي عمل هم و چې هند ته "دین" او "علم" دواړه د ترکستان اوایران له لاری رسیدلي دی.

ذهني نارامي او اعتقادي گډوډي

که دهغې ذهني نارامي او اعتقادي گډوډي يادونه ونه کړو چې په هغه وخت کې په هند او گاونډيو هيوادونوکې موجوده وه : نو دلسمې پيړۍ سياسي، علمي او ديني جائزه به ناپوره پاتې شي ، خوددې پيړۍ سمه نقشه رامخته شي. ځکه چې څوک داتيروتنه ونکړي چې دژوند په سمندرکې (چې په زرها وميله مسافت کې بهيري) پوره سکون او آرامي وه، او ددين دزده کړې اوخپراوي داخلاکو او روحانيت دروزنې اوپر مختگ کشتی په پوره ډاډسره پکې چليدای شوای، له درنو څپو او گردابونوڅخه يې څه ويړه نه وه، کچيرته داسې وای نو ددې دور لپاره "ددین ديبا ژوندی کولو او تجديد " په ځای "د ښوونې او روزنې " يا "تشر او اشاعت " عنوان ښه مناسب و. هنددڅو مهمو وجوهاتو اولاملونو له کبله دااختلاف خوښوونکو دعوتونو، گمراه کوونکوډلوټپلو، اودبيلارې مذهب پالو لپاره ښه څرځای گرځېدلی وو. هغه لاملونه په لاندې ډول دي :

د اسلام له ديني اوتهدیبي مرکزونو " حجاز ، مصر ، شام ، عراق " څخه لرې والی اسلام به چې دلته رارسیده نودترکستان او ايران په کړ ليچونوکې به يې چکر خوږ، د عربي ژبې نه رايج کيدل اوله هغې سره نابلدتيا، په ځانگړې توگه دعلم الحديث نه خپرېدل چې په هغه سره ددين اصلی روح، د سنت او بدعت توپير، دامر بالمعروف اونهی عن المنکر اړتيا اودسهي ديني احتساب صلاحيت پيژندل کيږي. حج او دعلم دزده کړې لپاره باندينو هيوادونو ته دسفرستونزې، اوداسلام د منونکو له مسلمان اکثريت سره نيږدې اوسيدل چې هغوی خپل مذهب ته سخته

عقیده لرې. دغیر اسلامي رسم او رواج سخته پابند دي. اوسخت زیات تو هم پرسته دي. ددی لږۍ یوه کړۍ د تشیع هغه افراطي او خونړۍ شکل وه چې دایرانیانو په اغیز د جنوبی هند په ځینې ځایونو او کشمیر کې پیدا شو، دلسمې پیړۍ په نیمایي کې د احمدنګر والي برهان نظام شاه دشیخ طاهرین رضی اسماعيلي قزویني تراغیزې لاندې راغی او شیعه مذهب یې ومانه شیخ طاهر له ایران څخه د شاه اسماعیل صفوي له ویرې راتبیتیدلی و او احمد نګرته راغلی و، ده په تشیع کې زیاته مبالغه وکړه تردې پورې چې داسې حکم یې صادرکړ چې په جوماتونو، خانقاو، بازارونو او لارو کې دې په ډاګه سره له دریو خلفاو څخه بیزاري اوتبرا اعلان کړل شي؟ ددې خدمت سرته رسوونکوته یې خورا زیاتې تنخواوې مقررې کړې داهل سنت زیات خلک مړه او ونیول شول^(۱)

بل لورته د میر شمس الدین عراقي په هڅو سره په کشمیر کې دتشیع مذهب خپور شو. ده دخپل مذهب په خپرولوکې ډیرې هڅې وکړې ویل کیږي چې خلور دېرش زره هندوان شیعه شول داهم ویل کیږي چې هغه د "نوربخشی" په نامه یونوی مذهب هم ایجاد کړی و، په فقه کې یې یو کتاب هم لیګلی دی چې مسائل یې نه له اهل سنت سره اتفاق لري او نه له امامیه فرقې سره، داهم ویل کیږي چې په کشمیر کې یوه نوي ډله جوړه شوې چې هغه دا عقیده لري چې سید محمد نور بخش موعود مهدي دی^(۲) په کال ۹۵۰هـ کې همایون ایران ته ولاړ څو دایران له واکمن شاه طهما سب څخه نظامي اوسیاسي مرستې تر لاسه کړي ایرانی واکمن همایون ته دشیعی مذهب د منلو وړاندیز وکړ، همایون ورته وویل چې په یوه

(۱) دتفصیل له پاره د محمد قاسم بیجا پوری کتاب تاریخ فرشته - وګورئ نوموړی لیکوال د اشنا عشریه له ډلې سره تعلق لاره

(۲) د محمد قاسم بیجا پوری تاریخ فرشته وګورئ

کاغذباندي تاسې خپل ټول معتقدات وليکۍ. اوباجا هغه نقل و لوستل^(۱) دباچا د مذهب بدلولو که څه هم کره دليل نشته خو په دې کې هم شک نشته چې په ايران کې داوشيدو په مهال به د ايراني واکمن دېني ميلمه پالنې او پراخې نظامي مرستې دممنې او تشکر په نتيجه کې دده په زړه کې دا ثنا عشري مذهب لپاره يوڅه ځای پيداشوی وي، هغه چې دده د پخې عقيدې څښتنومشرانو به هيڅ تمايل نه ورته درلود ځکه هغه پاڅه حنفي سنيان وو او ځينو خويي له نقشبنديه طريقې سره هم تړاو درلود، د قزلباشو امر او دهمايون دمرستې لپاره له ايران څخه راغلی وو. همايون په خپله نیک زړی، ښه او مهذب انسان ووهر وخت به په اوداسه ښوریده دې اودسي په حالت کې يې دخداي ﷻ او رسول ﷺ نومونه نه اخيستل، د اذان په اورېدو سره د کتابتون په زینه کې کښينا ست اوله هغه ځای څخه دښوئیدو له کبله په ۱۵ د لومړۍ خور کال ۹۲۳هـ کې وفات شو.

دده په اميرانو اود سلطنت په غړو کې بيرام خان خانان د ډيرو ښيگڼو او کمالاتو څښتن امير وو. ډير نرم زړی دجمعي او جماعت پابند و او دعلماوو اومشايخو عزت يې کاوه. خوتفضيلي (يعنی حضرت علی ﷻ) يې بهتر باله، وو دده مشهور شعر دی چې وايي:

شهی که بگذرد از نه سپهسرا فسرا و _ اگر غلام علی نیست خاک بر سر او
میر شریف املى په علم الحکمت کې ډير مهارت درلود هغه د اکبر په زمانه کې هند ته راغی. اکبر يې ډير عزت وکړ، په کال ۹۹۳هـ کې يې دکابل اوپه کال ۹۹۹هـ کې يې د بنگال د صدارت عهده ورته وسپارله، په اجمير اوموهان کې يې ځمکې ورکړې د "ماثر الامراء" دليکوال خوافی خان له وينا سره سم هغه الحادي افکار لرل تصوف يې له فلسفې سره گډه کړ او عينيت قائل وو.

(۱) منتخب التواريخ / لومړۍ برخه / مخ / ۴۴۵.

په هند کې دوه تحریکونه خورا تخریبي او د اسلام لپاره سخت خطرناک وو، یوه یې ذکرې ډله وه، دوی په دې اند وو چې د محمدي نبوت له زرو کلونو پوره کیدلو وروسته د دویم زریز لپاره دیوه نوي نبوت او هدایت ضرورت دی؟ دا تحریک په بلوچستان کې راپیدا او خپور شو دوی چې څوک پیغمبر باله د هغه په وینا دی په کال ۹۷۷هـ کې په اټک کې رانېکاره شوی دی؟

ددې تحریک د کتاب: "ذکرې څوک دی؟" لیکوال د ذکرې فرقې د موسس ملا محمد یادونه کړې، دی لیکي! دی د دوشنبې په شپه دسهار په مهال له قطب بنار څخه په انساني شکل او د فقیري په لباس کې د اټک د غرنیزې سیمې ته په یوه دنگ غره باندې په کال ۹۷۷هـ مبارک قدم کېښود او راڅرگند شو^(۱) ذکرېان نوموړی ملا محمد وروستی نبي، د نبیانو افضل، د لومړنیو او وروستیو نور بولي. په قلمي موسی نامه کې راغلي: حق تعالیٰ گفت ای موسیٰ بعد از مهدی پیغمبر دیگر نیافریدم نور اولین و آخرین همین است که پیدا خواهم کرد^(۲)

ددې ډلې په کتابونو لکه "معراج نامه قلمی"، "ثنای مهدی" (چاپ)، "سفرنامه مهدی"، "ذکر الهی"، او نورو کې داسې څرگند عبارتونه راغلي دي چې په هغه کې ویل شوی چې نوموړي له ټولو انبیاءو څخه بهتر دی اوله حضرت محمد ﷺ څخه هم زیات فضیلت لري داراز خرافات اود دجل او د روهو نوري هم زیاتي کیسي پکې راغلي دي دوي خپله کلمه هم لرله چې هغه "لا اله الا الله نوریاک محمد مهدي رسول الله" وه، لمونځ کوونکي یې کافر بلل او دهغوی

^(۱) ذکرې څوک دی؟ مخ ۱۳

^(۲) همدا اثر مخ ۱۱۸

سپکاوی به یې کاوه^(۱) دا راز له روژې، حج او زکات څخه هم منکر وو دبیت الله په ځای یې په "کوه مراد" کې حج کاوو^(۲).

په تاریخ خوانین بلوچ "کې راغلی دي چې د بلوچستان په ځینې سیمو کې د ذکرې غوندې د اسلام مخالف مذهب جاری وو، مسلمانان به یې لمونځ کوونکي بلل او دهغو سر وهل یې ضروري بلل، میرنصر خان اعظم یوې خواته محمدي شریعت پلۍ کې اوبل لورته یې د ذکریانو د کفر او شرک په خلاف خونړۍ جهادي لړۍ پیل کړه تردې پورې چې له زیاتو سختو جگړو وروسته یې دابدعت له منځه یووړ^(۳) دروېښانیه ډله وه. دافغانانو دمخ په زور ځواک ته داوړې ورکولو او دمغلو دپرمختلونکې قدرت دلارې ډب کولولپاره روېښاني ډلې مهم رول لوبولی دی^(۴) ځکه خو ددې ډلې د پرمختګ په اړه د هغې زمانې دلیکوالانو خبرې اولیکنې دغور او څیړنې وړ دي، څو معلومه شي چې تاریخي حقیقت څومره دی اوسياسي

(۱) اعتقاد نامه قلمی.

(۲) د ذکرې لیکوالانو کتابونه لکه ذکر توحید، چاپاب، زه ذکر یم، تفسیر ذکر الله (چاپ)

او نور ډیر.

(۳) تاریخ بلوچ په دې مضمون کې د "اکوړه خټک" د "الحق" مجله له ۱۹۷۹ ع کال ګڼې څخه استفاده شوې ده چې په هغه کې د دارالعلوم دمشر استاد مولانا عبدالحق تربت بلوچستان یو مضمون دی مونږ له هغه څخه زیاته ګټه اخیستې ده، دا راز د ذکرې مذهب دپوره تفصیل دپاره د "الحق" مجله جنوري کال ۱۹۸۰ ع وګورئ.

(۴) په هغه زمانه کې تصوف ډیر اغیزمن او زیات مقبولیت یې درلود ځینې پوهانو خو ځکه ویلي دي چې دا تصوف و چې افغانان یې یو مټی کړل او د یوه مذهبي غورځنګ له بیرغ لاندې یې راجمعه کړل او دمغلو په خلاف یې جنګ ته چمتو کړل او وبې کولای شواي چې د افغانانو له لاسه وتلی اقتدار بیرته هغو ته ورکړي.

موخې ترکومه ځايه پورې چلیدلې دي؟ ددې ډلې دپلویانو اومخالفینو په خبرو کې دومره تضاد لیدل کیږي چې پلویان یې خپل مشر "پیر روښان" بولي او مخالفین یې "پیر تاریک" بولي، ددې ډلې مشر او موسس بایزید انصاری و، چې په پیر روښان سره هم یادیده، دی د عبدالله زوی دی او په کال ۹۳۱ هـ کې دباپرله واکمنۍ یو کال مخکې دجالندهریه سیمه کې زیږیدلی دی، ماشومتوب او تنکی څلمیتوب یې په کورنیو جنجالونو او د مشرانو په نه پاملرنه کې تیر شوی ده، له دې کبله یې زده کړې نیمگړې پاتې شوی دی. د ځینې روایاتو له مخې په کوم سفر کې یې له سلیمان اسماعیلی سره هم ملاقات شوی و، څوک بیا وایي چې له جوگیانو سره یې هم ملگرتیا کړې وه، دده سوانح لیکونکي لیکي چې ده خوب ولید اوله غیب څخه یې اوازونه واوریدل. دی په خفي ذکر کې منهمک شو اوڅه موده وروسته "د اسم اعظم" په ورد کې مستغرق شو، کله چې یوویشت کلنۍ ته ورسیده نوغیبې، اواز ورته وشو چې باید "شرعي طهارت" پرېږدي، اود مسلمانو د لمانځه په ځای باید د انبیاوو لمونځ پیل کړي ^(۱) له دې وروسته ده هر چاته مشرک اومنافق ویل پیل کړه. خیلې (خلوینستي) یې کولې چې لدې وروسته ده ته په ډاگه دتبلیغ کولو حکم وشو دمهرویت او رباني الهام تورهم خلکو پرې لگولی دی ^(۲) دده مريدان ورځ په ورځ ډیریدل ده په خپلومريدانو کې ځینې خلیفه گان هم کړل خو هغوی دتبلیغ کار نورهم پراخه کړې، خو دده په کتاب (صراط التوحید) کې چې دده کومی ښوونې راغلي دي هغه دتصوف افراطي شکل اود افراطي خان پیژندنې نتیجه پریښې چې هغه دکامل شیخ له لارښوونې پرته او دکتاب او سنت دراسخ

(۱) خوشیخ بایزید په خپل کتاب "مقصود المومنین" کې لیکلي دي چې شریعت د ونی د رېښو په څیر دی، ونه له رېښو پرته بقا نشي لرلای مخ ۴۴۴ قلمی نسخه خانه جامعہ پنجاب.

(۲) شیخ په خپله دا خبره رد کړې ده چې دی مهدي دی دا خبره په هغو مباحثو کې شته چې دده او دکابل دقاضی خان ترمنځه راغلی وه، د پنجاب د جامعې قلمی نسخه.

علم نشته والې په صورت کې په هغو خلکو کې لیدل کېږي چې په خپل سرریاضت کوي، دده په کتابونو کې ځینې عقاید او اصول بیان شوي چې غالباً هغه یې جنگی قوانین دي، چې له هغې زمانې سره تړاو لري په کوم وخت کې چې دی له مغلو او خپلو مخالفو افغانی قبایلو سره په جگړه بوخت وو. ده د پېښور په سیمه کې گڼ شمیر افغانی پرگنې د ځان مریدان کړل په ממندو کې یې هم خپل تبلیغ پیل کړ، په سندیانو او بلوچو یې هم اغیز وکړ، د پیرانو او علماوو له سخت مخالفت سره سره هغه بیا هم په هیښوونکې توگه بریالیتوب تر لاسه کړ. شیخ بایزید خپل مبلغین د گاونډیو هیوادونو واکمنو، امیرانو، او علماوو ته ور ولېږل چې په دې لړ کې یې یو مبلغ د اکبر دربار ته هم ور ولېږه. دده د ژوند وروستی دوه نیم کاله له مغلو سره په جگړه کې تیر شول او په کال ۹۸۰ هـ کې په "کالا پانډه" نومي ځای کې وفات شو او په هشتنگري کې دفن شو دده په کتابونو کې درې کتابونه اوس موجود دي چې هغه: (خیرا لیبان، مقصود المومنین او صراط التوحید) دي. چې په دې کې ده دخپلې جوړې کړې ډلې لپاره اصول او قواعد بیان کړي دي، په دې کې خیر البیان او مقصود المومنین دده د پیروانو لپاره دمقدسو کتابونو حیثیت لري، اخوند دروېزه دده تر ټولو سخت مخالف و چې د سید علی ترمذي (مشهور په پیر بابا) مړ ۹۹۱ هـ مړید وه.

اخواند دروېزه دده په خلاف "مخزن الاسلام" نومی کتاب ولیکه، په فارسي ژبه کې پیروښان د "حال نامه پیر دستگیر" په نامه یو کتاب لیکلی دی چې دده د ژوند حالت او سوانح پکې دي. چې علی محمد مخلص له زیاتونو سره ترتیب کړی دی. د داخلي او خارجي جگړو له کبله د علماوو د سخت مخالفت له وجې اوله دې

کبله چې مريدان يې دهندپه مختلفو برخوکې شيندلی و ددې ډلې افراد ورو ورو کميدل چې بالاخره تقريبا ختم شول^(۱)

د "داستان ترکتازان هند" مصنف مرزا نصر الله خان فدايي دولت يار جنگ ددې ډلې د پيژندنې په ترڅ کې ليکي: روښانيه دهغه ډلې نوم دی چې دهند اوسيدونکي يوه تن بايزيد نومي يې اساس ايښی و دی افغانانوته ورغی اود نبوت دعوه يې وکړه، اوخپل خان يې روښاني پيغمبر باله، افغانان يې تابع شول اسماني صحيفوته يې ځوابونه وليکل اودخدای ﷻ عبادت يې پريښود، دده له ويناوو څخه څرگنديږي چې دی دوحدة الوجود قايل و^(۲) دی په دې گروهه و چې له واجب الوجود پرته بل هيڅ شی وجود نلري. درسول الله ﷺ ستاينه به يې کوله، ده به خلکو ته زيری ورکاوه چې هغه ورځ نو دی ده چې دځمکي ټوله کره به دده تر ولکې لاندې شي، دده له خپل کتاب حالنامې څخه څرگنديږي چې ده ته به الهام کيده، اوجبريل ﷺ ورته را ته، اودخدای ﷻ نبوت ورته بښلی دی، ده په خپله ځان نبی باله لمونځ يې کاوه خوقبلې ته مخ کول يې ضروري نه بلل او "فاينما تولوا فثم وجه الله" ايت شريف باندې يې استدلال کاوه، غسل کول يې ضروري نه بلل اودخپلو مخالفينو مرگ يې روا باله.^(۳)

^(۱) د اردو دائرة المعارف اسلاميه په څلرم ټوک کې د پرفيسر ډاکټر مولوی محمد شفيع مرحوم له ليکني څخه.

^(۲) په هغه زمانه کې داڅه نوی خبره نه وه صوفيانو اومشايعو به زياتر په هند کې په دې عقیده کې زيات افراط کاوه.

^(۳) له داستان ترکتازان هند مخونه ۳۰۴ - ۳۰۵.

مصنف په دې لړ کې دده ځينې داسې ويناوې هم رانقل کړي دي چې هغه عارفانه او صوفيانه دي چې په هغو کې دنيو کې ځای نشته، خوله دې سره سره د اسلام مخالف نظريات هم شته لکه دده په اند خداي ﷻ پيژندنه او ځان پيژندنه (خدا شناسی و خود شناسی) يې تر ټولو مهم افکار دي. که يوه دوهم خود شناس وی له مسلمان څخه ښه دی، له مسلمانانو به يې جزیه اخيستله او د غنیمت پنځمه به يې په بيت المال کې داخلوله، او په اړو خلکو به يې ویشله. دده ټول زامن ډير پاک اوله فسق څخه لري وو، له ظلم او تيري څخه يې ځانونه ساتل، په عربي، فارسي، هندي او پښتو کې يې گڼ شمير کتابونه ليکلي دي. دده يو کتاب (خيراً لبيان) نومېږي چې په څلورو ژبو کې ليکل شوی دی، او هغه دی يو اسماني کتاب بولي چې دخداي ﷻ له لوري څخه ده ته خطاب پکې شوی دی.^(۱)

له معاصرو تاريخونو څخه معلومېږي چې پير بايزيد له افغانانو څخه يولوی ځواک جوړ کړ، د سليمان په غره کې اوسيده او دخيبر دره يې هم نيولې وه او په شاوخوا سيمو يې هم حملې کولې د دوی دله منځه وړلو لپاره اکبر يو فوځ وروليږه خو هغه هم و نشوای کولای دوی له منځه يوسی، دده له مرگه وروسته دده زوی د مغلي واکمنۍ لپاره خطر وه، راجه مان سنگه، بيريل او زين خان هم د دوی په وړاندې له ناکامي سره مخ شول، بيريل خو په يوه جگړه کې مړ شو مان سنگه د ۹۹۵ هـ په حملو کې هم د روښانيانو په وړاندې ناکامه شو. ورو ورو د شاهجهان په زمانه کې په کال ۱۰۵۸ هـ کې داډله ختمه شوه.^(۲)

(۱) دملا محسن خانۍ له کتاب حالنامه بايزيد در دبستان مذاهب مخونه — ۳۰۶ — ۳۰۹

څخه.

(۲) له داستان ترک تازان هند څخه چي شوی دی.

مهله ویت به ددې وخت تر ټولو پاروونکې تحریک د مهدویت تحریک و ددې ډلې موسس سید محمد بن یوسف جونپوري و چې په ۸۴۸ هـ کې زو کړی دی، دی که څه هم دلسمې پېړۍ په لومړیو ۹۱۰ هـ کې وفات شوی دی خو دده اغیزې دلسمې پېړۍ تر پایه پورې پاتې وې. دېې طرفه تاریخي مطالعې په رڼاکې داسې ویل کېدای شي په دو دریو پېړیو کې دننه د افغانستان په شمول په دې وچه کې دومره پراخه، ژور او ځواکمن تحریک بل نه دی تیر شوی، اونه بل کوم تحریک په اسلامي ټولنه باندې دومره زیاته اغیزه کړې ده. ددې تحریک په پلوی او مخالفت کې چې معاصرو او وروستیو مورخینو څه لیکلي دي دهغې له مطالعې څخه مونږ دالاندې پایلې ترلاسه کولای شو:

۱- سید محمد جونپوري په باطني او خلقي توګه دومره دلور استعداد او ځواکمن باطن څښتن و چې دده په څیر انسانان ډیر کم پیدا کېږي، دی په تنګۍ ځوانې کې لاخورا میرنۍ او غیرتې و، له خپل چاپیریال اود زمانې له حالا تو څخه مطمئن نه و، بي له توپیره یې د امر بالمعروف او نهی عن المنکر دنده سرته رسولې، له ناروا کار څخه به یې خلک په ډیره سختي سره منع کول او تر ټل به یې له دې امله په خپله زمانه کې د "اسد العلماء" لقب ورکړل شوی و دسلوک او تصوف زده کړه یې له شیخ دانیال څخه کړې وه (له زیاتې ګروپړنې وروسته مو هم دشیخ دانیال په اړه څه معلومات پیدا نکړل) زیات ریاضت او مجاهده یې وکړه، په غرونو او کندو کې ډیره موده تنها وګرځیده چې کله دکامل شیخ لارښوونه نه وي نو ډیر ځله ددا ډول تنهايې پایله داسې اشارات وي چې له هغه څخه د بدلغرش او پېښې ښویدنې ویره وي او کله د غلط یقین دحاصلیدلو ویره هم وی دا ډول شخص چې دتحقیق او پختن مقام ته نه وی رسیدلی، له الفاظو څخه غلطه معنی اخلي او غیبی اشارات هم غلط تعبیروی، ده هم په دې وخت کې په یوه سفر کې

دمهدی کیدلو دعوه وکړه، اوله دې وروسته یې هم ډیرځله په مختلفو ځایونو کې د "مهدی موعود" دعوه اعلان کړه. اوپه ده باندې د ایمان راوړلو لپاره یې دعوت پیل کړ.

۲- هغه د زیات ریاضت، باطني ځواک اود امر بالمعروف د زیاتې جذبې له کبله خورا لوړ او اغیزمن شخصیت و دده شخصیت او خبرو به په اوریدونکو باندې دجادو په څیر اغیزه کوله، له واکمنو او امیرانو څخه نیولې تر عوامو او خواصو پورې ټول به داسې په هیش کې ورته ناست وو چې له ځانه به نه وو خبر دده لپاره به یې لوړ منصبونه او غټې چوکۍ پرېښودلې له دنیا او وطن څخه به لاس په سر شول له ده سره به ملګري او ځانونه به یې ورته وسپارل. د "مانډو" په پلازمینه کې په غیاث الدین خلجي باندې داسې کانه وشوه، د گجرات په چانپانیر کې په محمود شاه گجراتي باندې یې داسې اغیزه وکړه، په احمدنګر، احمدآباد، بیدر او گلبرګ کې هم داسې پېښې رامنځته شوي، خورا زیاتو خلکو دده په لاس کې لاسونه ورکړل اوپه زرهاو انسانان یې په کاروان کې شامل شول؛ دسند په سیمه کې هم داسې بده ورځ جوړه شوه چې د خلکو تم کول ګران وو په کندهار کې هم دده ویناو قیامت جوړ کړ اود کندهار والي مرزا شاه بیګ هم دده لوری ته مائل شو.

۳- دده ژوند د دنیا د ترک، بې پروایي او استغنا، پرته له خدایه نور له هر شی څخه پرېکون ژوند و، په سفر او حضر دواړو کې دده په شاوخوا کې د زهد او ایثار ذکر او عبادت فضا تر سترگو کیده. دده په مجلس کې چا خصوصیت او امتیازات نه درلودل خوراک او هرڅه به په مساوي توګه ویشل کیدل، په دې لړ کې په خپله دده او دده دکورنۍ هم څه رعایت نه کیده نو کوم نوی کس به چې دا حالت ولید بې اغیزې به نه پاتې کیده.

۴- دغه دعوت او تحریک گڼ شمیر داسې بې خچه او صفا تکړه داعیان او بلونکي پیدا کړل چې هغوی د "کلمة حق عند سلطان جابر" دنده په ډیره میړانه سره سرته ورسوله، دامربال المعروف اونهی عن المنکر په لاره کې یې ډیری ستونزې وزغملې او په دې لاره کې یې په اخلاص سره ځانونه قربان کړل، انسان چې ددوی حالت لولې نومثناثر کیږي، اوله مجبوری به دسید محمد جونپورې دتربیت اوملگرتیا داغیزو اعتراف کوي، د بیلگې په توګه تاسو دشیخ علابن حسن البیانوي "شیخ علابی" مړۍ ۹۵۷هـ دژوند حالات وګورئ چې هغه دسلطان سلیم شاه دشر شاه سوري دزوی په دربار کې ددعوت اوبلنې وظیفه ترسره کړه چې هغه دشا هې دربار دادابو په سرتیتولو سره دسلام کولو پرځای په سنت طریقه سلام وکړ. اودریم ځل یې دسفر دستوماني او د طاعون درنځ په حالت کې دورې وخوړلې چې له دورو څخه روغ پاتې شو نو دده بدن یې د فیل په پښو پورې و تاپه او په لښکر کې یې وګرځاوه^(۱)

۵ - دده د دعوت اوبلنې پنځه اصول وو: ۱- ددنیا ترک، ۲- له خلکو څخه ګوښه کیدل، ۳- وطن پرېښودل (هجرت)، ۴- دصادقو خلکو ملگرتیا، ۵- د ذکر دوام (د حفظ انفس په طریقه) ده دخدای ﷻ لیدنه (که د سر په سترګو وي یا په زړه سره، دبیداري په حالت کې وي یادخوب) ضروري او دایمان لپاره مهم شرط باله.

^(۱) د نزاهة الخواطر څلرم ټوک کې دشیخ علابن حسن البیانوي ژوند لیک وګورئ. یاد ملا عبد القادر بدایونی منتخب التواریخ و ګورئ. مولانا ابوالکلام ازاد په خپل ځانګړي ادبي اسلوب کې دشیخ علابی دشهادت زړه بوږنوونکې داستان په مفصله توګه بیان کړی دی د "تذکره" له ۵۳ څخه تر ۶۱- پورې مخونه وګورئ.

۶- د بیهوشي په حالت کې یاد مفهوم اومعنی په سمه توګه نه فهم کولو له کبله له ده څخه د خپل ځان په اړه ډیر ځله په څرګنده توګه داسې ویناوې او دعووې شوې^(۱) دي چې دهغو تاویل او توجیه ډیره ګرانه ده، له دې سره دده پیروان (په پیل کې یې که څه هم نیتونه سم اودیني جذبي سپیڅلی وی) په اسانۍ سره دجمهورو اهل سنت مخالفه ډله وګرځیدله دوی دده دا ویناوې خپلې کړې او دخپلې عقیدې اساس یې وګرځولې.

وروستیو افراطي پیروانو یې (لکه څرنګه چې قاعده هم داسې ده) په هغه کې نورې زیاتونې هم وکړې دده په تقدس اوتعظیم کې یې دومره افراط وکړ چې له انبیاءو سره یې برابر اوله ځینو څخه یې بهر وباله او ځینې سر سخته افراطیانو خودادعوی هم وکړه چې دی له رسول الله ﷺ سره هم برابر او مساوي دی؛ که څه هم دوی په خپله سید محمد دده پیرو اود محمدي دین تابع باله، ځینو خو یې دومره افراط وکړ چې ویل به یې: که کتاب او سنت دده له قول او فعل څخه مخالف وو نوکتاب اوسنت هم دا اعتبار وړ ندی دا راز په دې اړه هم زیات افراط کیده چې کوم مسلمان په سترګو یا زړه سره، په وینه یا خوب کې دالهی اتوارو مشاهده ونکړې نو هغه مومن نه دی. دعامو مسلمانانو اودې ډلې ترمنځ پروت خیلج ورځ په ورځ پلنیده تردې پورې چې مهدویان یوه بیله ډله شول اوله اهل سنت والجماعت څخه بیل شول، اودکومواهدافو اوموځو دپاره چې دا تحریک پیل شوی و هغه پاتې شول چې غالباً ددې تحریک دموسس په نظر کې به هم و.

دلسمې پېړۍ ترنیمایي پورې په هند اوافغانستان باندې ددې ډلې اغیزې پرتې وې، په دکن کې ددې ډلې پیروانو څوواکمني ترلاسه کړې. دلسمې پېړۍ په اخر کې

^(۱) داډول ویناوې له ډیروغالي صوفیانو اودسخت ریاضت کونکو عابدانو څخه نقل شوي دي.

ددې ډلې شمیر او ځواک دواړه دومره زیات شول چې داسماعيل نظام شاه بن برهان نظام شاه ثاني دحکومت په زمانه (۹۹۶هـ ۹۹۸هـ) کې جمال خان مهدوي (چې د صدې له واکمنو څخه وو) په احمد نگر کې دحکومت واگې په لاس کې واخیستې اسماعيل نظام شاه چې کم عمره و هغه یې هم خپل مذهب ته راواړاوه. په لېږ وخت کې دهندله شاوخواڅخه مهدويان رايوځای شول اود جمال خان په شاوخواکې نيږدې لس زره مهدويان جمعه شول او داحمدنگرحکومت یې په مکمله توگه لاس ته ورغی، برهان نظام شاه بهرته تللی وو چې کله په ۹۹۸هـ کې بیرته احمد نگر ته راغی نو مهدوي مذهب یې ختم کړ او دپخوا په څیر یې اثناعشري مذهب رواج کړ.^(۱)

د لسمې پېړۍ په اخرکې په مهدوي تحریک څرگندضعف پیدا شو دسید محمدجونپوري ادعاگانو اودده د افراطي پیروانو دسختۍ اوتشدد له کبله په عقیدو کې تلزل اواسلامي ټولنه کې گډوډي اواضطراب پیدا شو، په دې حالت باندې دهغه وخت حقاني علماوو هغه چې دقران او سنت ژور علم ورسره وو اوپه دیني علوموپوره خبر وو پریشانه اواندیبښمن وو او داتحریک یې دیوې لویې گمراهي او فتنې پیلامه بلله ځکه خودهغې زمانې لوی عالم علامه محمد ظاهر پټنې(۹۱۳هـ - ۹۸۶هـ) د "مجمع بحار الأنوار" مصنف په دې ډله ردونه وکړل او د دوی دمخنیوي لپاره یې متې راپورته کړې، اودا هود یې وکړ چې څوېې دا بدعت (چې ټول گجرات یې اغیزمن کړی و) له منځه نه وي وړی ترهغه پورې به دی پگړی په سرنکړي، کله چې په کال ۹۸۰هـ کې اکبرگجرات فتحه کړ او له علامه محمدظاهر سره مخامخ شونو په خپل لاس یې هغه ته پگړۍ ورپه سرکړه اوورته ویې ویل: چې ددین د مرستي او حمایت او ددې نوې ډلې ډله منځه وړلور چې تادهغې په خلاف بلې راپورته کړي دي) مسئولیت زماپه غاړه ده، اکبردهغه

^(۱) د مولوی ذکاء الله دهلوی له کتاب تاریخ هندوستان څلرم ټوک څخه خلاصه شوی.

رضاعي ورورمرزاعزيز الدين دگجرات حاكم وټاكه اوپه دې كار كې يې له هغه سره مرسته وكړه، اودده په زمانه كې دهغوى زوركم شو، خوچې كله مرزاعزيزله خپل منصب څخه گوښه شو اودده په ځاى گجرات ته عبدالرحيم خانخانان راغى. نو مهدويانو بياځواك ترلاسه كړ او ميدان ته راووتل، علامه محمد طاهر بيا پگړى وغورځوله اوپلازمېنې ته يې مخه كړه خودمهدويانو يوه ډله په هغه پسې شوه " اجين " نومي ځاى ته چې رسیده هغه يې شهيد كړ^(۱)

د نارامۍ او ذهني گډوډۍ اسباب

د تاريخ او دتاريخ د فلسفې له مطالعې څخه بريښي چې د ذهني نارامۍ، عكس العمل د جگړه مارو خوځښتونوپيدا كيدلو ځواكمن اسباب اولاملونه په ټوليزه توگه په لاندې ډول كيداى شي:

۱- د ټولنې په وينا او كړنو، گروهه او ژوند كې دنه سمون او تضاد له كبله په نارامه او خيبركو طبيعتونو كې سخته بي اطمینانې پيدا كيږي، او يوې خاصې مرحلې ته په رسيدو سره جگړه ماردعوتونه او خوځښتونه رامنځته كوي او كه خوځښت يا تحريك رامنځته نه هم شي خوله تشكيك اودوه زړيتوب سره مخامخ كيږي، په ټوليزه توگه دا خوځښتونه ډيره ژر افراطي تگلاره خپله كړي چې بيا له دې فاسدې او لږ ځواكې ټولنې څخه دوى زيات بيلارې او گمراه وي؛ په سياسي لحاظ ډير خطرناك وي اوپه ټولنه كې گډوډۍ رامنځته كړي داسې بريښي چې په لسمه پېړۍ كې د مال اودولت زياتوالى، دچوكيو اومنصبونوتمې اوپه هغه كې دسيالۍ جذباتو

(۱) نزّه الخواطر ظلم ټوك .

دا تضاد رامنځته کړی و، اود دنيادارو اودنياپرستو يوه لويه ډله پيدا شوې وه چې ديني او اخلاقي بنوونې يې له پامه غورځولې وې دچوکۍ او قدرت ترلاسه کولو يا لذت او خوند اخيستنې لپاره يې هرې بيلاري اوبې شرمي ته ملاوې تړلې وې. دا ډول خلک په توليزه توگه په داسې وخت کې پيدا کيږي چې کله پراخه اومحکم سلطنتونه رامنځته شي اودامن اواستقرار دوره راشي، داسې بريښي چې د سوري کورنۍ دحکومت له وروستۍ دورې اودمغلي سلطنت له قائميدووروسته په هندي ټولنه کې داکيفيت څرگند شوی وو اوداسلام اودشريعت ډيرمخالف اعمال او رسمونه جاري شوي وو. ^(۱) په اموي اوعباسي سلطنت کې هم داډله په ښکاره توگه څرگنده شوې وه اوداډله دلومړۍ هجري پيړۍ نامتو مصلح اوداعي امام حسن بصري مړ ۱۱۰هـ د "منافقينو" په نامه سره يادوي.

۲- دواکمنواستبداد، خپل سري، ظلم اوتيری، دشريعت له حکمونوڅخه سترگې پټول، اوڅرگنده نفس پرستي چې دين پلوه خلک انقلاب اوبغاوت ته اړ کوي.

۳- رسميت اوظاهرپرستي چې کله اوج ته ورسېږي نوټولنه داخلاقي اوذهني ټيټوالي ښکارشي اوپه علمي کړيوکې زيات جمودرامنځته شي ^(۲) او ښوونيز نظام

^(۱) له تاريخ څخه معلوميږي چې د سلطان سليم شاه يا اسلام شاه د حکومت په زمانه کې به په هر ولايت کې د جمعې په ورځ ټول شاهي مسئولين او اميران را جمعه شول په يوه لور ځای به يې يوه چوکۍ کيښوده په هغه باندې به يې دسلطان سليم شاه پيزارکيښودل اوټول به هغو ته سرونه ټيټول اودشاهي قوانينو مجموعه به لوستل کيده د سيد هاشمي فريد ابادی له تاريخ هند "دريم ټوک مخ ۴۰څخه

^(۲) پروفيسر خلیق احمد نظامی ددی زمانی په انځورولو او د ناروغۍ داصلی رنځونو په اړه داسې کښلی دی: د مسلمانانو عام ولسی اواخلاقی حالت په تیزی سره مخ په زورواوان و په "انسانه شاهان" او "تاریخ داودی" کې چې کومی عجیبی کیسی وړاندی کیږی هغه

بې روحه اوله حقیقته لیرې شي، اود ذهنيتونوتسکین اوتسلي له وړتیاڅخه بې برخې شي نوځلک په هغو تحریکونو او خوځښتونوکې ذهني ارامي احساس کوي چې په سمه یاناسمه توګه له مسلط نظام څخه دباندې پښه ږدي، دقران اوسنت له تعلیم څخه غفلت اوله حدیثو څخه مخ اړول هم ددې یوځواکمن لامل کیدای شي، له قران اوحديثوڅخه په هره زمانه کې ددین سم مزاج ترلاسه کیدای شي اوداهم ځینې معلومیدلای شي چې دامت پوهه اوعمل له اصل دین، دپیغمبرله صحابه کرامو اوتابعینو تګلارې څخه څومره لیرې اوڅومره منحرفه ده.

۴- دیوه داسې دیني شخصیت نشتوالی چې په ذهني اویاطني توګه له عامې سطحې څخه لوړوي، دځواکمن شخصیت اواغیزمن روحانیت څښتن وي، ذهني ناارامي او روحي اضطراب لیرې کړي، اودټولنې په مېژواندي بدن کې نوې ساه پوه کړي، داسلام په ابدیت، دمحمدي شریعت په صداقت اوکمال باندې پراخ امکانات پوره یقین او ویسایداکړای شي دلسمې پېړۍ دتاریخ له مطالعې، د ژوندلیکونو اوتراجموله کتابونو، دپېښو اوواقعاتوله څیړنې څخه معلومېږي چې کم ترکم په هندکې ددې ناارامي اود ذهني ګډوډۍ اسباب دمخکینو پېړیو په پرتل زیات شوي وو اوله دې امله په دې پېړۍ کې ذهني ناارامي اوجګړه مار غورځنګونه زیات لیدل کېږي.

داخلاقي تېټوالی اواعتمادی بدحالی هنداری دی. دفقیرانو عیش پرست ژوند، د زده کونکو بیلاری، په تعویذ کونکو باندې بیځایه عقیدې، دجناتو او دیوانو کیسې، د سلیمان د چراغ داستانونه، په یوه پخه ټولنه او کلکه اخلاقي نظام کې دا ډول نشی عام کیدلای، په حقیقت کې مهدوي غورځنګ ددې ذهني تېټوالی او مذهبي جمود د لیرې کولو یوکوښښ وه سلاطین دهلی کې مذهبي رجحانات ص ۴۵۱.

د لسمې پيړۍ لويه فتنه

له "دويمې زريزې" څخه د نوي نړيوال نظام د پيل تيروتنه

لسمه هجري پيړۍ له دې لحاظه زيات اهميت لري چې ددې په اختتام سره د اسلامي جنتري يوزرکاله پوره کيږي او دويمه زريزه پيل کيږي. په عامو حالاتو کې دا بدلون دومره اهميت نلري دنړۍ په اوږده عمر اودانسانې ژوند په پراخه تقويم کې چې څرنگه په هره پيړۍ سره يوه پاڼه اوږي داراز د زرو کلونو په پوره کيدو سره هم د بولسمې پيړۍ نوې پاڼه اوښتونکې وه خوچې کله ذهنونه له سخت انتشار سره مخامخ وي، په عقائدو کې تزلزل وي، د دين له سمې ښوونې او قران او حديثو څخه نه يواځې غفلت او بې خبرې وي بلکې وحشت او نفرت موجود وي، يوناني علوم دانساني عقل اخري پورې بلل کيږي او هغه د "حکمت" او "د پوهې د علومو" په نامه سره يادېږي، او دانساني علومو او کمالاتو په پراخو څنډو کې د "الافق المين"^(۱) لقب ورکړل شوی وي، خلک په نکتې پرانيو بوخت وي اوله وروځبرو لويي کيسې جوړوي اوداعلوم دنصاب او علمي کړيو کمال بلل کيږي، دنبيو علومو، اسماني صحيفو او قراني نصوصو تحقير اوسپکاوی کيږي، او په هغو ايمان لرل جهل، روند تقليد اود عقل د ښمني بلله کيږي

اوله دې سره سره دوخت له حکومتونو اوسياسي نظامونو (چې په ګډه وده توګه د اقتدار لپاره له مذهب څخه کار اخلي) څخه بيزاري د بغاوت په معنی دی، او په دې برسیره داسې بخت وال افراد هم پيداشي چې ښه ذهانت هم لري اودوخت په

^(۱) د ملا باقراداماد کتاب "الافق المين" ته نغوته وه.

علومو او حکمت باندې پسروللی هم وي او دنوې دور دموسس اورهنمايې احترام او اقتدار خوبونه هم ويني او په زړونو او دماغوکې يې دا ارزوگانې په څپو وي چې د زمانې له چلن څخه به دی هم هغه ډول گټه ترلاسه کړي چې دده په فکر د مخکنيو مذهبو سرلارو ترلاسه کړې وې، چې دهغوله پاڅون اودعوت سره دقومونو او هيوادونو په تاريخ کې دنويو کليزو پيل شوی و، چې ددې کامياب شکل د اسلام څرگنديدل اودمحمدي بعثت رامنځته کيدل و چې په عربوکې پيل شوی و او ټوله نړۍ يې تر اغيزې لاندې راوستې وه، ددوی په فکر ددې دين په تاريخ کې اود نړۍ په کليزه کې دلومړيو زرو کلونوپوره کيدل اود دويم زر پيل يومهغه پيښه اوداسې ښکلې موقعه وه چې ژر اوپه لنډوخت کې چاته په لاس نه ورځي اوکه په شمار شي نو زرکاله انتظارغاړي، لدې کبله بايد داچانس له لاسه ونه وځي؛ که نه بيا به په پيړيو پيړيو لاسونه مروړي او افسوس به کوي.

مونږ ته دلسمې پيړۍ په وروستي نيمايې کې داسلامي نړۍ په مختلفو برخو او په ځانگړې توگه ترټولو نارامه اودتخليق اواختراع وړتيا لرونکې سيمه ايران کې (چې ددې ډيرو مماثلتونو په اساس سره دختيځ يونان بلل کيږي) ددې فکرعکس تر سترگو کيږي داسلام له رامنځته کيدو وروسته دالومړۍ وار و چې يوزرکاله پوره کيدل اودويمه زريزه په پيل کيدو وه دهري پيړۍ په سرکې دمجددپيدا کيدل په حديث سره ثابت دی.

اوپه تاريخ کې يې ثبوت ترلاسه کيدای شي، له دې کبله ځيني ذهينو خلکو ددويمې زريزې په پيل کيدو سره له مجددا کيدلوهاخوا دنوې دين د موسس کيدلو اودنړۍ دنوې دور دفاتح کيدلوفکرونه له ځانه سره پيدا کړل، اوديروخوانانو ددې منصب لپاره ځانونه کانديد کړل اوددې لپاره يې هڅې پيل کړې، له بده مرغه چې ددې دور کوم ذهني اوفکري تاريخ ندی ترتيب شوی چې په هغه کې ددې زمانې

خیالات او افکار، هیلې او ارزوګانې بیان شوې وي، د پخواني او وروستي دور په څیر ټول تاریخونه د حکومت له دربار څخه شاوخوا راڅرخي، او ټول یې د حکومتی انقلابونو، سوبو او ماتو، د شاهانو د ورکړو، د حکومتی چارواکو عزل او نصب، او دامیرانو دعیش او عشرت داستانونه بیانوي اودهغوی د خرمستیو افسانې دی چې یوه په بله پسې تکرارېږي، که دلسمې پیړۍ داسلامي نړۍ کوم فکري تاریخ وای مونږ به لیدلی و چې ددویمې زریزې په نږدې کیدو سره په څومره زړونو کې دخامو تمناګانومشالونه بل شوی وو. اوهغوی دیوه نوي مشرتابه اوقیادت د ځیمې لپاره لکړې اومراندې برابرې کړې وي. دصغوي حکومت له رامنځته کیدو وروسته د حکومت په زور سره شیعی مذهب دټول ایران مذهب وګرځیده.

دصغوي سلطنت دموسسینو سترمشرشیخ صفي الدین که څه هم دمسلک او ذوق په لحاظ صوفي و خوڅرنگه چې شیعیت له تصوف سره دښمني لري، دهمده د واکمنۍ په زمانه کې په همدې ایران کې دتصوف دیوه مړه شوه هغه ایران چې په هغه کې دامام غزالي، طوسي، شیخ فریدالدین عطار نیشاپوري، مولانا جلال الدین رومي^(۱)، اومولانا عبدالرحمن جامي^(۲) په څیر انسانان پیداشوي وو اوهغه ایران چې بغداد، دهلي اواجمیر ته یې د پیران پیر (پیر پیران) سیدناعبدالقادر جیلانی، شیخ الشیوخ شهاب الدین سهروردي، خواجه بزرګ شیخ معین الدین چشتي، اودمینی شهید قطب الدین بختیار کعکی اوشی؛ په څیرانسانان ورکړي وو. بل لورته ایران دکتاب او سنت دعلم اودحدیثو دفن مرکز پاتې شوی و. هغه چې اسلامي تاریخ ته یې دمسلم بن الحجاج القشیري نیشاپوري، ابو عیسی ترمذي، ابوداود سجستاني، ابن ماجه قزوینی اوحافظ ابو عبدالرحمن نسائی؛ په څیر

(۱) په اصل کې د افغانستان د بلخ اوسیدونکی و.

(۲) جامی هم دافغانستان د هرات اوسیدونکی و (ژباړن)

د حدیثو امامان اود صحاحو مصنفین وړاندې کړي و اوس هغه له کتاب اوسنت اوعلم الحدیث څخه بیخي بیگانه او تش لمني و، اوس دهغه علم ټوله پانگه اود برتري میدان یوناني علوم فلسفه اومنطق و دې انقلاب ددې سړي زیږونکې سیمې تړاو له عربي نبي ﷺ، صحابه کرامو، اوحادیثو څخه پریکړی و، دهیواد دپوهه او نبوغ لرونکې طبقې رابطه یې که له محمدي نبوت، د ختم نبوت عقیدې، او د دین اسلام له بقا څخه پریکړي نه وه کمزوری کړي خوږې وه. که د شیعی عقیدې په اساس له اهل بیت سره د دوی نسبت اومینه نه وای نو ددې هیوادد مجوسیت، له اسلام نه مخکې تهذیب او د فردوسي د شاهنامې رستم اواسفندیار لورته د ستندیلو ویره وه.

په داسې حالت کې په نهمه او لسمه پیړۍ کې په ایران کې د شر غوښتونکو غورځنګونو او د اسلام په خلاف فکري اوفلسفي سازشونو پیداکیدل دتوقع خلاف نه و چې تر ټولو مترقي اوپر مختللي بیلګه یې د نهمې پیړۍ په اخر او د لسمې په پیل کې نقطوي غورځنګ دی چې داد ایران دهغې ناارامه روح ښه څرګندونه کوي چې کله د مزدک په شکل کې، کله د ماني په صورت کې، اوکله هم د حسن بن صباح په جامه کې څرګنده شوې ده چې دا یو نګه خالص الحادي غورځنګ و لکه سکندر منشي چې وايي: انطائفه بمذهب حکماء عالم راقديم شمرده اند و اصلا اعتقاد بحشر اجساد و قیامت ندارد، و مکافات حسن و قبح اعمال را در عافیت و مزلت دنیا قرار داده بهشت و دوزخ همانرا می شمارند.^(۱) شاه نواز خان د نقطوي غورځنګ په اړه لیکي: علم نقطه الحادی و زندقه و اباحت و توسیع مشرب است مثل حکماء بقدم عالم گردند و انکار حشر و قیامت نمایند و مکافات حسن و قبح اعمال و جنت و نار در عافیت و مذلت دنیا قرار دهند.^(۲)

(۱) تاریخ عالم ازای عباسی دویم ټوک مخ ۳۲۵.

(۲) ماثر الامراء دویم ټوک مخ ۶۱۹.

دوی د ارتقاء د نظریې منونکي دي او په دې گروهه دي چې جمادات او نباتات له ترقي وروسته دانسان درجې ته رسېږي.^(۱) د نباتاتو په وده کې دخدای ﷻ د قدرت څه دخل نشته دایواڅې د ستورو او عناصرو د ترکیب په نتیجه کې وده کوي.^(۲) قرانکریم درسول ﷺ تصنیف بولي، او شرعي مسائل د اهل رأی د فکر زیږنده بولي. ددې ډلې پیروان په لمانځه، حج او قرباني پورې خاندې^(۳)، درمضان میاشت د لوړې او تندې میاشت بولي، د اوداسه او غسل په مسایلو پورې هم خاندې^(۴) اود ابدی محرماتو حراموالی هم نه مني؛ دا ډله له نقلیاتو څخه انکار کوي او عقلیاتو ته خلک رابولي.^(۵) ددې ډلې موسس محمود پسیخواني بلل کیږي.^(۶)

(۱) د بستان مذاهب مخ ۳۰۰

(۲) مبلغ الرجال پاڼه ۲۵ الف قلمی نسخه د مولان ا زاد کلیکسون مولانا ازاد لائبریری مسلم یونیورسټی علی ګړه.

(۳) همدا اثر.

(۴) همدا اثر.

(۵) داراز په دې مضمون کې د پروفیسر محمد اسلم له کتاب (دین الهی اور اسکا پس منظر)

داراز د ډاکټر نذیر احمد مسلم یونیورسټی علی ګړه له کتاب (تاریخی و ادبی مطالعی) څخه استفاده شوی ده دزیات تفصیل او کره معلوماتو لپاره د ډاکټر صادق کیا کتاب "نقطویان یا پسیخوانیان" وگورۍ.

(۶) محمود پسیخواني یا پسیخواني ګیلاني په استرabad کې په کال ۸۰۰ هـ کې ددی نوي مذهب

اعلان وکړ په کال ۸۳۲ هـ کې دی مړ شو، دا ډله په ایران کې د نهمې پېړۍ په پیل کې راپیدا شوه ورو ورو دا ډله ډیره ځواکمنه شوه ان تردې پورې چې په لسمه او یولسمه پېړیو کې په ایران او هند کې ددې ډلې د پیروانو شمیر زرگونو ته ورسیده ایرانی مورخینو او مسلمانولیکوالانو دا ډله د ملاحده تناسخیه اواهل زندقه په نومونو سره یاده کړې ده، څرنگه چې د محمود په اند هر څه له خاورو څخه پیدا شوي اودی خاورو ته نقطه وايي نودوی ته ځکه نقطویان وايي. اویا

دې ډلې په لسمه هجري پېړۍ کې په هند او ايران کې په زرهاو خلک اغيزمن کړل او په ايران کې يې د پيروانو شمير زرگونو ته ورسیده نقطويان په دې گروهه او عقیده وو چې د پيداينبت له پيل څخه تر محمود پسيخوانی پورې اته زره کاله کيږي، دا اته زره کاله د عربو دمشرتابه دور و او په دې موده کې به پيغمبريواڅې له عربو څخه و د محمود پيسخواني په پيدا کيدلو سره د عربو مشرتوب پای ته ورسیده ^(۱) له دې کبله به په راتلونکو اتو زرو کلونو کې پيغمبر په عجمو کې پيدا کيږي ^(۲). د نقطويانو څه عقائد موچې مخکې بيان کړل ددوی دانظريات اساسي او انقلابي اهميت لري زمونږ له دې بحث او دمجدد صاحب له تجديدي کارنامو سره ځانگړې تړاو لري، داچې اسلام منسوخ شوی ځکه نودمحمودله دين منلو پرته بله لاره نشته ددين اسلام وخت پوره شوی اوس نو يوه نوي دين ته اړتيا ده ^(۳).

په لسمه پېړۍ کې ددې عقيدې اعلانېدل دامعنی لري چې دوی دزريزې قائل وو او له دويمې زريزې څخه يې خپل کار په ډيرجوش اوگرمو ولولو سره پيل کاوه. شاه عباس صفوي په ايران کې د نقطوي مذهب په تور په زرهاو خلک ووژل باچاپه دې اړه له خپلومشرانو څخه ډير سخت وخوت دده په اندله دوی څخه زيات

داچې دوی قرانی مطالب له خپل فکر سره سم بيانول د تورو او نقطويه مرسته سره ترلاسه کړي دي نو ځکه دې ډلې ته نقطوي يا اهل نقطه وايي، داکتر نذيراحمدله کتاب (تاريخی و ادبی مطالعی) څخه په لنډه توگه اخيستل شوی چې د مضمون عنوان يې دی نقطوی ډلی ته څغلنده کتنه.

(۱) د محمود يا دهغه ديوه پيرو شعر دی چې وايي:

رسيد نوبت رندان عاقبت محمود — گذشت آنکه عرب طعنه برعجم ميزد

(۲) دبستان مذهب مخ ۳۰۰

(۳) همدا اثر مخ ۳۰۰

خطرناک بل څوک نه وو، ځکه يې په کال ۱۰۰۲هـ کې هغوی په ټوليزه توگه ووژل ددې ټول وژنې پايله داشوه چې ډيرنقطويان په پټه هندته وتبستيدل، چې په دوی کې مولاناحياتي کاشي هم و چې له دوه کاله بنده وروسته شيراز ته راغی او په کال ۹۸۶هـ کې په وطن کې له څه مودې اوسيدو وروسته اخرهند ته راغی په کال ۹۹۳هـ کې هغه په احمدنگر کې موجود و، شريف املي چې ډير سترعالم و هم ددې ډلې له مشرانو سره تړاو درلود، هغه دخپل وخت له سختيو تنگ شوی و اوهند ته راغلی و، اکبرپاچا له ده سره ديوه پير په حيث چلن کاوه. ځينې محققين په دې اند دي چې ميرشريف املي دمحمودپسيخواني له ليکنوڅخه ثبوت وړاندې کړ او اکبرته يې د نوي دين داخترع ترغيث ورکړ، ده دمحمود وړاندوينه بيان کړه چې په کال ۹۹۰هـ کې به يوکس پيدا کيږي چې باطل دين به له منځه وړي، اوحق دين به پلي کوي.

بدايوني اوخواجه کلان (۱) دواړه په دې خبره يوه خوله دي چې شريف املي له ايران څخه وتبستيدو اودشيخ حسين خوارزمي دځای ناستي مولانامحمد زاهد په خانقا کې يې پناواخيستله، اودصوفيانونه خيراوسيده، څرنگه چې دده په طبيعت کې له درويشي اوصوفيتوب سره هيڅ مناسبت نه و له دې امله هغه په خانقا کې بې حيايې او بې شرمي پيل کړه، کله چې مولانامحمدزاهدته دهغه عقايد معلوم شول نوله خانقاڅخه يې وشاره اودکن ته ولاړ په دې ورځو کې په دکن کې د شيعيت دور و له دې کبله خلکو په ده باندې دشيعه عالم گومان وکړ اوډيرتود هرکلی يې وشو، کله چې خلکوته دده عقائد معلوم شول نو بد ويل يې پسې پيل کړل لکه بدايوني چې وايي: حکام دکن مي خواستندکه لوح هستی اورا از نقش حيات پاک سازند عاقبت برسواری خر قراريا فته به رسوائي تشهيرش نمودند^(۲).

^(۱) خواجه عبيدالله د خواجه باقی بالله زوی او د مبلغ الرجال مصنف.

(۲) منتخب التواريخ دويم ټوک مخ ۲۴۶.

اکبر ده ته د " هزارې " منصب ورکړ او په خپلونږدې مقربینوکې یې شمار کړ. ^(۱) او په بنگاله کې یې د دین الهي داعي وټاکه، اودی داکبر په څلورونږدې ملګروکې وو د دین الهي دمريدانو په وړاندې به یې داکبر د نیابت دنده هم په غاړه وه ^(۲) په مائر الامراء کې راغلي: تصوف و حقائق بسپارورزیده والحد و زندقه رابدان خلط داده دعوای " همه اوست " می کرد و همه را الله می گفت ^(۳).

د ابوالفضل علامي په اړه ځینې معاصر تاریخپوهان وایې چې دی هم له نقطوي ډلې څخه متاثر و، کله چې شاه عباس صفوي په نصرآباد کاشان کې لوړرتبه نقطوي داعي اومسنول میرسیداحمد کاشي وواژه نودهغه د کاغذاتو په ذخیره کې چې د کومو نقطویانو لیکونه پیدا شول په هغو کې د ابوالفضل هم یو لیک و.

معاصر تاریخپوه سکندر منشي په " تاریخ عالم ارای عباسي " کې کاري: له هند نه راتلونکو خلکو څخه معلومه شوه چې د شیخ مبارک زوی ابوالفضل چې دهند له پوهانو څخه دی اود اکبر دربار ته ډیر نږدې دی هم ددې مذهب پیرو دی له دې کبله یې له اکبر څخه وسیع المشریه جوړکړ اوله شریعت یې کوږ کړ دده لیک چې د میراحمد کاشي په نامه یې لیکلی وو اود نوموړي میرپه کاغذاتو کې پیدا شو دامعنی لري چې ابوالفضل نقطوي دی ^(۴).

(۱) مبلغ الرجال پاڼه ۳۲.

(۲) منتخب التواریخ دویم ټوک مخونه ۲۴۵ - ۲۴۸.

(۳) مائر الامراء دریم ټوک مخ ۲۸۵.

(۴) د ډاکټر نذیر احمد له کتاب "تاریخی و ادبی مطالعی " نقطوی ډلې ته یوه خغلنده کتنه څخه اخیستل شوی.

خواجه کلان په خپل کتاب "مبلغ الرجال" کې د محمود پیسخواني دیادونې په ترڅ کې کاپي: *شیخ ابو الفضل ناگواری بساط ان ائین خسارت قرین را در مملکت هندوستان گسترد* ^(۱)

له دې تاریخي شهادتونو وروسته دا اندازه لگیدلای شي چې دنقطوي تحریک داعیان چې کله هند ته راغلل نوڅرنگه یې ددویمې زیریزي لپاره دنوي دین او نوي ائین لپاره پلاز او مسندتیارکړ چې په هغه باندې دکنینولولپاره یوځواکمن او مناسب شخصیت په کار و اوددې لپاره ددوی په نظرکې له اکبرڅخه پرته بله څوک ښه وړ او مناسب نه و.

^(۱) مبلغ الرجال پاڼه ۳۱ - داراز ۳۲ او ۳۳ پاڼه هم وگورئ.

دويمه برخه

د اکبر د حکومت دوه متضاد دورونه

د اکبر مذهبي ژوند :

د اکبر د زمانې او د هند ټول مورخين په دې متفق دي چې اکبر دخپل حکومت په پيل کې نه يواځې يوراسخ العقیده او کره مسلمان وبلکې په ښه عقیده او مذهبي غلوسره يې د حکومت دوره پيل شوه ، ددې خبرې داثبات له پاره د اکبر د ربار نامتولیکوال او عالم اود اکبر د زمانې مورخ ملا عبد القادر بدایوني مړ ۱۰۰۴ هـ له نوميالي کتاب (منتخب التواريخ) څخه څه برخه رااخلو څو پيښې اود باچا د ژوند حالات څېنې راانقلوم .

د اکبر د هغه مهال د ژوند حالت دې چې کله دې دخپلو اسلافو په څېر يودنېي عقيدې مسلمان و هلته چې ده ديني تعليم اويابيخي سوادنه درلود او د خپلې کورنۍ له رواج سره سم دا ولياومزاراتوته به يې اوږده اوږده سفرونه کول په هغه وخت کې دمشائخوله زيارتونوسره مينه دافراط تربولي رسيدلې وه ، اوبدعتونه عام شوي و . اکبر به د جمهورو د عقيدې مخالفينوته سختې سزاوې ورکولې ،

داولياء الله دزيارتونوله پاره به يې نذرونه منل ، په خپله په ذكربوخت و اوله نيكو خلكوسره به يې وخت تيراوه ، دسماع په مجلس كې به يې برخه اخيسته . داكبر د دينداري اومذهبي افراط داثبات لپاره دملا عبدالقادربدايوني خبري نقل كول څه بدي نه لري ځكه په دي باندې ټول مورخين متفق دي اوداكبرستاينه يې كړې ده ، په دې اړه دملا عبدالقادر بدايوني په تاريخ كې دڅه عنادسوال نه شي كيداى ، اوداكبر دژوند ددويم دور (يعنې ددين الهى دنظريې خپرول ، داديانودوحدت عقیده ، له اسلام څخه ليري والى اووحشت ، دنورو اديانو په اړه ښه نظراوله اسلام سره دښمني) په تفصيل مونږ دملاعبدالقادربدايوني دخبروپه نقل كولو كې احتياط كوو ځكه دده دخبروپه صحت اوتاريخي بې طرفي كې په دې وروستيو كلونوكې ځينى كړيو شك پيدا كړى دى ^(۱) نوهلته بيا مونږ يواځى دده په خبرو انحصارنه كووبلكې داكبردمخلصو سلطنتي غړيو ، ددرباردمورخينواودهغه وخت

^(۱) داكبردويمې دورې په اړه دملاعبدالقادر بدايوني خبرې اوشهادتونه دهغه په ديني تعصب اوله اكبرسره په ذاتي دښمني اومخالفت باندې محمول كولو اودهغه كتاب (منتخب التواريخ) بې اعتباره كولو لپاره څه موده كيږي چې هڅې روانې دي . خوددې څه علمي اساس اوتاريخي ثبوت نشته ددې نيوكواساس داكبردعظمت اوهغه دپاكې په بدگوماني باندې ولاړدي چې دخانگړې ښوونې اوروزنې ديوه چاپيريال دنتيجې اويوې خانگړې موخې له مخې رامنځته شوي دي ، څوك چې پرته له تعصبه د(منتخب التواريخ) مطالعه وكړي هغه به حتمادليكوال د خلوص اوصداقت، دردمندي اوجرئت اوحقي ويناكولواعتراف وكړي دتاريخ پراخه مطالعه كوونكي دتاريخ اوافسانې ترمنځ توپيركولاى شي دكتاب اوليكوال صلاحيت اوورتيابيزندلاى شي اودصرف په څيركړه اوکوټه سره بيلولاى شي .

اليت په (منتخب التواريخ) باندې دتبصرې په ترڅ كې ليكي : ديركم پيښې ليكونكې به وي چې دبدايوني په څيرخپل جذبات څرگندول وكړاى شي په تېره بياچې شاهي دربارهم ځهني خوښ نه وي يادخپلو تيروتنواوبنوښندنو په ډيره صفايې سره څرگندونه كوي . [اليت پنځم ټوك مخ ۴۸۰]

دې طرفه مورخینود خبرویه تائید کې به دده خبرې هم راواخلو. اوس راځئ د منتخب التواریخ خبروته د شهزاده سلیم د پیدایښت په شکرانه کې باچا اجمیر ته پلې سفرو کې په بیرته تګ کې یې په دهلي کې پړاو وچاوه اود هلی داویاو زیارتونه یې وکړل^(۱) اجودهن ته ولاړ د حضرت شیخ المشائخ فرید الدین گنج شکر زیارت یې وکړ میرزامقیم اصفهاني ته یې له میر یعقوب کشمیري د فض سزاوړکه دشعبان په لومړیو کې باچا د اجمیر سفرو کې نږدې څوارلس میله یې مزل وکړ اوزیارت ته حاضر شو او د نذر لپاره نغاره وکړنگول شوه له اهل الله، علماو او نیکو خلکو سره د سماع مجلس گرم شو^(۲) په عبادت ځای کې د (یا هو) او (یا هادی) په ذکر کې بوخت شو.

په کال ۹۸۰ هـ کې یې د عبادت ځای د دریو ودانیو د جوړولو تفصیلي یادونه وکړه.^(۳) په عبادت ځای کې به یې دهری جمعي په شپه سیدان، مشائخ، علماء او امیران راجمه کول باچابه په خپله له یو ی حلقې سره راتلو اود مسائلو څیړنه به یې کوله په دی زمانه کې قاضی جلال اونورو علماو ته امر شوی و چې د قران کریم تفسیر دی بیان کړی.^(۴) د کال ۹۸۶ هـ په پېښو کې دفتح پورسیکری په عبادت ځای کې د علماو او مشائخو په صحبت کېده جمعی شپې دویښې تېرولو یادونه شوې ده. کله چې خان زمان د اکبر په خلاف بغاوت اوسرکشی وکړه نودهغه مقابلی ته له وتلو مخکې باچا د دهلي د ټولو اولیاء الله و زیارتونو ته د دعاء لپاره حاضر شو^(۵).

(۱) منتخب التواریخ دویم ټوک مخ ۱۲۳.

(۲) همدا اثر مخ ۱۸۵.

(۳) همدا اثر مخ ۲۰۰-۲۰۱.

(۴) همدا اثر ۲۱۱.

(۵) همدا اثر دویم ټوک مخ ۲۵۲.

کله چې دخیرالمنازل مدرسې څنگ ته تیریده نودشرف الدین حسین په اشاره فولادنومی یوه سړي باچاپه غشي وویشت باچایوڅه تپې شوچې له څوورڅومره م اویټۍ وروسته روغ شود بدایوني په وینا باچا فکرکاوه چې له دې ناڅاپي حملې څخه ددهلې د اولیاووپه کرامت سره وژغورل شو^(۱)

یوخل اجمیرته روان و اودنومیالی بزرگ شیخ نظام نازولي (چې دزه داو تقوی خبرې یې ترلیرې ځایونوپورې رسیدلې وې) په خدمت کې حاضرشو په کال ۹۸۰ هـ کې په اجمیرکې دسیدحسین ختگ سوارزیارت ته، اوله دې څوکاله وروسته په هاسنی کې دحضرت قطب جمال زیارت ته په ډیره مینه اوعقیدت سره حاضر شو او فاتحه یې ولوستله.^(۲) له شیخ چشتي سره یې زیاته مینه وه په ډیراهتمام سره یې د هغه روضه یې جوړه کړه اوپه ډیره مینه اومحبت سره یې سلطنت په ځای ناستی (جهانگیر) باندې سلیم نوم کینودچې ویل کیږي دهمدې شیخ سلیم چشتی ددعاپه برکت سره پیدا شوی و. باچادسلیم له پیداکېدووراندې ملکه جودهابای دشیخ کورته ورولیرله خو د هغه توجه اودعاله ملکې سره ملگرې وي^(۳) دارازدشهزاده مرادپیداېښت هم دشیخ په کورکې شوی و.^(۴) شهزاده سلیم چې کله دښوونځي دتگ وړشو نو د هغه دبسم الله ویلود رسم لپاره یې د خپل وخت نومیالی محدث مولا نا میر کلان هروی ته زحمت ورکړاو هغه دباچا اودهغه دسلطنت دنورو مشرانوپه موجودیت کې شهزاده ته بسم الله وویل^(۵) کله چې شهزاده دلیک لوست وړ شونوامرېې ورته وکړچې دشیخ عبدالنبي کورته ورشي

(۱) همدا اثر ۲۵۲

(۲) منتخب التواریخ ۲۳۲.

(۳) همدا اثر ۱۰۸.

(۴) همدا اثر ۱۲۳.

(۵) همدا اثر ۱۷۰.

اوحديث ځنی زده کړی اوده څخه یې دمولا ناجامي څلویښت حدیث وویل^(۱) داکبرله شیخ عبدالنبی (دشیخ عبدالقدوس گنگوهي ځای ناستی اود اکبر د وخت " صدرجهان " سره دومره مینه وه چې اکثره به دده کورته ورتلواوپه درس کې به یې برخه اخیستله اویودوه ځله خوباچادده بوتونه هم ورته برابرکړی وو.^(۲) اکبردده لپاره شاهي کارخانه کې خصوصي پوستین جوړکړاودملا عبدالقادرپه لاس به یې هغه ته ولیږه اوورته ویې ویل چې داستا داستادلپاره په شاهي کارخانه کې تیارشوی دی.^(۳)

دهغه وخت نومیالی شیخ محمدغوټ گوالیاری ته یې دلس میلیونه دام (داکبر دوخت دروپی څلویښتمه برخه) کلنی عائدات ځانگړی کړی و. دده له مرگه وروسته یې دهغه له زوی شیخ ضیاء الله سره هم ښه سلوک کاوه^(۴) له لویوخلکو سره مینه اکبرته په میراث کې پاتی شوی وه، دده تیموری پلرونواونیکونوله خواجه نا صرالدين عبید الله احرارسره ډیره مینه لرله دبابرنيکه سلطان ابوسعیدبه په پلو یې پل کینسو د هغه خدمت ته ورتلو، اودهغه له مشورې پرته به یې هیڅ کارنه کاوه، دبابر پلار عمر شیخ میرزاهم له خواجه صاحب سره ډیره مینه لرله، په خپله بابرهه په خپله روزنامچه "تزک" کې دهغه یادونه ډیره په احترام سره کوی داکبرکورنۍ له نقشبندیه مشرانو سره ځینې اودوستۍ هم کړی وی.

دخواجه عبیدالله احراردکورنۍ یوبزرگ خواجه یحي چې هندته راغی نواکبر دهغه ډیر احترام وکړدهغه دلگښتونوله پاره یې هغه ته ځمکې ورکړی اوهغه یې

(۱) همداثر ۲۰۴.

(۲) همداثر ۲۰۴.

(۳) همداثر ۲۳۷.

(۴) منتخب التواریخ ۲۰۲.

د حج اميروتا که مکې مکرمې ته يې وليږه چې کله بيرته راستون شونو په اگړه کې يې په مستقلة توگه ديره کې^(۱)

اکبرداوونۍ داوو ورځولپاره اووه ملاامان ټاکلي وو چې هريوه به په خپله ورځ هغه ته امامت ورکاوه، د چهارشنبې دورځې امامت به ملاعبدالقادر بدايوني کاوه^(۲) هر کال به يې گڼ شمير خلک د دولت دخزانې په لگښت حج ته ليږل د حاجيانو د امير په لاس به يې دمکې معظمې د حرم خلکو ته تحفې او نقدې پيسې ليږلې^(۳) د حاجيانو د قافلې درواښدلوپه ورځ به يې د حاجيانوپه خيراحرام وټاره سربه يې يوڅه کم کړ تکبير به يې ويلی پښی ابله اولوخ سربه تر ليرې پورې د هغوی درخت کولولپاره له هغوی سره تلو دابه يوعجيب له شوره ډک منظرو او خلکوبه ژړل^(۴)، کله چې شاه ابو تراب هند ته له حجاز څخه درسول څه قدم راوړ او اگړې ته رانږدې شونو باچا د اميرانو او علماوله يوې لويې ډلې سره له ښار څخه څوميله دباندې دهغه هرکلی ته ور ووت، په اخرکې مونږ د اکبرددینداري خبرې دمغلي سلطنت د زمانې دنوميالي مورخ مير عبد الرزاق خافي خان چې په صمصام الدولة شاهنواز خان سره مشهورو (۱۱۱۱ هـ ۱۱۷۱ هـ) د کتاب "مآثر الامراء" په دی خبروسره پای ته رسوو دی ليکي : اکبربادشاه به ترغيب شيخ دراجراء احکام شرعي وا مرمعروف ونهی منکرفراوان جهد می فرمود وخود اذان می گفت واما مت می کرد حتی بقصد ثواب بمسجد جا روب می زد.^(۵)

(۱) همدا اثر دريم ټوک ۱۰۰.

(۲) همدا اثر دويم ټوک ۲۲۷.

(۳) همدا اثر ۲۵۱.

(۴) همدا اثر ۲۳۹.

(۵) مآثر الامراء دويم ټوک ۵۶۱.

د اکبر په مزاج کې بدلون او د اکبري سلطنت دويم دور^(۱)

د اکبر د دينداري او مذهبيت چې مخکې څو بيلگي تيرې شوې لوستونکي پوهيږي چې دا يوه داسې سرسري دينداري وه چې اساس يې د دين په سمه پوهه او د قران اوسنت په سم علم ندي کيښودل شوي، دا داسې دينداري وه چې د راسخينو علماو د زده کړي او ملگرتيا او سالمه ښوونه روزنه سره نه وه ترلاسه شوې بلکې يواځي د زمانې له حالاتو عسکري مزاج، د منځني اسيا د دين ناخبره واکمنو او اميرانو له تقليد او ضعف الاعتقادې څخه راپيداشوي وه، ددې دينداري مرکزي ټکي زيارتونه کول، زيارتونو ته په ميلونو پلي تگ، د اسلا فوله کمال او علم څخه بې برخي ځای ناستو سره ښه سلوک کول، خانقاوي جارو کول، د ذکر او سماع په مجلسونو کې گډون او د درباري علماوو او مشاخوا احترام کول و اوبس.

د اکبر له حالا توڅخه څرگنديږي چې دې مطلق بې سواده و.^(۲) د تيموري کورنۍ په مزاجونو کې په ټوليزه توگه افراط، سخت دريځي اوزياته خوشباوري پرته ده، د

(۱) ويل کيږي جهانگير چې په کوچني تږک او روزنامچه کې د اکبر د مړينې کوم حال ليکلی له هغه څخه داسې څرگنديږي چې ده ته دخپلې تيروتنې احساس پيداشوی و، ده د شهادت کلمه ويله او په داسې حالت کې يې ساه ورکړه چې سورت يسين او دعايي لوستله مونږ په دې اړه څه بحث نه کوو چې خدای به له ده سره څه ډول معامله کړي وي اودې به له دنيا څخه په کوم حالت کې رخصت شوي وي. بلکې مونږ دده له هغو کړنو او کارونو څخه بحث کوو چې ده د نوي دين او تگلارې د پلې کولو لپاره کړې وې. اوله هغو اغيزو څخه گريږو چې دده له دې کړنو څخه په مسلمانانو باندې لويدلې.

(۲) اکبر چې کله دخلورو کلو، خلورو مياشتو او خلورو ورځو عمر ته ورسیده نو د زمانې له رواج سره سم د مکتب پيل کولورسم يې ترسره شو او ملا زاده عصام الدين ابراهيم يې استاد ورته مقرر کړ.

همایون په اړه په تاریخ کې راځي چې چا به دهغه کروړوالی ، د سختیوز غمل اوله نا سموحالا توسره دغره وهل ولیدل نو فکریه کیده چې داله غوښواوه وکوڅه جوړ انسان ندی بلکې یو اوسپنیز انسان دی، او انسان نه بلکې پیری دی خو چې کله به د ارامی حالت ونوهرڅه به یې هیر شول اوداسی به نه معلومیده چې دا دجگړی د دگر یو سرتیری سپاهی دی. په جهانگیر کې هم داتضادویې اعتدالی وه، او دا خبره هم باید هیږه کړل شی چې اکبر خورازیاتی ستونزی او ډیرله رپړه ډک حالات لیدلی و، او په دی سختیو کې رالوی شوی و، ترونو یې ډیره ناخوانی ورسره کړی وه او ده ډیره کرکه ځنی کوله، دپلار د ماتې ترڅه زهر یې هم وڅکل اود ایران په سفر کې یې ډیری ستونزی ولیدی بیا چې له بیرم خان سره څه وشول: دی ټولودده فکر ډیر خراب کړی و او په هرانسان یې بدگومانی لرله د ډیر زیات مخلص په وفاداری باندې به یې شک کاوه لنډه دا چې په مزاج کې یې یو ډول تلون او کاواکې پیداشوی وه.

د مذا هېوڅپړنه او د مناظری مجلسونه او د هغو اغیز

ددی حالت رغول، په دی کمزوریو باندې برلاسه کیدل، له اسلام اودین سره یې تړل او دده دځینی مشرانو او نورو مسلمانو واکمنیو په څیر د دین د مرستی لپاره د اکبر د تیاریدلو ښه لاره دا وه چې اکبر په خپله اعتراف کړی وای چې دی بی سواده اوناپوهه دی، دایوه داسی نیمگړتیا وه چې له بابرخڅه نیولی په مغلي سلطنت کې تر بهادر شاه پورې په یوه کې هم نه وه پیداشوی، دی دسلطنت چارو اوپراخی ته

خوملا ته پته ولگیده چې اکبر له زده کړې سره مینه نه لري. دا داستادناکامی او بې توجهی وبلل شوه اود ملازاده په ځای یې مولا نابایزید مقرر کړ. خودی هم څه فائده ونکړه. بالاخره باچا مولانا عبدالقادر د ایوني غوره کړ خودنیکمرغه شهزاده له زده کړې سره مینه پیدانه شوه سیاسي حالاتو او دهغو په نتیجه کې سرگرداني او بې ځایه کیدنودې ته نوره هم هوار کړه. او اکبر له تعلیمی پلوه بې سواده اوناپوه پاتې شو. [د اکبر د زمانې له تاریخونو څخه]

باید متوجه وای، چې په دی اړه ده ښه وړتیا هم لرله او په مذهبي چارو کې یې کار نه لرلای، دیو سپین مسلمان او سپاهی په څیر یې مذهبي کارونه باید د سلطنت پوهه خلکو او علماو ته سپارلی وای لکه بابر او همایون چې هم داسی کړی و که څه هم هغوی پوه او ادبی ذوق درلود.

په ځانگړی توگه په باریکه اعتقادي او کلامي مسائلو، دمذاهبوتقابل، د ماوراء الطبیعاتی حقائقو په څیرنه کې یې باید کار نه لرلای ځکه په دې لاره کې کمه غلطی اوبی احتیاطی سړی کفر او الحاد ته رسوی اوله دین او ایمان څخه یې خلاصوی، اود اداسې مسائل دی چې اکبر یې په الف او باء هم نه پوهیده، اوله مبادیو څخه یې هم ناخبره و، اکبر د داسی کورنۍ واکمن و چې د څلورسوه کلنۍ واکمنۍ لري ترده پوری رارسیدلی وه نودده له سیاسي گتوسره یې هم مخالفت درلود، په داسی باریکو مسائلو کې مداخله او په هغه کې د سلطنت رسوخ کارول یې گټې کار و ځکه چې له داډول مداخلی څخه دمامون الرشید ۱۷۰هـ / ۲۱۸هـ په څیر عالم او ذهین خلیفه هم گټه نکره ترلاسه اونه یې څه په زړه پوری پایله ورکړه.^(۱)

خواکیردنا ارامه طبیعت او متجسس دماغ خاوندو، بل لورته پرله پسې بریالیتوبونو او کامیابیو هم دځان په اړه په خوش فهمی او فریب کې واچاوه هغه په دی فکر شو چې څرنگه چې دی سیاسي کړکیچن حالات سمولای اوستونزی حل کولای شی داډول به د مذهب او عقائدو په اړه غولارو کې هم بریالی وڅیړی، بل لور ته ځینی زرنگو درباریانو داسې ونه کړل چې د باچادتفریح لپاره یې د پخوانیو ختیځ والو واکمنو په څیر مرغان، سنداگان اوفیلان ورته تیار کړی وای بلکې هغوی څه دخپلی

(۱) د تفصیل لپاره د "تاریخ دعوت وعزیمت" لومړۍ برخه فتنه خلق قران مخ ۹۴=۱۰۱ وگورئ

ذهني برلاسی اوڅه د باچا د تفریح لپاره دمختلفو مذاهبو علماء رايوځای کړل او دهغوی گلې به يې ساتلی، په دی نوم چې مذهبي څيړنی او علمي مباحثی کوی .

دایوڅرگند حقیقت دی اود مذاهبو اوافکاروپه تاریخ کې يې په سلگونوڅله تجربه شوی ده چې که د مناظر و او مذهبی وکیلانو د بیت بازیو اوریدونکي ژور او پراخه علم ونه لری نکته چین اوڅیرک انسان نه وی، اویل داچې الهي توفیق ورسره مل نه وی نوداسې به د شک، سوفسطائیت او وهم ښکارکیري، اودالحاد او زندقي په ژوره کنده کې لویدل يې یوه قدرتی خبره ده داکبریه اړه دجهانگیر شهادت دمنلو وړ او ډیرمعتبر دی هغه لیکې: پد رمن د ر اکثر اوقات با دانایان هردین و مذهب صحبت می داشتند خصوصا با فندقان ودانایان هند و بانکه امی بودند از کثرت مجالس بادانایان و ارباب فضل در گفتگو ها چنان ظاهر می شد که هیچ کسی وپی بامی بودن ایشان نمی برد و بدقائق نظم و نثر چنان می رسیدند که مافوقی بران تصور نه بود. ^(۱)

اسلام، هندو مذهب اودهندونورومذاهبپه استازيو اکتفاء ونه شوه بلکې دفرنگ هوښيارانوته خبره اوږده شوه، په خپله ابوالفضل ليکې: ددربارله لوري باچا ته د تورات، انجيل، اوزبور ژباړي اودهغومطالب ورسول شول اوددی کارلپاره يودرباري پوهه سيد مظفر وټاکل شو اوځيني عيسايانو ته يې وليکل چې: مونږ به په فارغو وختونوکې دټولومذاهبوله پوهانوسره وينواودهغوله پاکو خبرو او لوړوخيالا توڅخه به گټه اخلو، دژبوپردي والی مويه منځ کې خنډدی له دی کبله موديوه داسی چاپه راليرلوخوشاله کړی چې هغه دالورمطالب په ښه توگه بيان کړی. دهمایون ترغوړو پوري داخبره رسيدلی ده چې اسمانی کتابونه تورات

انجيل ، زبور په عربي او فارسي کې ژباړل شوی دی که دا ژباړل شوی کتابونه په دی هیواد کې وی نو ښه به وي او هغه د عامو خلکو دگټې لپاره راوليږي د مینې د نوبت او دیووالی د اساس د ښه پختن لپاره ددی ژباړی لپاره مونږ خپل یو مخلص کس سید مظفر درلیږلی دی هغه به له تاسو سره مخامخ خبری وکړی تاسو به هغه باور وکړی او د لیکونولې ټینگه ساتی [دنقل قول پای] ^(۱)

له ژباړو پرته په خپله عیسایي پادریان دربارته حاضر شول، او هغوی خپل مذهب باچاته وړاندی کړ، د تثلیث عقیده او عیسائیت یې په دلائلو ثابت کړ، ملا صاحب لیکي: دانایان مرقاض ملک افرنجه که ایشان را پادهری، ومجتهد ایشان را پاپا می گویند آورد وبر ثالث ثلثه دلائل گزرانید و حقیقت نصرانیت اثبات کرد. ^(۲)

د مناظرې مجلسونه زړه تجربه ده چې دکوم مذهب د صداقت او دهغه د ترجیح د پریکړې کولو له پاره هروخت د دلائلو قوت او علمی ثبوت کافی اویس ندی ځکه په دی کې خبره د مذهب دوکیل په چالاکي او غیر کتیا پوری تړلی وی کله کله داسی پېښه وی چې دیوه کمزوری مذهب نمائنده په خبرو ډیر بر وی، خو پږبی وی له انسانی روحیاتو خبر او موقع شناس وی او اوریدونکي ژراغیزمن کولای شی او دیوه صحی اوسم مذهب ویاند "له څه کبله" ددی ځانگړتیا څخه خالی وی او بیخ خولی وی او ددی نیمگړتیا له کبله میدان ویایی.

ډیرامکان لري چې د اکبریه دربار کې چې د اسلام ترجمانی کونکي کوم علماء موجود وو او د فرنگیانو په وړاندی به یې د اسلام د دفاع لپاره درول نو کیدای شي

^(۱) منتخب التواریخ ټوک ۲ مخ ۲۶۰.

^(۲) انشاء ابوالفضل ۳۹.

چې هغه به له تورات، انجیل او عیسوی مذهب څخه ښه خبر نه وو او ددی مذهب نیمګړتیاوی به ورته معلومی نه وی او دارازیه عقلی او عملی توګه د اسلام د دفاع وړتیا به هم ورسره نه وه او د اسلام نمایندګی به یې په سمه توګه نه شوای کولای، نو په داسی حالاتو کې لری نه وه چې عیسایي پوهانو دي میدان وړی وای او برلاسه شوی دی وای او د مسلمانو علماوو به ناکامی په برخه کیدله چې ددی پایله هغه شوه چې کیدونکې وه. ملا عبدالقادر لیکي: بدعتیان او هواپلوه خلک دخپلو غلطو نظریاتو او باطلو شبهاتو له امله له کمین ګاڅه راووتل باطل یې د حق په صورت کې، اونا سیم یې دسم په جامه کې وړاندی کړل. باچا چې ذاتی جوهر یې لرل او حق پلوه هم وو خو مطلق ناپوهه اوله کفار ورسره یې مینه لرله په دی سره شکمن کړای شو او دهغه حیرانتیا یې زیاته کړه نوموځه له لاسه ووتله او د شریعت کلکه رسی وشلیدله، پنځه شپږ کاله وروسته د اسلام هیڅ اثر نه شو پاتې او خبره سرچپه شوه.^(۱) ملا صاحب بل ځای لیکي: در هر رکن از ارکان دین و عقیده ا ز عقیده اسلامی چه در اصول و چه در فروع مثل نبوت و کلام و روئیت و تکلیف و تکوین و حشر و نشر شبهات گوناگون به تمسخر و استهزاء آورده^(۲).

عجیبه خولاد اوه چې د تفسیر او تاریخ په څیر باریکه مضامین ددی ناپوهه باچا په دربار کې په ډیره بی پرواهۍ وناپوهی سره لوستل کیدل دا هغه مضامین دی چې په دی سره خدای ناترسه او دکمزوری علم څښتنان له ذهنی ګډوډۍ او انتشار سره مخامخ کیږی. ملا عبدالقادر د یادوني لیکي: په دی ورځو کې قاضی جلال اونورو علماو ته امر وشو چې دقران تفسیر بیان کړی په خپله د علماو په منځ کې په دی اړه ډیر جنجال و "دیپ چند مسخره راجه منجهوله" به ویل: که دخدای ﷻ په نزد

^(۱) منتخب التواریخ دویم ټوک مخ ۲۵۵.

^(۲) منتخب التواریخ مخ ۳۰۷.

غوا محترمه نه وای نو دقران په لومړۍ سورت کې به یې نه یادوله او کله چې تاریخ لوستل پیل شو نو ورځ په ورځ له صحابه و څخه دخلکو عقیدې پورته شوی او بیخي زیادت به کیده لمونځ، روژې او ټولو نبوی تعلیماتو ته د تقلید یاتو نوم ورکړل شو یعنی هغه یې نامعقول بلل د دین مدار یې دنقل په ځای عقل وگرځاوه، دفرنگیانو تگ راتگ هم پیل شو اودهغوی ځینی عقیدې هم ومنل شوی. ^(۱)

د اکبر د مزاج په بدلون او کړوالي کې د درباری علما و اوسلطنتی غړیو مسئولیت

د اسلام په سیخه لاره د اکبر د بیلولو اودده مزاج له بې اعتدالی او کړوالي څخه ژغورلو کې درباری علما و اوسلطنتی غړیو هم خورا اساسی او گټور رول لوبولی شوی، خوددی لپاره یوه لورته داسی علماو ته اړتیا وه چې د "تفقه" اودینی حکمت جوهر یې لرلای، له جزئیاتو څخه کلیاتو ته زیات متوجه وای، له وسائلو څخه مقاصدو ته ډیر متوجه وای، اوله بیلخانه څخه یې یووالي ته ډیر اهمیت ورکولای، دلورو اخلاقو څښتنان وای، مخلص اوبی غرضه وای، د دنیا له مینې اوجاه طلبی څخه یې تر امکان پوری ځانونه ساتلی وای اوڅه اندازه یې نفسی تزکیه درلودلای. ددی ستر نوی اسلامی سلطنت په اهمیت اونزاکت باندې پوهیدلای، دامسلمان سلطنت دیوه نامسلمان اکثریت په سرباندې مسلط شوی و داسی نامسلمان اکثریت چې اوس هم له واکمنۍ څخه دبې برخیتوب احساس لری اوددوی له مرستی پرته سلطنت هم په پښونشی دریدلای؛ دوی ته دیوه داسی تیموری سلطنت د خدمت اولارښوونی ښکلی اوتاریخی موقع په لاس ورغلی وه چې دهغه

^(۱) منتخب التواریخ ۲۱۲.

وخت له عثمانی سلطنت وروسته دهیواد دپراخوالی، دوسائلو دکثرت، دانسانی ځواک اومذهبی جذبې له پلوه دنړۍ ترټولو لوی سلطنت و له دی امله دهغه ساتنه، له اسلام سره یې تړاو، اوپه دی نازکوحالاتوکې دهغه له واکمن سره دشیښی او اوسپنی، پنبه او اور په یوځای ساتلوکې مرسته کول دوخت ترټولو لوی عبادت اوددین اوهیواد ترټولو لوی خدمت و.

بل لورته داسې سلطنتی غړي اودرباری مشاورین ضروری ووچې په دین یې په خپله هم عقیده لرلای اودباچالپاره یې هم خوښولای (لکه چې بابر د رانگا سانگا ۹۳۳ هـ په مقابل کې د جگړې په ډگرکې له شرعی منهیاتوڅخه توبه وکړه اوله خدای ځلا سره یې دبندگۍ وعده وکړه اودا دین یې دسلطنت اساس وگرځاوه^(۱)) باچابایدله هرډول ذهني انتشارڅخه ساتل شوای وای اوله هغه تخریبی اوالحادي تحریکونوڅخه لیری وای چې په لسمه پیړۍ کې په هند اوایران کې پیداشوی وو چې هغودواکمنواوتولنی ترمنځ غځیدلی مزی کمزوری کول، اعتقادی اواخلاقي انارشیزم یې خپراوه، سلطنتی غړي باید داسې وای چې دسلطنت دنظم او او دستور جوړونی وړتیا یې لرلای، اخلاقی لوړوالی، دیني استقامت اودمذهب پابند وای.

که اکبر اودهغه سلطنت دادواړه عناصر ترلاسه کړی وای نوپه دی کې څه شک نه و چې دی سلطنت به په ختیځ کې داسلام دساتنی اوددین دخدمت داسې کارونه ترسره کړی و لکه په لویدیځ کې چې عثمانی سلطنت ترلاسه کړی و اقبال وایې: تیموری ترکان له عثمانی ترکانو کم نه وو؛ خوله بده مرغه چې داکبر له نیکمرغی سره هغه ته داډول دوه ډلې په لاس نه ورغلی چې په پورتنی معیارپوره ختلی وای. دافسوس خبره داده چې هغوی په دې اړه دخدمت په ځای ناغیږی وکړه، داچې

(۱) دتفصیل لپاره تاریخ فرشته وگورئ.

اکبر دین ته نږدی کړی بلکې هغه یې له دین څخه لیری کړ او ان چې له دین څخه یې متنفر کړ، دا چې له دی بې لاری تحریکونو یې لیری ساتلای وای یاد هغوله منځه وړلوته یې تیار کړی وای بلکې هغه یې ددی تحریکونو علمبردارو وگرځاوه اودهغو خدمت لپاره یې وهڅاوه.

در باري علماء در باري علماء

مونږ لومړی عنصر درباري علماء مخکې رااخلو. چې اکبر یې له پیل څخه په جوړ کړې لگیاو، او په هغوی یې له هرچا زیات باور کاوه، اوله هرچا مخکې په دربار کې دوی مخکې وو او چې د اسلام دیوه ستر عالم او مبصر حضرت عبدالله بن مبارک له نظره د فساد له دریو عناصرو څخه یومهم عنصر دی:

وهل أفسد الدين إلا الملوک = وأخبار سوء ورهبانها

ژباړه: له واکمنو، علماء سوء، او دنياداره زاهدانو پرته بل چا دین خراب کړ؟

مونږ دلته هم دملا عبدالقادر بدایوني شهادتونه رانقل کوو چې په خپله د دربار غړی و او دده په دی خبرو کې چې ده د تاریخي شهادتونو په توګه دخپلو ملګرو په اړه ویلي دی دده څه ذاتي موخه یا عناد نه ترسترګو کېږي دی ددی درباری ملایانو داسې تصویر کاږي: په عبادت ځای کې به دهری جمعي په شپه سیدان، ملایان، مشایخ، او امیران راغوښتل کیدل په مخکې او وروسته کښیناستلو کې ملایانو اوشیخانودنفسانیت خبرې راپورته کړی هریوه له بل نه مخکې اوځانګړی ځای غوښت باچاداستونزه په دی ډول حل کړه چې امر یې وکړ چې امیران دی دختیځ لوری ته کښینی، سیدان دی لویدیځ لوری ته، ملایان، جنوب اوشیخان دی شمال لوری ته کښینی. باچابه په خپله یوی حلقی ته راتلو او دمسائلو څیړنه به یې کوله.^(۱)

^(۱) منتخب التواریخ دویم ټوک ۲۰۲.

ملا صاحب ليکي : چې يوه شپه ملايانوپه ډير لور او اوسره خبری اوبحث کاوه باچاپه دی سره په غصه شواودايې ددوی بې تمیزی اودنیاغونښتنه وبلله ^(۱) 'بايک ديگوتیغ زبان کشیده در مقام تنافی و تقابل بودند، اختلاف بجای این رسید که تکفیر و تضلیل هم دیگر می نمود درک کردن علماء زمان برآمده آوازه های بلند و دمدمه بسیار ظاهر شد این معنی بر خاطر اشرف گران آمده .

اکبر په دی سره تبه خړی اوپه غصه شو ملا عبدالقادر ته یې وویل کوم ملا چې بداخلاقی کوی هغه له خپله ځایه پاڅوه! په لوړ رتبه دینی کسانو کې یوهم مهم رکن ملا عبدالله سلطان پوری و ^(۲) چې دمخدوم الملک خطاب ورکړل شوی و هغه ددې لپاره چې حج ونه کړای شی دحج د نه کولو فتوی صادره کړه، دزکات په اړه یې هم شرعی حيله پیدا کړی وه ^(۳) اودهغه له فرضیت څخه به یې ځان خلاصوه هغه دخپل عروج اود اکبریه زمانه کې دومره مالونه جمع کړل چې دده له پلرنۍ هدیری څخه دسرو زرو څو صندوقونه راوايستل شول، چې دمړیوپه څیرې څښ کړی وو ^(۴) له مخدوم الملک څخه وروسته دویمه رتبه دصدر الصدور ملا عبدالنبي و ^(۵) چې دهغه

(۱) همدا اثر ۲۰۳.

(۲) سلطان پوریه ختیځ پنجاب کې جالندهر ته نږدې دی دده دژوند حالات په نز هة الخواطر پنځم ټوک کې په تفصیل سره وگورئ .

(۳) یعنی دکال له پوره کېدلومخکې به یې هغه پیسې چې زکات پکې و خپلې ښځې یابل خپل ته ورکړې، هغه به څه وخت وروسته بیرته ورکړې، په دې توگه به هغه ددې کال له زکات څخه وژغورل شو ، اوبل کال به یې هم داول حيله جوړه کړه .

(۴) په یوه روایت کې راغلي چې له دې صندوقونو څخه د درې کروړو روپیوسره زر راایستل شوی دي .

(۵) شیخ عبدالنبي دشیخ احمد گنگوہی زوی اود حضرت شاه عبدالقدوس گنگوہی لمسی و . خو څرنگه چې ده دحجاز له علماو څخه حدیث ویلي و نو دخپلې کورنۍ دوحدة الوجود اوسماع

وخت په هند کې ترټولو ستر عالم او په ځانګړې توګه د علم الحديث ماهر و. خود منتخب التواريخ له ځینې روایاتو څرګندېږي چې دهغه علمي سويه دومره لوړه نه وه. اود عربي ځینې الفاظ يې هم ښه نشوای لوستلای.^(۱)

اکبرده ته د "صدرالصدور" منصب ورکړ او هغه دومره ځواکمن او د اقتدار څښتن شو چې دده په وړاندې ډیرو غټو سلطنتي غړيو څه نشوای کولای. باچا څو ځله هغه ته په خپل ولاسونو چل وړېښوکړي و لوی لوی علماء به له ده سره د لیدلو له پاره دده په دروازه کې په ګینټو ګینټو ناست وو. د ټول هند علماو، مشائخو او ځای ناستيو ته ځمکې ورکول، بښنې کول، اود دندو سپارلو کار په ده پورې تعلق درلود. او په دې اړه هغه داسې پراخ دلی او سخاوت مندانه کارونه ترسره کړل چې په تیرو سلطنتو کې يې ساری نه ترسترګو کېږي. خود ملا عبدالقادر له بیان سره سم "چې دې يې معاصر او درباري ملګري و" په ده کې د علماو اخلاق نه و دخپلې کورنۍ ښه روایات او ځانګړتیاوې پکې نه وې. بلکې دعام ته ذیبت او موقع پیژندنه صفت هم پکې نه و. کیدای شي دې لوړ منصب په هغه کې بدلون راوستی وي. په باچا او درباریانو باندې يې هم څومره ښه اخلاقي اغیز نه درلود. ملا عبدالقادر په هغه دانیوکه لری چې ده خپل منصب اورسوخ بیخایه او غلط وکارول اوله هغه يې ناروا ګټې پورته کړې. دې لیکې چې ده د ټول هند مذهبي ځمکه وال او شتمن خلک

له مسلک سره مخالف و اوله پلار سره يې هم اړیکې ښې نه وې. دده د ژوند حالاتولپاره د نزهة السخاوطر پنځم ټوک وګورئ.

^(۱) دې د حجاز د علماو او په ځانګړې توګه علامه شهاب الدین احمد بن حجر الهیثمی په څیر علماو شاګردو اوله داسې علماوو څخه يې علم الحديث تر لاسه کړی و سره له دې د تصنیفاتو څښتن هم و نوله دې سره سره دا خبره ښه معقوله نه بریښي چې ده به اسانه عربي الفاظ هم نشوای لوستلای لکه جرحې جیم مخکې دې حجر وېل چې ځا، مخکې او جیم وروسته دی. والله اعلم بالصواب.

ښه ډیرو غفلول. خلکو به دده درباریانو او وکیلانو ته رشوتونه ورکول او داڅکه چې له دې پرته یې خپل کارونه نشوای سر ته رسولای.

په امر بالمعروف او نهی عن المنکر یعنی په ښو امر کول او له بدو منعه کول، او دیني احتساب کې هغه له حکمت څخه کار نه اخیست او نه یې دحالا تور عایت کاوه. کله کله خو په خپله باچاته هم په غصه شو دما ثرالامراء په یوه روایت کې راځي چې: د اکبر دیوه تلین په مهال علماو اومشائخو هغه ته مبارکې ورکولې باچا زعفراني رنگه جامه په تن کړې وه. شیخ د باچا په دې جامه نیوکه وکړه او د بېلې جامې اغوستلو ټینګار یې وکړ. خود اټینګار دومره سخت و چې دده عصا د باچا له جامو سره و لګیدله باچا دا گذار وزغمه خود ځان سپکاوی یې وباله کله چې کورته ولاړ نو خپلې مورتې یې د شیخ شکایت وکړ. مور یې دیوې دیندارې کورنۍ لور وه نو خپل زوی یې پوه کړ چې ستا د تحمل او زغم به په تاریخ کې ستا په مناقبو کې لیکل کیږي چې دولس یوه عالم باچا په عصا وواهه خوده شریعت ته په احترام درلودلو سره هغه ته هیڅ هم ونه ویل.^(۱)

څرنگه چې په تاریخ کې راځي که دا خبره هماغسې وی نو د مخدوم الملک او صدر شیخ عبدالنبي له حالا تو څخه داسې اندازه لګیږي چې دادواړه ښاغلی د علم او حکمت، اخلاقي او نفسي سپیڅلتیا له پلوه ددې نازک وخت " اکبري پیر او دې پیچلي چاپیریال " اکبري دربار " کې د دین د سمې نمایندګۍ او د پیغمبرانو د نیابت د کار له پاره مناسب اشخاص نه وو. ددې سلطنت لپاره که دوی داموی خلیفه سلیمان بن عبدالملک د مشاور او وزیر رجاء بن حیوه او د خلیفه هارون الرشید د دیني مشاور قاضی القضاة ابویوسف په څیر نشوای کیدای او دهغوی د درجې علم او تقوی نه وای ورسره نو کم له کمه خویايدد عبدالعزیز اصف خان او قاضی شیخ الاسلام په څیر کمال لرونکي، لوړ

^(۱) ما ثرالامراء دویم ټوک مخ ۵۶۱

دماغه اونیکان مشاورین وای. ^(۱) لکه مخته به چې راشی داکبریه دربارکې دایران اوهندخورا دژورعلم لرونکې معقولی علماء اوادیان راجعه شوی وو نو د هغوی دمقابلولپاره داسی تکره علماوودسلطنت کره دینی مشیرانوته اړتیاوه چې هغه له دی دواړوزیات پوهه وای. دملاعبدالقادرله ویناسره سم اکبرفکرکاوه چپدده درباری ملایان له رازی اوغزالی څخه زیات دی نوکله چې دهغوی داسپک حرکتونه ولیدل نو د سلفوعلماء یې هم په دوی باندې قیاس کړل اوله یوه سره له علماوو څخه منکر شو.

سلطنتی غړی او درباری مشاورین

دسلطنتی غړیوپه اړه داکبریدقسمتی له درباری ملایانوڅخه کمه نه وه. څرنګه چې دی له علم اوتهدیب څخه ناخبره و نوښاء دهرژبور او هوبنیارجادو پری چلیده. په ځانګړی توګه هغه کسان چې له ولایت (ایران) څخه راغلی و هغه ایران چې دهند او افغانستان اوسیدونکودیونان په سترګه ورته وکتل. په هماغه مهال چې داکبر لینگې په دینی ډګرکې په ګرېیدو ووله ایران څخه دری وروڼه حکیم ابوالفتح ګیلانی، حکیم همایون (حکیم همام)، اونورالدین راوتبتیدل اوپه دربارکې یې لوړی چوکې ترلاسه کړی څه موده وروسته ملا یزدی له ولایت څخه راغی او د صحابه، کراموپه اړه یې پوچې خبری پیل کړی حکیم ابوالفتح یوګام نورهم مخته ولاړ اود دینی حقائقو لکه: وحی، نبوت، معجزاتو اونورو څخه یې په ډاګه انکاروکړ. ^(۲)

^(۱) ددوی دواړودخالا تولپاره دمولناحکیم سیدعبدالحی حسنی مرحوم کتاب "یادایام گجرات وګوری"

^(۲) منتخب التواریخ دویم ټوک مخ ۲۱۱.

په همدې زمانه کې له ايران څخه شريف املی هم راغی لکه چې مخکې تيرشول هغه دمحمودپسيخوانی په پله روان واولحادی عقیدې يې لرلی له دې ایراني پوهانو پرته دا اعتقادی ټيټوالی او ذهني انتشار په دې زمانه کې دکالپی اوسیدونکې یوحاضر ځوابه ، په علمی مجلس کې ماهراوتوکمار "برهم داس" نومی هندوهم دربارته داخل شواوډیرژرد باچاله مزاج سره بلداودرباری وگرځیده . چې دباچاخاص ملگری او د"راجه بیربر" په نوم وویارل شو.^(۱) ده دمجلس سوراوبر خان ته معلوم کړ په مذهبي چارواوباریکه اسلامی عقائدوکې يې بیباکې پیل کړه اواستهزايې رویه يې غوره کړه. اوڅرنگه چې داسکه رائج الوقت وه نوله دې کبله يې له هرلوری څخه داد اوشاباسی ترلاسه کړ، ددین په اړه دباچادمزاج په ناسمواالی کې ددې سړي هم ډیر دخل و.^(۲)

ملا مبارک او دهغه زامن : فیضي او ابو الفضل

عجیبه خولاداو هېدربارته دملا مبارک ناگوری تگ راتگ هم پیل شو.^(۳) اودده دواړو زامنو فیضي اوابوالفضل دباچامزاج په لاس کې واخیست اوپه دربارکې يې دومره عزت ترلاسه کړچې له دوی نه مخکې هیچانه وترلاسه کړی دملا مبارک ، ابو الفضل اوفیضي درې واړو دحالاتو که بی طرفه توگه څیړنه وشي نوڅرگنده به شي چې دوی نه یواځی په هندکې بلکې په هغه زمانه کې تر ټولو زیات پوهه ، لوړ استعدادلرونکې اومتبحرپوهان وو. په ادبی اوعقلی علوموڅېر، دفارسی دشاعری اوانشاء ماهران وو، لنډه داچې دهغه وخت دتعلیمی نظام، څیړنی اوتحقیق،

(۱) دراجه بیربل داخلواوکریکترله پاره دمحمدحسین ازادکتاب "درباري اکبري" مخونه ۲۳۶

۲۸۳، وگورئ

(۲) دتفصیل لپاره دمنتخب التواریخ دویم ټوک مخ ۱۶۱ وگورئ

(۳) ابوالفضل په اکبر نامه کې دربار ته دملا مبارک دلومړي ځل راتگ ددولسم کال په پینو کې لیکلی

د رائجو منل شويو علومو او فنونو بڼه تکره پوهان وو، که له دې علمي تفنن او تبهر، لوړ ذهانت، ژبي او قلم سره سره په دې پلار اوزامنو کې ديني استقامت، ديني رسوخ، له خدای او آخرت څخه ويره، اخلاص اوللهيت هم وای نودوی به په هغه وخت کې داسې خدمت کړی وو چې بيلگه به يې په تاريخ کې نه پيدا کيدله. اوباجابه يې هم دوخت له فتنو څخه ژغورلی وو. خوددوی د ژوند له حالا تو اوپه خپله د ابوالفضل اوفیضي د کتابونو له مطالعې څخه دالاندې حقائق ترلاسه کولای شو.

(۱) — ملامبارک : (چې ددې مثلث دسرکربنه وه) دنارامه طبيعت څښتن اوفطره دناکراره دماغو خاوند و دڅلورو واړو مذاهبوله اختلافاتو څخه خبرو خوپه ځای ددې چې هغه په دې اختلافاتو کې جمعه اوتطبيق، تاويل اوتوجيه کړی وای له هغو ټولو څخه يې انکاروکړ. دې له دې ټولې فقهې ذخیرې اوداسلافو له هڅو څخه بې اعتقاده شو بل لورته هغه دشیرازد نوميالی معقولات پوهه ابوالفضل گاډرونی گورت ته ورغی چې بيا فلسفه پری غالبه شوه ددې په ځای چې هغه له مشائخواو فنی امامانو څخه دسلوک اوتزکیې لاری چاری زده کړی اوله شیطاني فریبونو او نفسی ناروغیو څخه خبر شي ده مستقيما دتصوف اواشراق کتابونو لوستل پیل کړل اوپه دې لویه تیروتنه کې راگیرشو. له دې ټولو کوڅو څخه په تیریدلو سره وروسته په هغه کې ذهني انتشار اوتلون پیدا شو، اوپه هر رنگ کې درنگیدلو وړتیا پکې پیدا شوه.

دخواجه باقی بالله زوی خواجه امیرکلان چې دشیخ مبارک دلورپه کور کې روزل شوی دی ^(۱) دده په اړه کاپی : دهرې زمانې مروج مذهب به يې خپلاوه باچایانو اوامیرانو به چې له څه سره مینه لرله دې به هم په هغه لاره روان و ^(۲) سرویزلی

^(۱) خواجه امیرکلان دخواجه حسام الدین په کور کې روزل شوی وه اودخواجه حسام الدین میرمن دملامبارک دویمه لوړوه. تاریخ هندوستان پنځم ټوک مخ ۱۸.

^(۲) مبلغ الرجال پاڼه ۳۳ الف.

هیڅ لیکې : شیخ مبارک په مختلفو وختونو کې کله سنی کله شیعہ او کله صوفی او کله مهدوي و اوله دې پرته خدای خبر چې نور به خوله شوی وي ^(۱).
 (۲) — په طبیعت کې یې حوصله اوجاهه طلبی پرته وه، له دې امله د علم او تدریس په محدوده دائره کې دده څپې وهونکې طبیعت تم نشو او د دربار په واکمنو باندې د خپل علم او ذهانت سکه چلولوسره یې مینه پیدا شوه او د اکبر سیوري ته چې د "هما" سیوري بلل کیده ورغی یواځې په خپله نه بلکې دواړه زامن یې هم ورسره یوځای کړل.

(۳) — داسې معلومیږي چې دوخت علماو په ځانگړې توگه مخدوم الملک اوشیخ عبد النبي چې په دربار باندې مسلط وو، ده ته هغه مقام ورنکړ چې دده له علم او ذهانت سره وړ و، او دده د ځینې عقائدو او افکارو له امله په دیني حلقو کې له ده سره مخالفت کېده، او یایې یې پروایي ورسره کوله، چې دې لاپرواهي دده زړه ټپي کړ، مولوی امیر حسین دده په اړه لیکي: شیخ مبارک ددې خلکو د ظلم دومره غشي په سینه وخورل چې زړه یې ټپي شو شیخ ابوالفضل اویلا رېي ملا مبارک دمخدوم، صدر اونوروله لاسه په کلونو کلونو زخمونه وخورل چې ټول عمر کې یې له یاده نه شوی ایستلای ^(۲).

بل ځای لیکې : شیخ مبارک چې دمخدوم له لاسه کومې ستونزې لیدلې وې هغه زامنونه شوی هېرولای، هغوی ددې دمخنیو لپاره د اکبر غوږونه ورډک کړل او اکبر خیالات یې بدل کړل. ^(۳) مولوی محمد حسین ازادله خپلې ازاد خیالۍ سره سره بیا هم

^(۱) کیمبرج هستري اف انډیا څلورم ټوک ۱۸ مخ.

^(۲) دربار اکبري مخونه ۴۹ - ۵۰.

^(۳) همدا اثر ۳۸۹.

ليکې: د فيضي او ابوالفضل معامله دخپل پلاريه خيريه شک او اشتباه کې ده ، د علماو دې مخالفت اود زمانې ناانصافی په دې ټوله کورنۍ کې د "تيت والي احساس" پيدا کړ چې په مختلفو جولونو کې او ډير ځله د "برلاسي احساس" په جول کې به څرگنديدله. اودايې ثابته کړه چې ددوی د علم اود هانت په وړاندې د چاپوه نشي بلېدلای په دې هڅو کې اسلام اوتول دينی نظام ددوی له حملې لاندې راغی. تردی پورې چې کله ټولې ډيوې ددې دوو وروڼو د علم اود هانت د ډيوې په وړاندې گل ياخپې شوې اوپه دې هيواد کې ددوی طوطی کړنگيده او چغیده خوله دې سره سره ددوی په مخکې د اسلام تازه چمن سوزيده نودملا عبدالقادر په وينا ابوالفضل دا دوه شعرونه زمزمه کول چې بلکل له حال سره موافق و :

اتش بدودست خویش درخمن خویش = چوزده ام چه نالم زدشمن خویش
کس دشمن من نیست منم دشمن خویش = ای وائی من و دشمن خویش

ملا مبارک دوه تکړه او هوښيار زمان لرل يو ابوالفيض فيضي چې په کال ۹۵۴هـ کې زوکړی و او بل ابوالفضل علامي چې په کال ۵۸۹هـ کې زيږيدلی وه ، فيضي په ادبي علومو کې ډير ماهر ووده په فارسي شاعري او استادي کې څوک شک نشي کولای . مولانا شبلي په " شعر العجم " کې سم ویلی چې : فارسی شاعری دشپږسوه کاله په اوږده موده کې په هند کې يواځی دوه شاعران پيدا کړل چې هغه ددې ژبې خلکو هم له مجبوري ومنل هغه يو خسرو بل فيضي وو . فيضي دخواجه حسين مروي شاگرد و او ده په هرفن کې مهارت تر لاسه کړی و دکال ۹۷۴هـ ۱۲جلوس کې دې دربار ته ورسیده . اود باچاله مهربانيو څخه يې برخې تر لاسه کړې او ورځ په ورځ يې باچاته نږديوالی زياتيده خوده په دربار کې څه دنده غوره نکړه دی طيب و ، ليکوال و . شاعرو اوپه همدې مصرفيتونو کې بوخت و ، اود شهزاده گانوشوونه اوروزنه هم ده ته ورپه غاړه وه په دولسم جلوس کې دشهزاده دانيال ښوونه اوروزنه

ورته وسپارل شوه اوپه کمو ورځوکې فیضي ده ته ضروري مراتب وروښول. په همدې کال کې اکبر د اجتهاد او امامت دعوه وکړه اوپه دې حیثیت یې په جومات کې خطبه وویل. اودا خطبه فیضي لیکلې وه.

اکبر د شیخ عبدالنبي زورمات کړا و صدارت یې ټکړی ټکړی کړ اوپه کال ۹۹۰ هـ کې یې داګرې، کالنجراو کالبي صدارت فیضي ته ورکړ کله چې په کال ۹۹۳ هـ کې اکبر یوسف زیو پښتنوته فوځونه ولیږل نو فیضي یې هم له هغوسره ولیږه. ۹۹۶ هـ کال د اکبر د تخت کښینستلو ۳۳ کال و په دې کال فیضي ته د "ملک الشعراء" لقب ورکړل شو. ۳۶ جلوس چې له کال ۹۹۹ هـ سره برابر و په دې کال کې فیضي د فاندیس سفیرو ټاکل شو. اوپه ډیر بریالیتوب سره یې دادنده سرته ورسوله په څلویښتم جلوس صفره کال ۱۰۰۴ هـ کې دی مړ شو^(۱)

له ادبي کتابونو، د سنکرت له ژباړو، شعری ټولګو او دیوان څخه پرته دده له ټولو مشهور کتاب سواطع الالهام دی چې د قران کریم بې نقطه تفسیر دی.^(۲)

^(۱) د شعر العجم د دریمې برخې مخونه ۲۸-۷۲ خلاصه.

^(۲) دا تفسیر فیضي په بې نقطه حروفو جوړ کړی دی داپه هغه وخت کې زښت زیات مشهورو خلکو به ویل چې فیضي له دیني علومو څخه ناڅېره دی نو دخپلې وړتیا د ښوولو لپاره ده دا تفسیر ولیکه له دی کار څخه به چې دده د عربی ژبې څومره ځواک معلومېږي خوپه دی تفسیر کې چندانې علمي او عملی ګټه نشته دده دا کار داسی دی لکه یو خطاط چې په باریک خط سره په وریجو باندې قل هوالله ولیکي. او خپل هنر څرګند کړی ددی تکلف له کبله لیکنه بې مالګې او خبرې یې له خوند او خلا څخه خالی دي. له دی څخه زیات کار هغه دی چې دده په زمانه کې یوه شامی عالم محمد بدرالدین ابن الغزی الدمشقی مړ ۹۸۴ هـ ترسره کړی و هغه په یولک اوتیا زره شعرونو کې د قران کریم تفسیرو کې او ددی یوه منظومه خلاصه هم تیاره کړه اودا بې د سلطان اعظم خدمت ته وړاندې کړ سلیمان علماو ته وویل چې دا تفسیر وګوري چې د جمهورو د عقائدو خلاف یاڅه تحریف

داتفسیر یې په دوه کاله کې په کال ۱۰۰۲ هـ کې سرته ورساوه. اوددې په انعام کې اکبر فیضي ته لس زره روپۍ ورکړې^(۱) فیضي به په دې تفسیر باندې ډیر فخر کاوه اوله دې څخه داتنه څرگند یږي چې ده په عربی ژبه اولغت باندې څومره قدرت درلودله مذهبی اختلاف سره سره ملا عبدالقادر بدایوني دده دعلمي کمال اوتبحر شاهدي ورکوي اولیکې: درفنون جزئیة از شعر و معمه و عروض و قافیه و تاریخ و لغت و طب و انشاء عددیل در روزگار نداشت.

له کتابونو سره یې ډیره مینه وه او یوه گران بیه کتابخانه یې جمعه کړې وه چې په هغه کې څلور زره اوشپږ کتابونه وو چې زیات یې ده په خپله لیکلي و یاده په زمانه کې لیکل شوي و. ملا عبدالقادر بدایوني اودهغه وخت ټول هغه خلک چې په زړونو کې یې اسلامی غیرت درلوداوداکبرله حالا توڅخه سخت خپه اوبیزاره ووپه دې خبره متفق او یوه خوله دي چې فیضي هم دخپل پلاریه څیر په عقائدو کې ناسم اودهنی انتشار کې راگیرو. اواکبر په بی دینه کولو کې دده ډیر لاس ومولانا عبد القادر چې په منتخب التواریخ کې دفیضي کوم تصویر کښلی دی له هغه څخه که مبالغه اوانشاء پردازی لری هم کړو خوبیا هم داسي بریښي چې دده په ازاد خیالی کې څه شک نه و.

مولانا شبلی په شعر العجم کې دده پوره دفاع کړې ده خوبیا هم لیکې چې: له دې ټولو سره هغه پراخ مشرېه اوازاد خیال و اوپوهیده چې متعصبو مولویانو چې

خونشته پکې علماووهغه وکوت وې ستایه اوتصدیق یې کړ سلیمان ابن الغزی ته زیات انعام ورکړ. الکوکب السانره دنجم الدین الغزی. دا راز دعلامه محمد علی الشوکانی صاحب "نیل الاوطار" مې ۱۲۵۰ هـ "له کتاب "البدر الطالع بسمحسن من بعد القرن السابع" دویم ټوک دمحمد بن محمد الغزی ژوندلیک مخ ۲۵۲ څخه.

^(۱) مائثر الامراء دویم ټوک مخ ۵۸۷

داسلام کوم صورت جوړکړی هغه داسلام اصل تصویرنه دی، دشیعه اوسني شخړي هغه له مذهب سره نه تړلي، اوپه دې کورنيو جگړو پورې يې خنډل بيا مولانا دده داستهزاء اوتمسخر خواقبتباسات راخيستی دی.^(۱) مولاناليکی چي فيضی اوابوالفضل علمی مجلسونه جوړکړل چي په هغه کی يي درباريانوته وښووله چي له دی متعصبوسره له لعن اوتکفيرڅخه پرته بل څه وسله نشته، داسی معلوميری چي دفيضی الحادی خيالاتود هغه په ژوندکی شهرت پيدا کړ. خلکوچي دهغه دمړینی کوم تاريخونه ایستلی دی له هغه څخه داسی معلوميری دده مړینی روايت هم ډیرله عبرته ډک دی.^(۲)

ابوالفضل هم عجيب ذهانت اونا درعلمی تفنن درلوداوپه دی اړه يي ساری نه لیدل کیده لکه څنگه چي دده مشر ورورفيضی خورالاس بری شاعرو ده هم په لیکنه او انشاء کی اوږد لاس درلود په اکبرنامه دریم ټوک مخونه ۸۳-۸۴ کی دی لیکي : په کوچنیتوب کی دخان لیدنی مینه راسره پیداشوه اودظاهر بیني اوتقلیدپه خلاف لیونتوب پیداشو.^(۳) په کال ۹۸۱ ه کی په اکره کی ده دربارته لاره پیداکړه اودایت الکرسی تفسیري باچاته وړاندی کړ په کال ۹۸۲ ه کی يي دسورت الفتح تفسیرهم باچاته وړاندی کړ له دی وخت څخه دده نږدیوالی اوتقرب مخ په وړاندی روان و تردی پوری چي لوړ وزارت اومطلق وکالت يي ترلاسه کړ.

(۱) شعرالعجم دریمه برخه مخونه ۴۹-۵۰

(۲) منتخب التواریخ دویم ټوک مخونه ۴۰۵-۴۰۶ فیضی په مذهب باندی تبصره دمولوی محمد

حسین ازادپه درباراکبری کی وگوری !

(۳) بزم تیموریه ۱۶۳

دده لويه کارنامه د (اين اکبري) ليکل دي، اين اکبري د تيموري پېر د ملکي، حربي، صنعتي، زراعتي، اقتصادي، ټولنيزو، تمدني، کورنيو، علمي او مذهبي حالاتو هنده بلل کيږي. دده بل ښکلی تصنيف (اکبرنامه) دی ^(۱) چې د هند د تيموري سلاطينو حالات پکې دي له دې پرته د "انشاء ابوالفضل" په نامه دده د ليکونويوه ټولگه ده او نور کتابونه هم لري. په کال ۱۰۱۱ هـ کې د جهانگير په اشاره بيرسنگ ديو دی وواژه، اکبر ډير پرې خپه شو او ويې ژړل په اردو دائره المعارف کې ډاکتر محمد باقر په خپل مضمون "ابوالفضل" کې ليکي: ابوالفضل د اکبر په مذهبي عقائدو کې پوره لاس پيدا کړی، کله چې اکبر په کال ۹۸۲ هـ = ۱۵۷۵ ع کې په فتح پور سيکري کې د مذهبي علماو د مباحثو د اوريدلو لپاره عبادت ځای جوړ کړ نو د علماو په دې مباحثو کې به ابوالفضل هم گډون کاوه، او هروخت به يې ډاکبر د نظرياتو ټولوي کوله تردې پورې چې ده اکبر ته دا ورو فهموله چې د مذهب په اړه دده نظريات له معاصرو علماو څخه څو برخې ښه او برتر دي، او په کال ۱۵۷۹ ع کې يې له شاهي دربار څخه يو دستخط شوی پيشنهاده جاري کړ چې دهغه له مخې د مذهبي علماو دا اختلافاتو وروستۍ پريکړه اکبر ته سپارل شوې وه او دی د حکم په توگه ښوول شوي و، په عبادت ځای کې د مناظرو په منځ کې اکبر ته د يوه نوي مذهب د ايجاد کولو فکر پيدا شو او ده په کال ۱۵۸۲ ع کې د (الهي دين) اساس کيښود چې ابوالفضل هم ومانه. ^(۲)

^(۱) ډاکبرنامه په اړه نوميالی فرانسوي ليکوال کاراډي واکس ليکي چې هغه يو داسې علمي سند اولاسوندی دی چې د ختيځ تمدن حق لری په هغه باندې ووياري. د کومو انسانانو د هنيتونه چې ددې لوی کتاب په ذريعه خپله پيژندنه کړې ده داسې بريښي چې د حکومت او د امنيت د فن په لحاظ هغری له خپلې زمانې څخه ډير مخکې وو.

Carra de vauz, Les Pen seurs Del islam Paeis - ۱۹۲۱

^(۲) اردو دائره المعارف الاسلاميه لومړی ټوک مخونه / ۸۸۹-۸۹۰

په مائراامراء کې راغلي چې جنت مکان يعني جهانگیر باچاپه خپله ليکي: شيخ ابوالفضل زما دپلار په ذهن کې دا خبره ځای کړه چې جناب پيغمبر ﷺ د یرزيات فصاحت درلود او قرآن کریم د هغه کلام دی، له دې امله چې کله هغه له دکن څخه راتلوما نرسنگه دیوته وویل چې دی مړ کړه له دې وروسته زما پلار هغه عقیده پرېښوده. (۱)

خوپه دپاره تر ټولو غوره شهادت په خپله د ابوالفضل یو عبارت دی له هغه څخه دا اندازه کیدای شي چې ده له خپل علم او ذهانت څخه کار واخیست او د باچا غوښتنو ته یې عملي جامه ور واغوستله او عملي وسله یې په لاس کې ورکړه هغه یې د سلطنت دواکمنۍ له سطحې څخه دامام زمان او هادي دوران لوړ منصب ته ورساوه. (۲)

په دې اړه چې ده کوم رول لوبولی په هغه باندې دده خپل ضمیر هم ډاډه ندی دی په خپل یوه لیک کې چې خان خانان ته یې لیکلی د ځان په اړه کاپی: ددې دردناکې کیسې یوه وړه تراژیدي داده چې لیکونکي د بیخایه اوبې گټې بوختیاو په جهنم کې په ننوتلو سره د خدای ﷻ د بندگۍ له رتبې څخه د فطرت بندگۍ ته راویدلی دی او دې ته نږدی شوی چې د خدای ﷻ د بنده په ځای به د درهم او دینار بنده وبلل شي. دی په دې لیکنه کې داهم څرگندوي او پوهیږي چې په دنیا کې دی دری څلویښت احمقانه هلو ځلو او په ځانگړی توگه له دی دولس کلن جنجاله وروسته چې د زمان د زامنو په ملتیا کې تیر شول اوس نونه د صبر څواک لرم اونه منډې وهلی شم اونه هم د پرهیزتوان لرم

(۱) مخ ۶۷۱ سید صباح الدین عبدالرحمن صاحب لیکي چې: د ترک جهانگیری د نولکشوريه چاپ کې د جهانگیر دا خبره نشته خود ترک جهانگیری په هغه انگریزي ژباړه کې ددې خبرې تصدیق کیږي چې میجر دیو برائس کړې ده. مخونه ۵۳ - ۵۴ بزم تیموريه.

(۲) ابوالفضل په خپلو کتابونو کې د اکبر له پاره داله مبالغو د ک الفاظ دیر بې تکلیفه کاروي لکه: امام معصوم، خلیفه الله، واقف اسرار خفي وجلي او قاسم ارزاق بندگان الهي اوده ته د خوارقو او کراماتو نسبت کوي او یو مافوق الفطرت انسان یې بولي. (د فارسي مهابهارت سریزه وگورئ)

دالاندې څه درته ليکم اوپه وازکومی يې اعلانوم :
 صبری نه که ازعشق به پرهيزم من = بختی نه که بادوست دراميزم من
 دستی نه که باقضا اورم من = پای نه که ازميانه بگريزم من^(۱)

دراجپوت ملکو اغيز

د اکبريوه لويه ازموينه اوله اسلام څخه دده دکوروالي قوي لامل داوه چې ده دسلطنت د استحکام لپاره له راجپوت راجه گانوسره دوستی اوخيښی وکړې. اوهغوي ته يې لوړې چوکۍ ورکړې، دهغوي دا اعتماد ترلاسه کولووله هغوي سره دنړديوالی لپاره ده پيرداسې کارونه وکړل چې تراوسه پورې دده مشرانونه وکړي، دبيلگې په توگه دغوايې دحلالولو ممانعت لمرته مخامخ کښينا ستل اودورانگي ننداره کول، پيره رخييل، دکوم خپلوان په مړينه دمخ ټول وينستان رخييل، ټيکه لگول، له هندو ملکو سره په گډه په ټول هندوانه رسمونو کې برخه اخيستل.

د اکبريوه ښځه دراجه بهاري مل لوراودراج بهگوان داس خوروه بله دجوده بای جوده پورملکه وه، ددې هندوانو ښځو اوددوی دخپلوۍ له کبله دهغوی دورويو اوخپلوانوپه اکبرياندي پير اغيزوو، اوداطبعي خبره وه، په دين کې چې ترټولو لومړی کومه نيمگړتيا راوستل شوه هغه ددې خپلوي نتيجه وه، کيسه داسې وه چې دمتهر قاضي عبدالرحيم ديوه جومات دجوړولو لپاره سامان يوځای کړخونږدې يوه برهمن په شپه شپه کې هغه سامان غلا کړ اوديوه مندرپه جوړولو کې يې مصرف کړ، کله چې مسلمانانودسامان پوښتنه ځيني وکړه نوده اسلام اوبيغمبر ﷺ ته بدردوويل، قاضي عبدالرحيم داخبره صدرا لصدورشېخ عبدالنبي ته ورسوله اوشېخ عبدالنبي هغه جلب

^(۱) انشاء ابوالفضل دويم دفتر مخ / ۱۰۲ (لکهنو ۱۸۸۳ ع)

کړله تحقیق وروسته واقعه روښانه شوه او صدرالصدور د مرگ سزا ورته وټاکله خو هغه برهمن دملکې جوده بای پرستار و نوملکې په اکبرزور و اچاوه چې نوموړی برهمن دمرگ له سزاڅخه وژغوري خو باچا د محکمې په کارکې مداخله نه کوله او صدرالصدور یې نه خپه کاوه صدرالصدور دخپلې سزاحکم نافذ کړ خپه ځای ددې چې معامله ختمه شي نوره هم خرابه شوه او دبدایوني په وینا: دسترهند دراجه گانولونو دباچاپه غوږ کې داوڅخوله چې ده ملایان خپل سړي ته پري ایښي دي ان چې دباچا دخبرې پرواهم نلري په دربار کې داپوښتنه راپورته شوه چې په حنفی مذهب کې دپیغمبر ﷺ ښکتنوځنکي ته دمرگ سزانسته بناء دا اقدام ددې مذهب په خلاف دی او ددې مذهب قانون خپه دې هیواد کې رائج اوپلی دی.

داجتهاد او امامت محضر

داموقعه وه چې ملا مبارک باچاته لاس ورکړ او مرسته یې ورسره وکړه او هغه تاریخي "محضر" یې تیارکړ چې داکبر او دهغه دهیواد د تگلارې په بدلولو کې یې اساسي رول ترسره کړ، او هغه ته دذهني او تهذيبی ارتداد د ټولې ودانۍ لومړۍ دره ازه ویل کیږي.^(۱) په دې محضر کې په څرگنده توګه لیکل شوي چې: دخدای ﷻ په نزد د عادل ساحامرتبه د مجتهد له هغې څخه زیاته ده او حضرت سلطان، کهف، امام، امیر المومنین، ظل الله علی العلمین، ابو الفتح جلال الدین محمد اکبر باچا غازي سریر، زيات عادل عاقل، و عالم دی. بناء که په دیني مسائلو کې مجتهدین له لري سره د خپل ځلانده ذهن او کره رایې په رڼا کې د بنیادمانو د اسانتیا ولې پر لري ته ترجیح ورکولای شي او په داسې صورت کې به وروستی

^(۱) ددې محضر پوره متن په منتخب التواریخ دویم ټوک مخونه ۲۷۱=۲۷۲ او طبقات اکبري مخونه ۲۴۳=۲۴۴ کې وګورئ او په نزهة الخواطر کې یې پوره عربي ژباړه هم شته.

پریکړه دده په لاس کې وي او همدادده پریکړه به قطعي وي اودولس اوهرچالپاره به دهغه منل لازمی اوضروري وي ، دامحضرنامه په رجب کال ۹۸۷هـ کې تیاره شوه اوپه هیوادکې نافذه شوه دباچاپه نغوته ټولوعلماوپه هغی لاسلیکونه وکړل اوددې له مخې باچا امام مجتهد ، واجب الاطاعت اوخليفةالله وگرځول شواودادهغه سفرييل و چې نه یواځې له اسلام څخه کړوالی بلکې عناداودبنمنی باندې پای ته ورسیده اومکمل شو.

محضرته یوه کتنه

داسلامي سلطنتونوپه اوږده تاریخ کې دوخت علماء ډیرځله بنوئیدلي دي اودرنې تیر وتنې ځیني شوې دي دوخت دواکمنواوداقتداردڅښتنانويې غیر مشروط اوبلاقیده حمایت اوتائیدکړی دی. دهغوي دبنوئیدنواوبیلارې یې توجیه کړی اوتاویل یې ورته پیداکړی، دهغوی دظالمانه احکامو، کله کله خوداسلام دبندنامولو اقداماتواوغلطو پروسولپاره یې علمي دلائل اوفقهې اوکلامي سندونه تراشلی دي، اوهغوی دکوم اختیاري مصلحت یااضطراري ضرورت په اساس دخپل منصب اومقام په خلاف کار کړی دی، خودوخت دواکمنوداډول کلکه مرسته بلکې دشریعت په خلاف پلانونه جوړول چې ملامبارک په دې "محضر" کې ترسره کړی گومان نه کیږی چې په ټول تاریخ کې دې ددې لپاره بیلگه پیداشي، په دې کې یوه داسې ځوان باچاته ^(۱) له مجتهدڅخه لوړه درجه ورکړل شوې، دمجتهدینوپه اختلافي مسائلوکې دترجیح او انتخاب حق ورکړل شوی، اوترټولو عادل، ښه عقل لرونکی اواعلم بالله منل شوی: چې مطلق بې سواده اوناپوهه و مخکې یې لاپه طبیعت کې

(۱) ددې محضردصا دریدلویه مهال داکبر عمر ۳۸ کاله و.

بې قيدې اوله حده زياته ازادي پرته وه، د اسلام له علماوو او د شريعت له شارحينو څخه يې عقیده پورته شوې وه دخپل کور او دربار له هندو ډوله ماحول او چاپيريال څخه زيات اغيزمن شوی و او دى هندو مذهب خيالاتو او عاداتو ته مائل و.

داسې باچا چې د مطلق العنان سلطنت اوزياتو اختياراتو څښتن و نوددې گټه يواځې دهو او هوس پلويانوته ورسیده او يا هغو علماوته ورسیده چې د باچا په نوم او دهغه د فرامينو او احکامو په پرده کې يې ازادي او خپل سري غوښته هغوی له اسلامي شريعت څخه يوه لويه جوړه ول غوښتل يايې له پخوانيو دښمنانو څخه د غچ اخيستنې خوبونه ليدل، د شيخ مبارک په خير هونښيار انسان څخه ددې اقدام عواقب او پايلې پتې نه وې ددې لپاره ددې توجيه ډيره گرانه ده چې له دې محضر څخه شاته څه روان و؟

يوسترگور مورخ چې د دواړو اقداماتو په پايلو يې نظر وي نن د ملا مبارک روح ته په خطاب کې داسې ويلی شي چې :

فان كنت لاتدرى فذلك مصيبة - وإن كنت تدرى فالمصيبة أعظم
ژباړه : که ته ددې کار په عواقبونه پوهيدای نو دا د افسوس خبره وه او که ته پوهيدای خو قصدا دې داسې کړي وي نو خبره ډيره افسوسناکه او د حيرت وړ ده.

دمخدوم الملک اوصدر الصدور زوال

ددې محضر په صادریدلو او د ملا مبارک له علمي مرستې او دهغه د پوهه زامنو فيضي او ابو الفضل دربار ته له تگ راتگ وروسته دمخدوم الملک ملا عبدالله سلطانپوري اوصدر الصدور مولانا عبدالنبي گنگوهری زوال پيل شو، مخدوم الملک اوشیخ عبد النبي چې د دربار دا حالت وليدنويه کور کښي ناستل يوه ورځ په زور

راوستل شواو د خپليوپه صف کې کښينول شو.^(۱) مخدوم الملک حجاز ته تبعید کړل شو او په کال ۹۸۷ هـ کې حجاز ته ولاړ. دهغه ځای لویو علماو یې ډیر تود هرکلی وکړ او استاذ العلماء شیخ شهاب الدین احمد بن حجر هیشمي یې ډیر احترام وکړ، په مکه مکرمه کې له دریو کلونو وروسته هغه بیرته هند ته راستون شو، گجرات ته په رسیدو سره هغه ته زهر ورکړل شو او هورې په ۹۹۰ هـ یا ۹۹۱ هـ کې ومړ، ددې خبرې پوره نښې موجودې دي چې دا زهر د باچا په اشاره ورکړل شوی دي. خوافي په مائثر الامراء کې په دې باندې تصریح کړې ده^(۲) شیخ عبدالنبي هم د حجاز نیت وکړ او څه موده یې هورې تیره هم کړه خو داسې بریښي چې هغه دله لاسه وتلې چوکۍ یاد هیرنکې بیرته هند ته راغی اوله باچا څخه یې د عفوې او بښنې غوښتنه وکړه. ملا عبد القادر وایي چې باچا راجه تودرول ته حکم وکړ چې له ده څخه حساب واخله، راجه هغه بندي کړ او سختې پوښتنې وکړې چې ځینې وکړې او په دې بند کې هغه مړ شو خو په مائثر الامراء کې راغلي دي چې باچا دده معامله ابو الفضل ته وسپارله او هغه یې ورمړ کړ او مړیې کړ.^(۳)

د دویمې زریزې لپاره تیاری اود الهي دین پلې کول

د باچا اطاعت خولازمي شواودی مطلق مجتهد وبلل شوله دې وروسته دویم گام داپورته شو چې په اسلام باندې خوزر کاله تیر شول او دویمه زریزه پیل کیدونکې ده په دې نوې زریزه کې د دینانوی عمر پیل کیږي، باید ددې لپاره یونوی دین، نوی آئین، نوی شارع اونوی حاکم وي او ددې لپاره له اکبر څخه زیات عادل امام،

(۱) منتخب التواریخ دریمه برخه مخونه ۷۹=۸۳.

(۲) نزهة الخواطر خرم توک.

(۳) نزهة الخواطر.

هوبنډيار، اودتاج څښتن نشته نودی ښه مناسب دی ملاعبدالقادری لیکي: چون در زعم خویش مقرر ساختند که هزار سال از زمانه بعثت پیغمبر اسلام ﷺ که مدت بقاء این دین بود تمام شد و هیچ مانع برای اظهار وداعی خفیه که در دل داشتند نماند.^(۱)

له دې پریکړې وروسته هغه ټول بدلونونه پیل شول چې په هغه سره دافکرېه هیواد کې پوخ شي. روپی اوسیکه دهرچالاس ته ورځي اوداداشتهارښه ذریعه ده په هغې باندې د"الف" تاریخ ولیکل شو.^(۲) په نړۍ کې دپوه فاصل حد دقائمولو لپاره اودهغه په دوو پېرونو ویشلو لپاره دتاریخ الفی په نوم یونوی تاریخ تدوین کړل شو اوداکارد علماوویوې ډلې ته وسپارل شو، په دې کې دهجرت دکلونوپه ځای درحلت یادونه وشوه دخلکوپه ذهنونو کې ددې خبرې دځایولو کوښښ وشو چې دهغه زمانو دڅښتن وخت راغلی دی چې دهندوانو او مسلمانانو د دوه او یا ۷۲ ډلو اختلافات به له منځه وړي اودادباچا سپیڅلی ذات دی.^(۳)

له دې څخه داکبرشاهي ددین الهي کارپیل شو چې په هغه کې دتوحید په ځای دستور یودنمانځې په جول کې ښکاره شرک ستور نمانځنه وه، اودایمان بالبعث په ځای دتناسخ عقیده وه، اکبریه په سمه توګه له خلکو څخه بیعت اخیست په دې دین کې دداخلیدولپاره چې کومه کلمه ویل کیدله په هغې کې له لاله الا الله سره " اکبر خلیفه الله " ویل هم شامل و له کلمې سره ښه تړنه تعهدنامه هم وه چې په هغه کې داسې راغلي و: زه په خپله رضا اورغبت اودزړه له کومې له هغه مجازي اوتقلیدي اسلام څخه جلا کیرم او پرېږدم یې چې له پلرونو اونیکونو څخه مې اوریدلی و او په

(۱) منتخب التواریخ مخ ۳۰۱.

(۲) منتخب التواریخ.

(۳) منتخب التواریخ مخ ۲۷۹.

اکبرشاهي الهي دين کې داخليږم اوددې دين داخلاص څلورمړتېي يعنې : ترک مال، ترک جان، ترک ناموس وعزت، ترک دين منم.^(۱)

په دې دين کې سود، قمار، شراب، اودخوگ غوښه حلاله وه اودغوښين مال حلالول ممنوع و، دنکاح په قانون کې لاسوهنه شوې وه، پرده ختنه کول منعه شوي و، دبدن پلورنې کارمنظم کړل شوی و، اوځايونه يې ورته معلوم کړي و اوقانون يې ورته جوړکړی و، دتدفين طريقه هم بدله شوي وه، لنډه داچې يوگويښی هندي اکبري دين جوړشوي و ، چې دهغه په وړاندې داسلام دلورې تله ټيټه وه، هغه دين ته په سپکه سترگه کتل شوي چې هغه ته طبعی ميلان او د نفس تسکين شته اوپه هغه کې خارجي، ملي اوسياسي گټې خوندي شوې وې.^(۲)

داکبردديني اومزاجي کړوالي عروج

داچې داکبردديني اومزاجي کړوالي ترکومه ځايه پورې رسيدلی و، په دې اړه ترټولومخکې مونږ داکبردعقل کل او نفس ناطقه ابوالفضل علامې اقتباسات وړاندې کوو دابوالفضل په خبرو کې چې څه راځی دادهغه هراړخيزې تبديلی.

(۱) منتخب التواريخ مخ ۲۷۳.

(۲) په دې ټولنيزه سوله اونوي ائين کې داسلام اوهندومذهب ترمنځ مساوي چلن نه و شوی عجيبه ده چې دهغه مذهب اودلې تله سپکه وه چې په دربارکې يې رسوخ زيات و اوطبعي تمايل هم ورته و. د هنددمختصرتاريخ ليکوالان ډبليوايچ مورلينداواي سي. چتر جي دااعتراف کړی چې اکبرد هندوانو دخوشالولولپاره غواخلالول بندکړی و اودده ددې حکم مخالفت کونکوته يې سختې سزاگانې ورکړې وې اکبري قوانين له اسلام څخه هندومذهب ته نږدې و اوپه دې اړه ده برياليتوب هم ترلاسه کړ د short History of India اردوژباړه دمولانامحمدیوسف کوکن مخ ۲۵۱ څخه (۲) ائين اکبري لومړی ټوک مخ ۲۸ دلکهنوچاپ ۱۸۸۲ع.

اوکړوالي متفرقي کړی دي ، ددې کړيو په يوځای کولو سره دهغه اتشي څنځير يوڅه انځور وړاندې کيدلای شي چې په هغه وخت کې داسلام غاړې ته اچول شوی و. شعر: توخود حديث مفصل بخوان ازین مجمل .

اورنمانځنه

جلالتاب باچادخپلې روڼ اندۍ له کبله له رڼاسره ډيره مينه لري اوفکر کوي چې درنا تعظيم اواحترام خدای پرستي اوالهي عبادت دی، ناپوهه اودړانده باطن څښتنان يې خدای هيرونه اواورلمانځنه بولي له لمرلويدلو وروسته چوپړوهونکې دولس کافوري شمعې بلې کړې اوهره ډيوه دسپينو اوسروزره په لگن کې ږدي اود باچاحضور ته يې را وړي، اوپه دوی کې يوه خوږ ژبې اوخوږه غاړه لرونکې خادمه (سندرغاړې) شمعې په لاس کې واخلي اوپه مختلفوزره راښکونکوډول ډول طريقو سره دخدای پاک دحمد اشعاروايې، اوپه اخرکې په خپله دجلالتاب دعمر دز ياتيدو اوحکومت له پاره دعا کوي.^(۱)

لمرلمانځنه

په دوه اشيانه منزل نومي ودانۍ کې ايزدنمانځنه کيږي ، اوله دې ځايه دلمر تعظيم پيل کيږي.^(۲) فرمايې چې لمر دسلاطينوپه حال باندې يوځانگړی نظرلري له دې امله دده عبادت کول دخدای دعبادت په معنی دي خو لنډفکره خلک په ښه گومانې اخته شي عام خلک دڅه لپاره دتور زړو شتمنو لپاره دهغوی عزت کوي

(۱) انين اکبري لومړی ټوک مخ ۲۹.

(۲) انين اکبري لومړی ټوک مخ ۳۲.

اود خپلې نايينې له کبله ددې نوردچينې په احترام کې کوتاهي او عبادت کوونکو ته بدردوايي ، که په خپله ددوی عقلونه رانده نه وای نوډ "والشمس کورت" سورت به يې ولې هيراوه ؟^(۱)

د گنگا اوبه

باچاپه سفراو حضرکې هروخت د گنگا اوبه څښي دباوري چوپړيانويوه ډله د سيندپه غاړه گومارل شوېده چې په سربندوکوزوکې اوبه راوړي کله چې جلالتماب په اگړه او فتحپورکې اوسي نوله سورون کلي څخه اوبه ورته راوړل کيږي په دې زمانه کې چې اوس شاهي خيمه په لاهورکې نصب ده دهرېدوارله عمره اوبنو اوبو څخه داوبوځای ډک دی په پختن ځای کې دجمن او چناب اوبه يادبارانه اوبه مصرف کيږي خوپه هغو کې يوڅه اوبه د گنگا هم گډول کيږي.^(۲)

تصوير ايستل

يوه ورځ جلالتماب په خپله خلوت کده کې چې خپل نژدې نیکمرغه مريدان يې هم حاضر وو وويل: يوه ډله دتصوير ايستلو دښمنه ده او ددې کار عيونه بيانوي خو د دوي ويناوې او دلائل زړه نه مني بلکې له عقل او قياس سره خو برابره داده چې تصوير اخيستونکې له ديرو انسانانو زيات خدای پيژندونکي دی ځکه چې دا کس دڅاروي د عکس ايستلو په مهال دهغه هر غړي په ورته توگه د پرتو تصوير ايستلو وروسته چې دی دهغه ظاهري ښکلا ته وگوري اودې ته څير شي چې په

(۱) ائين اکبري دريم ټوک مخ / ۱۸۴.

(۲) ائين اکبري لومړی ټوک مخ / ۳۳.

کې روح نه شي اچولی نوده ته دخالق دپوره قدرت اندازه ولگيږي اودباکماله صانع په وړاندې سجده وکړي.^(۱)

د عبادت وختونه

سهار چې دمبارکې ورځې پيل اودنورپاشي ابتدا وي، غرمه چې دروېښانه لمر وړانگې په ټوله نړۍ خپرې وي اوپه خلکو کې ډول ډول نشاط پيدا شوی وي، او ماښام چې درناچينه "لمر" دخلکوله سترگوښاه کيږي.^(۲)

تعظيمي سجده

عقيدتمندوبندگانوبه تعظيمي سجده کوله اودې ته به يې ايزدي سجده ويله.^(۳)

بيعت اوارشاد

دپوهې غوښتونکې ډلې به پگړۍ په سرکښنوده سريه يې دهغه په مبارکو پښو کښنوداودحال په ژبه به يې داسې ويل دبختورملگرتيا اودنيکمرغه باچاپه رهنمايې کې چې ډول ډول نقصانات لرم زه دزړه توجه دباچاد اطاعت په لوري اړوم.^(۴)

(۱) ائين اکبري لومړۍ ټوک مخ ۱۰۵

(۲) ائين اکبري مخ ۷۸

(۳) ائين اکبري لومړۍ ټوک مخ ۱۰۷ (۴) ائين اکبري لومړۍ ټوک مخ ۱۱۰

روغبر

دروغبر په مهال به یوه کس ویل الله اکبر بل به خواب کې ښوورته وویل.

له هجري تاریخ څخه کرکه

له ډیرې مودې راهیسې دجلالتماب دا نیت وچې په هند کې نوی کال اونوي میاشتې جاري کړي څومشکلات ختم اواسانتیاوي رامنځته شي. جلالتماب هجري سنه دهغې دنقصاناتوله کبله نه خوښوي خودبې فکره اوناپوهه خلکود ډیرښت له کبله چې هغوی دتاریخ اوسنی اجراء هم یوه دیني مسئله بولي دمحترم ولس پال نظر ونه زغمله چې ددې ډلې زړونه مات کړي اودالامل وچې جلالتماب له پیل څخه خپل فکرته عملي جامه ورنکړه.^(۱)

غیراسلامي جشنونه اواخترونه

لومړی جشن دنوروزي په نامه سره یادېږي. کله چې لمر دکال دوره پوره کړی اودحمل په برج کې داخل شي اوله خپلو برکتونوڅخه نړۍ مستفیده کړي نوپوره نولس ورځی عیشونه اوخوشالی کیږي په دې زمانه کې دوه ورځې داختر جشن نمانځل کیږي، بې شمیره نغدي او ډول ډول شیان دخیرات، تحفو اوډالیو په توگه ویشل کیږي، دفروردین لومړی اونولسمه دوه ورځې داخترلپاره ځانگړې شوي دي اودې ته به یوم شرف وایي، په پارسیانو کې دا رواج دی چې له هرې میاشتې سره چې دهغې کومه ورځ همنومي وي هغه ډیره مبارکه بلل کیږي. په دې ورځ دخوښۍ جشن جوړوي سندرې وایي اومیللمستیایوي کوي.

جلالتماب هم ددې رواج تقلید کوي اوهره شمسي مياشت ديوه خاص جشن لپاره ځانگړې شوې ده. ددې ورځولړليک په لاندې ډول دی: نولسم د فروردین، دریم د اردی بهشت، شپږم د خوردد، دیارلسم د تیر، اووم د امرداد، څلرم د شهرپور، شپاړسم د مهر، لسم د ابان، نهم د اذر، اتم، پنځلسم او درویشتم د دی، دویم د بهمن، پنځم د اسفندار. په دې ورځوکې به جشنونه جوړیدل اوپه هر جشن کې به خلکو ښکلې جامې اغوستلې. خلک به له ډیرې خوشالۍ څخه بې اختیاره شول اوله ډیرې مستۍ څخه به یې رملارې وهلې هره غرمه به ډنډوره وهل کیده خوشاله خلکوبه سندرې اوسازونه وهل.^(۱)

دزکات دمنعه کولو فرمان

دحال اواستقبال متصدیانو ته اودگران هیواد چارواکوته دې معلومه وي چې په دې نیکمرغه زمانه کې چې دجلوس له کال څخه پیل کیږي او ددویمې پیړۍ اووم کال کیږي (یعنی اووه دیرشم کال ځکه دلته پیړۍ دیرش کاله مراد ده) اود بریاوو اوښکلا لمر څرک کال دی؛ دافرمان صادریږي چې دسلطنت دتگلارې غوښتنه داده چې دحکومت سیاست دمقیم اومسایر، مزدور او تجارتود خوندي ساتلو نوم دی او د خراج یوه ذریعه ده چې دحکومت نظام په هغه ولاړ دی چې دمالونو، عقایدو او بازارونو ساتنه کوي که دامانت اودیانت دڅښتنانو میزان غلط وخیرې چې دنگدو او اجناسو تلونکې دي نوټولې ښیگنې به په بدیو اومصالح به په مفسادو بدل شي الحمدلله چې له پیل څخه زمونږ توجه درفاه عامه اود اولس هوساینې په لور ده، هغه اولس چې دباچامعنوي اولاد او الهی

^(۱) انین اکبري مخ ۶۴.

امانت دی، د خدای شکر دی چې هند او نور هیوادونه د عدل او خوشالی مرکزونه او د نړۍ د مساپرو تم ځای دی.

اوس اوس د جلالتماب له سخاوتمنده دربار څخه د احکم صادرېږي چې د غلې په ټولو ډولونو او نباتاتو کې، په خوراکي توکیو او درملو کې، مالګه، مشک او د خوشبویي نورو ډولونو کې، رختونو او پنبه کې، د تودوخې په اسبابو کې، د څرمنو او د سامان، د تانبه او د لرګي په لوبڼو کې، په درګو او وښو کې او په هغو ټولو اجناسو او څیزونو کې چې په ژوند پورې اړه لري پرته له فیل، اس، اوبښ، بزّه او ضروري وسلې چې مخکې هم مستثنی وو په دې نورو ټولو څیزونو کې په ټولو هیوادونو کې زکات او کمه اوزیا ته هر ډول مالیه معاف شویده. ^(۱)

هندو موحدي !

مونږ ته روښانه شوه چې دا خبره ډیره مشهوره وه چې هندوله خدای پاک سره شریک جوړوي سمه نده که څه هم ډیرې خبرې او دلائل ترې بوښتنې لاندې راځي خو دا قوم په توحید او خدای پرستي باندې یقین لري. ^(۲)

د غوښې خوراک

وايي چې که د ژوند سختوالی زما ذهن ته نه راتلای نومابه دانسانانو لپاره غوښه خوړل ناروا ګرځوي و اوزه په دې لحاظ په دې باندې یوځلې عمل نه کوم چې ډیر

^(۱) طبقات اکبري مخونه ۶۷ — ۶۸

^(۲) ائین اکبري دریم ټوک مخ ۳.

کارونه به ناپوره پاتې شي اوانسانان به په دې غم کې لیوني شي وایې چې د قصاب ، کب نیونکې اودوی ته ورته خلک چې دوزنوپیشه لري دهغوی داوسیدو ځای بایدله عامواوسیدن ځایونوڅخه گوښه کړل شي اوله دې نوروخلکوسره په گډیدو باندې بایدتاوان ځینې واخیستل شي.^(۱)

خوگ

فرمایې چې که دخوگ دحرمت لامل دهغه بی غیرتې وي نولازمه ده چې زمری او هغه ته ورته ځناوربایدوخورل شي.^(۲)

شراب څښل

ددې میاشتی په جشن کې هوش وړونکې شراب څښي، میرصدرجهان مفتي میر عدل اومیرعبدالحي هم شراب وڅښل اودباچاپه ژبه داشعر جاري شو. دردور پادشاه خطابخش وجرم پوش - قاضی قرايه کش شد و مفتی پياله نوش.^(۳)

دهندوانو رسم

دخان اعظم مرزاکوکه موردسختې ناروغۍ له امله مړه شوه، جلالتماب دومره پرې خواشینی شوچې ددیرغم له امله یې سراوبریتونه وخریبل، دیرکوښښ وشوچې دمرحومې له مشرانو زامنو پرته نور څوک باید وینستان لیرې نکړي خو مخلصو

(۱) ائین اکبري دریم ټوک مخ ۱۸۹.

(۲) ائین اکبري دریم ټوک مخ ۱۸۶.

(۳) ائین اکبري دریم ټوک مخ ۶۰۶ "اردو".

بندگانو دباچاپيروي وکړه.^(۱)

د الهي سني اجراء

په کال ۹۹۲هـ کې درون عقل او پوهې څښتن باچاد علم او کمال هغه ځلانده ډيوه بله کړه چې هغې په خپله برکتې رڼاسره ټوله نړۍ روښانه کړه، نیکمرغه اوحق پلوي ډلې دناکامي له سرویرېدې څخه سرراپورته کړ، سست رایه اوخوږهڼو خلکو د نوم ورکۍ په کنده کې خولې پټې کړې، دجلالتماب نیكې ارادې عملي جامه په غاړه کړه دحکماوسرخيل ميرفتح الله شیرازي ددې کارسره رسولولپاره ملاوتپله، علامه شیرازي نوې گورگاني کلیزه په نظرکې ونیوله اود جلالتماب دجلوس کال يې د"الهي کليزې"پيل وبلله^(۲) له دې اساسي حقائقوڅخه وروسته چې داکبرددیني فکریوره شکل دی اوس څه بدي نشته چې دملاعبدالقادرله ورکړو تفصیلاتو څخه داشکل نورهم ښه مکمل کړواوله دین اسلام څخه چې دی څومره لرې شوی و اوله هغه څخه کرکه، نفرت اووحشت درلود ددې سمه نقشه به خلکوته وړاندې شي.

د اسلام سپکاوی

داسلامي امت ټوله پانگه يې دېې عقلي ټولگه بلله اودهغه جوړوونکې يې "العیاذبالله"دعربوڅوناداره بدوگان اوکوچیان وبلل چې ټول يې لارې اولاروهونکې وواودفردوسي دسأهنامې دوه شعرونه يې سندوگرځول چې هغه دنقل په توگه ویلی و:
ز شیرشتر خوردن وسوسمار - عرب رابجای رسیدست کار
که ملک عجم راکندارزو - تفو باد بر خرخ گردان تفو.^(۳)

^(۱) اکبرنامه دریم ټوک مخ ۸۳۰

^(۲) اثین اکبري لومړی ټوک مخ ۵۶۴. اردو ژباړه فداعلي طالب حیدر اباد ۱۹۳۸ع.

^(۳) منتخب التواریخ مخ ۳۰۷.

داسراء اومعراج سپکاوی

اخرداخبره عقل څنگه ومنلی شي چې یوشخص دې له درانه بدن سره سره په خوب کې یوپه یواسمان ته وخیږي اوله الله پاک سره ډول ډول نوي زړه ۹۰۰۰۰۰ خبرې وکړي خودده بستره دې هماغسې توده وي اوخلک دادعوه مني اوداډول د "شق القمر" او نورې ورته خبرې هم مني (دنقل قول پای)

بیایې خپلې پورته کړې پښې ته اشاره وکړه اوناستوخلکوته یې وویل ممکنه نده چې دابله پښه مې په ځمکه نه وي ایښې اوزه دې وکولای شم ولاړپاتې شم اخرداخه ډول کیسې دي؟^(۱)

دنبوت دمقام اهانت

دهجرت په لومړیوورځو کې دقریشوقافله لوتل، له څوارلسوښځوسره نکاح کول، دمیرمنودخوشالولولپاره په ځان باندې شات حرامول "دایه نبوت نیوکه وه"^(۲)

له نبوي نومونوڅخه کرکه

دباندنیوکافرانوپه خاطر اودکوردښځوله امله په باچاباندې داحمد، محمد او مصطفی نومونه ښه نه لگیږي اخرڅوورځې وروسته یې دخینې خاصوکسانو

^(۱) منتخب التواریخ دریم ټوک مخ ۳۱۷.

^(۲) منتخب التواریخ دویم ټوک مخ ۸۰۳.

نومونه بدل کړل دييلگې په توگه يارمحمد او محمدخان به يې درحمت په نامه يادول اود ليکلو په مهال به يې هم دانوم ورته غوره کاوه.^(۱)

دلماڅخه منعه کول

په ديوان خانه کې هيچانه شواى کولای په ښکاره لمونځ وکړي.^(۲) لمونځ، روژه او حج لاپه خوا ساقط شوي و.^(۳)

داسلام په ارکانوپورې ملنډې

دملامبارک يوزوى و چې دابوالفضل شاگردهم و ده داسلامي عباداتوپه اړه خو داسې رسالې وليکلې چې په دې عبادتونوپې ملنډې وهلې وې اونيوکې يې پرې کړې وي په شاهي دربار کې ده اورسالوې ډيرمقبوليت ترلاسه کړاودده دپالنې ذريعه همدارسالې وگرځيدې.^(۴)

دهندداسلامي تاريخ خطرناک کړليچ

لنډه داچې په دې مهال هندديوه هراړخيز ديني، ذهني اوتهديبى ارتدادپه لاره روان و هغه هندچې هغه کې دفطري دين ډپاکې ونې ددرولو اوميوه داره کولولپاره څلورسوه کاله پرله پسې انساني هڅې شوې وې، دماغي وړتياوې

(۱) منتخب التواريخ دويم ټوک مخ / ۳۱۴

(۲) منتخب التواريخ دويم ټوک مخ / ۳۱۵

(۳) منتخب التواريخ دويم ټوک مخ / ۲۵۱

(۴) منتخب التواريخ

کارول شوې وي او د زړه لرونکو او د پاکو روحيانو نور روحانيتونه صرف کړل شوې وي ددې ارتداد تر شا یو ستر سلطنت او نظامي ځواک ولاړو چې له هغه سره دخپل وخت د ډیرو پوهانو څیر کوڅو خلکو علمي او ذهني مرستې هم ملگرې وي، په دې مهال که حالات همداسې وای او هغود لارې دې کولو لپاره کوم ځواکمن شخصیت نه وای یا کومه انقلاب زیږوونکې پېښه نه وای رامنځ ته شوې نوددې هیواد انجام به په یولسمه هجري پېړۍ کې په ظاهره کې داسې کیده لکه په نهمه هجري پېړۍ کې داندلس (چې اوس یې نړۍ یواځې د سپین په نامه پیژني) یا په څوارلسمه هجري پېړۍ کې چې د روس له انقلاب څخه وروسته ترکستان له کومو حالاتو سره مخامخ شوي و خو: مردی از غیب بیرون اید و کاری بکند.

مونږه دا خبره د نبوي سیرت لیکونکې او مسلمان تاریخ پوه مولانا سید سلیمان ندوي په هغه بلیغ عبارت سره پای ته رسوو چې هغه د هند په غربت ګر کې د مساپر اسلام د سفر د داستان بیانولو په ترڅ کې لیکلي: ددې غفلت په خوب باندې څلور سوه کاله تیر شول او د مساپر د سفر په پیل کولو باندې زرګونه کلونه تیر شوي و داد اکبر پېر و چې د عجمو یو جادوګر راغی د باچا په غوږ کې یې د امت تر پوځي چې: د عربي دین زر کاله پوره شوي دي اوس ددې وخت راغلی دی چې دیوه امي شهنشاه په ذریعه دامي پیغمبر ﷺ دین منسوخ کړل شي او الهي دین پیدا کړل شي.

مجوسیانو اوش کدې گرمې کړي، عیسایان و ناقوس وغږاوه، برهمنو بتان برابر کړل، جوګ او تصوف سره یو شول د کعبې او بت خانې په یوه ډیوه روښانه کولویې تینګارو کي، دې پنځه پلارې تحریک چې څومره اغیزو کړي دهغه تصویر کتل څوک غواړي (نو: بستان مذاهب) دې مطالعه کړي چې د ډیرو زنار لرونکو په لاس کې تسبیح او تسبیح لرونکو په غاړه کې زنارونه وويني. په

شاهي دربارکې به ډيراميران ووينې چې سرپه سجده پراته وي او ډيرد پگړيووال به ولاړ ووينې او د جوماتونوله منارو څخه به دا اواز واورې چې : تعالی شانہ الله اکبر .

په دې هې وهی کې د سرهندله خواڅخه د يوه اواز کونکي اواز راغی چې :
لاره پاکه کړئ چې په لاره تلونکی راځي يو فاروقي مجددله فاروقي شان سره
را څرگندشو اودا احمد سرهندي و^(۱)

^(۱) د سيرت سيد احمد شهيد سريزه مخونه / ۳۰ = ۳۱

دریمه برخه

د حضرت مجدد الف ثاني د ژوند حالات له پيدا يشته تر خلافته

کورنی :

حضرت مجدد صاحب په نسب باندې فاروقي دی .^(۱)

^(۱) حضرت مجدد صاحب به په فاروقي نسب باندې فخر کاوه او هغه خپل ديني غيرت او حميت د همدې غوښتنه او نتيجه بلله مجدد صاحب د جمهور واهل سنتو او اسلامي عقائدو په خلاف د يوه شيخ عبدالکبير يمني تحقيق واوریده نو له قلم څخه يې بې اختياره دا الفاظ ووتل : مخدوما! اين فقير رانا ب استماع امثال اين سخنان نيست بى اختيار رگ فاروقيم در حرکت مي ايد [مکتوب نمبر ۱۰۰ لومړی دفتر بنام ملا حسن کشميري]، په يوه بل مکتوب کې يې دا واريډل چې د سامانه په کلې کې خطيب د خلفاء راشدينو يادونه قصدا پرېښودله ده ورته وليکل چوڼ استماع اين خبر وخت انگيز درشورش اورد ورگ فارو قيم را حرکت داد بچند کلمات اقدام نمود [مکتوب نمبر ۱۵ شپږمه برخه دوم دفتر]

دده دنسب لړۍ^(۱) په يوه دیرش واسطوسره امیرالمومنین فاروق اعظم حضرت عمر بن الخطاب ؓ ته رسیږي، دنسب سلسله یې په لاندې ډول ده: حضرت شیخ احمد (مجددألف ثانی) بن مخدوم عبد الأحد بن زین العابدین بن عبد الحی بن محمد بن حبيب الله بن امام رفیع الدین بن نصرالدین بن سلیمان بن یوسف بن إسحاق بن عبدالله بن شعيب بن احمد بن یوسف بن شهاب الدین علی فرخ شاه بن نورالدین بن نصرالدین بن محمود بن سلیمان بن مسعود بن عبدالله الواعظ الأصغر بن عبدالله الوعظ الأكبر بن ابوالفتح بن اسحاق بن ابراهیم بن ناصر بن عبدالله بن عمر بن حفص بن عاصم بن حضرت عبدالله بن حضرت عمر الفاروق ؓ .

دده پینځلسم نیکه شهاب الدین علي فرخ شاه کابلي ددې لړۍ نومیالی او سترنیکه دی دهندویریاکماله اونومیالی فاروقي نسبه پوهان، مشائخ اود طریقومشران لکه حضرت بابا فریدالدین گنج شکر اونور دده له نسب څخه دی، متاسفانه چې دافغانستان دعلماو اومشائخودژوند دخالاتو په اړه تفصیلی ژوند لیکونه اودطبقاتو کتابونه نشته، نودده دژوند تفصیلي حالات هم نشي پیدا کیدلای

^(۱) دنسب لړۍ په هکله مونږ ددی سترۍ کورنۍ د ستر عالم اوڅیړونکي مولانا شاه ابوالحسن زید فاروقي په هغه تحقیقي څیړنه باور کړی چې هغه دمجدد صاحب دنسب لړۍ په اړه په خپل کتاب (مقامات خیر) کې کړی دی . دده تحقیق دادی چې له اته ویشتمی واسطه وروسته (چې امیرالمومنین عمر بن الخطاب بلل شوی) څلور واسطی په ټولیزه توګه دنسب له کتابوڅخه لویدلی دی چې هغه حفص، عاصم، حضرت عبدالله او عمر فاروق دی . غالباً له اووه ویشتمی واسطی عبدالله وروسته دمرونم لیکوالان غلط کړی دی اوګومان یې کړی دی چې دامشهور عبدالله بن عمر صحابی بن صحابی دی خو څرنګه چې ددی عبدالله بن عمر دکوم زوی نوم ناصرنه وله دی امله داجنجال پیدا شو او تحقیق ته اړتیا پیدا شوه ددی کورنۍ دیوه ستر عالم اوڅیړونکي شامحمد حسن مجددي (سائین داد سنده) اومحمود احمد عباس هم داسی تحقیق کړی دی اواحمد حسین خان په (جواهر معصومی) کې هم داسی لیکلی دی

، دده چې یوڅه حالات پیدا کيږي هغه په هغه کتابونو کې دي چې دمجدد صاحب اودهغه دکورنۍ په اړه لیکل شوي دي.^(۱) نوموړی دشیخ نورالدین زوی اودشیخ نصیرالدین لمسی و له دې امله دده د کورنۍ نسبت هم کابل ته کيږي، دی دښو صفاتوڅښتن و ددین په خپرولو او اشاعت کې اودکفراوشرک په اهانت اوتذلیل کې یې خاص امتیاز اوځانگړی ذوق درلود.^(۲) دپلار له مړینې وروسته په تخت کښیناست دافغانانو اومغلودشخړوپه پای ته رسولو کې یې ډیرې په زړه پورې هڅې وکړې له دنیوي جاه وجلال سره یې باطني غنی هم لرله، گڼ شمیر خلکوله ده څخه فیض ترلاسه کړی دی، له وفات څخه مخکې یې دحکومت واگې خپل زوی شیخ یوسف ته وسپارلې اوپه یوه دره کې یې دیواخیټوب اودانزوا ژوندغوره کړ اوپه هماغه دره کې وفات شو، دا دره دکابل په شمال کې دشپيته میله په واټن کې پرته ده اودده په نامه سره اوس هم دره فرخ شاه ورته ویل کيږي.

شیخ یوسف دظاهري علوموله زده کړې وروسته له خپل ستريلارسلطان فرخ شاه څخه باطني روزنه ترلاسه کړه اودهغه له واک پرښودلووروسته دهغه ځای ناستی و، په عدل، اصلاح اودینداري کې مشهور و، په عامواوخاصو باندې منل شوی و دده په ضمیر کې هم دالهي عشق هغه خلا وه چې دده پلرونو اونیکونوبه یې وخت په وخت دمولنای روم دې شعر عملي کولوته اماده کول

ملک دنیا تن پرستان را حلال — ما غلام ملک عشق لا یزال

ده هم په اخري عمر کې له واکمنۍ اواقدار څخه لاس واخیست او یواخیټوب یې غوره کړ اودده زوی شیخ احمد دسلطنت واگې په لاس کې واخیستلې، دی هم دخپل پلار په څیر دعلم اوتقوی څښتن و اوپه شاهي لباس کې درویش صفته بزرگ

(۱) لکه زبدة المقامات ، حضرات القدس اونور

(۲) زبدة المقامات مخونه ۸۸ — ۸۹.

و، په ده باندې خدایې جذبې دومره غلبه وکړه چې له سلطنت سره یې مخه ښه وکړه اوزاموته یې هم وصیت وکړ چې له سلطنت څخه دې لیرې اوسې یوڅه مال یې داوادلپاره کینود نورې ټول په مسکینانو تقسیم کړ. ده له خپل پلار پرته له شیخ الشیوخ حضرت شهاب الدین سهروردي قدس سره څخه هم باطني استفاده کړې وه اود خلافت مقام یې تر لاسه کړی و له ده وروسته یې دکورنۍ مشران فقیر صفته اود ارشاد خښتanan وو اود خپلې زمانې له منل شویو مشائو څخه یې د سلوک روزنه اوباطني فیض تر لاسه کاوه دهغوبه چې له کومې طریقې سره تعلق وپه دوی یې توپیر نه و.

امام رفیع الدین چې دمجدد صاحب شپږم نیکه واود شیخ شهاب الدین علي فرخ شاه په نهم پشت کې راځي د "زبدة السمقات" له ویناسره سم دظاهري اوباطني دواړو علومو جامع و. باطني روزنه اود سلوک زده کړه یې له حضرت مخدوم جهانيان جهان گشت سید جلال الدین بخاري مړ ۷۸۵هـ څخه تر لاسه کړې وه له دې څخه معلومیږي چې هغه د اتمې پېړۍ داخر یاد نه مې پېړۍ د پېل یو بزګر و، ددې کورنۍ د الوګمرۍ بزګر دی چې له کابل څخه یې هند ته تشریف وړی دی او په "سرهند" کې یې استوګنه غوره کړې ده چې دهغه پخوانۍ نوم "سهرند" و.

داځای پخوا شاړ او ځنګلي ځناوړیه پکې اوسیدل، دده اوسامانه په منځکې (چې هلته شاهي خزانه پرته وه) بل کلی نه و، له دې کبله ددې شاوخوا اوسیدونکې په ځانګړې توګه دسرایس اوسیدونکې (چې هغه ځای ته په ۶، ۷ پړاوه کوسه کې پروت دی) د حضرت مخدوم جهانيان په خدمت کې حاضر شول (چې له هغه سره سلطان فیروز شاه ډیره مینه لرله) له هغه څخه یې وغوښتل چې پلازمینې ته تشریف راوړي او هورې د ښار ودانولو هڅې وکړي سلطان دده داغوښتنه ومنله او خواجه فتح الله (چې دامام رفیع الدین مشر ورور اود باچاله نږدې کسانو څخه و)

یې ددی کارلپاره تعین کړي خواجه صاحب له دوه زره سپرو سره تشریف راوړ اوکلایې جوړه کړه مخدوم جهانیان امام رفیع الدین ته چې دده خلیفه واودلمانځه امام و اودسنام په کلې کې اوسیده حکم وکړچې ددې کلا اساس کښیږدي اوپه دې ښارکې استوگنه غوره کړي ځکه دی دهغه ځای دولايت څښتن دی له دې وخته دده کورنۍ هلته اوسیږي^(۱)

دکلا داساس اود سرهند دابادي دپیل تاریخ ۷۶۰ هـ کال ښوول شوی^(۲) په دې ډول دحضرت مجددصاحب له پیدا کیدودوه سوه کاله مخکې سرهند ابادشوی دی^(۳) دتذکرواوژوندلیکونوله کتابونوڅخه داسې معلومیږي چې هلته دشرافو

(۱) دتفصیل لپاره د "زبدة المقامات" ۸۹ او ۹۰ مخونه وگورئ!

(۲) په قدیم تاریخ کې راځي چې دابناریووخست دستلج ولسوالی مرکز پاتی شوی نومیالی چینی سیاح هیون سانگ Hiun song (چې په اوومه پیړۍ کې یې هند ته سفرکړی و) هم ددی ښاریادونه کړې ده او په خپل یونلیک کې کاري چې دهغه شاوخواسره زیږیداکيږي په هندکې "سه زمري ته وايي" اند "ځنگله ته وايي، یووخست داځای دهندوانواوغزنویانوپه منځ کې سرحدو اوله دی وړاندی هند پیل کیده غالباً له دی امله داځای په " سرهند" سره مشهورشوی وی چې دسهرندسره په مخرج کې نږدی دی. په کال ۵۸۷ هـ ۱۱۵۱ع کې سلطان محمدغوری سرهند فتحه کړ دفیروزشاه تغلق ترترخت نشینی پوری ددهلی سلاطینوسرهندته چندان اهمیت نه ورکاوه ددی په ځای سامانه ته ډیره توجه کیدله، د فیروزشاه تغلق په زمانه کې دسرهندلوری ته له نوی سره توجه پیل شوه له دی وروسته به دسلطنت مهم امیران دسرهندوافیروزپور دچارو منتظمین ټاکل کیدل له نظامی نقطه نظره هم دده اهمیت په زیاتیدو شو، بابرخوخله سرهندته راغی. همایون هم سرهندته راغلی اوله دی خایه څخه دی دهلی ته ولاړ اود دویم ځل لپاره دتخت اوتاج څښتن شو په مغلی پېرکې دښاردخوشالی اوخلاداحال وچې دلته ۳۶۰ جوماتونه، چینی اوهدیږی وی [داسلامی دائرة المعارف د " سرهندشریف" له مضمون څخه خلاصه]

(۳) مجددصاحب دخپل وطن سرهندپه اړه په مکتوبات کې ډیری اوچتی جملی لیکلی دی اولیکې چې دلته خاص نورانیت او اوجودلری. مکتوب نمبر ۳۶ دمکتوبات دویم دفتر وگورئ

او علماو کورنۍ اوسیدله، اوله دې خاورې څخه ډیردکمال څښتنان پیدا شوي دي^(۱) داسې معلومیږي چې دده عروج اوله اسلامي علومواو فنونوسره تړاویه لسمه هجري پېړۍ کې پیدا شوی په اتمه اونهمه پېړۍ کې دحضرت مجدد دکورنۍ له څوبرجسته کسانو پرته دکوم لوی سرهندي عالم نوم دتذکري او ژوندلیکونوپه کتاب کې ندی راغلی.

خودلسمې پېړۍ له پیل کیدلو وروسته په سرهندي علمي اودیني بیداري اوددرس اوتدريس گرم بازار ترسترگو کیږي اودگني شمیرپوهه اوسرکرده علماو نومونه لیدل کیږي چې په درس اوارشادباندي بوخت وو په دوی کې ترټولو نومیالی مدرس مولانااله دادبن صالح سرهندي مړۍ ۹۲۷ هـ دی اوله ده وروسته مولاناشیرعلي قادري مړۍ ۹۸۵ هـ اومولانا علي شیر مړۍ ۹۸۵ هـ^(۲) مفتي احمد سرهندي مړۍ ۹۸۶ هـ الحاج ابراهیم سرهندي (دعلامه شهاب الدین بن حجر هیثمی مکې شاگرد) مړۍ ۹۹۴ هـ مولانا عبدالله نیازی مهدوی^(۳) مړۍ ۱۰۰۰ هـ دي اودځینې هغوعلماونومونه ترسترگو کیږي چې دمړینې تاریخ یې ندی معلوم لکه دوخت نومیالی استاد دمخدوم الملک ملاعبدالله سلطانپوری استاد مولانا عبدالقادر، دشیخ علي عاشقان جونپوري مريد مولانا عبدالعسند حسینی، مولانا امان الله، مولانا قطب الدین اومولانا مجد الدین. دهمدې مجد الدین په اړه متبحر عالم و په سرهندي کې یې له بابرسره ملاقات وشو اوبابري ډیراحترام وکړ، مولانا میرعلی او مولانا بدرالدین سرهندي هم په ځانگړي توگه

(۱) دتاریخ اوژوندلیکونوپه کتابونوکې یواځی دتاریخ مبارک شاهي دلیکوال یحی بن احمدنوم پیدا کیږي چې دنهمې پېړۍ له لیکوالانو څخه دی، ده تاریخ مبارک شاهي ۸۲۸ هـ په شاوخواکې لیکلی دی اودی له خانه سره "اسپهرندی" لیکې [اردودائرة المعارف اسلامیه]
(۲) کیدای شی دادواړه نومونه دیو(کس وی په "گلزار ابرار" او "نزهة الخواطر" کې ددواړونومونه په چپه ترتیب سره راغلی دی.
(۳) ویل کیږي چې ده د عمرپه وروستیو شپوکې له مهدوی عقیدې څخه رجوع کړی وه.

دیادونی وړېدي^(۱)

حضرت مخدوم شیخ عبدالاحد

خواجه محمد هاشم کشمي په زبدة المسافات کې د حضرت مخدوم شیخ عبدالاحد یادونه یوڅه په تفصیل سره کړېده، جناب خواجه صاحب د حضرت مجدد صاحب په جوړېدو کې پرله پسې درې کاله تیر کړي دي نودده د معلوماتو زیات ماخذ هغه خبرې او ویناوې دي چې ده وخت په وخت په خپله له حضرت مجدد صاحب څخه اوریدلي دي. په دې کې که څه زیات معلومات وي نو هغه به یې له مشرانو صاحبزاده گانو څخه ترلاسه کړي وي له دې کبله دده معلومات ډیر کره او بالواسطه د مجدد صاحب د ویناوو مجموعه دي؛ دلته دهغو معلوماتو غورچنی را اخلو:

په حضرت شیخ عبدالاحد باندې په نوي ځوانۍ او د علم د زده کړې په مهال کې د الله پاک طلب او علم الیقین دومره غلبه وکړه چې د علم له پوره کولو مخکې د هغه وخت نومیالی چشتي صابري شیخ عبدالقدوس گنگوهي په خدمت کې حاضر شو او له هغه څخه یې د ذکر تلقین او د سلوک زده کړه ترلاسه کړه ده نیت وکړ چې د شیخ په خانقاه کې به ډیره کیږي اود: یا جان رسد به جانان یا جان زتن براید: پخه اراده یې وکړه خود روښانه ضمیر خښتن پیر دا ورسره ونه منله اوده ښي علم د تکمیل او پوره کولو ټینګار یې وکړ او ورته ویې ویل: په بې علمه شیخي کې اب اونمک نه وي حضرت مخدوم د محترم شیخ سپین ږیر توب ته په لیدلو سره هغه ته عرض وکړ چې زه ویرېږم چې د علم له پوره کولو وروسته کله خانقاه شریفې ته راځم

(۱) دا ټول نومونه دریمه السواطله څلورم ټوک څخه اخیستل شوي دي په کتاب کې د دوی د ژوند حالات کتلای شي

نودا تلپاته شتمني به پیاموم اوکه نه؟^(۱) شیخ ورته وویل که زه نه وم نوزماله زوی رکن الدین څخه به هغه شتمني ترلاسه کړی حضرت مخدوم دهغه خبره ومنله اودعلم په زده کړه بوخت شو تقدیري خبره وه چې ده دڅه اندیښنه لرله هماغسې وشول له فراغت څخه مخکې یې شیخ په لوی سفر روان شو اووفات شو.

حضرت مخدوم له مروجو علومو پای ته رسولو څو ورځې وروسته مختلفو ځایوته ولاړ اودهغه ځای له اولیاو څخه یې استفاده وکړه بیا دحضرت شیخ رکن الدین په خدمت کې حاضر شو، دسلوک منازل یې سرته ورسول اوچشتیه اوقادریه طریقو کې یې دخلافت، تلقین اوتریت اجازت ترلاسه کړ^(۲) په شیخ عبدالقدوس اوشیخ رکن الدین دواړوباندې وحدت الوجود، غیبت اوبې هوښي، سکر، شورش، او استغراق غلبه کړې وه اود"وجداو سماع" څښتنان وو په ځانگړې توگه شیخ عبدالقدوس دوحدت الوجود څرگندول خپله فریضه بلله اوسرسخته داعي اومبلغ یې و خوله دې سره دسنت تابع اوپه عمل بالعزیمت کې ډیرتکړه و نیستي اوبې نفسي پرې غالبه وه خورادنرم زړه خاوندو اوډیرعبادت به یې کاوه. هروخت به یې مرگ یاداوه اودوروستۍ خاتمې زیات فکرورسره و،^(۳) ده خپل بیعت له پیرشیخ عبدالقدوس اوشیخ رکن الدین څخه پرته شیخ عبدالاحد دقادریه طریقې له مشهوربزرگ شاه کمال کتلي سره هم خاص تړاودرلود، حضرت شاه کمال دخپل وخت لوی ولي اود حال څښتن بزرگ و^(۴) دشیخ عبدالاحد خبره مخکې تیره شوه "چې که له کشفی

^(۱) دشیخ وفات ته نغوته کوی.

^(۲) شیخ رکن الدین چې ده ته کومه خلافتنامه ورکړې وه هغه په "زبدالمقامات" کې ټکې په ټکې راخیستل شوی ده چې زیاته برخه یې په عربی کې ده.

^(۳) دده دحالاتواذوق لپاره دده دزوی شیخ رکن الدین کتاب (لطائف قدوسی) دخواجه

محمد هاشم کشمی "زبدالمقامات" مخونه ۹۷-۱۰۱. اود "نزهة السخاوطر" څلرم ټوک وگوری

^(۴) دده دژوندحالاتولپاره د "نزهة السخاوطر څلرم ټوک وگوری.

نظر څخه کارواخلو نومعلومه به شي چې دقادريه طريقي له باني پيران پيرحضرت عبدالقادر جيلاني وروسته دده دمرتبې انسانان کم ترسترگو کيږي. دده لمسی شاه سکندرهم دلورې مرتبې شيخ و حضرت مخدوم عبدالاحد له هغه څخه هم استفاده کړې وه، حضرت مخدوم چې کله له زده کړې څخه فارغ شونودخدای ﷻ دريښتونيويندگانوپه تلاش پسې روان شواوگني شميرينارونه يې وکتل دسفرکولو په مهال يې ټينگ هوډ وکړ چې په کوم ځای کې دبدعت اثار اونښتې ليدل کيږي هغه ځای ته به بالکل نه ورځي. په دې سفرکې له شيخ اله دادڅخه هم مستفيدشو، په رهناس کې يې له شيخ اله داد اومولانا محمدبن فخرصاحب (دتوضيح الحواشي مصنف) سره وليدل اودهغوی په درس کې شريک شو، بنگاله ته هم ولاړ اوپه جونپور کې يې څوورځی د حضرت سيدعلي قوام(علي عاشقان) خدمت کې تيرې کړي.

له دې سفره وروسته سرهندته راستون شو او بيا داخرت ترسفره پورې دلته اوسيده اوپوه ځای ته يې هم سفرندی کړی، دمقولاتو اومنقولاتو رواجي کتابونه يې په ډيره پابندي اوزيات تحقيق اوتدقيق سره تدريس کول، حضرت مجددصاحب چې په ټولو علومو کې يې پوره مهارت درلود خوپه فقه اواصول فقه کې يې ساری نه و، کله به يې چې(اصول بزدوی) تدريس کاوه نودامام ابوحنيفه په فقه کې به دده لورشان اوامانت ښه څرگنديده، دتصوف کتابونه يې هم تدريس کول په ځانگړې توگه د(تعرف)،(عوارف المعارف)او(فصوص الحکم)په مطالبو اودقيقو مضامينو کې يې زښت زيات مهارت درلود، تحقيقا اودوقا هم دشيخ اکبرپه مشرب و خو دخدای ورکړې لوړظرفي، ضبط اواحترام شريعت له کبله يې چيرې هم له خولې څخه د شريعت خلاف خبره نه ده وتلې ډيربې نفسه اوله يواځيتوب سره يې مينه وه

شاگردان يې که څه هم ډيرزيات وخوپه هيچايې هم خپل خدمت نه کاوه د کوردارتيا ورښيان به يې په خپله له بازاره راوړل، دستودپيروي يې ډير اهتمام

کاوه، له وسه پورې هیڅ سنت نه ځنې پاتې کیده په عادي چارو، پوښاک اولباس کې یې هم د سنت پیروي کوله په عزیمت یې عمل کاوه اوله رخصت څخه یې ځان ژغوره، بیعت او خلافت یې که څه هم په چشتیه اوقادریه طریقو کې ترلاسه کړی و او په دې طریقو کې ډیر مخکې شوی و خودده د اخلاص اولور همتی نښه داده چې له نقشبندیه طریقي سره به یې هم ډیره مینه ښکاره کوله، اوهغي ته یې ډیره درنه سترگه کتل دیلگې په توگه هغه به دا دعا کوله چې خدای دې وکړي خودا طریقه زمونږ هیواد ته هم راوړسوي اویا خدایه ماددې طریقي مرکز ته ورسوي چې استفاده ځنې وکړم ده کتابونه هم لیکلي دي "کنز الحقائق" او "اسرار التّشهد" ده لیکلي دي^(۱)

حضرت مجدد صاحب وایي چې ماله خپل پلار څخه څو ځله اوریدلي دي چې ویل یې له اهل بیتوسره مینه دایمان د حفاظت اود نیکي خاتمي لپاره ډیره گټوره ده کله چې په والد صاحب باندې د مرگ غوټې راتلل پیل شوې نوما هغه ور په زړه کړل او ویې ویل الحمد لله چې زه په دې مینه کې مست یم اود احساناتو په دې سیند کې غرق یم. **الهي بحق بنی فاطمه = که بر قول ایمانم کنی خا تمه**.^(۲)

د سفر په مهال چې کله سکندره^(۳) نومي ځای ته ورسیده او هلته یې خوشې قیام وکړ نو هلته دده د شرافت اونجات، صلاح اوتقوی، د علم اوعمل جامعیت په لیدلو سره یوې شریفې کورنۍ په خپله د دوستي وړاندیز ورته وکړ اوددې کورنۍ له یوې

(۱) خواجه محمدهاشم کشمې په زبدة المقامات کې دا "اسرار التّشهد" یوڅه مضامین رانقل کړیدی مخونه ۱۱۸ = ۱۲۰ اود حضرت مجدد صاحب له خولې څخه یې د حضرت مخدوم صاحب یوڅه فواید اوتحقیقات هم نقل کړیدی ۱۲۰ = ۱۲۲

(۲) زبدة المقامات مخ ۱۲۳.

(۳) خواجه هاشم کشمې داځای اتهوا ته نږدې ښوولی دی ددې څخه معلومیږي چې هغه د موجوده اترپر دیش په ولایت کې واقع ده.

نیکی میرمنې سره دده نکاح وشوه دحضرت مخدوم ټول اولاد له دې میرمنې څخه دی. حضرت مخدوم ته الله پاک دده دمرشدپه څیر اووه زامن ورکړي و، دکومو نومونه چې معلوم دي هغه دادي: شاه محمد، شیخ محمدمسعود، شیخ غلام محمد، شیخ مودود^(۱) د دوو وروڼو نومونه اونورڅه تفصیل ندی معلوم په دوی کې واسطه العقد اودپای ملغلره حضرت مجددرحمه الله تعالی دی، نورزمان یې هم علماوپوهان و دوی هم رواجي علوم اودسلوک زده کړه دخپل پلار اودوخت له علماو اومشائوخوڅخه ترلاسه کړی و، حضرت مخدوم د اتیا کلونوپه عمرکې په اولسم درجب کال ۱۰۰۷ هـ کې له دې فاني نړۍ څخه کوچ وکړ^(۲) قبرمبارک یې دسرهندپه لويديځ اړخ کې نږدې په یوه میل کې واقع دی^(۳).

دحضرت مخدوم دسیرت ځانگړی جوهر حق پالنه، انصاف، دشریعت او سنتو احترام اوتعظیم، په هغه باندې دعمل کولو هڅې او اهتمام، دیني غیرت اوپه باطني ترقي کې لوړ همتي بلل شوی دی، اوهمداجوهر دده د زړه دتوتې په ضمیر کې هم ځای کړل شوی و هغه چې دده لپاره د دین دتجدید اودملت دپانگې دساتنې نیکمرغي په تقدیرکې لیکل شوې وه هغه ضمیر په الهي فضل سره ځلانده اوروښانه شو نورزیات کمالات یې هم ورسره مله کړل او روښانه لمر ځنې جوړشو.

(۱) دشیخ غلام محمد اوشیخ مودود نومونه دحضرت مجددصاحب په مکتوبات کې هم راغلي دي لومړی ټوک وگورئ.

(۲) زیادة المسامات مخ ۱۲۲ ځینی خلکو یې دوفات تاریخ اولسم درجب او ځینی نورو اووه ویشتم دخلرمی خورلیکلی دی اوپه کال ۱۰۰۷ هـ باندی ټول یوه خوله اومتفق دی.

(۳) زیادة المسامات مخ ۱۲۲.

پیدایښت اودژوند حالات

زوکړه او زده کړه:

د جمعې مبارکې په شپه د کوچني اختر خوار لسم کال ۹۷۱ هـ ۱۰۶۳ ع کې د سرهند په ښار کې وزېږېده اود شيخ نوم يې ورته غوره کړد "خاشع" له توري څخه د زوکړې کال راخيږي، په کوچني والي کې هم درشداونیکمرغۍ نښې پکې څرگندې وې.

با لای سرش زهوش مندی = میثافت ستاره بلندی

دوخت نیکو انسانانو په ځانگړې توگه حضرت شاه کمال کتيلي (چې پلار يې هم باطني نسبت ورسره لاره) ده ته ډیره توجه کوله اوله ده سره يې ډیره مينه کوله، اوله ده سره به يې ځانگړې چلند کاوه.^(۱) شاه کمال چې وفات کيده دده عمراووه کاله و او ده ته دهغه رنگ اوخيره ياده وه، اوپه کوم کورکې يې چې له پلار سره گډ دهغه زیارت کړی و دهغه نقشه يې هم په ذهن کې وه، د زده کړې پیل يې د قران په یادولو وکړ اوپه لنډه موده کې يې هغه مکمل کړ، بيا يې دپلار په خدمت کې د زده کړې لړۍ پیل کړه په څو ورځو کې يې د خدای ﷻ ورکړي ذهن جوهر ښکاره شود قیق مضامين زده کول اودهغه غوره په توگه دوړاندې کولو امتياز پکې څرگند شو، زيات علوم يې له خپله پلاره اوڅه يې دخپل وخت له سترو علماو څخه ترلاسه کړل څه موده وروسته دهغه وخت لوی علمي مرکز سيالکوټ ته ولاړ اوله مولانا کمال کشميري څخه يې دهغه وخت دنصاب تعليم ځينې مهم اولوی کتابونه

^(۱) د تفصيل لپاره د زبدة السقا مات ۱۲۷ = ۱۲۸ مخونه وگورئ.

لکه عضدي ولوستل، مولانا کمال په منطق فلسفه علم کلام او اصول فقه کې کمال ته رسیدلی و، په هغه وخت کې دده د زکاوت، حافظې، زیاتې مطالعې او ښه تدریس کیسې ترلیرې ځایوپورې رسیدلې وې^(۱) اودده په شاگردانو کې د عبد الحکیم سیالکوټي په څیر علماء او مدرسین پیدا شوي دي.

د حدیثو څښتنې کتابونه یې له مولانا یعقوب صرفي کشمیري څخه وویل چې هغه په حدیثو کې د حدیثو دنوميالي امام شیخ شهاب الدین احمد بن حجر هیثمی مکي شاگرد و اودده په تصنیفاتو کې دبخاري یوه شرح هم شته^(۲) شیخ یعقوب له لویولو یو محدثینو او مصنیفینو څخه د حدیثو او تفسیر د کتابو اود هغوی د تصنیفاتو اجازت ترلاسه کړی و، ده دوخت له مشهور عالم قاضي بهلول بدخشاني څخه د صحیح بخاري، مشکوٰۃ المصابیح، شمائل ترمذي او نورو کتابونو، حدیث ثلاثیات بخاري، او حدیث مسلسل سند ترلاسه کړی و قاضي بهلول په علم الحدیث کې ډیر مهارت درلود او په حدیثو کې دوخت د نامتو شیخ عبدالرحمن بن فهد شاگردو، داراز دوخت له دستور سره سم یې د تفسیر او نورو کتابو سند دهغو تر

(۱) مولانا کمال الدین بن موسی په کال ۹۷۱ هـ کې له کشمیر څخه سیالکوټ ته انتقال شو او تقریبا نیمه سلیزه تدریس بوخت و او په کال ۱۰۱۷ هـ کې په لاهور کې وفات شو او هورې دفن شوی دی. نزهه الخواطر پنځم ټوک مخ ۳۱۶.

(۲) مولانا یعقوب بن الحسن الصرفي کشمیری په کال ۹۰۸ هـ کې په کشمیر کې زیږیدلی دی د علم د زده کړې اود طریقې د ترلاسه کولو لپاره یې سمرقند ته سفرو کړ او هلته یې د شیخ حسین خوارزمي څخه کبریه طریقه ترلاسه کړه او څه وخت دهغه په صحبت کې پاتی شو حجاز ته ولاړ او هورې یې علم حدیث ترلاسه کړ او له هغه ځایه څخه یې د فقه، حدیثو او تفسیر ښکلی کتابونه له ځانه سره راوړل. په ۱۲ د ذوالقعدی کال ۱۰۰۳ هـ کې دی وفات شو. نزهه الخواطر پنځم ټوک مخ ۴۳۹ په دی ډول حضرت مجدد صاحب له خپل استاد مولانا یعقوب څخه د صحاح مطالعه زده کړې وه او د حدیثو له اساسي کتابونو سره دده په ذریعه بلد شوی و.

مصنیفینو پورې ورساوه ^(۱) اود اولسوکلونوپه عمر کې دی له مروجو علومو څخه فارغ شو، دی چې کله له عقلیه اونقلیه علومو اواصولو اوفروعو څخه فارغ شونوپه درس اوتدریس یې پیل وکړ اوپه عربي اوفارسي کې یې څه کتابونه هم ولیکل چې په هغه کې "رساله تهلیلیه" او "رساله رد مذهب شیعه" هم راځي، دی پلازمینی اکبراباد (اگره) ته هم تللی او هلته یې له ابوالفضل اوفیضي سره لیدلي کتلی خو د مسلک اودوق د اختلاف له کبله یې له هغوسره ونه لگیده کله خو یې په هغوی ردونه هم کول اود ابوالفضل په ځینې نامسولیته خبرو یې خفگان هم ښکاره کړیدی، اوتگ او راتگ یې ورسره بند کړی و او ابوالفضل دمعدرت لپاره څوک ورلیږلي و.

یو وخت فیضي ته چې دخپل غیرمنقوط تفسیر "سواطع الالهام" په لیکلو بوخت وپه یوه ځای کې دناسب غیرمنقوط توري په موندلو کې چې سم مطلب افاده کړی څه مشکلات پیدا شول اوقلم یې په مخ نه تلو نوحضرت مجدد صاحب ته یې دخپل مشکل یادونه وکړه او هغه یې مشکل ورحل کړ اوفیضي دده دپوهی اوزیات علم اعتراف وکړ. په اگره کې دده قیام یوڅه اوږد شو د پلار سره دده د لیدلومینه پیدا شوه په عمرهم لوی و او تر اګرې پورې لاره هم اوږده وه خوبیا هم اګرې ته ورغی حضرت مجدد صاحب له خپل پلار سره یوځای خپل وطن ته راستون شودد هلي اوسرهنډ په منځ کې چې کله له "تانیسر" څخه تیریدل نوشیخ سلطان یې تود هرکلی وکړ اوله ځان سره یې میلمانه کړل. شیخ سلطان دهغه ځای له امیرانو او مشرانو څخه و اوله دې سره ښه عالم هم و، دوخت له واکمن سره یې نږدې اړیکې لرلې اود "تانیسر" دسیمې حاکم هم و، دیوې غیبی اشارې په اساس یې چې دحضرت مجدد صاحب اخلاق اوځانګړتیاوې ولیدې نود دوستي وړاندیز یې ورته وکړ، پلاریې خبره ورسره ومنله او هغلته مسنون عقداو نکاح وتړل شوه اوسرهنډ شریف ته روان شول.

^(۱) حدیث مسلسل اونوراسانیدپه رصدة السمقات کې موجود دی.

د سلوک روزنه او پوره کول او له خواجه باقي بالله څخه بيعت او استفاده

په دې ځای کې د تصوف اوسلوک ضرورت اودهغه دثبوت علمي دلائلو بيانولو ته اړتيا نشته، ځکه لوستونکو به دامضمون ددې لړۍ "د تاريخ دعوت وعزيمت لړۍ" په لومړي ټوک کې مطالعه کړې وي چې په هغه کې د حسن بصري، سيدنا عبدالقادر جيلاني او مولانا جلال الدين رومي ژوندليکونه تير شوي دي اوددې لړۍ په دريم ټوک کې خود ټول هنددسترومشائخو دژوند حالات تير شوي دي نوپه دې څلرم ټوک کې دتصوف په اړه څه ليکلوته اړتيا نه ليدل کيږي^(۱) اوکه څوک زيات تفصيل اوسپړلي معلومات په دې اړه غواړي نودليکوال کتاب "تزکيه واحسان تصوف و سلوک" دې وگوري، دلته يواځې دومره ويل ضروري دي چې په کوم چاپيريال اوزمانه کې چې مجدد صاحب خپل نازک اوسخت تجديدي اواصلاحي کارنامه ترسره کوله هورې تصوف په اسلامي ټولنه اوچاپيريال کې داسې گډ شوی اورواج و چې دخلکو مزاج اومزاق گرځيدلی وو خواص خوېرپرېده دعاموخلکو دا حالت وچې يوعالم اومصلح به يې ترهغه وخته پورې نه مانه نه به يې دهغه خبروته غوږ نيوه څو به چې هغه دتصوف اوسلوک له کوڅې سره اشنانه و اوديوې منل شوې طريقي مريده نه وهسې هم ديوه حقيقي انقلاب اواوبنتون راوستلولپاره يواځې زيات علم اوزورور خطابت کافي ندی اويوڅه نفسي تزکيې، اخلاص اويقين

(۱) دليکوال کتاب: رجال الفکره والدعوة في الاسلام يا تاريخ دعوت وعزيمت شپږ ټوکه لری په لومړي ټوک کې له لومړي پېړۍ نيولی تر اوومې پېړۍ پوری دنومياليو مسلمانو پوهانو اومصلحينود ژوندحالات دی په دويم کې يواځې دابن تيميه اودهغه دخوشاگردانو په دريم کې دهنددسترومشائخو اومصلحينوڅلرم پې همدازمونې له ژباړې لاندی دی. په پنځم کې دامام شاه ولي الله دژوندحالات دی اوپه شپږم کې دسيداحمدشهيددژوندحالات دی. (ژباړن)

او درد او سوز چې په ټولیزه توګه له زیاته ذکره پرته اوبې له صحبتته نه تر لاسه کيږي) ته اړتیا لیدل کيږي.

لنډه دا چې په هغه زمانه او چاپیریال کې له تصوف او سلوک، روحاني خواکمني او باطني نوره پرته د اصلاح او انقلاب کوښښ کول بلکل داسې وه لکه له وسلې او نظامي زده کړې پرته چې څوک د جګړې میدان ته ورځي او دیوې مسلح او روزل شوي نظامي ځواک مقابلې کوي یا یو ګونګ انسان د تعلیم او تفهیم کار ترسره کول غواړي. دا عین حکمت او د الهي تدبیر غوښتنه وه چې د اصلاح او انقلاب ډګر ته له ورتګه وړاندې خدای پاک ﷺ شیخ احمد سرهندي نه یواځې له تصوف او سلوک سره اشنا کړي وبلکې د اهل کمال روزنې او ملګرتیا او بیا ځانګړې الهي ورکړې دی په تصوف کې دامامت او اجتهاد مقام ته رسولی و، ځودی د استرګاریه پوره تیاري او اعتماد سره سرته ورسوي او دده اغیزه د دنیا په پراخو سیمو او راتلونکو پيړیو باندې وښکاري. ذلك تقدير العزيز العليم.

چې سرهنده ورسیده نو د پلار تر وفاته پورې دهغه په خدمت کې پاتې شوله هغه څخه یې ډیرې ګټورې باطني فایدې تر لاسه کړې او چشتیه او قادریه طریقې یې سرته ورسولې له دې سره سره یې د ظاهري علومو تعلیم او په هغه بوختیا هم جاري ساتله، په دې زمانه کې دبیت الله د حج او دمدينې منورې د زیارت مینې غلبه پرې وکړه او دهغه ځای کشش مضطرب اوبې آرامه کړ، خو څرنگه یې چې پلاریه عمر لوی و او په ظاهره د هغه د وفات وخت رانږدې ونوله دې امله یې دهغه پرېښودل زړه نه غوښتل، کله چې په کال ۱۰۰۷ هـ کې هغه وفات شونواوس یې په مخ کې څه خنډونه ونوپه کال ۱۰۰۸ هـ کې یې د حرمینو د زیارت او د حج د فریضې د ادا کولو لپاره د سفر موزې په پښو کړی اوله سرهند څخه روان شو دهلي ته ورسیده دهغه ځای علماء او پوهان چې دده د کمال او پوهې اواز یې غوږونوته رسیدلی و دده د لیدلو

لپاره ورته راغلل چې په دوی کې مولانا حسن کشمیری هم و هغه چې دپخوا لاپيژانده هغه له ده سره دخبروپه مهال دحضرت خواجه باقي بالله دلورې مرتبې اوباطني خواک یادونه وکړه چې څه موده مخکې هغه دهلي ته راغلی و حضرت مجددصاحب له خپل پلارڅخه دنقشبندیه طریقي یادونه اوله هغې سره مینه اوریدلې وه له دې کبله دی هم لیواله شو څوهغه ووينې اودايې دحرمینوشریفینو لپاره تیاری اودهغه ځای یوه تحفه وبلله اونیت یې وکړچې ورسره ووينې. دمولانا حسن کشمیری^(۱) په ملتیا دهغه خدمت ته حاضرشوپه دې وخت کې غیبي هاتف اواز کیده چې : امدان یاری که مامی خواستیم ! له دې مخکې چې ددې (قرن السعدين) ددونیکمړغو دملتیاحال بیان کړواوله هغه وروسته پېښې ولیکو د حضرت خواجه باقي بالله پیژندنه ضروري ده^(۲) په دې لړکې مونږ هغه لیکنه را اخلو چې د"نزهة الخواطر" دپنځم توک مصنف دحضرت خواجه په ژوندلیک باندې لیکلې ده هغه د "ماقل ودل" مصداق ده اوپه هغه کې دغوره کتابونواو ژوند لیکونو غورچن دی.

حضرت شیخ عبدالباقي نقشبندی دهلوي (خواجه باقي بالله)

سترشیخ، قطب الاقطاب، دامامانوامام، رضي الدين ابوالمویدعبدالباقي بن عبدالسلام بدخشي چې مشهورپه باقي بالله کابلي بیادهلوي سره و دده وجود

(۱) حضرت مجددصاحب ټول عمر دده منونکې اوشکرگذارو چې دده په ذریعه هغه داتلپاته شتمنی ترلاسه کړه مکتوب نمبر ۲۷۹ دفتراول وگوری.

(۲) دنقشبندیه طریقي دسترومشائخواوپه خانگری توگه دطریقي بانی حضرت خواجه بهاءالدین نقشبند دحالا تواودطریقي دخصوصیاتواودنسبت خاصه داجمالی پیژندنې لپاره ددی طریقي دنومیالی شیخ حکیم الاسلام حضرت شاه ولی الله دهلوی کتابونه په خانگری توگه "الانساب فی سلاسل اولیاء الله" او "سمات" مطالعه وکړی.

د دنیا لپاره د برکت او ښکلا باعث و دده سپیڅلی ژوند دخلق دموخې مظهر او مصداق و^(۱) ژبه یې د حقیقت ترجمانه او ذات یې د عرفان خلاصه و، په علم او پوهه کې د الله پاک ﷻ څرگنده نښه، په ولایت او روحانیت کې ځلانده منار و.

د کال ۹۷۱ یا ۹۷۲ په شاوخوا کې په کابل کې زیږیدلی دی او د مولانا محمد صادق حلوايي شاگرد و له هغه سره یوځای ماوراءالنهر ته تللی و اوڅه موده له هغه سره اوسیده بیا یې زړه وغوښتل چې د صوفیانو په طریقه کې داخل شي چې په نتیجه کې یې درسمي علوم موزده کړه پریښوده او د ماوراءالنهر د ښارونو له زیاتو مشائخو سره یې ولیدل، ده د لومړي ځل لپاره د خواجه عبید (چې هغه د مولانا لطف الله خلیفه و او هغه د مخدوم اعظم دهبيدي خلیفه و) په حق پال لاس باندې توبه وایستله، خو کله چې داستقامت نښې پکې ښکاره نشوي نو شیخ افتخار چې کله سمرقند ته ورغی دهغه په لاس یې دویم ځل لپاره توبه وایستله، شیخ افتخار د شیخ احمد سیسوی د طریقې بزرگ و، دویم ځل یې بیا په خان کې د عزیمت او استقامت کمښت احساس کړ نو په اضطراري حالت کې یې دامیر عبد الله بلخي په لاس باندې د دریم ځل لپاره توبه وایستله، اوڅه وخت د حدودو د ساتنې پابند شو خواخوږ یې دا توبه هم ماته کړه. په دې وخت کې هغه حضرت خواجه بهاء الدین نقشبند په خوب ولید او د اهل الله د طریقې په لورې یې میلان پیدا شو تر کومه ځایه به چې ممکنه وه هغه ځای ته به تلوتردې پورې چې په کشمیر کې د بابا کبروي په خدمت کې حاضر شو اوله هغه څخه مستفید شو، دهغه په صحبت کې درباري فیوضاتو باران پرې وشو او ددې طریقې د مشهور غیبت او فنائیت نښې پکې څرگندې شوې د نوموړې شیخ له مړینې وروسته به دی په ښارونو گرځیده، د سیاحت او استفادې د وخت له تیریدلو وروسته د حضرت

^(۱) یعنی د وما خلقت الجن والانس الایموند . ماجن اوانس ددی لپاره پیدا کړی چې زما عبادت وکړی . ایت شریف عملی تفسیر او ځلانده تصویر و.

خواجه عبيدالله احرار روح ورته ښکاره شواوډه ته يې دنقشبنديه طريقې زده کړه ورکړه اودى مکمل شو، له دې وروسته ماوراءالنهر ته ولاړ هورې يې له شيخ محمد امکنگي سره ملاقات وشو هغه درې ورځې وروسته اجازه اورخصت ورکړه اوله هغه وروسته دى هندته راستون شوپه لاهورکې يې يوکال تيرکړچې ډيرو علماوو استفاده خنې وکړه بيا له هغه ځايه دهندپلازمينى دهلي ته راغى اوپه فيروزي کلاکې ديره شو چې په هغه کې يو لوى نهراولوى جومات و اوهورې تر مرگه پورې اوسيده. دى دلورې درجې ذوق اووجد خاوندو، ډيرعاجزه او منکسر المزاج انسان و اوله پرديو خلکو څخه به يې خپل لوړحالات پتول اوځان يې دارشادمستحق نه باله که به څوک ده ته د باطني استفادې لپاره حاضر شو ده به ورته ويل چې له ماسره خويش نشته نوڅکه کوم بل لوى بزرگ ته بايدولاشي اوکه دې ښه لوړ شخصيت بيا موندنوماهم پرې خبرکړه.

لنډه داچې ده ادعاگانې نه کولې دراتلونکوخلکوخدمت اوپه تاليف قلب باندې بوخت و، دڅه ضرورت يادقيقې مسئلې دحل کولو لپاره به يې خبرې کولې اودمخاطب دلارښوونې لپاره به يې مسئله ښه روښانه کړه خپل مخلصين يې له تعظيمي ولاړيدو څخه منعه کړي و اوځان يې له هغوزيات نه باله اوپه ټولوحالاتو کې به يې له هغوى سره د مساوات معامله کوله، عاجزي اوتواضع دومره وه پکې چې په سپيره ځمکه به هم کښيناسته، په ده کې عجيبه روحاني کيفيت اودتاثير قوت و په چاباندې به چې دده سترگې ولگېدې دهغه حالات به بدل شول اوپه لومړي صحبت کې به هغه ذوق اوشوق اوداهل معرفت روحاني کيفيت ترلاسه کړل اوپه لومړي توجه اوتلقين سره به د مريدانوقلب جاري شو، دده فيض اوله مخلوق سره مينه دهرچالپاره عامه وه يوه ورځ په سخته يخه شپه کې دڅه کارلپاره له بسترې څخه راپورته شو او بهرته ووت کله چې بيرته راستون شونوپه خپله بستره

کې يې يوه پيشي وليده چې ويده وه زړه يې ونه غوښتل چې هغه پورته کړي اوله سهاره پورې ورته ناست و، داراز دی چې په لاهور کې اوسيده نويه هغه وخت کې کاځتي راغله نوده به هيڅ نه خوړل ده ته به چې کوم خوراک راتلو هغه به يې په مسکينانو تقسيم کاوه.

دهلي ته په لاره کې يې معذور شخص وليده نوله خپلې سورلۍ څخه کوز شو او هغه يې پرې سپورکړه لار کې به چې کوم بلد څوک په مخه ورتلو له هغه به يې مخ پټ کړ، هغه سړی يې چې خپل ځای ته ورساوه دی په پښو پلۍ ورسره روان و، ده به دغلطي په اعتراف اوځان خطاکار بللوکې هيڅ فکر نه خراباوه له خپلوملگروڅخه نه بلکې له عاموخلکو څخه يې هم ځان غټ نه باله، ويل کيږي چې دده په گاونډي کې يواوسيدونکې ځوان ټول بدکارونه کول دی يې په دې هرڅه خبريده خوزعمل يې او څه يې نه ورته ويلې، يووخت دده مريد خواجه حسام الدين دهلي واکمنوته دهغه شکايت وکړهغوی دی ونيواوبندي يې کړکله چې شيخ خبرشونو دی له خپل مريدڅخه خپه شواوله هغه يې پوښتنه وکړه هغه ورته وويل جنابه! هغه ډيرلوی فاسق وپه دې سره ده سره ساه وايستله اوويې ويل هوکې تاسو خو صالح اومتقيان ياست نو ځکه مودده فسق افجور محسوس کړ خوزه ځان له ده څخه ښه نه بولم تاسونوځکه خپل ځانونه پريښودل اوواکمنوته موشکايت وکړ، بيادده په هڅوسره هغوی پريښود هغه توبه گارشواويومتقي انسان ځنې جوړشو، کله به چې دده له کوم مريدڅخه غلطي وشوه ده به ويل چې داغلطي زماده خودده په واسطه ښکاره شوه.

په عباداتواومعاملاتوکې يې ډيراحتياط کاوه له دې کبله يې په پيل کې په امام پسې له شافاتحه ويله ځکه په دې اړه ډير حديث اوقوي دلائل موجود دي؛ داڅوڅيرې دده دفضائلواوکمالاتو يواځې يوه کوچنۍ برخه ده اودهغه د نيکوڅويو دسيند يوڅاڅکی دی له دې کبله که وکتل شې چې په کمه موده کې څومره زياتو

انسانانوله ده څخه باطني فيض ترلاسه کړي په ټول هند کې دده له برکته دامبارکه طريقه دلته عامه شوه چې له ده مخکې دلته چاپېرند له هم نه. ^(۱)

شيخ محمد بن فضل الله برهانپوري وايي: په وعظ اوارشاد کې يې ساري نه درلود ځکه د دريو څلورو کلونو په موده کې يې دخپلوا فاداتوپه ذريعه په نړۍ کې رڼا خپره کړه، ددې تفصيل د ملا هاشم کشمي په "زبدة المقامات" کې راغلي دي، ده ټول څلويښت کاله ژوند کړی دی هند ته له راتګه وروسته يواځې څلور کاله ژوندی و په دې لنډه موده کې دده ملګری د کمالاتولوړو مدارجوته ورسيدل تردې پورې چې دمخکينيو طريقو نښې او اثار يې ختم کړل او نقشبنديه طريقه په ټولو طريقوياندي غالبه شوه.

محمد بن فضل الله محبي په "خلاصة الأثر" کې ليکي چې: حضرت شيخ دالله پاک ﷺ يوه نښه او رڼاوه دعلم ظاهري اوباطني اوتصرفاتوڅښتن و، دی يو خاموش طبعه اومتواضع انسان و اوددومره ښواخلا قوڅښتن وچې په خلکو کې يې ځان ته يوه زړه امتياز هم نه ورکاوه، ان چې خپل دوستان به يې له تعظيمي ولاړيدو څخه منعه کول اود معمولي سلوک تلقين به يې ورته کاوه، محبي وايي چې له ده څخه ډير تصرفات ښکاره شوي دي، په چا به چې دده نظر ولګيده يابه په طريقه کې داخل شو نوپه هغه باندې به محويت اوفنائيت غالبه شه که څه به هم

^(۱) نقشبنديه طريقه هند ته له دوولارو څخه راغلی ده يوه داميرابوالعلاء اکبرابادی په ذريعه چې هغه ته دخپل تره عبدالله احراری له خواد نقشبنديه طريقی اجازت او خلافت ورکړل شوی و، په دی لاره کې چشتيت اونقشبنديت په خپلو کې سره ګډ شوی دی په کالبي، مارهره، داناپور اونور وځايونو کې ابو العلابی طريقه له همد څخه رواج شوی ده. دويمه لاره دخواجه باقی بالله ده اصلا په هند کې ددی طريقی خپریدل هله پيل شول چې کله خواجه صاحب هند ته راغی اوحضرت مجددصاحب په دی طريقه کې داخل شويانو داپه ټوله نړۍ کې خپره شوه. "الشفقة الإسلامية في الهند" مصنف مولانا سيد عبدالحی مصنف "نزهة السخا طر"

دهغه مخکې له دې لارې سره هیڅ نسبت نه و خلک به دده په دروازه باندې دې هوبنوپه خیر پراته و، ځینې خلکو ته به په لومړي ځل کې د عالم ملکوت انکشاف وشو چې هغه به د غیبی کشش پایله شوه، دمجددیه طریقې امام اومو سس حضرت مجدد الف ثاني، حضرت شیخ تاج الدین بن سلطان عثمانی سنبهلي، شیخ حسام الدین بن شیخ نظام الدین بدخشي اود شیخ اله داد دهلوي په څیر دلولی شان اوسترمشائخ دده مریدان ووچې زیاتو انسانانو استفادې ځنې کړي دي . دده په تصنیفاتوکې نادرکتابونه، قیمتي مکتوبات اوبنکلي اشعارشته چې یوې د "سلسلة الأحرار" نومی کتاب دی، په دې کې ده دخپلوفارسي عرفاني رباعیاتو شرحه کړې ده، دچهارشنبې په ورځ څوارلسم دڅلرمې خور کال ۱۰۱۴هـ کې په دهلي کې دڅلوېښتوکلونو اوڅلورو میاشتو په عمر وفات شوپه ختیځ دهلي کې قدم رسول ته نږدې دده قبر دی او ولسونه یې زیارت کوي.

د بیعت پوره کول

حضرت مجدد صاحب د حضرت خواجه په خدمت کې حاضر شو هغه گواکې دده په انتظار کې ناست و، په ډیره مینه اوشفقت سره یې دده هرکلی وکړ حضرت خواجه د ډیر ژور فکر خاوندو څوک به یې په خپله ځان ته متوجه کول خودلته کیسه بل ډول وه اوطالب په خپله مطلوب و، خدای ﷻ غوښتل چې د حضرت خواجه په ذریعه دمجدد صاحب روحاني تکمیل وکړي اودنقشبندیه طریقي خاص نسبت ده ته ورکړي هغه چې دباطني سلوک دنړۍ اوهندهغه روحاني ماحول ته اړتیاوه چې هغه په یوه نوي ډول سره ددین دتجدید کارکول و، طریقت دشریعت تابع کول، دسلوک منازل سرته رسول اوله وسائلوڅخه مقصودنه رسیدل موخه وه، نو حضرت خواجه

دخپل عادت په خلاف هغه ته وویل: ته به خو ورځې زما میلمه یې یوه میاشت اویوه اونی بس ده.

حضرت خواجه صاحب چې هند ته دراتګ نیت وکړ نو استخاره یې وکړه له استخارې وروسته معلومه شوه چې یو بنګلی طوطي چې ډیرې خوږې خبرې کوي راشې اودده په لاس باندې کیني دی دخپلې خولې لارې دهغه په خوله کې ورکړي اوهغه په خپله مشوکه سره دده په خوله کې شیریني ورکړي حضرت خواجه صاحب خپل پیر او مرشد خواجه امکنګي ته دا خوب بیان کړ نو هغه ورته وویل: طوطي دهند یو مرغې دی په هند کې به ستا په روزنه سره یو داسې شخص تیار شي چې دهغه په ذریعه به یوه نړۍ مخلوقات روښانه شي او تاته به هم په هغه کې برخه په لاس درشي. ^(۱)

د حضرت مجدد صاحب لپاره د خواجه صاحب په دې وینا کې دانکار او عذر څه ځای نه و ځکه په هغه کې پخپله دلارې خضر اود ژوند د چینې طلب موجود و، ده د خواجه صاحب بلنه ومنله او ورو ورو د اقیام یوه میاشت او دوو اونیو ته اوږد شویې دې صحبت کې دنقشبندیې طریقې د اکتساب اوزده کړې داسې جذبه جاري شوه چې دیبعت غوښتنه یې ځنې وکړه، حضرت خواجه صاحب یې له ځنډه ومنله او په خلوت کې یې د ذکر قلبي تلقین ورته وکړ او دده په توجه سره یې سمدستي قلبي ذکر جاري شو، اوداسې لذت او خوند یې احساس کړ چې ورځ په ورځ اوسات په سات یې ترقي کوله، حضرت خواجه چې دا حالات او بریښنایې ترقي ولیدله نو پوه شو چې دا هغه خوږ غږۍ طوطي دی چې په خوب کې یې لیدلی و، اودده په خوشنوايي او خوږه اداسره به دهند چمن بلکې د اسلام په بڼ کې پسرلی راشي:

(۱) زبدة المقامات مخونه ۱۴۰-۱۴۱ = حضرات القدس مخونه ۲۶-۲۷.

جهان را دگرگون کرد یک مرد خوداگاهی

په دې يوه مياشت کې چې حضرت مجددصاحب کوم باطني کيفيتونه او ترقي ترلاسه کړې اوڅومره دسلوک مراحل يې سرته ورسول دهغوپيانونول اود الفاظو په ذريعه په هغوپوهيدل ياپوهول ناشونې دي.^(۱)

اکنون کرامادماغ که پرسند زباغبان - بلبل چه گفت وگل چه شنیده وصباچه کرد

حضرت مجددصاحب له دې وروسته سرهندته ولاړ په دې لومړي ځل کې حضرت خواجه داخوشخبري ورکړه چې دنقشبنديه طريقې نسبت دې په مکمله توگه ترلاسه کړ او دورځې ورځې ترقي اميدشته، دويم ځل چې کله دهلي ته حاضرشو نو د خلافت پگړۍ يې ورپه سرکړه اودخدای ﷻ دلارې طالبانوته د طريقت دزده کړې، اوارشاداجازه يې ورکړه اوخپل نږدې ملگري اومريدان يې دطريقت دښوونې لپاره ده ته وسپارل.

حضرت مجددصاحب له دې وروسته ددریم ځل اووروستی ځل لپاره دحضرت خواجه په خدمت کې حاضرشو حضرت خواجه دده دهرکلي لپاره ډيرليري ورته راووت اوډير زيږي اوبشارتونه يې ورکړل دخپلې توجه په حلقه کې يې په سر کې کښيناوه اوخپلومريدانوته يې وويل چې دده په شته والي کې به ماته څوک توجه نه کوي درخصت کولوپه مهال يې ورته وويل: زه ډيربې ځواکه شوی اوکمزوری شوی يم د ژوند اميدمې کم پاتې دی اوخپلودواړو زامنو خواجه عبيدالله اوخواجه عبدالله (چې په هغه وخت کې تي خوار وو) ته زماپه مخکې توجه وکړه او ورته يې وويل چې په غياب کې هم ددوی ميندو ته توجه کوه ده توجه وکړه اوسمدستي دتوجه اثرهم ښکاره شو.^(۱)

^(۱) که څوک ددې ليدل غواړي نو هغه دی مکتوب ۲۹۶ دفتراول څلرمه برخه په نامه دحضرت خواجه عبيدالله اوخواجه عبدالله دخواجه باقی بالله زامن دارازمکتوب ۲۹۰ دفتراول پنځمه برخه دمولانا محمدهاشم کشمی په نامه وگوري.

د حضرت مجدد د لوړې مرتبې په اړه د حضرت خواجه وينا

حضرت خواجه خپل يوه مخلص ته د مجدد صاحب له تعلق وروسته په يوه ليک کې وليکل چې: شيخ احمد چې د سرهند او سيدونکي د زيات علم او قوي بزرگ دی له فقير سره خو ورځې ناسته او ولاړه کړې ده. فقير ته دهغه زيات کمالات او ښه صفتونه معلوم شول هيله ده چې له هغه څخه به يوداسې مشال جوړ شي چې يوه نړۍ به روښانه کړي دهغه په مکملو حالاتو زما پوره يقين دی، په خپله حضرت مجدد صاحب ته په لومړي توجه او تلقين سره دا يقين حاصل شو چې هغه د دې لارې عالي مدارج ته رسيدلی دی. له دې سره يې خپل قصور اود ځان نفی هم په زړه کې محکمه وه اود اشعر به يې په ژبه جاري و:

ازين نوری که از تو بردلم تافت - يقين دا نم که اخر خواهمت يافت^(۱)

حضرت مجدد له دې باطني ترقيو او علمي او عملي فضائلو سره سره دخپل شيخ او مرشد زينت زيات ادب او احترام کاوه، کله به چې شيخ وروغوښت نو څيره به يې بدله شوه رنگ به يې والوت او په بدن به يې لږزه جاري شوه.^(۲) بل لور ته د شيخ معامله له ده سره داسې وه چې ډيره کمه ديوه پير له خپل مريد او مسترشد سره وي يو ځل يې وويل: شيخ احمد افتاب است که مثل ما هزاران سيارگان در ضمن ايشان گم اند، شيخ احمد هغه لمردی چې دهغه په رڼاکې زما په څير زرگونه ستوري ورکيږي.

(۱) زبدة المقامات مخ ۱۵۵.

(۲) زبدة المقامات مخ ۱۴۵.

(۳) زبدة المقامات مخ ۱۴۹.

څلرمه برخه

مهمې پېښې او حالات ارشاد او تربيت او وفات

د سرهند استوگنه :

له دې فيض تر لاسه کولو او بيعت پوره کولو وروسته حضرت مجدد په سرهند کې د يواځيتوب ژوند غوره کړ څه موده يې دمريدانو له تربيت څخه ځان ساته او په خپل ځان کې يې د پوره نيمگړتيا احساس کاوه، باطني ترقي يې مخ په وړاندې روانې وې او طبيعت يې د لوړتيا لور ته مائل کيده، په داسې حالت کې دمريدانو ښوونه او روزنه ستونزمن کار وځکه دهغه لپاره نزول شرط دی او هغه لانه و، په يوه ليک کې کارې چې په دې حالت کې دخپل نقص پته راته ولگيده کوم مريدان چې له ماسره وو هغوی مې ټول راجمع کړل خپل نقص مې ورته بيان کړل او ټول مې رخصت کړل خو مريدانوزمادغه کيسه کسرنفسي ويلله اوله خپلې عقيدې څخه په شانه شول، څه موده وروسته لوی څښتن د خپل خواږه پيغمبر ﷺ په برکت هغه احوال راپه نصيب کړل چې انتظاري يې کيده (۱)

(۱) مکتوب / ۷۴ لومړی دفتر وگوري .

اخرهغه وخت راغی چې دده فیض عام شواو دمريدانو دتکميل اوارشادکار پيل شو، مجددصاحب به خپل حالات دمريدانو اودطريقت دملگرو دباطني ترقيو تفصيل خپل شيخ ته ليکه داسې بشارتونه، خوبونه اوکيفيات هم ورته ښکاره شول چې په هغوسره ده ته دايقين حاصل شوچې خدای پاک ﷻ له ده څخه يوغت کاراخلي اودده په لاس به ددين يوسترخدمت ترسره شي ^(۱) له دريم ملاقات وروسته يې له حضرت خواجه صاحب سره ونه ليدل.

دلاهورسفر

حضرت مجددصاحب څه وخت په سرهند کې پاتې شويایې دشيخ په اشاره سره دلاهورسفرغوره کړ لاهوريه دې وخت کې له دهلي څخه وروسته دهند دويم لوی علمي مرکز و اوخو رازيات علماء اومشائخ پکې و ددوی زياتوچې دده دراتگ خبر واوریده نوډيرله ولولوک هرکلی وکړ اوډيرزيات تعظيم او احترام يې وکړ مولانا طاهرلاهوري (چې وروسته بياده په سترو خلفاو کې و) مولانا حاجي محمد، مولانا جمال الدين تلوي له ده څخه بيعت وکړ اودمريدانو په حلقه کې يې داخل شول، د ذکر او مراقبې حلقې به جوړې وې اود صحبت مجلسونه به گرم و ^(۲) حضرت مجدد لاپه لاهور کې و چې دحضرت خواجه د وفات خبر ورته ورسیده دی يې ډير اغيزمن کړ او په ډيره بيه سره ددهلي په لوري وخوځیده په لاره کې يې سرهند راته خو خپل کورته ونه گرځیده لومړی دخپل پيرومرشد زيارت ته حاضر شو ډير او مرشد زامنو اودطريقت ملگرو ته يې تعزيت وکړ اودهغوی دزړه ساتلو په موخه په دهلي کې څو ورځې

^(۱) زبدة المقامات مخ ۱۵۷.

^(۲) زبدة المقامات مخ ۱۵۸ په روضه قیومیه کې راغلی دی چې په دی سفر کې خان خانان او مرتضی

خان "سيدفريد" هم بيعت ورسره وکړ مخ ۱۱۷.

پاتې شو د تربيت او ارشاد مجلسونه چې د حضرت خواجه له مړينې وروسته ساړه شوی و د دويم ځل لپاره اباد شول او غمښلي او ویرزلي زړونه بیا تازه شول^(۱) له څو ورځو قیام کولو وروسته بیا سره نږدته راستون شو. له دې وروسته یواځې یو ځل دهلي ته اودوه درې ځلې اګرې ته ولاړ د عمر په اخر کې له شاهي لښکر سره په ځینې ښارونو تیر شو چې وروسته به یې بیان راشي (نودهغه ځای مړیدان او اهل طلب ورڅخه مستفید شول^(۲)).

د تبلیغ او دعوت پراخې لارې چارې او عامو خلکو ته توجه کول

په کال ۱۰۲۶ هـ کې ده خپل ډیر زیات خلفاء د تبلیغ او دعوت لپاره مختلفو ځایونو ته ولېږل په دوی کې یې اویاتنه د مولانا محمد قاسم په مشرۍ کې تر کستان په لورې ولېږل، څلوېښت تنه یې د مولانا فرخ حسین په مشرۍ کې عربو، یمن، شام او روم لوري ته ولېږل، لس بامسولیته او روزل شوي کسان یې د مولانا محمد صادق کابلي له مشرتابه لاندې دکاشغر په خوا ولېږل او دیرش خلیفه گان یې د مولانا شیخ احمد برکې په مشرۍ کې د توران، بدخشان او خراسان په لور ولېږل دوی په خپلو ځایونو کې ډیر بریالیتوبونه ترلاسه کړل او د خدای جل جلاله بندگانو گټه ځنې پورته کړه^(۳) ډیرو محترمو علماوو کرامواو مشانوخو چې په خپلو سیمو کې ډیر دعزت او احترام په سترگه ورته کتل کیدل د سفر له سختو ستونزو گاللو وروسته سره نږدته ځانونه ورسول او په بیعت او استفاده یې ځانونه مشرف کړل چې په دوی کې

(۱) زبدة المقامات مخ ۱۵۸.

(۲) زبدة المقامات مخ ۱۵۹.

(۳) روضه القیومیة مخونه ۱۶۶ — ۱۶۷.

د بدخشان د واکمن اعتمادي سړی شیخ طاهریدخشي، د تالقان تکړه عالم شیخ عبدالحق شادمانی، مولانا صالح کولابی، شیخ احمد برسي، مولانا یار محمد او مولانا یوسف په ځانگړې توگه دیادولو وړ دي، ده ددوی زیاتو کسانوته دخلافت اجازه ورکړه او خپلو ځایونوته یې د دعوت او ارشاد لپاره ولیږل.^(۱)

په هند کې هم ده ځای په ځای خپل خلفاء د دعوت او ارشاد لپاره وگمارل خواجه میر محمد نعمان یې له خلیفه ټاکلو وروسته دکن ته ولیږه، دده خانقاه ته به څوڅو سوه سپاره او بې شمیره پلي کسان د ذکر او مراقبې لپاره حاضریدل. شیخ بدیع الدین سهارنپوري یې له خلیفه کولو وروسته لومړی سهارنپور او بیا یې داگرې په شاهي لښکر ځای "معسکر" کې تعین کړ. دی هلته دعامو خلکو د قبول وړو گرځیده د سلطنت ډیر غړي دده زیات تابع شول د لښکر په زرگونو کسان یې مریدان شول هره ورځ به دومره هجوم و پرې چې لویولو یو امیرانوبه له ډیرو ستونزو وروسته وکولای شول څوله ده سره وويني میر محمد نعمان کشمي (چې د حضرت خواجه باقی بالله له خلفاو څخه و) ته یې بیعت وړ تجدید کړ له اجازت نامې وروسته یې برهانپور ته ولیږه دی هوري د مریدانو مرجع وگرځیده او ډیر خلک یې اصلاح کړل.

شیخ طاهر لاهوري یې د لاهور بنارته (چې دهند دویم علمي اوسیا سي مرکز و) د عرفان غوښتونکو د لارښوونې لپاره ولیږه اوله ده څخه په دې سیمه کې ډیرو خلکو فیض ترلاسه کړ شیخ نور محمد پټني ته یې اجازه ورکړه د پټني بنارته یې ولیږه اوله ده څخه په دې سیمو کې د ارشاد او هدایت اودیني علومو لړۍ جاري

(۱) د تفصیل لپاره روحه الصیوة مخونه ۱۲۸ - ۱۲۹ وگورئ په "حضرات القدس" کې هم دخلفاویو ضمن کې په متفرقه توگه دهغو مختلفو ځایونوته لیږلواو په ارشاد او تربیت باندې گمارلو یادونه راغلی ده د "حضرات القدس" له ۲۹۹ - تر ۳۶۸ پورې مخونه وگورئ

شوه، شيخ حميدبنگالي چې دسلوک منازل سرته ورسول دتعليم او طريقته اجازه يې ورکړه او بنگاله ته يې وليږه، مولانا احمدبرکي دتعليم اوتربيت تر حاصلولو وروسته برک ته ورسیده او په ارشاد اوتربيت بوخت شو اود خپلو مريدانو حالات به يې دليکونو په ذريعه حضرت مجددصاحب ته ورليږل.

شيخ عبدالحی د اصفهان د يوې سيمې حصارشادمان اوسيدونکی و د مکتوبات دويم دفتر ده ترتيب کړی دی حضرت مجدد صاحب ده ته دتعليم او طريقته اجازه ورکړه اود پته يې وليږه، شيخ عبدالحی د بنار په منځ کې د طريقته د تېرو تنده خړوبوله او شيخ محمد د گنگا د سيند په غاړه د ارشاد او تربيت چينه جاري ساتلې وه، شيخ حسن برکي هم په خپل وطن کې د طريقته او سنت په خپرولو باندې مامور کړل شوی و، سيد محب الله مانکپوري يې له خليفه کولو وروسته مانکپورته وليږه بيا د حضرت مجددصاحب په اجازه سره اله اباد ته نقل شو، شيخ کریم الدين بابا حسن ابدالي له خصوصي توجهاتو تر لاسه کولو وروسته بيرته وطن ته ستون شو.^(۱)

۱۰۲۷ هـ لاپوره شوی نه و چې د حضرت مجددصاحب د لوړ شان، ځواکمنې لارښوونې او بڼې روزنې اوازې له هندڅخه بهرته ووتلې خلک په ډلو ډلو د زيارت او استفادې لپاره ورته راتلل، په ماوراء النهر، بدخشان، کابل اود ځينې نورو عجمي هيوادونو په بنارونو کې دده خليفه گان موجود وو او عربي هيوادوته هم دده شهرت رسيدلی و په هند کې خوبه په ډير مشکل سره داسې بنار پيدا کيده چې هورې دده نائبان اود الله پاک لوري ته بلونکې نه وي موجود.

^(۱) حضرات القدس الحضره الثانيه عشره فی بيان احوال حلقه له اونور کتابونه

دوخت دسلطان جهانگیر چلند

په کال ۱۰۱۴هـ کې باچا جلال الدین اکبر ومې اونورالدین جهانگیر د واک په پلاز باندې کښیناست، داکبر په پېر کې چې داسلام اومسلمانانوژوندخومره تنگ شوی و اوپه دې سترهيواد کې چې دمسلمانوفاتحینوپه وینو، دمصلحینو اوداسلام دخدامانو په خولو، اوداهل باطن اودسویو زړونو دڅښتنانو د شومه دم په اوبڼکو سره خړوب اومیوه داره شوی و) داسلام دجرړو ایستلو کار په څومره قوت اومنظم ډول سره کیده هغه دده دردمندزړه اوعیوراسلامي طبعیت دمضطرب اوکاواکه کولولپاره بس و خوده بیا هم خپل تجدیدي او اصلاحي کار په پوره قوت سره پیل نه کړ ځکه یوخودخپل ځان په پوره کولو او باطني تیاري بوخت و اوبل ددې لپاره چې هغه فتنه ځوانه وه اوهغه مزي دده لاس ته نه و ورغلي چې دهغه په ذریعه دې په سلطنت اودهغه په میلان اود اسلام اومسلمانانو په اړه دهغه په سیاست اغیز وشیندلې شي نوښاء ده خپل تجدیدي کاریوڅه وځنډاوه اوکه یې خپل تجدیدي اواصلاحي کارکړی هم وي خوپه تاریخونوکې یې تفصیل نشته دومره پته لگېږې چې ده دخان خانان سیدصدرجهان اومرتضی خان اونوروپه ذریعه باچاته دنصیحت پیغامونه ورلیږلي و، داکسان باچاته نږدې اودباور وړخلگ یې وو اودحضرت مجدد مینه اوعظمت یې هم په زړونوکې و، جهانگیرنه یواځی داچې له اسلام سره دښمني نه لرله بلکې ښه عقیده یې ورته لرله اوله کوم نوي دین یااین جاري کولوسره یې هیڅ دلچسپي نه وه ده دخپل نیکه په دې خبره عمل کاوه چې:

با بر به عیش کوش که عالم دوباره نیست.

ده دباجاله دې ساده طبعیت څخه گټه پورته کړه اوله هندڅخه دهغو اثراتو د له منځه وړلواراده یې وکړه چې مخکني سلطنت رامنځ ته کړي و اود هغو تفصیل به

په راتلونکې کې په يوه ځانگړې برخه "باب" کې راشي، خوله دې مخکې چې دی دا انقلابي کارپیل کړي دگواليار دبندي کيدلو پيښه رامنځ ته شوه چې له څوارخونوڅخه دحضرت مجددصاحب دژوند اودهغه وخت داصلاحي تاريخ يوه مهمه پيښه ده.

دسیرت اوسوانحويه ځينې کتابونوکې راغلي چې جهانگیرته دمکتوبات هغه نازک او باريکه مضامين وړاندې کړل شو چې په هغوپوهيدل دتصوف په اصطلاحاتو او دقيقومسائلو اوليکونکي په غرض پوهيدنه پورې تړلي و اوپه حقيقت کې هغه عبوري اوتلونکي کشفونه اومحسوسات و چې سالک ته په خپل سيراوسلوک کې په عارضي منځ ته راځي اوپه هغو باندې دخپل شيخ او روزونکي خبرول ضروري دي.^(۱)

دجهانگیرلپاره په دې مضامينوکې چې دده دپوهې له سطحي څخه لوړ و اوپه

^(۱) لومړی دفترمکتوبات ۱۱ دمرشدخواجه باقی بالله په نامه وگوري. له جهانگیره پرته چې له دی کوڅی سره نابله و ځینی ښه دپاڅه علم څښتنانوجې دامضامين ولوستل نواشکال ورته پيدا شوچې په هغوکې دهغه وخت نامتوعالم، دعلم الحديث خپرونکې اودشريعت اوطريقت جامع حضرت شيخ عبدالحق بخاری دهلوی په ځانگړی توگه دپادولو وړدی. ترډیرې مودې پورې هغه په دی اړه ډیر په شک کې و دده اوحضرت مجددصاحب په منځ کې ليکونه هم سره وليدل شول. په اخرکې ده ته ډاډ او سينه خلاصی حاصله شوه اوددی څرگندونه يې په يوه ليک هم کړيده. دده زوی شيخ نورالحق روايت کوی چې داخبره پوره ثابته شوی ده چې يوسړی حسن خان نومیده دی په قوم پښتون اودحضرت مجدد صاحب له مريدانوڅخه و دی په څه خبره له حضرت مجددصاحب څخه خپه شواو ولاړ دحضرت مجدد صاحب دمکتوبات يوه قلمي مجموعه له ده سره وه ده په هغه کې تحريف اوزياتونی وکړی اودهغی مسخه شوی برخی يې ډیرې خپری کړی (دشاه فتح محمدفتح پوری چشتی له کتاب "مناقب العارفين" مخ / ۱۲۶ څخه) ددی هنگامي اوتیروتنی اساس کيدای شی ددی تحريف شوی مکتوبات څخه پيدا شوی وی.

هغوکې دیوه ساده سني العقیده مسلمان لپاره چې دکشف او واقعی، عبور او استقرار په توپیرنه پوهیږي د وحشت او تشویش پوره اسباب موجود وو، ده په دې سره ډیره حیرانتیا او تعجب ښکاره کړ او هغه یې د جمهورو مسلمانانو او اهل سنت د مسلمه عقائدو په خلاف وبلل، او په ادعا او خان لیدنه یې محمول کړل، ده چې په خپل تازک او روزنامهچه کې ددې پیښې یادونه کړې ده له هغه څخه دده حیرانتیا او تعجب ښه څرگندیږي.

ده په ډیره نامناسبه طریقه او یوڅه سپکاوي دمجدد صاحب یادونه کړې ده، له دې څخه دا اندازه کیدای شي چې دی دمجدد صاحب له مرتبې او مقام څخه هیڅ خبر نه دی، او دیوه داسې توراني مغل امیر په قلم یې ډیرې تکلیفه خپل خیالات څرگند کړي دي چې هغه دمسلمانانو له عامو عقائدو پرته نور هیڅ نه پیژني او خان دهغو ساتونکی او محافظ بولي. شیخ بدیع الدین سهارنپوري چې په لښکر کې کوم مقبولیت ترلاسه کړ او زیات دسلطنت مشران به ده ته تله اوراتله په هغه کې هم خلکو ډیرې خبرې پیدا کړې او هغه یې خطرناک وبله دا هم ویل کیدل چې حضرت مجدد صاحب دشیخ له لارې په فوځ کې څه دسیسې جوړوي او د بغاوت لارې چارې برابروي. په دې اړه دشیخ بدیع الدین څخه هم یوڅه بې احتیاطۍ وشوې او هغه په ځینی پیښو او کشفونو کې په: "کلموا الناس علی قدر عقولهم" باندې عمل ونه کړ او داسې یې بیان کړ چې دعوامو په څیر خواصو او څارویو په څیر عواموله پوهې او ادراک څخه لوړې اود قیل و قال ځای پکې و^(۱) ددې اغیز حضرت مجدد صاحب ته هم ورسیده، جهانگیر له دې کوڅې سره بیخي نااشنا او په دربار کې دهغه پرسوونکې هم موجود وو.

څرنگه چې مجدد صاحب دشیع دهغو عقیدوي او عملي اغیزو مقابله کوله چې

(۱) زبدة المقامات مخ ۳۴۸

له ايراني عنصر څخه هند ته راغلې او په دربار مسلطي شوې وې او په مسلماننه ټولنه کې خپرې شوې وې او د اهل سنت د عقائدو تبليغ يې کاوه له دې څخه که د دربار بار سوځه ايراني عنصر له موقع څخه ګټه پورته کول غوښتل هم نو د تعجب ځای پکې نشته، مسئلې ته له سياسي رنگ ورکولو وروسته دهغې اهميت نور هم زيات شو او جهانګير په دې اړه د څه ګام پورته کولو پريکړه وکړه دا هغه وخت و چې د مجدد صاحب دارشاد او دعوت لمرنيمايې اسمان ته رسيدلى و او دده بوختيا او مصروفيت له دې سره شهرت او مقبوليت د عروج نقطې ته رسيدلى و ممکن په دې کې به هم الهي حکمت و چې عين د عظمت او عروج د ځوانۍ په زمانه کې دى په دې ابتلاء او ازموينه کې راګير کړې خود عبدیت او بندګي هغه مقامات طى کړي او درو حاني ترقي هغه مقام ته ورسېږي چې عادتاً له دې مجاهدې او ازموينې پرته نه شي ترلاسه کيدای.

د ګواليار د بندې کيدلو لاملونه

د تاريخ اوسانو حوپه عامو کتابونو کې د بندې کيدلو او د ګواليار په کلا کې د نظر بند کيدلو لامل دهغه ځانګړى مکتوب (چې خپل پير او مرشد ته يې ليکلى و) هغه باريکه مضامين، مکاشفات، د سپراوسلوک هغه باريکه او دقيقې خبرې ښوول شوي دي چې له هغه څخه دامت له ډيرو مشرانو څخه دده د مقام لوړوالى معلومېږي خوزه په دې کې ډير شک لرم چې مجدد صاحب له دې ابتلاء او ازموينې سره يواځې ددې تيروتنې له کبله مخامخ شوى و او ددې لامل د جهانګير ديني حميت او د جمهور اهل سنت د عقائدو او مسلماتو حمايت و او يا يواځې د درباري علماو او دهغه وخت د محترمو علماو او مشرانو د ټينګار په غوښتنه سره شوي و، جهانګير يو وخت هم د داسې ديني مزاج لرونکى نه و او دده ديني حس هيڅکله هم دومره

تيزاوباريکه نه و چې هغه په يوه داسې مسئله کې چې دده دپوهې له سطحې لوړه وه،
اوله سلطنت او سياست سره يې څه تړاونه درلود ديوه داسې لوړ ديني شخصيت په
خلاف دومره لوی گام پورته کړی چې دزرهاو انسانانودميني اوعقيدت مرکز و.

له دې مخکې دده دپلاراونیکه په زمانه کې شيخ محمدغوث گوالياري د
معراج دعوه کړې وه اودده له کبله دعلماءو په کړيوکې شوراونارامي وه. ^(۱) اوپه ده
باندې فتواوې لگول کيدې، خو نه همایون دده په خلاف څه وکړل اونه اکبرپه خپله
دجهانگیر په زمانه کې ډير مشائخ دوحدت الوجود وروستي حد " عينيت
اومساوات " ته رسيدلي و، اوپه ډاگه يې دهغه څرگندونه کوله، دده په زمانه کې
شيخ محب الله اله ابادي م ۱۰۵۸هـ په عربي کې د"التسوية" په نامه کتاب وليکه
اوپه فارسي کې يې دهغه شرحه وکړه خوجهانگیرپه دې تحقيقاتواونادرو ويناو څه
غرض ونه کړ، داخبره هم بايدله نظره ونه لوبړي چې دا شخړيز مکتوب ۱۱ (چې
ددې ټولوکيسواساس گرځول شوی) دحضرت خواجه په نامه په کال ۱۰۱۲هـ کې
ليکل شوی دی اودده بندې کيدل شپاړلس کاله وروسته په کال ۱۰۲۸هـ کې رامنځ
ته شوي دي زما په اندددې اصلي لامل داو چې حضرت مجددصاحب له سلطنتي
غړيواددرباري اميرانوسره خصوصي اړيکې پيداکړې وې اوددوی له ده سره ډيره
مينه وه چې ديوه داسې ځيرک واکمن او حکمران د وسوسې اوفکرمندي لپاره
کافي و چې هغه له خپل پلارڅخه بغاوت کړی و اوله زامنوسره يې د زور ازمایې
په نتيجه کې دسلطنت پلاز او تخت ترلاسه کړی و.

داهم شوني ده چې جهانگیردې په هغو اغيزمنواوولوله پارونکو ليکونو باندې

^(۱) دتفصيل لپاره دپروفيسر محمدمسعودصاحب کتاب " شاه محمدغوث گواليري " چاپ کراچي

خبرشوي وي چې حضرت مجددصاحب سلطنتي غړيوته دحالاتود سمولو اودحکومت داسلام حمايت او مرستې برابرولوپه لږکې ليکلی و. په دې سلطنتي غړيو اودرياري اميرانوکې خان اعظم او مرزاعزيزالدين، خان جهان خان لودهې، خان خانان مرزا عبدالرحيم اومرزا داراب شاه مل وو.^(۱) له مشائخوسره دعواموله زياتې مينې، دعاموخلکوجوع اويې هغوی باندې دخلکوله جمعه کيدلوڅخه مغل سلاطين هميشه په ويره کې و.

دمجددصاحب ستر خليفه حضرت سيدام بنوري له داول حالت سره مخامخ شوی و کله چې دی په کال ۱۰۵۲ هـ کې لاهورته ولاړ نولس زره سيدان، مشائخ او دمختلفوډلو عقيدتمند له ده سره ملگري و په دې مهال شاه جهان په لاهورکې و اوله ده څخه يې خطرې احساس کړې اوداسې اسباب يې ورته پيدا کړل چې هغه هند پريښود اوحرمينوته يې هجرت وکړ، غالباهمدالامل وچې جهانگيرکله دگواليار نظر بندي ختمه کړه له هغه وروسته يې هم داوږدې مودې لپاره په سفراوحضرکې حضرت مجدد صاحب له خپل لښکر سره وساته څووکولای شي له ده سره داميرانو اوسلطنتي غړيو داپړيکو نوعيت اوڅرنگوالی معلوم کړي. اوداوترلاسه کړي چې دی دسلطنت اواقتدارلپاره گواښ ندی او نه کوم مخالف عناصرله ده څخه گټه پورته کولای شي نوکله چې ده ته د حضرت مجددصاحب کړه وړه معلوم شول اوداې يې ترلاسه کړاودده اخلاص، للهيت، بي غرضي اولورمقام يې په خپلو سترگو مشاهده کړاوپوهه شوچې د دنيا عزت اوشوکت له خاوروسره هم برابرته بسولي نويه ازاده توگه يې ده ته په سرهندکې داوسيدلو اجازه ورکړه.

(۱) ددی نظرثانيدله دی څخه هم کيدای شى چې جهانگيرپه خپله په " ترک " کې ليکې چې دشيخ خلفاء په هره سيمه اوهرکلی کې تعين کړای شوی دی مخ ۲۷۲. داراز دهغه په نيولوکې دامصلحت هم دی چې: شورش عوام نيز فرو شود مخ ۲۷۳.

دگواليارپه كلا کې نظر بند کېدل

په هر صورت جهانگیر حضرت مجدد صاحب خپل ځای ته وروباله اودسره ند
حاکم ته یې تاکید وکړ چې څه ډول کیدای شي دی هورې ورولیږي. دی له خپلو
پنځو نږدې مریدانوسره یوځای روان شو باچا چې کله دده دراتگ خبر واوریده
نوخپل امیران یې دده هرکلي ته ورولیږل دخپل محل خواته یې خیمه ودروله
اود ملاقات لپاره یې دی دربار ته وروغوښت دی دربار ته ورغی او هغه غیر شرعي
اداب چې په دربار کې ترسره کیدل ده مراعت نه کړل، یوه خدای ناترسه درباري
باچا متوجه کړ او ورته یې وویل چې جلالتمابه! شیخ سلطنتي اداب مراعات نکړل
باچاله ده څخه د ادابو دنه مراعات کولو لامل پوښته ده ورته وویل: ماترن ورځې
پورې دخدای او رسول ښوولي اداب او احکام مراعات کړي دي او پابندی یې ماته
هغو پرته په نور وادابو زه نه پوهیږم، باچا په غصه شواو ورته یې وویل چې ماته
سجده وکړه^(۱) ده ورته وویل: ماله خدایه پرته بل چاته نه سجده کړې ده اونه یې
کوم باچا په دې سره په قهر شو اود گوالیارپه کلا کې دنظر بند کولو حکم یې وکړ^(۲)

له دې پېښې مخکې شاه جهان (چې له حضرت مجدد صاحب سره ډیر مخلص و) علامه افضل خان او خواجه مفتي عبدالرحمن د فقهې له کتابونو اودې پیغام سره
حضرت مجدد صاحب ته ورلیږلې وو چې د تحییې سجده د سلاطینو لپاره شته نوکه
ته سجده وکړې زه دې ضامن یم چې تاته به هیڅ تکلیف نه درکول کیږي ده ورته

(۱) دادرباری سجده د اکبر له زمانې څخه رواج وه او په شاهي ادابو کې شمارل کیده او اورنگ زیب هغه

ختمه کړه.

(۲) حضرات القدس مخ ۱۱۷.

وويل چې دا يواځې رخصت ده عزيمت دادی چې له خدايه پرته بل هيڅ شي ته بايد سجده ونشي^(۱) دنيولودا افسوسناکه پيښه په کال ۱۰۲۸هـ ددويمې خورپه کوم تاريخ کې رامنځ ته شوې وه ځکه جهانگير ددې مياشتې په پيښوکې ددې يادونه کړې ده، له بندي کيدلو وروسته دده حويلی، سرايونه، چينې باغ او کتابونه ضبط کړل شول، اودده متعلقين يې له هغه ځای څخه بل ځای ته انتقال کړل.^(۲)

دگواليارپه بندکې يوسفی سنت

دگواليارپه دې نظربندي کې الله پاک ډير حکمتونه اوديني گټې نغښتې وې دانظربندي دده دباطني ترقيواو دمقبوليت اومحبوبيت دزياتيدلولامل شو، دلته دې زنداني يوسف دکنعاني يوسف په خيرخپلوزندانې ملگروته ددعوت اوارشاد کارپه ډيرجوش سره پيل کړ اودستري کلاله منځ څخه دا اواز^(۱) يا صاحی السجن أرباب متفرقون خیرام الله الواحد القهار^(۲) په ډير شوق او احتشواوله کلاڅخه دباندې هم واوريدل شو، ويل کيږي چې څو زره نامسلمان بنديان دده ددعوت اوتبليغ په برکت په اسلام باندې مشرف شول اوپه سلگونو بنديانودده په صحبت سره لوړې درجې ترلاسه کړې

دډاکټر ارنلډ په کتاب (Preaching of islam) کې راغلي دي: دجهانگير باچا (۱۶۰۵ع = ۱۶۲۸ع) په زمانه کې دشيخ احمد مجدده نامه يوسني عالم چې دشيعی عقائدو په ردکې ډير مشهورو، شيعه و چې په دې وخت کې په دربار کې ډير رسوخ درلود، دغوخلکو په څه بهانه سره دی بندي کړ اودوه کاله بندي و په دې

(۱) حضرات القدس مخ ۱۱۶.

(۲) تزک جهانگيري مخونه ۲۷۲ = ۲۷۳ اومکتوب ۲ دريم دفتر.

موده کې هغه دخپلوزنداني ملگرو په سلهاو بت پرست د ځان تابع وگرځول. (مخ / ۱۴۲ دریم چاپ) داراز په انسائکلو پیدیا ف ریلیجن اینډ ایتھکس Encyclopedia of Religion and Ethics (دمذهب او اخلاقو دائرةالمعارف) کې داسلام د تبلیغ په اړه راغلي: په هند کې په اوولسمه پېړۍ کې یو عالم چې شیخ احمد مجددنومیده اوپه ناحقه بندي کړل شوی و دده په اړه په روایت کې راځي چې ده خپل څومره بت پرست زنداني ملگري مسلمان کړي وو. (۱) اتم ټوک مخ ۷۴۸.

په بنديخانه کې نعمتونه اوخوندونه

دگواليارد بنديخانې په دې څوورځنۍ میلستیاکې په مجددصاحب باندې دالهي انعاماتو بارانونه اوریدل په دې کې ده باطني ترقیات، رېښتوني شکستګي اودارامي خوندترلاسه کړ اوپه دې خلوت کې یې دجلوت نعمتونه بیاموندل دانعمتونه اوخوندونه ده په هغولیکونوکې چې دخپلو خاصومریدانو په نومونو یې لیکلي دي دتحدیث بالنعمت په توګه په ډیرخوندسره بیان کړي دي دگواليارله کلا څخه یې دمیرمحمدنعمان په نامه یولیک لیکلي دي په هغه کې لیکي: که یواځې دخدای ﷻ په فضل سره دالهي فیوضاتواو وارداتو تسلسل اودهغه دلامتناهي انعاماتو او ورکړو پرله پسې ښکاره کیدل په دې محنت کده کې زماپه خیرله کمزوري انسان سره نه وای نونږدې وه چې خبره به د ناامیدي حده رسیدلې وه اود امیدمزي به پرې شوی و هغه خدای ﷻ لره ښاء ده چې په عین مصیبت کې یې عافیت راپه برخه کړ اوپه ظلم اوجفاکې یې عزتمن کړم په ربړو اوستونزوکې یې په مااحسان وکړ اوپه راحت اومصیبت کې یې دشکر تونق راکړ اود انبیاءو علیهم

(۱) دمولانا عبدالماجددربادی له مضمون "حدیث مجددالف ثانی داروپایانویه نظرکې" څخه الفرقان. مجدد نمبر کال ۱۳۵۷ هـ

الصلاة والسلام په پيروي کونکو، اولياء کراموپه پله تلونکو اوله علماو اونيکو خلکو سره په محبت کونکو کې يې شمار کړم، هغه خدای ﷺ دې لومړۍ په انبياء کرامو باندې رحمتونه نازل کړي او بيا دهغوی په پيروانو باندې " (۱)

معلومېږي چې کله حضرت مجدد صاحب د باچاپه حکم بندي شواو دا خبره عامه شوه نو په دې باندې ډول ډول تبصرې پيل شوې خلکو حاشيې اولمن ليکونه پرې وکښل او ډول ډول نظريات بيانيدل، مريدان او ملگري يې طبعاً پرې خواشيني شول دې تنقيد او د خلکو ملامتي ته نغوته کوي او يوه بل مخلص شيخ بديع الدين ته له بنديخاني څخه ليکې: کله چې دافقيردې کلاته راوړسیده نو په لومړي حالاتو کې دامحسوسيدله چې دخلکود ملامتي انوار له ښارونو او کليو څخه د نوراني وريځوپه څير پرله پسې رارسېږي اوزما خبره له ټيټ والي څخه د لوړوالي په لور وږي، په کلونو کې زماد تربيت جمال منزلونه سرته ورسيدل اوس د تربيت جلال مسافت پای ته رسوم نو تاسو د صبر په مقام بلکې درضا په مقام کې اوسئ (۲)

حضرت مجدد صاحب به له بنديخاني څخه خپلوزامنوته د صبر او تسکين، شکر او رضا هدايت کاوه او هغوی ته به يې ټينگار کاوه چې خدای ﷺ ته توجه کوي په دعا، مناجات، ذکر، تلاوت او د ماسوی الله نفی کې بوخت اوسي او خپلوزده کړوته ځير اوسئ (۳) له ځينې رواياتو څخه معلومېږي چې دمجدد صاحب دې بيخايه بندي کيدلو د سمو عقيدويه اميرانو او سلطنتي غړيو باندې بداغيږ وکړ په ځينې سيمو کې

(۱) مکتوب ۵ دويم دفتر شپږمه برخه اردو ژباړه د مولانا عبدالشکور له مضمون "امام رباني" څخه اخيستل شوي.

(۲) مکتوب ۶ دريم دفتر شپږمه برخه.

(۳) مکتوب ۲ دريم دفتر شپږمه برخه بنام حضرت خواجه محمد سعيد و خواجه محمد معصوم.

گډوډي اودانتشارنښې هم څرگندې شوې.^(۱) عبدالرحيم خان خانان، خان اعظم، سيد صدر جهان، خان جهان لودهې اونور د جهانگير په دې اقدام سره خپه شوی وو ددې شورش اوانتشار زيات شهادتونه په معاصرتاريخ کې نشته اودا باوري نده چې ددې به دمجدد صاحب له بندي کيدلوسره څومره تړاو وپه هرصورت (چې په څه وجه و)^(۲) باچا په دې اقدام پښيमानه و اويايې دومره موده بندي کيدل کافي وبلل دده د ملاقات ليوالتيا يې ښکاره کړه او ور وې غوښت، حضرت مجدد صاحب پوره يوکال د گوالياريه کلا کې و اوپه وروستۍ خور کال ۱۰۲۹ هـ کې له بنديخاني څخه خلاص شو.

له باچا او شاهي لښکر سره ملگرتيا او دهغه ديني اغيزي

حضرت مجددصاحب په ډير عزت او احترام سره له کلاڅخه راووت درې ورځې په سرهند کې و بيا شاهي لښکرځای اگري ته ولاړ، ولي عهد شهزاده خرم او صدر اعظم دده هرکلی وکړ خوباچا حکم وکړ چې ته به څو ورځې زمونږ په لښکر کې اوسې، اوده ورسره ومنله په دې ملگرتيا سره باچا اولښکر ته ډيره گټه ورسیده جهانگير په خپل "تزک" کې ليکلي دي چې ماخپله چپنه او زر روپۍ ورکړې اوله مونږ سره داوسيدلوياخپل ځای ته دتگ اختيار مې ورکړخوډه زمونږ ملگرتيا غوره کړه، حضرت مجددصاحب دلښکر دملگرتيا اودهغه دگټو او برکاتوپه اړه خپلو

(۱) په دی اړه دمهابت خان د بغاوت حواله هم ورکول کيږي خو په ياد لری چې دمهابت خان د بغاوت پيښه په کال ۱۰۳۵ هـ کې شوی ده چې د حضرت مجددصاحب دخلاصون څلور پنځه کاله تير شوی و اوده له دی فانی نړۍ څخه سترگی پټی کړی وی.

(۲) ويل کيږي چې باچانسی عليه السلام په خوب کې په داسی حالت کې وليد چې هغه صلی الله عليه وسلم دتاسف په ډول خپلی گوتی مبارکې په غاښونو کې ټينگی نيولی وی اوده ته وايي: جهانگير انا څومره لوی شخص بندي کړی دی.

زامنوته ليکلي چې داډول بې اختياره اوبې رغېته اوسيدل غنيمت بولم او ددې وخت يوه گړی وخت دنوروځايونوله ډيرو وختونوڅخه ښه بولم.^(۱)

په يوه بل مکتوب کې ليکي: الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى. زمونږ دلوري حالات دحداوثناء وړدي، عجيبه اوناډرمجلسونه کيږي او تيريږي د الله پاک په مرسته په ديني چارواواسلامي اصولوکې په دې خبروکې دسر دوښسته هومره سستي هم نه کيږي دالله تعالی په توفيق سره په دې مجلسونوکې هغه خبرې بيانېږي چې هغه په خاصوڅلوتونو اومجلسونوکې بيانېږي که ديوه مجلس حال ليکل وغواړم نودهغه لپاره يودفتر په کاردي.^(۲)

په هغه وخت کې ديوه شاهي مجلس په اړه په يوه بل مکتوب کې ليکي: د گرانو زامنوليک راورسيده دخداي ﷺ حمددی چې روغ اوخوشحاله ياست يوه تازه پيښه چې نن رامنځته شوې درته ليکم، ښه يې واورئ نن د شنبې په شپه شاهي مجلس ته تللی وم دشپې يوه برخه تيره شوې وه چې راستون شوم او درې سپاري قران مجيدمې له حافظ څخه واوریده له دويمې برخې څخه زياته برخه شپه تيره شوې وه چې خوب راغی.^(۳) په يوه بل مکتوب کې چې خواجه حسام الدين ته يې ليکلی ليکي: اشنايان ملگري چې راسره دي له هغو ټولوسره ډيرنږدې يو اود هغو حالات مخ په ترقي روان دي ددوی له کبله دا نظامي ځای يوه خانقاه گرځيدلي ده.^(۴)

(۱) مکتوب ۴۳ دريم دفتر.

(۲) مکتوب ۱۰۶ دريم دفتر.

(۳) مکتوب ۷۸ دريم دفتر دليکونوژباړی دمولا ناسيدوزارحسين له کتاب "حضرت مجددالف ثاني"

څخه اخيستل شوی دی.

(۴) مکتوب ۷۲ دريم دفتر.

له شاهي لښکر سره لاهور ته ورسیده له هغه ځایه یې سرهند ته کوچ وکړه سرهند کې حضرت مجدد صاحب باچاته میل مستیا وکړه مجدد صاحب غوښتل چې په سرهند کې پاتې شي خو باچا دده بیلیدل نه غوښتل له هغه ځایه دهلي ته روان شول له دهلي څخه بنارس ته اوبیا اجمیر کې دیره شول.

په جهانگیر باندې اغیز

په ځینی هغو کتابونو کې چې په اوس وخت کې دمجدد صاحب په حالاتو لیکل شوي دي؛ راغلي دي چې دجهانگیر له حضرت مجدد صاحب سره دیره مینه وه او بیعت یې ورسره کړې و خوددې خبرې څه مستند تاریخي ثبوت نشته. په "تزک" کې چې جهانگیر څو ځایه په څه ډول دحضرت مجدد صاحب یادونه کړې ده، له هغه څخه هم ددې خبرې تصدیق نشي کیدای هغه په سلطاني نشه کې څومره مست و اودهغه دلیکنی انداز هم شاهانه ده، هغه په داسې انداز کې دخپل شیخ یادونه نه ده کړې چې له هغه څخه دده احترام معلوم شي.

پروفیسر فرمان هم په خپل کتاب کې مخونه ۳۵-۳۶ د انظر خرگند کړی چې د جهانگیر بیعت ندی ثابت شوی او په ده کې څه لوی تغیر نه و راغلی، ځینی لرغونو سوانح لیکونکو هم نه دجهانگیر دبیعت یادونه کړې ده نه د شاهجهان، خوله دې څخه انکار نشي کیدای چې جهانگیر دده له ملګرتیا څخه ګټه پورته کړې وه په ده کې دیني رجحان پیدا شوی و، ړنگ جوماتونه یې بیاودان کړي و او په مفتوحه سیمو کې یې ددیني مدرسو له جوړولو سره دلچسپي ښکاره کړې وه، په کال ۱۰۳۱ هـ کې دکانګر کلا دفتح کولو په مهال چې په څه ډول ده خپل اسلامیت

ښکاره کړې و او هلته يې اسلامي شعائر اجرا کړي و^(۱) له هغه څخه هم دده د تبديلي اوديني ترقي پته لگيږي چې هغه دمجدد صاحب دملگرتيا له برکته بلل کيږي .

د مرگ نږديوالي او هغه ته تياري

خواجه محمد کشمي ليکې چې ۱۰۳۲ هـ کال واوده په اجمير کې تشریف درلود او ويې ويل چې داڅرته دسفر ورځې رانږدې شوي دي، خپلوزامنوته يې چې په هغه وخت کې په سرهند کې وو په يوه ليک کې وليکل ايام انقراض عمر نزديک وفرزدان دور؛ " د عمر ورځې په ختميدو دي او زامن ليرې دي، زامنوته يې چې داليک ورسیده نواجميرته ورغلل يوه ورځ يې په خلوت کې خپلودواړو زامنو(خواجه محمد سعيد اوخواجه محمد معصوم) ته وفرمايل: زه اوس له دنيا سره څه دلچسپي نلرم او نه څه التفات ورته کوم اوس دهغه عالم فکر غالب دی اود سفر ورځې نږدې دي.^(۲)

حضرت مجدد صاحب چې له لښکر څخه بيرته راستون شونوپه سرهند کې لس مياشتې اوا ته يا نه ورځې واوسیده،^(۳) کله چې له اجمير څخه سرهند ته راستون شونو هلته يې ټول تعلقات ختم کړل اويواځې به اوسیده يواځې له زامنواوڅو خاصو خادمانو پرته بل چاته يې دورتگ اجازه نه ورکوله له پنځو لمنځونو او جمعي پرته د بل شی لپاره به بهرته نه ووت ټول وخت به يې په ذکر، استغفار، ظاهري اوباطني بوختيا کې تيراوه اود^۱ وتبتل اليه تبتلا^۲ له ټولو څخه پريکون غوره کړه اود هغه ښه تفسير و .

(۱) ترک جهانگيري مخ ۳۴ وگورۍ اود تفصيل لپاره يې اووم باب وگورۍ .

(۲) زبدة المقامات مخ ۲۸۲ .

(۳) حضرت مجدد اود هغه ناقدین مخونه ۱۶۴ = ۱۶۵ .

دذي الحجى دمياشتې په منځ کې يې دسینه تنگي تکليف زيات شو، ژړا غلبه پرې وکړه کله به يې چې ضعف زيات شونو " اللهم الرفیق الاعلیٰ " به يې په ژبه جاري شول په دې وخت کې يې يوڅه صحت پيدا کړ غمښلو او ټپي زړونوڅه ډاډ ترلاسه کړ. په دې حالت کې به يې ويل: د ضعف د شدت په مهال مې هغه لذت اوخوند احساس کاوه چې دصحت په دې څو ورځو کې يې پته نه لگيږي، په دې حالت کې يې زياتې صدقې اوخيراتونه کول دمحرّم په دولسمه يې وفرمايل: ماته ويل شوي چې په پنځه څلويښت ورځو کې دننه به ته له دې نړۍ څخه اخرت ته سفر وکړې اوماته دخپل قبرځای هم رابښول شوی دی. يوه ورځ زامنو وليد چې ډيريې ژړل هغوی دسبب پوښتنه ځينې وکړه ده ورته وويل چې د وصال شوق مې ژړوي. زامنو يې ورته وويل چې دمعمول په خلاف له مونږ سره مينه اوڅه التفات نه کوي ولي؟ ده ورته وويل: دالله پاک ذات له تاسوڅخه ډير راته گران دی.

دصفرپه درويشتم يې خادمانوناوخپلوانوته وويل: نن څلويښت ورځې پوره شوي گورو به چې په دې اوو اتو ورځو کې څه پيښيږي؟ له دې وروسته يې دالله پاک ﷻ دډيرو مهربانيو اوزياتونعمتونويادوونه وکړه دصفرپه درويشتم ۲۳ يې خپل ټول پوښاک اوجامې په خادمانو تقسيم کړې څرنگه يې چې په بدن باندې تودې جامې نه وې نو يخ اغيز پرې وکړاودويم ځل يې تبه شوه^(۱) څرنگه چې د رسول الله ﷺ مبارک مزاج له ليرځنډروغتياوروسته بيا ناروغه شوی و ده هم هغه سنت پوره کړه او ورته معامله ورسره وشوه، ددې ضعف په حالت کې عالي علوم پرې اوريدل زوی يې خواجه محمدسعیدعرض وکړ چې ته نشې کولای په دې کمزوري کې

(۱) غالبا داندونمبرمياشت وه ځکه دی د دسمبرپه مياشت کې وفات شوی و په دی سيمه کې په دی

مياشت کې يخ وی

خبرې وکړې ددې حقائقو او معارفو بيانول بل وخت ته پرېږده! ده ورته وويل خوږه زويه! اوس وخت له کومه شي چې دامضامين بل وخت ته پرېږدو؟

د کمزوري په دې ورځو کې يې هم د جمعې لمونځ قضاء نکړ يواځې د ژوند په اخري څلور وېنځو ورځو کې څه ويل ياد چا خبرې اوريدل ونکړای شول خوږه دعا گانو، ماثوراتو او اورادو، ذکر او مراقبه کې يې څه نقصان نه راغی، د شريعت او طريقت په ادابو او احکامو کې يې يوه گړۍ هم سستې ونکړه يوه شپه دشپې په وروستۍ دريمه برخه کې ولاړ شو او اودس يې وکړه ولاړه يې تهجد وکړ او ويې ويل دا زما اخري تهجد لمونځ دی او همداسې وشول بيا يې د تهجد لمونځ ونکړ. له وفات نه لږ مخکې داستغراق غلبه پرې راغله زامنويې ورته وويل چې دا استغراق اوبيهوښې د کمزوري له کبله ده او که استغراق دی؟ ده ورته وويل چې داستغراق له کبله ځکه څه حقائق او معاملات مې په مخکې دي.

ددې کم زوري اوسختې ناروغي په حالت کې به يې هم دستود پيروي، له بدعت څخه ځان ساتلو او د ذکر او مراقبې د دوام وصيت کاوه او ويل به يې چې سنت په غاښونو باندې ټينگ ونيسی، ده وويل چې رسول الله ﷺ له "الدين النصيحة" سره سم دامت په خير غوښتنه او صلاح کې هيڅ سستي نده کړې، د دين له معتبرو کتابونو څخه د پوره متابعت لاره تر لاسه کړې او له هغې څخه يوې اوبلې خواته مه کيږئ. او ويې ويل چې زما په تجهيز او تکفين کې د سنت پوره پيروي وکړی او يو سنت هم بايد پرې نږدی، خپلې محترمې ميرمنې ته يې وويل چې معلومېږي داسې چې زما مرگ به له تامخکې وي نو بيا زما کفن ستاد مهر له پيسو څخه تيار کړه او دا يې هم وويل چې زما قبر په يوه نامعلوم ځای کې جوړ کړئ زامنويې ورته

وویل چې تاخومخکې وصیت کړې وچې زمونږ دمشر ورورخواجه محمدصادق^(۱) خواته دې دفن کړو او اوس بل څه وایې. ده ورته وویل چې هوکې هغه مهال له ما سره هماغسې مینه وه کله یې چې خپل زامن چوپ اوشکمن ورته ښکاره شول نو ویې ویل: که داسې نه شئ کولای نوله ښارڅخه دباندې دمحترم پلارخواته اویامې په باغ کې یوځای دفن کړئ، اوبل داچې زماقبربه خام پریږدی خو په کمو ورځو کې دهغه ښه هم پاتې نه شي، په دې سره هم زامن فکرمن ورته ښکاره شول نو ورته مسکې شواو ویې ویل: ستاسوڅوښه چې کوم ځای مناسب درته ښکارېږي هماغه مې دفن کړئ.

دسه شنبې شپه اودصفرالمظفراوويشتمه نیټه وه چې سباورځ یې داخرت سفر و هغوځادمانوته(چې شپې یې روڼې ورسره تیرې کړې وې اوزیات خدمتونه یې کړي و) یې وویل: تاسو زماډیر خدمت وکړیس یوه شپه تکلیف نور هم شته اوبیا به خلاص شئ! د شپې په اخر کې یې وویل (اصبح لیل) شپې یو ډول سباکړه چې کله ورځ راغله دخاښت په مهال یې دبولو لپاره طشت راوغوښت چې هغه یې راوړ نوښکه نه وه پکې دڅاڅکوورلگیدلو له کبله یې هغه واپس کړ چاورته وویل چې حکیم ته به قاروره وروښو ده ورته وویل زه اودس نه ماتوم مایه بستره څملوی. ګواکې ده ته معلومه شوی وه چې اوس څه ځنډ وروسته له دې نړۍ څخه کوچ کیدونکې دی اود اوداسه وخت نشته چې کله یې په بستره څملاوه نوله سنت طریقي سره سم له ښي مخ لاندې یې لاس گینوداوپه ذکر بوخت شو زامنو یې چې دسه تیزوالی ولید نو پوښتنه یې ځنې وکړه چې مبارک مزاج دې څنگه دی؟ ده ورته وویل: زه ښه یم! اوویې ویل ماچې دوه رکعتو لمونځ وکړهغه کافي دی له

^(۱) دحضرت مجددصاحب مشر زوی دی چې دلمړي خور "ربیع الاول" په نهمه کال ۱۰۲۵ هـ کې وفات شوی دی.

دې وروسته يې دخداى د نامه له ذکرڅخه پرته بله هيڅ خبره ونه کړه يوه گړۍ وروسته يې روح پوکړه، داپېښه دشنبې د ورځې په څانگه مهال اته ويشتم دصفر کال ۱۰۳۴هـ کې رامنځته شوه ^(۱) دصفرهغه مياشت دنه ويشت ورځووه په راتلونکې ورځ کې ربیع الاول پيل کيدونکې وه چې مبارک روح يې له عنصري قفس څخه دخپل ځای په لوري الوت وکړ: **يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً** په دې وخت کې يې عمر شريف دره شپيته ۶۳ کاله و. ^(۲)

چې کله دغسل لپاره راوړل شونوخلکووليدچې ده دلمانځه دقيام په طريقه لاسونه ايښي ودچپ لاس مړونديې دښي لاس دغټې اوکوچنۍ گوتوپه حلقه کې نيولۍ وزامنو يې له مړينې وروسته لاسونه سره پرانيستي ووخوله غسل څخه وروسته بياخلکووليد چې دلمانځه په طريقه يې مبارک لاسونه له مخکيني هېڅ سره سم لاندې ايښي وو اوداحالت يې تراخړه پورې وپه کتلو سره داسې ښکاريدده لکه موسکۍ چې وي گواکې: هم چنان زى که وقت رفتن تو — همه گريان شوند تو خندان.

لاسونه يې څوځله پرانستل شول خوياباه په خپله دلمانځه په طريقه سره ورغلل تجهيز او تکفين يې له سنت طريقې سره سم ترسره شول مشر زوى خواجه محمدسعيد يې دجنازې لمونځ اداکړ اومبارک بدن يې اخري ارام ځای ته ورسول شو. **إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ** ^(۳)

^(۱) چې له لسم دسمبر کال ۱۶۲۴ع سر سمون خورۍ "حضرت مجدد اوران کې ناقدین"
^(۲) دمولا نازيدابوالحسن له تحقيق سره سم په قمري حساب دده عمر شريف دوه شپيته کاله څلور مياشتې اوڅوارلس ورځې کيږي اوپه شمسی حساب سره شپيته کاله شپږ مياشتې اوپنځه ورځې کيږي "حضرت مجدد اوران کې ناقدین مخ ۲۲"
^(۳) دزبدة المقامات مخونه ۲۵۶ — ۳۰۰ خلاصه.

د حضرت مجدد صاحب عادات او خوبونه

خواجہ محمد هاشم کشمي د حضرت مجدد صاحب په خدمت کې دهغه د ژوند په وروستيو دريو کلونو کې په سفر او حضر کې له هغه سره و ده د حضرت مجدد صاحب عادات او خوبونه په تفصيل سره ليکلي دي^(۱) چې دلته دهغو غورچني را اخلو او د مولانا بدرالدين سرهندي کتاب (حضرات القدس) څخه مويوڅه پرې ورزيات کړي دي^(۲).

له حضرت مجدد صاحب څخه څو ځله اوريدل شوي چې ويل يې زمونږ عمل او کونښن به څه شی وي څه چې دي هغه ټول دخدای ﷻ فضل دی. که يوڅه دي هغه د سيد الاولين والاخرين ﷺ متابعت دی چې په هغه پورې ټول کارونه ترلي بولم، الله پاک چې کلي او جزني څه راکړي دي هغه دده د پيروي او متابعت له لارې څخه دی اوله څه څخه چې بې برخې شوی يم هغه يواځې د بشري کمزوري له کبله په پوره پيروي کې دنقص له امله دي. يوه ورځ يې وويل چې يو وخت دطبعي اړتياځای ته ننوتلم نوسهوا ښی. پښه راڅخه مخکې شوه په دې ورځ له ډيرو حالاتو څخه بې برخې پاتې شوم. يوه ورځ يې صالح ختلانی ته وويل چې زماله کڅوړې څخه لير لونگ راواخله! هغه ولاړ شپږ لونگ يې راوړل ده چې وليدل نوپه ماينجنه لهجه يې وويل زمونږ صوفي تراوسه په دې هم ندی خبرچې په حديث کې راځي: الله وتر يحب الوتر، د وتر رعايت مستحب دی په مستحبو خلک څه پوهيږي که دنيا و اخرت دواړه ديوه داسې عمل په بدل کې ورکړل شي چې هغه الله ته خوښ وي نو دابده خبره نده. يو خادم وايي چې ماله شيخ محمد بن فضل الله قدس سره څخه پوښتنه وکړه چې تايه سرهنديکې څه وليدل يوڅه يې مونږ ته هم بيان کړه! ده وويل

(۱) د زبدة المقامات مخونه ۱۹۲-۲۱۵ پورې وگورئ

(۲) د حضرت القدس عبارت د اوينو په منځ کې ليکل شوي دي او دهغه دمخونوحواله ورکړل شوي ده اوله دې پرته نور مضمون له زبدة المقامات څخه راخيستل شوي دي.

چې زه پوندبه څه ووينم خودومره مې وليدل چې دستواداب اود هغو په کوچنکو خبروکې يې يوه یرکوچنی شی هم ندی ورڅخه پاتې شوی، بل څوک دومره اهتمام نشي کولای. یوبل حاضرېاش وايي: ددې حضراتو باطني احوال زمونږ له ادراک څخه لوړ دی خو دومره ويلای شم چې دحضرت مجددصاحب حالات مې وليدل نود پخوانيو اولياو په حالانو (چې په کنابونوکې ليکلي دي) مې يقين راغی اوراته معلومه شوه چې په هغوکې مبالغه نه وه بلکې دامې احساس کړه چې ليکونکو کم ليکلي دي ټوله ورځ به يې په دې بوختياکې تيريده، يوبل خاص خادم (چې داوداسه، جاينماز او عبادتو خدمت يې په غاړه و) وايي: يواځې دغرمې دخوب اودشپې په دوم ثلث کې به زه يوڅه اوزگاريدم خپلو خادمانو او ملگرو ته به يې دداني ذکر، حضوراومراقبي تاکيدکاوه او ويل به يې چې دا دنيا دکارځای ده اوداخرت کرونده ده. باطني حضورله ادابو اوظاهري اعمالوسره يوځای لری، دحضرت رسول الله ﷺ پښې مبارکې به له زيات عبادت څخه وپرسيدلې داپه داسې حال کې چې دې دخداي ﷻ محبوب اودلوړې مرتبې خاوندو.

که څه هم حضرت مجددصاحب ته فقهي مسائل معلوم واوپه اصول فقه کې يې تامه ملکه لرله خواحتياطا به يې په مسائلوپسې معتبرکتابونه کتل اوپه سفر اوحضر کې به ورسره وو. په هغه مسئله به يې عمل کاوه چې مفتی به به وه اوسترو فقهاوبه ترجيح ورکړې وه، زيات وخت به يې امامت په خپله کاوه اوددې حکمت يې وه ورځ دا ووايه چې دشافعيه اومالکيه علماو په نزد دفاتحې له ويلو پرته لمونځ نه کيږي له دې کبله هغوی په امام پسې له شاه هم فاتحه وايي اوديرخرگندحدثونه هم به دې دلالت کوی خوزمونږ دامام ابوحنيفه په نزد د مقتدي لپاره فاتحه ويل ندي روا اودجمهوروحنفي فقهاو هم دامذهب دی څرنگه

چې زه کونښن کوم خو په ټولومذاهبو عمل وکړم نو ددې لپاره اسانه لا ره داده چې په خپله امامت وکړم.^(۱)

په گرمي اويخني ، سفراو حضرکې دده عادت و چې زيات وخت به دشبې په وروستي نيمايي کې اوکله په اخري ثلث کې له بسترې څخه راپورته شويه حديثو کې چې ددې وخت کومې دعاگانې راغلي دي هغه به يې ويلې په ډير احتياط او اهتمام سره به يې په مکمله توگه اودس وکړ ټولو اندامونو ته به يې په پوره توگه اوبه ورسولې بل چاته به يې اجازه نه ورکوله چې اوبه ورواچوي داوداسه په مهال به يې مخ قبلې ته و خوچې پښې مبارکې به يې وينځلې نو مخ به يې شمال يا جنوب ته کړ ، مسواک به يې په ډيره پابندي سره واهه اوپه حديثوکې چې کومې دعاوې راغلي دي هغه به يې ويلې بيا به يې په ډير ډاډ حضوراواوږده قرائت سره نفل کول له نفل وروسته به په ډيره خشوع او استغراق سره په مراقبه بوخت شو ، له سهار څخه لير مخکې به له سنت سر مطابق ليرکې ويده شواودصبح صادق له ختلو مخکې به پورته شوتازه اودس به يې وکړ ، دسهارسنت به يې په خپله خونه کې وکړه دسنتواو فرضوپه منځ کې يې په پټه توگه سبحان الله وحمدده سبحان الله العظيم ويل .

دسهارلمونځ به يې په اخري تياره " غلس " کې کاوه خودغلس اواسفاريه دواړو مذهبو باندي عمل وشي په خپله به يې امامت کاوه اودسهاريه لمانځه کې به يې طوال مفصل^(۲) (لکه په حديث سره چې ثابت دي) ويل^(۳) ، دسهارله لمانځه وروسته د اشراق تروخته پورې به يې حلقه جوړه وه بيا به يې په اشراق اوږده نفل

(۱) خواجه محمد هاشم کشمي په دې فصل کې بل ځای ليکي : ده به په امام پسي هم فاتحه ويله اويابي

ښه گڼله . مخ ۲۰۹ .

(۲) له سورة الحجرات څخه تر سورة البروج پورې سورتونه طوال مفصل بولي

(۳) حضرات القدس مخ ۸۲ .

و کړل تسبیحات او ماثوري دعاگانې به یې وویلې او کور ته به یې تشریف یووړ، د کوروالو او خپلوانو پوښتنه به یې وکړه اوله ژوند سره اړوندو ورځنیو چارو په اړه به یې هدايات وکړل بیا به خلوت ته ولاړ او په پوره توجه سره به د قران کریم په تلاوت بوخت شو له تلاوته وروسته به یې مريدان وروغوښتل دهغو حالات به یې کتل او هدايات به یې فرمايل په دې مهال به یې ډیر نږدې ملگري وروغوښتل مضامين او علوم خاصه به یې ورته ويل او توجه به یې ورته کوله او هغه به یې له خپلو حالاتو او کیفیاتو څخه خبراوه. اوده به د لوړ همتي، د سنت د پیروي، د ذکر حضور دوام او خپل حال پتولو تاکید ورته کاوه.

د لا اله الا الله محمد رسول الله د عظمت بیانولوپه ترڅ کې یې ویل چې ټول مخلوقات ددې کلمې په مقابله کې دومره حیثیت هم نه لري لکه د لوی سمندریه مقابله کې یو څاڅکی خپلو خادمانو او ناستو خلکو ته به یې د فقهې په مطالعه باندې ټینګار کاوه او هغوی به یې هڅول چې له علماو څخه د شرعي احکامو تحقیق وکړي، ده به ویل: په کشف کې داسې لیدل کیږي چې ټوله نړۍ د بدعاتو په تیاره گرداب کې ډوبه ده اود سنت رڼا درنا کوونکې کوچنۍ ژوې په خیر پکې ښکاري له غیبت اود مسلمانانو له عیبونو څخه یې په کلکه سره ځان ساته خادماني یې هم دده احترام او ویری له کبله دده په مخکې د چاغیبت نشوای کولای خپل حالات او کیفیات به یې خورا پټ ساتل ماددو کلونوپه موده کې یواځې درې څلور ځله داسې لیدلي چې داوښکو څو څاڅکي یې په مبارک مخ رغیدل، د عالي مضامینو د بیانولوپه مهال مې درې څلور ځله داسې لیدلي چې مخ اوسترګی به یې سرې وې د څښتن له لمانځه وروسته د ضحوة الکبریٰ^(۱) په مهال به کورته ولاړ اوله

(۱) د صبح صادق اول لمړیدلو پوره منځني وخت ته ضحوة الکبریٰ وايي (نصف النهار الشرعی هو الضحوة الکبریٰ) شامی لومړی ټوک مخ / ۲۴۸.

کوروالوسره به یې ډوډی خوړله ، زامنو یا خپلوانو به یې چې څه تیار کړي وهغه به یې ورته وړاندې کول، زامن یا خادمان که به یې کوم یو نه وو نودهغه برخه به یې ورته گوښې کړه "دخوراک په مهال به یې نورو ته ست کاوه او زیات وخت به یې دنورو په غمخوري کې تیراوه کله خوبه هسې معدولې خوراک وکړ او داسې به بریښیده چې د ډوډی خوراک یې موخه نده بلکې یواځې د سنت د پیروي لپاره یوڅو نوړی خوري، ^(۱) دژوند په وروستیو شپو کې یې چې کله یواځیتوب غوره کړ او روژه به یې وه نو ډوډی به یې هم په هغه خلوت کې خوړه لکه څرنګه چې عام رواج دی له ډوډی وروسته یې دعانه کوله ځکه چې په صحي حدیثو کې نده راغلي له فرضو وروسته یې هم فاتحه نه ویله لکه ځینې مشايخ یې چې وایې:

دغرمې له ډوډی وروسته به یې له سنت سره سم قیلوله اودغرمې خوب کاوه موذن به د ماسپښین په لومړي وخت کې اذان وکړ ده به له اوداسه وروسته د زوال سنت وکړل د ماسپښین له لمانځه وروسته به یې له کوم حافظ څخه یوه سپاره یا کم اوزیات تلاوت اوريدله او که درس به و نوهغه به یې وایه، دماز دیګر لمونځ به یې هم له مثلینو وروسته په اول وخت کې ادا کاوه دماز دیګر له لمانځه وروسته تر لمرلویدو پورې به له مریدانو او خادمانوسره په مراقبه بوخت وو اود هغوی باطني کیفیاتوته به متوجه و دماښام له سنتو وروسته به یې کله څلور رکعته او کله شپږ رکعته اوابین کول د ماخستن لمونځ به یې دسپین شفق له زواله وروسته سمدستي کاوه دتروپه دعا، قنوت کې به یې داحنافواوشوافعودواړه دعاګانې ګډي ویلي له وترو وروسته به یې دوه رکعته کله په ناسته او کله په ولاړه کول دغرمې وروستیو شپو کې به یې داده رکعتونه کله کله کول. له وترو وروسته دوه متعارفې سجدي به یې نه کولې.

درمضان په اخر لسو شپو کې به یې اعتکاف کاوه دماخستن او وترو له لمانځه

وروسته به دستي دارام لپاره ځملاست اوپه ماثورودعاگانوبه بوخت شو، درود شريف به يې ډيرزيات وايه په ځانگړي توگه دجمعي په شپه او ورځ، د دوشنبې په شپه او ورځ دتلاوت په مهال به يې له مبارکې څيرې اودتلاوت له اندازې اوريدونکو داسې محسوسوله چې دقراني اسرارو او د ايتونودبرکاتوفيضان پرې اورېږي، په لمانځه اوله لمانځه بهرېه يې چې دخوف ايتونه ويل يا هغه ايتونه چې تعجب اواستفهام پکې راغلي نودهغواندازاولهجه به پيدا کيدله په لمانځه کې به يې دټولوستنو، مندوباتو اودابورعايت کاوه د تحية الوضوء اوتحية المسجد اهتمام به يې هم کاوه له تراويحوپرته نورنفل يې په جمع سره نه کول خلک به يې دعاشورا اوشب قدر په شپوکې په جمع نفل کولوڅخه منع کول، دناروغانوبوبستننه به يې کوله اوپه دې موقع چې کومې دعاوې راغلي دي هغه به يې ويلې دقبرونوزيارت به يې هم کاوه، ځينې ديني کتابونه يې هم تدريس کول لکه: تفسير بضاوي، صحيح البخاري، مشکوة المصابيح، ځينې فقهي، اصولي اوکلامي کتابونه لکه: هدايه، بزدوي، مواقف اودتصوفو عوارف العوارف.

خوپه دې کې به يې بحث اومباحثه اوډيرې خبرې نه کولې دعمرپه اخروشپوکې يې تدريسي بوختياکمه شوه طالبانوته به يې داسې خبروښارونه کيې تاکيدکاوه اودعلم زده کړه يې له سلوک اوطريقې څخه يې مخکې ضروري بلله. زيات حمد اواستغفاريه يې وايه اوپه يوه کوچني نعمت به يې زيات شکراداكاوه، دروژې به يې ډيراهتمام کاوه، له درې ځلې به يې کم قرانکريم نه ختماوه، په خپله د قران کريم حافظ و له دې کبله به يې له روژې پرته هم له يادو څخه تلاوت کاوه اوپه مختلفو حلقوکې به يې هم اوریده ^(۱) لکه په حديثوکې راغلي دي په روژه ماتي

^(۱) زبدة المقامات د ۱۹۲ = ۲۱۵ مخونه خلاصه

کې به يې بيره کوله اوپسیمی به يې ناوخته کاوه او ددې يې ډیراهتمام کاوه ^(۱) د زکات اداکولو طريقه يې داسې وه چې کله به څه تحفه ياندر ورته راغی نو دکال تيريدلو انتظار به يې نه کاوه اوپه همدې وخت کې به يې سمدستي حساب وکړ او زکات به يې اداکړ او نيکو خلکو، کونډه واو خپلو خپلوانوته به يې ترجيح ورکوله د حج لپاره يې څوځلې پخه اراده وکړه خو ويې نکړای شو چې ولاړ شي او تل به يې دامينه ښکاره کوله اوپه همدې ارمان کې له دنيا څخه رخصت شو، په اخلاق او تواضع، دخداي په مخلوق شفقت اورضاوتسليم کې اخري درجې ته رسيدلی و، دده خپلوان او مريدان ظالمو واکمنو ډير وکړول خوده دتسليم اورضاڅخه کار واخيست او چيرې يې هم ددې شکايت ونه کړ، که دملاقات لپاره به څوک ورته راغی نو تعظيمابه ورته پاڅيده اود مجلس په سر کې به يې هغه ته ځای ورکاوه اود هغه له ذوق او طبيعت سره به يې سمې خبرې کولې کافرکه به څه هم واکمن اود اقتدارڅښتن و احترام او تعظيم يې نه کاوه سلام به يې له هرچامخکې کاوه، نه مې ياديرې چې چادې پرې سلام مخکې کړی وي، دحق دڅښتنانوبه يې زينت زيات رعايت کاوه، دچاد مړيني خبره چې ورته راغی نو اغيزمن به شو اود ترجيع کلمه « انا لله وانا اليه راجعون » به يې ويله اود جنازې په لمانځه کې به يې برخه اخيستله اود عابه يې کوله ^(۲).

دده لباس يو کميس وچې په دواړو مټوبه يې چاکونه لرل او (دمونږ په خيريه يې) سينه چاک نه وه برسیره به يې چپنه پرې اغوسته خوپه گرمي به يې يواځې يو کميس و پکړی به يې په سر وه لکه څرنگه چې سنت ده، شمله به يې ددواړو وليو په منځ کې په شاباندې پرته وه (داستنجا او قضا حاجت له وخته پرته) پايشی به

^(۱) حضرات القدس مخ ۹۱.

^(۲) دشيخ بدرالدين سرهندي حضرات القدس مخونه ۹۱ = ۹۲. دينجاب داوقاف محکمي چاپ ۱۹۹۱ ع

یې له ښنگریو پورته وې دجمعی او اختر ونویه ورځوبه یې ښې جامې اغوستلې، چې کله به یې نوې جامه په تن کوله نولومړنۍ جامه به یې کوم خادم یا خپل میلمه ته ورکړه دده په خدمت کې به هروخت پنځوس شپيته بلکې سلوته نږدې علماء، صوفیان، مشائخ، حافظان اوشرفاء اوسیدان اوسیدل او ټولوبه دده په میلمستون کې ډوډۍ خوړه.^(۱)

مبارکه څیره

شیخ بدرالدین سرهندي دحضرت مجددصاحب له خلفاوخه دی او اولس کاله یې دده په خدمت کې تیرکړي دي، دی په حضرات القدس کې دده دڅیرې په اړه لیکي: حضرت مجدد صاحب غنم رنگی خوشپین والي ته مائل و په تندي اومبارک مخ کې یې دومره نور و چې سترگو توان نه درلود چې ورته وگوري ورپخې اوابرو یې پراخه وې اودلیندی (قوس) په څیر کوږوالی پکې و، غټې، باریکه اوپراخی سترگی یې وې چې دتورویه ځای کې یې تور زیات و او دسپینویه ځای کې یې سپین زیات و پوزه مبارکه یې ډیره باریکه وه، سرې نازکې شونډې یې وې، خوله یې ازاده وه اوکوچنۍ نه وه غاښونه یې یوه بل ته نږدې اودبدخشان دلعلویه څیر بریښیدل. ډیره یې گڼه له وقاره ډکه اودرمیانه وه په اننگویاندې یې زیات ویستان نه وو اندامونه یې نازک اومنځنی قديې درلود.^(۲)

(۱) حضرات القدس مخ ۹۲.

(۲) حضرات القدس مخ ۱۵۵.

د حضرت مجدد صاحب زامن

حضرت مجدد صاحب ته خدای پاک اووه زامن ورکړي وپه دوی کې دوه په کوچنیوالي کې دده په ژوند کې وفات شوي دي چې هغه یې شیخ محمد فرخ اوشیخ محمد عیسی دی اوشیخ محمد اشرف په تی پورې و چې دیبلتانه داغ یی ورکړ. مشر زوی خواجه محمد صادق یې د علومو اوسلوک له پوره کولو وروسته په کال ۱۰۲۵هـ کې د پنځه ویش کلونو په عمر وفات شو اودرې زامن خواجه محمد سعید، خواجه محمد معصوم، او خواجه محمد یحی ژوندي وو ددی څلور وپه اړه دا ویل مناسب دی چې

این سلسله از طلائی ناب است = این خانه تمام افتاب است

حضرت خواجه باقی بالله چې دوی ته وکتل نولور کلمات یې وویل. اوپه (جواهر علویه) او (شجره طیبه) سره یې تعبیر خنې وکړ او ویې ویل: (فقراء باب الله اند دلهای عجیب دارند) لومړی زوی حضرت خواجه محمد صادق د حضرت مجدد صاحب په مخکې د کمال درجې ته ورسیده اودده په اړه یې ډیرې لوړې کلمې ویلې دي، اودده د لور باطني او علمي استعداد شهادت یې ورکړی دی په یوه مکتوب کې لیکي: خوږ زوی زما د معارفو مجموعه اود جذب اوسلوک د مقاماتو صحیفه دی.^(۱)

دویم زوی یې حضرت خواجه محمد سعید دی چې په کال ۱۰۰۵ هـ کې زیږیدلی اوپه کال ۱۰۷۰ هـ کې د جماد الاخریه او ویشتم باندې د بقیه لوري تللی دی. ده هم د حضرت مجدد صاحب د طریقې په خپراوي اود مریدانو په تعلیم اوتربیت کې خاصه برخه اخیستې ده.^(۲)

^(۱) مکتوب ۲۷۷ لومړی دفتر دده د حال او کمالا تولیپاره زبدة السمقامات مخونه ۳۰۳ = ۳۰۶ وگورئ

^(۲) دده د حال او کمالا تولیپاره زبدة السمقامات مخونه ۳۰۸ = ۳۱۵ وگورئ.

دریم زوی یې خواجه محمد معصوم و چې دخپل محترم پلار د علومو لرونکی، شارح، رازدار، اوامین و او دخپل پلار خلیفه او خای ناستی هم و، ده دمجددیه طریقې زده کړې او اغیزې په ټوله نړۍ کې خپرې کړې وې او شاعر سم ویلي دي چې:

چراغ هفت کشور خواجه معصوم - منور از فروغش هند تا روم

ددهلي مشهوره خانقاه چې عرب او عجم به ورته راتلل او دهغه دارشاديه مسندباندي په خپلو وختونو کې دخواجه سيف الدين، مرزماظهرجان جانان، حضرت شاه غلام علي او حضرت شاه احمد سعيد په خير انسانان تير شوي دي؛ دا خانقاه دده وه له دې خانقاه څخه مولانا خالد رومي کړدي له حضرت شاه غلام علي صاحب څخه دا طريقه يووړه شام او ترکيې ته يې ورسوله چې دهغې سلسله په عراق، شام، کردستان او ترکيه کې هربنار او هر کورته ورسیده.^(۱) دده دمکتوباتو درې اجزاء (دمکتوبات امام رباني) يو ډول شرح او تفصيل دی او دبهترينو علومو يوه خزانه ده دده دحالاتو او کمالاتو لپاره يو ځانگړی کتاب په کار دی.

سفینه چاهئے اس بحری کران کیلئے

ددې ناپایه سمندر لپاره کشتی پکار ده.

(۱) دده دمناقبولپاره د"شرح درمختار" دمصنف علامه شامي کتاب "سل الحسام الهندي لنصرة مولانا خالد القسبي" وگورئ. اوس هم ددې طريقې مشايخ په شام، عراق، ترکيه او کردستان کې شته دي چې مايې دگني شمير مشايخو زيارت کړي دي په دوی کې شيخ ابراهيم غلايينی، شيخ ابوالخير ميداني، شيخ محمد بنهان په ځانگړې توگه د يادولو وړ دي.

سلطان محي الدين اورنگزيب له ده څخه بيعت كړې و او دده زوی خواجه سيف الدين په سلوك كې دده روزنه كړې وه . همدۀ له اورنگزيب څخه دهندمسلمان واکمن جوړ كړ او له اكبري اغيزو څخه د پاكولو لپاره يې چمتو كړ او په خپل مکتوبات كې يې د (شهزاده دين پناه) په نامه سره يادوي .

دی په شوال کال ۱۰۰۷ هـ کې زيږيدلی او دربيع الاول په نهم کال ۱۰۷۹ هـ کې وفات شوی دی ^(۱) څلرم زوی يې خواجه محمديحي و دحضرت مجددصاحب دوفات په مهال دده عمر نه ۹ کاله و دعلوموزده کړه او دطريقت تکميل يې له خپلو وروڼو څخه وکړ او په کال ۱۰۹۶ هـ کې وفات شوی دی . ^(۲)

^(۱) د کتاب په اخر کې په دده د ژوند حالات په ځانگړې توگه له (نزهة السخا طر) څخه راواخيستل شي
^(۲) د بهنوپال حضرت شاه روو ف احمد او دده لمسی حضرت شاه پيرابو احمد او دهغه کړوسی حضرت شاه محمد يعقوب دده له اولاد څخه دي .

پنځمه برخه

د حضرت مجدد د تجديد د دئري ټکي په محمدي نبوت باندې د ايمان او باور تجديد

د حضرت مجدد تجديدي کارنامه څه وه ؟

هغه دنظر خاوندان اونيادمن پوهان چې ديولسمې پېړۍ (چې دويمه زريزه پرې پيل کيږي) په اسلامي تاريخ په عمومي توگه اودهندپه اسلامي تاريخ په ځانگړې توگه نظرلري^(۱) په دې خبره متفق او يوه خوله دي چې حضرت شيخ احمد سرهندي داسلام د ساتنې او تقويت لپاره هغه تاريخ جوړونکي کارنامه ترسره کړي چې هغې ته د حدیثو په ساده او ښکاره اصطلاح کې "تجدید" ويل کېږي^(۲) اوده په دې اړه دومره شهرت ترلاسه کړ چې له همدې توري څخه يې نوم جوړشو اوددې بيلگه له دې مخکې نه پيدا کېږي، دا کوم کارو ؟ د اسلامي فکر اوروځلا اوتازه والي، دوخت دمهمو اودرنو فتنو مخنيوی اوله منځه وړل، د محمدي نبوت او اسلامي شريعت په صداقت باندې له نوي سره اعتماد اوباور پيدا کول، په

^(۱) چې د کتاب په لومړيو دوو برخو کې لنډه کتنه ورته شوي ده.

^(۲) د سنن ابي داود مشهور روايت دي چې : ان الله عز وجل بعث هذه الأمة علي رأس كل مئة سنة من يجد لها دينها. ژباړه : الله پاک د هري پېړۍ په سر کې داسې څوک پيدا کړي چې هغه به دې امت ته ددوي دين تازه کوي. "ابوداود او نور".

په رياضت او اشراقيت باندې بنا هغه روحاني تجربې، د حقيقت موندنې او خداي ته درسيډنې د هڅو طلسم ماتول چې د عربي محمد ﷺ دستتو پيروي يې ضروري نه بلله، د "همه اوست" او وحدة الوجود د عقيدې له مخ څخه پرده لرې کول هغه چې په مبالغه، خپراوي او مقبوليت کې داوچ ټکې ته رسيدلې وه په عقائدو کې يې سستي او په اسلامي ټولنه کې يې گډوډي پيدا کوله اوله هغې سره متوازي د "وحدة الشهود" مسلک په مدلل او مرتب ډول کې وړاندې کول، د بدعتونو (چې د يوه ځانگړي شريعت ډول يې غوره کړی و) بنسټ ته ترديد او مخالفت ان چې له "بدعت حسنه" څخه هم انکار، او په اخر کې په هند کې د اسلام د کمزوره قدمونو ټينگولو، د اکبر د زمانې د اسلام مخالفو اغيزو ختمولو، او په هند کې د يوه داسې تجديدې ديني انقلاب راوستلو حکمانه او بريالۍ هڅې چې په نتيجه کې يې يوې خواته د اکبر په پلاز باندې محي الدين اورنگزيب عالمگير کښينول شو او بل لور ته د حکيم الاسلام شاه ولي الله دهلوي او دهغه د خلفاو او شاگردانو سلسله رامنځته شوه چې په روحاني او باطني توگه د مجدد صاحب له طريقې سره تړلي دي.

دوی د کتاب اوسنت په خپرولو کې د هغو په تفهيم او پوهاوي کې بريالۍ هڅې وکړې دده طريقه، درس او تدریس، تزکېې او باطني روزنې او درسمونو او عقايدو د اصلاح لپاره يې خورا ستر کارونه وکړل، په اخر کې يې دا علاء کلمه الله د جهاد په ذريعه نه يواځې دا چې په هند کې اسلام پلي او پرمخ بوتلو بلکې دا يې په اسلامي نړۍ کې د ديني علومو (بالخصوص علم الحديث) فکر او دعوت مرکز وگرځاوه. خوددې سترو پراخه تجديدې کار مرکزي ټکی او د مجدد صاحب هغه اصلي تجديدې کارنامه کومه ده چې په ټولو تجديدې کارونو باندې يې لومړيتوب اولور والی لري؟ خلکو له خپل ذوق او تمايل سره سم ددې خواب ويلي دي. وللسا س فيما يعشقون هذا هب چې په دوی کې درې ډلې په ځانگړې توگه د يادولو وړ دي.

لومړي : يوه ډله وايي چې ده ته " مجدد الف ثاني " ويل ځکه سم دي اودى ددې لقب مستحق دى چې ده هند ددويم ځل لپاره اسلام ته برابر کړي اوپه هند کې يې داسلام ونه کښوله اوهند يې دبرهمنيت اووحدت اديان غيړې ته دلويدلو پدځاى دمحمد عرب ﷺ اوحجازي دين په منگولوکې ورکړ اودى يې په يولسمه هجري پيړۍ (شپاړسمه ميلادي پيړۍ) کې چې مهمه پيړۍ وه له هغه پايلي اوانجام څخه وژغوره چې په ديارلسمه هجري پيړۍ (نولسمه ميلادي پيړۍ) کې ورسره مخامخ کېدونکې ويلکې په حقيقت کې يې دهند مسلمان ملت له هغه هراړخيز اعتقادي، ذهني او تهذيبي ارتداد له پوره خطر څخه وژغوره چې داکبر په خيرقوي اوباعزمه شخصيت اودهغه دنومياليو مشاورينو(ملا مبارک، فيضي، اوابوالفضل) دذهانت له کبله يوحقيقت گرځيدلى و. دامعنوي اوروحاني انقلاب اودا ذهني اوتهذيبي ارتداد له هغه سياسي زوال څخه ډير دروند او تلپاتې و چې داتلسمې پيړۍ په اخر کې دهند دنويونامسلमानو ځواکونوله راپيدا کېدلو اودنولسمې پيړۍ په لومړيوکې د انگرېزانوله تسلط او واکمني څخه راپيداشوى و .

کېداى شي اقبال په خپل دې مشهور شعر کې دې لوري ته نغوته کړې وي :
 وه هندمين سرمايه ملت کا نگهبان = الله نه بروقت کېا جس کو خبردار
 هغه څوک چې الله پاک په مناسب وخت کې خبرورکړ هغه په هند کې دملي پانگي ساتونکې دى .

دويمه : ددويمې ډلې په اند دده اصل تجديدي کاردادى چې ده په طريقت باندې شريعت بالا اولورکړ اوداکاريې دومره په اعتماد، ځيرکتيا، قوت، اومجربه توگه سره بيان کړ چې له ده مخکې هيچاهم نه و کړى اوپه دې سره طريقت د شريعت تابع کېدل بلکې خادم کېدل دروښاني ورځې په ځيرڅرگندشومخکې د سلوک اوطريقت په کړيو کې له شريعت څخه استغناوه بلکې انحراف خنې کېده د رياضت، مجاهدي، په باطني حواسواوځواکونوباندې دکلي اعتماد فتنه پيداشوي

وه اوهنددجوگ اوهندو رهبانيت تر ټولو لوی مرکزگرځيدلی و داهرڅه دده په هڅوسره ودرېدل اوله دې وروسته هېچاپه وازکومي نه شوای ويلي چې "دشریعت او طریقت لارې سره بېلې دي" او په طریقت باندې دي دشریعت پیرې نه درول کېږي.

د ر يـمـه : دريمه ډله هغه ده چې وايي دده اصلي تجديدي کارنامه داده چې ده د وحدة الوجود عقیده داسې له منځه يووړه چې په تيرو زمانو کې يې ساری نه ليدل کېږي. اوددي عقيدې هغه سيلاب يې ودراره چې په ورسنيو پېړيو کې يې ټوله علمي اوروحاني نړۍ لاندې کړې وه اودهغې په خلاف دليک لوست لرونکي سړي خوله خلاصول دخپل جهالت دثبوت په معنی و اوپه سره غرمه له ورځي څخه دانکار کولوپه معنی و مولانا سيد مناظر احسن گيلاني مرحوم په خپل مشهور مضمون (ددويمې زريزې يا الف ثاني تجديدي کارنامه) کې ډيره ښه خبره کړې ده دی ليکي: دوحدة الوجود او وحدة الشهود په فني نکته پلټنو يادشریعت او طریقت ملايانه اوصوفيانه شخړو په هنگامو کې دحضرت شيخ احمد فاروقي سرهندي رحمه الله تعالى عليه واقعي اورينستوني تجديدي کارنامې په داسې ډول گډې وډې شوې دي چې نن ده ته مجدد الف ثاني ويل له يوې عنعنوي خوش اعتقادي پرته په ظاهره په بل کوم مهم کار باندې ندی ولاړ^(۱).

دمحمدي نبوت په ابدیت اوضرورت باندیر باورپیدا کول

خو په حقیقت کې دده اصل کارنامه چې دهغیر په څنگ کې دده ټولې تجديدي کارنامې ځي او راځي، اودده دتجدید اصل سرچینه چې له هغې څخه دده دټولو

(۱) تذکره امام رباني مجدد الف ثاني رحمه الله تعالى ترتیب کونکي مولا نامحمد منظور نعماني مخ ۲۷.

انقلابي او اصلاحي کارونو چينې راخوټيدلې دي او ددرياب په خيرپه ټوله اسلامي نړۍ کې بهيري، هغه دمحمدي نبوت په ابدیت اوضرورت باندې دامت اعتقاد او اعتماد پيدا کول اومحکم کول داهغه تجديدي اوانقلابي کارنامه ده چې له ده څخه مخکې زماپه انډبل يومجددهم په دومره تفصيل، قوت او وضاحت سره نه ده ترسره کړې، ممکن داله دې کبله وي چې دهغه په زمانه کې به دپته اړتيانه وه پېښه شوې اوددې په خلاف به کوم منظم تحریک يافلسفه نه وه رامنځته شوې^(۱) په دې تجديدي گام سره دهغه ټولو فتنودروازه وتړل شوه چې په هغه وخت کې يې خوله خلاصه کړي وه اوداسلام دپوره اعتقادي، فکري اوروحاني نظام له کومي تيرولولپاره تيارې وې په دې کې دايران هغه نقطوي تحریک اود هغه پيروان هم راځي چې دمحمدي نبوت او دهغه دبقاء په خلاف يې دغاوت توغ پورته کړي و اواعلان يې کړي و چې : دمحمدي نبوت يوزرکلن پېر ختم شوي دي اواوس ددينې لارښونې، د ژوند دنوي تشکېل اوائين جوړولوپېر پيل شويدي، چې اساس به يې په عقل اوفلسفه باندې ولاړوي، مشرتوب به يې دمحمودپسيخواني اودهغه دډلې په لاس کې وې، اوهنداو ايران به يې مرکزونه وي^(۲).

په دې فتنوکې داکبر" اکبري دين اونوي ائين" هم راځي چې په هند کې د محمدي نبوت اوشريعت ځاي نيونکې اودهغه دبديل جوړيدلو ادعايې کوله ،او ددينې ژوند ، اعمالو اوعباداتو، ټولنې اوتمدن هغه ديني بدعتونه هم پکې راځي چې ديوه متاوزي شريعت شکل يې غوره کړی و، او يوه ځانگړې فقه يې تدوين

^(۱) په دي اړه ترټولو زيات تفصيل علامه ابن تيميه کړي دي په ځانگړي توگه دهغه نادركتاب " البوة " ، " نقص المنطق " او " الرد على المنطقين " دي ،خوهغه هم له اشاراتواو اجمال څخه وړاندې نه دي تللي ولکل مقام مقال .

^(۲) دكتاب دلومړي برخي دامضمون (دلسمي پېړۍ لويه فتنه) وگوري .

کېدله اوهغه هم په حقيقت کې در رسول الله ﷺ د خاتمت لپاره يوچلينج اود تشريعي منصب مدعي و .

په دې لړۍ کې دوحدة الوجود فلسفه هم راځي چې دهغه دبلونکو اوعلمبردارانو په ويناپه کشفی حقایقوباندې ولاړو دوحدة الوجود په اړه دهغه سرسخته مدعیانو هم ددې خبرې دعوه نه کوله چې خاتم النبي ﷺ ددې اعلانیه تبلیغ کړي و، اوده صحابه وﷺ ته اوله اصحاب کراموﷺ وروسته خلکوته ددې دعوت ورکړي و، دا فلسفه اودعوت هم په شعوري ياغیرشعوري توگه دنبوي دعوت اودهغه د څرگندو تعلیماتو او موخوحریفه جوړیدونکې وه.

اودې چې څومره برياليتوب ترلاسه کړي و، اوجرې يې په زړونواودماغواو اسلامي ټولنه کې غځیدلې وې هغومره يې په اسلامي حقه عقایدو کې ضعف پیدا کړي و د شریعت په احکامو عمل کول کمزوري شوي و اوداعقیده يې هم کمزوري کړي وه چې اسلام یواځنی حق دین اودنجات ذریعه دي دالحاد او زندقیت، حریت او اباحیت، سستی او بې عملي لارې پرانستل شوي وي که څه هم ددې محتاط او متقي صوفیان او مشایخ دشریعت پابندو اود هغه احترام يې کاوه اود داډول عملونو مخالف و په دې ضمن کې دامامیه ډلې عقیدې هم راځي چې په اساسي عقایدوکې يې دامامت عقیده هم ده دوي دامام داسې تعریف کوي او داسې صفات او ځانگړتیاوې ورته ثابتوي چې تقریبا له پیغمبر سره مساوي او برابرگرځي^(۱)

^(۱) دامامیه د لي په معتبرو کتابونو کي چې د"امام" په اړه څه ثابت شوي دي دهغو خلاصه داده چې امام ظاهرا اوباطنا له خطاونه پاک ظاهر اومظهر دي . دهغه پیروي فرض ده دي معجزات ښکاره کوي ده ته دشریعت په اړه داسي بدني علم حاصل دي چې هیڅ شي تري پټ نه دي دي به ترقیامته پوري دالله پاک دحجت په توگه په هره زمانه کي ښکاره کیږي . (دشریعت مرتضی له کتاب الشاف، دطوسي

داراز دصحابه کرامو د ديوې لويې ډلې په اړه داسې نظر لري چې په هغه سره د ذات نبوي دملگرتيا په اغيز باندې داغ لگول کېږي او هغه نظر ددې ايت شريف په خلاف دي چې: ﴿هو الذي بعث في الاميين رسولا منهم يتلو عليهم ايته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة﴾^(۱)

ددې ډلې اغيزې دمختلفو علمي اوسياسي وجوهاتو له امله په تيزي سره خپريدلې او مسلماننه ټولنه (چې زياته برخه يې سني العقيدة و) ددوي له عقايدو، افکارو، خيالاتو او عاداتو څخه په ژوره توگه اغيزمنه کيدله، داراز ده (مجدد) د "محمدي نبوت باندې دايماز او اعتماد د پيدا کولو" په ستره کيلي سره هغه ټول درانده او پيچلي قلفونه پرانستل چې يوناني او ايراني فلسفې، مصري افلاطونيت^(۲) او هندي اشراقيت پيدا کړي وو، په يوه غشي سره يې هغه ټولې فتني بنکار کړې چې دمسلमानانو ذهينه او پوهه طبقه يې په نښه کړې وه.

تلخيص الشافي، اود علامه شيخ محمد حسين "الكشاف الفطاء" له كتاب "اصل الشيعة و اصولها" څخه اخيستل شوي دي.

علامه محمدا بو زهره په خپل غوره كتاب "تاريخ المذاهب الاسلامية" لومړي ټوك كې په دي ويناو د تبصري په ترڅ كې ليكي: داماميه ډلې ټول علما، په دي متفق دي چې د دوي په نزد دامام مرتبه د نبي مرتبې ته په نږدې كيدلو كې دهياځا اختلاف نشته دوي په صراحت سره وايي چې په "وصي" او "نبي" كې يواځې دومره توپير دي چې په "وصي" باندې وحې نه راځي مخ ۵۹.

^(۱) سورت جمعه دويم ايت ژباړه: هغه پاك ذات چې په بي سواده خلكو كې يې له دوي څخه يو رسول راوليږه چې دوي ته دهغه ايتونه تلاوت كوي (ددوي اخلاق اونفوس) برابر وي او تركيه يې كوي اودوي ته د كتاب او حكمت زده كړه كوي.

^(۲) مصر دنوي افلاطونيت (Neo Platonism) لوي مركز و چې په هند كې فلاطينس (Polotinus) پارفري (Parophyry) پراكلس (Proclus) اونور پيدا شوي دي اود يوه نوي مذهب (نوي افلاطونيت) اساس كېښودل شوي و.

عقل او کشف دغیبي او مابعدالطبیعی حقائقو په ادراک کې عاجز او ناکام دي

دمجدد صاحب کارنامه داده چې ده ثابته کړه چې عقل او کشف دغیبیاتو او ماوراء عقل علومو، دالهی ذات اوصفاتوله سمې پیژندنې، اودقطعي ثبوت حقائقو له ادراک څخه عاجز دي اوداچې له دوي څخه ترلاسه شوي نتائج له شک اوخطا، بنویبېدنې اوتیروتنې څخه پاک ندي دالله پاک سمه پیژندنه دانبیاءو په ذریعه سره ترلاسه کېدلای شي. څرنگه چې د عقل مرتبه له حواسو څخه بېله ده دارازدنبوت مرتبه له عقل څخه بېله ده. د خدای ﷻ د تعظیم سمه لاره معلومول په نبوت پورې تړلې اودانبیاءوپه تعلیماتوسره ترلاسه کېدای شي په الهمي معرفت کې دیونان هوبنیار اوانواعقلاو سخت تیندکونه خوړلي دي اود خنداوړ تیروتنې ترې شوې دي.

څرنگه چې خالص اومجرد عقل وجود نه لري داراز خالص اومجرد کشف (چې له داخلي غوښتنواو باندنیو اغیزو خوندي وي) هم خوراسخت بلکې عنقا صفته دي ، اهل اشراق اودنفسی صفایې والو هم داسې تیندکونه خوړلي اود وهم اوجاهالت ښکار شوي دي ، لکه د عقل اوفلسفې مدعیان. عقل اواشراق دواړه دیقین ترلاسه کولو اوالله پاک ته درسیدلو لپاره ناکافي دي دالله پاک دذات، صفاتواواحکامو پیژندنې لپاره یواځې نبوت ښه ذریعه اوکافي دي .

ده اعلان وکړ چې د عقل خالص اونگه (سوچه) کېدل ناشوني دي اوهغه هم له داخلي عقایدو اوباندنیو اغیزو اوعواملو څخه اغیزمن کېږي. اودده ډیرې پریکړې اویایلې په هغه خارجي رنگونولرلې رامنځته کېږي چې دهغه په دننه اوبهرکې اوسي. ده ثابته کړه چې عقل په حجتیت کې نیمگړی دي کامل حجت دانبیاءو بعثت دی اوله بعثته پرته تزکبه ناشوني ده . ده دنفسي صفایې او قلبی صفایې په

منځ کې فاصل حدقائم کړ اود دواړو توپیر یې بیان کړ ده ثابتہ کره چې دانبیاء نبوت منونکې د استدلال دڅښتنانو له ډلې څخه دي اود انبیاءو ښوونې دخپل عقل تابع گرځول دنبوت دانکار په معنی دي .

ده دا نکته روښانه کړه چې یوشی د عقل مخالف کېدل یوشی دي اوماوراء عقل کېدل بل شی دي ، دمجدد صاحب داتحقیقات اوڅېړنې چې په عقل اوکشف دواړو باندې ولاړدي لودالهي مرستې او دنبوت دنور دخلي رڼا ورسره مله ده په روحاني او علمي نړي کې شوراوڅوږ جوړونکي، د فکر او عقل کارونې یوه نوې دروازه پرانستونکي، دعقلي او علمي ډیري رائج الوقت سکې کوته ثابتونکي، دنبوتونو او اسماني شریعتونو د صداقت او عظمت اعلانونکي، اوپه هغوله نوي سره باور پیدا کونکي؛ علوم اومعارف دي اویوه داسي تجدیدي، انقلابي، علمي اوتحقیقي کارنامه ده چې یواځي دهغه وخت دتعلیمي نظام، علمي چاپیریال اودماغي هڅو پایله نشي کېدای ځکه په دي کې هغه خبرې شوې دي چې ځینو ته یې فکر اوفلسفه ایله له پېړیو وروسته رسیدلي ده اودځینو په صداقت باندې بالاخره علم اوروحاني تجربو دتصدیق پایه وهلي ده .

دایواځي دهغه الهي تائید او رباني هدایت له برکته وو کوم چې دې د " دویمې زریزې " په پیل کې ددین دتجدید اومحمدي نبوت اوشریعت ددفاع لپاره ټاکلي او انتخاب کړي و اودهغه اخلاص، دیني غیرت اودرسول الله ﷺ دپوره پیروي له برکته چې په پیل کې ده گامونه پرې ایښي و ددي اجمال دتفصیل اودې اشاراتو دروښانه کولولپاره په هغه صورت حال پوهیدلو ته اړتیا ده چې په هغه کې ددي تحقیقاتو بیه اوارزښت په ښه توگه څرگند شوي دي .

اساسي پوښتنې اودهغودخوابولو مختلفې هڅې

ددین اودنیا مهمې اولومړۍ پوښتنې چې دهغو په سم ځواب پورې ددې ژوند سموالي، سهې نظم اوداخرت نجات ترلې دی دادی چې ددنیا جوړونکي څوک دي ؟ دهغه صفتونه کوم دی ؟ هغه له مونږ سره څه ډول تړاو اوتعلق لری اوزمونږ له هغه سره څنګه اوڅه ډول تعلق بایدوی ؟ دهغه دخوښی اوخوشالولو لارې چارې څه دي او ناراضه کېدل اوخپه کېدلولارې یې کومې دي ؟ اویاله دې ژونده وروسته بل ژوند هم شته که وي نوڅه ډول دی اودهغې لپاره په دې ژوندکې کومې لارښوونې دي ؟ ددې پوښتنې دځوابولوپه تفصیل کې دالله پاک ﷻ ذات، صفاتو، افعالو، دعالم حدوث او قدم، اخرت، جنت، دوزخ، وحی، دملائکو د وجود بحث او ځینی نور ما بعدالطبیعاتی بحثونه ترخپرنې لاندې نیول کېږي. چې دې ته عقائد اودمذهب اصول وایي. ددې پوښتنودځوابولو اودې مسائلودحل کولو لپاره په ټولیزه توګه په دنیا کې دوه تجربې شوې دي چې یوه یې عقلي اوبله اشراقي ده. دلومړۍ نتیجه فلسفه ده اود دویمې نتیجه اشراقي تصوف دی. خوله اصولي اوتنقیدي پلوه دادواړه تجربې اوهڅې په اساسي توګه غلطې ثابتې شوې دي اوبه څوپیلیزوتېروتنو باندې ولاړې دي، مونږ دلته دمکتوبات له اقتباساتوڅخه مخکې دتمهید په توګه دهغولنډه سپړنه اوتشریح مناسب بولو.

دمحض عقل اوخالص کشف دتنقید انقلابي کارنامه

دعقل په اړه ترهرڅه دمخه داحقیقت یادلرل په کاردې چې هغه دخپلې طبعې دندې (اکتشاف، تحقیق اواستدلال) په سرته رسولوکې ازاد نه دی، دی داسې شیانوته اړتیا لري چې له ده څخه ډیر وړوګ دي. دده کار دادی چې دمحسوساتو، معلوماتو اوتجربیاتوپه ذریعه نامحسوس اونا معلوم څیزونه معلوم کړي. دی دخپلو

معلوماتو د زیرمې، مبادیو او مقدماتو په مرسته او په علمي توګه د هغو په ترتیب کولو سره هغې نتیجې ته ورسېږي چې تراوسه پورې یې نه وه ترلاسه کړې او یواځې په حواسو او تجربه سره نشوای ترلاسه کېدلای. د ټولومعولاتو له تحلیل اوشننې نه د حقیقت څرګندېږي چې عقل دې حقائقو او لوړو معلوماتو ته د هغو سپکو محسوساتو او ابتدایي معلوماتو په مرسته سره رسیدلی دی چې له کوم عقلي او علمي ترتیب پرته یې نشوای کولای تردې سترو پایلو پورې ځان ورسوي، نوښکاره او څرګنده ده چې کوم ځای د انسان حواس هیڅ کارنشي کولای، کوم وخت له ده سره د معلوماتو هیڅ زیرمه نه وي او له مبادیو څخه یې هم بیخي بې برخې وي، کوم ځای چې د حقیقت اندازه نه لري اونه یې تجربه وي، او کوم ځای چې د قیاس بنیادونه نه وي نو هلته دده عقل، ذهانت او قیاس کله کار کولای شي؟ هلته دده عقل داسې بې سېکه وي لکه انسان چې له کشتۍ پرته په سمندر کې نشي پورې وتلای او له الوتکې پرته الوتنه نشي کولای. یو انسان چې دیوې ژبې لیک دود نه وي زده کړی او له الفبا Alphabet سره یې هم نا بلده وي نو هغه که هر څومره زیات ذهین او نابغه وي او په زړه او خلل عقل او قیاس وکاروي او ډیرې خولې تویې کړې نشي کولای چې ددې ژبې یوه کرښه ولولي. کټ مټ همدا ډول پورتنۍ پوښتنې هم دي چې په محض عقل سره هیڅکله نه شي حل کېدای ځکه دهغو مبادي هم لا له انسان سره نشته اونه قیاس هلته څه کولای شي.

دویم حقیقت دادی چې د عقل ځواک او کړنې محدودې دي هغه یوه دائره لري چې له هغې څخه پرته نشي تلای. لکه څرنگه چې دانسان د حواسو بیلې بیلې دائرې دي او دهغوی کړنې او عملونه پکې خوندي دي په سترګو (حاسه بصارت) سره په زړه او څیزونه لیدل کېدای شي خونه شي کولای چې یو اواز واورې، داراز نور حواس در واخله بیا په دې ځانګړو محسوساتو او د عمل دائره کې هم ددې حواسو ځواک او عمل غیر محدود نه وي دا راز عقل که څه هم دهغه ډګر له ظاهري

حواسوڅخه ډیر پراخه دی خو په هر صورت محدود دی. د ابن خلدون په عالمانه وینا کې چې وایي: عقل یوه سمه تله دده پریکړې یقین دی چې څه درواغ نشته پکې خوته په دې تله کې د توحیداروند کارونه، آخرت، د نبوت حقیقت د الهی صفاتو حقائق او هغه ټول حقائق چې له عقل څخه پورته او هاڅوادی؛ نه شي تللی. دابې گټې کوښښ دی ددې مثال داسې دي چې یوه سړي داسې تله ولیده چې سره زر پرې تلل کېدل نوله ده سره دافکر پیدا شو چې په دې تله کې غرونه وتلي چې ناشونې خبرده په دې سره داسې نشي ویل کېدای چې داتله ناکاره ده بلکه ددې دځایولو خپل حد دی، داراز د عقل د عمل هم یوه ځانگړې دائره ده چې له هغه څخه دباندې پل نشی کېښودلای، دی دالله ﷻ په صفاتو باندې احاطه نشي کولای چې هغه دده د وجود یوه ذره دی.^(۱)

دریمه خبره داده چې په عقل کې سوچه والی اودهغه په پریکړو او پایلو کې پوره بې طرفي ډیره گرانه ده، د حقیقت خاوندان په دې پوهیږي چې له (سوچه عقل) او (مجرد عقل) نه زیات عنقا صفت شى په دنیا کې نشته، د جذباتو، خواهشاتو، چاپیریال، ځانگړې ښوونې او روزنې، ځانگړو عقیدو او نظریاتو، وهم او خیال، هیږه او سهوې له اغیزو څخه عقل ازاد نشي پاتې کېدلای، له دې امله دده په پریکړو همیشه صداقت اودده په نتائجو کې مزبوتوالی پیدا کېدل دومره اسانه او عام ندي لکه څنگه یې چې فکر کېږي. خود تعجب ځای دادی چې فلسفيانو داتول حقائق له نظره غورځولي دي اود خپلې موضوع په ټاکلو کې یې غلطی کړی ده اود خدای ﷻ په ذات. صفاتو او اړوند څیزونو باندې یې پرته له څه اسبابو او پرته له علم اورنپا په داسې تفصیل او ژوره توگه او ډیر باور سره بحث کړی دی لکه دکیمیا ماهر یې چې له ډیرو کیمیايي تجربو او شننو وروسته کوي ددوی دابحثونه

(۱) مقدمه ابن خلدون مخ ۴۷۳.

او تحقیقات ټول د فرضیاتو، تخمیناتو او خیالي طلسمونو ټولګې دي او یواځې په قیاس باندې قیاس کول دي دا (الهیاتو) یوښه هوش وړونکی جادو اود عجایبو افسانې دي چې یوڅه نمونه به یې مخکې راشي. ددې عقل پالنې او فلسفې په مقابله کې یوبل کوښښ دی چې د (اشراق) په نامه سره یادېږي.

دا اشراق اصول دادې چې د حق اویقین دموندلو لپاره عقل، علم او استدلال ګټه نلري بلکې تاواني دی د صداقت او حقیقت د یقیني حصول اوترلاسه کولو لپاره مشاهده شرط ده اودا مشاهده یواځې په باطني نور، نفسي صفایې اودیوې داخلي حاسې په بیدارولو سره ترلاسه کېدای شي چې دروحاني چارو اوماوراء الطبیعت داسې ادراک کوي لکه ظاهري سترګې چې د ښکاره څیزونو ادراک کوي اوداحاسه هغه مهال پیدا کېدلای شي چې کله مادیت بالکل فنا او ظاهري حواس مړه کړل شي. د حقائقو ترلاسه کول په دې خالص اوسوچه عقل (حکمت اشراق) اودې باطني نور سره شوني کېدای شي چې هغه له ریاضتونو، نفس وژنې، مراقبې اوفکر څخه پیدا کېږي.

دابیخي سمه خبره ده چې په انسان کې باطني حاسه شته اوممکنه ده چې دې ته ورته نور حواس هم ولري خو په هرصورت بیا هم یوه انساني حاسه داسې کمزورې او محدوده، خطاکېدونکې اواغیزمنه کیدونکې ده لکه څرنگه چې دانسان ټول ځواکونه اودپوهې دانکشاف لارې چارې دي، په دې محسوساتو اومشاهداتوکې هم غلطې او تیروتنه رامنځته کیږي لکه څرنگه چې دنورو حواسو په نتائجوکې وي که داسې نه وای نو دا اشراق اومشاهدې والویه څرګندونو او تحقیقاتوکې به هغه ستر تضاد او تناقض او په لویو مسائلوکې ښویدنې اوبیلاري ممکنې نه وې چې له

مسلمانانو او نامسلمانو اشراقیانو څخه شوي دي.^(۱)

په هر صورت د عقل په څیرددې (ځانگړي عقل) سوچه والی هم ډیرگران دی په دې باندې هم هغه ډول باندنۍ اغیزې اودظاهري اوباطني څیزونوسیوری لویږي اودا هنداره هم دحقیقت سم انځور نه شي وړاندې کولای داشراقیانو چاپیریال اوعقائد ددوی په مشاهداتو باندې ورته اغیز شندي، همدالامل دی چې دډیرو اشراقي حکماو په کشف اومشاهده کې دهغو یوناني اومصري اوهامو تائید ترسترگو کیږي چې هغه نه سر لري اونه پښې اوډیرې داسې مفروضې حقیقت گرځیدلي دي چې په باندنۍ نړۍ کې هیڅ وجود نه لري.^(۲)، اولکه څنگه چې پورتنۍ پوښتنې د فلسفې له موضوع اوحودو څخه وتلې دي دا راز د اشراق له حدودو څخه هم په اشراق سره یواځې دارواحو دنړۍ داسرارو او عجائبو سیرکیږي یوڅه صورتونه ترسترگوکیږي، څه رنگونه لیدل کیږي اویوڅه اوازونه اوریدل کیږي.خودالله ډارادو تفصیلي علم، دهغه دشریعت له قوانینو، داخرت له منازلو اودهغه له حالاتوڅخه داسې ناخبره ده لکه څرنگه چې عام انسان ناخبره دی.

په حقیقت کې په فلسفه اواشراق کې یو روح اویو فکرکارکوي دواړه دپیغمبر له واسطه کولوپرته په خپلو هڅوسره حقیقت معلومول غواړي ددواړو موخه یوه ده خود سفر لارې یې سره بیلې دي یوپه هواکې دپورته کیدلو(خیالی الوتنې)له لارې خپلې موخې ته ځان رسول غواړي اوبل دکومې پټې له ځمکې لاندې لارې (روحاني طریقې) څخه.

خوحقیقت دادی چې داحقائق له پیغمبرانوپرته په هیڅ صورت نشي معلومیدلای چاته چې الله پاک درسات اونبوت منصب ورکړی وي هغه ته یې دخپل ذات او

(۱) دتفصیل اوبیلگو لپاره دلیکوال کتاب " مذهب وتمدن " اول باب عنوان " اشراقیت " وگورئ.

(۲) (مذهب وتمدن) وگورئ.

صفاتو اوملکوت السموات والارض دځمکې اواسمان دباچاهي؛ ترټولو زيات علم ورکړی وي اودخپلې خوښۍ اوناخوښۍ اواحکامو يې پوره علم ورکړی وي اوهغه يې دخپل ځان اوانسانانو ترمنځ واسطه جوړه کړې وي دده رسالت اونبوت دنړۍ لپاره دخداي ﷺ تر ټولو لوی نعمت وي، د ذات اوالهي صفاتوکوم خوراستر علم چې دی پرته له کومې ستونزې اوياخه قيمته ورکوي دهغه يوه ذره هم دزرهاو کلونوفلسفې غور اوفکر او کلونو کلونو مراقبو اونفسي تزکیو له لارې نشي ترلاسه کيدای. ﴿ذلك من فضل الله علينا وعلى الناس ولكن اکثر الناس لايشکرون﴾ دايې بيخي سم وي لي دي چې زيات خلک ناشکري کوي.

فلاسفه او اشراقي حکماء دنبوت دنعمت ناقدري اوناشکري کوي اوهغو حقائقو ته په خپلو هڅوسره ځانونه رسول غواړي له کوموڅخه چې الله ﷻ يې پرواکړي دي د زرهاو کلونو هڅواومجاهدو پايله هغه متضاد، متناقض اوخندونکې ويناوې او تحقیقات دي چې دالهياتو پانگه ده، ددی په ځای چې دوی خپل پيروان خداي ﷻ ته نږدې کړي له هغه څخه يې زيات لرې کړل، دهغه له ذات اوصفاتوسره نااشنا او بيگانه شول ﴿الم تر الى الذين بدلوا نعمت الله کفرا واحلوا قومهم دار البوار﴾

حضرت مجددصاحب رحمہ الله تعالى دفلسفې اوروحانيت دواړو له کوڅو نه په ښه توگه خبردی بل لورته دنبي علومو وارث اود وحی اورسالت مرتبه پيژندونکی دی ده دحکماو اواشراقیانو په دې طرزباندي په ډيره ځيرکتيا سره تنقيد اونيوکې کړي دي چې هغه دده دجامعيت اوعلمي کره والي ښه نښه ده، دابحث دده دتجدیدمرکزي او اساسي څانگه ده، ددې لپاره چې پوره الهي شريعت اوديني نظام ددې بحث په پريکړه باندې ولاړدی چې دقطعي علم اوديقين ترلاسه کولو ذريعه اوسرچېنه اودانسان لپاره دالله ﷻ دذات اوصفاتو، دخپل پيل اوپای اودخپل برياليتوب د ضروري علم سهې ماخذ کوم دی؟ اياهغه په فلسفي بحثونو، علمي

استدلال او غور او فکرسره ترلاسه کيدای شي ياله داخلي رڼايې ، نفس وژني اود اشراقي حکمت په ذريعه ترلاسه کيږي او ياد دې دواړو په خلاف د انبياء عليهم السلام له تقليد او په هغوی باندې د ايمان په ذريعه ترلاسه کيږي دايې د پيل تکې دي له دې ځايه لارې سره بيل کيږي او په دريو خواو ځي اومخته چې ولاړ شي بيا هره يوه په خپله مخه ځي او هيڅکله نه سره يوځای کيږي. ﴿ وان هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذالکم وصکم به لعلکم تتقون ﴾ ، په دې سلسله کې چې دمجدد صاحب له قلم څخه کوم عجيب تحقيقات او اعلى علوم اومعارف وتلي دي اودهغه دمکتوبات په پلن دفتر کې خواره واره پراته دي د هغو ژباړه له مختلفو عنواناتولاندې وړاندې کوو.

د نړۍ د جوړونکي د اثبات اودهغه د کمالاتو په پيژندنه کې د عقل عاجزي

دهغه خدای شکر دی چې له مونږ سره يې نښگنې کړي دي اود اسلام لورته يې لارښوونه راته کړې ده اود حضرت محمد ﷺ په امت کې يې پيدا کړي يو، انبياء عليهم الصلوة والسلام دنړيوالو لپاره رحمت دی ځکه خدای پاک د هغوی دبعثت په ذريعه مونږ د ناقص عقل څښتنانو او ناپوهانو ته دخپل ذات اوصفاتو خبر راکړی دی اوزمونږ د کوتافهمي په اندازه يې له خپل ذاتي اوصفايې کمالاتو څخه خبر کړي يو دخپلې خوښې او خپلگان څيزونه يې راته بيل بيل کړي دي اوزمونږ دنيوي او اخروي گټې او تاوانونه يې سره جلا کړي دي که دانبياءومبارک وجودونه په منځ کې واسطې نه وای نو دنړۍ دکارخانې جوړونکې او پيدا کوونکې په ثابتولو کې به انساني عقلونه پاتې راغلي وو اوددې سپيڅلي ذات دکمالاتو په پيژندنه کې به ناکام اوعاجزه شوي وو پخواني فلاسفه چې له هرچايې ځانونه پوه اوهوښيار گڼل

دنړۍ له جوړونکې څخه منکر وو او دخپل عقل دکوتاهي له امله یې هرشی زمانې ته منسوب کاوه دخمکو او اسمانونو د پیدا کوونکې په اړه د نمرود او ابراهیم علی نبینا وعلیه الصلوٰه والسلام مباحثه مشهوره ده او په قرانکریم کې هم راغلې ده

بدمرغه فرعون به ویل: ﴿ ما علمت لکم من الهه غیری ﴾ زه له ځانه پرته ستاسولپاره بل حاکم او معبود نه پیژنم، داراز هغه حضرت موسی عليه السلام ته وویل: ﴿ لن اتخذت الها غیرى لا جعلک من المسجونین ﴾ موسی ! که له ما پرته بل معبود دې ونيو نوتابه خامخا بندي کړم، دې بدمرغه هامان ته وویل: ﴿ یا هامان ابن لی صرحا لعلی ابلغ الاسباب اسباب السموت فاطلع الی الهه موسی وان لا ظنه کاذبا ﴾ هامانه ! زمالپاره یوه دنگه مانی تیاره کړه خو په هغولارو زه اسمان ته وخیژم اوبیاغلی دموسی معبود وگورم خوزه گومان کوم چې دی دروغژن دی، لنډه دا چې عقل نشې کولای داستره شتمني ترلاسه کړي اود انبیاءو له لارښوونې او هدایت څخه پرته دا لاره هیڅکله نه شي موندلای.^(۱)

دالله ﷻ په پیژندنه کې دیوناني پوهانو یې عقلي

دمخلوقاتو دپالونکې او پیدا کوونکې د وجود (چې دیونان فلاسفه یې د " مبد " اول " په نامه سره یادوي) اودهغه دتخلیق عمل اومخلوقاتوپیدا کولوپه اړه چې دغو فلاسفه وکومې عقلي څیړنې اوباریک بینې کړي دي اودتخیلاتواو مفروضاتو کومه نقشه تیاره کړې دي اوپه دې هوایې تاداو باندې کومه اسمانڅکې ودانۍ تعمیرکړې ده د هغو تشریح اوتفصیل دفلسفې په کتابونوکې راغلې دي اوپه هغوتنقید اوتبصرې د علم کلام په کتابونوکې کتلای شئ دلته دهغو لپاره ځای

^(۱) مکتوب ۲۳ ټوک ۳ دخواجه ابراهیم قبادیانی په نامه

نشته، خودمجدد صاحب په افکارو او علومو باندې د پوهیدلو لپاره اوددې خبرې معلومولو لپاره چې ددوی د تخیلاتو او مفروضاتو په تردید کې (چې یواځې د یوناني ذهن تخلیق او متخیله ځواک ایجاد دی) دده په قلم کې دومره زور او په بیان کې دومره جوش ولې پیدا کړې د عقل فعال (چې د یوناني فلاسفه و په نژدېه حقیقت کې دنړۍ پالونکی او په مخلوقاتو اغیز کوونکی دی) نسب وړاندې کول کيږي چې دې حکماو جوړ کړی دی او په هغه یې د خلق او امر د ټول تخلیق اساس ایښی دی دهغه په یوه لفظ باندې د موافق او مخالفو دلا تلوځلي جوړ شوي دي.

خودلته یواځې دهغه په نسب او شجره باندې بسنه کوو " مبدأ اول (واجب الوجود) په تمامه معنی یو او احد دی او دا هم ثابت ده چې له یوه څخه یو پیدا کيږي او عالم له مختلفو څیزونو څخه مرکب دی نوځکه خو عالم له ده څخه ندي صادر شوي اونه کیدای شي چې صادر شي دده له وجود څخه دده په ناخبري کې بلا اراده او اختیاره عقل اول داسې پیدا شولکه له ډیوې څخه چې رڼا پیدا کيږي اوله انسان سره سیوری وي. عقل اول یو داسې موجود دی چې په خپل ذات باندې ولاړ دی، نه دی جسم دی اونه هغه ځای جسم دی چې دی پکې دی، دی خپل ځان پیژنی او خپله مبداء هم برابره ده که ده ته د عقل اول نوم کیښودل شي یاد ملاتړ کې اویابل څه دده له وجود څخه درې څیزونه لازميږي .

۱ = دویم عقل، د فلک اعلیٰ (چې نهم اسمان دی او فلک الافلاک هم بلل کیږي.

۲ = نفس.

۳ = اود دغه اسمان جرم یابدن.

بیاله دویم عقل څخه دریم عقل، دستور د اسمان (فلک کواکب) نفس اود هغه جرم پیداشوی دی، بیاله دریم عقل څخه څلرم عقل اود زحل د اسمان نفس اود هغه جرم پیداشوی دی، بیاله څلرم عقل نه پنځم عقل، د مشتري د اسمان نفس اود هغه جرم پیداشوی دی، بیاله پنځم عقل نه شپږم عقل، د مریخ د اسمان نفس اود هغه جرم موجود شول، بیاله شپږم عقل څخه اووم عقل، د لمر د اسمان نفس اود هغه جرم پیدا شول، بیاله اووم عقل څخه اتم عقل، د زهره د اسمان نفس اود هغه جرم پیداشول، بیاله اتم عقل څخه نهم عقل، د عطارد د اسمان نفس اود هغه جرم پیدا شول، بیاله له نهم عقل څخه لسم عقل، د سپوږمۍ د اسمان نفس اود هغه جرم پیداشول.

دا وروستی عقل دی چې نوم یې عقل فعال دی له دې څخه د سپوږمۍ د اسمان حشوه لازمیږي چې یوه ماده ده چې له عقل فعال اود افلاکوله طبائعو څخه کیدل او ختمیدل (کون وفساد) قبلوي بیا په دې موادو کې دستور یو د حرکاتوله امله مختلف ډوله امتزاج رامنځته کیږي چې له هغه څخه معادن، نباتات او حیوانات پیداکیږي دالسگونې عقول او (۹) اسمانونه دي، داپه اصل کې د یونانیانو هغه (علم الاصنام) دی چې دوی یې فلسفه او الهیات بولي خلکو په دې سره په شعوري توګه غور فکر او مباحثې پیل کړې یا یواځې فرضي داستانونه او افسانې دي چې بې اختیاره سړی ته د قران کریم دا ایت شریف وریاد شي: ﴿ ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم وما کنت متخذ المضلین عضدا ﴾ [سوره کهف ایت / ۵۱] ژباړه : ما

هغوی داسمان اوځمکې په پیدا کولو او په خپله ددوی په پیدا کولو باندې گواه ندي
گرځولي اوزه گمراه کوونکې خپل دوستان او خپل مټ نه گرځوم.

امام غزالي ددې نقشي له نقل کولو وروسته رښتیا ویلي چې: دایواځې ادعاگانې
اوپه خپل سر حکمونه دي بلکې په حقیقت کې ظلمات فوق ظلمات په تیارو باندې له
پاسه تیارې دي که څوک دا ډول خوب لیدل بیان کړي نو خلک به یې دهغه دمزاج
خرابي وبولي. ^(۱) بل ځای لیکي: زه حیران یم چې یولیونی به په دې له ځانه جوړو
شویو خبرو باندې څنگه قانع شي څه معنی هغه عقلاء او پوهان چې په خپل خیال په
معقولاتو کې له وینسته نه پستوکی کارې او ډیر زیات دقیق وي، ^(۲) دې فلسفيانو
دالله ټول دکمال صفتونه اود ټولو مخلوقاتو پیدا کول نفی کړي دي اودی یې
بالکل معطل او بې اختیاره گرځولی دی اودايې ټول په خپل فکر دواجب الوجود د
ذات د تعظیم او پاکې لپاره کړي دي.

امام غزالي په دې موکه بې اختیاره شوی اوداسې لیکي: که څوک په دې قانع
وي چې دده د وینا دې همدا معنی وي نو ده هغه له هر هغه موجود څخه هم سپک
گڼلی چې د خپل نفس شعور نه لري ځکه کوم شی چې دځان اوبل شعور لري دهغه
مرتبې له هغه شي زیاته ده چې یواځې د خپل نفس شعور لري اود بل څه شعور نه لري
په تعظیم کې دومره باریکې دوی هغه ځای ته ورسول چې دوی د عظمت ټولې
معناوې او مفهومات له منځه یووړل اودی یې دیوه داسې مړي درجې ته ورساوه
چې هغه په هیڅ نه پوهیږي چې په نړۍ کې څه تیرېږي، یواځې په دومره توپیر چې
دی دځان شعور لري (اومړی په ځان هم نه پوهیږي) خدای ښه به هغو خلکو ته سزا
ورکوي چې دده له لارې کاره شوي وي اوله سمې لارې څخه په څنگ روان وي.

(۱) تهافت الفلاسفة مخ ۳۰.

(۲) تهافت الفلاسفة مخ ۳۳.

دوی دالله پاک له دې ویناڅخه منکر دي چې فرمایي: ماشهد قم خلق السموات والارض
 څوک چې په الله پاک باندې بدگومان کوي، دچاچې داعقیده وي چې دالهي چارو
 حقیقت اوژوروالی ته انساني ځواک په پوره توګه رسیدلای شي، څوک چې په خپل
 عقل ویاري، څوک چې په دې اند وي چې د عقل په شته والي کې دانبياو اودهغو د
 پیروانو تقلید ته اړتیا نشته دهغوی به خامخا داپایله وه چې هغوی به اعتراف کوي
 چې ددوی د(معقولانو) غورچنې هغه څه شو چې که دخوب په توګه بیان کړل شي نو
 خلک به ورته حیران وي،^(۱) دې ټولوڅیزونو ته چې وکتل شي نوله سړي سره د
 رسالت دنعمت قدر پیداشي. ﴿ الحمد لله الذى هدانا لهذا وما كنا لنهتدى لولا أن هدانا الله لقد
 جاءت رسل ربنا بالحق ﴾

داد عقل بې وسي اودحکماو(چې په حکمت او عقل رياضي اوعلمي علوموکې
 بريالي شوي وو) په هغو الهي مسائلوکې له عبرته ډکه نمونه ده چې هغوی څه ډول
 الله ﷻ ته هغه څیزونه منسوب کړي چې ځان اوډیرسپک مخلوق ته هم دهغو
 منسوب کول نه خوښوي اودوی څه ډول هغه معطل، بې اختیاره او بې علم ګرځولی
 اوبیادا دهغه د تعظیم غوښتنه بولي! ﴿ سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على
 المرسلين و الحمد لله رب العلمين ﴾

اوس دمجدد صاحب دالاندينيو ويناو ته وګورئ چې دهغه له ګڼوليکونوڅخه
 راټولې شوې دي دى وايي: که عقل دخداى ﷻ دپېژندنې په مسئله کې کافي وای
 نويوناني فلاسفه (چې عقل يې خپل لارښود ګرځولی) به دګمراهي په دښتوکې
 لالهنده نه ګرځيدل اوخداى ﷻ به يې دنوروخلکو په پرتله زيات پيژانده حال داچې
 دالله ﷻ دذات او صفاتوپه معامله کې ترټولو زيات جاهلان دوى دي، دوى الله ﷻ
 بيکاره اومعطل ګرځولی دى اودوى فکرکوي چې يواځې له عقل فعال پرته نور هيڅ

(۱) فافه الفلافة مخ ۳۱

هم ده ندي پيدا كړي او هغه هم ددوی په اند ده په خپل اختيار ندي پيدا كړي بلكې په اضطراري توگه پيدا شوي دي.

دوی عقل فعال له خپله ځانه پيدا كړی دی او داددوی د عقل تراشل شی دی، پيښې د ځمكې او اسمان د خالق له لوري نه بولي بلكې ده ته يې منسوب كوي او اثر له خپل حقيقي موثر څخه راگرځوي دخپل تراشل شوي خيز (عقل فعال) اثريولي ځكه دوی وايي چې معلول دخپل نږدي علت نتيجه وي د ليرې علت لپاره په معلول كې دوی څه اثر نه مني اوله خپلې ناپوهې څخه الله پاك ته ددې څيزونو نسبت نه كول دهغه د كمال صفت بولي او دهغه بيكاره او معطل گرځول دهغه تعظيم بولي، په داسې حال كې چې الله ﷻ خپل ځان د اسمان او ځمكې خالق بولي او په «رب المشرق ورب المغرب» سره د ځان تعريف كوي.

ددې بې عقلانو په اند خدای ﷻ ته هيڅ اړتيا نشته اونه دهغه په وړاندې څه عجز او نياز لري دمجبوري او اړتيا په مهال كه وغواړي خپل عقل فعال ته رجوع كوي اودخپلو اړتياو پوره كول له هغه څخه غواړي ځكه اصلي ځواك او اختيار ددوی په اند له هغه سره دی بلكې عقل فعال هم ددوی په فكر په خپل عمل او كړنو كې مجبور او بې اختياره دی نوله هغه څخه هم دخپلې اړتيا پوره كول غوښتل له عقله ليرې خبره ده، نوخبره هماغه ده لكه قرانكريم چې وايي: «ان الكافرين لامولى لهم» دكافرانو كوم سرپرست او كارچورونكى نشته ددوی هم څوك مرسته كوونكى نشته خدای ﷻ هم ددوی مرسته كوونكى نه دی او عقل فعال هم ندى، عقل اخر څه شی دی؟ چې دخيزونو برابرول يې په غاړه دي دپيښو څرگنديدل او پيدا كول دهغه لورته منسوب كول كيږي يواځې دده په ثابتولو او وجود كې په زرهاو اعتراضونه او خبرې دي ځكه دده وجود او ثبوت يواځې د فلسفې په خود ساخته مقدماتو باندې ولاړدى چې د اسلام د اساسي قواعدو له مخې ناقصې

اوناپوره دي، کوم احمق به وي چې داشياو خلقت له قادر اومختار ذات څخه واړوي اود يوه موهوم افرضي شي لوري ته يې منسوب کړي بلکې په خپله دا اشياء له دې خبرې څخه په زرهاو ځله عار اوشرم کوي چې په خپل خلقت کې د فلسفې يوه تراشل شوي بې حقيقته شي ته منسوب کيږي بلکې دا اشياء به په خپله نابودي اونشت والي باندې راضي اوخوشاله وي چې قادر اومختار ذات ته ددوی دخلقت منسوب کولو په ځای د فلسفې يوه بې حقيقته اوخودساخته شي ته منسوب کيږي. په قرانکريم کې راځي « کبرت کلمة تخرج من افواهم ان يقولون الا کذبا » ډيره لويه خبره ده چې ددوی له خولې نه وځي دوی له سپيرو درواغو پرته نورڅه نه وايي، ددارالحرب کفارکه څه هم بت پرست دي خوله دې ډلې (فلاسفه) څخه بيا هم ښه دي ځکه په مشکل وخت کې خدای څه ته رجوع کوي اوبتان يې دهغه د شفاعت اوهغه ته دنږدې کيدلو لپاره وسيلې گرځولې دي، له دې زياته دتعجب خبره داده چې يوه ډله خلک دااحمقان (يوناني فلاسفه) د حکماو په لقب سره يادوي اودحکمت نسبت ورته کوي دافلاسفه په اکثرو مسائلو کې خصوصاً په الهيآتوکې چې لوړه موخه يې ده غلط شوي دي اوله کتاب او سنت سره مخالف دي، دچاسرمایه اويانگه چې جهل مرکب وي هغوی ته په کوم لحاظ دحکماو لقب ورکول کيږي؟ هوکې دټوکو اوطنز په توگه کيدلای شي ياداسې لکه نابیناته چې څوک بينا ووايي.^(۱)

ددیني حقائقو په ادراک کې عقل کافي نه دی

دهغه خدای څه شکر دی چې مونږ ته يې خپل لوري ته لارښوونه کړې ده او که ده مونږ ته هدايت نه وای کړی نومونږ ته هدايت نه کيده، بيشکه زمونږ د

(۱) مکتوب / ۲۳ / ټوک ۳ / دخواجه ابراهيم قباديانی په نامه

پالونکې رب پیغمبر ﷺ له حق سره راغلی دی د انبیاءو علیهم الصلوات والتسلیمات د لیرېلو
د احسان شکر به په کومه ژبه سره ادا کوواو په کوم زړه سره ددې محسن اعتقاد
و کړای شي اوهغه اعضاء او اندامونه چیرته د چې د بنواعمالو په ذریعه ددې ستر
نعمت بدل وړ کړای شي که ددې محترم مبارک وجود نه وای نو مونږ لنډ فکره
او کوتافهمه انسانانوبه د اسمان او ځمکې جوړوونکې د وجود اودهغه دیوالی
لورته څنگه لاره موندله، او چا به مولارښوونه کوله.

پخوانیو یوناني فلاسفه و سره له ډیرې پوهې د ځمکې او اسمان پیدا کوونکې
جل شانه د وجود لوري ته لاره نه وه موندلې اوهغوی دمخلوقاتو وجود (دهر) او
زمانې ته منسوب کاوه، خو چې ورځ په ورځ د انبیاءو علیهم الصلوات والتسلیمات دعوت
روښانه کیده وروستیو فلاسفه و ددې انوارو په برکت د پخوانیو فلاسفه و مذهب
رد کړ او دخدای ﷻ د وجود قائل شول اودده د یووالي او توحید اعتراف یې هم وکړ نو
زمونږ عقلونه د نبوي انوارو له مرستې پرته ددې کاره لپاره بې وسه دي اوزمونږ
پوهه اوفهم د انبیاءو علیهم الصلوات والتسلیمات د وجود له واسطې پرته له دې معاملې
نه لیري دي.

د نبوت او عقل لارې سره جلا دي

د نبوت او عقل اوفکر لارې سره جلا دي دکومو کارونو په ادراک کې چې عقل
قاصر او عاجز دی دهغو ثبوت د نبوت له لارې کیدای شي، که عقل کافی وای نو
انبیاء به د څه لپاره مبعوث کیدل صلوات الله علیهم اجمعین اود اخرت عذاب به ولې
ددوی له بعثت سره تړل کیده. خدای ﷻ فرمایي: ﴿ و ما کنّا معذین حتی نبعث رسولا ﴾
مونږ تر هغه وخته پورې عذاب ورکوونکې نه یوڅو چې کوم پیغمبر ونه لیږو، که

څه هم عقل حجت دی خو حجت بالغه اومکمل حجت نه دی او په خپل حجت کیدلو کې پوره نه دی، بالغه حجت دانبياو عليهم الصلوات والتسليمات له بعثت څخه ثابت شوی اودوی دمکلفوانسانانو دعذر ژبه بنده کړیده. **خدای** فرمایي: ﴿رسلا مبشرين ومنذرين للناکون للناس علی الله حجة بعد الرسل وکان الله عزیزاً حکیماً﴾ ژباړه: پیغمبران چې زیری ورکوونکې او ډاروونکې دي خودخلکو لپاره په خدای پاک باندې حجت پاتې نه شي دانبياوله بعثته وروسته اود خدای غالب اود حکمت وال دی، کله چې په ځینې مسائلو کې د عقل د ادراک کوتاهي ثابته شي نو بیا ټول شرعي احکام د عقل په تله تلل بڼه کار ندي هروخت ددې مسائلو او احکامو له عقل سره د برابرلو هڅې او په هغه ټینګار د عقل دکافي بللو پریکړه کول دي اوله نبوت څخه دانکار په معنی ده، مونږ دې خدای **ښه** په خپله پناه کې وساتي^(۱)

د عقل خالص اونګه کیدل ناشوني دي اود اشراق اونفسي صفایي له مرستې سره سره د الهي حقائقو په پیدا کولو کې یې ګټې دي

دومره دحیرانتیا خبره ده چې د خدای نه مرستې اولوپې درجې فکري سلامتیا پرته یې هره توجیه ناشونې ده هغه دا چې په دې لسمه هجري اوشپاړسمه میلادي پیړۍ کې چې په ټوله نړۍ اوځانګړې توګه هند اوایران باندې دهغه حکمت اوفلسفې دتعلیم اغیزه په دماغونوباندې مسلط و چې هغه یوناني فلسفه وه افلاطون او ارسطویې د تقدس اوعصمت مقام ته رسولی وو له عقلي مقدماتوڅخه په منطقي طریقه کومه نتیجه ثابتولواویونان چې کوم څیزونه بدیهي او قطعي بللي وو دهغو له نوم اخیستلو وروسته ژبې ګونګیدلې اوسترګی پندیدلې، بلکې

(۱) مکتوب ۳۶ ټوک ۳ دمیر محمد نعمان په نامه.

د حکمت او عقلیت پالونکو ددې تش په نامه حقائقو په وړاندې سجدې لگولې. زما په اند په مسلمانو علماو کې د لومړي ځل لپاره مجدد صاحب داواز پورته کړ چې د چاپیریال له خورو ورو او هامو، د عنصری بدن له تړاو، خیالاتو، عقائدو، دا راز باطني تمایلاتو، راسخو او پاخه شوو اخلاقو او خواهاشتو څخه د عقل خالص او ننگه راوتل تقریباً محال دي تردې پورې چې که له هغه سره داشراق او نفسی صفایې مرسته هم مله وي بیا هم له باطني او خارجي اغیزو، ښوونې او روزنې، د چاپیریال او ټولنې له مزبوتو عنعناتو څخه دهغه پاکيدل او ازاديدل او ريښتوني حقيقت ته رسيدل اوسمه پریکړه کول؛ د الشاذ کالعدم حکم لري چې هغه هيڅ اعتبار نلري.

د مجدد صاحب د تحقیق او په خپل مکتوبات کې په وار وار سره په هغه زور اچول یواځې دهغې زمانې او چاپیریال له لحاظه ندي بلکې په فکري او علمي نړۍ کې یو نوی دریافت او پیدا کونه او داسې انقلابي او جرئت‌مندانه اعلان دی چې دهغه دارزښت او اهمیت اندازه په سمه توګه سره تر اوسه پورې نه ده شوې حقیقت دادی چې هغه ددې وړ او مستحق دی چې د ځانګړي بحث او تحقیق موضوع وګرځول شي.

عجیبه اتفاق او حیرانوونکې خبره ده چې له مجدد صاحب نه نږدې دوه سوه کاله وروسته د جرمني مشهور فلسفي امینول کانت (Amanuel Kant ۱۷۲۴/۱۸۰۴) د عقل په خالص کیدلو، له چاپیریال، وراثت، عاداتو، معتقداتو څخه ازاد او په خپل سرپرېکړه کولو وړتیا لرونکې علمي او تحقیقي بحث پیل کړ. ده په ډیر جرئت او وضاحت سره د عقل حدود تعین کړل او په کال ۱۷۸۱ع کې یې خپل نادر کتاب (د ننگه عقل تنقید) (Critique of pure reason) خپور کړ.^(۱) چې د فکر او فلسفې په

(۱) د کتاب په جرمني ژبه لیکل شوی دی او په اردو ژبه کې د (تنقید عقل محض) په نامه سره دهند نامتو قلموال او بریالی ژباړن ډاکټر سید عابد حسین ژباړلی دی اود (انجمن ترقی اردو هند) دهلې لخوا په کال ۱۹۴۱ع کې خپور شوی دی.

نړۍ کې زوږ جوړکې اودجناب ډاکټر محمد اقبال په وينا: درون اندو له کارناموڅخه يې دڅاورو څلي جوړکې ^(۱) په لويديځ کې ددې کارنامې د عظمت په لوړه سويه اعتراف وشو اوتردې پورې وويل شول چې دی دجرمني قوم لپاره د خدای ﷻ ترټولو لويه ورکړه او عطيه دی، دنوې فلسفې دتاريخ ليکوال ډاکټر هير ليډهوفيدنيگ په دې کتاب باندې دتبصرې په ترڅ کې ليکې: داکتاب د فلسفې نه پناه کيدوونکې کمال پاره ده چې دانساني فکريه چټيانوکې يې دلارښوونې کار ترسره کړي ^(۲)

دکانټ په زردفکر خپل کار په ادعايې توگه پيل کوي دده په غيرارادي توگه اوزيات په ساده توب سره دخپلو قواو، مفروضاتو اومقدماتوپه صحت باندې باورکيږي دی په دې يقين وي چې ټولې ستونزې حل کولای شي اودمخلوقاتو اصلي حقيقت ته رسيدل کولای شي، له دې وروسته يوه زمانه راځي چې په هغه کې معلوميري چې دافکر وداني تراسمانه پورې نه شي رسيدلای اوپه هندسوکې دهغودنقشوپه اړه د رايې اتفاق نه شي راتلای ددتشکيک زمانه ده، دی ويني چې اوس يوداسې کارپاتې دی چې ادعا لرونکو اومسککسو دواړوله نظره غورځولی دی هغه داچې مونږ دخپل عقل او پوهې دمهيب په ډې تحقيق وکړو اودايجادکړو چې په مونږکې دننه په اشياو دپوهيدلو لپاره څه ډول صورتونه اوځواکونه شته دي اودهغوی په مرسته مونږترکومه ځايه پورې تلای شو. ^(۳)

اوس له هغه وروسته ديوه داسې مسلمان عالم اومفکر چې دهندپه محدودعلمي او

^(۱) The Reconstruction of Religious Thought in Islam. P. ۵

^(۲) تاريخ فلسفه جديد دډاکټر خليفه عبدالحکيم ژباړه دويم ټوک مخ / ۲۸.

^(۳) تاريخ فلسفه جديد مخونه ۳۰ - ۳۱.

مدرسه وال چاپیریال کې اوسیدلی اود حکمت اوفلسفې په ځای یې د نبوت علوم د خدای ﷺ پیژندنه اورضا ترلاسه کول دخپل ژوند موخه ګرځولې وه، دخالص عقل په تنقید کې د فلسفې له پیچ اوتاوڅخه لرې اوسیدلی و؛ هغه عام فهمه اودلچسپ بیان ولولې!

مجدد صاحب ددې پوښتنې په ځواب کې چې: عقل په خپل ذات کې که څه هم په الهي احکامو کې ناقص اوناپوره دی خوداسې ولې نه شي کیدای چې له نفسي صفایې اوتزکیې وروسته عقل ته یوه مناسبت اوله ذات الهي سره یوبی کیفه اتصال پیدا شي چې دهغه په ذریعه له هغه ځایه احکام واخلي اود ملائکې په واسطه بعثت ته اړتیا پیدانه شي؛ ځواب لیکي: عقل که څه هم هغه مناسبت او اتصال پیدا کړی خوله عنصری جسم سره چې دی کوم تړاو لري هغه په مکمله توګه نه شي ختمیدلای او مکمله ازادي اونګه والی نه شي پیدا کولای، واهمه تل دهغه په لمن پورې نښتې وي، او متخیله (خیالی ځواک) یې هیڅکله نه پرېږدي د غصې او خواهشاتو قوه د سیوري په څیرله هغه سره اوسي اود حرص اوهوس بد صفتونه یې هروخت ورسره وی هیره، غلطې اوخطا چې له انسان سره تړلي دي له ده نه نه بیلېږي اود ژوند خاصې یې دي، نو عقل دباور وړندی اودده تر لاسه کړي احکام له وهم، تصرف اودخیال له اغیز نه ازاد نه دي، هیره اوخطا ورسره ګډ دي اوله غلطې نه نه دي خوندي پرته له ملائکې چې له دې صفاتو پاکه ده او دا نقصانات نشته پکې، نو هغه خامخا د اعتبار وړده، او د هغې تر لاسه کړي احکام دوهم اوخیال له ګډوالي پاک اودهیرې او غلطې له شېبې خوندي دي، کله کوم علوم چې په روحاني طریقه حاصلوم زه تر لاسه کړم نوچې زما قواو اوحواسو ته ورسیږي له هغو مقدماتو سره ګډې شي چې په عامه توګه منل شوي او مسلمې دي نو په دې مهال زه ددواړو په منځ کې هیڅ تمیز نه شم کولای اوبل وخت بیا داسې وي چې خدای یې دتمیز توفیق راپه برخه کړي اوکله بیانه و، نو په دې روحاني

علومو کې ددې مقدماتو د ګډوالي له کبله هغه غیرواقعي اوله صداقته لرې ښکاره شي چې بیا دا اعتبار ورنه بلل کیږي^(۱)

اشراقیان او نفسي صفایي

اشراقیت او روحانیت له پخوازمانې نه دیقین تر لاسه کولو، سهي علم، اخلاقو د تهذیب او دنفس د تزکیې او په دې سره دانسانې ټولنې د منظم کولو اود سهي تمدن د ودانولو؛ یوه سمه او پاکه ذریعه بلل کیده، په خوا وخت مصر او هندد اشراقیت لوی مرکزونه وو ددې غورځنگ په پرمختګ اودهغه په مقبولیت کې هغه غبرګون اوعکس العمل هم کارکاوه چې په یونان اوروم کې دزیاتې عقل پرستی اود لیونتوب تر حده حواس پالنې په خلاف پیداشوي و ، بالاخرې اسکندریه (مصر) خپل مرکز و ګرځاوه چې دختیځ وال اولویدیځ وال عقلیت او مذاهبو دیوځای کیدنې ځای و.

ددې فلسفې او غورځنگ داعیان او پیروان داوایی چې دیقین تر لاسه کولو سهي علم تر ټولولویه ذریعه (مشاهده) ده اوهغه په باطني نور، نفسي صفایې اود باطني حاسي په بیدارولو سره تر لاسه کیږي، د حقائقو تر لاسه کول په همدې نګه او خالص عقل (حکمت اشراق) اوهمدې داخلي رڼا (باطني نور) سره شوني دې چې له ریاضت ، د نفس مخالفت اومراقبې نه پیدا کیږي که چیرته دا خبر ومنل شي نودامعنی چې په انسان کې له پنځو حواسو پرته یوه بله شپږمه حاسه په باطني عمل بوخته ده اود هغې دکارپایلې، مشاهدات، نالیدونکې انوار، نه اوریدوونکې غږونه اوله مخکې نامعلوم حقائق څرګندیږي، خوددې ضمانت شته چې دا حاسه دانسان

^(۱) مکتوب - ۳۶۶ لومړی ټوک دخواجه عبدالله او خواجه عبیدالله په نوم

دنورو حواسو په څیر محدوده او غلطه او خطا کیدوونکې نده؟ که داسې وای نوددې په پایلو کې به د تضاد او تناقض شک او احتمال نه پیدا کیده خود اشراقیت له تاریخ څخه څرگند یږي چې ددې باطني حاسې په محسوساتو او کومونتا جو او عقائدو ته چې دارسیږي په هغو کې داسې تضاد او اختلاف پروت دی لکه په یوناني فلاسفه و اود ختیځ په حکماو کې چې دی.

د پخواني اشراقیت تاریخ خوندي ندی هغه به پرېږدو نوي اشراقیت **platcnism** Neo ته به راشو، ددوی د مشرانو په مذهبي عقائدو مرتبواعمالو کې څرگند تضاد لیدل کیږي. پلاتینس **Plotinus** د خپلې زمانې د مذهبي نظام او مروجو عباداتو قائل ندی او ازاد خیاله فلسفې دی چې د عمل په ځای په تفکر او مراقبه باندې زور اچوي خودده شاگرد پارفری **Porphyry** چې یوزاهد اود وچې صوفي دی. **Plotinus** وایي چې انساني روح د څارویو په وجود کې څرگند یږي، خو **Porphyry** دا خبره نه مني ددې مسلک دریم نامتو مشر پراکلس **Proclus** د ټولو مصری رسمونو، مذهبي او دیني غونډو پابندو. او په ورځ کې به یې درې ځله د لمر عبادت کاوه دده مذهب د ګڼو مذاهبو او عقیدو مرکب معجون و اوداتول اهل مشاهده اویقین و،^(۱) **Prophy** د عیسائیت مخالفت وکړ اودرومي بت پرستی او جاهلیت **Paganism** د بیا ژوندي کولو په غورځنګ کې یې د روم د باچاتاییدو کې اودده باطني نور دی دشرک اوبت پرستی له دې ډوبیدونکې بیړۍ سره له خپل قسمت تړلو څخه منعه نه کړ په مسلمانانو کې هم چې دچاپه اشراق او کشفی قوت باندې پوره باور و ددوی په باطني محسوساتو او کشفیاتو کې هم زیات تضاد لیدل کیږي یوه دکشف خاوند به له بل سره مخالف و او هغه کشف به یې له حقیقته لرې باله او کله به یې ویل چې بیهوښې اود حال غلبه پرې زیاته شوې ده، عقول له ذهن اود فلسفې له

(۱) د تفصیل لپاره د مذهب او اخلاقو د دائرة المعارف د عنوان **Neo platcnism** وګورئ.

کتابونو پرته خارجي وجود نلري خودې دکشف والوبه روغبړ ورسره کاوه اوویل به یې چې مونږ ورسره وینو اوداسې نوردتصوف تاریخ له دې بیلگو څخه ډک دی

شیخ الاشراق شهاب الدین سهروردي مقتول

په دې مسلمانواشراقیانو کې دشیپرېمې هجري او دولسمې میلادي پېړۍ اشراقي حکیم شیخ الاشراق شهاب الدین سهروردي (۵۴۹ - ۵۸۷هـ) چې په مقتول سره یې شهرت درلود؛ ډیر مشهور دی چې داسلام مخالفو او تشنج پیداکوونکو عقائدوله کبله په کال ۵۸۷ هـ کې دالملک الظاهرپه حکم سره ووژل شو، ده خپل خان مشائي اوصوفي باله له ده سره له مشائي تصوراتو سره **S _ V _ DenBergh** - په وینا هغه ټوله صوفیانه فلسفه موجوده وه چې مسلمانانودیونانیانودتطبیق له نظریې، معتقدتاتواومذهبي یووالي نه اخیستې وه، داسلامي دائرةالمعارف د پورتنې لیکوال په وینا: داپه اصل کې د نور نوې افلاطوني نظریه ده چې د اشیاء اساسي حقیقت پکې متصور کیږي (۱).

شهرزوري لیکي: دی ددواړوفلسفویعني ذوقي فلسفه (اشراقیه) اوبحثیه فلسفي (مشائي) فلسفې جامع و، "حکمتالاشراق" دده مهم کتاب دی علامه قطب الدین شیرازي د هغه شرحه لیکلې ده چې په علمي اودرسي کې یوکی د "شرح حکمت الاشراق" په نامه سره مشهوره ده، دشیخ الاشراق په نزد دعقلوشمیر په لسوکی نه دی محدودبلکې دهرې نوعې لپاره یوعقل دی چې دهغه ساتنه کوي او شیخ الاشراق دا مجرده انوار بولي دشیخ الاشراق په اند اسمان یو ژوندی مخلوق دی په ده کې مجرده نفس شته چې ده ته حرکت ورکوي دی له عدم او نیستی څخه

(۱) اسلامي دائرةالمعارف.

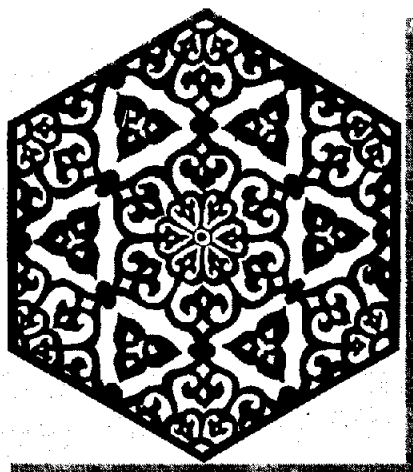
محفوظ دی او په اسمان کې نفس ناطقه (غېداقوت) هم شته له دې امله دی حواس هم لري دده په اند ټول اسمانونه ژوندي مخلوق دي اودستور یوه ذریعه دعالی انوارو اغیز پرې لویږي اودهغو په ذریعه جسماني قواوې په حرکت کې راځي، ترټولو لوی ستوری لمر دی د اشراقیانو په مذهب دده تعظیم واجب دی، په مخلوقاتو کې بالذات یا بالواسطه دنور حکومت دی، حرکت او حرارت له نوره پیدا کیږي او په اور کې دا دواړه عناصر ترټولو زیات شته دي.

خرنگه چې په نفس باندې روحونه روښانه کیږي دا ډول په اور سره اجسام روښانه کیږي خدای په هر عالم کې خپل یو خلیفه ټاکلی دی دعقلو دنړۍ لپاره عقل اول د خدای خلیفه دی، داسمانونو لپاره ستوري اودهغو ناطقه نفوسو، دعناصرو په نړۍ کې بشري نفوس، د ستوریو څلاوې او اور په ځانگړې توگه د شپې په تیاره کې دهغه خلیفه دی یعنی دهغو اصلاح او پالنه کوي دانیواو نفوس کامله وته خلافت کبری حاصل دی او خلافت صغری له اور سره تړاو لري، ځکه په تورو شپو کې دعالی انوارو اود ستوریو د څلاو په ځای دی کارکوي خوراکی توکي او خام مواد پخوي، د شیخ الاشراق په نزد عالم قدیم دی زمانه ازلي او ابدی ده دتناسخ قائل ندی خو انکار هم نه ورنه کوي ځکه د دواړو اړخونو دلائل تسلي کونکي نه دي. (۱)

نویه دې ډول دخپل وخت نومیالی اشراقي حکیم چې په ختبخ کې یې د"شیخ الاشراق" لقب گټلی و او دده ذهانت، علمي تبحر، زهد او تجرد یې معاصرینو هم منلی و، دی خپل اشراقیت اونفسي صفایې له یوناني مفروضاتو او ایراني مجوسي مزخرفاتو اختیارولو نه ونه ژغوره، دی له محمدي بعثت او په هغه مرتب کیدونکي

(۱) دتفصیل له پاره دمولانا عبدالسلام ندوی مرحوم کتاب "حکماء اسلام" دویم ټوک وگورئ

هدایت، دیني اود نبوي بریالیتوب اوسهي معرفت څخه بې برخۍ پاتې شو ده
 نابرابرله انتشاراوگډوډی څخه ډک ناکام ژوند تیرکړاوترشایې له هدایت اود
 خلکو دگټې له نظام پرینودلو پرته له نړۍ نه سترگې پټې کړې.

عقل او کشف دواړه د یوې کشتۍ سپاره دي

کانټ Kant د خالص عقل په وجود کې زیاته شبه څرګنده کړې وه او ثابته کړې چې ده چې دده نگه والي اوله داخلي اوباندنيو اغیزو څخه ازادي تقریباً ناشونې ده خودی د کشف اوباطني علم له نړۍ سره نابلدو له دې امله هغه له دې وړاندې څه نه دي ویلي.

مجدد صاحب چې ددې سیند لامبوزن هم و یو ګام مخکې تللی خالص اود کشف او الهام په سختوالي او تقریباً ناشونتیا یې تفصیلي رڼا اچولې ده او ثابته کړې چې ده چې داشراق او نفسي صفایې په ذریعه هم هغو غیبی حقائقو او یقیني علومو ته رسیدل ممکن نه دي چې د انبیاء "علیهم السلام" اودهغوی دبعثت له لارې یې عام او خاص ترلاسه کولای شي نوله بعثته پرته نه سهي معرفت کیدای شي. نه نجات ترلاسه کیدای شي او نه ریښتونی تزکیه. په دې لړکې د هغه له مکتوبات څخه څو راټولونې (اقتباسات) رااخلو: ددې ناپوهانو (حکماو) یوې ډلې د انبیاء "علیهم الصلوات والتسلیمات" دلارې له پیروي پرته دالهیة صوفیه و(چې هر وخت د انبیاء پیروپاتې شوي) په تقلیدکې دریاخت او مجاهدې لاره غوره کړه، دخپل وخت په صفایې باندې ودروهل شول دغولیدل او په خپل خوب او خیال باندې یې باور وکړ او خپل خیالي کشف یې دلارې مشال وگرځاوه "ضلوا فاضلوا" په خپله ګمراه شول اونور یې هم ګمراه کړل، دوی په دې نه پوهیدل چې صفایې داد نفس صفایې ده چې د ګمراهي لاره سړي ته ښیې نه د زړه صفایې چې د هدایت درڅه ده ځکه دزړه صفایې د انبیاء علیهم السلام په پیروي پورې تړلې ده اود نفس صفایې دزړه په صفایې پورې تړلې ده په دې شرط چې هغه دنفس اصلاح او روزنه وکړي، هغه زړه چې د خدایي انوارو ځای دی که چیرته تور وي او نفس صفایې پیدا کړي ددې مثال به داسې وي لکه یوه دیوه چې ددې لپاره

او نفس صفایي پیدا کړي ددې مثال به داسې وي لکه یوه ډیوه چې ددې لپاره روښانه کړل شي دده پټ دښمن یعنې لعین شیطان دهغې په رڼا کې دده کور لوټ کړي.

لنډه دا چې ریاضت او مجاهده دنظر او استدلال په رنگ کې هغه وخت اعتبار پیدا کولای شي چې د انبیاء علیهم الصلوات والتسلیمات له تصدیقاتو سره مله شي هغه چې د الله له لوري تبلیغ کوي اودهغه مرسته ورسره ده د انبیاءو نظام د داسې ملائکو د نزول له امله چې غلطي او گناه نه کوي، د لعین دښمن له مکر او فریب څخې خوندي دي. خدای ددوی په اړه فرمایي: "ان عبادي لیس لك عليهم سلطان" ای ابلیس زما په خاصو بندگانو ستا هیڅ وس نه رسیږي او داسې تضمین دبل چالپاره نشته اوله دې لعینه څخه ځان ژغورل ډیرگران دي پرته له دې چې څوک د انبیاءو پیروي وکړي او د هغو په پله روان شي. شیخ سعدی علیه الرحمه رښتیا ویلی چې:

محالست سعدی که راه صفا
توان رفت جز بری، مصطفی^(۱)

په دې باید پوه شو چې دکشف غلطي هروخت دشیطاني القاء په اساس نه وي ډیرځله داسې کیږي چې ځینې غیر واقعي اوله صداقته لرې احکام په "متخیله" (دخیال ځواک) کې ځای ونیسي هورې شیطان مداخله نه شي کولای خو دغه خیالات په خارج کې متمثل کیږي او راځي په دې لړ کې داسې وي چې ځینی خلک په خوب کې درسول الله ﷺ زیارت وکړي اودی له ده نه ځینې داسې احکام واخلي چې هغه د شریعت د سهې حدیثو په خلاف وي په دې صورت کې د شیطاني القاء تصور نه شي کیدی دعلماو له تحقیق سره سم شیطان درسول ﷺ په

^۱ مکتوب ۲۳، ۳ دخواجہ ابراهیم قبادیانی په نامه.

صورت باندې نه شي کيدی نو په دې صورت کې يواځې دمتخيله تصور کيدی شي چې غير واقعي شی يې واقعي وباله^(۱) په يوه بل مکتوب کې فرمايي: که څه هم دتزکيې په ذريعه له نفس نه نفس مطمئنه جوړشي خوبيا هم له خپلو صفاتوڅخه په پوره توگه نه شي مجرد کيدی، له دې امله بياهم کيدای شي غلطي ځنې وشي^(۲).

دانبياو او فلاسفه و دزده کړې په منځ کې تضاد

له دې ليکنې وروسته د فلاسفه و او انبياو د زده کړو ترمنځ څرگند تضاد ته نغوته کوي چې کلونه کيږي را روان دي اوپه منځ کې يې تطبيق کول ناشونی دی او داچې د دوی عقلي هڅې اولورې الوتنې له "کوه کندن وکاه براوردن" مرادفې دي دی ليکې. د فلاسفه و ناقص عقل گواکې له نبوت سره بلکل ضد اوپه مقابل لوري کې واقع دی د نړۍ د پيل په باره کې هم او داخرت په باره کې هم ددوی مسائل اومباحث دانبياء عليهم الصلوات والتسليمات له تعليماتو سره بالکل مخالف دی دوی نه په الله سم ايمان لري اونه په اخرت، عالم قديم او ازلي بولي په داسې حال کې چې ټول اديان اوملتونه په دې اتفاق لري چې عالم له ټولو اجزاو سره حادث دی، داراز داسمانوله ماتيدلو، د ستوريو له تار په تار کيدلو، دغرونو زړه زړه کيدلو او دسيندونو دايشيدلوقائل نه دي، دا هغه څه دي چې دقيامت په ورځ يې وعده شوې ده داجسامو بياژوندي کيدل نه مني اود قران له څرگندونو څخه انکار کوي، ددوی متاخرين چې ځانونه مسلمان بولي خوبيا هم په خپلو فلسفي

(۱) مکتوب نمبر ۱۰۷ د محمد صادق کشميری په نامه.

(۲) مکتوب نمبر ۱۴ دشيخ درويش په نامه.

اصولو ټينگ ولاړ دي ، اسمانونه ، ستوري او نور... قديم بولي او دهغوی فنا اوله منځه تلل نه مني ، ددوی خوراک د قراني څرگندونو درواغ گرځول دي اوددوی روزي ددين له اصولي مسائلو نه انکارکول دي ، عجيبه مومن دی چې په خدای اورسول ايمان لري خوچې خدای اورسول څه وايي هغه نه مني له دې لوی حماقت نشته شاعرښه ويلې دي :

فلسفه چون اکثرش باشد سفه پس کل ان
هم سفه باشد که حکم کل حکم اکثر است
د فلسفه توري زياته برخه " سفه " (حماقت اوناپوهي) ده نو ځکه ټوله فلسفه حماقت ده ځکه اصول دادي چې اکثر دکل حکم لري.

دې ډلې خپل عمر دداسې الې (منطق) په زده کړه او ښوونه کې لگولی چې سړی له فکري غلطۍ نه ژغوري اوپه دې اړه دوی ډیرې ستونزې گاللې دي خو کله چې د خدای ذات ، صفاتو او افعالو ته رسیدلي دي چې هغه ستره موخه ده نو پښو اولاسو یې کار پریښی دی او دا اله چې له غلطۍ نه ژغورنکې ده له لاسه یې ورکړې ده او تندکونه یې خوړلي دي اودگمراهي په دښتوکې بیلارې شوي دي لکه یوسړی چې کلونه دجنگ په اسبابو اومسائلو برابرولو تیرکړي اوسم دجنگ په ډگر کې یې لاس اوپښي کار پریږدي او هیڅ یې له لاسه نه کیږي خلک فلسفي علوم ډیرښه اومنظم بولي اوله غلطۍ اوتیروتنې یې خوندي بولي که دا ومنو هم نوداحکم دهغو علومو په اړه دی چې په هغو کې یواځې عقل کافي دی چې زمونږله بحث نه وتلی دی او د لایعني او بې گټې په حکم کې راځي اوله اخرت سره چې دائمي دی څه تړاو نه لري او داخرت نجات هم په دوی پورې نه دي تړلي ، خبره دهغو علومو په اړه روانه ده چې عقل د هغو په ادراک کې عاجز اواقاصر دی ، او هغه له نبوت سره تړاولری اواخروي نجات په هغوی پورې تړلی دی .

بيا وړاندې ليکې : علم منطق يو داسې علم دی چې دنورو علومو لپاره اله دی او دده په اړه خلک وايي چې دی سړی له خطا نه ساتي خودا علم ددوی په بنسټ نه شو او په ستر هدف کې يې دوی له خطا او تيروتنې ونشوای ژغورلای چې دوی ګټه ځنې وا نه خيسته نوبل څوک به څه ګټه ځنې پورته کړي اوڅه ډول به يې له غلطي نه وژغوري ؟ له الله پاک نه دده په الفاظو کې دعا کوو : (ربنا لاترغ قلوبنا بعد اد هديتنا وهب لمان لذنک رحمة انک انت الوهاب) خدايه زمونږ زړونه وروسته له دې چې هدايت دې راته کړی مه کړوه او ستاله لوري مونږ ته رحمت راوبښه بيشکه ته ښه ورکوونکې يې ...

ځينې خلک چې په فلسفي علومو کې يوڅه لرې او د فلسفې دخلايه جال کې کيوتی دي داډله حکماء بولي اود انبياو عليهم الصلوات والتسليمات سره يې برابر او دهغو مقابل يې بولي بلکې نږدې ده چې دهغوی درواغژن علوم رښتياو بولي اود انبياو عليهم الصلوات والتسليمات په شريعتونو يې مخکې کړي خداي دې مونږله کړو عقيدونه وساتي : هوکې ترڅو چې هغه حکماء بولي اود دوی علم ته حکمت وايي خامخابه هغه په دې بلا اخته کيږي ځکه حکمت هغه شي ته وايي چې يوشی له واقعي او حقيقت سره مطابق وي نوکوم علوم (مثلا دانبياو وشريعتونه) چې د حکمت له علم نه مخالف وي هغه د حکماوپه خيال د واقعي حقيقت مخالف دی، لنډه داچې ددوی اود دوی د علمو مو تصديق اورښتيا بلل دانبياو او دهغوی د علومو تکذيب اود رواغ بلل دي ځکه ددې دواړو (انبياو او حکماو) علوم ديوه بل پر خلاف دي ديوه له تصديق نه دبل تکذيب لا زميږي.

نوکه څوک غواړي دانبياء د دين پيروي وکړي اود خداي په ډله کې کيږي اود خلاصون لاره غواړي هم خوښه يې ده اوکه څوک غواړي چې فلسفي شي

اودشیطان له ډلې نه شي اونا مراده شي هم خوښه یې ده، خدای ﷻ فرمایي: ﴿فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر إنا أعتدنا للظالمين نارا أحاط بهم سرادقها وإن يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوى الوجوه بئس الشراب وساءت مرتقفا﴾

ژباړه: که دچازره غواړي ایمان دې رواړي اوکه دچازره غواړي کافر دې شي بیشکه مونږ دظالمانولپاره داسې اورتیار کړي دی چې اور یې په قناتونوکې را ایساردی او که هغوی له تندې نه فریاد وکړي نو دوی ته به داسې اوبه ورکړی شي چې د ویلې شوو سربواو فلزاتوپه څیربه وي چې خوله به یې خوړینه کړي او هغه ډیرېدی دی سلامتیا دهغه چالپاره ده چې هدایت یې غوره کړي اود محمد ﷺ پیروي یې وکړه په دوی، ددوی په وروڼو، په انبیاء کرامو، ملائکو باندې دې اعلیٰ ترین درود او سلام وي. ^(۱)

له بعثت پرته رېستونې تزکیه ناشونې ده

مونږ دا وایو چې تصفیه او تزکیه له هغونیکو اعمالو سره تړلې ده چې دخدای خوښ اود هغه په نزد مقبول وي اولکه مخکې مو چې وویل دا خبره په بعثت پورې تړلې ده له بعثته پرته د صفایې او تزکیې حقیقت ترلاسه کول ناشونې دي. ^(۲)

دانبيادبعثت اړتیا او د عقل بې وسي

مجدد صاحب د هدایت لپاره دانبياو اورسلانو د بعثت اړتیاود عقل که څومره هم دلورې درجې وي په بې وسې باندې رڼا اچوي، په یوه بل مکتوب کې کاري: د

(۱) مکتوب ۲۳/۳ دخواجه ابراهیم قبادیاني په نامه.

(۲) مکتوب ۲۶۶/۱ دخواجه عبدالله او خواجه عبید الله په نومونو.

نړيوالو لپاره دانبياو عليهم الصلوات والتسليمات بعثت رحمت دى كه دانبياو دمبارك وجود ذريعه نه وای نومونږ بيلارې به دالله دذات اوصفاتو دپيژندلو لوري ته چا رهنمايې كولو او دده دخوښۍ اوناخوښۍ كارونه به چاسره بيلول؟ زمونږ عقلونه دانبياو ددعوت د رڼايې له مرستې پرته دې موخې ته نه شوای رسيدلاى اوزمونږ ناتمامه پوهه ددوى له تقليدپرته په دې كې بې وسه اودكارنه وه؛ هو كې! عقل خامخا حجت دى خوپه حجت كيدلو كې ناپوره دى اوداغيز اوتكميل درجې ته نه دى رسيدلى، بالغه اومكمل حجت يواځې دانبياو عليهم الصلوات والتسليمات بعثت دى چې په هغه پورې داخرت تلپاته عذابونه او ثوابونه تړلي دي.^(۱)

بعثت د خدای ﷺ د ذات، صفاتو او

احكامو د پيژندنې يواځينۍ ذريعه ده

بعثت رحمت دى، ځكه هغه دخدای دذات صفاتو دپيژندنې ترلاسه كولو ذريعه اوسبب دى، چې ټولې دنويي اواخروي نيكمرغي پكې راځي، دبعت په دې نعمت سره ددې خبرې علم ترلاسه كيږي چې دخدای ﷺ مناسب شان څه دى ځكه زمونږ ناتوان اوبې وسه عقل چې دامكان او حدوث داغ پرې لگيدلى څه پوهيږي چې د قديم ذات ﷺ له شان سره كوم نومونه، صفات او افعال مناسب دي چې په هغو نومول شي او كوم نامناسب دي چې له هغوځان وساتل شي، بلكې ديرځله داسې كيږي چې زمونږ د نقص له كبله زمونږ عقل ته كمال نقص ښكاره شي اونقص كمال، دا امتياز (چې په نبوت سره ترلاسه كيږي) دخاكسارپه اند تر

(۱) مکتوب نمبر ۲۶۶/۱ د خواجه عبدالله او خواجه عبيدالله په نومونو.

ټولو ظاهري اوباطني نعمتونوڅخه زيات دى ، هغه څوك ډيريد بخته دى چې دې سترذات ته د نامناسبو څيزونو نسبت وكړي . يواځې بعثت دى چې باطل يې له حق نه جدا كړى دى ، اود عبادت په مستحق اونا مستحق كې يې امتياز راوستى . انبيا كرام د بعثت په ذريعه خلك د الله پاك لارې ته وربولي اود خداى بندگان د هغه په نږديكت سره نيكمرغه كوي او په دې بعثت سره د خداى درضا علم ترلاسه كيږي ، لكه مخكې موچې وويل . اوددې تميز پيدا كيږي چې به څه كې تصرف كول روا دي او په څه شي كې ناروا دي ، د بعثت د اهل كې بيخي زياتې دي ، نو بڼه شوه چې د انبياو بعثت رحمت دى ، څوك چې داماره نفس خبرې ومني اود نعيم شيطان په امر سره له بعثت نه انكار وكړي اود بعثت په احكامو او غوښتنو عمل نه كوي نو په دې كې د بعثت څه گناه ده او بعثت ولې رحمت نه دى .^(۱)

د خداى ﷺ پيژندنه د انبياو په ذريعه ترلاسه كيږي

د انبياو عليهم الصلوات والتسليمات د تواتر او تسلسل له كبله د خداى لوري ته د دوى دعوت وركول مشهور شول اود دوى خبره او پيغام لوړ شو نو د هېرمانى بى عقله چې دنړۍ د پيدا كړونكي د ثبوت په اړه دود رږى دى به حسنه تېرونه پوه سول او بې اختياره د خداى د وجود قائل شو اود مخلوقاتو پيدا كړنې ته منسوب كړل . دا رڼا د انبياو له انوارو څخې اخيستل شوې اود ادولت د انبياو د نعمتونوله د سترخوان څخه اخيستل شوي ، د خداى درود او سلام دې وي په دوى باندې تر قيامته پورې بلكې هميشه دې وي .

^(۱) مکتوب دخواجہ عبداللہ او خواجہ عبيداللہ په نومونو .

دارازټول منقولات مونږ ته دانبياو په ذريعه رارسيدلي دي دبيلگې په توگه د ذات الهي کماليه صفات، دانبياوبعثت، دملائکو(عليهم الصلوات والتسليمات و البرکات) معصوم کيدل، حشر اوقيامت، دجنت اودوزخ شته والی، دجنت تلپاته راحتو نه اوخوندونه، د جهنم عذابونه، داودې ته ورته نورخيزونه له شريعت نه ترلاسه کيږي عقل نه شي کولای داترلاسه کړي، اوله انبياو نه له اوريدلو پرته دهغو په ثابتولوکې ناقص اوناکافي دی.^(۱)

سهي ترتيب

ترټولومخکې بايد په رسول د ايمان را وړلو فکر وشي او دهغه رسالت تصديق کړل شي خو په ټولو احکامو کې هغه رينستونی و بلل شي او دده په ذريعه د شک او شبهاتوله تيارونه نجات ترلاسه شي اساس او تاداو بايد په پيل کې معلوم کړل شي خو ټول فروع او څانگې بې تکليفه معلومې شي، دهرې څانگې اوهري فرعې له اصل ثابتولو پرته د هغه معقول گرځول ستونزمن کاردی، دې تصديق ته د رسيدلو او د زړه ډاډ ترلاسه کولو لنډه لاره د خدای ياد او ذکر دي. خدای فرمايي: ﴿الابسذ کمرالله تظمنن القلوب، الذين امنووعملو الصلحت طوبى لهم و حسن ماب﴾ ژباړه: ياد ولری د خدای په ذکر سره زړونه ډاډه کيږي. چاچې ايمان راوړی او ښه عمل يې کړی دهغولپاره خوشالي ده او ښه د اوسيداځای. د غوراواستدلال له لارې دې لوړې موخې ته رسيدل لري خبرده، دشاعر په وينا:

پای استدلاليان چو بين بود

^(۱) مکتوب ۲۳/۳ د خواجه ابراهيم قبادياني په نامه.

پا ی چو بین سخت بی تمکین بود. ^(۱)

د انبیاو درسالت تصدیق کوونکي داستدلال خاوندان دي

معلومه دې وي چې د انبیاو تقلید کوونکې دهغوی له نبوت ثابتولو وروسته او د دهغوی له تصدیق نه وروسته دوی د استدلال په خاوندانو کې شمارل کیږي. د انبیاو د نبوت په استدلال منلونه وروسته ددوی خبره یې دلیله منل په دې وخت کې کټ مټ استدلال دی، مثلاً یوچا اصول په استدلال سره ثابت کړل په دې کې چې څومره فروع له دې اصل نه پیدا کیږي هغه له دې لومړي استدلال سره تړاولري. اوداسې ددې اصل له استدلال سره ددې ټول فروعوپه ثابتولو کې داستدلال خاوند بلل کیږي. ﴿الحمد لله الذی هدانا لهذا وما كنا لنهتدی لولا ان هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق والسلام علی من اتبع الهدی﴾ ژباړه: د هغه الله شکر دی چې مونږ ته یې داهدایت وکړه یې مونږ ته هدایت نه وای کړی نومونږ به هدایت نه وتړلاسه کړی بیشکه زموږ د خدای پیغمبران په حقه سره راغلي دي او په هغه چادې سلام وي چې د حق پیروي یې کړي وي. ^(۲)

د انبیاو خبرې د عقل تابع ګرځول له نبوت نه انکار دی

حساب، میزان، صراط حق دي ځکه چې رښتیا خبر ورکوونکي عليه السلام ددې خبر ورکړی دی دځینې نبوت نه پیژندونکو د اخیښتونه بعید ګڼل د اعتبار وړ نه دي ځکه د

(۱) مکتوب نمبر ۳۶/۳ د میر محمد نعمان په نامه.

(۲) ۲۶۶/۱ د میر محمد نعمان په نامه.

نبوت او عقل لارې سره جلا دي. ددوی سره برا برول په حقیقت کې له نبوت نه د انکار په معنی دي. (دا مسا ئل له عقل نه پورته دي) د انبیاو خبرې باید یې د لیله ومنل شي.^(۱)

له عقل مخالف او له عقل ماوړه کې ډیر توپیر دی

د افکر بایدونه شي چې د نبوت لاره د عقل له لارې نه مخالفه ده بلکې خبره داده چې عقل (علم استدلال) د انبیاو له تقلید پرته نه شي کولای دې لوړې موخې ته ورسېږي مخالفت بیل شی دی او نه رسیدل جلا شی دی ځکه مخالفت له رسیدلو وروسته متصور کیدای شي.^(۲)

د خدای د تعظیم طریقه د انبیاو په تعلیم پورې تړلې ده

د انبیاو له وجوده پرته چاره نشته چې درېښتوني محسن (چې وجود یې په عقل ثابت دی) د شکر لوري ته لارښوونه وکړي او ددې احساناتو د کوونکې علمي او عملي تعظیم دده له خوا معلوم کړي ځکه له هغه نه چې تعظیم تر لاسه نه شي بل ډول تعظیم دهغه د شکر له شان سره مناسب نه دی ځکه انساني ځواک دهغه له ادراک نه عاجز دی. بلکې ډیر ځله یې ادبي انسان ته تعظیم ښکاره شي او له شکر نه د بد وینې (هجو) په لوري ولاړ شي، نو ځکه دده تعظیم معلومول په نبوت پورې تړلې دیاود انبیاو په خبر ورکولو او تعلیم پورې اړه لري، اولیاو ته چې کوم

(۱) مکتوب نمبر ۱/ج ۲۹۶ مخ

(۲) همدا مخکې مکتوب د جناب حضرت خواجه باقی بالله د زامنو خواجه عبدالله او خواجه عبید الله په نومونو

الهام کيږي هغه هم د نبوت له انوارو نه اخیستل شوي وي اود انبياو عليهم نصرت
والتسلیمات د پیروي له برکته وي.^(۱)

څرنگه چې د عقل مرتبه له حواسو ماوراء

ده دا راز د نبوت مرتبه له عقل نه ماوراء ده

څرنگه چې د عقل مرتبه له حواسونه ماوراء او پورته ده حواس چې د کوم شي
ادراک نه شي کولای عقل دهغه ادراک کوي دا راز د نبوت مرتبه له عقل نه ماوراء
او پورته ده د کوم شي چې په عقل سره ادراک نه شي کیدی دهغه ادراک د نبوت په
ذریعه کیدای شي څوک چې د عقل له لارې پرته د علم د زده کړې او ترلاسه کولو بله
لاره نه مني هغه په حقیقت کې له نبوت نه منکراو د هدایت مخالف دی.^(۲)

د نبوت مقام

دیونان حکمت او فلسفه له پیړیو راهیسې دانبیاوله دعوت اود نبوت له رڼانه
لرې زرغونه شوې او ثمرته رسیدلې وه په دې فلسفه کې شپه ورځ بوختیا وهغه
د علم او پوهې سدره السمته بلل کیده بل لورته د کتاب اوسنت له لارښوونې، دهغه
له ضروري پوهې اود حدیثواوسیرت له مینې پرته په بدني ریا ضنونو، نفس وژنه
او ځپلو تیرولوکې د ټول وخت تیرولوله کبله په مخکینیو پیړیوکې (چې پیل یې له
اتمې پیړۍ شوی) د نبوت له مقام نه نه یواځې ناشنایې اوبې مینې والی پیدا
شوی و بلکې یو ټول پردیتوب او اجنبیت پیدا شوی و او څرنگه چې دانبیواو حالات

(۱) مکتوب ۳/ج ۲۳ مخ دخواجه ابراهیم قبادیاني په نامه.

(۲) مکتوب نمبر ج ۲۳/۳ مخ دخواجه ابراهیم قبادیاني په نامه.

اوپه خپله سیرت نبوي ددې حکماو او اشراقیینو مخې ته په داسې ډول راتلو چې دې سپیڅلیو نفوسو د عامو انسانانو په څیر ژوند کاوه و دونه یې کول ، اولاد یې درلود ، په ښارونو کې گرځیدل ، کله کله خوبه یې تجارت هم کاوه ، څاروي یې هم پوول ، په جگړو کې یې هم برخه اخیسته ، له پېښونو هم اغیزمن کیدل ، د خوشالي په خبرو خوښیدل او درنځ او غم په خبرو خپه کیدل ، نه یې شاقه اوسخت عباداتونه کول ، نه یې عمري روژې نیولې ، نه یې خیلې تیرولې د کومو یادونه چې دمنځنۍ درجې اولیاو او ریاضتونو خاوندانو په ژوند کې کیږي بیا به یې درسالت په تبلیغ کې دخدای مخلوق ته توجه کوله ځکه له هغه پرته یې فریضه نه شوای ترسره کولای ، اوپه ټولیزه توګه یوه توجه د بلې توجه په مخکې ځنډ وي .

له دې امله داشراق او روحانیت په هغو کړیو کې چې له دیني علومو په ځانګړې توګه له حدیثوسره یې علاقه نه وه او هلته چې متقدمینو اولیاو او اشراقیینو دروحاني لوړتیا ، مکمل تجرید او یواځې والي او فنائیت کې شپه ورځ دخلکو ورد ګرځیدلې وي ، نودافکر عام شوی و چې د ولایت مقام د نبوت له مقام نه ښه دی او ولایت دې ته وایي چې له خلکو توجه پرې کړي اوپه پوره توګه د حق لوري ته متوجه وي اود نبوت موضوع خودعوت ده چې له خلکوسره تړاو پکې راځي د ولي مخ د حق په لوري وي اود نبی مخ دخلکو په لوري اولومړی حالت له وروستی نه لوړ او ښه دی ، ځینې خلکو خو دومره احتیاط کاوه چې مطلق ولایت له نبوت نه ښه نه دی ، ددوی موخه دا وه چې د نبی ولایت دهغه له نبوت نه ښه دی . د نبی چې کله دخدای لوري ته توجه وي نو دا حالت یې له هغه حالت نه غوره دی چې کله دې د دعوت په مهال خلکو ته متوجه وي . خودا ډول فکر خامخا د معنی ورکوي چې د ولایت دمقام عظمت دهغه له کمالاتو او ترقیونو مرعوبیت دمسلمانانو په پراخه

دیني حلقه یې اغیزه شندله اودا یوه داسې خطره وه چې داسلام مجددینو او د انبیاء وارثانو ته له هغی سره مقابله کول ضروري و.

زماله معلوماتو سره سم په دې لړکې چې چالومړی اواز پورته کړی او په مدله او ولوله پارونکې توگه راوړاندې شوی هغه داتمې هجري په منځ کې دهندوستان نومیالی عارف اومحقق صوفي حضرت شیخ شرف الدین یحی منیري (۶۶۱ هـ ۷۸۶ هـ) و، ده په خپل مکتوبات کې ددې سخت تردید وکړ (۱)، ده تردې پورې لا ولیکل چې دانبیاء یوخل ساه اخیستل داویاوله ټول ژوندنه غوره دي دانبیاء خاورین بدنونه په سپیڅلتیا او خدای نژدیوالي کې داویاء کراموله زړه، سر او راز ونیاز سره برابر دی.

له حضرت مخدوم بهاري نه وروسته حضرت مجددصاحب ددې سترعلم او سیخې لارې مجدداو خاتم شو ده په خپلو مکتوباتو کې ثابته کړه چې انبیاء کرامو په اعتقادي، روحاني، ذهني او خلقي توگه دالله پاک دصفت او دوجود دصفت بهتریني نموني دي، ددوی له خدای سره داسې تړاو و ی چې هیڅ ډول توجه اوبوختیا یې په منځ کې خنډ کیدی نه شي اودا دهغوی دهغه شرح صدر نتیجه ده چې خدای ﷻ یواځې دوی ته ورکړې ده، ددوی دلورظرفي، دسینې پراخوالی او ددوی کار چې دوی ته سپارل شوی غوښتنه داده چې دوی هر وخت بیدار وي او همیشه یې دماغ متوجه وي چې داهل سکر اوولایت له خاوندانو سره داسی نشته، ددوی چې له کومه ځایه پیل کیږي هغه د اولیاء انتهاده.

(۱) دتفصیل له پاره د (تاریخ دعوت وعزیمت) دریم ټوک لسم باب مخونه ۲۹۸ - ۳۰۲ وگورئ

دنبوت په پیروي کې فرائضوته نږدېوالی ترلاسه کيږي چې هغه ته دنوافلو نږدېوالی هیڅکله رسیدای نه شي د نبوت دکمالاتو او ولایت د کمالاتوپه منځ کې دومره توپیر دی لکه د څاڅکې اوسمندريه منځ کې، اوس دې لوستونکې داعلوم د مجدد صاحب دقلم له ژبې نه واوري

په ټولو مخلوقاتو کې غوره مخلوق انبياء دي او غوره نعمت ورته سپارل شوی

په ټول مخلوقاتو کې انبياءو غوره مخلوق دی اودوی ته بهترین نعمت سپارل شوی دی، ولایت دنبوت جز دی او نبوت کل دی نوخامخانبوت له ولایت نه غوره دی که هغه دنبی ولایت وي اوکه د ولي نوصحو (همیشه بيداري) له سکر نه غوره ده ځکه په صحو کې سکر پروت دی لکه ولایت چې په نبوت کې پروت دی پاتې شوه بيداري اوهوش لکه دعاموخلکو چې وي هغه له بحث نه وتلی شي دی. دې ته په عاميانه صحباندې ترجیح ورکول څه معنی نه لري هغه صحو چې سکريکې وي خامخاله سکر نه ښه ده شرعي علوم چې نبوت يې ماخذ دی ټول صحو دی ددې علوموپه خلاف چې څه وي هغه سکر دی دسکرخاوند معذوردی، دصحو علوم د تقلید دی اود سکرعلوم ددې وړنه دي.^(۱)

^۱ مکتوب ج ۹۵، ۱ مخ سيد احمد بجواره په نامه

خلکوته توجه کول دانبیاو دحق دتوجه خنډنده

ځینې مشائخو دسکرو او مستی په مهال ویلي دي چې ولایت له نبوت نه غوره دی، او ځینو یې ویلي دي چې له دې ولایت نه دنبی ولایت مراد دی، خو په نبی باندې د ولي دغوره والی وهم لری شی خو په حقیقت کې خبره سرچیه ده، ځکه دنبی نبوت د هغه له ولایت نه غوره دی، په ولایت کې دسینه تنگی له امله دخلکو خواته توجه نه شي کیدای، او په نبوت کې سینه دومره فراخوالی او ازدي لري چې دحق توجه دخلکو دتوجه خنډ نه شي کیدای، او داراز خلکوته توجه دحق دتوجه په مخکې نه شي خنډ کیدای، په نبوت کې یواځې خلکوته توجه نه وي چې په هغه باندې ولایت چې حق ته توجه پکې وي، ښه وبلل شي. عیاذا بالله سبحانه، مکمله خلکوته توجه کول دڅارویو ته ورته عوامو مرتبه ده دنبوت شان له دې نه ډیر لوړې دسکر دځاوندانو لپاره په دې حقیقت پوهیدل ډیر مشکل دي، دا پیژندنه د استقامت دځاوندانو او هوش لرونکو برخه ده، هینا لأرباب النعم نعمها^(۱)

دنبی باطن له حق سره اوظاهر له خلکوسره وي

ځینی اهل سکر وایي چې دولایت علم چې دسکر په لوري مخه کړې دنبوت په هغه علم چې دصحو رنگ لري ښه دی، ددې سکر دحالت دامقوله هم ده چې: *الولاية افضل من النبوة*، ولایت له نبوت نه غوره دی، په دې اساس چې په ولایت کې دحق تعالی په لوري توجه وي او په نبوت کې خلکوته توجه وي، او په دې کې شک

(۱) مکتوب ج ۱/ ۸۰۸ مخ سید احمد بجواره په نامه

نشته چې "روبحق" له "روبخلق" نه ښه دی، اوځینې بیاددې خبرې داسې توجیه کوي چې دښې ولایت دهغه له نبوت نه غوره دی خوزماغریب په اند داډول خبرې بیکاره دي، ځکه په نبوت کې یواځې خلکوته توجه نه وي بلکې له دې توجه سره سره د حق په لوري هم توجه وي، د نبوت دمقام دڅښتن نبي؛ باطن له حق سره وي اوظاهريې له خلکوسره وي چې په مکمله توګه دخلکوپه لوري متوجه وي هغه دهغه چاکاردی چې بخت شاورګرزولې وي.^(۱)

ددې خبرې تردیدچې د اولیاو ابتداء د انبیاو انتهاده

دیوچا داخبره بیخي بې اساسه ده چې: داولیاو ابتداء دانبیاو انتهاده ددوی په اند داولیاوله ابتداء او دانبیاو له انتهانه مرادشریعت دی، خوڅرنگه چې داغریب له حقیقت نه ناخبره دی ځکه یې دا خلاف ظاهرخبره له خولې وتلې ده، او څرنگه چې داحقائق چابیان کړی نه دی بلکې زیاتوخلکوددې په خلاف د فکر اظهارکړی دی او دا له فهمه لرې خبرې معلومیږي خو هغه نیاومن اومنصف چې دانبیاوعلیهم الصلوات والتسلیمات بزرګي ویني اودشریعت عظمت یې په زړه کې ځای شوی وي هغه دادقیق اسرار منلای شي اوددې منل دایمان دزیادتې وسیله بولي.

زویه! واوره چې انبیاوعلیهم الصلوات والتسلیمات خپل دعوت په عالم خلق کې منحصر کړی و، په حدیث شریف کې راغلي دي داسلام بنیادپینځه څیزونه دي: دتوحید شهادت، لمونځ، روژه، زکات اوحج. څرنگه چې له عالم خلق سره د زړه ډیرمناسبت دی له دې امله یې دزړه دتصدیق دعوت هم ورکړی دی اوله زړه نه

(۱) مکتوب ۱ ج ۹۵ مخ سید احمد بجواره.

هاخوايې څه نه دي ويلي اوله هغه يې څه بحث نه دی کړی او هغه يې له مقاصدو څخه نه دی گڼلی. وگوره! د جنت خوندونه. د دوزخ تکليفونه، د خدای دديدن نعمت اوله هغه نه محرومي داټول په عالم خلق پورې تړاوتري اوله عالم امر سره يې څه تعلق نشته.^(۱)

د نبوت په پيروي کې قرب بالفرائض تر لاسه کيږي

دا راز د فرضو، واجبو او سنتو اعمالو ادا کول له قالب سره تړاو لري^(۲) چې له عالم خلق څخه دي او د عالم امر برخه نافله اعمال دي. کوم نړېديوالی چې ددې اعمالو دادا کولو ثمره ده هغه له اعمالو سره سم کيږي. نو کوم نړېديوالی چې د فرائضو د ادا کولو ثمره وي هغه خامخا د عالم خلق برخه ده. او کوم نړېديوالی او قرب چې د نفلي اعمالو دادا کولو ثمره ده هغه د عالم امر برخه ده، او په دې کې شک نشته چې نفل د فرضو په پرتله هېڅ شی نه دی. او په منځ کې يې د سمندر او يوه څاڅکې نسبت هم نشته. بلکې د نفلو او سنتو په منځ کې هم دانسبت دی. او د سنتو او فرضو په منځ کې هم د څاڅکو او سمندر نسبت دی، له دې خبرې نه د دواړو نړېديوالی خپل منځي توپير پرتله کيدای شي اوله دې توپير نه په عالم امر

^(۱) مکتوب ج ۱، ۲۶۰ مخ مجد صاحب په دې مکتوب کې چې خپل زوی شيخ محمد صادق ته يې ليکلی او په دې خبرې کړي دي او داير تفصيلي مکتوب دی او د شريعت او حقيقت په اړه يې خورا په تفصيل سره خبرې کړي دي او په پای کې يې د لنډيز په توگه دا پورتنۍ خبرې ليکلي دي چې دهغو يوڅه برخه علامه ندوي صاحب دلته راخيستي ده نوله هغه تفصيل نه پرته په دې لنډو خبرو پوهيدل زما په اند يو څه گران دي (ژباړن).

^(۲) دا ځکه چې په دغو عملونو کې شرعي مکلفيت شته دی او مکلفيت د قالب (بدن) برخه ده او نفلي عملونو کې مکلفيت نشته دی نو ځکه د عالم امر قلب، روح، سر، خفي او اخفي (برخه ده) (زړمۍ)

باندې د عالم خلق غوره والی او فضیلت پیژندل کیدای شي.

د ولایت کمالات د نبوت د کمالاتو په پرتله هیڅ حیثیت نه لري

دې فقیرته خدای روښانه کړې ده چې د ولایت کمالات د نبوت د هغوی په پرتله هیڅ حیثیت نه لري او د څاڅکې اوسمندر هومره نسبت یې هم په منځ کې نشته، نو کوم فضیلت او خصوصیت چې د نبوت له لارې تر لاسه کېږي دا له هغه فضیلت نه خویرځي زیات دی چې د ولایت له لارې تر لاسه کېږي. مطلق افضیلت انبیاو ته ثابت دی علیهم الصلوات والتسلیمات، ملانکوته جزئي فضیلت ثابت دی. له دې امله د جمهورو علماو خبره سمه ده، له دې تحقیق نه څرگنده شوه چې هیڅ ولي د نبی درجې ته نه شي رسیدای علیهم الصلوات والتسلیمات بلکې د ولي سر د نبی له پښو نه لاندې وي.

د علماو د علومو او تحقیقاتو د صحت او لوړتیا لامل

په کومه مسئله کې چې د علماو او صوفیاء اختلاف وي که په غور سره ورته وکتل شي څرگنده به شي حق د علماو په لوري دی، دا ځکه چې د انبیاو د پیروي له امله د علماو نظر د نبوت تر کمالاتو او علومو پورې رسیدلی وي، او د صوفیانو نظر د ولایت په کمالاتو او معارفو پورې تړلی وي نو کوم علم چې د نبوت له مشکات نه اخیستل شوی وي هغه به خامخا سهي او حق وي له هغه علم څخه چې هغه

(۱) مکتوب نمبر ۲۶۰، ج ۱، د مخدوم زاده شیخ محمد صادق په نامه

(۲) مکتوب نمبر ۲۶۶، ج ۱، د خواجه عبدالله او عبیدالله په نومونو.

دولایت له مرتبې نه اخیستل شوی وي. ^(۱)

فقیر په خپلو کتابونو اولیکونوکې لیکلي دي اودې تحقیق ته رسیدلی چې د نبوت کمالات د سمندر حکم لري اودولایت کمالات دهغو په پرتله لکه یو کوچنی څاڅکي داسې دی، خوڅه وکړو یوه ډله د نبوت کمالات نه پیژني نو ویلي یې دي چې ولایت له نبوت نه غوره دی، یوې بلې ډلې یې بیاداسې تاویل کړي دی چې د نبی ولایت دهغه له نبوت نه غوره دی، دې دواړو ډلو د نبوت حقیقت د نه پیژندلو له کبله په غائب باندې حکم کړی دی، د سکر په صحو باندې غوره بللو حکم هم همدې حکم ته نږدې او ورته دی، که دوی ته د صحو حقیقت معلوم وای نو هیڅکله به یې سکر ته له هغه سره هیڅ نسبت هم نه و ورکړی:

چه نسبت خاک را با عالم پاک

ممکن دوی د خواصو صحو د عوامو د هوښیاري او بیداري په څیر بللې او سکر یې له هغې غوره بللې نو د خواصو سکر یې د عوامو د نښې او مستي په څیر ګرځولې اود احکم یې لګولی دی، ځکه د هوښیارانو او د عقل د خاوندانو په نزد د اثباته ده چې صحو له سکر نه غوره ده که چیرته صحو او سکر مجازي وي بیا هم د احکم دی او که حقیقي وي هم د احکم دی. ^(۲)

د انبیاو عظمت د نبوت له ۱ مله دی

دومره ضرور باید پوه شو چې د انبیاو عظمت او برزګي هغوی د نبوت لامله

^(۱) مکتوب نمبر / ۲۶۶ ج / ۱. د خواجه عبدالله او خواجه عبيدالله په نومونو

^(۲) مکتوب نمبر / ۲۶۸ ج / ۱. د خان خانان په نامه

ترلاسه کړې ده نه دې ولايت له لارې، د نبوت لپاره د ولايت حيثيت د يوه خادم په څير دی، که ولايت په نبوت غوره والی درلودای نودملاء اعلی ملائکې (چې تر ټولو ولايتونې ولايت زيات اوکامل دی) به له انبياو عليهم الصلوات والتسلیمات په غوره وي، څرنگه چې ددې ډلې ځينو ولايت له نبوت نه غوره گرځولی نوځکه يې د ملاء اعلی د ملائکو ولايت د انبياوله ولايت نه زيات پوره بللی نو خامخا يې دملاء اعلی ملائکې له انبياو نه بڼې گرځولي دي، اوله جمهور اهل سنت نه بيل شوي دي اود اتول د نبوت له حقيقت نه د ناخبرې او په هغه دنه پوهيدلو نتيجه ده، څرنگه چې د نبوت زمانه مخکې تيره شوې ده اوله دوی نه لرې ده ځکه دخلکوپه نظر کې د ولايت له کمالاتو د نبوت کمالات يو څه کم ورځي ځکه مایه دې اړه خپل مضمون اوږد کړ او څه حقائق مې بيان کړل. ﴿ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا فی امرنا و ثبت اقدامنا انصرنا علی القوم الکافرين﴾ (۱)

په غيب ايمان دانبياو، دهغو د ملگرو، د علماو او عامو مومنانو برخه ده

له حمد او صلوات نه وروسته دې محترم او خواږه ورور مير محب الله ته معلومه وي چې د واجب الوجود خدای په وجود او صفاتو باندې په غيبو ايمان لرل دانبياو عليهم السلام اود هغو د اصحابو برخه ده اود هغو اولياو چې په پوره توگه خلکو ته د خالق په لوري بلنه ورکوي، اود دوی نسبت هم دانبياو صحابه نسبت دی خو خورا کم اوليې او په غيبو ايمان د علماو او عامو مومنانو برخه هم ده اوشهودي ايمان د عامو صوفيانو برخه ده، که هغه د عزلت واله وي يا د عشرت يعني که له خلکو سره گډون نلري او يايې ورسره لري، ځکه د گډون کوونکو که څه هم بېرته ستنيدل له عروج نه نزول کيږي خو په

(۱) مکتوب ج ۱ ۲۶۸ مخ د خان خانان په نامه.

پوره توگه نه وي. ددوی باطن پورته لوري ته متوجه وي، په ظاهره له خلکوسره وي او باطن يې له حق ﷻ سره وي نوځکه هروخت شهودي ايمان ددوی په برخه وي، اوڅرنگه چې انبياو عليهم السلام په تمامه معنی بازگشت کړی وي او په پټه او ښکاره خدای ته دخلکو رابلنې او دعوت ته متوجه وي نو ځکه ايمان بالغيب ددوی برخه دی.

دې فقيريه خپلوليکونوکې ثابته کړې ده چې له بازگشت سره سره پورته لورته سترگې لرل دنقص نښه ده اودکار انجام ته د نه رسيدلو ثبوت دی اومکمل اويوره بازگشت د هاية النهاية ته درسيدلو نښه ده صوفيانو دواړه توجهاتو (توجه بخلق توجه بحق) يوځای والی کمال بللی دی اودتشبيه اوتنزیه جمعه کوونکې يې په کاملينو کې شمارلی دی.

ان ايشانند و من چنينم يا رب^(۱)

د شريعت مرسته، دعقائدو اصلاح د شرک اوجاهلي رسمونو تردید

له خدای ﷻ سره دتړاودځواکمنولو، له غفلت اوماديت نه ساتنه اودنفسی ناروغیو د درملنې هغه طریقه چې دوخت په تیریدلو اوځینې نورواسبابو، اولاملونو له کبله وروسته د تصوف په نامه سره مشهوره شوه داپه حقیقت کې دقران هغه اصطلاح ده چې د "تزکیې" په نامه سره یې یاده کړې ده اویه حدیثو کې د "احسان" په نامه یادېږي.

^(۱) مکتوب ۱ ج ۲۷۲ مخ د میر سید محب الله مانکپوري په نامه.

اوقران کریم دمحمدي بعثت له څلورگونو اهدافو نه یوگرځولی دی : ﴿هو الذی بعث فی الامیین رسولا منهم یتلوا علیهم ایته ویزکیهم ویعلمهم الکتاب والحکمة وان کانوا من قبل لفي ضلال مبین﴾ [سورة الجمعة ۲] ژباړه: هغه دی چې په "عربو" نالوستو کې یې له دوی نه "یعني له عربو" یو پیغمبر راپورته کړ چې دوی ته دده ایتونه تلاوت کوي اودوی له (بدو عقیدو او بدو اخلاقو) نه پاکوي دوی ته د کتاب او پوهې (خبرې) ور ښیې. اوداخلک مخکې (دده له بعثت نه مخکې) په ښکاره گمراهي کې وو. دامت دا چوپړ د دین له قلب اوقالب، جسم اوروح اوپه سهي معنی دپلې کولو کارد خاتم النبیین ﷺ دراشیدینو خلقاو اونانبینو په غاړه و اودوی له محمدي شریعت سره سره ددې "نبوي طب" دساتنباو تجدید کارهم کاوه له ظاهري فقه سره یې دباطني فقه د خپرولو کارهم پرمخ بیو. ددوی دا کار دتفصیل په ځای په اجمال اود فروغو په ځای په اصولو ولاړو. خو چېکله دخلافت قلمرو پراخه اوفتوحات زیات شول. په پراخه پیمانه داسلام دخپرولو کارمخ په وړاندې روان و. شتمنی او دژوند وسائل زیات شول. د نبوت له زمانې نه لیرې والی راغی اود قران کریم په وینا: ﴿فطال علیهم الامد فقتت قلوبهم﴾ شیطاني فریبونه، د مادیت فتنې، نفساني او روحاني ناروغي: په نویو شکلونو اونویو فلسفو کې راڅرگند شول نو دترکیبې او احسان فن هم د "تصوف" له نوې اصطلاح سره په داسې ډول مرتب او مدون شو لکه دعجمي قومونو دگډون له کبله چې ژبنيو قواعدو (صرف اونحو) اوفن معاني او بیان (چې اصول او مبادي یې د عربي ژبې قومونو په فطرت کې داخل و) دنحو او بلاغت د پراخه اودقیق فن شکل غوره کړ، ځانگړي ماهران او متخصصین یې پیدا شول اولویې مدرسې اوپوهنتونونه یې جوړ شول اوځانگړی نصاب یې وضعه کړل شو. اوعامومینه والو ورته رامخه کړه. په لومړیو پیړیو کې تزکیه اوتصوف د کتاب اوسنت او پیغمبر دتگلارې پیروي ته ویل کیده.

خودزمانې داغيزو، د عجمې اونويومسلمان شويو قومونو گډون، دزهادو او صوفيانو د صحبت او عقيدت په نتيجه کې په تصوف کې بدعتونه، په زهد او عبادت کې افراط، دگوبنيتوب اورهبانيت جرايم، دپيرانوله حده زيات تعظيم او تقديس رسمونه اوډيرله ځانه جوړ شوي رسمونه اورواجونه راپيداشول تردې پورې چې غير اسلامي اوبالکل پردي عقاندهم په ځينې روحاني کړيو کې په ورو ورو راپيداشول، لکه داچې يوڅه وخت په پوره توجه او اخلاص سره په عبادت کې له بوختياوروسته يوداسې مزل او وخت هم راځي چې دسالک له غاړې دمکلفيت بارپورته کيږي او شرعي فرائض او عبادتونه ورته ضروري نه وي چې دې ته به يې "سقوط تکليف" وايه ددې عقيدې خلکودخپلې دعوی لپاره په دليل کې داايت شريف راوړچي: (واعبد ربك حتى ياتيك اليقين) دخپل رب عبادت ترهغو پورې کوه ! خو چې مرگ درته راشي.^(۱)

دايوه ستره فتنه وه چې ټول شرعي نظام يې فلج کاوه اومسلمان يې بې قيده اود عباداتوله پابندي نه ازاداو داسې اندازه لگول کيدای شي چې دخلورمې پيړۍ له پيل نه چې دعباسي خلافت دځوانۍ پيرو او ستراسلامي ښار دتمدن اوترقي اوج ته رسيدلی وه دتحريفاتواوبدعتونو داسلسله په څرگنده توگه پيل شوي وه، دتصوف تر ټولو لرغونۍ او زوړکتاب چې په دې مهال کې دچاپ په گانه پسولل شوی و دشيخ ابوالنصر سراج مړينه ۳۷۸هـ کتاب "اللمع" و. دده يوه برخه په "کتاب الاسوة والاقتداء برسول الله ﷺ" سره نومول شوې وه.^(۲)

(۱) سورة الحجر اية ۹۹ دلته دمفسرينو او اهل لغت په اتفاق له يقين نه مراد مرگ دی.

(۲) کتاب اللمع مخ ۹۳ - ۱۰۴ دلدن چاپ ۱۹۱۴ء.

له دې وروسته د حضرت سيد علي هجویری (مړ ۶۶۵ هـ) ^(۱) په کتاب " کشف المحجوب " کې غالباً له دې امله دا اګاهي ورکړونکې الفاظ راغلل: اقامت حقيقت بې حفظ شريعت محال و حقيقت بې شريعت نفاق " په تصوف کې تر ټولو لومړنی کتاب او د تصوف دستور العمل دامام ابوالقاسم قشيري مړ ۴۶۵ هـ " رساله قشيره " ده، دده په زمانه کې په تصوف کې دومره تيت والی او تنزل راغلی و چې دی په خپله " رساله قشيره " کې ليکي: وارحل عن القلوب حرمة الشريعة فعدوا قلة المبالاة بالدين اوثق ذريعة واستخفوا بأداء العبادات واستهانوا بالصوم والصلوة ^(۲) ژباړه له زړونو نه د شريعت حرمت رخصت شوی دوی له دين نه بې پروايي لويه دباور وېذريعه بولي، د عباداتو ادا کولو ته هيڅ اهميت نه ورکوي، اولمونځ او روژه معمولي شی بولي، دده د کتاب دلومړي باب عنوان د شريعت د تعظيم په اړه دی او په دې کې يې د پخوانيو صوفيانو او مشايخ د شريعت د تعظيم او د سنت د پيروي حالات ليکلي دي، په وروستي څلور پنځوسم باب چې عنوان يې دی (باب وصية المريدين) کې وايي: بناء هذا الامر و ملاكه على حفظ اداب الشريعة ددې معاملي اساس او دارومدار د شريعت دادابو په ساتنه پورې دی، ټول کتاب له شرعي حقائقو او سهې علومو سره سم دی او محققين صوفيان د يوه مستند درسي کتاب اهميت ورکوي، د طريقت په مشايخواو د حقيقت په امامانو کې د شريعت تر ټولو ستر مرستندوی شيخ عبدالقادر جيلاني دی، دده د تعليماتو زيات زور د سنت او شريعت په پيروي او ټول ژونديې ددې نمونه و د " غية الطالبين " په ليکلوسره يې طريقت په شريعت پورې غوټه کړې ده دمواعظو (فترح الغيب) دويمه مقاله د سنت پيروي او د بدعت پريښولو ته ځانگړې شوې ده. ددې مقالې پيل په دې جمله شوې ! اتبعوا ولا تبندعوا. د سنت پيروي کوي او

^(۱) دده پوره نوم ابوالحسن علي بن عثمان بن ابي علي الجلابي دی او د " داتا گنج بخش " په نامه سره شهرت لري زيارت يې په لاهور کې دی.

^(۲) رساله قشيره مخ ۱ دمصر چاپ

بدعت مه کوي ده له دې امله چې طريقت يې د شريعت خادم او تابع ګرځولی دی د مجدد درجه ترلاسه کړې ده.

دی لار ښوونه کوي چې مسلمان بايد لومړی په فرضو بيا په سنتواو بيا په نفلو بوخت شي او اول پريښول په وروستيو بوختيدل حماقت اوسپين سترګي بولي، دتصوف په منل شويواومستندو کتابونوکې تر ټولو غوره کتاب دشيخ شهاب الدين سهروردي (مړ ۶۳۲ هـ) "عوارف المعارف" دی چې د هروخت صوفيانو له ځان سره لرلی او په ډيرو خانقاوکې به تدريس کيده ددې کتاب دويم ټوک د شريعت دارکانو دادابو او استرازو په بيان کې دی شيخ په خپل کتاب کې دانتيجه ترلاسه کړې ده چې په قول، فعل حال او هر صورت درسول الله ﷺ پيروي ته تصوف وايي او په دې باندې په دوام کولوسره دتصوف نفسونه مقدس اوسپيڅلي کيږي. پردې پورته کيږي او په هر شي کې دپيغمبر پيروي کيدی شي (۱).

په نهمه هجري پيړۍ کې دشيخ محي الدين ابن عربي اودهغه دشاگردانو د برينښنايې اغيزله کبله چې په اسلامي نړۍ کې ديوې تيزې څپې په څير خپور شو؛ تصوف يوه فلسفه وګرځيده چې په هغه کې ديوناني فلسفې دالهياتو ډير اصطلاحات اومسائل ننوتل وحده الوجود دصوفيانوشعاراودويارسرمايه وګرځيده او له خانقانونه نيولې تر مدرسو پورې وغځيده، په کتاب اوسنت دنه بوختيا، له حديثوناخبرې، اودهغو له سهې اومستندو کتابونونه دمحروميت له کبله په خانقاو کې داسې عقائد اواعمال راپيدا شول چې ددين له اصلي ماخذسره دهغوتړاوګران و اوله هغوسره دلومړنيو پيړيو مسلمانان يومخ نااشناوو، بل لورته هندوستان چې له زرهاوکلونوراهيسي د هندوانو دزهد اوجوګ مرکزو مسلمان صوفيان له هغو

^۱ دتفصيل اوزياتو بيلګو لپاره د مرحوم مولانا عبدالماجد دريادي کتاب "تصوف اسلام وګورۍ".

جوگيانوسره په څنگ کې اوسيدل چې هغوی خپل خيال اونفسي ځواک دساه بندولو او خپلو خاصو عبادت ځايونو په ذريعه ډير لوړ کړی وځيني مسلمانو صوفيانو له دوی څخه دهغوی علوم هم ترلاسه کړي و.

بل دا چې له گجرات نه پرته چې هلته د عربو او د حرمينو د علماو د تگ راتگ له برکته د حديثو علم خپور شوی و او هوري علامه علي متقي برهانپوري اودهغه نوميالی شاگرد علامه محمد طاهر پتني پيدا شوي وو؛ نور ټول هيوادله صحاح سته (د حديثو شپږ غوره کتابونه) اودهغو مصنفينو سره نااشناو چې د حديثو د نقد اود بدعت د رد کار يې کړی دی اود صحيح حديثو او ثابتو ستونډو په رڼا کې يې دروند نظام وړاندې کړی دی د هندوستان د دې ځايې اورو حاني فلسفو او تجربو اغيزه دهغه وخت د نامتو او منل شوي شطاري شيخ محمد غوث گوالياري په منل شوي کتاب "جواهر خمسہ" کې کتلاى شى چې اساس يې زيات د بزرگانو په ويناو او خپلو تجربو باندې کيښودل شوی، داسې بريښي چې د يوې خبرې په صحي حديثو ثابتول ياد سیرت له معتبرو کتابو استفاده يې ضروري نده بللې، په دې کې صلوۃ الأحزاب، صلوۃ العاشقين، صلوۃ تنوير القير، اود مختلفو مياشتو ځانگړې لمنځونه اود دعا گانې راغلي دي چې په حديثو سره هيڅ ثابت نه وي. په دويم جوهر کې يې اسماء اکبريه راخيستي دي چې په خپله ده رايوځای کړي دي، په هغه کې د فرشتو عبراني او سرياني نومونه دي اود اواز په توري (حرف ندا) سره يې هغوته خطاب کړی چې په دې سره له غير الله نه د مرستې غوښتنلو شبه کيږي، د بشمخ په نامه هم يوه دعا پکې ده چې په هغه کې عبراني او سرياني نومونه داواز په توري سره راغلي دي، د ټول کتاب اساس د نومونو په دعوت باندې ولاړی دی او هغه نومونه يې موکل بللي دي چې دهغوله اصل ماهيت نه څوک خبروي.

د الفيا اودهغودموكلانو يادونه يې هم كړې ده اود (ناد عليا مظهرالعجائب) دعا هم پكې ده، د سنت اوبدعت، شريعت او فلسفه، اسلامي تصوف اوجوگ د گډوالي په دې زمانه كې حضرت مجددصاحب خپل تجديدي كار پيل كړ، ددې حالت نقشه يې په خپل يوه مکتوب كې مخدوم زاده خواجه محمدعبدالله ته داسې كښلې ده: په دې وخت كې په نړۍ كې بدعتونه دومره زيات دي داسې بريښي لكه د تياروسمندر چې په جوش راغلی وي اودسنت رڼاددې خپې وهونكې سمندريه مخكې دومره خپه ښكاري لكه دښې په تياره كې درناكوونكې ژوې رڼا.^{۱۱} حضرت مجدد صاحب په دې نازك دوركې چې په هندكې دمسلطان سلطنت په لاسوداسلام بيخ نړول كيده په خانقاوكې دسنتو ناقدري كيده اوپه خرگنده ويل كيدل چې طريقت اوشريعت دوه بيلې كوڅې دي ديوه اوبل لاره اورسمونه سره بيل دي اوځان ځان ته قوانين لري اوكه به كوم دحق غوښتونكې ديوې خبرې دشرعي ثبوت پوښتلوجرات وكړنوپه دې وينا سره به يې هغه چوپ كړی چې:

به می سجا ده رنگین کن گُرت پیر مغان گوید
كه سالک بی خبرنه بود ز راه و رسم منزلها

ده بياهم په لوړ اواز سره وويل چې: طريقت دشريعت تابع اوخادم دی، دشريعت کمالات په احوالوامشاهداتو باندې مخكې دی، په يوه شرعي امرباندې عمل كول له زرکلن رياضت نه زيات گټور دی، دسنت په پيروي كې دغرمې خوب (قيلوله) له ټولې شپې وينې تيرولونه غوره دي، په روا والي اوناړوا والي كې د صوفيانوعمل سند نه شي كيدای، له كتاب، سنت اودفقهې له كتابونوبايد دليل ترلاسه شي، د گمراه خلکورياضتونه دقرب سبب نه شي كيدای بلکې دليري والي اوبعدباعث دی، غيبي

^{۱۱} مکتوب ۲۳ ج ۲ مخ د مخدوم زاده خواجه محمد عبدالله په نامه.

صورتونه اواشكال هسې ملنډې دي، شرعي مكلفيت هيڅكله هم نه شي ساقط كيدلای؛ په دې اړه دمكتوبات يوڅو اقتباسات وړاندې كوو:

شريعت د دنيا او اخرت د ټولونيكمرغيوضامن دی هېڅ هدف داسې نشته چې دهغه دتكميل لپاره له شريعته پرته بل شي ته اړتياپيداشي، طريقت او حقيقت چې د صوفيانوځانگړتيا ده دواړه د شريعت خادمان اوداخلاص په ترلاسه كولو كې مرستيالان دي، دارازدطريقت او حقيقت دترلاسه كولو موخه يواځې د شريعت د اصلي روح د عملي كولو ذريعه ده نه دا چې دا بيل شي دی اود شريعت له دائرې نه وتلی دی، هغه حالات، دوجد كيفيات، علوم اومعارف چې صوفيان يې دسلوك په لاره كې ترلاسه كوي له مقاصدو څخه نه بلل كيږي هغه يواځې يوڅه اشكال او خيالات دي چې دهغوی په ذريعه دطريقت دماشومانو زړونه پورته كيږي او همت يې زياتيږي. له دې ټولونه په تيريدلو سره د رضامقام ته رسيدل دي چې دجذبې اوسلوك دمقاماتوپای دی. ^(۱)

په همدې مکتوب کې ليکي: لنډفکره خلک احوال اومواجيد، مشاهدات او تجليات په مقاصدو کې شماري چې ددې لازمي نتيجه داده چې د وهم او خيال په بندگی به راگيرشي اود شريعت له کمالاتوبه محروم شي. ﴿کبر علی المشرکين ماتدعوهم اليه الله یحیی اليه من یشاء ویهدی اليه من ینیب﴾ ژباړه: کومې خبرې ته چې ته مشرکين رابولي هغه دوی ته ډیره گرانه اوسخته تماميږي چې دخدای چاته خوښه شي هغه ځان ته ورکشی اوڅوک چې خدای ته رجوع وکړي هغه ته سمه لاره نيسي، په يوه بل مکتوب کې په نفلودفرضومخکې والی اوغوره والی بيانوي اوليکې: په کومو اعمالوسره چې خدای ﷻ ته نږدې والی ترلاسه كيږي هغه فرائض دي يانوافل، نفل دفرضوپه نسبت هيڅ حيثيت نه لري په خپل وخت کې ديوه فرض

^(۱) مکتوب ج ۳۶ مخ دملاحاجي محمدلاهوري په نامه.

ادا کول له زرکاله نفلو نه غوره دي که څه هم هغه نفل په اخلاص سره وکړای شي^(۱)، په يوه بل مکتوب کې هم کارې چې دنفس د اصلاح اودهغه دناروغیود له منځه وړلو لپاره دشریعت په احکامو عمل کول له زرکلو ریاضتونو او مجاهدونه زیات ښه او غوره دي، دی لیکې: دنفسي ناروغی دله منځه وړلو لپاره دشریعت په احکامو کې په يوه يې عمل کول دزروکلونوله هغو ریاضتونو او مجاهدونه زیات اغیزکوي چې له خپله ځانه وکړای شي، بڼکې دامجاهدات او ریاضیات چې دشریعت له غوښتنوسره سم ونکړای شي نفساني غوښتنې اوناروغی نورې هم ځواکمنې کوي، برهمنو اوجوگیانو په ریاضتونو او مجاهدو کې هیڅ کوتاهي نه ده کړې خودوی ته یې څه گټه ونه رسوله یواځی داچې نفسونه یې نورهم غټ شول اویواځې دهغولپاره غذاشوه، په يوه بل مکتوب کې دشریعت دکمالاتوداهمیت په ترڅ کې لیکې: ددنیا زیات خلک په خوب اویال مست دی په بادامو اوچارماغوباندې بسنه اواکتفاکوي دوی دشریعت له کمالاتوڅه خبردي اودطریقت اوحقیقت په ریښتوني علم څه پوهیږي؟ دوی دشریعت پوست اوطریقت یې مغز بولي اوپه دې نه پوهیږي چې حقیقت څه دی دصوفیانوپه سطحی خبرو دوکه شوي اودهغوی په احوالو اومقاماتومین دي^(۲)

په يوه مکتوب کې دیوه نوي سنت دعملی کولوفضیلت بیانوي اولیکې: ټول فضیلتونه دستوپه پیروي پورې تړلي دي اوتول عزت دشریعت په عملی کولو کې پروت دی، دبیلگې په توگه یودغرمې خوب چې دسنت په نیت وکړای شي له خوسه زړه ځله شپه وښه تیرولو نه زیات غوره دی دزکات یوه روپی ادا کول له

^(۱) مکتوب نمبر ۲۹ / لومړی ټوک. دشیخ نظام تهانيسري په نامه

^(۲) مکتوب ج ۴۰ مخ دشیخ محمد چترې په نامه

خپله ځانه د سرو زرو غرونه نفقه کولونه زیاته غوره ده ^(۱) په یوه بل مکتوب کې لیکي: خامو صوفیانو ذکر او فکر له هرڅه مهم بللي او د فرضو اوستتو په ادا کولو کې سستي کوي ځینې اوریاستونه غوره کوي د جمعې او جماعت لمنځونه پریږدي دوی نه پوهیږي چې په جماعت سره یو فرض لمنځ ادا کول له زرهاو څیلونه غوره دی. له شرعي اداوو سره سم ذکر او فکر د پربنې اوضروړي دی. ناقص علما هم په نفلو د پریزور اچوی او د فرضو خیال نه ساتي ^(۲)، دمیر محمد نعمان په نامه په یوه مکتوب کې لیکي: د صوفیانو یوه داسې ډله هم شته چې د لمانځه له حقیقته اودهغه له ځانګړو کمالاتونه ناخبره دي. دوی دخپلورنځونو درملنه په نورو څیزونو کې غواړي او دخپلو اهدافو تر لاسه کول په نورو شیانو پورې تړي. بلکې یوه ډله خويې لمنځ بیکاره شی بولي او په غیرت باندې ولاړ شې یې بولي او روژه له لمانځه نه غوره بولي چې په دې کې د حمدیت صفت پروت دی او یوه لویه ډله یې دخپل اضطراب تسکین په سماع او نغمو، وجد او تواجد کې لټوي اونځاوي اوردقص هم کمال بولي ایا دوی نه دي اوریدلي چې: *ما جعل الله فی الحرام شفاء، خدای جل و علا* په حرامو کې شفاهه ده ایښي، که دوی ته د لمانځه دکمالاتو یو هم ورغلی وای نوسماع اونغمې به یې نه اوریدي او وجد او تواجد به یې په خوله هم نه و راوړي. چون نه د ید ند حقیقت ره افسانه زدند ^(۳)

په یوه ځای کې دهغه نفسي صفایې یادونه کوي چې له نامسلمانو او په بیلابیلو کې بوختو صوفیانو ته حاصلیږي اولیکي: اصلي تصفیه اوتزکیه په نیکو عملونو پورې تړلې ده، هغه عملونه چې دلوی څښتن له خوښې سره سم وي اوداخبره په بعثت پورې تړلې ده، لکه مخکې چې تیر شو، نوله بعثت پرته ریښتوني تصفیه

(۱) مکتوب ج ۱۱۴ مخ د صوفي قربان په نامه.

(۲) مکتوب ج ۳۶ مخ د صوفي قربان په نامه.

(۳) مکتوب ج ۲۶۶ مخ د خواجه عبدالله او خواجه عبيدالله په نومونو.

او ترکیه نا شونې ده، هغه صفایې چې کفار اوبیلارې خلک یې ترلاسه کوي هغه دنفس صفایې ده اود زړه صفایې نه ده اودنفس صفایې له گمراهی پرته بل څه نه زیاتوي او له تاوانه پرته بله لارنه شي بنوولی اودځینې غیبي اموروکشف چې کفار اوبیلارې خلک یې دنفس د صفایې په وخت کې ترلاسه کوي هغه استداراج دی چې له بربادي اوحساري پرته بل څه پکې نشته، له سالک اوعارف نه دشرعي تکلیف سقوط له شرعي احکامو ازادي خطرناکې عقیدې چې دشریعت دختمولو لپاره دیوې اتشي مادې په څیرده. دتردیدپه اړه په یوه مکتوب کې لیکې ځینې خام متصوفین اوبې سره ملحدین په دې اند دي چې خپلې غاړې دشریعت دغلامي له کړی نه خلاصې کړي اوشرعي احکام په عوامو پورې مخصوص کړي دوی په دې فکردي چې خواص یواځې په معرفت باندې مکلف دي لکه امیران اوسلاطین چې یواځې په عدل او انصاف باندې مکلف دي، دوی وایې چې په شریعت باندې دعمل کولوهدف معرفت ترلاسه کول دي کله چې معرفت ترلاسه شو شرعي تکلیفات ساقطیږي. او دا ایت شریف په استدلال کې راوړی: ﴿واعبد ربك حتى یا تيك اليقين﴾ (۱)

په یوه بل مکتوب کې لیکې چې په حلت اوحرمت کې دصوفیانوعمل سندنه شي کیدای، دومره کافي نه ده چې مونږ هغوی معذور وبولو اوملامت یې نه کړو اوددوی معامله خدای ته وسپارو په دې اړه دامام ابوحنیفه، امام ابویوسف اوامام محمد ویناوې دااعتبارور دي نه دابوبکرشېلي اوابوالحسن نوري عملونه، ددې زمانې خامو صوفیانودخپلو پیرانوعملونه بهانه کړي دي اوسازاونځایې ددین په توگه اختیارکړي دي اوهغه طاعت اوعبادت بولي ﴿اتخذوادينهم لها ولعيا﴾ دوی خپل دین لوبې اوتماشه گرځولی دی. (۲)

۱- مکتوب نمبر ۲۷۶/۱ دشیخ بدیع الدین په نامه (۳) مکتوب ۱ج ۱۶۶ مخ دخوجه عبدالله او خواجه عبیدالله په نومونو.

د مجدد صاحب د شریعت د حمایت او مرسته د حمیت درجې ته رسیږي کله چې دی د کتاب اوسنت او جمهور اهل سنت د عقیدې په خلاف کوم صوفیانه تحقیق واورې او د هغه سند د تصوف له کوم کتاب نه یاد بزرگانو له احوالو او اقوالو نه راوړل شي نودده فاروقي رگ په حرکت کې شي اوله قلم نه یې د شریعت د ملاتړ او د سنت د غیرت توپان راپورته شي. یوه مریدي د یوه بزرگ (شیخ عبدالکبیر یمني) کوم شاذ او د نفرت وړ قول نقل کړی و مجدد صاحب ته یې زغمل گران شو او بې اختیاره یې له قلم نه دا جملې ووتلې: محترمه! فقیر د داسې خبرو اوریدل نه شی زغملای یې اختیاره زما فاروقي رگ په حرکت کې راشي او د تاویل او توجیه موکه نه راکوي داسې خبرې که شیخ کبیر یمني کړي وي یا شیخ اکبر شامي خوزمونږ کار د محمد عربي عليه السلام له خبرو سره ده نه د محی الدین بن عربي ^(۱) صدرالدین قونوي او شیخ عبدالرزاق کاشي له خبرو سره، زمونږ کار له نص (شرعی دلیل) سره دی نه له فص ^(۲) سره، د مدینې فتوحاتو مونږ له فتوحات مکيه نه بې پروا کړي یو، ^(۳) د حضرت مجدد صاحب په نزد چې کوم عمل له شریعت سره سم وکړای شي هغه ذکر بلل کېږي.

په یوه مکتوب کې وایې: ټول وخت باید انسان دخدای په ذکر بوخت واوسي کوم عمل چې په شریعت سره سم ترسره شي هغه ذکر بلل کېږي که څه هم هغه پیرل او پلورل وي نو په ټولو حرکاتو او وسکنا توکي باید د شرعي احکامو رعایت وکړای شي خو هغه ټول ذکر شي ځکه ذکر د غفلت لرې کولو ته وایې کله چې په ټولو افعالو کې د شرعي امرونو او نواهيو مراعت وکړل شي نو کوونکی د حکم کوونکي (یوه

(۱) مراد یې شیخ محی الدین بن عربي دی چې په دمشق کې وفات او هورې دفن دی.

(۲) له فص نه مراد د شیخ اکبر د کتاب "فصوص الحکم" کومه برخه (فص) ده.

(۳) مکتوب نمبر ۲ ج ۱۰۰ مخ د ملا حسن کشمیري په نامه.

خدای، نه چې رښتونی امر اوناځي دی غافله کیدای نه شي او دهمیشه ذکر نعمت به ترلاسه کړي^(۱)

ددې شرعي حمیت په اساس مجددصاحب تعظیمي سجده په ډیره سختي سره زدوله هغه چې ځینې مشانځو رواج کړې وه، ځینو خپلو مریدانو ته یې (چې په دې اړه یې یوڅه تساهل کاوه) ډیرې سختې خبرې لیکلې دي او هغوی یې تنبیه کړي دي،^(۲) دده په زمانه کې شرکي عملونه اورسمونه زیات شوي و، د مشرکانه مراسمو تعظیم به کیده، له غیرالله نه مرسته اوارتیاو پوره کولو شرکي عقیدې وې، دکفارو د جشنونو تعظیم او د هغوی درسمونو او عاداتو تقلید کیده، د بزرگانو لپاره څاروي نذرکیدل او حلالیدل، د پیرانو او بیبیانو په نیت روزي نیول کیدې ددې ټولو مزمتم او ترديد په اړه د مجددصاحب هغه اوږد مکتوب وگورئ چې دیوې نیکې عقیدتمنې میرمنې په نامه یې لیکلی دی^(۳)

داد عقائد و د اصلاح، د شرک او بدعت ترديد او د خالص دین د دعوت هغه ستر تجدیدی کارو چې له ډیرې مودې وروسته مجده صاحب دهند په ځمکه پیل کړ، له دې خطراتو سره دهند مسلمانان ځکه مخامخ و چې دوی دیوه غټ نامسلمان اکثریت په منځ کې اوسیدل او د اسلام هم ډیره موده نه وه ورسره وتلې او بیاددې تجدیدي کار د تکمیل او پراخوالي کار دده د سلسلې نوميالي شیخ حکیم الاسلام حضرت شاه ولي الله دهلوي اودهغه کورنۍ^(۴) او حضرت سید احمد شهید اودده ډلې په ژبه

^(۱) مکتوب ج ۲، ۲۵ مخ دخواجه محمد شرف الدین حسین په نامه

^(۲) وگورئ مکتوب ج ۲، ۹۲ مخ دمحترم میرمحمد نعمان په نامه او مکتوب نمبر ۱ ج ۲۹ مخ شیخ نظام الدین تهانیري په نامه

^(۳) مکتوب ج ۳، ۴۱ مخ یوې نیکې عقیدتمنې میرمنې ته

^(۴) چې په دې کې دده نوميالی لمسی مولانا محمد اسماعیل شهید (۱۲۴۶ هـ) په ځانگړې توگه د یادولو وړ دی

او قلم، کتابونو او تصنيفاتو، د حدیثو او قران ژباړو او پراخو تبلیغی دورو سره پرمخ بوتلو.

د ستورواچول او د حسنه بدعت ترديد

یو داسې شی چې الله او رسول په دین کې نه وي ګډکړی او په هغه یې حکم نه وي کړی په دین کې ګډول او د دین جز، ګرځول، د ثواب او خدای ﷻ ته نږدېوالي لپاره د هغه کول اوله خپلو جوړو شویو شرائطو او ادابو سره دهغه داسې پا بندي کول لکه دیوه شرعي حکم؛ دا بدعت بلل کیږي، بدعت په حقیقت کې په الهي دین کې دننه د انساني دین د تشکیل په معناده، د دې انساني دین بېله فقه ده او ځانګړې فرائض، واجبات، سنن او مستحبات لري چې په ځینې وختونو کې له الهي شریعت سره متوازي وي او کله کله په شمیر او اهمیت کې له هغه نه زیات شي، په بدعت سره دا حقیقت له نظره لویږي چې شریعت مکمل او پوره دی د کوم شي چې تعین کیدل په کارو دهغه تعین شوی دی او کوم شی چې فرض او واجب جوړیدل هغه فرض او واجب ګرځیدلي دي، په دین کې دنویو سکواچولو ځای بند شوی دی اوس چې کومې نوې سکې هغه ته منسوب کول کیږي هغه به جعلی او کوټه وي امام مالک ډیر ښه ويلي دي: من ابتدع فی الإسلام بدعة یراها حسنة فقد زعم أن محمدًا ﷺ حان الرسالة فإن الله سبحانه يقول: ﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ فما لم یکن یومئذ دینا فلا یكون الیوم دینا ژباړه: چا چې په اسلام کې کوم بدعت پیدا کړ او هغه ښه وبولي هغه د دې خبرې اعلان کوي چې (نعوذ بالله) محمد ﷺ په رسالت کې خیانت کړی دی ځکه خدای ﷻ فرمایي: ما ستاسو لپاره نن ستاسو دین پوره او مکمل کړ نو کومه خبره چې د رسالت په زمانه کې دین نه وه هغه نن هم دین نه شي کیدای. د خدای ﷻ له لوري دنازل شوي شریعت ځانګړتیا دهغه سهولت او اساني او د هر چا لپاره په هره زمانه کې د عمل وړ کیدل دي ځکه چا چې دین وضع

کړې هغه انسان هم پیدا کړی دی هغه دانسان اړتیاوې دهغه فطرت، ځواک او کمزوري پیژني. ﴿الایعلم من خلق وهو اللطیف الخیر﴾ ایاده چې څوک پیدا کړي هغه نه پیژني هغه باریک بین او پوره باخبره دی [سورة الملك آیت نمبر ۱۴]

نوخکه په الهي شریعت کې ددې ټولو څیزونو رعایت شوی دی او کله چې انسان په خپله شارع وگرځي نو هغه ددې لحاظ نه شي کولای د بدعتونو پیدا کیدل او وخت په وخت زیاتیدلونه وروسته دین دومره سخت، پیچلی او اوږد شي چې خلک دې ته اړ شي چې ددې مذهب امیل له غاړې وکارې. د ﴿وما جعل علیکم فی الدین من حرج﴾ خدای ستاسولپاره ستاسو په دین کې تنگی نه ده اېښې، نعمت ختم کړي، ددې نمونه د عباداتو رسمونو، فرائضو او واجباتو په هغه اوږده فهرست کې کتلای شئ چې په هغه کې بدعت په ازادي سره د لاسوهنې موکه پیدا کړې ده، د دین او شریعت یوه ځانگړتیا د هغه نړیوال یووالی دی، هغه په هره زمانه او هر پیر کې یو دی، دنړۍ دیوه گوټ مسلمان اوسیدونکی چې دنړۍ بل گوټ ته ولاړ شي نو په شریعت باندې د عمل کولومشکل نه ورته پیدا کيږي اونه یې کوم ځایې لارښود ته اړتیا پیدا کيږي، ددې په خلاف په بدعت کې یووالی او وحدت نشته هغه دهرې سیمې په ځایې شکل او جول کې راوړي، هغه د ځانگړیو تاریخي او ځایي اسبابو، شخصي او انفرادي گټو او موخو نتیجه وي له دې امله دهر هیواد بلکې کله خودیوه ولایت او ښار او ان کلیو او کورنیو بدعتونه اونوي دیني ایجادات په هغوی پورې مخصوص وي، اودا ډول دښار ښار او کور کور دین سره مختلف وی.

ددې تلپاته او نړیوالو گټو په اساس رسول الله ﷺ خپل امت ته تاکید کړی چې دستنډ ساتنه وکړي اوله بدعتو څان وژغوري او په ډیرو بلیغو الفاظو سره وایي: "من أحدث فی امرنا هذا مالس منه فهورد"، څوک چې زموږ په دین کې داسې

خبره پيدا کړي چې هغه په ده کې نه وي نو هغه خبره رد او د منلونه ده، بل ځای وايي: "اياکم والبدعة فان کل بدعة ضلالة وکل ضلالة في النار"، له بدعت نه هروخت ځان وژغورئ ځکه هر بدعت گمراهي ده او هره گمراهي به په دوزخ کې وي او دا له حکمته ډکه وړاندوينه يې هم کړې چې: "ما أحدث قوم بدعة إلا رفع بها مظهرها السنة ...". کله چې کوم خلک په دين کې کومه نوې خبر پيدا کوي نو دهغه په اندازه سنت له منځه ځي، صحابه کرامو ﷺ له دوی وروسته د اسلام فقهاو او امامانو او دخپلې زمانې مجددينو او مصلحينو اورباني علماو هروخت دخپلو زمانو د بدعاتو په سختی سره تردید کړی دی او په مسلمانان ټولنه او دينی حلقو کې يې ددې بدعاتو درواج کيدلو د مختیوي خپلې هڅې نه دي سپمولي.

په بدعاتو کې دعوامو او خوش عقیده خلکو لپاره په هره زمانه کې یو مقناطیسي کشش پروت دی او په دې پورې د پېښه لرونکې مذهبي پانگه والو ډلو او افرادو ذاتي گټې پرته دي په قران کریم کې ددې تصویر خدای داسې کښلی دی ﴿يسايها الذين امنوا ان كثيرا من الاحبار والرهبان لياكلون اموال الناس بالباطل ويصدون عن سبيل الله﴾ [سورة توبه اية ۳۴] ای ايمان والوزيات احبار اورهبان دخلکومالونه په ناروا نوگه خوري اودالله له لارې يې گرځوي، په دې اساس دامصلحين له سختو ستونزو او کړاوونو سره مخامخ شوي دي خودوی يې څه پروا نه ده کړې، اودايې دخپل وخت جهادله تحريف او کړوالي نه ددين دساتنې مقدس کاربللی، دغو دبدعت مخالفينو اودسنت دبيرغ پورته کوونکو ته دعوامو اودعواموپه څيرخوا صوله خوا د"جامد"، "روایت پال" مذهب دښمن" لقبونه ورکړل شوي دي خودوی يې هيڅ پروانه نه کړي، په دې ژبنی او قلمي جهاد سره حق ثابتولو او باطل محوه کولو سره ډیر بدعتونه داسې له منځه تللي دي چې د تمدن په ځینې تاریخونو کې يې یادونه شوې ده او کوم چې پاتې دي د هغو په خلاف اوس هم حقاني علما ولاړ دي،

«من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا» [سورت احزاب ايت ۲۳ | ژباړه: په دې مومنانو کې ځينې خلک داسې هم دي چې د کومې خبرې يې له خدای سره وعده کړې وه په هغه کې رښتوني وختل بيا ځينې په هغو کې هغه دي چې خپل نذريي پوره کړی دی او ځينې يې په انتظار کې دي او دوی هېڅ زړه تبديل او تغير هم نه دی کړی، په دې لړ کې تر ټولو لويه مغالطه او تيروتنه د حسنه بدعت مغالطه ده، خلکو بدعت په دوه ډوله کړی دی بدعت سيئه، بدعت حسنه يعنی ښه او بد بدعت دوی وايي چې هر بدعت بد نه دی ډير بدعتونه ښه هم دي چې د حديث شريف له (کل بدعة ضلالة) نه مستثنی دی.^(۱) حضرت مجدد صاحب چې د دې تقسيم او حسنه بدعت په خلاف په څومره زور سره د جهاد بيرغ پورته کړاوپه څومره اعتماد او قوت او علمي استدلال سره يې دهغه تردید وکړ دهغه ساری مخکې او وروسته نه پيدا کيږي. په دې لړ کې دمکتوبات څو اقتباسات راواخلو:

دنبوي سنتو په خپرولو او د بدعاتو دمخنيوي کې خپل مخدوم زاده خواجه محمد عبدالله هڅوي او په يوه مکتوب کې ورته ليکي: دا هغه وخت دی چې د حضرت خير البشر ﷺ په بعثت باندې زرکاله تير شوي دي، او د قيامت دنبوي څرگنديدل پيل شوي دي، دنبوت د زمانې دلرې والي له کبله سنت پټ کړل شوي او څرنگه چې زمانه له دروغو ډکه ده بدعت رواج او منل شوی دی، يوه شاهين ته

^(۱) د دې خلکو تر ټولو لوی دليل د حضرت عمر د اقول دی چې په جمعه تراويح کوونکې يې وليدل او ويې ويل: نعمة البدعة هذه! دا ډير ښه بدعت دی. خودلته د علماو اتفاق ده چې په لغوي توگه يې هغه ته بدعت ويلى دی او که نه تراويح کول په صحي حديثو سره ثابتې دي او په تواتر سره. د بدعت د تعريف لپاره د امام شاطبي کتاب (الاعصام بالنسبة) او د مولانا اسماعيل شهيد کتاب (ايضاح الحق الصريح في احكام الميث والصريح) وگورئ چې په دې موضوع بهترين کتابونه دي.

اړتيا ده چې د سنت حمايت او مرسته وکړي او بدعت په شا او مغلوب کړي د بدعت رواج کول د دين د تخريب په معنى ده او د بدعتي تعظيم کول د اسلام د مانۍ دنړولو په معنى ده. په حديث شريف کې راځي: من وقر صاحب بدعة فقد اعان على هدم الاسلام. چا چې د بدعتي عزت وکړ ده د اسلام دنړولو په کار کې برخه واخيسته. په پوره عزم او همت سره دې لوري ته د توجه کولو اړتيا ده چې هر ډول سنت بايد بيا ژوندي کړاى شي او هر ډول بدعت بايد له منځه يووړل شي، دا کار هروخت ضروري و، خو د اسلام د کمزوري په دې زمانه کې چې د اسلام د مراسمو پلي کول د سنتو په خپرولو او د بدعت په له منځه وړلو پورې تړلي دي؛ نور هم ضروري دي، له دې وروسته په دې مکتوب کې د بدعت هر ډول بڼه والى ردوي او د بدعت حسنه د اصطلاح په خلاف داسې ليکي: په مخکې خلکو کې ځينو يې په بدعت کې يوڅه بڼه والى او حسن ليدلى او د بدعت ځينې ډولونه يې بڼه بللي دي، خو په دې مسئله کې د افقيره دوى سره اتفاق نه لري او يو ډول بدعت هم بڼه او حسن نه بولي او په دې کې پرته له تيار او اکوډورتونو بل هيڅ شى نه محسوس کيږي، رسول الله ﷺ فرمايي: كل بدعة ضلالة. هر بدعت گمراهي ده. (۱)

په يوه بل کې چې په عربي يې د مير محب الله په نامه ليکلى کارې: نه پوهيږم چې خلکو څه ډول په يوه داسې کار کې حسن پيدا کړى چې د اسلام په کامل دين او الله ته منل شوي مذهب کې د نعمت له پوره کيدو وروسته راپيدا شوى دى، ايا هغوى ته دا غټه خبره هم لانه ده معلومه چې له کمال، اتمام او پوره والي وروسته په کوم دين کې نوې خبر پيدا کړل شي نو په هغه کې حسن نه وي. فاما بعد الحق إلا الضلال، له حقه وروسته د گمراهي درجه پاتې کيږي، که دوى ته معلومه وای چې په کامل

۱ مکتوب ج ۲۳ مخ د مخدوم زاده خواجه عبداللہ په نامه

دين کې نوی پیدا شوی شی ښه بلل دهغه نه کمال اونقصان لا زموي اوددې اعلان دی چې دا دين لاپوره شوی نه دی نو ددې جرات به یې نه و کړی. ^(۱) په یوه بل مکتوب کې په دې استثنا باندې خبرې کوي اولیکې: کله چې هر نوی شی بدعت شو او هر بدعت گمراهي شوه نو په یوه بدعت کې دحسین پیدا کیدل څه معنی لري؟ کله چې له حدیثو نه په ښکاره توگه دامفهوم څرگندیږي چې هر بدعت سنت له منځه وړي او په دې کې کوم تخصیص نشته نو دامعني درکوي چې هر بدعت سیه اوبد دی. په حدیث کې راغلي دي: ما أحدث قوم بدعة إلا رفع مثلها من السنة فالتمسك بالسنة حرم من إحداث بدعة کله چې یو قوم بدعت پیدا کوي نو دهغه په اندازه سنت له منځه ځي نوله سنت سره تړاو دبدعت له پیدا کولو نه غوره دي.

له حضرت حسان نه روایت دی چې رسول الله فرمایلي: ما ابتدع قوم بدعة في دينهم إلا نزع الله من سنتهم مثلها ثم لا يعيدها إليهم إلى يوم القيامة، کله چې کوم قوم په خپل دين کې یو بدعت پیدا کړي نو خامخا ددوی له سنتونه سره یې له منځه کاږي بیا تر قیامته پورې هغه نه ورته راگرځي، باید پوره سچې ځینې بدعتونه چې علماو او مشاخوا حسنه بللي دي چې کله په هغو باندې ښه غور وکړل شي نو معلومه به شي چې هغه هم سنت له منځه وړي. ^(۲) په دې مکتوب کې دبدعت حسنه له وجود نه بېخي انکار کوي اولیکې: خلک وايي چې بدعت به دوه قسمه دی: بدعت حسنه او بدعت سیه، هغه نیک عمل ته بدعت حسنه وایي چې در رسول الله اوراشدینو خلفاؤله زمانی وروسته پیدا شوی وي او په هغه سره د کوم سنت له منځه نه ځي او بدعت سیه هغه دی چې سنت له منځه وړي. دافقیږیه دې بدعتونو کې په یوه بدعت کې هم حسن او نورانیت نه ویني پرته له تیارې او ظلمته

^(۱) مکتوب نمبر ۱۹/ لومړی ټوک. دمیر محب الله په نامه.

^(۲) مکتوب نمبر ۱۸۶/ لومړی ټوک. دخواجه مفتي عبدالرحمن کابلي په نامه.

هيڅ هم نه پکې ليدل کيږي فرض به کړو چې نن په کوم بدعت عمل کې دنظر د کمزوري له کبله تازگي اوصفايې ليدل کيږي خوسبا چې کله نظرتيز اولرليدي شي نوله تاوان اوپنيماني پرته بله هېڅ نتيجه نه لري.

بوقت صبح شوه هم چو روز معلومت
که با که با خته عشق د رشب ديجور

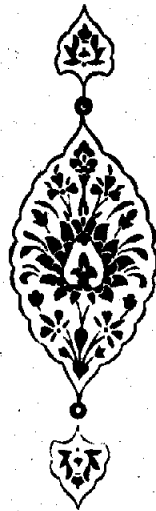
سيدالبشر ﷺ وايي: من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد. ^(۱) څوک چې زمونږ په دغه دين کې داسې شي پيدا کړي چې اصلا په ده کې نه وي نو هغه رد اود منلو وړ نه دی، کوم حسنه بدعتونه چې په هغه زمانه کې رواج شوي و يويې دمولود شريف غونډه او جلسه هم وه ددې دموخي اولوران تساب له کبله هغه ته بدعت ويل اود هغه مخالفت کول نازک او گران کار و او په دې سره په عوامو کې بدگوماني پيدا کيده اود بې ادبي اوميني د کموالي خطره يې وه خومجدد صاحب په دې ښه پوهيده چې کوم شي په خير القرون کې نه وي ثابت شوي په هغه کې ددين ترقي اود امت گټه نشته او په هغه کې دوخت په تيريدلو سره گڼ شمير بيلاري او نفاسد پيدا کيږي، له ده نه پوښتنه وشوه چې که دمولود شريف په غونډه کې کوم دگناه کار نه وي نوڅه بدي پکې شته؟ ده په ځواب کې ورته وليکل: محترمه دفقيير په ذهن کې خو دا راځي چې ترخوپورې ددې دروازه بيخي ونه تړل شي دهوا او هوس خاوندان له دې نه نه منع کيږي که يوه زړه هم دهغه دجواز فتوي ورکړل شي نو ورو ورو به خبر کوم ځای ته ورسيږي قليله يفضي الى كثيره. ^(۲)

^(۱) همدا مکتوب.

^(۲) مکتوب ۲۷ ج ۳ مخ دخواجه حسام الدين په نامه.

داراز دمجدد صاحب په دې مبصرانه او جراتمندانه اقدار دبدعتونو ټوليز مخالفت او دبدعت حسنه له وجودنه انکار سره ديوه لوی خطر مخنيوی وشو. او ديوه ستر ديني انتشار دروازه وتړل شوه چې دسطحي علماو په تائيد، دخانقاو په سرپرستي، داميرانو او رئيسانو ددلچسپي او مرستې له کبله په اسلامي ټولنه کې په خپريدو و.

فجزاه الله عن الإسلام والمسلمين خير الجزاء.

شپر مه برخه

وحدة الوجود که وحدة الشهود ؟

شیخ اکبر محی الدین ابن عربی اود
وحدة الوجود دهنسلی تفصیل او تدوین:

مخکینې صوفیان به چې کله مغلوب الاحوال شول نو داسې " اتحادنما " خبرې به یې له خولې وتلې چې هغه په وحدة الوجود دلالت کوي لکه دستر اونومیالي شیخ او عارف حضرت بایزید بسطامي دا خبرې چې ویل به یې " سعاد ما عظم شای " او " لیس فی جمیع الا الله " او د حسین بن منصور د " انسا الحق " چیغه زیاتي مشهورې دي. خو شیخ محی الدین ابن عربی مړ ۶۳۸ هـ چې د شیخ اکبر په نامه سره شهرت لري ددې مسلک مجدد او په علمي توګه بانی اوموسس دی او له هغې زمانې نه دده شهرت او مقبولیت دې درجې ته ورسیده چې په اهل تصوف کې یې د موسمي اغیزه ډول نفوذ کاوه داسې چې ډیر ځواکمن خلک هم ځنې خوندي نه شول. تردې پورې چې دی د ذوق او تحقیق د خاوندانو شعار وګرځیده او په ګډه یې هرڅه په ده پورې تړل اوله ده نه انکار کول یې د خپل جهالت د ثبوت او له تصوف نه د ناخبرتیا

په معنی و لکه مجدد صاحب چې وایي: دوی دتصوف داسې بابونه اوفصلونه وټاکل لکه په علم نحو اوصرف کې چې ټاکل شوي دي^(۱) د شیخ اکبر په نزد د وحدة الوجود حقیقت څه دی، دی هغه څه ډول وړاندې کوي، دهغه لپاره کوم دلایل وړاندې کوي اوداپه څه ډول یو روښانه حقیقت، یوه عملي تجربه اودکشف مشاهدې اومعامله گرځوي، اویادی څه ډول دیوې خانګړې فلسفې اومکتب حیثیت اختیارکړي اوپه دې باندې یوه دومره ستره کتابخونه تیاره شوه چې دهغې دلنډې جایزې اجستلولپاره هم یوه ستردفترته اړتیا ده په دې کتاب کې یې ضمني او اجمالي یادونه هم ګرانه ده.

څرنګه چې دا دتصوف او فلسفې ژوره اودقیقه مسئله ده چې دهغې لپاره دتصوف فلسفې ژوراصطلاحات پیژندل ضروري دي اوله باطني تجربواوعلمي سیراوسلوک سره هم تړاو لري نوځکه ددې کتاب په دې کوچنۍ برخه (شپږمه برخه) کې دهغې ځایول ګران دي. کوم لوستونکې چې په دې مسئله باندې په عملي توګه د پوهیدنې مینه لري هغه دې دشیخ اکبرمشهورکتابونه "فتوحات مکيه" او "فصوص الحکم" وګوري^(۲)، حضرت مجددصاحب دوحدة الشهود داثبات په اړه اوږده مکتوبات لیکلي دي په هغو کې چې دشیخ اکبرمسلک په څه ډول وړاندې شوی اودهغه لنډیز اوترجماني یې کړېده له هغونه هم دده مسلک اومرادیپیژندل اسانه دي اودهغوضروري اقتباسات به په دې لیکنه کې په خپل ځای کې راوړل شي مونږدلته دعلامه عبدالعلي بحرالعلوم لکهنوي م۱۲۲۵هـ دکتاب "وحدة الوجود" څو اقتباسات وړاندې کوو، نوموړی د اصولو اوحکمت دفن ناپایه

(۱) مکتوب ۸۹ دریم ټوک دقاضی اسماعیل فریدابادي په نامه

(۲) په دې لړ کې دسیدشاه عبدالقادر مهربان فخری میلاپوري م۱۲۰۴هـ کتاب اصل الاصول فی بیان مطابقة الكشف بالمعقول و السمقول - (دمدراس پوهنتون دکال ۱۹۵۹م چاپ) مطالعه هم ګټوره ده

سمندردي او دشيخ اکبر دوحده الوجود دنظريې ترجمان دی اودهغه له کتابونو په ځانگړې توگه "فتوحات مکيه" او "فصوص الحکم" سره ښه اشناوماهريې دی، دده په اقتباساتو سره به دشيخ اکبر دموخې اومراد په پيژندلو کې څه مرسته ترلاسه کړای شي که څه هم په دې کې داسې گڼ شمير اصطلاحات او تعبيرات راغلي دي چې په هغو باندې دښه ماهرين او هغه څوک پوهيږي چې ددې فن دپوهانو په ژبه اودبيان په اسلوب پوهيږي خومونږ له دې نه روښانه او واضح بل څه پيدانکړل ځکه يې دلته رااخلو^(۱) دی ليکي: له خدای نه پرته چې څه دي هغه عالم شيونات او تعينات دي ټول شيونات اوتعينات دهغه مظاهردی اودی په هغوکې ساري اوڅرگنددي.

داسرايت دحلول دوالو سرايت نه دی اونه هغه چې داتحادواله يې بيانوي بلکې دا سريان دهغه سريان په څيردی چې دشميرې په عددونوکې د "يوه" دی. دشمارټول اعداد له واحدونو پرته نور هيڅ نه دي په نړۍ کې ديوه ذات ظهور شته. په کثرت کې دی ښکاره دی په خپله کثرت وجودنه لري دالله پاک دذات له وجود سره هغه ښکاره شوی دی اودالله پاک ذات په هغه کثرت کې ښکاره شوی، الله اول دی، الله اخر دی، الله ظاهر دی، الله باطن دی، الله له شريک نه پاک دی، دالله پاک نوم له کوم مظهر پرته نه ښکاره کېږي، هغه مبارک نوم که تنزيهي وي ياتشبيهي اوس چې څرنگه اسماء په مظاهرو پورې وتړل شول او له مظاهرو پرته دهغو دکمال تصورنه شي کيدای نو الله پاک دنړۍ اعيان او ذاتونه موجودکړل څو هغه دده مظاهرشې اودهغه داسماو او نومونوکمال په پوره توگه څرگند شي، الله پاک په

(۱) په دې ليکنه کې دبرداسې اصطلاحات شته چې دهغو پښتو کول دگټې په ځاي تاوان کوي دهرعلم دښه ځيل ځانگړې اصطلاحات اوتعبيرات وي چې دخپل فن خلک يې کاروي نودهغو ترشاپراخي معناوې پرته وي د پښتو په يوڅورتوروکي هغه نه شي خاويل کيدای ځکه موږ په خپل ځاي پرېښودل.

خپل ذاتي کمال کې په يقيني توگه غني اوڅه شي ته اړنه دی (خود نومونو دکمال په مرتبه کې دعالم له خارجي وجود نه غني نه دی) ^(۱) حافظ شیرازي وايي:

پرتو معشوق گر فتاد برعاشق چي شد
مابدو محتاج بوديم او به مشتاق بود

يعني که دمعشوق سيوری په عاشق ولويږي نوڅه خبره ده؟ مونږهغه ته اړ وو او دی مونږ ته ليواله، دابيان له دې قدسي حديث څخه ثابت دی: کنت کزاً مخفياً فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق زه يوه پټه خزانه وم ماوغوښتل چي وپيژندل شم له دې امله مې مخلوق پيدا کړ خو زما اوزما دنومونو مظهر شي، څوک چې د دوو وجودونو قايل وي يود الله وجود بل دممکن وجود نو هغه شرک کوي او داشرک خفي اوپټ دی او څوک چې يواځې يو وجود مني اووايي چې وجود يواځې دالله دی له ده پرته چې څه دي هغه دده مظاهراو ښکاريډو ځايونه دي اودمظاهرو ډيرښت دهغه له يووالي او وحدت سره منافي نه دی نو داکس "موحد" دی، ته له حق سره يوشی او عين حق نه يې ځکه حق تعالی وجود مطلق حقيقت دی اوته مقيد او متعين يې او متعين په هېڅ ډول عين مطلق نه شي کيدای هوکې ته په خپل حقيقت کې عين حق يې حق تعالی په تاکې متعين دی الله پاک دموجوداتو په ذات کې دتعين له قيدنه ازاد اودتعين په قيد سره مقيد بيا مومي يعني الله پاک په متعين کې څرگند يږي لاموجود ولا اله الا الله. له الله پرته نه موجود شته اونه معبود ^(۲) ددې مسئلې اغيز دشيخ اکبر له زماني وروسته دومره هر اړخيز بلکې نړيوال شوی و چې ويل کيږي په صوفيانو، فلاسفه و اوشاعرانو کې نوي په سلوکې ددې مسئلې قائل

^(۱) دقوسينو په منځ کي عبارتونه که داسې ليکل شوي وای نو احتياطي به و چې دالله تعالی دنومونو دکمال څرگنديدل دعالم خارجي وجود غوښت (کتونکي).

^(۲) دبحرالعلوم علامه عبدالغلي انصاري لکهنوي له کتاب (وحدة الوجود) څخه چي مولانا شاه زیدابو الحسن فاروقي مجددي ژباړلی او ندوة المصنفين دهلي خپورکړی دی مخونه ۲۹-۵۶.

اومنونکې و اويایې له رعب لاندې راغلي اوهمغري شوي يې وو، د شيخ مخالفت کوونکې زيات د حدیثو علماء فقهاء اوهغه علماووچې علماء ظاهر بلل کيدل په دوی کې دا لاندې نوميالي علماء اودفن ماهرین هم ولکه: حافظ ابن حجر عسقلاني، علامه سخاوي، ابوحیان مفسر، شيخ الاسلام عزالدین ابن عبدالسلام، حافظ ابوزرع، شيخ الاسلام سراج الدین البلقيني، ملاعلي القاری اوعلامه سعدالدین التفتازاني، دانوموري علماء که څه هم د کتاب اوسنت ښه عالمان اوددیني علومو ماهرین وو خوله یو دوو پرته دانور په باطني علومو کې د اهل تصوف په نزد منل شوي نه وو نو ځکه ددوی مخالفت په دې مقوله او اصل باندې حمل کیده چې: الناس اعداء ما جهلوا. خلک چې په کوم شی پوهیږي نه دهغه دښمنان دي.

شيخ الاسلام ابن تیمیه اودوحدة الوجود دنظريي مخالفت

ابن تیمیه دوحدة الوجود مسئلې دمخالفينو علمبردار و، ده په دې مسئله باندې د کتاب اوسنت اود تصوف د وروستيو پایلو او اغيزو په رڼا کې تنقیدونه اوتبصرې کړي دي په دې لړ کې دشيخ الاسلام تقي الدين حافظ ابن تیمیه ۶۶۱ هـ - ۷۲۸ هـ نوم تر هر چاروښانه دی، دی دشيخ اکبر له وفات ۶۳۸ هـ نه درويشت کاله وروسته پیداشوی دی، شيخ اکبر چې په کوم ښار "دمشق" کې وفات شوی دی اوپه کوم ځای کې دفن شوی دی په همغه ځای کې ابن تیمیه په ښه اوید پوهه شوی او ښوونه او روزنه یې هم هورې شوې ده او سترو علمي اودهنی کمالاتو ته رسیدلی دی، کله چې دده شعور بالغ شو او چاپیریال ته یې په تنقیدي نظر وکتل نوهمغه مهال دشيخ اکبر دمړینې ایله څلویښت، پینځه څلویښت کاله وتلي وو په مصر اوشام کې دده علمي تحقیقاتو شورماشور جوړ کړی وو اودعلم اومعرفت څمونه دده دتوحیدله ذوق نه ډک وو په مصر کې شيخ ابو الفتح نصر المنجي دشيخ اکبر په سرسخته عقیدتمنو کې و اودسلطنت ټولواک اود تور او سپین خاوند رکن الدین

بیرس الجاشنګیر دشیخ نصرالمنجبي مرید و، په شام او ډیرو عربي هیوادو کې دشیخ کتابونه په ځانګړې توګه "فتوحات مکيه" او "فصوص الحکم" په ټولیزه توګه رواج وو او خلکو په خوند خوند ویل، په خپله ابن تیمیه په دې اعتراف کړی چې په فتوحات مکيه، کله المحکم المربوط، الدرۃ الفاخرة، مطالع النجوم او نورو کې ډیرې زیاتې علمي ګټې او غوره نکات پراته دي.

دشیخ اکبر دمسلك په پرمخ وړونکو کې چې ډیر شهرت ته رسیدلي وو هغه لکه: ابن سبعین، صدرالدین قنوي (چې دشیخ اکبر شاګردو) بلیاني او تلمساني وو، امام ابن تیمیه په دوی ټولوباندې شیخ اکبر غوره بولي اوله دې نه جوتیرې چې ابن تیمیه دانصاف او تحقیق لمنه نه ده پرینې اویې "اذا حکمت بین الناس ان تحکمو بالعدل" باندې یې عمل کړی دی، دی لیکي: ابن عربي له دې خلکونه اسلام ته ډیر نږدې دی اودده خبرې په ډیرو ځایونو کې نسبتېنې دي ځکه دی دمظاهر او ظاهر په منځ کې توپیر کوي امر، نهی او شرعي احکام په خپل ځای ږدي مشائخو چې دکومو اخلاقو او عباداتو تاکید کړی دی هم دهغود اختیار کولو مشوره ورکوي له دې کبله ډیر صوفیان دده له خبرونه سلوک تر لاسه کولای شي که څه هم هغوی دده حقائق په سمه توګه نه شي پیژندلای او څوک چې دده حقائق پیژني اوله هغو سره موافقت کوي بیادده دخبرو حقیقت ورته څرګندېږي،^(۱) بل ځای په یوه لوړ رتبه مسلمان باندې دښه گومان اود خپل حکم لگولو باریک مسئولیت احساس کوي اولیکې: خدای پوهیږي چې دده خاتمه به په څه ډول شوي وي خدای دې نرو او ښځو، مړو او ژوندیو ته ښه وکړي ﴿ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالايمان ولا تجعل فی قلوبنا غلا للذین امنوا ربنا انک رؤف رحیم﴾ خدایه مونږ اوزمونږ هغو ورونیو ته ښه وکړي چې له مونږ نه مخکې له ایمان سره تیر شوي دي اوزمونږ

^(۱) دشیخ الاسلام مکتوب دشیخ نصرالمنجبي په نامه چي په "جلاء العینین" کې راغلی دی ۵۷

په زړونوکې دایمان دځاوندانولپاره کړوالی مه اچوه! زما ربه ته د ډیر شفقت والا او مهربانه یې.^(۱)

دوحدة الوجود د عقیدې سرسخته داعي او دهغه اغیزې

خوداسې معلومېږي چې ددې تحقیق خاص مزاج دده ټولیزه خپراوي او تبلیغ اوپه زده کړه او تلقین کې له جوش نه کار اخیستل کیده اوداحتیاط نه کولوله امله په خپله په شام کې چې ددیني علومو لوی مرکز و او دمصر دترکې توکمه حکومت یو ولایت و؛ یو ډول ذهني او اخلاقي انتشار پیدا شوی و خلک دشریعت، عقل او اخلاقو له پولواوښتي وواوپه اسلامي ټولنه کې یو بحراني کیفیت په رانښکاره کیدو و، دیوه حکیم له وینا سره سم: ونه په جرړو نه په میوه پیژندل کیږي د"وحدة الوجود" د عقیدې ونه چې په څه ډول پانې او میوې ته رسیدلې وه هغه دشریعت دساتونکې او غیرتي عالم او داعي لپاره دتشویش وړ وه اوحق یې درلود چې نیوکې پرې وکړي ابن تیمیه په نقل کولو کې په ټولیزه توګه احتیاطي دی، دی نقل کوي چې تلمساني د وحدة الوجود په علم کې ترټولو مخکې دی، دی نه یواځې دوحدة الوجود قائل و بلکه عمل یې هم پرې کاوه ده به شراب څښل اودمحرमतو ارتکاب یې کاوه (چې موجود یوشي نودحلالو او حرامو توپیر له کومه شو؟)

امام ابن تیمیه لیکي: ماته یوه باوري سړي بیان کاوه چې ده له تلمساني نه فصوص الحکم وایه اودایې داولیاء الله اوصوفیانو خبرې بللې کله چې ده فصوص ووايه اوورته معلومه شوه چې دده مضامین له قران کریم سره څرګند مخالفت لري

^(۱) دشیخ الاسلام مکتوب دشیخ نصر المنجني په نامه چې په "جلاء العینین" کې راغلي دي ۵۷

نوده تلمساني ته وويل چې داخوله قران نه مخالف دی تلمساني خواب ورکړ چې قران خو ټول له شرک نه ډک دی ځکه هغه د خدای اوینده په منځ کې توپیر کوي توحید خو زمونږ په خبرو کې دی دده دامقوله چې دکشف په ذریعه هغه ثابت شوې چې هغه ټول دعقل په خلاف دي، ^(۱) دی زیاتوي: یوسړی چې له تلمساني اودهغه له همفکره څخه و ماته یې ویلي چې مونږ په یوه مړه پمن سپي باندې تیریدو دتلمساني ملګري وپوښتل چې دا هم د خدای ذات دی؟ هغه خواب ورکړ ایا کوم شی هم دده له ذات نه وتلی دی هوکې هر څه دده په ذات کې دننه دي. ^(۲)

دی په خپل کتاب (الرد الاقوم علی فصوص الحکم) کې لیکي: ځینې خلکو وویل چې کله وجود یو دی نو ولې خپله بڼه حلاله ده اومور حرامه ده؟ دې محقق خواب ورکړ چې زمونږ په نزد ټول یو ډول او برابر دي خودې محجوبینو (هغه چې له ریښتوني توحید سره نااشنا دی) وویل چې مور حرامه ده نومونږ ورته وویل چې هوکې په تاسو باندې حرامه ده. ^(۳) دانه شی ویل کیدای چې ددې بیباکه خبرو او اخلاقی انارشۍ مسئولیت د شیخ اکبر په څیر محقق او عارف په غاړه دی یا د هغه له کتابونو نه راپیدا شوی دی؟ دی په اخیری درجه دستو تابع و. ^(۴) خورانیکی او زاهد انسان و، ریاضت کوونکې، مجاهد اوله خپل ځان سره یې محاسبه کوله، د شیطان له فریبو اود نفس له مکاری نه پوره خبر و. ^(۵)

^(۱) الفرقان بین الحق والباطل ۱۴۵

^(۲) همدا اثر

^(۳) الرد المحکم علی فصوص الحکم ۴۲

^(۴) شیخ اکبر دامام داود ظاهري دظاهري مذهب پیرو و چې هغوی قیاس نه مني او د حدیثو او قران په ظاهر باندې عمل کوي

^(۵) دیلګې په توګه د ده کتاب (روح القدس) وګورئ

خو له ده نه ځينې داسې ويناوې رانقل شوي چې څوك له وړې خبرې نه غرونه جوړوي دهغو لاس ته يې ډير څه وروستې دي. لكه داچې دموسى عليه السلام په زمانه كې دخوسي عبادت كونكو په حقيقت كې دخداي عبادت كاوه موسى عليه السلام هارون عليه السلام ځكه وواهه چې ده دخوسي دعبادت مخالفت ولي كاوه؟ (دخوسي عبادت عين د خداي عبادت دي ځكه موجود يو دى)، ددوى په نزد موسى عليه السلام له هغو عارفينو څخه نه وو چې په هر شى كې يې دحق مشاهده كوله اودا يې له هر شى سره عين باله. دده په نزد فرعون په خپله دى دعوى كې په حقه و چې ويل يې: ﴿انارېكم الاعلى﴾ بلكې هغه عين و څرنگه چې په تكويني توگه فرعون حكومت ترلاسه كړى و اود حق څښتن و نودده دا خبره په ځاى ده چې: ﴿انارېكم الاعلى﴾ ځكه چې كله ټول په يو نسبت رب كيږي نوزه په هغو ټولو باندې لوړ يمه ځكه ماته په ظاهره په تاسو باندې د حكومت كولو اوفيصلى كولو اختيار راكړى شوى دى وايي چې كله جادوگر دفرعون په صداقت وپوهيدل نودوى دهغه مخالفت نه دى كړى بلكې دده اعتراف يې وكړ او ويې ويل: ﴿اقض مانت قاض اغا تقضى هذه الحياة الدنيا﴾ ته چې كومه پريكړه كوي هغه وكړه! ته ددې دنيا په ژوند كې حكم چلولای شى. له دى كبله دفرعون دا خبره بيخي په ځاى وه چې ويل يې ﴿انارېكم الاعلى﴾ دى په نوح عليه السلام باندې تنقيد كوي اود هغه كافر قوم چې د كاڼو عبادت اوتعظيم يې كاوه ښه بولي دى وايي چې هغو بت پالويه حقيقت كې دخداى عبادت كاوه. اودنوح عليه السلام طوفان په حقيقت كې دالله د معرفت دطغيانې سمندر جوش و چې هغوى پكې غرق شول. ^(۱) په دې اساس ډير مشايخ اوعارفين چې د شيخ اكبر دلوړى مرتبى قائل هم وو

^(۱) دشيخ اكبر داتولي ويناوې له " الرد الا قوم علي مافي كتاب فصوص الحكم " او " الفرقان بين الحق والباطل " نه اخيستل شوي دي اواين تيميه دا له فصوص الحكم نه راخيستي دي دا خبر ښكاره كول ضروري دي چې دشيخ اكبر له علوموسره تړاو لرونكې يوه ډله داهم وايي چې دشيخ په كتابونو په ځانگړې توگه "فصوص الحكم" كې زېنت زيات الحاقات اوزياتونې شوي دي.

اودی یې په مقبولینوکې باله دوی خپل اړوند خلک دده د کتابونو له مطالعې نه په سختی سره منعه کول د (النور السافر) مصنف شیخ محی الدین عبدالقادر عیدروسی له خپل شیخ علامه بحرق نه روایت کوي چې دهغه مرشد اودخپل وخت نومیالی شیخ ابوبکر عیدروسی بیان کاوه چې زما نه په یاد کیږي چې زه دې خپل پلار (شیخ عبدالله ابن ابی بکر حضرمی) کله وهلی یا سپک کړی یم یواځی یوځل هغه ماته ډیر په غصه شو او هغه ځکه چې ده زما په لاس کې د شیخ اکبر د کتاب (فتوحات مکيه) یوټوک ولید. اوماله هغې ورځی رایه دیخوا بیادهغه کتابونو ته لاس هم ور نه وړ. دی وایې چې زما پلار به خلک د شیخ له دواړو کتابونو فتوحات او فصوص له مطالعې نه په ډیره سختی سره منعه کول خوله دې سره به یې دا ټینگار هم کاوه چې په شیخ اکبر باندې ښه گومان کوی او ویل به یې چې دهغه په اړه په دې عقیده اوسی چې دی له اولیاء الله او عارفینو نه وو.^(۱)

په هندوستان کې دوحدةالوجود عقیده

په اتمه پېړۍ کې چې کله داعقیده هندوستان ته راغله نوله دی کبله چې هندوستان په خپله ددې عقیدې اومسلک ډیر پخوانی اوسرسختی منونکی اوداعی پاتې شوی اودتصوف دځینې مورخینوله وینا سره سم دایران، عراق اومغرب متصوفینو د وجودي توحید سبق له هندوستان څخه وړی دی. د اسلام له راتگه وروسته هم پرته له څه پریکون نه داهيواد ددې مسلک او عقیدې علمبردار اود (همه اوست) قائل و. اود اریایې نسلونو دمزاج اوددې ځای د مذهبو او فلسفو (چې د سامی قومونو او دانیایو په سیمه کې د پیداشویو مذاهبو په خلاف له قیودونه ازاد اوله زرهاوکلونو راهیسی دوحدت وجود او وحدت ادیان قائل وو) د ازادی له کبله دی

(۱) النور السافر مخ ۳۴۶

مسلك او مشرب نورهم ژور او شوخ رنگ غوره كړي. اودلته په راتگ سره ددې فلسفې مزاج له ځايې مزاج سره همغږي شو او يو نوى جوش او نوى فكري مكتب يې پيدا كړ، ددې ځاى په مشابوگي گڼ شمير يې ددې عقيدې مبلغين او داعيان ليدل كيږي. په دوى كې په ځانگړي توگه دچشتيه صابريه طريقې نوميالى شيخ شاه عبد القدوس گنگوهى مړ ۹۴۴هـ شيخ محمد بن فضل الله جهنجهانوى مړ ۱۰۲۹هـ او شيخ محب الله اله ابادى مړ ۱۰۵۸هـ دوى هر يو په خپل وخت كې ابن عربي او په خپلو سيمو كې ابن فارض وو. په دوى كې زيات يې د مجدد صاحب نه څه مخكې يادده له زمانې سره نږدې يادده په زمانه كې په ارشاد او تحقيق باندې بوخت وو.

شيخ علاء الدوله سمناني او دوحدة الوجود مخالفت

لكه مخكې چې وويل شودوحدة الوجودپه مسلك او شيخ اكبرباندې تنقيد كوونكې زيات هغه خلك دى چې دظاهري علومو ماهرين دى اود معرفت او حقيقت له كوڅې، رياضت اومجاهدى له نړۍ او معارفواود حقائقو او علمي تجربو سره نا اشنا دى. ځكه خو له دى مسلك سره اشنا خلك ددوى په تنقيد سره دا وايي اوپروايي نه كوي:

لذت مى نشناسى بخدا تاپخشى او - چون نه دیدند حقيقت ره افسانه زدند

لومړى مسلمان او محقق صوفي اوعارف چې په ځانگړتيا اواهميت سره يې په دې مسلك باندې تنقيدكړى دى هغه شيخ ركن الدين ابوالمكارم علاء الدوله سمناني دى، ^(۱) علاء الدوله السمناني ۶۵۹ - ۷۳۶هـ د خراسان په سمنان كې په يوه

^(۱) مكتوبات امام رباني ۸۹ دريم دفتر.

شتمنه او مشهوره کورنۍ کې زیږیدلی دی، دده دکورنۍ ډیر غړي د حکومت په لوړو عهدو او منصوبو کې مقرر وو ده له شیخ نورالدین عبدالرحمن الکسري الاسفرائني څخه په کبروي طریقه کې باطني استفاده وکړه او اجازت یې ځنې ترلاسه کړ، د شیخ اکبر د وحده الوجود دنظرې په خلاف هغه پرلپسې مناظرې جاري و ساتلې او په خپلو لیکنو کې یې هم ځای په ځای دهغې یادونه کړې ده، دده په نزد د طریقت دلاروي وروستی هدف (توحید) نه دی بلکې (عبودیت) دی، دده خبرې دده مرید اقبال بن سابق سیستانی ترتیب کړي دي چې د هغه خونسخې (د جهل مجلس) یا ملفوظات شیخ علاء الدوله السمناني په نومونوسره په کتابخانوکې خوندي دي د جامي (د نفحات الانس) مخونه ۵۰۴ - ۵۱۵ زیاته برخه دده له ملفوظاتو اخیستل شوي دي.^(۱)

وحده الشهود

زماله پوهې او مطالعې سره سم دوه نوميالي شخصیتونه داسې تیر شوي دي چې له هغوسره د وحده الوجود متوازي د وحده الشهود یادونه او دهغې لوري ته نغوته شته دي، دا دواړه سره له دې چې دیبلولارو لارویان دي خو په ښه نیت، د ذوق سلامتیا او اخلاص کې سره شریک دي چې په دې سره د هدایت د دروازو د پرانستلو قراني وعده موجوده ده: «والذین جاهدوا فینا لنهبدنهم سبیلنا» یو شیخ الاسلام حافظ ابن تیمیه دی چې اصلاً محدث، متکلم او فقیه و، دویم مخدوم الملک شیخ شرف الدین یحی منیري دی چې اصلاً عارف محقق او د تصوف امام و، د لومړي له کتاب (العبودیه) نه په صفا توګه څرګندېږي چې هغه د وحده الشهود له کوڅې سره اشنا و اوله دې حقیقت نه خبر و چې د سلوک لارویان ددې

(۱) مقاله - F. Meier له اردو دائرة المعارف اسلامیه نه.

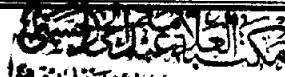
لارې په منځ کې له دې مقام سره مخ کېږي او هغه مقام د انبیاو علیهم السلام، دهغو د پیروانو، صحابه کرامو او نورولو معرفت نه ټیټه درجه لرې خودوحدۍ الوجود له مقام نه لوړ او بهتر دی،^(۱) خو څرنگه چې دا دده اصلي میدان نه دی نوڅکه یواځې په اشاراتو او نغوتو اکتفا اوبسنه کوي خومخدوم بهاري مې ۷۸۲ هـ په خپل مکتوبات کې دامسئله په ډیره بڼه توگه وړاندې کړې ده دی دخپلې ذاتي تجربې اوددې مقام دتحقیق په رڼاکې چې ده ترلاسه کړې و وایې چې : په عامه توگه چې څوک د وحدۍ الوجود اوله حقه پرته عدم محض او کامله فناء بولي په اصل کې ددوی په انددحقیقي وجودپه مخکې نورموجودات داسې مغلوب شوي دي لکه دلمردرڼاپه وړاندې دستورو درڼا مغلوبیدل اودزراتو وجودې حقیقته کیدل، دی په دوو توروکې داحقیقت په دې ډول بیانونی : نابودن دیگر و نا دیدن دیگر. دیو شې نشت والی یوشی دی اونه لیدل یې بل شی دی اووایې چې دایوداسې باریکه ځای دی چې دډیرو بڼواوتکره خلکولینګي پکې گړیدلي دي اودخدای ﷻ له توفیق او کامل فضل نه پرته دحقیقت په لاره دریدل ډیرگران او له ستونزو ډک دي.^(۲)

یوه نوي تجدیدي شخصیت ته اړتیا

خوددې مسئلې دسپینولو اود اتمام حجت لپاره یوه داسې شخصیت ته اړتیاوه چې هغه دسلوک له دې ازغولارو تیرشوی وي دهغه سترمنازل یې طی کړي وي اودحقیقت دسیندلامبوزن وي خود عملي تجربوله څپې لرونکې اوتوپاني سیندنه تیر شي اود حقیقت ساحل ته ځان ورسوي، هغه نه علم دیوشي دنشتوالي دلیل ونه

(۱) رسالة العمودية مخونه ۸۵-۸۸ واما النوع الثاني فهو الفناء عن شهود السوى الخ وگورې "المکب الإسلامی دمشق".

(۲) مکتوبات اول دري سوز مکتوبات اودهغه اقتباس دتاریخ دعوت و عزیمت په دریمه برخه مخونه ۲۸۴-۲۸۶ وگورئ.

بولې بلکې د يوه عيني شاهد اولور همتي مساپر په خير په پوره باور خير کتيا سره
دا ووايي چې تر کومه ځايه د وجودي توحيد تړاو دي :

هون اس کوچه کې هر زړه سره اگاه . ادره سره مدتون ايا هون

ژباړه: ددې کوڅې له هرې زړې نه خبريم - دلته مې ډيره موده تگ راتگ شوی دی
اوله دې سره داهم ووايي چې :

ستارون سره اگه اور بهی هين

له ستوروها خوا بله نړۍ هم شته

دوحدة الوجود په لړکې تردې وخته پورې دمنونکې اونه منونکي درۍ مسلکه وو:

(۱) دوحدة الوجود پوره منونکي اوداچې هغه يو څرگند حقيقت دی اود تحقيق او
معرفت وروستی منزل دی

(۲) دوحده الوجود مکمل انکار اوداچې هغه وهم او خيال دی دمتخيله قوت
کار اوله باطني مشاهدې پرته هيڅ نه دي

(۳) دوحدة الوجود متوازي نظريه وحده الشهود منل، اوداچې په حقيقت کې
دسلوک لاروي ته څه په سترگو ورځي اوکوم حقيقت اونفس الامر دی هغه داسې
نه ده چې وجود يو دی اوله واجب الوجود خداى پرته د هر شى وجود په حقيقي
توگه نشته اومعدوم دی بلکې حقيقت دادى چې ټول موجودات په خپل ځای
موجود او شته دي خو د واجب الوجود د حقيقي وجود نور او رنپه هغوى باندې
داسې پرده غوړولې ده چې هغه معدوم او نشته ترسترگو کيږي. لکه څرنگه چې
دلمرله ختلو وروسته ستورې ورک شي اوڅوک ووايي چې ستورې نشته نو هغه
دروغزن نه دی داراز موجودات دهغه دحقيقي او کامل وجودپه وړاندې داسې بې
حقيقته ترسترگو کيږي چې گواکې له سره وجود نه لري .

د مجدد صاحب زیاتونه او تجدیدی کارنامه

مجدد صاحب ددې دریو مسلکونو په مقابل کې یو څلورم مسلک غوره کړ هغه دا چې وحدة الوجود دسلوک دلاروي یو منزل دی هغه ته په مشاهده اوسترگو داسې لیدل کیږي چې له حقيقي اوکامل وجود پرته یوشی هم وجود نه لري هر څه چې دي دا ټول یو وجود دی. پاتې نور ټول دده رنگونه او ډولونه دي یادشېخ اکبر اود هغه د پیروانو په وینا (تنزلات) دي خوکه چیرته دخدای مرسته وي اود شریعت د مشال لارښوونه وي اود سلوک د لاروی همت لوړوی نو بل منزل هم مخته راځي او هغه د وحدة الشهود منزل دی. دا راز حضرت مجددصاحب وحدة الوجود هم نفې نه کړ هغه چې له پیړیو راهیسې دلوړ استعداده سالکینو، عارفانو اوڅیرکو حکماو مسلک پاتې شوی و. اود هغه له ستر علمبردار شېخ اکبر محي الدین عربي نه یې هم انکار ونه کړ دهغه په ستر مقام، مقبولیت او اخلاص باندې یې جرحه ونه کړه ځکه دهغه له علومو، معارفو، اسرارو او کمالاتو نه انکار مکابره ده. بلکې په ډیرو بنو الفاظو یې دهغه یادونه کړې او دزیاتونه یې هم وکړه هغه یوه نوې موندنه (دریافت) اعلان کړه چې یوخوا د جمهورو مسلمانانو له عقیدې او کتاب اوسنت سره برابرده بل لورته دپه شاتګ اودیوې سترې ډلې په علومو او تحقیقاتو باندې دنسخې کرښې کشلو په ځای یوداسې شی زیاتوي چې له شرعي دلائلو، قطعي اصولو، اخیری کشفیاتو او تحقیقاتو سره مطابقت لري.

ذاتي تجربه او مشاهده

له دې تمهیدنه وروسته دمجدد صاحب له څو اسانه او واضح څو بلندپایه مکتوباتو نه یوڅه را اخلو او سره لولو یې! دخپلې روحاني لوړتیا اوله وحدة

الوجود نه د وحدة الشهود مقام ته درسيډلوکيسه يوه مريد شيخ صوفي ته په يوه ليک کې کاري اوليکي : محترمه ! له وړوکوالي نه ددې فقير عقیده داهل توحيد عقیده وه د فقير پلار (قدس سره) په ښکاره په دې عقیده و او په ځانگړې توگه يې له دې لارې سره تړاو درلود ... لکه چې وايي : (ابن السفيه نصف السفيه) د فقهي زوی نيم فقهي وي . فقير هم په دې نسبت سره په علمي توگه پوره برخه لرله او په دې کې مې د ډير خوند احساس کاوه . تردې پورې چې لوی څښتن له حقائقو اومعارفو خبردار ، مويدالدين ، د خدای لارې ته بلونکی شيخ محمدالباقی (قدس سره) خدمت ته ورسولم . هغه محترم دې فقير ته دنقشبنديه طريقه ورزده کړه اودده په حال يې پوره توجه وکړه . په دې ستره طريقه کې له بوختيا وروسته په کمه موده کې دتوحيدوجودي انکشاف راته وشو اوپه دې انکشاف کې يوډول افراط پيدا شو . دهغه مقام دعلومو اومعارفو زيات فيضان وشواوددې مرتبې په دقائوکې داسې هېڅ نه و چې انکشاف دې نه وې شوی .

دشيخ محي الدين ابن عربي نازک اودقيق علوم چې په څه ډول وايي مخته راغلل اوپه هغه ذاتي تجلی هم مشرف شوم چې شيخ اکبر بيان کړې ده او هغه اخري اوج يې ترلاسه کړی وه چې په اړه يې دی وايي : مابعد هذا العلم المحض . (له دې وروسته مطلق نشتوالی دی) ددې تجلی علوم اومعارف شيخ په هغه چاپورې خاص کوي چې د ولايت اخيري پورته رسيدلی وي . خوماته هغه په تفصيل سره حاصل شول . په دې توحيدکې سکر اود حال غلبه دې حد ته ورسیده چې ځينې عرائض مې چې حضرت خواجه ته ليکلي و ، په هغه کې د سکر شعرونه ليکل شوي دي دا حالت تر اوږدې مودې پورې وغځيده اوله مياشتوڅخه کلونوته خبر واوښته . چې ناڅاپه د لوی څښتن زياته مهرباني د غيب له درڅې نه رانېکاره شوه هغه څرگنده شوه اود (ليس کمثله شی) په څير چې کومه پرده غوړيدلې وه هغه

يې لرې کړه او هغه پخواني علوم چې د اتحاد او وحدۃ الوجود خبرې راوړې وو مخ په زوال شول او احاطه، سريان، ذاتي قرب او معيت چې په هغه مقام کې يې انکشاف شوی و مخ پټې شول او په پوره يقين سره معلومه شوه چې خدای تعالی له دې عالم سره په هغو نسبتونو کې يو نسبت هم نه لري دهغه احاطه او قرب علمي دی لکه څرنګه چې دا د اهل حق عقیده ده (شکر الله عليهم) هغه پاک ذات له يوه شي سره هم متحد نه دی. هغه بې چون او بې چګون دی هغه د څرنګه او څه ډول په خواب کې نه راځي او عالم ټول په دې داغ داغل شوی دی.

څوک چې بې کيفه دی هغه د کيف واله عين او په څيرڅنګه کيدای شي واجب ته عين ممکن ولې ويل کيږي؟ قديم عين حادث هيڅکله نه شي کيدای. د چا چې نشت والی ممنوع وي هغه له داسې چا سره نه شي يو کيدای چې د هغه نشتوالی روا دی. د حقائقو انقلاب (عقلا او شرعا) ناشونی کار دی. د يوه په بل باندې حمل کول هم سم نه دي. خورا د حيرانتيا او تعجب خبره ده چې شيخ محي الدين اود هغه پيروان د واجب الوجود ذات مجهول مطلق بولي او په هغه باندې هر ډول حکم کول سهي نه بولي بيا له دې سره سره ذاتي احاطه اود معيت ذاتي قرب ثابتوی. په دې باره کې سهی خبره هغه ده چې د اهل سنت علماو کړی ده هغه دا چې ټوله معامله د قرب علمي او احاطه علمي ده.

د وجودي توحيد سره منافی علومو او معارفو د حصول دا زمانه په فقير باندې ډيره په سخته تيره شوه ځکه چې ده له دې توحيد نه پورته بل شی نه پيژندل او په ډيره عاجزی اوزاريو سره به يې دعا کوله چې دامعرفت له منځه ولاړنه شی تردې پورې چې ټولی هغه پردی چې په دې حقيقت باندې پرتی وی پورته شوی اود نفوس الامری حقيقت انکشاف وشو. او معلومه شوه چې عالم که څه هم د الله پاک د صفاتی کمالاتو لپاره دهنداری حيثيت لري خو مظهر هغه عين ظاهر نه دی. اود

هنداري عكس په ځان د عكس څښتن نه دی . اوسپوری دهغه شی عین نه دی چې دی یې سپوری دی . لکه څرنګه چې د وجودي توحید د منونکو مسلک دی دا مسئله په یوه مثال سره روښانه کیدای شی . دبیلګې په توګه دیوه داسې عالم او پوه چې په ټولو علومو او فنونو کې ماهر دی په زړه کې داغوبښتنه پیدا شوه چې دی خپل ډول ډول کمالات څرګند کړي او خپلې پټې ښیګڼې او کمالات ډاګیزه کړي نو توری (حروف) او غږونه (اصوات) یې ایجاد کړل څو دهغو په ذریعه خپل پټ کمالات ښکاره کړي په دې صورت کې دانه شی ویل کیدای چې داتوری او غږونه چې دهغو پټو کمالاتو هنداره دی له هغو کمالاتو سره عین او یاپه ځان هغه کمالات همداتوری او غږونه دی او یا هغوته نږدې او ذاتي معیت ورسره لري بلکې ددوی په منځ کې هغه نسبت دی چې د دال او مدلول په منځ کې دی . توري او غږونه ددې کمالاتو لپاره له دلیل کیدو پرته نور هیڅ نه دي . او کوم نسبت چې پیدا شوی هغه وهمي او خیالي دی . په حقیقت کې د (عینیت ، اتحاد ، احاطه ، قرب ، معیت ذاتي) له نسبتونو څخه یو نسبت هم نه دی ثابت خو څرنګه چې ددې کمالاتو او تورو او غږونو په منځ کې د ظاهر او مظهر ، او مدلول او دال کیدلو نسبت ثابت دی له دې کبله ځینې خلکو ته د ځینې عوارضو په اساس دا وهمي نسبتونه حاصلیږي خو په نفس الامر او حقیقت کې دا کمالات له دې ټولونو نسبتونو څخه پاک او خالي دی د حق تعالی او مخلوق په منځ کې هم له دې دالیت او مدلولیت ، ظاهريت او مظهریت نه پرته بله علاقه نشته .

ځیني خلک د توحید مراقبه زیاته کوي چې بیا هغه ددې وهمي احکامو لامل شي ددې مراقبو صورت په خیالي قوت کې نقش شي نورو خلکو ته د توحید د علم اود هغه د اړولو او تکرار له امله ددې احکامو یو ډول ذوق حاصل شي اود ځیني خلکو دې لوري ته د میلان اود وحدة الوجود د قائل کیدلو لامل د مینې او محبت

غلبه وي. ځکه دمحبوب دمحببت دغلبې په مهال دمحببت کوونکي په سترگوکې
یواځې محبوب وي اونور هرڅه وتل و. خو په واقع کې بیاداسې نه وي چې گواکې
له محبوب پرته نور هیڅ نشته ځکه دا دحسن، عقل اوشریعت مخالف ده اوکله
همدا محبت سرې د احاطې اوقرب ذاتي حکم لگولوته تیار اود توحیددا ډول له
مخکینيو دوو ډولو څخه لوړ اوعالي دی. اود احوالو په دائره کې داخل دی. که څه
هم له نفس الامر اوعقل سره موافق نه دی له شریعت اونفس الامر سره ددې
دتطبیق هڅه بیځایه تکلیف دی. لنډه داچې دا کشفی خطایې ده اوداجتهادي
خطایې حکم لري اوملامتیا ورباندې نشته بلکې په یوه حیثت خود حال
اومغلوبیت له کبله هغه سم اوحق ته رسیدلی هم کیدای شی^(۱).

شهودي توحید

په یوه بل مکتوب کې چې شیخ فرید بخاري ته یې لیکي کاري: هغه توحید چې
د سلوک په دوران کې صوفیانو ته حاصلېږي په دوه ډوله دی: شهودي توحیداو
وجودي توحید. شهودي توحید د یوه لیدلوته وایې یعنی دسالک مشهود پرته له
یوه نه وي او وجودي توحید یوموجودبلل اوغیر له هغه نشت اومعدوم بللوته وایې.
وراندې لیکي او وایې: دبیلگې په توگه یوه سړي ته دلمر د وجود او شته والی
یقین پیدا شو ددې یقین له غلبې سره دا خبره لازمه نه ده چې په دې مهال کې
ستوري منتفي او نشت وبولي خو په کوم مهال چې دی لمر ته گوري ستوري نه
ویني نودده مشهود له لمره پرته بل شی نشته خو په کوم وخت کې چې دی ستوري
نه ویني په هغه وخت کې هم دی پوهیږي چې ستوري نشت نه دي بلکې دی

(۱) مکتوب ۳۱ لومړی ټوک دشیخ صوفي په نامه.

پوهیږی چې هغه شته خو پټ دي او د لمر رڼاکې مغلوب شوي دي. ^(۱) جناب حضرت خواجه باقی بالله څه موده د وجودي توحید عقیده لرله اوپه خپلو رسالو اولیکونوکې یې ددې څرگندونه هم کړې ده خو په اخرکې یې د خدای تعالی په زیاته مرسته سره له دې مقام نه ترقي وکړه اوداسې لارې ته یې برابرکړی چې ددې معرفت له تنگي نه یې خلاصی په برخه شوه. ^(۲)

په یوه مکتوب کې دشیخ اکبر اود هغه دپیروانومسلک بیانوي اولیکې: هغه د وحدة الوجود قائل دی دی په دې انددې چې په خارج کې یوموجود دی اوبس. اوهغه دخدای تعالی ذات دی نورعالم په خارج کې هیڅ وجودنه لري خودی دهغه دعلمي ثبوت قائل دی او وایې «الاعیان ماثت رائحة الوجود». یعنې خارجي موجوداتو د وجود او، شتون بوی هم نه دی بوی کړی. دی وایې چې عالم د حق تعالی سیوری دی خو دده په اند داظلي وجودیواخی دحسن په مرتبه کې دی اوپه خارج او نفس الامرکې مطلق نشته دی. ^(۳) په دې مکتوب کې دخپلی ترقي کیسه کوي اولیکې: مامخکې دوجودي توحیدعقیده لرله دوړوکوالي په زمانه کې ددې توحیدعلم راسره و اوپه زړه کې مې دا یقین پوخ و.

که څه هم په دې معامله کې په هغه وخت کې دحال څښتن نه وم چې کله مې د سلوک په لاره پل کیښود نو اول دوجودي توحیدانکشاف راته وشو اوڅه موده ددې مقام په منازلوکې وگرځیدم اوله دې مقام سره وړ دیرعلوم راته حاصل شول اوهغه مشکلات اوستونزې چې دتوحیدڅښتنان ورسره مخ کیږي هغه په دې کشفیاتو او

^(۱) مکتوب ۴۳ لومړی ټوک د شیخ فرید بخاري په نامه.

^(۲) مکتوب ۴۳ لومړی ټوک دشیخ فرید بخاري په نامه.

^(۳) مکتوب ۱۶۰ لومړی ټوک دیارمحمدالجدیدالبدخي الطالقاني په نامه.

فیضاني علوموسره حل شول څه موده وروسته په دې فقیر باندې بل نسبت غلبه وکړه اوددې غلبې په مهال د وجودي توحید په اړه له توقف سره مخ شوم خوله دې توقف سره سره ښه گومان و او انکار نه و څه موده په دې توقف کې تیره شوه په اخر کې خبره انکار ته ورسیده اوراته ښکاره شوه چې داد وجودمرتبه ډیره ټیټه ده او هغه دظلیت مقام ته ورسیدم چې له دې نه لوړدی. ددې انکار په معامله کې زه بې اختیاره وم او نه مې غوښتل چې له دې مقام نه ووزم ځکه چې لوی لوی مشائخ په دې مقام کې اوسیدل. خو چې کله د ظلیت مقام ته ورسیدم او خپل ځان او عالم مې سیوری وموندل نو دا ارزو راته پیدا شوه چې له دې مقام نه بیل نه شم ځکه چې ماهغه پوره وحده الوجود باله اودی مقام له هغه سره څه ناڅه نسبت درلود، خوتقدیري خبره وه چې د خدای تعالی په زیاته مرسته سره له دې مقام نه مخکې ولاړم اود(عبدیت) مقام ته یې ورسولم هغه مهال مې ددې مقام کمال ترسترگو شو اوددې مقام لوړتیا راته ښکاره شوه اوله تیرو مقاماتو مې توبه وکړه او ښښه مې وغوښتله که چیرته داعاجز دې لاری ته نه وای رسیدلی اویوه مقام باندې دبل لوړوالی نه وای راته څرگندشوی نومابه دامقام خپل ټیټ والی باله ځکه زما په اند له وجودي توحید نه لوړ بل مقام نه و. والله يقول الحق وهو يهدي السبيل^(۱)

دشیخ اکبر په اړه منصفانه اومعتدل مسلک

ددې اختلاف سره سره دشیخ اکبر په اړه خپل مسلک بیانوي اولیکې: دافقیق شیخ محی الدین په مقبولیت کې بولي خو دده هغه علوم چې دجمهورو له عقائدو، کتاب اوسنت دظاهر په خلاف دي هغه خطا اوتاواني بولي، خلکو دده په اړه د افراط او تفریط لاره غوره کړې ده اوله منځلاری نه لري تللی دی یوه ډله

(۱) مکتوب ۱۶۰ لومړی ټوک دشیخ یارمحمد البیدخي الطالقاني په نامه.

خلک شیخ ته بد رد وایې اودده معارف اوحقائق هم غلط بولي، بلې ډلې د شیخ مکمل تقلید غوره کړې دی اودده ټول معارف اوحقائق سم اوپه حقه بولي اوپه دلائلو او شواهدو سره دهغو حقیقت ثابتوي په دې کې شک نشته چې دواړه ډلو د افراط او تفریط لاره نیولې ده اوله منځلاری نه لري تللي دي. عجیبه خبره ده چې شیخ محی الدین په مقبولیت کې ترسترگوکېږي اود هغه زیات معارف اوتحقیقات چې د اهل حق په خلاف دي خطا او ناسم ترسترگو کېږي.^(۱)

یوځای د ځان او د وجودي توحید دمخالفینو توپیر بیانوي او لیکي: دا فقیر د وجودي توحید له منونکو سره دکشف اوشهود له لاری اختلاف لري علماء وحدة الوجود اودغیرالله د وجودمطلق نشتوالی بد بولي دا فقیر د وجودي توحید ددې اقوالو اواحوالو په ښه والي کې څه مشکل نه ویني خوپه دې شرط چې له هغو نه عبور او تیریدل رامنځته شي.^(۲)

دوجودي توحید دمخالفت اړتیا

دلته داپوښتنه پیداکېږي چې کله وجودي توحید دسلوک یومنزل اودسلوک دلاروي لپاره یوه عبوري مرحله ده چې هغه ته په هره زمانه کې دسلوک دلارویانو یوه ډله ور رسیدلې په دوی کې یوه لویه ډله دی مرحلې ته په رسیدو سره په دې ځای دریدلې ده او ځینې یې بیادخدای تعالیٰ په مرسته له دې نه وړاندې دشهودي توحیدمقام ته رسیدلي دي نوپه دې کې څه بدې ده اومجددصاحب یې په دومره شد وډ سره مخالفت ولي کوي اوددې په مقابله کې په دومره زور اوشور سره

(۱) مکتوب ۲۶۶ لومړۍ ټوک دخواجه عبدالله اوخواجه عبید الله په نومونو.

(۲) مکتوب دخواجه جمال الدین حسین په نامه.

دشهودي توحيد په اثبات اودهغه ترجيح باندې ولې خبرې کوي؟ ددې ځواب دادی چې دحضرت مجدد صاحب په زمانه کې د وجودي توحيد په منونکو، مبلغينو اوداعيينوکې يوگني شمير داسې يې هم پيداشول چېخپل ځانونه يې له شرعي قيودواواسلامي فرائضواو واجباتو نه ازاد بلل اودايې ويل چې کله ټول دحق له لوري دی بلکې ټول حق دی نو بيا دحق اوباطل تفریق اودکفر او ايمان توپير څه معنی لري؟ ^(۱) دوی شريعت او په هغه عمل دعواموکار وباله ددوی په اند ارموځه (اصلي مقصود) له وجودي توحيدنه هاخوا له هغه بل لورمقام و چې کاملينو سالکينوته حاصلیده.

لسمه هجري پيړۍ د حضرت مجدد صاحب د ذهني اوروچاني ارتقااولورتيا زمانه وه په دې زمانه کې ددې وجودي توحيدرنګ په ټول هندوستان کې داسې خپور شوی و چې عارفانه ذوق لرونکو شاعرانو ټولوددې سندری ویلی اوکفراو ايمان يې برابر بلل. بلکې کله خويه يې کفرته په ايمان باندې ترجيح ورکوله په هغه زمانه کې د خلکو په خولوکې داسې ډير شعرونه ووچې داپورتنی مضمون يې افاده کاوه لکه:

کفر وایمان قرین یک دیگړند - هرکه راکفر نیست ايمان نیست

اوپه يوه کتاب کې ددې تشریح شوی ده: له دی معنی وروسته اسلام په کفرکې دی اوکفر په اسلام کېدی ﴿تولج الليل فی النهار وتولج النهار فی الليل﴾ له لیل نه مراد کفر اوله نهارنه اسلام دی. (۲) بل ځای داشعر رانقل کوي:

^(۱) دديارلسمې هجري پيړۍ د اردو مشهور شاعر مرزا غالب ددې خلکو ترجماني په خپل شعريکې داسې کړې ده: هم موحد هين همارا کيش می ترک رسوم - ملتین جب ميت گینن اجزای ايمان هوگینن مونږ موحدین یو زمونږ عقیده درسمونو پریښودل دي ملتونه چي کله ختم شي نو دایمان اجزاء وگرځي.

^(۲) رساله عشقیه مخ ۱۷.

عشق رابا کا فری خویشی بود — کا فری درعین د رویشی بود .
 وړاندې لیکې: (العلم حجاب اکبرست، مراد ازیں علم عبودیت که حجاب اکبر
 است، این حجاب اکبر اگر ازمیان مرتفع شود کفر به اسلام و اسلام به کفر امیزد و
 عبادت خدای و بندگی برخیزد. ^(۱)

مجدد صاحب ته خدای تعالی د دینی حمیت او فاروقی غیرت پوره برخه ورکړې
 وه او دده په ذات سره ددې مشهور حدیث وړاندوینه مقدر شوې وه چې وایې: یحمل
 هذا العلم من کل خلف عدوله ینفون عنه تحریف الغالین وانتحال المبطلین وتاویل الجاهلین ^(۲)
 ددې علم به په هر نسل کې داسې عادل او متقی وارثان وي چې دادین به د افراطي
 خلکوله تحریف، د اهل باطل له غلطو دعواوود جاهلانوله بیکاره تاویلاتونه لرې
 ساتي د مجدد صاحب لپاره ددې عقیدې او دعوت علمي او دیني احتساب
 باعث شوچېد هغه په تبلیغ او خپرولو کې په هغه زمانه کې له ډیر جوش او زور نه
 کار اخیستل کیده، مجدد صاحب لیدل چې ددې په اغیز سره د شریعت زور کمیږي
 اودهغه سپیل څلتیا او احترام دخلکوپه نظر کې مخ په کمښت روان دی.

مجدد صاحب په خپله په یوه مکتوب کې لیکې: " اکثر ابناء وقت بعض به تقلید
 وبعض مجرد علم و بعض دیگر به علم متمزج بذوق و لوفی الجملة و بعض بالحاد
 و زندقه دست بدامن این توحید وجودی زده اند و همه را از حق میدانند بلکه حق
 میدانند و گرد نهائی خود را از ربقه تکلیف شرعی بالحبلیه میکشانید و مدا
 هنات در احکام شرعیه مینمایند و باین معامله خوشوقت و خور سندانند و ایشان او
 امرا شرعیه را اگر اعتراف دارند طفیلی میدانید مقصود اصلی وراء شریعت

^(۱) رساله عشقیه مخ ۷۳

^(۲) مشکوة دومه فصل کتاب العلم.

خیال می کنند حاشا وکلا ثم حاشا وکلا ، نعوذ بالله سبحانه من هذا الباعثاد
السوء^(۱)

په دې مکتوب کې یو بل ځای لیکي: «درین زمان بسیاری ازین طائفه که بزي
صوفیان خود را وای می نمایند توحید و جودی را مشائخ ساخته اند و کمال راجز ان
نمی دانند و بعلم از عین بازمانده اند و ان اقوال مشائخ را بمعانی متخیله خود
فرودمقتداء روزگار خود ساخته اند و بازار کاسد خود را با بین تخیلات رائج داشته
اند»^(۲)

دمجدد صاحب خانګړتیا

دمجدد صاحب تجدیدی کارنامه یواځی دانه وه چې هغه د وحدة الوجود عامه
منل شوی نظریې او رائج الوقت سکې په اړه د اثباته کړه چې هغه د سلوک او
معرفت اخری منزل نه ده بلکې په دې لړکې دهغه د انفرادیت او خانګړتیاراز دادی
چې هغه په دې باندې دخپلی ذاتي تجربی او مشاهدی په رڼاکې تنقید وکړ او دایې
ثابته کړه چې ده په دې دریاب کې غوټه وهلی ده او دهغه تل ته رسیدلی او بیرته
راستون شوی دی او د خدای تعالی په مرسته سره یې دخپل معرفت او تحقیق بیرته د
مراد ساحل ته رسولی ده. او په دې اړه به په مشکل سره څوک دده څیر پیدا شی.

غریبی لیکوال پیټر هارډی Peter Harday که څه هم په دې مسائلو کې
د سند درجه نه لري خو بیا هم لیکي: د شیخ احمد سرهندي ستر برياليتوب دادی
چې ده هندي اسلام ته له افراطي تصوف نه په خپله د تصوف په ذریعه نجات ورکړ

(۱) مکتوبات لومړي دفتر مکتوب ۴۳ د شیخ فرید بخاري په نامه.

(۲) د شیخ فرید بخاري په نامه.

ممکن ددې لامل داو چېکومه نظریه هغه ردکړه دهغه دمطلب، مفهوم اوارزښت له ده سره په خپله په ذاتي توګه ژورادراک و^(۱)

له مجدد صاحب نه وروسته دتوحید وجودي په اړه دمشائخو او علماو سولئیزه رویه

مخکې له دې چې دا برخه پای ته ورسو دیوه بې طرفه مورخ په حیث ددې حقیقت څرګندول ضروری بریښي چې له حضرت مجددصاحب نه وروسته (دده له هغې ځانګړې طریقې پرته چې دحضرت خواجه محمدمعصوم په ذریعه په هند اوله هندنه د باندې خپره شوی وه) دوحدة الوجود په اړه هغه قطعی اوفیصله کوونکې رجحان او په وحدة الشهود باندې یقین باقی پاتې نه شو دکوم بیرغ چې مجدد صاحب پورته کړی و او دی په پوهه اوڅیرکتیا سره په هغه ولاړ اوداعی یې و دده له وفات نه سمدستی وروسته د تصوف او معرفت په کړیو کې او ځینې هغو حلقو کې هم چې ده ته یې نسبت کیده، دوحدة الوجود او وحدة الشهود په منع کې دمفاهمت او مطابقت تمایل ښکاره شو. ځینې لوړ پوړیو علماو او محققینو داهم ولیکل چې: دا اختلاف یواځې لفظی شخړه ده.

او ځینو خولاداهم ولیکل چې له مجدد صاحب نه په دې اړه تسامح او تیروتنه شوی ده او دشیخ اکبر ټول کتابونه دده له نظره نه دی تیزشوی له دې امله دمجددیه طریقې دنومیالی شیخ حضرت مرزا مظهر جان جانان رحمه الله په اشاره سره دهغه مرید مولانا غلام یحی بهاری مې ۱۱۸۰ هـ د "کلمة الحق" په نامه کتاب

ولیکه چې په هغه کې یې د مجدد صاحب تحقیق او مسلک په ښکاره ټکو کې بیان کړ او دهغه تطبیقي میلان تردیدي وکړ چې په خپله دمجددیه طریقي په ځینې کړيو کې لیدل کیده.

حضرت سید احمد شهید دمجدد صاحب په پله

په دې عاليه طریقه کې له مجددصاحب نه وروسته که له کوم دطریقه شیخ، عارف او محقق سره دوحدة الشهود صفا او څرگنده نظریه پیدا کيږي او هغه په دې اړه دحضرت مجددصاحب په پله باندې روان ښکاریږي نو هغه دمجددیه احسنیه^(۱) طریقي مشهور شیخ، داعي الی الله او مجاهد فی سبیل الله حضرت سیداحمد شهید رائي بریلوی شهید — ۱۲۴۶ هـ دی^(۲) چې له هغه سره دوحدة الوجود دهیخ تاویل او اعتذار نه لیدل کيږي^(۳)

(۱) دحضرت مجددصاحب دخلیفه سید ادم بنوري خانگړې طریقي ته ادمیه او احسنیه ویل کيږي.
 (۲) داد هغه دکورني ذوق نتیجه هم کیدای شي چې دده څلرم نیکه حضرت شاه سیدعلم الله دحضرت سیدادم بنوري معتبر خلیفه و او په خپله دهغه دتحقيقي مقام اواجتهادنتیجه هم کیدای شي کوم ته چې دی رسیدلی و.
 (۳) "صراط مستقیم" څلرم هدایت دثمرات حب عشقي په بیان کې افاده ۱ مخا " دلاهور د سلفیه مکتبي چاپ " وگورئ.

اوومه برخه

له اکبر نه تر جهانگیره پورې دسلطنت سمې لارې
ته په راوستو کې دده پټې هڅې

د اکبر او جهانگیر د زمانې میړنی او حقیال علماء او مشائخ

مخکې له دې چې مونږ دمجدد صاحب دهغو هڅو یادونه وکړو چې په هغو سره
بې دسلطنت مسیر سمې لارې ته برابرکړ ددې حقیقت څرگندول ضروري دی چې
د اکبر د زمانې په اړه دا گومان سم نه دی چې په هندوستان کې له یوه سر نه تر بله
پورې چوپتیا او خاموشي وه او د اکبر کړو وړو ته د انتقاد گوته نیوونکې نه و او ددې
حدیث په دویمه او دریمه درجه عمل کوونکي هم نه وو چې وايي: من رأی منکم
منکراً فلیغیره بیده فان لم یستطع فیلسانه فان لم یستطع فلیقبه و ذالک أضعف الإیمان^(۱)
ژباړه: په تاسو کې چې څوک د شریعت خلاف او منکر کار وویښ نو هغه په خپل

^(۱) صحیحین

لاس سره برابر کړې اوکه داسې نه شي کولای نوپه ژبه سره (دهغه انکار اوترديدوکړي) اوکه داسې هم نه شي کيداى نوپه زړه کې هغه بد وایسوي اودا دایمان ترټولو کمزوري درجه ده.

د اکبر د زمانې ددې لاندې علماو په اړه په تاریخ کې داشهادت ترلاسه کيږي چې هغوی هریوه په خپل ځای اوله خپل وس سره سم خپل خپلگان، ناراضایت او اسلامي جذبه څرگنده کړې ده شیخ ابراهیم محدث اکبرابادي م ۱۰۰۱ هـ یوځل د اکبر په بلنه دهغه عبادت ځای ته ورغی اود باچالپاره غیر شرعي اداب او احترامات یې ونه کړل په خپله ویناکې یې له ترغیب اوترهیب نه کارواخیست اود باچا درعب او جلال یې څه پروا ونه کړه.

شیخ حسین اجمیری چې له کال ۱۰۰۹ هـ نه وروسته وفات شوی چې کله اکبر اجمیر ته ورغی نو دی یې په ورتگ خپه شو اوله هغه ځایه ولاړ اکبر هغه دخانقاه اودرگاله تولیت نه معزول کړ اوحجازه دتگ امر یې ورته وکړ اوتبعیدیې کړ چې کله بیرته هندوستان ته راغی بیایې هم تعظیمي سجده ونه کړه په دې سره باچا ورته په غصه شو اود بکهر کلا کې یې بندکړ چې هورې بیاڅو کاله وچې کله خلاص شو بیا یې هم شاهي اداب نه ترسره کول اود باچا تحفې یې نه منلې. شیخ سلطان تھانیسري چې له نږدې درباریانوڅخه و اود باچاپه امر سره یې (مهابهارت) په فارسي ژباړلی و. دغوايې دحلالولو په تور باچا ورته په غصه شو اوبکهر ته یې جلاوطنه کړ بیا د عبدالرحیم خان خانان په سپارښتنه سره په تھانیسر کې داوسیدو اجازه ورکړل شوه او د مالیې ټولول په دنده یې وټاکه څه موده وروسته بیا باچا ته دهغه شکایتونه ورسیدل چې دده په اسلامي کړنوباندې ولاړ و. چې بیایې په مرگ

محکوم کړ. داپېښنه په کال ۱۰۰۷ هـ کې رامنځته شوې ده.^(۱) په دې لړ کې ترټولو جرء تمندانه اقدام د شهباز خان کنبوه مړ ۱۰۰۸ هـ دی چې داکبر په سترو اميرانو کې و او په اخر کې يې د "مير بخشي" منصب ترلاسه کړ. ده به هر وخت د باچاپه وړاندې حقه وينا کوله، ده ږيره هم ونه رخييله، شراب يې هم نه څښل اونه يې داکبر الهي دين ته څه ميلان ښکاره کړی دی. (د ماثرالامراء) مصنف شاهنواز خان روايت کوي چې يوه ورځ په فتح پور سکيري کې دمازديگر او مابنام په منځ کې باچاديوه ډنډ په غاړه چکر واهه اوشهباز خان هم حاضرو باچادده لاس په لاس کې نيولی و ورو ورو روان و اوله ده سره يې خبرې کولې خلک په دې فکر و چې شهباز خان له باچانه خپل لاس نه شي خلاصولی اونه به د مابنام لمونځ خامخا ورنه قضا کيږي دده داهم عادت و چې له مازديگره وروسته له مابنامه پورې به يې له چاسره خبرې نه کولې شهباز خان چې وليد چې لمر په لويډو دی نوله باچانه يې دلمانځه اجازه وغوښتله باچاپه يې تکلفی سره ورته وويل: يواځې مه پرېږده لمونځ دې قضا شي. شهباز خان خپل لاس ځنې ځنډ واهه خپل څادر يې په ځمکه وپړ کړ او دلمانځه نيت يې وتاړه. له لمانځه نه چې خلاص شو په خپلو ورځنيو اورادو بوخت شو باچادده مخته ولاړ و اوسخت الفاظ يې ورته ويل امير ابو الفتح او حکيم علي گيلاني هم په دې وخت کې موجود وو دوی د موکې نزاکت محسوس کړ رامخته شول او د باچا دمتوجه کولو په خاطر يې وويل: اخر مونږ هم د شاهي توجه وړ يو؟ د باچاغصه يوڅه سره شوه شهباز خان يې پرېښود اوله هغوی سره روان شو.

شيخ عبدالقادر چې هم له هغو زړورو خلکونه و چې د شريعت په خلاف کارونو کې يې د باچا ملگرتيا نه کوله يوه ورځ باچاهغه ته افیون وړاندې کړل خو ده يې له خوړلو نه انکار وکړ په دې سره باچا ځپه شويوه ورځ په عبادت ځای کې له فرضو

(۱) منتخب التواريخ. دی د حضرت مجدد صاحب خسرو.

وروسته په نفلوبوخت شو باچاله خپلې ماڼۍ نه راووت او ورته ويې ويل چې نفلونه بايد په خپل کور کې وکړې مولا ناعبدالقادر خواب ورکړ چې جنابه ! دلته په عبادت ځای کې ستا سلطنت نشته باچا پير په غصه شو او ورته ويې ويل که زما سلطنت دې خوښ نه وي نوله دې ځايه ولاړ شه دی هغه وخت د "اچ" په لوري روان شو او په عبادت او خلکوته په گټه رسولو باندې بوخت شو دده همنامی شیخ عبدالقادر لاهوري مې ۱۰۲۲ هـ نه هم دهغه د دینداري له کبله باچا خپه شو او حکم یې ورته وکړ چې حجاز ته ولاړ شه . مرزا عزیزالدین دهلوي کوکه مې ۱۰۳۳ هـ داکبر همزولی اودشیدو ورور و او په اکبر باندې ډیر گران و په شریعت اودیني مسائلو کې یې داکبر هیڅ لحاظ نه کاوه. اوهغه ته به یې سپینې خبرې کولې له دې کبله دې اکبر دگجرات له صوبیداري نه معزول کړ بیایې دبنگاله اوبهار صوبیداري ورکړه اود "خان اعظم" لقب یې ورکړ خوله دې نړدیوالي سره سره هغه تعظیمي سجده نه کوله ږیره یې هم ونه رخیله او په نورو کارونو کې یې له باچا سره موافقت نه کاوه. شیخ منور عبدالحمید لاهوري مې ۱۰۱۵ هـ هم په دې خلکو کې و چې په کال ۹۸۵ هـ کې اکبر د صدارت منصب ورکړ خودی هم دخپل دیني استقامت له امله دباچاله غصې سره مخ شو او په سخت قید کې یې واچاوه اوهمالته وفات شو^(۱)

کله چې جهانگیر په تخت کیناست نو ترڅه مودې پورې داکبر دزمانې رسوم او اینین جاري و داسلام څرگند مخالفت یې پرېښود نورې هماغسې طریقې په سلطنت کې رواج وې. اوترهغه وخته پورې پاتې وې خوځې په خپله په جهانگیر باندې د محمدی شریعت دتعظیم اوداسلام دشعائرو احترام نه و پیداشوی. په دې وخت کې هم گڼ شمیر علماو اومشائخو خطرې ته غاړه کېښوده دشریعت خلاف اوله دې سره منافي ادابو اورسمونو اداکولو نه یې انکار وکړ. دشریعت له حدودو نه

(۱) داتول نومونه اوداکبر دمخالفت پیښې د "نزهة الخواطر له پنځم ټوک نه اخیستل شوی دی.

وتلو ته تيار نه وو اوله حقې وينانه يې دريغ ونه کړ په دوی کې دهندوستان دشمال لويديځوحدودويودطريقت خاوند بزرگ احمدبن محمدبن الياس حسيني غرغشتي و. دی جهانگير دربارته وروغوښت ده د دربار له اداواورسمونوسره سم سلام او اداونه انکار وکړ جهانگير دی دگواليار په کلاکې بندي کړ چې تر دريوکلونو پورې هورې وياپه کال ۱۰۲۰هـ کې ازاد کړل شو. او جهانگير له خپله خانه سره اگري ته راوست.^(۱)

خو حقيقت دادی چې دسلطنت دييلارې منظم مخالفت اوسمې لارې ته په راوستلو کې مکملې اوله حکمته ډکې هڅې حضرت مجددصاحب ترسره کړې دي. او ددين د ساتنې او داسلام اومسلمانانودمرستې کارنامه دهمده په نصيب کې ليکلې وه. اوده داهڅې د تکميل پړاو ته ورسولې اوپه هندکې يې داسې خاموش انقلاب رامنځته کړ چې داسلامي هيوادونو اونورو سلطنتونو په تاريخ کې ساری نه ليدل کېږي. ددې انقلاب په نتيجه کې چې له اکبر نه وروسته دمغلي سلطنت په تخت باندې کوم سلاطين راغلل هغوی له خپلو مخکينيو نه بهتر، داسلام دمخالفت له جراثيمو نه پاک اوددين په احترام اوداسلام په حميت کې وتلی و تردې پورې چې ددې زرين خنځير وروستی کړی دمحي الدين اورنگزيب عالمگير په څير انسان و.

دجهانگير په تخت کيناستل اودمجددصاحب دسلطنت داصلاح دکارپيل

جلال الدين اکبر په کال ۱۰۱۴هـ کې ومړ په دې مهال دحضرت مجدد صاحب عمر دره څلويښت کاله و ډاکبر دسلطنت اخري پېر چې په هغه کې په هندکې د

^(۱) نزهةالخواطر پنجم ټوک.

اسلام عزتمن ژوند اوږه دې هیواد کې داسلام غلبه واوځتدار له ښکاره خطري سره مخ و: د مجدد صاحب د روحاني تکميل او لوړتيا زمانه وه. دسلطنت له غړيو سره هيڅ تعلقات اوراشه درشه نه وه او نه تراوسه پورې هغه وخت راغلی و چې هغوی دده له لوړې مرتبې، اخلاص، للهیت اوباطني کمالاتو نه خبر شي له دې امله هغه مزي دده لاس ته نه و ورغلي چې دهغه په ذریعه شاهي دربار ته خپل احساسات اوتاثرات ورسوي یاد دین او ائین په اړه دحکومت په تگلاره اغیز وکړای شي.

په دې وخت کې دسلطنت دشر په مزاج اودربار باندې هغه خلک مسلط و و چې نه یې غوښتل څوک مخلص او دینداره انسان باچاته نږدې شي. اودوی له باچا شاو خوا یوه داسې اوسپنیزه کلا راتاو کړې وه چې هغې ته له بهر نه تازه اویاکه هوا نشوای راتلای، په دې ازاد اوپراخه هیواد کې په پرله پسې توګه د مسلمانانو ازاد سلطنتونه تیر شوی وو خوداسلام او مسلمانانوحال په همدې هیواد کې هغه حالت ته ورته و چې قرانکریم یې په دې ټکو کې نقشه کښلې ده: ﴿ ضاقت عليهم الارض بما رحبت وضاقت عليهم انفسهم وظنوا ان لا ملجأ من الله الا اليه ﴾ [سورة التوبة ۱۱۸] ځمکه سره خپلې پراخي دوی ته تنګه شوه اوله خپلو ځانونه تنګ شول اودوی پوهه شول چې دخدای ﷻ له نیونې (نه یوځای هم پناه نشي پیدا کولای له دې پرته چې همغه ته رجوع وکړي.

خود جهانگیر په تخت کیناستلو ۱۰۱۴ هـ سره داحالت پاتې نه شو. که په کې دخپل پلار دځانګړې ښوونې او روزنې له کبله څه ښکاره دیني سموالی، له شریعت سره تړاو، داسلام دفرانضو پابندي اوڅرګند دیني رجحان نه و نوپه ده کې له اسلام نه لریوالی او وحشت، له بلې مذهبي فلسفي یاقومي تهذیب نه مرعوبیت اوله هغه سره مینه، اودکوم نوي دین او ائین داجرا کولوشوق: هم نه و ورسره په

لنډوټکو کې که داسلام حامی نه و نوماحی (محوه کوونکې) یې هم نه و.

په ټولیزه توګه دتخت اوتاج څښتن واکمن چې په عیش او خوندونو یې زړه بایللی وي دیوه داسې نظام له منځه وړل چې ټولوته دمنلو وړ وي اودیوه بل نظام د پلي کولو سرخوږی یې زړه نه غواړي، دهغه یواځې له خوندونو اوداقتدار له عزت سره سر اوکار وي، په عامه توګه لیدل شوي دي چې په داسې خلکو کې له هغو هستیو سره پټ عقیدت واحترام وي چې هغه له مادي سطحې نه لوړ وي او له دنیوي منصبونو نه بې پروا وي، اودهغو خلکو په پرتله چې دیوه منصب مدعي یا دنوي تحریک اوفلسفې داعي وي په دوی کې دحق دمنلو زیات استعداد او وړتیاوې جهانگیر دسلطنت د مشرانو له دې قسم نه و، اوکله چې دی دسلطنت په تخت باندې کښیناست نو دنظر خاوندان پوهه شول چې اوس دسلطنت مسیر بدلیدای شي اوپه تدریجی توګه یې سمې لارې ته دراوستلو وخت راغلی دی.

دکار سمه طریقه

په دې وخت کې دحضرت مجددصاحب اوهغوټولو حضراتو لپاره چې په دیني علم اوباطني کمالاتو سمبال وو دخپلې بوختیا اوسیرفي الله له نعمت نه برخمن وو له دیني حمیت اوغیرت نه ډک و ددې حالت په وړاندې چې په هغه وخت کې یې د سلطنت په قلمرو باندې سیوری کړی و؛ درې لارې وې:

۱ — هیواد اوسلطنټ په خپل حال پریښودل دخپل خان لپاره، داسې ګوښی ځای غوره کول چې په ډاډه زړه دپاک خدای تعالی په ذکر بوخت شي دمړیدانو روزنه وکړي او په یواځیتوب کې په ذکر اوعبادت باندې لګياوي. داډول عمل اوکړنه دحضرت مجدد صاحب په زمانه کې په لسه او بلکې په سلهاو علماو او مشاخوغوره کړې وه، دهیوادپه ګوټ ګوټ کې یې خانقاوې وې اوپه پوره

یواځیتوب اوپټه خوله یې کار کاوه. اودخدای ﷻ مخلوق ته یې زیاتې روحاني او ایماني گټې رسولې.

۲— د هندوستان تش په نامه مسلمان سلطنت اودهغه خپل سري مشر چې یواځې په مسلمانان کورنۍ کې پیدا شوی و، د اسلام مخالف او د بنمن بلل چې ددې د ثبوت لپاره دده ذاتي عمال او اخلاق کافي وو دده له اصلاح نه یو مخ ناامیده کیدل او په خلاف یې دیني محاذ پرانستل او د اسلام سیال او مقابل بلل او په خلاف یې صفونه منظم کول. اوکه په دې سره هم کار نه وای شوی نو د جهاد لپاره هغه خلک یوځای کول چې دیني غیرت او حمیت لري وله موجوده حالا تونه خوښ نه ویدا راز خپل عقیدتمندان او مریدان یوځای کول، او په سلطنت کې نظامی او سیاسي انقلاب راوستل او د سلطنت په تخت باندې دیوه نیک او دینداره شخص کینول که هغه دمغلو له کورنۍ نه و هم او په دې سره د سلطنت تگلاره او مکمل حالات بدلول.

۳— د سلطنت له غړیو اود دربار له امیرانو سره اړیکې پیدا کول اوله چاسره یې چې مخکې اړیکې وې اوله ده سره عقیدت درلود اودده په خلوص یې باور و په هغو کې دیني حمیت او جذبه پیدا کول اودهغو په زړونو کې دایمان پټې سپرغۍ تازه کول. باچا ته په ښه مشوره ورکولو اودهغه د اسلامیت رڼا چې له ایمانداره نیکونو او پلرونو څخه په میراث ورته پاتې و؛ په خوځښت راوستل، هغه د اسلام حمایت اود مسلمانانو د پټې زړونو د مرهم پټۍ لپاره تیارول او د تیروخت د تلافی لپاره اودهغه کول په خپله له هر ډول قدرت او منصب غوښتنې بلکې له سیوري یې هم لري اوسیدل، دمکمل زهد او استغنا ثبوت ورکول، سلطنت د سلطنت والوته او منصبونه د منصب والو ته سپارل، د داسې لوړ نظري او پاکي څرگندول چې د پریست مخالف او د بنمن یې هم د قدرت غوښتنې تور پرې ونه لگولای شي اوڅه مخالف سازش هم په دې لړ کې کامیاب نشي.

ترکومه ځايه چې دلومړي طرز العمل تعلق دی نوهغه دمجدد صاحب له وینې طبیعت، عزیمت اولور منصب سره چې خدای ﷻ ورکړی و هیڅ مناسبت نه لري حضرت مجدد صاحب ته له خپل باطني تکمیل اوتریت نه وروسته ددې خبرې یقین پیدا شوی و چې خدای ﷻ غواړي له ده نه یو بل لوی کار واخلي او هغه یواځې دلازمې او انفرادي عباداتو او پیری مریدۍ لپاره نه دی پیدا شوی اوده ته دخپلې طریقې دیوه لوی شیخ حضرت خواجه عبید الله احرار مړ ۸۹۵هـ دا خبره په یاد وه چې وایې: "اگر من شیخی کنم هیچ پیر در عالم مرید نیابد اما مر کار دیگر فرموده اند وان ترویج شریعت و تأیید ملت است" که زه یواځې پیری اومریدي غوره کړم نو په دنیا کې به یوه پیرته هم مرید پیداشي خو پاک خدای ماته نور کارونه راسپارلي دي چې هغه د شریعت رواج کول اود ملت مرسته کول دي. بیادپورتنۍ جملې په شرحه کې وایې: دی به د باچاهانو مجلسونو ته ورته او په خپل باطني ځواک اوروحاني اغیز سره به یې هغوی تابع کول بیابه یې دهغویه ذریعه شریعت پلی کاوه.

او ترکومه ځايه چې د دویم نمبر طرز العمل تعلق دی دادیوه سیاسي ذهنیت لرونکې لنډفکره داعي یا مشر طرز العمل کیدای شي چې خپل کار په شک او بد گومانې سره پیل کوي او په خپله عجلت خوښونه، حکمت، دعوت، د خیرخواهي جذبې اونصیحت باندې جگړې ته ترجیح ورکوي او په دې نتیجه کې حکومت اواقتراد د ځان لپاره سیال اومقابل گرځوي. او د دین د غلبې امکانات نور هم د ځان لپاره تنگوي. د دین د داعي کار ځان غوښتنه نه وي هغه یواځې د دین غلبه او د شرعي احکامو پلي کول خپله موخه بولي هغه چې د چاپه لاس وي پزوايي نه کوي. ترکومه ځايه چې د عملي اقدام خبره ده هغه له ډیرو خطرونه ډکه وه اود هندوستان دهغه وخت د سیاسي نقشې په چاپیریال کې د اسلام په باره کې یو ډول د ځان وژنې اقدام و په مغلي سلطنت کې د هیڅ ډول کمزوري او ضعف اثار نه لیدل کیدل ځکه هغه د بابریه ملزمو تولا سوجور شوی، همایون دهغه لپاره ډیر سخت کارونه ترسره

کړي اواکبر په خپلو پرلپسې فتوحاتو اود هیوادونو په ایل کولوسره هغه زیات مستحکم کړی و. د شیر شاه سوري په خیردستروغزم خاوند باچاځای ناستی سلیم شاه دهغه په ختمولو کې بریالی نه شو په مختلفو وختونو کې په هیواد کې راپورته شوي بغاوتونه ټول ناکام شوي وو. بیا که چیرته له سلطنت نه دمغل واکمن دلرې کولو هڅې بریالی شوی هم وای نوداقوي خطر موجود و چې حکومت د راجپوتولاس ته ورته شي ځکه دوی داکبر په زمانه کې لوړ منصبونه ترلاسه کړي وو او ددوی نظامي ځواک دسلطنت لپاره تر ټولو زیات دباور وړ و چې بیا به په دې هیواد کې د مسلمانانو اقتدار همیشه لپاره پای ته رسیدلی و. او بیا داتجربه یوځل مخکې له ناکامۍ سره مخ شوی وه. داکبر په زمانه کې دشیخ بایزید (چې دپیر روښان اوپیر تاریک په متضادو نومونو سره مشهور و) په قیادت کې یوستردیني تحریک د روښانیو ډلې په نامه سره راپورته شوی و دوی په کلونو کلونو دمغلي سلطنت د پیاوړو ځواکونو په میرانه سره مقابله وکړه د سلیمان په غره کې یې خپل ځای جوړ کړی و، او دخیبر په دره یې هم قبضه کړې وه او په شاوخوا سیمو یې هم حملې وکړې اکبر ددوی د مقابلې لپاره راجه مان سنگه، راجه بیربل او زین خان ورو لیرل.

خو هغوی ټول ناکام شول او بیربل په یوه جگړه کې مړ شو روښانیانوله یوه ستر لښکر سره په غزني حمله وکړه او ویې نیو دافتنه دجهانگیر په زمانه کې یوڅه سره شوه اودشاهجهان په زمانه په پوره توګه له منځه ولاړه. خوله دې هرڅه سره دې بغاوت له ګډوډۍ پرته بله نتیجه نه لرله او اخر یې ددې منظم اومحکم مغلي سلطنت په وړاندې توره اوډال وغورځول او په تاریخ کې یې یواځې نوم پاتې شو. دا ډول فوځي اقدامات چې داصلاح په نامه ترسره کېږي دسلطنتونواود اقتدار د خاوندانو دمختلفو بدګومانو نښانه ګرځي. دوی دین خپل سیال اوحریف وبولي اوله منځه یې وړي اود هغو دپیروانو اوهم خیالوپه لټه کې بوخت شي اوله منځه یې وړي. غالباً له دې کبله دګواليار له بندنه دخلاصیدلو او دلښکر له ملتیانه څلور

پنځه کاله وروسته په کال ۱۰۳۵ هـ کې چې کله دجهانگیر د زمانې مشهور امیر او وزیر مهابت خان بغاوت وکړ نوخیرکو اوپوهه خلکو هڅې وکړې خو هغه له دې اقدام څخه منعه کړې د مجددصاحب دایمانې فراست خورا لوی دلیل اود الهی مرستې څرگندثبوت و چې هغه دانقلاب راوستلوله خطره ډکه لاره غوره نه کړه اود تخریب په ځای یې تعمیر، د نفیې په ځای یې اثبات او ایجاب اود ازالې په ځای یې دامالې لاره غوره کړه چې له هر ډول خطر نه خوندي او بې ضرره لار وه.

اوس د مجددصاحب په مخکې یوه لاره پاتې وه او هغه دا چې دسلطنت له غړیو سره اړیکې ټنګې کړې چې په هرصورت مسلمانان وو. حضرت مجددصاحب ژوره پوهه لرله اوزیات ذهین و هغه ته معلومه وه چې دوی داکبر په اسلام مخالفو پروسو کې شریک نه دی هغوی د اکبر زیات کارونه نه خوینول خومجبور وو په دوی کې یې ډیر داسې هم و چې له اسلام سره یې مینه وه اودیني غیرت پکې و په دوی کې یې څو تنه داسې هم وو چې که دده اودده دمرشد حضرت خواجه باقی بالله مریدان نه وو خومینه اومحبت یې ورسره کاوه اواړیکې یې ورسره لرلې. هغوی دمجدد صاحب له اخلاص، بې غرضي اواسلامي درد نه خبر وو. په دوی کې دا لاندې کسان وتلی و: نواب سیدمرتضی مشهور په شیخ فریدمر ۱۰۲۵ هـ، خان اعظم مرزا کوکه مر ۱۰۳۳ هـ، خان جهان لودهی مر ۱۰۴۰ هـ، صدرجهان بهانوی مر ۱۰۲۷ هـ او لاله بیګ جهانگیری.

چې له زړه خپړي په زړه لویږي

مجدد صاحب دا ستر امیران اود سلطنت غړي مخاطب کړل، هغو ته یې د لیکونو لړۍ پیل کړه؛ اود کاغذپرمخ یې دخپل زړه ټکړې ورته کینودلې. دا لیکونه له خورا درد او اخلاص نه ډک وو جوش اوتاثیر، د قلم زور اود انشاء ځواک پکې وو د دنیا په هره ژبه کې چې ددیني تحریک په تاریخ کې څومره لیکونه لیکل شوي دي په هغو کې

يې وتلی مقام ذرلود. اوله سلهاوو کلو تيريدلو وروسته اوس هم په هغوی کې ژور اثر او اغيزلا پروت دی.^(۱) له هغونه دا اندازه لگول کيدای شي چې چاته يې ليکونه ورليږلي دي دهغو په زړونويه يې خامخا اغيز کړی وي. په حقيقت کې داليکونه د مجدد صاحب د دعوت او تبليغ څری وو د هغه د ټپي زړه سهي ترجمان، داوښکې څاڅکې اود زړه توتې وې. اوپه لسمه پيړۍ کې چې دهندوستان په ستر مغلي سلطنت کې کوم لوی انقلاب راتېکاره شو په هغه کې ددې ليکونو اساسي برخه اوتر ټولو زيات دخل وو.

دسلطنت داميرانوپه نومونو دعوتي ليکونه

ددې دعوتي ليکونوگن شمير دنواب سيدفريديپه نامه دی.^(۲) چې دسلطنت په غړيو اود هيوادپه واليانوکې يې لوړ مقام درلود اود اکبرله زمانې دسلطنت په نږدې اوباوړي کسانوکې و له حضرت خواجه باقي بالله سره يې هم تعلق او عقيدت درلود

(۱) دمکتوباتو د ادبي حيثيت په اړه دليکوال هغه تبصره د دويم ځل لپاره وگورۍ چې ده د "تاريخ دعوت وعزيمت" په دريمه برخه کې دحضرت مخدوم شيخ شرف الدين يحيى منيري د درې سونيزو مکتوباتو په اړه اود مکتوبات امام رباني په ذيل کې ليکلی ده. وگورۍ "تاريخ دعوت وعزيمت" دريمه برخه مخونه ۲۴۰-۲۴۵.

(۲) اميرکبير نواب مرتضی بن احمد بخاری چې په سيدفريد سره يې شهرت درلود يو عجيب دکمالاتو جامع او څوار څيزه شخصيت و. د سخاوت اوميرانۍ، سياست او نظم، عاجزی او اخلاقو، دين اوله اهل دين سره مينی، لوړه متی اولور نظری؛ يوه عجيبه نمونه وه داکبر په زمانه کې دميربخشي منصب ته رسيدلی و کله چې جهانگير په تخت کيناست نوده ته يې منصب ورلوړکړ اود صاحب سيف وقلم او مرتضی خان لقبونه يې ورکړل. لومړی دگجرات بيابې دينجاب والی مقررکړ چې بيا دژوند تر پايه په دې منصب باندې پاتی شو. په سخاوت او خلاص لاسی کې يې ساری نه درلود کله به يې خپلی جامی هم سوالگروته ورکړی کونډو، بی وزلو او اړو خلکو ته به يې ورځني اوکلنی رویی ورکولی له يتيمانو سره به يې دخپل پلارپه څيرمينه کوله دبی وزله نجونو ودول د هغو لپاره جهيز اود واده سامان برابرولوسره يې زياته زياته مينه وه اودايې محبوب ترينه بوختياوه. هره ورځ به دده په دسترخوان باندې

دده له مشرتوب او ديني حميت نه مجدد صاحب گټه پورته کړه دی يې واسطه کړ او دخپلو ديني او کورنيو وجيبوترسره کولوته يې تيار کړ. اودا چې جهانگير ته نيکې مشورې ورکړ خود سلطنت له هغولارو نه راوگرځوي چې اکبر پرې روان کړي و اوسلطن د اسلام حمايت اود مسلمانانو بې کسي ورځې ته متوجه کړي. له بده مرغه چې په دې ليکونوباندې دليکلو مهال نيټې نه دي ليکل شوي اوکه دانيتې پرې ليکلې وای نود حکمت اود دعوت اود تدريجي ارتقامهمې برخې به ښکاره شوې وې اومعلومه شوې به وه چې دده دليکونو په ذريعه باچاپه سلطنت کې داسلام د حمايت کوم کوم کارونه کړي و. اودتير حکومت کوم دشريعت خلاف کارونه يې له منځه وړي و اود هغه په ځای يې داسلام د حمايت اواسلام پيژندنې څه ډول کارونه ترسره کړي و مونږ له خپلې اندازې سره سم ددې ليکونو اقتباسات په يوڅه ترتيب سره وړاندې کوو.

دنواب سيدفريديپه يوه ليک کې چې غالبادجهانگيرله تخت ناستي وروسته ليکل شوی ده ته دخپلو پلرونو اوپه ځانگړي توگه درسول الله ﷺ په سمه لاره دثابت اوسيدلوله دعاوړوسته ليکې: باچاله ولس سره داسې تړاو لري لکه زړه چې له بدن سره که زړه سهې اوصالح وي نوبدن به همغسې وي اوکه هغه فاسد وي نوبدن به هم فاسد وي، د باچا صلاح اوسموالی دنړۍ صلاح ده، اودده فساد نړۍ فاسدوي. تاته ښه معلومه ده چې په تير وخت کې (داکبر زمانه) په مسلمانانو باندې څومره مصيبتونه تير شول، له هغه نه په مخکې پيريوکېکه څه هم داسلام دغریت زمانه وه خو بياهم دمسلمانانو ذلت اوخواري له دې نه زياته نه وه، په هغه زمانه کې خوداسې و چې مسلمانان دې په خپل دين اوسي اوکفاردې په خپل دين عمل کوي

دوه نيم زره کسانو ډوډۍ خوړه دفردياد ښار دده نامه ته منسوب دی. په کال ۱۰۲۵ هـ کې وفات شوی دی. "نزهة الخواطر پنځم ټوک لنډيز يې"

لکم دینکم ولسی دین . خو په دې تیره زمانه کې اهل کفر غالب شول او په څرگنده یې په دارالاسلام کې دکفرا احکام جاري کول او مسلمانانو خپل شرعي احکام په څرگنده توګه نه شوای ترسره کولای . که به چا همت وکړ نو دمرګ له سزا سره به مخ کیدل ، واویلا ، و امصیتاه ، واحسرتاه ، دمحمد رسول الله صلی الله علیه وسلم (چې د رب العلمین محبوب دی) منونکي خوار او ذلیل وو او دده نبوت نه منونکي عزتمن او با اعتباره وو . مسلمانانوله خپلو ټیټي زړونو سره په اسلام باندې اوښکې تویولې ، او دښمنانو یې په استهزاء اوملنډو سره په ټپونو باندې مالګې شیندلې . د هدایت لمر د ګمراهي په پردو کې پټ و او د حق رڼا د باطل په پردو کې نغښتی اومخ پټې وه ، نن چې داسلام دغلبې اواقبال په مخکې کوم خنډونه وو دهغو د لړ یکیدلو او په تخت باندې داسلام دباچادکیناستلو زیری دخلکو غوړو ته رسیدلی دی ، مسلمانان دا دځان مسئولیت بولي چې له باچاسره مرسته وکړي اود شریعت درواج کولو اود ملت د ځواکمن کولولاره ورته وښيي دامرسته که په ژبه او یا په لاس سره سره وي .

بیا څوکرښې وروسته دتیرې زمانې د رنځ سهې تشخیص کوي اولیکي : په تیره زمانه کې چې کوم مصیبت زمونږ په سر راغلي و هغه د علماء سوء یا بدوملایانو د نحوست او بدمرغۍ له لاسه و یاچایان همداخلک له سمې لارې نه کږوي په ملت کې چې دوه اویاډلې جوړوي اوهغوی کومه دګمراهي لاره اختیار کړې وه دهغو سرلاري همداعلماء سوء وو په علماو کې کم کسان داسې ګمراه کیږي چې د هغوی ګمراهي په نورو باندې اغیز وکړي ددې زمانې زیات صوفي ډوله جاهلان هم د علماء سوء په څیر اغیز کولای شي ، دهغوی فساد اوبیلارې هم متعدي اوساري ده که څوک ددې خیر په کار کې (ددین مرسته) ددین دمرستې وس اوتوان لري او په هغه کې کوتاهي وکړي او داسلام په کار کې سستی راشي نوهغه کوتاهي کوونکې هم د شکایت وړ دی . په دې اساس هم دا فقیراوبې وسه هم غواړي چې داسلام

سلطنت دمرسته کونکو په ډله کې برخه واخلي اوله خپل وس سره سم دلاس پېښو په وهلو سره په (من کترسواد قوم فهومهم) کې راشي. څومره خوندېه وکړي چې داناتوانه هم په دې ستره ډله کې شامل کړي، دی خپل ځان دهغې بودی ښځې په څیرې ټوټې چې هغې څه پرې تیار کړل او غوښتل یې چې ځان دیوسف په پیرونکو کې شمار کړي امید کوم چې ژربه دا فقیر ستا په خدمت کې حاضر شي. تاته توقع او امید کیدای شي ځکه ته د باچا په خاصو نږدې کسانو کې یې اود دې خبرو در سولوموکه په لاس درځي په خلوت او جلوت کې دمحمدي شریعت د پلي کولو هڅې کوه اومسلمانان له دې غربت اوبې کسی نه وکاږي.^(۱)

دسید فرید په نامه په یوه بل لیک کې کاږي: په دې وخت کې دغریبو مسلمانانو چې په دې گرداب کې راگیر دي د خلاصون او نجات امید یواځې د اهل بیت کشتۍ ته لري. رسول الله ﷺ فرمایي: (مثل اهل بیتی کمثل سفینه نوح من ركبها نجا ومن تخلف عنها هلك.)^(۲) زما د اهل بیت مثال داسې دی لکه دنوح علیه السلام کشتۍ څوک چې هغې ته ورسپاره شول نجات یې وموند او څوک چې ځنې پاتې شول هلاکت یې په برخه شو، خپل لوړ همت دې ستر هدف ته متوجه کړه خوداستره نیکمرغي په لاس در شي. دخدای تعالی په مرسته هر ډول جاه او جلال اوشوکت او عظمت دې په برخه ده، له دې ذاتي شرف او کورني سیادت سره که دانیکنمرغي هم ملگري شي نوله ټولونیکنمرغواوسعادتمندو نه به میدان وگټي دافقیر دداډول خبروعرض کولولپاره چې موخه یې دشریعت مرسته ده؛ ستاخدمت ته د حاضریدلو اراده لري.^(۳)

(۱) مکتوب ۴۷ لومړی دفتر.

(۲) مشکوة عن ابی ذر "رض" له سند احمدنه.

(۳) مکتوب ۵۱ لومړی دفتر.

په دریم لیک کې وایې: محترم سید صاحب! نن ورځ اسلام بیکسه اوغریب دی که په دې وخت کې یوه روپی د اسلام په ځواکمنولوباندې ولگول شي په کروړونو به شماروي کتل کیږي به چې کوم شهباز له دې سترنعمت نه برخمن کیږي، ددین درواج کولو اوملت دځواکمنولوکار چې په کومه زمانه کې دچاله خواترسره شي ښه اونیکمرغه کاردی، په دې وخت کې اسلام غریب اوبې وطنه دی ستاسوساداتوسره ډیره ښه ښایې چې دانعمت ستاسوپه کورنۍ کې زیږیدلی دی ستاسولپاره بالذات دی اود نورولپاره بالواسطه. ددې نیکمرغۍ په ترلاسه کولوکې دخپل نیکمرغه نیکه وارث کیدل ډیر ارزښت لري. رسول الله ﷺ یووخت صحابه کراموته وویل: تاسوپه داسې زمانه کې اوسئ چې که د اومرو اونواهیولسمه برخه پریږدی نو هلاک به شی له تاسو وروسته به داسې یوه ډله راشي چې که د اومرو او نواهیوپه لسمه برخه عمل وکړي نونجات به بیامومي، دا هماغه وخت دی اوداډله هماغه ډله ده.

گوئی توفیق و سعادت درمیان افکنده اند
کس به میدان درنمی اید سواران راجه شد.

له سیدفریدنه وروسته مجددصاحب دمغلي سلطنت سترغړی خان اعظم^(۱) دغه

(۱) نوم یې مرزاغیرالدين دی دی داکبر رضاعی ورور و نو ځکه دکوکه خطاب ورکړل شوی و اول غزنی بیاپه دهلی کې اوسیده په کال ۹۸۰ هـ کې دگجرات والی و دمحمدحسین مرزا د محاصری له خلاصولو نه اکبر له اکره نه تر احمدآباد پورې څوارلس سوه میله په نه (۹) ورځوکې ووهله له گجرات نه وروسته دبنګال اوبهار والی شو اود (خان اعظم) خطاب ورکړل شو. دویم ځل بیاپه کال ۹۹۷ هـ کې دگجرات والی وټاکل شو له دې نږدیوالی سره سره یې داکبر دغیرشرعي کارونومخالفت کاوه اوله دې سره شاهي مهر " مهر اوزک " ورته سپارل شوی و. اودمطلق وکیل منصب یې ورکړ. جهانگیرهم د حکومت مهم منصبونه ورته وسپارل. اودگجرات ولایت یې ورکړ اوپه کال ۱۰۳۳ هـ کې وفات شو. دنزّه الخواطر لنډیز.

خدمت ته غوره او منتخب کړ چې له شاهي کورنۍ سره یې نږدې اړیکې لرلې. له جهانگیر سره هم دهغه د اهمیت او ارزښت احساس و، دنقشبندیه طریقې له مشائخو سره یې هم عقیدت او محبت درلود. غالباً د جهانگیر له تخت ناستي نه وروسته مجدّد صاحب دالاندې لیک هغه ته لیکلی دی: ایدکم الله سبحانه وتعالى ونصرکم علی اعداء الاسلام فی اعلاء الاسلام. در رسول الله ﷺ له دې حدیث سره سم: الاسلام بدأ غریبا وسعودکما بدأ فطوبی للغریاء. د اسلام پیل په غربت اوبې کسې کې شوی دی اویا به دې غربت اوبیکسې ته ورسېږي، نوهغه خلک مبارک دي چې له اسلام سره په هر حال کې مله وي، د اسلام بیکسې او غربت دې حدته رسیدلی ده چې کفار په څرگنده توګه اسلام ته بد وایي اود مسلمانانو دې بیانوي او په بیباکي سره د کفر احکام جاري کوي او په بې شرمي سره په بازارونو او کوڅو کې دهغه ستاینه کوي. ددې په مقابل کې مسلمانان د اسلام احکام نه شي پلي کولی او که عملي یې کړي نو بد رد ورته ویل کېږي:

پری نهفته رخ و دیو در کرشمه ناز
بسوخت عقل ز حیرت که این چه بوالعجبی است.

وړاندې لیکې: نن ورځ ستاسو جناب وجود مونږ غنیمت بولو او په بایللي لوبه کې له تاپرته بل دمیدان مېرني نه لرو، خدای ﷻ دې مرستندوی اوسه. بحرمة النبی واله الامجاد علیه وعليهم الصلوات والتحيات والتسليمات والبرکات. په حدیث کې راغلي دي: لن یؤمن احدکم حتی یقال انه مجنون. ستاسو یو به هم ترهغو پورې مکمل مومن نه شي څو دهغه په اړه دا ونه ویل شي چې دی لیونی دی، په دې وخت کې هغه لیونتوب چې اساس یې اسلامي غیرت دی ستا په طبیعت کې احساس کېږي. الحمد لله سبحانه علی ذلك نن هغه ورځ راغلي ده چې دلې عمل په بدل کې زیات اجر ورکول کېږي، اصحاب کھف یواځې عملي هجرت کړی و له دې پرته یې بل داسې څرګند عمل نه لیدل کېږي چې هغه اهمیت ولري د دښمن د غلبې په مهال کې که

وفادار سپایې له مستعد اوتیارولیدل شي نوډیر عزت یې کیږي په خلاف دهغه وخت چې دشمن په خپل ځای کې وي او امنیت ټینګ وي، دقولي جهاد داموکه چې نن تاته په لاس درغلي ده داجهاد اکبر دی او غنیمت یې وپوله او هل من مزید ووايه دا دژبې جهاد. توري اونيزي له جهاد نه په دې وخت کې غوره وپوله مونږ غریب خلک یې لاسه اوبې پښو یو اوله دې نعمت نه محروم یو.

هني — لا باب النعم نعيمها — وللعاشق المسكين مايجرعه
دادیم ترا از دنج مقصود نشان — گرما نرسیدیم توشايد بسی

ساله څو کړينو وروسته لهکې: په تير سلطنت کې چې له محمدي دين سره کوم عناد اودښمني ليدل کيده په ښکاره به دې سلطنت کې هغه عنادنشته اوکه وي هم دناپوهي له وجی ده، داویره شته چې دلته به هم معامله هغه عناد ته ورسېږي اود مسلمانانوژوندبه په تنګ کړل شي. چو بيد بر سر ايمان خویش می لرزم. ^(۱) د جهانگیر ددربار دیوه بل مشرچارواکې خان جهان ^(۲) په نامه دالندمضمون لیکې: ته چې په کوم خدمت بوخت یې که په محمدي شریعت باندې له عمل کولو سره دا خدمت یوځای کړی نودانبياءوعليهم السلام کاریه وکړای شي عليهماالصلوات والتسليمات اوسپيڅلی دين به منوراوړوښانه کړ، زه فقیرکه په کلونوکلونوهڅي وکړم نو ستاسو په خيرخوانانو گړدته هم نه شم رسيدلای.

گوئی توفیق و سعادت درمیان افکنده اند
کس به میدان درنمی آید سواران راچه شد

(۱) مکتوب ۶۵ لومړی دفتر.

(۲) امیرکبير خان جهان ددولت خان لودهی زوی و جهانگیر په ده باندې ډیراعتماد کاوه اوله ده سره یې ډیره مینه کوله. په علم مین اوعلماء به یې ډیرنازول. له عاموخلکوسره یې هم ښه چلن کاوه. دشاهجهان په وخت کې یې بغاوت وکړاوپه کال ۱۰۴۰هـ کې ووژل شو. نزهة الخواطر پنځم ټوک.

په يوه بل سپرلي ليک کې کاپي: هغه نعمت چې لوی څښتن تاته درېه برخه کړې دی او خلک دهغه ارزښت نه بې خبره دي (ویره ده چې ته به هم له هغې نه پوره خبره يې) داچې باچا له اوو پښتونو نه مسلمان دی اوله اهل سنت سره تړولري او حنفي مذهب دی که څه هم له څوکلونو راهيسې په دې قيامت ته نږدې زمانه کې اود نبوت له زمانې نه لرې والي کې ځينې پوهه خلکو دباطن دککړتيا اوتمې له کبله باچا ته نږدېوالی ترلاسه کړی اودهغه په چاپلوسي کې يې په دين کې شکوک اوشبهات پيدا کړي دي اوساده خلک يې بيلارې کړي دي دجهانگیر په څيرستر باچاچې ستاخبره په غور سره اوري اوباور ورباندې کوي نوڅومره عجيبه موکه ده چې ته حقه وينا(داسلام خبره) چې داهل سنت والجماعت له عقيدې سره سمه وي (شکر الله سعيهم) صراحة يا اشاره دهغه غوږ ته ورسوي، اوکه کيدای شي داهل حق خبرې ورته وړاندې کړي بلکې ددې خبرې هڅه وکړه چې داسې يواځيتوب ورسره پيداکړي چې په هغه کې د مذهب او ملت خبره رامنځته شي خو د اسلام د حقانيت اودکفر د بطلان اوبدي موکه په لاس درشي.^(۱)

دسلطنت له دې غړيو پرته ديوه بل دسلطنت مسئول لاله بيگ ته هم په دې مضمون ليک وليکه چې داکبر باچا د زوی سلطان مراد د فوځ معتمدو اود بهار والي هم پاتې شوی و دی ليکي: زادنا الله سبحانه و اياکم حمية الاسلام. سل کاله کيږي چې داسلام غربت اوبيکسي دې حدته رسيدلې ده چې په اسلامي هيواد کې کفاري يواځې په دې نه دي قانع چې کفري احکام پلي کړي بلکې غواړي چې اسلامي احکام بالکل له منځه يوسي اود مسلمانانو اومسلماني هېڅ اغيزياتي نه شي، خبره يې دې حدته رسولې ده که چيرته مسلمان ديوه اسلامي حکم(مثلا دغوا خللول) څرگندول وغواړي نودمرگ له سزاسره مخ کيږي. وړاندې ليکي: دباچاهي

(۱) مکتوب / ۶۷ دويم دفتر.

په پیل کې که مسلماني رواج شي اومسلمانان څه عزت پیدا کړي نوډیره ښه اوکه عیاذا بالله سبحانه خبره په تپه ودریږي نومعامله به دمسلمانانولپاره ډیره سخته شي الغیث الغیث غم الغیث، گورو به چې کوم داقبال خاوند به داسعادت اونیکمرغي ترلاسه کوي اوکوم ځوان به دانعمت لاس ته راوړي. ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم. ^(۱) دجهانگیر دسلطنت یوېل امیر صدرجهان و^(۲) هغه ته په یوه لیک کې لیکي: یقین دی چې داسلام مخکښان، محترم سادات، علماء کرام به په پټه اوبنکاره توگه ددین په ترقی او تقویت او د صراط مستقیم په تکمیل باندې بوخت وي. داعاجزه او ناتوانه به په دې اړه څه وکړای شي. ^(۳)

تیرې شوې خطاوې باید تکرار نه شي

آخر هغه مبارک وخت راغی چې جهانگیر ته دخپلې غلطې احساس وشو، او ده د خپل حکومت له اصولوسره سم داوغوښتل چې دعلمایو په ډله دې په دیني چارو کې دمشورې ورکولولپاره اوله خطاونه دژغورلوپه خاطر په دربارکې موجوده وي. ده له خپلو دینداره سلطنتي غړیو نه وغوښتل چې څلورتنه دین دوسته علماء پیدا کړي اوپه دربارکې دهر وخت حاضریدلولپاره دي تیارکړي خوشرعي مسائل روښانه کړي اودلاربتوونې کارترسره کړي. مجددصاحب ته لوی څښتن رښتونی

^(۱) مکتوب ۸۱ لومړی دفتر.

^(۲) مفتی صدرجهان دپیهانی (اوسنی د هردوئی ولسوالی) اوسیدونکې و دعریت په علوموکې یې خاص مهارت درلوداول په شاهي لښکر کې مفتی وټاکل شو بیادصداوت په منصب مقررشو جهانگیر دده شاگرد و اوڅلویښت حدیث یې له ده نه یادکړی و جهانگیر دخلور زریزو منصب ورکړ اوزیاتی ځمکې یې هم ورکړی یوسل اوشل کاله یې ژوندکړی دی خوله دې سره یې دماغ اوحواس روغ او سلامت وپه کال ۱۰۲۷ کې وفات شوی دی. (نزهة الخواطر پنځم ټوک)

^(۳) مکتوب ۱۹۴ لومړی دفتر.

فراست اولوړدیني بصیرت ورکړی و دتیرسلطنت د انحراف او کړوالي تاریخ اودهغه اسباب ښه ورته معلوم وکله چې په دې خبره باندې خبرشو په ځای ددې چې خوشاله شي خپه او اندیښمن شو یولیک یې شیخ فریداو یو نواب صدرجهان ته ولیکه: د خدای لپاره! داسې غلطې مه کوی دگن شمیر علمایو په ځای یو مخلص، پاک اورباني عالم وټاکي. د شیخ فرید په نامه لیک کې یې هغه ته داسې ولیکل: بیکم الله سبحانه على جادة ائکم الکرام. وامې وریندل چې د اسلام باچا دخپل ښه فطرت او اسلامیت په اساس (چې دایې په طبیعت کې شته دی) تاته ویلي دي چې د څلورو دینداره علماو خدمتونه ترلاسه کړي چې په دربار کې اوسي او شرعي مسائل بیانوي خود باچا کوم حکم او عمل د شریعت په خلاف صادر نه شي الحمد لله سبحانه على ذلك. دمسلما نانو لپاره به له دې ښه خوشخبرې اودغم ځپلو لپاره به له دې ښه دخوښی زیری نورڅه وي. خود افقیر خامخاوله مجبوري په دې لړ کې څه عرض کول غواړي هیله من یم چې معذور می وبولي د غرض خاوند لیونی وي.

عرض داده چې داسې دینداره علماء لومړی په خپله بیخي کم دي چې د قدرت او چوکې مینه نه لري اود شریعت له پلي کولو اود ملت له ځواکمنولو پرته بله هیڅ موخه او غرض یې نه وي، که داقتدار د مینې له امله په دې علماو کې کوم یولوري غوره کوي او خپله برتري اوفضیلت څرگندول غواړي، اختلافي مسائل رامنځته کوي او په دې لاره باچاته نړدیوالی او عزت ترلاسه کول غواړي خامخابه د دین کار خراب شي، په تیروخت کې خود علماو اختلافاتو خلک په مصیبت کې اچولي و او اوس بیا هغه ویره رامنځته نه شي، د دین پلي کول خوڅه کوي چې د دین د تخریب لامل به شي. العياذ بالله سبحانه من ذلك ومن فئسة العلماء السوء. که د څلورو په ځای ددې هدف لپاره یو عالم وټاکي نوښه به وي که چیرته هغه داخرت له علماو نه وي نو داخوبه ډیره ښه وي اودهغه وجودخو سورکبریت دی (یعنی لکه چې سره گوگرد کم یابه وي داسې یو عالم هم کمیابه وي) او که داخرت په علماو کې څوک

نه شي پيدا نوپه نورو علماو کې له ټولونه ښه عالم وټاکي ما لایدرک کله لایدرک کله له دې نه وروسته لیکي: نه پوهیږم چې څه ولیکم څرنگه چې دمخلوق خلاصون په علماو پورې تړلی دی داراز دعالم نقصان هم له دوی سره تړاولري، په علماو کې چې څوک ښه وي هغه په گردمخلوق کې ترهرچا ښه دی اوکوم یوې چې بد وي هغه له ټولو مخلوقاتو بد دی، هدایت اوگمراه کول په دې ډله پورې تړل شوي دي. یوه بزرگ شیطان ولید چې خوشي اوبیکاره ناست و هغه یې د لامل پوښتنه وکړه چې ولې بیکاره ناست یې؟ ده ورته وویل چې دامهال علماء زمونږ کارکوي. اود اغوا اوگمراهي کار دوی ترسره کوي.

عالم که کامرانی و تن پروری کند
او خوښتن گم است کرا رهبری کند

لنډه داچې په دې اړه له پوره غور، تامل اوسم فکر نه کارواخلي اوپه احتیاط سره گام پورته کوی کله چې معامله له لاسه ووتله نوبیایي هیڅ ډول علاج کارنه شی کولای زه شرمیږم چې داسې خبرې (ستاسو په څیر) څیرک اوهوښیار سړي ته کوږم خودځان لپاره می دنیکمړغي باعث بللي اماد سر دردوگرځیدلي.^(۱)

عقیدتمنو سلطنتی غړیو ته لیکونه

له هغو تیرو کسانو پرته چې مجددصاحب هغوی ته لیکونه لیرلي وو اوداسلام په غربت اوبیکسي، داسلام داحکامو اوشعائرو بې حرمتي اودمسلمانانو په بې وزلي یې دوینو اوبنکې ورته بهولې وې اوهغوی یې هڅولي و چې له خپل نږدیوالي او

(۱) مکتوب / ۵۳ لومړی دفتر . دصدر جهان په نامه.

اعتماد، سترو منصبونو اود لوړو عهدو له اغيزنه کارواخلي باچا حالاتوته متوجه کړي اودهغه داسلاميت ميراثي رگ په خوځښت کې دراوستلو هڅي وکړي ديوڅه سترو اميرانو اوسلطنتي غړيو په نومونو دده ډير ليکونه شته چې هغه اصلاحي اوتربيتي دي. په هغوکې يې دسلوک اوتصوف ځينې دقيق مسائل حل کړي دي له دنيانه بې رغبتې او داخروي نعمتونواوباطني ترقيو دترلاسه کولولوري ته يې توجه غوښتل شوي.

داليکونه ددې لاندې کسانو په نومونوليکل شوي دي: امير الامراء عبدالرحيم خان خانان مړ ۱۰۳۶هـ، قليچ خان اندجاني اکبري مړ ۱۰۲۳هـ، خواجه جهان مړ ۱۰۲۹هـ، مرزا داراب بن خان خانان جهانگيري مړ ۱۰۳۴هـ اوشرف الدين حسين. له دې ليکونو څخه دااندازه لگيږي چې ددې سترواميرانوله حضرت مجددصاحب سره ژور عقيدت اومحبت و، داليکونه داسې دي لکه يو شيخ يې چې خپلو مريدانو ته ليرې دهغو ښوونې ورته په گوته کوي، هغوی ته وعظ او نصيحت هم کوي اودهغوپه ديني ترقي اوروحاني استعدادباندي خوبي هم ښکاره کوي. له دې نه دااندازه لگول کيدای شي چې له دې ځواکمن تړاو او ژورعقيدت وروسته دې سترو اميرانو دمجددصاحب دسلطنت داصلاح ارمان ترسره کولو په خاطر باچاته په حقه ويناکولو، داسلام خيرخواهي همدردي کې هيڅ کوتاهي نه ده کړي، دوی به مجددصاحب دارمان ترسره کيدو لپاره زياتې هڅې کړې وي اوله هغو نورو اميرانو سره چې (ده ليکونه ور ليرلي وو) به يې هم مرسته کړې وي.

د حالت په اصلاح کې دمجدد صاحب ذاتي اغيز

تراوسه پورې چې کوم تفصيل بيان شو دهغې تړاو دمجدد صاحب له بالواسطه هڅوسره و يعنې هغه سترو اميرانو اوسلطنتي غړيوته د دين د مرستې اونصرت اود باچاداسلام د احترام اود حالاتو د بدلون لوري ته متوجه کولولپاره هغوی ته پرلپسې ليکونه وليږل چې داسلام د حمايت رڼاپکې ځليږي يقيننا چې دده هغه هڅې به خوشې نه يې تللي، ده چې چاته ليکونه ليږلي په ځانگړې توگه نواب سيد فرید د حکومت په تگلاره بدلولو کې مهم او مرکزي رول لوبولی دی. خوتراوسه پورې د سلطنت د ټولو اک جهانگير په مزاج او طبيعت کې هغه بدلون نه و راغلی کوم ته چې ددې ستر اوگران کار اړتيا وه، په شخصي اوموروثي سلطنتونو کې د باچادات هغه مرکزي محور وي چې د حکومت ټول نظام پرې څرخي. ښکاره ناشوني شي نه يواځې شوني بلکې حقيقت گرځوي. تراوسه پورې جهانگير د حضرت مجدد صاحب له علمي او روحاني مقام سره نا اشنا و. دی له هغو علماو او مشائخونه نه و چې دربار ته به ورتلو، اوس به ددې څه صورت و چې د جهانگير له ده سره مخامخ تړاو پيداشي هغه دده له ستر مقام څخه له خپلې وړتيا او استعداد سره دده يوې خبرې ته اراده کول، يوه خبره دده ذهن منل، د خدای ﷻ له يوه مخلص اوسپيڅلي بنده سره دهغه مينه اوعقيدت پيدا کيدل، اودهغه په اخلاص باندې باور کول د زرهاوو ميلو فاضله په ساعتونو او گړيو کې وهل کيږي، اوکله خو په سم خبر شي الهي حکمت ددې هم په عجيبه ډول کاربرابرکې چې د ﴿ عسی ان تکرهوا شيئا وهو خير لکم ﴾ ممکنه ده يو شي به تاسو نه خوښوئ خو هغه به ستاسو لپاره غوره وي. تفسير و.

په جهانگیرباندې اغیز

په دریمه برخه کې لوستونکو دگوالیارکلادبندی کیدلو اوله شاهي لښکر سره د نظر بندي داستان لوستلی حضرت مجددصاحب درې نیم کاله له شاهي لښکر سره و،^(۱) له باچاسره یې مجلسونه وشول په دیني مسائلو یې خبرې ورسره ترسره شوي باچا د مجددصاحب دیني ټینګوالی او استقامت ولید هغه یې ولید چې له تعظیمي سجدې اوشاهي ادابو نه انکار کوي اوبوه شو چې دگوالیار بندیکانه یې په پوره خود داري اوله عزت نفس سره وزغمله امامعافي اوبښنه یې ونه غوښتله دمجددصاحب روحاني فیوضات او برکات اودهغه دملګرتیا اغیز یې دسلګونو نامسلمانوداسلام منلوپه شکل کې ولید، بیایې دشاهي لښکر په اوږده ملګرتیا کې دهغه زهد او استغناء اود عباداتو اونورو معمولاتو پابندی ولیدله، په مجلس او خبرو کې یې دهغه علم رسوخ او زیات والی هم درک کړ اویقینا چې هغه یوسلیم الطبع، ذهن او هوښیار واکمن و؛ د خپل پلار اکبرله وخته رانیولې ترهغه مهاله یې دګڼ شمیرامیرانو، علماو، مشائخو، دیندارو اودنیوالو خلکو حالات لیدلي اومطالعه کړي و اوپه دې اوږده موده کې یې د مردم شناسي هغه وړتیا ترلاسه کړې وه چې بل چاته دکوته اوکره د تللو دومره اوږده موده په لاس نه وي ورغلی نوښاء دمجدد صاحب په اړه به ورته معلومه شوې وي چې دی دهغوخلکو په څیرنه دی چې په دریار کې اوسي اویادفقر په دښتو کې شپي تیروي له دې لاندې پیښې نه چې جهانگیر په خپله په تفصیل اویوه اندازه دشکر اوفخرله څرګندونې سره یې لیکلې ده؛ دحضرت مجددصاحب دصحبیت اوجذباتواغیزپه څرګنده ښکارپرې، دجهانگیرددې اقدام اهمیت نورهم زیاتپرې که چیرته داپیښه مخته کیږدو چې داګلا دتکره مسلمانوسالارانوپه ځای دراجه بکرماجیت په لاس فتحه شوې وه.

^(۱) دگوالیار له کلانه خلاصون په جمادی الثاني کال / ۱۰۲۹ هـ کې رامنځته شوي و اوله شاهي لښکر نه په دی الحجه کې رخصت شوي و په دی توګه درې نیم کاله جوړېږي.

جهانگیر ليکې: دهمدې مياشتې " دی " په څلورويشتمه نيټه ^(۱) دکانگرې کلا دسيل په نيت ووتلم ما امر وکړ چې قاضي، ميرعدل اونور غلماء دې هم راسره ملگري شي اسلامي شعائر اود محمدي دين شرائط دې په دې کلا کې عملي شي لنډه داچې له يو کوس مسافت وهلو وروسته دکلالپورته ورسيدو دخداي ﷺ په توفيق سره زماپه موجودگي اذان وشو، خطبه ولوستل شوه، غويين مال حلال شو چې ددې کلاله جوړيدورا په دې خوا دا عمل دلته نه و شوی داهرڅه زماپه مخکې وشول، په دې عمل باندې مودشکرسجدې وکړې ځکه يوه باچاته هم ددې توفيق نه و ورپه برخه شوی، ما امر وکړ چې په دې کلاکې دننه يوستر جومات جوړکړي ، ^(۲) په دې بالواسطه او بلاواسطه هڅوسره لومړی دسلطنت مخ له اسلام سره دتغافل بلکې دتجاهل او ان مخالفت په ځای د اسلام داحترام لوري ته راواړول شو داسلامي شعائرو له لوړوالي اوله اسلام سر دباچادلچسپي پيدا شوه داسلسله دجهانگیر له اخري دور نه پيل ددويم باچا شاه جهان دسلطنت زمانې ته ورسیده.

د شاهجهان دور

دشاهجهان باچا ۱۰۰۰هـ = ۱۰۷۵زېږ چې دسلطنت پيل يې په ۱۰۳۶هـ کې شوی و له ديرشان اوشوکت سره يې يوديرش کاله دوام وکړ اودمجددصاحب له وفات نه دوه کاله وروسته په تخت باندې کيناست، دادتدريجي اصلاح اوښه والي دور و، د شاه جهان په اړه ددې خبرې هيڅ باوري ثبوت نشته چې ده له حضرت مجددصاحب اوبا دده له زوی خواجه محمدمعصوم صاحب سره دبيعت او عقيدت تړاو درلود خوږه دې

(۱) دربيع الاول له لومړۍ نيټې ۱۰۳۱هـ سره سمون خوری.

(۲) توژک جهانگیری دنوروز شپاړسم جشن مخ / ۳۴۰.

کې شک نشته چې په زړه کې يې له مجددصاحب سره مينه، اخلاص و احترام و ځکه کله چې مجددصاحب دباچاپه غوښتنه سره دربار ته دحاضریدلونیت وکړ اودامعلومه وه چې مجددصاحب تعظيمي سجده اود دربار ادا ب نه مني نو شاه جهان افضل خان اومفتي عبدالرحمن (چې دشهزاده ملگري و) له خوفهې کتابونوسره مجددصاحب ته ورولېږل اوورته يې ويل چې تعظيمي سجده دسلاطينو لپاره رواده اوپه خانگړو حالاتوکې فقهاو ددې اجازه ورکړې ده، که ته دملاقات په مهال دباچالپاره دا ادا ب په ځای کړي نوزه ددې خبرې ذمه واري وهم چې تاته به هيڅ ډول تاوان ونه رسيږي. حضرت مجددصاحب دده داخبره ونه منله اوويې ويل چې دارخصت ده اوعزيمت دادی چې له خدايه پرته بل چاته په هيڅ حالت کې هم سجده ونه شي، ^(۱) دشاهجهان په اړه دمورخينو اتفاق دی چې هغه يونيک زړی باچاو، دشریعت احترام يې کاوه، د سترو جوماتونو له جوړولو سره يې زیاته مينه لرله اوپه خپله دشرعي فرائضو پابندو، علماء اونیک خلک يې له ځانه سره ساتل، اوپه هغو يې باورکاوه، دده هوښيار وزير جملة الملک سعدالله خان علامی مړ ۱۰۶۶هـ دخپل وخت نومیالی عالم اومدرس و.^(۲)

له دې دینداري اوخداى ترسي سره سره چې دیوه ستر سلطنت دټولواک په ژوند کې وي غنیمت بلل کيږي. شاهجهان دتيروخت ځينې دشریعت خلاف رسومات اوداداب بندکړل، شمس العلماء مولوی ذکاء الله صاحب دفارسي دمعاصرو تاریخونو، بادشاه نامې اونورو دخبرو په اساس ليکي: کله چې شاهجهان په تخت کیناست نوپه محمدي شریعت اودهغه په ادابوکې چې کوم خلل اونیمگړتیا رامنځته شوې وه هغه يې ختمه کړه په لومړي ځل يې امر وکړ چې دتعظیم دسجدې وړ یواځې حقيقي معبود دی له دې وروسته به څوک دبل چالپاره خپل تندى په خاورو باندې نه ږدي، دمهابت خان په

^(۱) دتفصیل لپاره ددې کتاب دریمه برخه وگورئ.

^(۲) تفصیلی حالات يې دترجمة الخواطر په پنځم ټوک کې وگورئ.

ویلوسره دسجده په ځای " زمین بوس " وټاکل شو خو په دې کې هم له سجدې سره مشابهت و او بنديې کې اوڅلرم تسليم يې رواج کې.^(۱) سر رچرډ برن *sir Richard Burn* ليکي چې: شاهجهان غوښتل چې په ډیره سختي سره ددويم ځل لپاره اسلامي عقائد نافذ کړي خو دنورو مذاهبو له منونکو سره يې ټکر هم نه خو ښاوه، هغه ډیر ژر د شاهي تخت ته دسجده کولو رسم له دربارنه ختم کړ، الهي سنه هم چې اکبر رواج کړې وه په دولتي کاغذاتو اوسکو کې دهغي کارول هم د شاه جهان له تخت ناستي څو کاله وروسته ختم شو، په کال ۱۶۳۴هـ کې چې په پنجاب او کشمیر کې د مسلمانانو او هندوانو په منځ کې دنکاح کولو رواج و بند کړل شو.^(۲)

مولوي ذکاء الله صاحب ليکي: د دولت له خاص مقام نه قاضي او ښوونکی وټاکل شو، خود شريعت دا حکامو او د عبادت دادا بو تعليم وکړي شيخ محمود گجراتي يې مقرر کړ څوله تحقيق او ثبوت نه وروسته مسلمانې ميرمنې دهندوانو له تصرف نه خلاصې کړي او دهغوی ودانۍ او جوماتونه بيل کړي هغه له دې حکم سره سم عمل وکړ يوڅو جوماتونه چې دهندوانو په تصرف کې وو هغه يې له هغوی نه واخيستل هندوان يې جرمانه کړل او په هغو يې دا جوماتونه ودان کړل. کومو هندوانو چې دقران مجيد بې ادبي کړې وه هغوی ته يې له ثبوت نه وروسته عبرتناکې سزاوې ورکړي، بيا بابا جاحکم وکړ چې د پنجاب په ټول ولايت کې چې کوم ځای داسې څه شوي وي دهغه دې له شريعت سره سم تحقيق وکړل شي.^(۳) خود شريعت له دې احترام او يوڅه ديني حميت سره سره په دې کې هيڅ شک نشته چې شاهجهان دخپل دينداره، عالم، اويا صلاحيته زوی اورنگزيب په پرتله خپل مشر زوی داراشکوه خوښاوه سره له دې چې هغه د ټولنيزې سولې پلوي او ازاد خياله و او هغه يې د تخت او تاج وارث او خپل ځان

(۱) تاريخ هندوستان اووم ټوک مخونه / ۵۵ = ۵۶ لاندیز يې

(۲) Cambridge History of India . vol . ۶ . P . ۲۱۷ .

(۳) تاريخ هندوستان اووم ټوک مخونه / ۱۷۵ = ۱۷۶ لاندیز يې

ناستی ټاکلی و اودادشخصي اوميراثي سلطنتونو اوددين اوسياست ديبلولو د اصولو پابندو، واکمنو هغه خصوصيت اوځانگړتياوه چې هلته دده ذاتي دینداري نه دسلطنت په چارو اغیز وکړای شي اونه دکوم غلط یا مضر ځای ناستي په ټاکنه مانع گرځیدلی شي.

شهزاده داراشکوه

دعالمگیر په زمانه کې چې کوم تاریخونه لیکل شوي دي یواځې په هغوی باندې په باور کولوسره مونږ د داراشکوه په اړه څه پریکړه نه شوکولای، اونه په قطعي توګه په هغه باندې دبی دینۍ او خرابې عقیدې حکم گولای شي، اونه داویلاى شو چې د تخت او تاج لپاره دورونو دا جګړه یواځې ددو فلسفو، ددو مفکورو اودین اوبې دیني جګړه وه، خودنامسلمانو اوبې طرفه مورخینو له خبرو نه هم دومره معلومولای شو چې دی غور نیکه اکبرته نږدې و، دادیانو دیووالي له نظریې نه اغیزمن و، او هڅه یې کوله چې د شریعت او ویدانت (دهندو انودفلسفې اودینیاتو نظام) په منځ کې مطابقت ثابت کړي.

فرانسوي ډاکټر برنیر لیکي چې: دیوزی صاحب فلیمش عیسایي ملادیني مواعظ به یې ډیر په مینه سره اوریدل، دهندوانو اومسلمانانودمذهبونو یوکول یې غوښتل د اسلامي دائرة المعارف دلیکوال په وینا: ده له تصوف سره زیاته دلچسپي لرله اوله هندوفلسفې نه اغیزمن و دمشهورازادخیاله وجودي سرمد او بابالال داس بیراګي کبیر پیرو هم و، د دارا له وروستیو تحقیقاتو څخه داسې بریښي چې دی دوحدة الوجود دنظریې منونکې و، دی دهندوفلسفې اوبتانو تراغیزې لاندې و چې له دې کبله هغه داسې دگڼو ملحدانه خیالاتو لوري ته مائل وچې هغه په هندوفلسفه کې پیداکیږي او په اسلام کې هیڅ ځای نه لري، دارا دې نتیجې رسیدلی و چې "ویدانت" او تصوف چې په هغو سره حق پیداکول کیږي په خپلوکې سره مخالف نه دي، یواځې لفظي توپیر لري د" اوپنشدو" په ژباړه کې چې دی یې دوحدت سرچینه بولي دارا ددو لویو مذاهبو اسلام

اوهندومذهب دپيروانودمشرکونظرياتوپه يورنگ کولوکې ډيرې هڅې کړې دي، دا راز ده غوښتل چې دهندوانو له اعتقاداتو سره مسلمانان اشناکړي.^(۱)

د دارا خيالات، افکار، جذبات اوتمايلات دهندله مسلمانې ټولنې نه پټ نشوای پاتې کيدلای اوله دې نه هونبیارشهزاده اورنگزيب پوره گټه پورته کړه په دې کې د تعجب ځای نشته چې دهندوستان دينداره خلکو، علماو، دشریعت پيروانو دطریقت مشائخو اودهغو پيروانو چې داکبر په زمانه کې يې داسلام بې وسي او بيکسي ليدلی اويایې له مشرانو نه اوريدلې وه؛ ددې وروڼو په جگړه کې د دارا شکوه په ځای د اسلام دساتونکې، دشریعت پيرو شهزاده اورنگزيب مرسته کوله هغه ته يې دعاگانې کولې او خلک يې دهغه مرستې ته هڅول،^(۲) ددې کشمکش نتيجه ټولو ته معلومه ده چې اورنگزيب په داراشکوه باندې برلاسی شو او په کال ۱۰۶۸ هـ کې يې دسلطنت واگي په لاس کې واخيستل او پوره پيرې يې په ښه شان اوشوکت سره حکومت وکړ.

محی الدين اورنگزيب عالمگير او دهغه ديني حميت

اورنگزيب عالمگير دمجدد صاحب له کورنۍ سره عقيدت اودده مسلک سره يې له پيل نه تړاو درلود ده له حضرت خواجه محمدمعصوم سره دبیعت او ارادت تړاو درلود،^(۳) ددې خبرې گڼ شميرشواهداونښتې شته چې دباچاتړاو اوعقيدت له حضرت خواجه صاحب سره معمولي اوسرسري نه و بلکې له هغه سره يې داصلاح اوتریت

(۱) اسلامي اردو دا نړۍ معارف دداراشکوه مقاله ټوک مقاله ليکونکې شيش چندر (واداره) داراز- Aurangzib - دظهير الدين فاروقي مخونه ۳۸-۴۷- هم وگورئ.

(۲) دتفصيل له پاره دپروفيسر محمد اسلم دامقاله وگورئ (داورنگزيب په تخت ناستی کې دعلماو او مشائخو کردار) چې دپروفيسر محمد اسلم په تاريخي مقالا تو کې را غلی ده مخونه ۲۲۶/ ۲۴۳ -

(۳) مکتوبات سيفيه مکتوب نمبر ۸۳ دصوفي سعدالله افغانی په نامه.

تعلق و کله چې اورنگزیب کشر شهزاده و په هغه وخت کې هم حضرت خواجه محمد معصوم هغه ته زیاته پاملرنه کوله اود (شهزاده دین پناه) په لقب سره به یې یاداوه چې دایوه وارندوینه اونیک فال و، حضرت خواجه سیف الدین خپل پلار حضرت خواجه محمد معصوم ته په یوه لیک کې کاپي: دجلالتماب باچاله حضرت صاحب سره څه بل ډول اخلاص دی له شپږو لطافتواو دسلطان الاذکار له ذکر نه تیرشوی دی په دې وخت کې دنفي او اثبات د ذکر په مقام کې دی، دی وایې چې کله کله مطلق وسوسه نه راځي او کله چې راشي هغه استقرار نه لري، دی له دې شي نه خوندي اوساتلی دی، وایې چې له دې نه وړاندې به د وسوسو او خاطراتو هجوم پریشانه کولم اودی ددې نعمت شکر اداکوي.^(۱)

دخواجه سیف الدین ددې لیک په خواب کې چې خواجه محمد معصوم کوم لیک نیکی دی په هغه کې ده دخدای شکر اداکړی دی چې هغه باچاته روحاني مرتبې ور بښلي دي له دې لیک نه داهم معلومیږي چې باچاد (فناء قلبي) مقام ترلاسه کړی دی چې داپه سلوک کې یولور مقام دی،^(۲) ابوالفتح په اداب عالمگیری^(۳) کې لیکي: د اورنگزیب له تخت ناستي سمدستي وروسته خواجه محمد معصوم اودهغه مشر ورور خواجه محمد سعید شاهي دربار ته راغلل اورنگزیب په دې موکه درې سوه طلايې اشرفۍ نذر کړي دي. پروفیسر محمد اسلم صاحب په خپل مضمون (د اورنگزیب په تخت ناستي کې د علماو اومشائخو کردار) کې د (مرات العالم) او (فتوحات عالمگیری)^(۴) په

(۱) مکتوبات سیفیه مکتوب / ۲.

(۲) مکتوبات خواجه محمد معصوم مکتوب ۲۲۰.

(۳) دابوالفتح " اداب عالمگیری " قلمي نسخه انديافس لائبرری لندن ایتھی ۳۱۷ پاڼه / ب / ۴۳۱، محمد کاظم " عالمگیر نامه " چاپ کلکته ۱۸۶۸ء مخ ۲۹۳. (دپروفیسر محمد اسلم له تاریخي مقالات نه نقل شوی دی)

(۴) دادواړه کتابونه د انديافس لائبرری او برتس میوزیم په کتابخونه کې دی.

حواله گڼ شمیر رانقل کړي دي له هغه څخه معلومېږي چې باچاله دې کورنۍ اود مجدد صاحب له زامنوسره ژورې اړیکې لرلې،^(۱) دوی به له باچاسره ملاقات کاوه او باچابه دوی ته گران بیه تحفې ورکولې له دهلي نه چې به لاهور ته تلو او بیرته به راتلو نوڅوځله سرهندته ورگرځیدلی له حضرت خواجه معصوم اودمجددي کورنۍ له نورو غړیسره یې لیدلي دي، دمفتي غلام سرور د(خزینةالصفياء) له روایت سره سم باچاله حضرت خواجه محمد معصوم نه څوځله غوښتنه وکړه چې که دی په سفر او حضر کې له باچاسره اوسي خوه دخپل پلار له وصیت سره سم له باچا سره اوسیدل خوښ نه کړل او

(۱) دخواجه سيف الدين مکتوبات دباچاعالمگیر په نامه دی اود " مکتوبات سيفیه " په نامه سره خپاره شوی دی که چیرته دامکتوبات په غورسره مطالعه شي نودا اندازه کیدای شي چې له مجددي کورنۍ اوپه ځانگړي توگه له خواجه سيف الدين سره دباچاتړاو یواځې داحترام اوعقیدت تړاو نه و لکه څرنگه چې د دینداره اودبني عقیدي خاوندو باچاهانودخپل هیوادله علماو اومشائخوسره وی بلکې دا تړاو له ضابطې نه زیات درابطې، له عقیدت نه زیات دتربیت اواستفادی و حضرت خواجه سيف الدين دخپل نومیالی پلارپه نامه په یوه بل مکتوب کې لیکي: (چې په ترتیب کې دریم مکتوب دی): جناب حضرت! په دی ورځوکې اوږده اوږده مجلسونه کیږي اوپه ځینی دقیقو مکاتیبو باندې خبرې هم سره کوو اوباچایې په ډیر اخلاص سره اوری په مکتوب ۱۴۲۶ کې چې دشیخ محمدباقر لاهوری په نامه ده لیکي جلالتماب باچا دشنبی په شپه چې ددې میاشتی دریمه شپه وه زماغریب ځای ته تشریف راوړکومه بی تکلیفه ډوډی چې حاضر وه هغه یې وخوړله مجلس اوږدشو په منځ کېد چوتیا مجلس هم راغی لنه داچې امیدکیږي چې د مخلصینو له غوښتنی سره یم به دعالیه طریقی رواج هم ښکاره شي. داریکو اواغیزو دالهی دعالمگیر له وفات نه وروسته هم جاری وه دنظامی چشتی طریقی مشهور شیخ چې داطریقه یې بیا نوی کړه شاه کلیم الله جهان ابادی م۱۱۴۳ هـ چې خپل ځانگړی خلیفه شیخ نظام الدین اورنگ ابادی ته کوم لیکونه لیکلی دی په هغوکې په ځینو لیکونوکې هدایت شوی دی چې څرنگه چې دامهال له باچاسره په اورنگ ابادکې دمجددي کورنۍ صاحبزاده گان هم دی له دی کبله دسماع اوقوالی مجلسونوپه انعقادکې احتیاط کوی هسی نه چې دا حضرات خپه شي (تاریخ مشائخ چشت پروفیسر خلیق احمدنظامی مخونه ۴۱۸ = ۴۱۹ له دی څخه په ښکاره توگه څرگندیږي چې د دکن په مهم اودهغه ځای په اوږده قیام کې ددې کورنۍ مشران کسان وخت په وخت له باچاسره یواځی وو. اوپه دعاگانو اوتوجهاتوکې له هغه سره گډ اوشریک وو.

په خپل ځای يې خپل زوی خواجه سيف الدين دهلي ته وليږه په (مکتوبات معصوميه) کې دوه مکتوبه يو / ۲۲۱ / دويم / ۲۴۷ / دباچاپه نامه دي اوله هغونه په څرگنده ښکاري چې دباچاله ده سره د عقيدت او تربيت تړاو و، دده اوباجاداريکو اوله ده نه د باچا اغيزمن کيدل اودده په هدايتوباندې د عمل کولو يادونه به په اتمه برخه کې د خواجه سيف الدين په يادونه کې راشي، خواجه سيف الدين له باچاسره اوسيده اود شريعت په پلي کولو اود سنت په ژوندي کولو کې يې هڅې کولې دده دليکونو ټولگه د (مکتوبات سيفيه) په نامه ده اودادباچاپه نامه اتلس ليکونه دي ^(۱) چې په دې کې يې دباچادبدعاتو ختمولو، دستت احياء اود کلمه الله اعلاء ته متوجه کړی دی.

دسلطنت دواکمن او يوه ټولواک باچا دټولو اعمالو او اخلاقو د هغه د پريکړو او اقداماتو ذمه اخيستل يوڅه گران دی اوداټول له اسلامي تعليماتو او شرعي احکامو سره سم ثابتول ناشوني دي دا خبره يواځې دخلفاء راشدينو او هغوڅو واکمنويه اړه کيدای شي چې د اموي خليفه حضرت عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه په څير يې خلافت د نبوت په لاره سم کړی و، بيا داسي څېړنيز اقدامات اوسياسي او امنيتي کړنې دکومو مجبوريو اومصلحتونو په نظر کې نيولوسره عملي شوي دي اومورخينو چې کوم تصوير وړاندې کړی هغه ترکومه حده په خبرتيا باندې ولاړ دي له اوږدې زمانې تيريدلو وروسته اودسهي شهادتونو دنشتوالي له کبله دهغه په اړه پريکړه کول اسانه کار نه دی بيا هم د عالمگير په اړه چې کوم باوري تاريخي مواد شته دي دهغوپه اساس په باور سره ويل کيدای شي چې باچاد حضرت مجدد صاحب له تجديدې او اصلاحي تحريک نه ، دسلطنت داسلام نړوونکې جوړولو په ځای داسلام دخادم گرځولوله انقلاب پاروونکو خو پټو هڅو اودهغه له زامنو اودکورنۍ له برجسته غړيو نه په پوره توگه اغيزمن و او دحضرت مجددصاحب له دعوت اواهدافوسره هم غړی شوی و هغه د سلطنت په نظام

(۱) مکتوب : ۲۰ / ۲۲ / ۲۳ / ۲۴ / ۲۵ / ۲۶ / ۲۷ / ۲۸ / ۲۹ / ۳۰ / ۳۱ / ۳۲ / ۳۳ / ۳۴ / ۳۵ / ۳۶ / ۳۷ / ۳۸ / ۳۹ / ۴۰ / ۴۱ / ۴۲ / ۴۳ / ۴۴ / ۴۵ / ۴۶ / ۴۷ / ۴۸ / ۴۹ / ۵۰ / ۵۱ / ۵۲ / ۵۳ / ۵۴ / ۵۵ / ۵۶ / ۵۷ / ۵۸ / ۵۹ / ۶۰ / ۶۱ / ۶۲ / ۶۳ / ۶۴ / ۶۵ / ۶۶ / ۶۷ / ۶۸ / ۶۹ / ۷۰ / ۷۱ / ۷۲ / ۷۳ / ۷۴ / ۷۵ / ۷۶ / ۷۷ / ۷۸ / ۷۹ / ۸۰ / ۸۱ / ۸۲ / ۸۳ / ۸۴ / ۸۵ / ۸۶ / ۸۷ / ۸۸ / ۸۹ / ۹۰ / ۹۱ / ۹۲ / ۹۳ / ۹۴ / ۹۵ / ۹۶ / ۹۷ / ۹۸ / ۹۹ / ۱۰۰ / ۱۰۱ / ۱۰۲ / ۱۰۳ / ۱۰۴ / ۱۰۵ / ۱۰۶ / ۱۰۷ / ۱۰۸ / ۱۰۹ / ۱۱۰ / ۱۱۱ / ۱۱۲ / ۱۱۳ / ۱۱۴ / ۱۱۵ / ۱۱۶ / ۱۱۷ / ۱۱۸ / ۱۱۹ / ۱۲۰ / ۱۲۱ / ۱۲۲ / ۱۲۳ / ۱۲۴ / ۱۲۵ / ۱۲۶ / ۱۲۷ / ۱۲۸ / ۱۲۹ / ۱۳۰ / ۱۳۱ / ۱۳۲ / ۱۳۳ / ۱۳۴ / ۱۳۵ / ۱۳۶ / ۱۳۷ / ۱۳۸ / ۱۳۹ / ۱۴۰ / ۱۴۱ / ۱۴۲ / ۱۴۳ / ۱۴۴ / ۱۴۵ / ۱۴۶ / ۱۴۷ / ۱۴۸ / ۱۴۹ / ۱۵۰ / ۱۵۱ / ۱۵۲ / ۱۵۳ / ۱۵۴ / ۱۵۵ / ۱۵۶ / ۱۵۷ / ۱۵۸ / ۱۵۹ / ۱۶۰ / ۱۶۱ / ۱۶۲ / ۱۶۳ / ۱۶۴ / ۱۶۵ / ۱۶۶ / ۱۶۷ / ۱۶۸ / ۱۶۹ / ۱۷۰ / ۱۷۱ / ۱۷۲ / ۱۷۳ / ۱۷۴ / ۱۷۵ / ۱۷۶ / ۱۷۷ / ۱۷۸ / ۱۷۹ / ۱۸۰ / ۱۸۱ / ۱۸۲ / ۱۸۳ / ۱۸۴ / ۱۸۵ / ۱۸۶ / ۱۸۷ / ۱۸۸ / ۱۸۹ / ۱۹۰ / ۱۹۱ / ۱۹۲ / ۱۹۳ / ۱۹۴ / ۱۹۵ / ۱۹۶ / ۱۹۷ / ۱۹۸ / ۱۹۹ / ۲۰۰ / ۲۰۱ / ۲۰۲ / ۲۰۳ / ۲۰۴ / ۲۰۵ / ۲۰۶ / ۲۰۷ / ۲۰۸ / ۲۰۹ / ۲۱۰ / ۲۱۱ / ۲۱۲ / ۲۱۳ / ۲۱۴ / ۲۱۵ / ۲۱۶ / ۲۱۷ / ۲۱۸ / ۲۱۹ / ۲۲۰ / ۲۲۱ / ۲۲۲ / ۲۲۳ / ۲۲۴ / ۲۲۵ / ۲۲۶ / ۲۲۷ / ۲۲۸ / ۲۲۹ / ۲۳۰ / ۲۳۱ / ۲۳۲ / ۲۳۳ / ۲۳۴ / ۲۳۵ / ۲۳۶ / ۲۳۷ / ۲۳۸ / ۲۳۹ / ۲۴۰ / ۲۴۱ / ۲۴۲ / ۲۴۳ / ۲۴۴ / ۲۴۵ / ۲۴۶ / ۲۴۷ / ۲۴۸ / ۲۴۹ / ۲۵۰ / ۲۵۱ / ۲۵۲ / ۲۵۳ / ۲۵۴ / ۲۵۵ / ۲۵۶ / ۲۵۷ / ۲۵۸ / ۲۵۹ / ۲۶۰ / ۲۶۱ / ۲۶۲ / ۲۶۳ / ۲۶۴ / ۲۶۵ / ۲۶۶ / ۲۶۷ / ۲۶۸ / ۲۶۹ / ۲۷۰ / ۲۷۱ / ۲۷۲ / ۲۷۳ / ۲۷۴ / ۲۷۵ / ۲۷۶ / ۲۷۷ / ۲۷۸ / ۲۷۹ / ۲۸۰ / ۲۸۱ / ۲۸۲ / ۲۸۳ / ۲۸۴ / ۲۸۵ / ۲۸۶ / ۲۸۷ / ۲۸۸ / ۲۸۹ / ۲۹۰ / ۲۹۱ / ۲۹۲ / ۲۹۳ / ۲۹۴ / ۲۹۵ / ۲۹۶ / ۲۹۷ / ۲۹۸ / ۲۹۹ / ۳۰۰ / ۳۰۱ / ۳۰۲ / ۳۰۳ / ۳۰۴ / ۳۰۵ / ۳۰۶ / ۳۰۷ / ۳۰۸ / ۳۰۹ / ۳۱۰ / ۳۱۱ / ۳۱۲ / ۳۱۳ / ۳۱۴ / ۳۱۵ / ۳۱۶ / ۳۱۷ / ۳۱۸ / ۳۱۹ / ۳۲۰ / ۳۲۱ / ۳۲۲ / ۳۲۳ / ۳۲۴ / ۳۲۵ / ۳۲۶ / ۳۲۷ / ۳۲۸ / ۳۲۹ / ۳۳۰ / ۳۳۱ / ۳۳۲ / ۳۳۳ / ۳۳۴ / ۳۳۵ / ۳۳۶ / ۳۳۷ / ۳۳۸ / ۳۳۹ / ۳۴۰ / ۳۴۱ / ۳۴۲ / ۳۴۳ / ۳۴۴ / ۳۴۵ / ۳۴۶ / ۳۴۷ / ۳۴۸ / ۳۴۹ / ۳۵۰ / ۳۵۱ / ۳۵۲ / ۳۵۳ / ۳۵۴ / ۳۵۵ / ۳۵۶ / ۳۵۷ / ۳۵۸ / ۳۵۹ / ۳۶۰ / ۳۶۱ / ۳۶۲ / ۳۶۳ / ۳۶۴ / ۳۶۵ / ۳۶۶ / ۳۶۷ / ۳۶۸ / ۳۶۹ / ۳۷۰ / ۳۷۱ / ۳۷۲ / ۳۷۳ / ۳۷۴ / ۳۷۵ / ۳۷۶ / ۳۷۷ / ۳۷۸ / ۳۷۹ / ۳۸۰ / ۳۸۱ / ۳۸۲ / ۳۸۳ / ۳۸۴ / ۳۸۵ / ۳۸۶ / ۳۸۷ / ۳۸۸ / ۳۸۹ / ۳۹۰ / ۳۹۱ / ۳۹۲ / ۳۹۳ / ۳۹۴ / ۳۹۵ / ۳۹۶ / ۳۹۷ / ۳۹۸ / ۳۹۹ / ۴۰۰ / ۴۰۱ / ۴۰۲ / ۴۰۳ / ۴۰۴ / ۴۰۵ / ۴۰۶ / ۴۰۷ / ۴۰۸ / ۴۰۹ / ۴۱۰ / ۴۱۱ / ۴۱۲ / ۴۱۳ / ۴۱۴ / ۴۱۵ / ۴۱۶ / ۴۱۷ / ۴۱۸ / ۴۱۹ / ۴۲۰ / ۴۲۱ / ۴۲۲ / ۴۲۳ / ۴۲۴ / ۴۲۵ / ۴۲۶ / ۴۲۷ / ۴۲۸ / ۴۲۹ / ۴۳۰ / ۴۳۱ / ۴۳۲ / ۴۳۳ / ۴۳۴ / ۴۳۵ / ۴۳۶ / ۴۳۷ / ۴۳۸ / ۴۳۹ / ۴۴۰ / ۴۴۱ / ۴۴۲ / ۴۴۳ / ۴۴۴ / ۴۴۵ / ۴۴۶ / ۴۴۷ / ۴۴۸ / ۴۴۹ / ۴۵۰ / ۴۵۱ / ۴۵۲ / ۴۵۳ / ۴۵۴ / ۴۵۵ / ۴۵۶ / ۴۵۷ / ۴۵۸ / ۴۵۹ / ۴۶۰ / ۴۶۱ / ۴۶۲ / ۴۶۳ / ۴۶۴ / ۴۶۵ / ۴۶۶ / ۴۶۷ / ۴۶۸ / ۴۶۹ / ۴۷۰ / ۴۷۱ / ۴۷۲ / ۴۷۳ / ۴۷۴ / ۴۷۵ / ۴۷۶ / ۴۷۷ / ۴۷۸ / ۴۷۹ / ۴۸۰ / ۴۸۱ / ۴۸۲ / ۴۸۳ / ۴۸۴ / ۴۸۵ / ۴۸۶ / ۴۸۷ / ۴۸۸ / ۴۸۹ / ۴۹۰ / ۴۹۱ / ۴۹۲ / ۴۹۳ / ۴۹۴ / ۴۹۵ / ۴۹۶ / ۴۹۷ / ۴۹۸ / ۴۹۹ / ۵۰۰ / ۵۰۱ / ۵۰۲ / ۵۰۳ / ۵۰۴ / ۵۰۵ / ۵۰۶ / ۵۰۷ / ۵۰۸ / ۵۰۹ / ۵۱۰ / ۵۱۱ / ۵۱۲ / ۵۱۳ / ۵۱۴ / ۵۱۵ / ۵۱۶ / ۵۱۷ / ۵۱۸ / ۵۱۹ / ۵۲۰ / ۵۲۱ / ۵۲۲ / ۵۲۳ / ۵۲۴ / ۵۲۵ / ۵۲۶ / ۵۲۷ / ۵۲۸ / ۵۲۹ / ۵۳۰ / ۵۳۱ / ۵۳۲ / ۵۳۳ / ۵۳۴ / ۵۳۵ / ۵۳۶ / ۵۳۷ / ۵۳۸ / ۵۳۹ / ۵۴۰ / ۵۴۱ / ۵۴۲ / ۵۴۳ / ۵۴۴ / ۵۴۵ / ۵۴۶ / ۵۴۷ / ۵۴۸ / ۵۴۹ / ۵۵۰ / ۵۵۱ / ۵۵۲ / ۵۵۳ / ۵۵۴ / ۵۵۵ / ۵۵۶ / ۵۵۷ / ۵۵۸ / ۵۵۹ / ۵۶۰ / ۵۶۱ / ۵۶۲ / ۵۶۳ / ۵۶۴ / ۵۶۵ / ۵۶۶ / ۵۶۷ / ۵۶۸ / ۵۶۹ / ۵۷۰ / ۵۷۱ / ۵۷۲ / ۵۷۳ / ۵۷۴ / ۵۷۵ / ۵۷۶ / ۵۷۷ / ۵۷۸ / ۵۷۹ / ۵۸۰ / ۵۸۱ / ۵۸۲ / ۵۸۳ / ۵۸۴ / ۵۸۵ / ۵۸۶ / ۵۸۷ / ۵۸۸ / ۵۸۹ / ۵۹۰ / ۵۹۱ / ۵۹۲ / ۵۹۳ / ۵۹۴ / ۵۹۵ / ۵۹۶ / ۵۹۷ / ۵۹۸ / ۵۹۹ / ۶۰۰ / ۶۰۱ / ۶۰۲ / ۶۰۳ / ۶۰۴ / ۶۰۵ / ۶۰۶ / ۶۰۷ / ۶۰۸ / ۶۰۹ / ۶۱۰ / ۶۱۱ / ۶۱۲ / ۶۱۳ / ۶۱۴ / ۶۱۵ / ۶۱۶ / ۶۱۷ / ۶۱۸ / ۶۱۹ / ۶۲۰ / ۶۲۱ / ۶۲۲ / ۶۲۳ / ۶۲۴ / ۶۲۵ / ۶۲۶ / ۶۲۷ / ۶۲۸ / ۶۲۹ / ۶۳۰ / ۶۳۱ / ۶۳۲ / ۶۳۳ / ۶۳۴ / ۶۳۵ / ۶۳۶ / ۶۳۷ / ۶۳۸ / ۶۳۹ / ۶۴۰ / ۶۴۱ / ۶۴۲ / ۶۴۳ / ۶۴۴ / ۶۴۵ / ۶۴۶ / ۶۴۷ / ۶۴۸ / ۶۴۹ / ۶۵۰ / ۶۵۱ / ۶۵۲ / ۶۵۳ / ۶۵۴ / ۶۵۵ / ۶۵۶ / ۶۵۷ / ۶۵۸ / ۶۵۹ / ۶۶۰ / ۶۶۱ / ۶۶۲ / ۶۶۳ / ۶۶۴ / ۶۶۵ / ۶۶۶ / ۶۶۷ / ۶۶۸ / ۶۶۹ / ۶۷۰ / ۶۷۱ / ۶۷۲ / ۶۷۳ / ۶۷۴ / ۶۷۵ / ۶۷۶ / ۶۷۷ / ۶۷۸ / ۶۷۹ / ۶۸۰ / ۶۸۱ / ۶۸۲ / ۶۸۳ / ۶۸۴ / ۶۸۵ / ۶۸۶ / ۶۸۷ / ۶۸۸ / ۶۸۹ / ۶۹۰ / ۶۹۱ / ۶۹۲ / ۶۹۳ / ۶۹۴ / ۶۹۵ / ۶۹۶ / ۶۹۷ / ۶۹۸ / ۶۹۹ / ۷۰۰ / ۷۰۱ / ۷۰۲ / ۷۰۳ / ۷۰۴ / ۷۰۵ / ۷۰۶ / ۷۰۷ / ۷۰۸ / ۷۰۹ / ۷۱۰ / ۷۱۱ / ۷۱۲ / ۷۱۳ / ۷۱۴ / ۷۱۵ / ۷۱۶ / ۷۱۷ / ۷۱۸ / ۷۱۹ / ۷۲۰ / ۷۲۱ / ۷۲۲ / ۷۲۳ / ۷۲۴ / ۷۲۵ / ۷۲۶ / ۷۲۷ / ۷۲۸ / ۷۲۹ / ۷۳۰ / ۷۳۱ / ۷۳۲ / ۷۳۳ / ۷۳۴ / ۷۳۵ / ۷۳۶ / ۷۳۷ / ۷۳۸ / ۷۳۹ / ۷۴۰ / ۷۴۱ / ۷۴۲ / ۷۴۳ / ۷۴۴ / ۷۴۵ / ۷۴۶ / ۷۴۷ / ۷۴۸ / ۷۴۹ / ۷۵۰ / ۷۵۱ / ۷۵۲ / ۷۵۳ / ۷۵۴ / ۷۵۵ / ۷۵۶ / ۷۵۷ / ۷۵۸ / ۷۵۹ / ۷۶۰ / ۷۶۱ / ۷۶۲ / ۷۶۳ / ۷۶۴ / ۷۶۵ / ۷۶۶ / ۷۶۷ / ۷۶۸ / ۷۶۹ / ۷۷۰ / ۷۷۱ / ۷۷۲ / ۷۷۳ / ۷۷۴ / ۷۷۵ / ۷۷۶ / ۷۷۷ / ۷۷۸ / ۷۷۹ / ۷۸۰ / ۷۸۱ / ۷۸۲ / ۷۸۳ / ۷۸۴ / ۷۸۵ / ۷۸۶ / ۷۸۷ / ۷۸۸ / ۷۸۹ / ۷۹۰ / ۷۹۱ / ۷۹۲ / ۷۹۳ / ۷۹۴ / ۷۹۵ / ۷۹۶ / ۷۹۷ / ۷۹۸ / ۷۹۹ / ۸۰۰ / ۸۰۱ / ۸۰۲ / ۸۰۳ / ۸۰۴ / ۸۰۵ / ۸۰۶ / ۸۰۷ / ۸۰۸ / ۸۰۹ / ۸۱۰ / ۸۱۱ / ۸۱۲ / ۸۱۳ / ۸۱۴ / ۸۱۵ / ۸۱۶ / ۸۱۷ / ۸۱۸ / ۸۱۹ / ۸۲۰ / ۸۲۱ / ۸۲۲ / ۸۲۳ / ۸۲۴ / ۸۲۵ / ۸۲۶ / ۸۲۷ / ۸۲۸ / ۸۲۹ / ۸۳۰ / ۸۳۱ / ۸۳۲ / ۸۳۳ / ۸۳۴ / ۸۳۵ / ۸۳۶ / ۸۳۷ / ۸۳۸ / ۸۳۹ / ۸۴۰ / ۸۴۱ / ۸۴۲ / ۸۴۳ / ۸۴۴ / ۸۴۵ / ۸۴۶ / ۸۴۷ / ۸۴۸ / ۸۴۹ / ۸۵۰ / ۸۵۱ / ۸۵۲ / ۸۵۳ / ۸۵۴ / ۸۵۵ / ۸۵۶ / ۸۵۷ / ۸۵۸ / ۸۵۹ / ۸۶۰ / ۸۶۱ / ۸۶۲ / ۸۶۳ / ۸۶۴ / ۸۶۵ / ۸۶۶ / ۸۶۷ / ۸۶۸ / ۸۶۹ / ۸۷۰ / ۸۷۱ / ۸۷۲ / ۸۷۳ / ۸۷۴ / ۸۷۵ / ۸۷۶ / ۸۷۷ / ۸۷۸ / ۸۷۹ / ۸۸۰ / ۸۸۱ / ۸۸۲ / ۸۸۳ / ۸۸۴ / ۸۸۵ / ۸۸۶ / ۸۸۷ / ۸۸۸ / ۸۸۹ / ۸۹۰ / ۸۹۱ / ۸۹۲ / ۸۹۳ / ۸۹۴ / ۸۹۵ / ۸۹۶ / ۸۹۷ / ۸۹۸ / ۸۹۹ / ۹۰۰ / ۹۰۱ / ۹۰۲ / ۹۰۳ / ۹۰۴ / ۹۰۵ / ۹۰۶ / ۹۰۷ / ۹۰۸ / ۹۰۹ / ۹۱۰ / ۹۱۱ / ۹۱۲ / ۹۱۳ / ۹۱۴ / ۹۱۵ / ۹۱۶ / ۹۱۷ / ۹۱۸ / ۹۱۹ / ۹۲۰ / ۹۲۱ / ۹۲۲ / ۹۲۳ / ۹۲۴ / ۹۲۵ / ۹۲۶ / ۹۲۷ / ۹۲۸ / ۹۲۹ / ۹۳۰ / ۹۳۱ / ۹۳۲ / ۹۳۳ / ۹۳۴ / ۹۳۵ / ۹۳۶ / ۹۳۷ / ۹۳۸ / ۹۳۹ / ۹۴۰ / ۹۴۱ / ۹۴۲ / ۹۴۳ / ۹۴۴ / ۹۴۵ / ۹۴۶ / ۹۴۷ / ۹۴۸ / ۹۴۹ / ۹۵۰ / ۹۵۱ / ۹۵۲ / ۹۵۳ / ۹۵۴ / ۹۵۵ / ۹۵۶ / ۹۵۷ / ۹۵۸ / ۹۵۹ / ۹۶۰ / ۹۶۱ / ۹۶۲ / ۹۶۳ / ۹۶۴ / ۹۶۵ / ۹۶۶ / ۹۶۷ / ۹۶۸ / ۹۶۹ / ۹۷۰ / ۹۷۱ / ۹۷۲ / ۹۷۳ / ۹۷۴ / ۹۷۵ / ۹۷۶ / ۹۷۷ / ۹۷۸ / ۹۷۹ / ۹۸۰ / ۹۸۱ / ۹۸۲ / ۹۸۳ / ۹۸۴ / ۹۸۵ / ۹۸۶ / ۹۸۷ / ۹۸۸ / ۹۸۹ / ۹۹۰ / ۹۹۱ / ۹۹۲ / ۹۹۳ / ۹۹۴ / ۹۹۵ / ۹۹۶ / ۹۹۷ / ۹۹۸ / ۹۹۹ / ۱۰۰۰ / ۱۰۰۱ / ۱۰۰۲ / ۱۰۰۳ / ۱۰۰۴ / ۱۰۰۵ / ۱۰۰۶ / ۱۰۰۷ / ۱۰۰۸ / ۱۰۰۹ / ۱۰۱۰ / ۱۰۱۱ / ۱۰۱۲ / ۱۰۱۳ / ۱۰۱۴ / ۱۰۱۵ / ۱۰۱۶ / ۱۰۱۷ / ۱۰۱۸ / ۱۰۱۹ / ۱۰۲۰ / ۱۰۲۱ / ۱۰۲۲ / ۱۰۲۳ / ۱۰۲۴ / ۱۰۲۵ / ۱۰۲۶ / ۱۰۲۷ / ۱۰۲۸ / ۱۰۲۹ / ۱۰۳۰ / ۱۰۳۱ / ۱۰۳۲ / ۱۰۳۳ / ۱۰۳۴ / ۱۰۳۵ / ۱۰۳۶ / ۱۰۳۷ / ۱۰۳۸ / ۱۰۳۹ / ۱۰۴۰ / ۱۰۴۱ / ۱۰۴۲ / ۱۰۴۳ / ۱۰۴۴ / ۱۰۴۵ / ۱۰۴۶ / ۱۰۴۷ / ۱۰۴۸ / ۱۰۴۹ / ۱۰۵۰ / ۱۰۵۱ / ۱۰۵۲ / ۱۰۵۳ / ۱۰۵۴ / ۱۰۵۵ / ۱۰۵۶ / ۱۰۵۷ / ۱۰۵۸ / ۱۰۵۹ / ۱۰۶۰ / ۱۰۶۱ / ۱۰۶۲ / ۱۰۶۳ / ۱۰۶۴ / ۱۰۶۵ / ۱۰۶۶ / ۱۰۶۷ / ۱۰۶۸ / ۱۰۶۹ / ۱۰۷۰ / ۱۰۷۱ / ۱۰۷۲ / ۱۰۷۳ / ۱۰۷۴ / ۱۰۷۵ / ۱۰۷۶ / ۱۰۷۷ / ۱۰۷۸ / ۱۰۷۹ / ۱۰۸۰ / ۱۰۸۱ / ۱۰۸۲ / ۱۰۸۳ / ۱۰۸۴ / ۱۰۸۵ / ۱۰۸۶ / ۱۰۸۷ / ۱۰۸۸ / ۱۰۸۹ / ۱۰۹۰ / ۱۰۹۱ / ۱۰۹۲ / ۱۰۹۳ / ۱۰۹۴ / ۱۰۹۵ / ۱۰۹۶ / ۱۰۹۷ / ۱۰۹۸ / ۱۰۹۹ / ۱۱۰۰ / ۱۱۰۱ / ۱۱۰۲ / ۱۱۰۳ / ۱۱۰۴ / ۱۱۰۵ / ۱۱۰۶ / ۱۱۰۷ / ۱۱۰۸ / ۱۱۰۹ / ۱۱۱۰ / ۱۱۱۱ / ۱۱۱۲ / ۱۱۱۳ / ۱۱۱۴ / ۱۱۱۵ / ۱۱۱۶ / ۱۱۱۷ / ۱۱۱۸ / ۱۱۱۹ / ۱۱۲۰ / ۱۱۲۱ / ۱۱۲۲ / ۱۱۲۳ / ۱۱۲۴ / ۱۱۲۵ / ۱۱۲۶ / ۱۱۲۷ / ۱۱۲۸ / ۱۱۲۹ / ۱۱۳۰ / ۱۱۳۱ / ۱۱۳۲ / ۱۱۳۳ / ۱۱۳۴ / ۱۱۳۵ / ۱۱۳۶ / ۱۱۳۷ / ۱۱۳۸ / ۱۱۳۹ / ۱۱۴۰ / ۱۱۴۱ / ۱۱۴۲ / ۱۱۴۳ / ۱۱۴۴ / ۱۱۴۵ / ۱۱۴۶ / ۱۱۴۷ / ۱۱۴۸ / ۱۱۴۹ / ۱۱۵۰ / ۱۱۵۱ / ۱۱۵۲ / ۱۱۵۳ / ۱۱۵۴ / ۱۱۵۵ / ۱۱۵۶ / ۱۱۵۷ / ۱۱۵۸ / ۱۱۵۹ / ۱۱۶۰ / ۱۱۶۱ / ۱۱۶۲ / ۱۱۶۳ / ۱۱۶۴ / ۱۱۶۵ / ۱۱۶۶ / ۱۱۶۷ / ۱۱۶۸ / ۱۱۶۹ / ۱۱۷۰ / ۱۱۷۱ / ۱۱۷۲ / ۱۱۷۳ / ۱۱۷۴ / ۱۱۷۵ / ۱۱۷۶ / ۱۱۷۷ / ۱۱۷۸ / ۱۱۷۹ / ۱۱۸۰ / ۱۱۸۱ / ۱۱۸۲ / ۱۱۸۳ / ۱۱۸۴ / ۱۱۸۵ / ۱۱۸۶ / ۱۱۸۷ / ۱۱۸۸ / ۱۱۸۹ / ۱۱۹۰ / ۱۱۹۱ / ۱۱۹۲ / ۱۱۹۳ / ۱۱۹۴ / ۱۱۹۵ / ۱۱۹۶ / ۱۱۹۷ / ۱۱۹۸ / ۱۱۹۹ / ۱۲۰۰ / ۱۲۰۱ / ۱۲۰۲ / ۱۲۰۳ / ۱۲۰۴ / ۱۲۰۵ / ۱۲۰۶ / ۱۲۰۷ / ۱۲۰۸ / ۱۲۰۹ / ۱۲۱۰ / ۱۲۱۱ / ۱۲۱۲ / ۱۲۱۳ / ۱۲۱۴ / ۱۲۱۵ / ۱۲۱۶ / ۱۲۱۷ / ۱۲۱۸ / ۱۲۱۹ / ۱۲۲۰ / ۱۲۲۱ / ۱۲۲۲ / ۱۲۲۳ / ۱۲۲۴ / ۱۲۲۵ / ۱۲۲۶ / ۱۲۲۷ / ۱۲۲۸ / ۱۲۲۹ / ۱۲۳۰ / ۱۲۳۱ / ۱۲۳۲ / ۱۲۳۳ / ۱۲۳۴ / ۱۲۳۵ / ۱۲۳۶ / ۱۲۳۷ / ۱۲۳۸ / ۱۲۳۹ / ۱۲۴۰ / ۱۲۴۱ / ۱۲۴۲ / ۱۲۴۳ / ۱۲۴۴ / ۱۲۴۵ / ۱۲۴۶ / ۱۲۴۷ / ۱۲۴۸ / ۱۲۴۹ / ۱۲۵۰ / ۱۲۵۱ / ۱۲۵۲ / ۱۲۵۳ / ۱۲۵۴ / ۱۲۵۵ / ۱۲۵۶ / ۱۲۵۷ / ۱۲۵۸ / ۱۲۵۹ / ۱۲۶۰ / ۱۲۶۱ / ۱۲۶۲ / ۱۲۶۳ / ۱۲۶۴ / ۱۲۶۵ / ۱۲۶۶ / ۱۲۶۷ / ۱۲۶۸ / ۱۲۶۹ / ۱۲۷۰ / ۱۲۷۱ / ۱۲۷۲ / ۱۲۷۳ / ۱۲۷۴ / ۱۲۷۵ / ۱۲۷۶ / ۱۲۷۷ / ۱۲۷۸ / ۱۲۷۹ / ۱۲۸۰ / ۱۲۸۱ / ۱۲۸۲ / ۱۲۸۳ / ۱۲۸۴ / ۱۲۸۵ / ۱۲۸۶ / ۱۲۸۷ / ۱۲۸۸ / ۱۲۸۹ / ۱۲۹۰ / ۱۲۹۱ / ۱۲۹۲ / ۱۲۹۳ / ۱۲۹۴ / ۱۲۹۵ / ۱۲۹۶ / ۱۲۹۷ / ۱۲۹۸ / ۱۲۹۹ / ۱۳۰۰ / ۱۳۰۱ / ۱۳۰۲ / ۱۳۰۳ / ۱۳۰۴ / ۱۳۰۵ / ۱۳۰۶ / ۱۳۰۷ / ۱۳۰۸ / ۱۳۰۹ / ۱۳۱۰ / ۱۳۱۱ / ۱۳۱۲ / ۱۳۱۳ / ۱۳۱۴ / ۱۳۱۵ / ۱۳۱۶ / ۱۳۱۷ / ۱۳۱۸ / ۱۳۱۹ / ۱۳۲۰ / ۱۳۲۱ / ۱۳۲۲ / ۱۳۲۳ / ۱۳۲۴ / ۱۳۲۵ / ۱۳۲۶ / ۱۳۲۷ / ۱۳۲۸ / ۱۳۲۹ / ۱۳۳۰ / ۱۳۳۱ / ۱۳۳۲ / ۱۳۳۳ / ۱۳۳۴ / ۱۳۳۵ / ۱۳۳۶ / ۱۳۳۷ / ۱۳۳۸ / ۱۳۳۹ / ۱۳۴۰ / ۱۳۴۱ / ۱۳۴۲ / ۱۳۴۳ / ۱۳۴۴ / ۱۳۴۵ / ۱۳۴۶ / ۱۳۴۷ / ۱۳۴۸ / ۱۳۴۹ / ۱۳۵۰ / ۱۳۵۱ / ۱۳۵۲ / ۱۳۵۳ / ۱۳۵۴ / ۱۳۵۵ / ۱۳۵۶ / ۱۳۵۷ / ۱۳۵۸ / ۱۳۵۹ / ۱۳۶۰ / ۱۳۶۱ / ۱۳۶۲ / ۱۳۶۳ / ۱۳۶۴ / ۱۳۶۵ / ۱۳۶۶ / ۱۳۶۷ / ۱۳۶۸ / ۱۳۶۹ / ۱۳۷۰ / ۱۳۷۱ / ۱۳۷۲ / ۱۳۷۳ / ۱۳۷۴ / ۱۳۷۵ / ۱۳۷۶ / ۱۳۷۷ / ۱۳۷۸ / ۱

اوتولنه کې په زړه پورې زيات بدلونونه راوستل غوښتل او هغه په لومړي ځل کې ځينې داسې اصلاحات نافذ کړي و چې که څه يې هم د حکومت ماليه اغيزمنه کړې وه خو د شريعت د څرگندو احکامو نفاذو، دده د ذاتي ژوند په اړه د ټولو مورخينو اتفاق دی چې دی متشرع د شريعت پابند او متقي انسان و، مونږ دلته دده د ژوند په يو څو بيلگو راوړلوسره نور له هغه نه تيريږو:

د روژې مياشت وه گرمې هواوې چلیدې، ورځې لويې وې باچابه دورځې روژه نيوله وظائف به يې لوستل، تلاوت اوليکنه به يې کوله، قرانکريم به يې ياداوه او د عدالت اوسلطنت کارونه به يې سرته رسول ماښام به يې روژه ماته کړه د غسل خانې په جومات (موتی مسجد) کې به يې لمونځ، تراويح اونفلونه کول په نيمه شپه کې به يې يوڅه کم خوراک وکړ د شپې به ډير کم ویده کيده زيات وخت به يې عبادت کاوه ځينې متبرکې شپې به يې ټولې په عبادت سره وښې تيرولې داډول ټوله مياشت تيره شوه،^(۱) مورخ دده د وفات حال بيانوي اوليکې: (جلوس) يوپنځوسم کال ۱۱۱۸ هـ تبه يې بيبځې زياته شوه دومره تقوی پکې وه چې له سختې ناروغۍ سره يې څلور ورځې لمونځ په جمعه سره وکړ ده دخپل تجهيز او تکفين په اړه يوه وصيت پاڼه ليکلې وه: ما په خپل لاس خولۍ جوړې کړې وې دهغوله روييونه څلور روپۍ پاتې دي په هغوسره زما تجهيز او تکفين وکړي او اته سوه پنځه روپۍ مې دقران ليکنې په اجرت ترلاسه کړې وې هغه دې په غريبانو وويشل شي دجمعي ورځ اته ويشتم دذی القعدی ۵۱ جلوس چې له ۱۱۱۷ هـ سره سمون خوري باچادسهار لمونځ وکړ او دتوحيد دکلمي ذکر يې پيل کړ د غرمې مهال و چې له دې فاني نړۍ يې سترگې پټې کړې او دخپل محبوب په لوري ولاړ.^(۲)

(۱) تاريخ هندوستان اتم ټوک دشمس العلماء مولوی محمد ذکاء الله دهلوی تصنيف مخ ۲۱۴. له ماثر عالمگیری اونورونه اخيستل شوی دی.

(۲) تاريخ هندوستان مخ / ۴۶۵.

مونږ دلته يواځې د عالمگير دهغو احكامواو فرامينو يادونه کوو چې هغه د اسلام د شعائرو له احترام او د شرعي احكامو له نفاذ او اجراء سره تړاو لري، د کال ۱۰۶۹ هـ او د جلوس د دويم کال د پيښو په ترڅ کې مورخ ليکي: د جلال الدين محمد اکبر شاه له زمانې نه د دفتر او جلوس کال او مياشت د فروردي له مياشتې نه کيدې په دې تاريخ لمر د حمل په برج کې داخلېږي د پسرلي موسم وي ددې باچا د جلوس تاريخ هم دې نيتې ته نږدې ونوده ټول حساب له فروردي نه د اسفندار^(۱) له مياشتو پورې مقرر کې او دې مياشتې ته يې دالهي مياشتې نوم کيښود، څرنگه چې داطريقه د اورپالو باچاهانو او مجوسيانو سره مشابه وه له دې کبله باچا د شريعت لحاظ وکړ د جشن، جلوس او دفتر د حسابونو لپاره يې د عربي قمري کال او مياشتې وټاکلې او امر يې وکړ چې په لمريز کال به عربي کال او مياشت مخکې وي او د نورو جشن به بالکل بندوي، ټول پوهيږي چې په موسمونو کې هروخت قمري مياشتې بدلېږي رابديږي د قمري مياشتې او کال د حساب په ټاکلو سره ډير مشکلات رامنځته کيږي خودې دينداره باچا د حساب اسانتيا ته هيڅ توجه ونه کړه يواځې د اورپالو او مجوسيانو د مشابهت له کبله يې د نورو جشن بند کړ، د دويم جلوس تاريخ يې د روژې مياشت وټاکله او دا يې د جلوس لپاره نوی کال وټاکه او د نورو جشن په ځای يې د کوچني اختر جشن مقرر کړ^(۲)

د يوه ستر دولتي عائد (چې په ناروا توگه دولت تر لاسه کاوه) د بنديز په يادونه کې مورخ ليکي: باچا مروکې چې په لار کې اخيستونکې ماليې به معاف وي داماليې به په هر سر او هر معتبر سرحد باندې اخيستل کيدې او ددې عايدات به ټول د دولت په خزانه کې لويدل، پاندرې او هغه ماليه چې له دکانو پرته په بل شي لگيدلې وې اوله دې لارې له سلهاو زره روپۍ شاهي خزانه ته راتلې داراز له روا او ناروا لارو، مسکراتو،

(۱) فروردي، اسفندار د ايران د لرغونې کليزې مياشتې دی.

(۲) تاريخ هندوستان اتم ټوک مخونه ۸۳ = ۸۴.

جرمانواوشکرانو اونوروډيروماليوچې بې حسابه روپۍ به له دې لارې خزاني ته راتلې داتولې يې په هند کې بندي کړي،^(۱) دمحتسب منصب دشرعي حکومتونو يومهم منصب اوداسلامي خلافت شعارو ډيرو علماو ددې منصب په نوعيت اودهغه په دندو باندې د (الحسبة في الاسلام) په نامه کتابونه ليکلي دي، د هندوستان په مسلمانو سلطنتونو کې له ډيرې مودې راهيسي دامنصب تړل شوی اوله کاره لويدلې و باچاداسنت هم ژوندی کړ مورخ ليکي: باچايوعالم عوض وجيه محتسب مقررکړ هغه ته امرشوی وچې خلک له منهياتواو محرماتو نه په ځانگړې توگه شرابو، بنگو اوټولونشيې توکو له کارولو نه منع کړي اوله وسه دې هڅه کوي چې خلک له بدوکارونوڅخه منع کړي،^(۲) له يولسم کال نه تريووشتم پورې ۱۰۷۸ ه پيښي ليکلو په ترڅ کې مو رخ ليکي: ورځ په ورځ دشريعت په پلي کولو اوداوامرو او نواهيو دلحاظ کولوکې دباچامينه زياتيده، په تفصيل سره احکام جاري شوي و چې د لارو ماليې اونور ډول ډول ماليې به بندي وي چې له هغونه دولتي خزاني ته هرکال بې شميره روپۍ راتلې،^(۳) دمسکراتوکارول اوشراب خانې يې بندي کړي، وړاندې ليکي: باچامرو وکړ چې ساز اونڅاوې به بندي وې جهروکه درشن^(۴) ددهلي د لال کلا د سيل کړکۍ يې ناروا کار وباله په هغوکړکيوکې په خپله هم نه کيناسته اوله هغه لاندې يې دخلکو جمعه کيدل هم منع کړل.^(۵)

دلرغوني دخلکوله دستور اواعتمادرسره سم مسلمان باچابه هم په علم نجوم او نجوميانوباندې ډير باورکاوه اودهغوله حسابونواوپرېکړوسره سم به يې دکارونو لپاره

(۱) تاريخ هندوستان مخ ۹۰. (۲) تاريخ هندوستان اتم ټوک مخ ۹۲.

(۳) دنزه الخواطر مصنف دفارسي تاريخونوپه حواله ليکلی دی چې عالمگير په کال ۱۰۶۹ ه کې شپږ اتياډوله نارواماليې بندي کړي چې دهغو کلنۍ عائدات ديرش لکه روپۍ وې.

(۴) جهروکه له کړکۍ نه بهر يوه وړوکې برنډه وه چې باچاهان به پکې کيناستل اوحکومونه به يې جاري کول خلک به لاندې ورته ولاړ وو. دغه دلا هور په شاهي قلعه کې هم شته.

(۵) نزه الخواطر مخونه ۲۷۵ = ۲۷۶ لنډيز يې.

ورځې ټاکلې عالمگیر داهم بندکړو او تر ټولوزیات داچې د عدالتې پرېکړو ټول تړاو د امیرانو والیانو په پرېکړو پورې و خو عالمگیر شرعي قاضي مقرر کړ او هغه ته یې زیات اختیارات ورکړل په شاعرانو نجومی باندې زیات باور کیده په ځانگړې توگه د شاهجهان په زمانه کې؛ ده هغه هم ختم کړ دملکي چارو او جزني مقدماتو لپاره یې قاضیان مقرر کړل هغوی دومره اختیارات ترلاسه کړل او دومره مستقل شول چې د سلطنت غړیو به څه ورسره کوله.^(۱)

په ټول سلطنت کې دیوه شرعي قانون او ائین دجاري کولو لپاره اود قاضیانو د اسانتیا لپاره یې د فقهی مسائلو د تدوین او ترتیب نوی کار پیل کړ د مستندو علماو یوه ډله یې ددې لپاره وټاکله خو هغوی په اسانه عبارت جزني مسائل رایوځای کړي او په ظاهر الروایت باندې اکتفاء وکړي اوله خاصو حالاتو پرته د (نوادرو) خواته توجه ونه کړي اوله کوم ځای نه چې عبارت را اخلی په هغه دې حواله هم ورکوي ددې لپاره یې د سلطنت په لومړیو کسانو کې مولانا نظام الدین برهانپوري مقرر کړ ده له هغو سترو علماو نه مرسته وغوښته چې په حنفی فقه کې یې امتیاز درلود،^(۲) دا کار په شپږو ټوکونو کې مکمل شو او په دې باندې د شاهي خزاني دوه لکه روپۍ ولگیدې چې ددې وخت خورازياتي روپۍ څنې جوړېږي، داپه هندوستان کې د (فتاوی عالمگیریه) په نامه اوپه مصر، شام، ترکیه کې د (فتاوی الهنديه) په نامه سره شهرت لري، اود ادځینې ځانگړتیاو په اساس خورازيات اهمیت لري، له دې نه زیات جرثمندانه اقدام داو

(۱) نزهة الخواطر مخ ۲۷۷ داراز دظهيرالدين فاروقی کتاب (اورنگزیب) باب Areformer.

مخونه / ۵۵۹ = ۵۶۲ هم وگورۍ.

(۲) مولانا حکیم سید عبدالحی د "نزهة الخواطر" مصنف په خپل غوره کتاب (الثقافة الاسلاميه فی الهند) کې په ډیر تحقیق او پلټنه سره دهغو خلکو نومونه راجمع کړي دی چې د علماو په دی ډله کې شامل وو ده شل داسې نومونه لیکلی دی چې د ټول هندوستان د علمي کړیو نمایندگي کوی. وگورۍ "الثقافة الاسلاميه فی الهند د دمشق اکیدمی چاپ مخونه ۱۱۰ = ۱۱۱.

چې باچادخپل ځان په خلاف هم ولس ته داستغاثې کولو اوله شريعت سره سمې پريکړې کولو اجازه ورکړه اوددې کارلپاره يې شرعي وکيل مقررکړ، دهندوستان مورخ ليکې: په کال / ۱۰۸۲ هـ کې باچاامرو وکړ چې زماپه وړاندې اوپه ښارونوکې دې اعلان وکړل شي چې که څوک په باچاباندې شرعي دعوی لري هغه دې راشي اودباچا وکيل ته دې مراجعه وکړي اوله اثبات نه وروسته دې خپل حق واخلي اواومر يې وکړ چې دباچاله لوري دې دده په حضورکې اوپه لرې اونږدې ښارونوکې شرعي وکيل مقرر شي خو هغه څوک چې باچاته نه شي رسيدلای هغه دده په ذريعه دخپل حق ترلاسه کولو دعوی وکړي.^(۱)

دمغلوپه درباراودمغلي شاهانولپاره په عامه توگه په سرتيتولو سره سلام کول او ځانگړې ادا ب او رواج و چې په هغوکې له مبالغې ډک تعظيم اودشريعت خلاف اعمال شامل و دسنت طريقې سلام کولو خودريارڅه کوې داميرانو اورئيسانو بلکې علماو او مشاخو په مجلسونوکې هم رواج نه و باچادا کارهم اصلاح کړ اوپه پښت طريقه سلام کولو باندې يې تاکيدوکړ. مورخ ليکې: په دې ورځوکې حکم وشو چې کله کوم مسلمان له باچاسره ملاقات کوي نوپه شرعي سلام (السلام عليكم) باندې دې اکتفاء کوي دکفاروپه څيردې په سرباندې لاس نه ږدي واليان دې هم له عامو اوخاصو سره داډول چلن کوي،^(۲) ددې اقداماتوله کبله دهندوستان ديني کړيو عالمگيرياچاته د(محي الدين) لقب ورکړ. علامه اقبال له هغوکسانو څخه دی چې دهندوستان په رجحاناتو اوفلسفو، د ويدانت اوشريعت مقابلو، اودهندوستان په ائنده يې ژور نظر و دده په اند هم عالمگيرله هغوڅوتنوڅخه شماردی چې داسلام ساتنه يې په دې

(۱) نزّه السخا طرمخ / ۳۰۰.

(۲) د عالمگير دڅرگند ديني تمايل اوپه هيوادکې داږدو بدلونونو دتفصيل لپاره دجادوناته سرکار کتاب: ۹۰ = ۸۱ P. ۳. History of Aurang zib - vol ۳. داراز د استينلی لين پول کتاب:

Aurang zib (oxford) P. ۶۴ = ۶۶

کې په لوړه کچه سره کړې ده، مایه لاهور کې دده په ځای کې په ۲۲ نومبر کال ۱۹۳۷ء کې له ده سره یواوړدملقات درلود دهغه مجلس کیسې مې ټولې په یوه مضمون کې لیکلې دي چې عنوان یې دی (دهندي عارف په خدمت کې څوگړي) په دې مضمون کې دي : په هندوستان کې داسلام دتجدیداوبیاژوندي کولو خبره رامنځ ته شوه، نوعلامه دمجددالف ثانی حضرت شیخ احمدسرهندي، حضرت شاه ولی الله دهلوي اوسلطان محی الدین عالمگیرهیره ستاینه وکړه اووې وېل چې زه هروخت وایم چې که ددوی وجود او هڅې نه وای نواسلام به په هندو تهذیب اوفلسفه کې تحلیل شوی و، ده دهمدې یقین او تحقیق په اساس د عالمگیر په شان کې دالاندې له جوشه ډک او فکر پاروونکې شعر ویلی دی

اعتبار دو د مان گورگان
احترام شرع پیغمبر ازو
ترکش مارا خدنگ اخرین
باز اندر فطرت دارا دمید
ملت مااز فساد ایمن نبود
ان فقیر صاحب شمشیر را
بهرتجدید یقین مامور کرد
شمع دین در محفل مابرفروخت
وسعت ادراک ادراک اونشناختند
چون براهیم اندرین بتخانه بود
فقر او از تربتش پیداستی^(۱)

شاه عالمگیر دون استان
پایه اسلامیان برتر ازو
درمیان کارزار کفر و دین
تخم الحاد که اکبر پرورید
شمع دل درسینه هاروشن نبود
حق گزیدازهند عالمگیر را
از پی احیاء دین مامور کرد
برق تیفش خرمن الحادسوخت
کور ذوقان داستانها ساختند
شعله توحید را پروانه بود
درصاف شاهنشاهان یکتاستی

بالاخر دحضرت مجدد صاحب د ددو سترو خليفه گانو او ريښتونو ځای ناستو: حضرت خواجه محمد معصوم او حضرت سيدام بنوري اوددوی مخلصو خليفه گانو او ځای ناستو کوبښونو او هڅوپه دې هيواد کې نتيجه ورکړه او ورو ورو په دولسمه هجري پيړۍ کې داهيواد دټولې اسلامي نړۍ (چې د فکري او علمي اضمحلال وريځې پرې خپرې وې) روحاني او علمي مرکز وگرزیده ، اوداسلامي نړۍ له لری پرتو گوټو څخه خلک دلته دروحاني او علمي تندي اوبولولپاره، د تزکيې او احسان د منزلونو طي کولو لپاره اود حديثو د زده کړې لپاره، راتلل دلته ځای په ځای مجددي خاتقاوې اود کتاب او سنت اوحديثو د زده کړو مرکزونه جوړشوي و او نړۍ والو فيض ځني تر لاسه کاوه .

د حضرت مجدد د مخالفت او تضليل پاڅون اودهغه وتلې خيرې

دا خبره به ناپوره اونيمگړې پاتې شي اودلوستونکو په مخکې به يواځې يو اړخ کيښودل شي هغه چې ډير غوره او روښانه ده اودمجدد صاحب په سيرت او تاريخ کې دغه اړخ غالب او څرگند دی، که چيرته مونږ دده د مخالفت د پاڅون او هغه مهم يادونه ونه کړو چې دمجدد صاحب د ژوند په اخري دور کې پيل شوی و او د هندوستان له پولوتيرشو حرمينو ته ورسیده اوددې مخالفت اساس دمجدد صاحب په ځيني ليکنو اودليکنو په عباراتو او مضامينو باندې ولاړو، مجدد صاحب ته خدای پاک د هغه په ژوند کې زيات مقبوليت ورپه برخه کړله اهل ذکر او علم نه نيولې تر حکومتي کړيو پورې په ټولوباندې دده اغيز پروت و، په کمه موده کې په هند او له هنده دباندې د مجدديه نقشبنديه طريقه مشهوره شوه، دا راز ده چې کوم علوم او تحقيقات په خپلو ليکونو او مجلسونو کې ښکاره کړل چې له هغو سره خو عوام څه کوي چې خواص هم نامانوسه و او يوه اندازه که د وحشت لامل نه و نو د حيرانتيا لامل خوما و .

اوپه دې علوموکې يې ځينې داسې وو چې دهغونه حلقاتو دمسلمو حقائقو په خلاف و چې له يوه نسل نه بل نسل ته انتقال شوي وو اوله داډول معاملې سره هغه وتلي او نوميالي خلک زيات مخ کيږي چې ديوه علم او فن مجتهد، دکومې طريقې موسس اودخپلې زمانې له عامې ذهني اوباطني سطحې نه لوړوي، هغوی ته الله پاک وهبي علوم او کمالات ورپه برخه کړي وي اودعامواصطلاحاتو او زړوتعبيراتوله دائرې نه دباندې وزي، بياچې ده دحسنة بدعت په خلاف کوم قلمي جهادپيل کړ، دمشائخو لپاره دتعظيمي سجدي مخالفت يې وکړ، وجداوسماع، دلماڅخه لپاره لفظي نيت تړل، دتهجدلمونځ په جماعت سره کول، اودمولود دمجلسونو اوغونډومخالفت يې وکړ اودا هرڅه يې کړل يدمکاشفاتوحجت نه کيدل. دطريقودمشائخو اوسترو اولياو په ځای يې دمجتهدينوامامانوقول حجت کيدل ثابت کړل اودکشف په صحت اوقطعيت کې يې خبرې وکړې اودخپلې زمانې اودسيمودهږو طريقو اوخانقاو مروج اومتعارف معمولات يې دسنت خلاف وبلل، اوبياترتولوزيات دوحدةالوجودله نظريې نه (چې يو بديهي حقيقت اودمحققينو صوفيانواجماعي مسئله وه) اودشيخ اکبرله علومواو تحقيقاتونه (چې دعلم اومعرفت سدرۃ المنتها او اخري اوج بلل کيده) يې گام هاخوا واپراوه اوله هغه سره متوازي دوحدة الشهود نظريه يې وړاندېکړه، له دې ټولونه وروسته دده په اړه دژبو او قلمونو يو مخ چوپ کيدل، اودکوم مخالف يا ردکونکې بلکې تضليلی او گمراه بللو پاڅون دده دژوند په اخري يا له وفاته سمدستي وروسته نه پيدا کيدل به يواځې داصلاح اوتجديد دتاريخ بلکې دعلم اوتدوين دتاريخ هم يوه نادره پيښه وه، دااختلافات يامخالفتونه مونږ په دوه ډوله ويشلاي شو يوه هغه مخالفت چې دمخالفينو دکوم غلط بيان په اساس ياکومې غلط فهمي په نتيجه کې پيداشوي وي او ددې غلط بياني اوسازش دروښانه کيدلو ياغلط فهمي په

لري کيدلوسره هغه مخالفت له منځه تللی وي، دويم هغه مخالفت چې د عقيدې او مسلک په اختلاف يا عصبیت او ذاتي دښمنۍ باندې ولاړوي.

په لومړۍ ډول کې مونږ د حضرت شيخ عبدالحق محدث دهلوي مړ ۱۰۵۲ هـ اختلاف رااخلي چې دهغه علمي او ديني درجه، خلوص اولهيت او ديني حميت منل شوی دی، اود حضرت مجددصاحب ډيری دور هم و، اود خپل پير خليفه اومجاز هم و ده له حضرت مجدد صاحب سره اختلاف وکړ د هغه په ځينې ويناو اوتحقيقاتو يې ډيره حيرانتيا او خپگان ښکاره کړ او په ليک کې يې چې دمجدد صاحب په نامه دی ددې څرگنده ونه هم وکړه،^(۱) د حضرت شيخ عبدالحق په دې اوږده ليک کې چې د مجددصاحب کومې خبرې رانقل شوي دي دهغو په اړه دمجددي طريقې زيات علماء اود نظر خاوندان په دې چې هغه تحريف شوي او غلطې دي دايوشخص ليک و حضرت شيخ په خپل کتاب (المکاتيب والرسائل) کې نه دی راوړی، د حضرت مرزا مظهر جان جانان له وينا سره سم شيخ وصيت کړی و چې دامکتوب بايد ضائع شي ددې مکتوب په ليکلو کې چې اصلا کومه ولوله کارکوي (اوهغه په خپله ښه هم ده) هغه دشيخ دا فکر دی چې دمجددصاحب له ځينې ويناو اوتحقيقاتو څخه دځينې داسې لويانو او بزرگانو تنقيص اونيمگرپتيا بيانول څرگند يږي چې دهغه په لوړشان باندې دامت اتفاق دی، خودده دمکتوباتو ماهر اوشارح اودمجددصاحب داهدافو اوموخو رمز اشنا څو ځله ځواب ورکړی دی

(۱) دامکتوب دپروفيسر خلیق احمد نظامي د کتاب (حيات شيخ عبدالحق) په اخر کې په مکمله کوڼه راغلي دي وگورئ مخونه ۳۱۲ - ۳۴۴ ددې مکتوب په ځواب کې زياتې رسالې ليکل شوي دي چې په هغو کې دشيخ بدرالدين سرهندي، شيخ محمدی (دمجددصاحب کشر زوی)، شيخ فرخ، شاه عبدالعزيز محمدشاه دهلوي، قاضي ثناء الله پاني پتي اوحضرت شاه غلام علي دهلوي، نومونه اخيستلای شو. مولا ناوکيل احمد سکندريوري ددې په رد کې د "هدیه مجدديه" په نامه ځانگړی کتاب ليکلی دی چې ۳۳۶ مخونه لري.

اوپه خپله مکتوبات مطالعه اودمجددصاحب ژوند ددې تردید کوی، ددې مکتوب یو ستر محرک دحضرت شیخ له سیدنا عبدالقادر جیلانی قدس سره هغه یواځې عقیده اومینه ده چې دعشق او فنائیت درجې ته رسیدلی و هغه په هر ډول نه یواځې داستاینې وړبلکې درشک اورخې وړدی .

اوپه دې کې امت زیاته برخه په هروخت اوهر هیواد کې له ده سره شریکه ده ، حضرت شیخ فکرکوی چې دمجددصاحب له خبرونه داسې څرگندېږي چې دی په هغه باندې خان ته ترجیح ورکوی ددې له پاره هم په هغورسائلو کې ځواب شته چې دشیخ دمکتوب په ردکې لیکل شوي دي ، دلته دهغه مکتوب دمختلفو برخو تفصیلي څیړنه موخه نه ده ددې له پاره باید هماغه رسائل وکتل شي چې مونږ یې یادونه وکړه په دې مکتوب کې حضرت مجدّدصاحب ته ځینې داسې ویناوې منسوبې شوي چې مونږ یادونه وکړه په دې مکتوب کې حضرت مجدّدصاحب ته ځینې داسې ویناوې منسوبې شوي دي چې په ښکاره توګه بی اساسه دي ، اوددښمنانو تورو نه دي ، سړی حیران شي چې حضرت شیخ په هغوڅنګه باورکاوه اوپه خپل مکتوب کې یې لیکلی، حضرت شاه غلام علي دهلوي د درنښت او وقار مجسمه دی ده چې داډول عبارتونه لیدلي دي نوېې اختیاره یې له قلم نه داالفاظ وتلي دي: العیاذبالله این چه خلا ف نویسی است، واین چه بی تحقیق گوئی است، درهیچ مکتوب ایشان این چنین عبارت نیست، یا شیخ عفاالله عنک !

خوڅرنګه چې حضرت شیخ مخلص وکله چې ورته معلومه شوه چې کومې خبرې حضرت مجدّدصاحب ته منسوبې شوې وې هغه بی حقیقته او بی اساسه دي نوډیرې حیرانتیا اوخپګان څرګندونه یې وکړه او دده موخه یواځې اویواځې دیني اوعلمي وه، نومجدّدصاحب په اړه یې غلط فهمي لرې شوه اودهغه لورمقام ورته روښانه شو نو دهغه په جبران اوتلافی کې یې هیڅ کوتاهي اوناوختي ونه کړه اوپه

ډیرو لوړو الفاظو یې له مجدد صاحب سره داخل او مینې څرگندوه وکړه چې دده په خیر رباني عالم له مقام سره ښایې همداسې، ده حضرت خواجه حسام الدین احمد دهلوی ته دا لاندې مکتوب ولیکه:

سلمکم الله وابقاکم علی روس الحین والطالبین المخلصین د رین د و سه روز که از احوال شریف خبر نه گرفت یابه جهت تقصیری که در جبلت بشر است یابه قصد ان که مطلقاً از الاث و فترت پاک شده باشند یابه خبر مسرت اثر صحت کلي وعافیت تام مشرف و مسرور گردد و امید که به اعلام ان مشرف گردانند دیده محبت در راه انتظار وصول اخبار مسرت اثار بندگی حضرت میاشیخ احمد دوچار است امیدوار هست که دعاء محبان به اجابت رسیده اثر عظیم ارد نسبت این فقیر در این ایام وصفائی باطن به خدمت ایشان از حد متجاوز است و اصلاً پرده بشریت و غشاوه جبلت در میان نه مانده نه می داند که از کجا است باقطع نظر از رعایت طریقه انصاف و حکم عقل که به این چنین عزیزان و بزرگان بدنه باید بود و در باطن به طریق ذوق و وجدان و غلبه چیزی افتاده است که زبان از تقدیر ان لال است سبحان الله مقلب القلوب و مبدل الاحوال شاید که ظاهربینان درین جا استبعاد کنند من نمی دانم که حال چیست و به چه منوال است زیاده چی گوید و چه نویسد "والله اعلم بحقیقه الحال (۱)"

په دویم ډول مخالفت کې مونږ تر ټولو مخکې د دولسمې پېړۍ یوه حجازي عالم شیخ حسن عجمي ثم المکي (چې په مدینه منوره کې یې د حدیثو درس ورکاوه او

(۱) اشارات مظهریه د شاه نعیم الله بهرانچي دندوه العلماء د کتابخونې مخطوطه / ۱۲۸۱ هـ

د هغه وخت مشهور حنفي عالم و اود حضرت شاه ولي الله صاحب د حديثو داستاد ابوطاهر كردي استادو^(۱) كتاب (الصارم الهندى فى جواب سوال عن كلمات السرهندى^(۲)) ته كتنه كوو ددې كتاب په سرېزه كې ليكل شويدي چې له هندوستان نه حرمينو شريفينو ته په كال ۱۰۹۳ هـ كې د شيخ احمد سرهندي اودده دخينې نامناسبو كلماتوپه اړه چې دده له مكتوبات نه نقل شويدي يوه پوښتنه راغله اود حرمينو شريفينو له علماو نه استفتاشوې وه چې څوك دا ډول خبرې په ژبه سره ادا كړي يا يې

(۱) حضرت شاه ولي الله صاحب په (انفاس العارفين) كې دده يادونه كړې ده دى ليكي چې ده په حدېشو كې د شيخ درجه لرله په مختلفو علومو كې مهارت درلود فصيح ژبه او قوي محافظه يې وه ډيره استفاده يې له شيخ عيسى مغربي نه كړې وه له شيخ احمد قشاشي، شيخ محمد بن العلاء بابلي، او شافعي مفتي شيخ زين العابدين بن عبدالقادر طبري سره يې هم صحبت كړى و دنعمت الله قادري په څير اهل طريقت سره يې هم ملاقات شوي و اود اسماء د دعوت بوختيا يې هم لرله دده د حديثو په درس كې به دشاه ولي الله استاد شيخ ابوطاهر كردي مدني په عامه توگه قاري و د ژوند په اخري شپو كې يې په مكه كې اوسيدل پريښودل او په طائف كې يې يواځيتوب اختيار كړ او هورې په كال ۱۱۱۳ هـ كې وفات شو اود حضرت عبدالله ابن عباس رضي الله عنه خواته دفن شو. انفاس العارفين مخونه ۱۸۶- ۱۸۷. خيرالدين زركلي په "الاعلام" كې العجمي ليكلي دي دپلار نوم يې علي بن يحيى او ابوالبقاء يې كنيث و اويماي الاصل و. او په ۱۰۴۹ هـ كې زيږيدلى و. دويم ټوك مخ ۲۲۳.

(۲) عربي مخطوطه خدا بخش خان لا نيرري بانكي پور پته ۲۷۵۲. د كتاب په كال ۱۰۹۴ هـ كې مكمل شوي دي د خدا بخش خان لا نيرري مخطوطه نسخه دمصنف له نسخې نه شيخ سليمان جيتوا نقل كړې ده. له دې امله هغه خامخا د اعتبار وړ ده. د كتاب داصفيه د كتابخونې په مخطوطاتو كې هم شته (شامل كتاب قدح الزند نمبر ۲۲۴. فن كلام پانه ۸) خوپه سرپانه يې يواځې "العصب الهندى" نوم ليكلى دى دمصنف په قلم باندې د كتاب دنامه يوځاى هم يادونه نه ده شوې. داصفيه د كتابخونې په مخطوطاتو كې په دې موضوع باندې (حضرت مجدد صاحب دويتاو او تحقيقاتو پرديد) دوه نور كتابونه هم شته. ۱- قدح الزند و قدح الزند فى رد جلايلات اهل سر هند للسيد محمد البرزنجى كتاب نمبر ۲۲۴. فن كلام پانه ۳۴- ۲. الناصرة الفاجرة للفرقة الناصرة للكلمات الفاجرة للسيد محمد البرزنجى نمبر ۲۲۳ فن كلام پانه ۲۶. ليكل ۱۰۹۵ هـ)

په هغوباندي عقیده وي ياد هغو په پلي کولو او خپرولو کې برخه ولري دهغه شرعي حکم څه دی؟ له دې وروسته د کتاب لیکوال لیکلي دي چې ماته خپل محترم استاد مولانا الشیخ ملا ابراهیم بن حسن کوراني هدایت وکړ چې ددې ځواب ورکړم او د حرمینو له علماو نه په دې اړه دهغوی نظریات او فتواوې رانقل کړم، د کتاب لیکوال په خپل کتاب کې د دوو عالمانو فتواوې رانقل کړې دي یوه همدا نوموړی ملا ابراهیم کوراني مدني دی او بل علامه جمال الدین محمد بن عبدالرسول البرزنجي دی، له ټولومخکې ددې استفتاء د دوو ځواب ورکونکو: ملا ابراهیم کوراني مدني او جمال الدین محمد بن عبدالرسول برزنجي: شخصیتونه پیژندل ضروري دی.

د لومړني یادونه حضرت شاه ولي الله صاحب په انفاس العارفين مخونه ۱۸۴ - ۱۸۶ کې کړې ده، دی د شاه ولي الله صاحب د حدیثواستاد شیخ ابوطاهر کردي پلار او شیخ دی شاولي الله صاحب لیکلي دي چې ده دهغه وخت په یوه لوی شیخ اویزگ شیخ یحی شاولي باندې د تجسیم فتوی ولگوله له همدې امله د ترکیبي د سلطنت وزیر چې د هغه معتقد هم و هغه په سپکاوي سره له مجلسه وایست نود نوموړی شیخ له دې رایې او فتوی څخه داسې معلومېږي چې دده په مزاج کې یوڅه خشکې اوسختي وه او درایې په قائمولو کې یې بیرته کوله، د سید محمد برزنجي (۱) چې ددې کتاب دویم مفتي دی په اړه شاولي الله صاحب لیکي: فی الجملة بیس مزاج داشت. مخ ۱۸۴ له دې وړاندې وروسته د فتوی، د علماو د نظریاتو او د شرعي حکم د بیان او اعلانولو په تاریخ کې باید د تاریخ حقیقت

(۱) د سید محمد برزنجی پوره نوم محمد بن عبدالرسول بن عبدالسید الحسنی البرزنجی دی په ۱۰۴۰ هـ کې زیږیدلی او په ۱۱۰۳ هـ کې وفات شوی دی. دی په شهرزکي پیداشوی او په اخرکې یې په مدینه طیه کې هستوگنه غوره کړه دده یو کتاب د (حل مشکلات ابن العربي) په نامه هم دی دا هغه برزنجی نه دی چې په عربو کې زیږیدلی دی. الاعلام للزکلی اووم ټوک مخ ۷۵.

هیرنه کړای شي چې د علماو اومفتیانوپه مخکې چې په څه ډول پېښه بیانېږي اوڅه ډول منقولات او اقتباسات وړاندې کول کېږي دوی هماغه مخته ږدي او له هغوسره سم فتوی ورکوي او شرعي حکم بیانوي مشهور متل دی [تنه‌پیش قاضي روی راضی بیاني] یواځې قاضي ته ورشه : اوله خپلې خوښې سره سمه فتوی ځنې راوړه، دا علماو اومفتیان نه په دې خبره مکلف دي اونه دومره وخت لري چې ددې اقوالو شاومخته، سیاق اوسباق وگوري اوددې پختن وکړي چې دانقل شوې خبرې سهي اورښتيادي ، اوداسې خونه ده چې له سیاق اوسباق پرته یواځې دانقول له عوامې توکې سره سم د ﴿لاتقربوا الصلوة﴾ په څیر دخپل تائیدلپاره راوړل شوي دي ، ددې خبرې پوره نښې شته چې ځواب ورکونکو علماو مستقیما مکتوبات نه وه مطالعه کړي اونه هغوی له درس اوافشاء نه دومره خلاص و چې زیات تحقیق وکړي ، دارازیه دې وخت کې په حرمینوشریفیو کې ددې سلسلې داسې علماء هم نه وو چې له حقیقت نه یې خبرکړي وای .

ترکومه ځایه چې دفتوی غوښتونکي دپوهې، امانتداري اومسئولیت داحساس خبره ده دهغه له پاره یواځې یومثال کافي دی هغه داچې حضرت مجددصاحب د کعبې الله شریفې دحقیقت په اړه کومه ژوره عا رفانه وینا کړې ده دایې په دې محمول کړي ده چې دی وایې چې دکعبې (ان الکعبة هی البیة المعروفة وذلك کفر) او په دې کفریاتو کې دده له دې خبرې نه انکار هم راځي چې دا موجوده معروفه وداني کعبه ده، اوس ددې په مقابل کې غنه مکتوب ولولولئ چې دشیخ تاج الدین سنبهلي په نامه دی چې تازه دبیت الله له صبح نه راستون شوي و مجدد صاحب دبیت الله شریفې دحالاتو داوریدلو مینه او نا رامې څرگندوي او لیکي چې : دفقیر په نزد چې څرنگه درباني کعبې صورت دمخلوقاتو دصورتو او اجساموله پاره (که انسان وي او که ملائکې وي) مسجود الیهاده ددې حقیقت په

ټولو حقانقو له پاره مسجودالیه (سجده ورته کونکې ده) ده داراز دا حقیقت په ټولو حقانقو باندې پورته دی او کوم کمالات چې په دې پورې تړاو لري له هغو ټولو کمالاتو نه چې په نورو حقانقو پورې تړلي دي فوقیت اولوروالی لري څو اکې د حقیقت دکوني او الهي حقانقو تر منځ برزخ دی ، ^(۱) له دې یوه مثال نه په شعوري یا غیر شعوري توګه د تکفیر د فتوی حقیقت او ماهیت اندازه لګیدلای شي چې په هغو نقلونو او اقتبسو تویا ندې جاري شوی وه ، له دې سره مصنف په اخر کې دا احتیاط کړی دی اولیکي: داهم لرې نه ده چې خدای پاک د دخبروپه کوونکو اودی لیکونوپه لیکونکي باندې فضل کړی وي اوپای او خاتمه یې په خیر تما مه شوې وي لکه څرنگه چې د خدای جل جلاله معامله له خپلو بندګانوسره ده اودده له کریمي ذات نه خوڅوڅله داسې شوي دي اوددې یوه نښه دا هم ده چې کله دده له صلبي اولادنه ځیني یې حرمینوته راغلل نودحدیشود سند اخیستولولیتیا یې څرګنده کړه او هغه وویل چې ددوی دطریقې اساس دمحمدي سنت پیروي اودنبوت په پله تګ کول دي هغه دحدیثوله استادانولکه زین العابدین طبري نه دحدیثو سند تر لاسه کړ اوزمونږ شیخ عیسی محمد بن المعربي جعفري یې زیات ډاډه کړ اودهغه دومره مینه ورسره پیدا شوه چې له شیخ محمد معصوم نه یې د نقشبنديه طریقې زده کړه وکړه څوهغه ددې عالي رتبه مشاخبوبرکت تر لاسه کړې ^(۲).

دمصنف له دې وروستیو خبروچې دیانه یې راوړی دی په څرګنده توګه داسې ښکاري چې دافتوی یواځې دهغو نقلونوپه اعتماد لیکل شوي ده چې دې مفتیانو ته دپوښتونکي له خوا وړاندې شوی و اوپه خپله مفتیان په دې اړه دوه زړي وو ، دمجددي کورنۍ دلوررتبه افرادو حرمینوته حاضریدل اوپه ځانګړې توګه دحضرت خواجه محمد معصوم دسیرت، اخلاقو اولورو احوالوله لیدلو وروسته نه یواځې

(۱) مکتوب نمبر ۲۶۳ لومړی دفتر.

(۲) الصارم الهندی (مخطوط) مخ ۲/.

داچې غلط فهمي له منځه لرې شوه بلکې په خپله دمصنف يوه لوی استاد شيخ عیسی مغربي له حضرت خواجه محمد معصوم نه بيعت وکړ او له نقشبنديه مجدديه طریقي سره يې نسبت پیدا کړ شاه ولي الله صاحب په (انفاص العارفين) کې دده ستاينه کړيده او ليکلي يې دي: (بالجمله يکي از علماء متقنين بود ووی استاد جمهور اهل حرمين است ویکي از اوعيه حديث وقرئت ، سيد عمر باحسن به حق وی گفتي: من اراد ان ينظر إلى شخص لايشك في ولايته فلينظر إلى هذا. ^(۱)) څوک چې غواړي داسې شخص وويني چې دهغه په ولايت کې شک نه وي نو ده (حسن) ته دې وگوري.

له دې فتواو نه وروسته له ترکستان نه يو مجددي عالم محمد بيگ الازبکي حجاز ته راغی ، ده دخپل کتاب (عطية الوهاب الفاصلة بين الحق و الصواب) په ليکلو سره دا ثابته کړه چې دا فتواوې د مکتوبات د عباراتو په غلطه ژباړه باندې بنا شوی دی او د تحريف په شعوري توگه شوی دی ، ده دغلطو ژباړوگنې بيلگې وړاندې کړي دده په دې څرگندونو سره ډير علماء له خپلو را يو واوښتل او ځينو يې دامام رباني په تائيد او دفاع کې کتابونه هم وليکل ، په دوی کې يو هم حسن بن محمد مراد الله التونسوي المکي دی چې د (العرف الندي في نصره شيخ احمد السرهندي) په نامه کتاب يې وليکه ده په خپل کتاب کې په ډاگه کړه چې دحضرت مجدد صاحب په خلاف کوم مهم پيل شوی و دهغه اساس غلط او تحريف شوې ژباړې وې ، بل عالم احمد الشيشي المصري الشافعي الأزهري دی ده داخبره په صفا ټکوکې کړې ده چې دحضرت مجدد صاحب تکفير يواځې دتصوف په اصطلاحاتو او نظرياتو باندې په سمه توگه دنه پوهيدلو يا غلط پوهيدلوله کبله شوی دی کوم اصطلاحات چې ده کارولي دي ، محمدييک دحجاز له علماو سره په دې موضوع باندې مباحثې هم کړې دي او مخامخ خبرې يې هم ورسره کړې دي چې له دې کبله

(۱) انفاص العارفين مخ / ۱۸۳

البرزنجي د (النشرة الفاجرة) په نامه کتاب وليکه په دی کتاب کې هغه محمدبيگ ډيرپه سپکه خوله يادکړی دی اوناپوهه يې بللی دی، په هندوستان کې دحضرت مجددصاحب دمخالفت اوپه هغه باندې دنيوکو يودتوجه وړ سند چې دمخالفينو اوعتراض کوونکو دذهنيت اواند دود څرگنده ترجماني کوي او ددې ډلې استازيتوب کوي؛ هغه دشيخ عبدالله خويشگي قصوري (۱۰۴۳ هـ - ۱۱۰۶ هـ) کتاب (مطارج الولاية) دی چې خورالوی کتاب دی، ^(۱) عبدالله خويشگي په لنډه توگه په عېدي سره هم يادیده، دده له حالا تو نه معلومېږي ^(۲) چې زيات کتابونه يې ليکلي دي د خپلې زمانې په مروجو علومو کې يې پوره لاس لاره په تصوف کې له چشتيه طريقې سره تړاولري اوذوقا اومشربا وجودي دی بلکې داسې بريښي چې په وحده الوجود کې په افراطي توگه مخکي و.

دده استادان اوعقيدتمندان هم زيات دحضرت مجدد صاحب مخالفين دي اووحده الوجودپلوه صوفيان دياوپه دوی کې يې ځينو لکه شيخ نعمت لاهوري دقصور قاضي نورالدين دمجددصاحب دتکفيرپه فتوی باندې لاسليکونه هم کړيدي، اندازه داسې ده چې هغه دسيدمحمدبرزنجي د(قدح الزند) ليکوال له متعلقينونه هم اغيزمن شوي و، چې په اورنگ اباد کې اوسيدل، ^(۳) په کال ۱۰۹۶ هـ کې چې خويشگي خپل کتاب پوره کاوه نودهغه وخت يوکتاب (کاسر المخالفين) يې هم يوماخذو چې د حضرت مجددصاحب اودده دپيرانو په رد کې ليکل شوي و،

^(۱) ددې کتاب قلمي نسخه مادپروفيسر خليق احمد نظامی صاحب په ذاتی کتابخونه کې مطالعه کړی ده داسې معلومه شوه چې يوه نسخه يې په لاهور کې هم شته.

^(۲) دتفصيل له پاره دمحمداقبال مجددي کتاب (احوال واثار عبدالله خويشگي قصوري) وگورئ!

چې دلاهور دارالمورخين خپورکړی دی.

^(۳) اندازه داسې ده چې اورنگ اباد ديولسمې پيړۍ په اخر کې ددې مخالفت دپاخون لوی مرکز و اوله همدی ځايه دامستله حجازته ورسیده.

دقصورې د اندود او دعلم دپايې اندازه له دې نه كيداى شي چې هغه په مجدد صاحب باندې كومې نيوكې كړيدي په هغو كې يوه داهم ده چې ده دلمانځه لپاره په ژبه نيت نه تاړه؛ دى ليكي:

چون براى تحريره نمازبرخاستى اغلب اوقات نيت را به دل كړدى و زبان را ساكت گردانيدى و گفتى كه رسول الله ﷺ نيت به دل كرده نه بزبان ز يراكه نيت فعل قلب است نه فعل لسان خويشگى .

مكتوبات څه ډول مطالعه كړي و، په ده كې دمستوليت احساس څومره و، اود چادويناو اوختالاتوپه منسوب كولو كې يې څومره احتياط كاوه ددې ټولو اندازه دده له دې لاندې عبارت نه كيداى شي :

بعض مشايخ متقدمين هر كه قائل به وحدة وجود شده چنانچه حسين منصور و شيخ محى الدين عربى و امثال ان اوراملحد زنديق گفتى، درمكتوبات خودكه مجلدبسه مجلداست دراكثرواوضاع شيخ محى الدين عربى راتكفير نموده و در بعضى محال نسبت مذهب اعتزال به وى ثابت نموده وبابن همه اورا از جمله مقبولين شمرده.

له دې نيوكوسره دمجدد صاحب ستاينه هم كوي اوليكي:

به دعوت طالبان حق ارشاد كړده پس وى اكثرطالبان راهدايت نمودى و به جانب حق دلالت فرمودى وبه اجراء شرائع تقيدفرمودى وتارك شرائع راتوييخ وزجر كړدى ومرتكب شرائع را دوست داشت. دمجددصاحب له خوانه تاويل هم كوي اوښه گومان هم ښكاره كوي مخالفينو چې په كومو الفاظو او عبارتو نيوكې كړيدى دهغوله نتل كولو وروسته ليكي:

وقتی لازم اید که مراد ازین الفاظ معنی ظاهري بود فاما اگر مراد ازو معنی باطني بود چنان که گذشت هيچ تکفير وی و تشنيع لازم نياید.

خويباهغه خيال چې دمجلس اوچاپيريال اودافواهو دکثرت له امله دده په ذهن کې خای شوي غالبه کيږي اوليکي:

وليکن حق انست که ايراد کلا می که موهم به نقص بود بجناب نبوی خالی از نقص وقصور نيست کمالايخفی.

ددې کتاب زيات اهميت اوشهرت له دې کبله پيداشو چې په دې کې دقاضي شيخ الاسلام ليک راغلی دی،^(۱) هغه چې ده داورنگ ابادقاضي، قاضي هدايت الله ته ليرلی و، اودهغه په اړه ليکوال وايي چې داداسلام دباچا(اورنگ زيب عالمگير) په امرسره جاري شوی دی اوپه هغه باندې دقاضي شيخ الاسلام تاپه وه دليکوال له وينا سره سم په هغه باندې دشوال ۲۷ کال ۱۰۹۰ هـ نيته ليکل شويده داليک يافرمان ليکوال له (کاسرالمخالفين^(۲)) کتاب نه رانقل کړيدي اودلته يې کتاب من رااخلو:

ازقرار بتاريخ بيست وهفتم شهر شوال سنه یک هزار ونود هجري انکه شريعت پنا فضائل وکمالات دستگاه فقاهاست انتباه قاضي هدايت الله بعافيت باشند، درين ولا بعرض مقدس معلی رسيد که بعض مواضع

(۱) قاضي شيخ الاسلام دقاضي القضاة عبدالوهاب گجراتی زوی اودعالمگير دزمانې په نومياليو قاضيانوکې وپه کال / ۱۰۸۶ هـ کې عالمگير ده ته دقاضي القضاة منصب ورکړ. په کال ۱۰۹۴ هـ کې يې له دی منصب نه استعفاء ورکړه اوحج ته ولاړ دعالمگير له ټينگار سره ددويم ځل لپاره ده دا منصب ونه ماله دحکيم سيدعبدالحی صاحب له يادايم (تاريخ گجرات) مخونه ۷۸ = ۷۹ څخه (له ماثر الامراء اوبورو نه نقل شوي)

(۲) متاسفانه چې دکتاب دليکوال حالات معلوم نه شول.

مکتوبات شیخ احمد سرهندي ظاهر در مخالفت عقائد اهل سنت و جماعت است و معتقدان شیخ مذکور که در بلاد اورنگ آباد خجسته بنیاد سکونت دارند و ترویج ان بیشتر دهند و تدریس می نمایند اعتقاد حقیقت عقائد باطله مذکوره دارند، حکم والا شرف صدور یافت که این خادم شریعت با شریعت پنا بنویسد که انها را از رشد و درس ان منع بکند کسی که معلوم شود که معتقد عقائد باطله مذکور است او را به سزا شرعی رسانند لهذا نگارش شد باید که بر طبق حکم واجب الاتباع بعمل آرند و حقیقت برنگارند (۱).

دې شاهي فرمان ته په اوس وخت کې په ډیر کتابونو کې زیات اهمیت ورکړل شوي او ګواکې دایوستر تاریخي انکشاف دی چې له مجددې تحریک نه د عالمگیر داغیز من کیدلو اوله حضرت مجدد صاحب اودهغه له کورنۍ سره دده د عقیدتمندانو تر او اواریکو ټوله ودانۍ نړوي،^(۱) خوکه په دقت سره ورته خیر شو نو لکه فکر چې کیږي دومره د تعجب او حیرانتیا خبره نه ده لومړۍ خبره داده چې په دې فرمان کې چې د مکتوبات یادونه شوې ده هلته ویل شوي: ظاهر در مخالفت عقائد اهل سنت و الجماعت،، دویمه خبره دا چې دکومی خبرې تشویش ښکاره شوي هغه ددې مضامینو تدریس او ترویج دی او کوم شي چې منعه شوي دي هغه همدا تولید خپرول اودرس او تدریس دی، ښکاره خبره چې په دې دقیقواو ژورو مضامینو پوهیدل دمحققینو د اصطلاحاتو په خبرتیا اودسلوک اوتصوف په عملي

(۱) معارج الولاية مخ / ۷۰۸.

(۲) دیلګې په توګه د یهودی لیکوال Yohanan Friedmann کتاب:

Shaykh Ahmad sirhundi an out Line his Thought and a study of hid image in The Eyes

چاپ - of posterity-

McGill university Monreal and London . ۱۹۷۱-

تجربو پورې ترې دي نوددې مضامينو په عمومي توگه خپرول او کشرانو او مشرانوته يې تدریس کول د فکر دگړوډۍ او اختلاف لامل کېږي، او يوه داسې پاچا ته مصلحتا د پابندي لگولو او احتياط کولو حق شته چې هغه د شريعت حامي وي، دی غواړي چې خپل هيواد او ټولنه له هر ډول انتشارنه وژغوري، اود لويانو په اړه له بدو ښي خلک وساتل شي او داسې پاچا چې له دې کورنۍ اودهغې له دعوت سره د زړه له کومې اخلاص لري او په خپل اقتدار سره دهغود برياليتوب هڅې کوي. که د عالمگير ذاتي ژوند، دهغه حقيقي تمايلات او جذبات اوله دې کورنۍ سره دده اړيکې (چې مخکې يې يادونه وشوه) ددې مکتوب يافرمان له څو جملو سره؛ وکتل شي نو دهغه ټول تاريخ دله منځه تللو اود عالمگير د کړو وړو د ترديد دومره دا اعتبار وړ شي نشته پکې،

عالمگير چې مغلي سلطنت سمې لارې ته برابر کړ او اسلامي شريعت يې پلي کړه دې کې پرته له څه شکه د حضرت مجدد صاحب، د هغه دکورنۍ، خليفه گانو او پيروانو؛ اساسي برخه وه په هر صورت چې هر څه و په هند کې اوله هندنه دباندې د مجدد صاحب له وفا ته وروسته دده په مکتوبات او ځينې تحقيقاتو باندې چې د مخالفت او تضليل کوم تحريک پيل شوی و اود علماوو اومفتيانو هم يوشمير پکې برخه وال و و هغه د دولسمې پېړۍ په لومړۍ څلرمه کې له منځه ولاړ او اوس هغه يواځې د تاريخ په پاڼو کې نغښتي و هغه هم په څو قلمي کتابونو کې د دولسمې پېړۍ په لومړۍ نيمايي کې له هندوستان نه تر ترکستان پورې مجددي خانقاهي او د دعوت او ارشاد مرکزونه قائم وو، د مجددیه طريقي مشاخواو علماوو د مکتوبات مستندي او باوري ژباړې په زياتو اسلامي هيوادونو کې خپرې کړې وې. محمد مراد مکې قزاني د حضرت مجدد صاحب، دده داوولاد، دده د طريقي دعربو او ترکو مشاخوايه عربي کې تعارف وکړ چې د (ذيل الرشحات) په نامه خپور شو، دار ازيبي مکتوبات هم وژباړه اود (المکنونات النفیسة) په نامه سره خپور شو، دا د از

دشيخ محمدنورالدين بيگ الاوزبكي عربي كتاب (عطية الوهاب الفاصلة بين الخطا والصواب) هم خپور شو په عربي او تركي هيوادو نوکې دمکتوبات داسې خپراوی وشو چې ټولې بدگومانۍ او غلط فهمۍ لرې شوې.^(۱)

دعلماوو سرخیل علامه شهاب الدين محمودالوسي بغدادی مړ ۱۲۷۰هـ په خپل وتلی تفسیر (روح المعانی) کې دمجدد صاحب نوم ډیر په احترام سره یادوي او د مکتوبات زیات اقتباسات وړاندېکوي او اوس یوځای هم دعلماو له کړيو نه د مخالفت او تضلیل کوم تحریک نه لیدل کیږي ﴿فاما الزید فیدهب جفاء واما ما ینفع الناس فیمکت فی الارض کذلک یضرب الله الامثال﴾ هغه څک به خوشې ولاړشي او کوم شی چې خلکو ته گټه رسوي هغه به په ځمکه پاتې شي،

دا راز خدای ﷻ (د خلکو د پوهې لپاره) بیلګې بیناوي، دادالهي حکمت عجیبه کارو چې د مخالفت او تضلیل په دې تحریک د حجاز علماو زیاته برخه واخیسته چې کړدي الاصل وو، شیخ ابراهیم الکوراني کړدی اوسید محمد برزنجي هم په شهر زور کې پیدا شوی و، خدای ﷻ دمجددیه نقشبنديه طریقې د تبلیغ او خپرولو لپاره یو کړدی عالم مولانا خالد شهرزوري وټاکه چې دده په نیکو هڅو اود نسبت په ځواک سره د اطریقه په عراق، شام، کردستان او ترکیه کې داسې خپره شوه چې دهغه ساری موندل گران دی،^(۲) ﴿والله جنود السموات و الارض﴾.

(۱) کومو شاغلیو چې رجوع کړیده اویایې د حضرت مجدد صاحب اودده د طریقې د دفاع و جیه سرته ورسوله دهغو نومونه د نزهة الخواطر په پنځم ټوک مخ / ۴۸ کې وگوري!
(۲) تفصیل به په اتمه برخه کې راشي.

اتمہ برخہ

د حضرت مجدد صاحب دوه سترخليفه گان اود هغو د
پيروانو په ذريعه دده د تجديدې كار پراخوالی او
تكميل

د مجدد صاحب مشهور خليفه گان :

د حضرت مجدد دسترو خلفاو نومونه او كارنامې ليكل گران كار نه بلکې
تقریبا ناشونی کاردی ځکه دهغو شمیرڅو زره ښوول شوی او هغوی په ټوله نړۍ
کې خپاره او په کاربوخت دي دگن شمیر هغو خليفه گانو نومونه مخکې تیر شوي
دي چې ده ځينې باندنيو هيوادونو ته د اصلاح او تربيت لپاره لېږلي وو يا يې په
هندوستان کې په دې کار باندې گومارلي وو، دلته دالفبا په ترتيب سره د دوی
دڅو نومياليو لړليک را اخلو بيا به ددوومهمو خليفه گانو (حضرت خواجه محمد
معصوم او حضرت سيد ادم بنوري) په ژوند يوڅه په تفصيل سره وگړېږو، بيا به
ددوی دسترو خلفاو، دهغو د طريقو دخپرولو اوددوی په ذريعه کوم کارونه ترسره
شوي، مهم تربيتي او روحاني مراکز جوړ شوي دي، اوله دې نه عوامو او خواصو
کومې گټې ترلاسه کړي دي ددې به اجمالي يادونه راشي. له هغې نه به معلومه

شې چې خدای ﷻ د حضرت مجدد صاحب طریقي ته څومره مقبولیت وړېه برخه کړې و او دده اصلاحي او تجدیدي هڅې څومره گټورې وې او دا هر څه د خدای ﷻ له خوښې او ارادې، غیبي مرستې، قبولیت عند الله، زیات اخلاص او دست له اتباع؛ پرته نه شوای کیدای.

این سعادت بزور بازو نیست - تانه بخشد خدای بخشنده.

- ۱- حضرت سید ادم بنوري ۲- مولانا احمد برکي ۳- مولانا احمد دیني ۴- مولانا امان الله لاهوري ۵- مولانا بدرالدین سرهندي ۶- شیخ بدیع الدین سهارنپوري ۷- شیخ حسن برکي ۸- شیخ حمید بنگالي ۹- حاجي خضر خان افغاني ۱۰- میر صغیر احمد رومي ۱۱- شیخ طاهر بدخشي ۱۲- شیخ طاهر لاهوري ۱۳- خواجه عبيد الله مشهور په خواجه کلان ۱۴- خواجه عبدالله مشهور په خواجه خورد ۱۵- شیخ عبدالحی حصاري ۱۶- مولانا عبدالواحد لاهوري ۱۷- شیخ عبدالهادي فاروقي بدایوني ۱۸- مولانا فرخ حسین هروي ۱۹- مولانا قاسم علي ۲۰- شیخ کریم الدین بابا حسن ابدالي ۲۱- سید محب الله مانکپوري ۲۲- شیخ محمد صادق کابلي ۲۳- مولانا محمد صالح کولابي ۲۴- مولانا محمد صدیق کشمي، ۲۵- شیخ مزمل ۲۶- حافظ محمود لاهوري ۲۷- شیخ نور محمد پټني ۲۸- مولانا یار محمد جدید بدخشي طالقاني ۲۹- مولانا یار محمد قدیم ۳۰- شیخ یوسف برکي ۳۱- مولانا یوسف سمرقندي^(۱)

۱- دالفبا په ترتیب سره دافهرست د مولانا سید زوار حسین له کتاب (حضرت مجدد الف ثاني) چې د کراچی مجددیه ادارې چاپ کړې نه اخیستل شوی. ددوي د حالاتو لپاره پورتنی کتاب مخونه ۷۲۴-۸۰۰ او د مولانا محمد منظور نعماني په کتاب (تذکره امام رباني مجدد الف ثاني) کي د مولانا نسیم احمد فریدي مقاله (تذکره خلفاء مجدد الف ثاني) مخونه ۳۵۱، ۳۱۰ وگورئ.

حضرت خواجه محمد معصوم (۱)

دطريقت شيخ، دوخت امام، نوميالی عالم حضرت معصوم بن احمد بن عبدالاحد العدوي العمري يعني خواجه محمد معصوم نقشبندي سرهندي دخپل پلار گران اوخوږ زوی و، په شکل اوصورت کې هم ده ته ورته و، په اتباع ابيروي کې وتلی، دده دعلوموخصوصي حامل اوپه زامنوکې يې ترټولو مشهور او د ډير برکت وال و.

په يولسم دشوال کال نه يا اوه باندي زر هجري ۹-۱۰۰۷هـ کې پيدا شوی دی، ځينې درسي کتابونه يې له خپل مشرورخواجه محمدصادق نه وويل اوزيات يې له خپل محترم پلار او شيخ محمد طاهر لاهوري نه وويل اودطريقت زده کړه يې هم له خپل پلار نه وکړه. په دريو مياشتو کې يې قرانکريم ياد کړ، دپلار دعلومو اونسبت په زده کړه کې دی هم دشرح وقايع مصنف صدرالشريعه ته ورته و دهغه نيکه به چې څه ليکل ده به سمدستي له ليکلو وروسته يادول ځکه خودی هغې مرتبې ته ورسيد چې دپلارپه شا گردانوکي يې يوه نه و ورته رسيدلی او پلار يې د "قيوميت" او نورو مقاماتو زيری ورکړ، دپلار له وفات نه وروسته دهغه دارشادپه ځای دی کيناست حرمينوشريفينو ته دحج لپاره ولاړ، يوڅه موده په مدينه منوره کې له اوسيدو وروسته بيرته هندوستان ته راستون شواوپه درس اوافاده کې يې عمرتيرکړ، تفسير بيضاوي، مشکوٰه، هدايه، عضدي او تلويح به يې زيات تدريس کول، شيخ مراد بن عبدالله قزاني په "ذيل رشحات" کې ليکي: دی دخپل پلار په خير دخداي ﷺ په نښانو کې يوه نښه وه، ده نړۍ روبښانه کړه، اودخپلو توجهاتواولورو حالاتوپه برکت يې دجهالت او بدعت تيارې لرې کړي

(۱) دخواجه محمد معصوم دالنوکی يادونه چې ضروري خبرې پکې راغلي دي دنزّه الخواطر له

پنځم ټوک نه اخيستل شوي دي

په زرهاو انسانان چي له الهي اسرارو يې برخې و دده دصحبې په برکت لوړو حالاتوته ورسيدل، ويل کيږي چې نه سوه ۹۰۰ زره انسانانو له ده نه بيعت اخيستی وو چې په دې کې يې دخليفه گانو شمير اووه زره ۷۰۰۰ ته رسيږي او په دې کې شيخ حبيب الله بخاري هم دی چې په خپله زمانه کې د خراسان او ماوراءالنهر ترټولو لوی شيخ و، دده په وجه دبخاري فضاوي دبدعت له تيارو پاکې اودسنت په رڼاروښانه شوې، ده څلور زره کسانو ته دخلافت اجازه ورکړې وه او هغوی يې د کمال پولو ته رسولي وو، دشيخ محمدمعصوم مکتوبات په درې ټوکه کې دي اود پلار (حضرت مجدد الف ثاني) دمکتوبات په څيرله اسرارو اولطائفو ډک دي او زيات يې دمجدد صاحب ددقيقو علومو اومعارفو دتفسير او تشریح خيښت لري، په نهم د ربيع الاول کال ۱۰۷۹ هـ دسرهند په ښار کې وفات شو او هلته دفن شوی قبر يې مشهور دی او خلک يې زيارت ته ورځي.

حضرت سیدا دم بنوري (۱)

عارف شيخ، لوی ولي، حضرت ادم بن اسماعيل بن بهوه بن يوسف بن يعقوب بن حسين حسيني کاظمي بنوري دنقشبنديه طريقي له لويو مشائخو نه و، دده پلار ته په خوب کې دده پيدا کيدلو زيری رسول الله ﷺ په خپله مبارکه ژبه ورکړې وو دسرهند په بنور (د بآ زور دنون په شد سره) نومي کلي کې پيدا شوی او هلته لوی شوی دی، ده په ملتان کې دمجدد صاحب له يوه مريد حاجی خضر روغاني نه روحاني استفاده وکړه دوه مياشتې يې له هغه سره تيرې کړې بيا دهغه په امر سره دمجدد صاحب په خدمت کې حاضر شو او دده په خدمت کې څه موده پاتې شو اود طريقت زده کړه يې تر لاسه کړه، په "خلاصة المعارف" کې راغلي دي چې ده دشيخ

(۱) دحضرت شيخ ادم بنوري تذکره هم دنزه الخواطر له پنځم ټوک نه اخيستل شوې ده چي په دې لړکي د "هاقل ودل" ښه مصداق دی.

محمد طاهر لاهوري په خدمت کې رېاني کشش ترلاسه کړ، چې هغه له خپل شيخ اسکندر نه او هغه له خپل نيکه شيخ کمال الدين کتيهلي نه ترلاسه کړی و؛ لنډه دا چې هغې مرتبې ته ورسیده چې دده ډیر همعصره مشائخ نه وو ورته رسيدلي.

دده طريقه دمحمدي شريعت او نبوي سنت پيروي وه چې له هغه نه د سر د وينسته په اندازه هم نه کړیده، له ده نه زیاتو خلکو استفاده کړې ده ویل کیږي چې له ده نه څلور سوه زره (۴۰۰۰۰۰) انسانانوبيعت کړی وو په دې کې زرو کسانو د علم او معرفت زیاته برخه ترلاسه کړې وه ویل کیږي چې هروخت به دده په خانقاکې له زرو تنو کم کسان نه و، دا ټول به دده میلمانه و اوله ده نه به یې استفاده کوله په " تذکره ادمیه " کې راغلي دي چې په ۱۰۵۲ هـ کې چې حضرت سید ادم لاهور ته ولاړ نوله ده سره لس زره مشائخ اودهرې طبقې خلک وو په دې وخت کې شاهجهان باچاهم په لاهور کې و چې دده له داډول مقبولیت نه په تشویش کې شو او خپل وزیر سعدالله خان یې شيخ ته ورولېږه خودې ملاقات ښه نتیجه ورنکړه نوموړي وزیر باچاته دشيخ شکایت وکړ بناء باچاشيخ ته امر وکړ چې حرمینو شریفینو ته ولاړشه هغه و چې ده له خپلو خپلوانو اودوستانوسره یوځای حجاز ته دتگ نیت وکړ له حج نه وروسته په مدینه منوره کې هستوگن شو او همالته وفات شو.

په حقائقو او معارفو کې شيخ ادم بنوري گڼ شمیر کتابونه او رسائل لیکلي دي چې په دې کې په فارسي کې په دوه ټوکه کې د " خلاصة المعارف " په نامه کتاب هم دی چې پیل یې داسې شوي دي. " الحمد لله رب العلمین حمدا کثیرا بقدر کمالات اسمائه والائه. الخ ^(۱) په دې کتابونو کې " نکات الاسرار " هم دی، شيخ ادم بنوري امي و

^(۱) مصنف دتحدیث بالنعمة په توگه لیکلي دي چې دا کتاب دده په ذاتي کتابخونه کې شته دی.

ده څه علمي زده کړه نه وه کړې، دی په دروېشتم دشوال کال ۱۰۵۳ هـ کې په مدينه منوره کې وفات شو او په جنت البقيع کې دحضرت عثمان ؓ د زیارت خواته دفن شو.

مجددیه معصومیه طریقه او دهغې لوی مشایخ

مونږ مخکې دحضرت خواجه محمدمعصوم دطریقي دلویو مشائخوپه لنډه توگه یادونه کوو څومعلومه شې چې دهغه طریقي څومره مقبولیت درلود، دهغې دافادې او فیض دائره څومره پراخه وه، په هغو باندې به دخدای ﷻ دمخلوق هجویم او ازدحام څومره زیات و اوپه اسلامي ټولنه اودمسلمانانوپه ژوندیې څومره ژورې اغیزې شندلې وي؛ دهغه دمفصلو حالاتو اوژوندلیکونولپاره بایددهغه کتابونه وکتل شې چې یواځې ددوی په حالاتو باندې لیکل شوي دي، یا هغه کتابونه چې ددوی اجمالي یادونه پکې شوې ده، ترکومه ځایه چې دهندوستان خبره ده نودهغوی لپاره دمولانا حکیم سید عبدالحی دنامتو کتاب "نزهة الخواطر" پنځم، شپږم او اووم ټوکونو کتل کافي دي.

حضرت خواجه سیف الدین سرهندي

دحضرت خواجه محمدمعصوم دطریقي خپرول اودطریقي د موسس حضرت مجدد الف ثاني دمقاصدو تکمیل (چې له خدای ﷻ سره دتعلق تجدید، دستت پیروي رواج کول او دبدعتونوله منځه وړل پکې و) دحضرت خواجه محمدمعصوم دنیک خلف او نیک خلیفه حضرت خواجه سیف الدین سرهندي (۱۰۴۹ هـ - ۱۰۹۴ هـ)؛ په ذریعه ترسره شو، ده دخپل پلارپه امر په پلازمینه دهلي کې اوسیدل غوره کړل دده په لاسونوسره هغه خانقاجوړه شوه چې وروسته حضرت مرزا

مظہرجان جانان اوحضرت شاہ غلام علي دهلوي دروحاني تربيت په نړيوال مرکز بدله کړه اودهغې په انوارو باندې يوه لور ته افغانستان اوترکستان روښانه شول اوبل خواته عراق، شام اوترکيه اود شاعر دا وينا ټکې په ټکې ريښتوني وختله چې وايي :

چراغ هفت کشور خواجه معصوم — منور از فروغش هند تا روم

سلطان اورنگزيب عالمگير لکه مخکې چې تيرشو له خواجه محمد معصوم نه بيعت کړی و اوله حضرت خواجه سيف الدين نه يې روحاني تربيت ترلاسه کړ په تاريخ کې راغلي^(۱) چې حضرت خواجه به شاهي محل ته ورتلو او په ديوالو باندې په انځور شويو تصويرونو به يې اعتراض وکړ باچا امر وکړ چې داتصويرونه ړنگ کړي او بيا هغه له منځه يووړل شو، حضرت خواجه سيف الدين خپل پلار په دې خبره باندې خبر کړ او خواجه دباچا په نامه په يوه ليک کې دخپلې خوښۍ څرگندونه داسې وکړه : چه نعمتی است که باين همه طمطراق بادشاهي ودبدبه سلطاني کلمه حق به سمع قبول افتد وگفته نامرادی موثر شود^(۲) 'خواجه سيف الدين په باچا کې د ذکر اثار وليدل او دباچا په ځينې دسلوک منازلو طوی کولو باندې هم پوه شو او ددې خبرې هم پلار ته ورکړ او خواجه محمد معصوم په دې باندې هم خپله خوښي او ډاډ څرگند کړ او په يوه مکتوب کې يې وليکل: ددين پناه باچا د کومواحوالو يادونه چې تا کړې لکه په لطائفو کې د ذکر سرايت، ذکر سلطان او رابطه ترلاسه کول، د خطر اتوکموالی، حقه وينا منل، دخداي ﷻ شکر بايد ادا کړای شي دباچا هانوپه طبقه کې دا خبرې دعنقا په څير نايابې دي^(۳) باچادا روحاني اړيکه جاري وساتله د "

(۱) دشيخ محمد مراد القزاني کتاب ذيل رشحات مخ ۴۸ المطبعة الميرية بمكة المحمية سنه ۱۳۰۰ هـ

(۲) مکاتيب حضرت خواجه محمد معصوم دريم ټوک مکتوب ۲۲۷.

(۳) همدا کتاب دريم ټوک مکتوب ۲۲۰.

ماثر عالمگيري "مصنف محمد ساقی مستعد خان ددولسم کال ۱۰۸۰ھ (ديارلسم د محرم) په پيښوکې ليکلي دي: باچا دشپې په لومړۍ برخه کې له خپل بڼې نه د حضرت خواجه خای ته تشریف يووړيوه گړۍ هورې کيښاست او دهغه له برکتې مجلس اوياکو خبرونه مستفيد شواو دهغه له عزت او احترام کولو نه وروسته بيرته شاهي محل ته راستون شو.^(۱)

د حضرت خواجه له امر بالمعروف او نهی عن المنکر سره خاصه مينه وه او په دې کې به يې ډيرې هڅې کولې د "ذيل رشحات" د مصنف شيخ مراد بن عبدالله القزاني له وينا سره سم دده ددې هڅو اغيز دومره و چې نږدې وه دهندله هيوادنه بدعات ټول ختم شې له دې کبله يې پلار ده ته د "محتسب الامة" لقب ورکړی و، دی دڅورا ځواکمن اغيز، جذب او تصرف خاوند و خلک به دېې خودۍ او استغراق په حالت کې دده په خانقاکې پراته وو، اوله دې سره يې زياته ديدبه او عظمت هم لاره، سلاطين او اميران به دده په مجلس کې ډير په ادب سره ولاړ و او دده په مخکې يې د کيښاتلو جرات نه شو کولای، دخلکو دعامي رجوع دا حال و چې هره ورځ به څوارلس سوه کسانو ددواړو وختو ډوډۍ له خپل ذوق او خوښې سره سمه دده له لنگر نه خوړه^(۲) له خواجه سيف الدين نه وروسته دده خليفه سيد نور محمد بدايوني مړ ۱۱۳۵ھ دده خای اباد کې او دده خانقا يې په نور محمدی سره روښانه کړه له ده نه وروسته دده په خای مرزا مظهر جان جانان کيښاست چې دده تذکره به وروسته راشي.^(۳)

(۱) مائر عالمگيري مخ ۸۴ چې د بنگال ايشيا ټک سوسيټي په کال ۱۸۷۱م کې خپور کړی.

(۲) ذيل الرشحات مخونه ۴۸-۴۹.

(۳) د برگ قبر موجوده خانقاه اصلا د حضرت شاه غلام علي په زمانه کې جوړه شوې ده هغه داځای چې حضرت مرزا په کې دفن دی واخيست او جومات او خانقاه يې پکې جوړ کړل.

له خواجه محمد زبیر نه تر مولانا فضل الرحمن گنج مراد ابادي پورې

د حضرت خواجه محمد معصوم دویم زوی خواجه محمد نقشبند و (۱۱۱۴/۱۰۳۴هـ) چې د حجت الله نقشبندی په نامه سره مشهور و حضرت خواجه محمد معصوم دی خپل ځای ناستی او خلیفه ټاکلی و او دهغه له وفات نه وروسته دی په ارشاد او تلقین باندې بوخت شو، دده په خلیفه گانو کې خواجه محمد زبیر (ابن ابی العلا بن خواجه محمد معصوم م ۱۱۵۱هـ و، ده ته مریدان او د حق غوښتونکي داسې رامت شول چې دده په زمانه کې یې ساری نه تر سترگو کيږي کله به چې دی له خپله ځایه جومات ته راتلو نو امیرانو به خپل ځادرونه او پگړۍ تر جوماته پورې دده په لار کې وپړکړي وو خو دده پښه مبارکه په ځمکه ونه لگيږي او کله به چې د ناروغ پوښتنې یاد میل مستیا لپاره چیرته تلو نو دده سواری به د باچا هانو په څیر وه.^(۱)

له حضرت خواجه محمد زبیر نه لوی لوی خلیفه گان پاتې شوي دي چې په دوی کې یې درې ډیر مشهور دي حضرت شاه ضیاء الله چې شاه محمد افاق یې له خلیفه گانو نه یو وتلی خلیفه و، دویم حضرت خواجه محمد ناصر عندلیب چې خواجه میر درد دهلوی یې زوی او خلیفه و، دریم حضرت خواجه عبدالعدل چې د قران کریم ژباړن اود حضرت شاه ولی الله دهلوی زوی؛ شاه عبدالقادر دهلوی یې خلیفه و حضرت خواجه ضیاء الله خورا لوی شیخ او د طریقت خاوند و، حضرت شاه غلام علي به ویل: چا چې مجددي نسبت مجسم نه وي لیدلی نو هغه دې حضرت خواجه ضیاء الله ته وگوري.^(۲)

(۱) "در المعارف" حضرت شاه غلام علي ملفوظات. (۲) همدا اثر مخ. ۱۶.

دده خليفه حضرت شاه محمدافاق ۱۱۶۰هـ - ۱۲۵۱هـ ته خدای ﷺ زیات مقبولیت ورکړې و اوډیر زیات شهرت یې په برخه شوی و له دهلي نه ترکابل په پورې خلکو فیض ځنې حاصل کړ، کابل ته چې ولاړنو دافغانستان پاچا زمان شاه بیعت ځنې وکړ، د حضرت شاه محمدافاق خليفه دخپل وخت اویس قرني حضرت مولانا فضل الرحمن گنج مراد ابادي (۱۲۰۸هـ - ۱۳۱۳هـ) و چې دده په قوي جذب، گرم نفس، زهداویواخیتوب، د شریعت پیروي، د حدیثاوسنت علم، الهي عشق او نبوي مینې سره له نیمې پېړۍ نه زیات د هندوستان (په ځانگړې توگه شمالي هند) فضا گرمه اوروښانه وه اوپه خپله دده په وینا: د عشق د دکان بازار گرم و ^(۱) د هندوستان د پراخ نظره اومحتاط مورخ مولانا حکیم سید عبدالحی (نزهة الخواطر) مصنف په وینا: عقیدتمندانو یې د پتنگانو په څیر هجوم پرې راوړ، اود تحفو باران پرې اوریده، لوی لوی امیران او رئیسان له لرې پرتو سیمونه په ډیره مینه ورته حاضریدل او دده ذات دمخلوقاتو مرجع وه اودومره مقبولیت اومحبوبیت یې پیدا کړ چې دده په زمانه کې به یوه دطریقت شیخ هم نه وي پیدا کړی، ترکومه ځایه چې دده دکشف اوکراماتو خبره ده نوهغه دتواتر حد ته رسیدلي دي اوپه دې اړه په مخکینیو اولیو کې له شیخ عبدالقادر جیلاني پرته بل څوک دده ځای ته نه شي رسیدلای ^(۲) دده دتفصیلي ژوندلیک لپاره دلیکوال کتاب (تذکره حضرت مولانا فضل الرحمن گنج مراد ابادي) وگورئ.

^(۱) ندوة العلماء زیات بانیان اوناظمان د حضرت مولانا میردان و لکه: مولانا سید محمد علي مونگیری دندوی العلماء موسس اولومړی ناظم، مولانا مسیح الزمان خان شاه جهانپوري د حضرت محبوب علي خان نظام دکن لوی استاد، مولانا سید ظهیرالاسلام فتحپوري، مولانا سید تجمل حسین بهاري، مولانا حکیم سید عبدالحی دندوی العلماء ناظم، نواب صدیار جنگ مولانا حبیب الرحمن خان شرواني د حیدرآباد دکن دمذهبي چارو صدرالصدور حسام الملک صفی الدوله نواب سید علي حسن خان دندوی العلماء ناظم. د مولانا سید محمد علي مونگیری په ذریعه د حضرت مولانا دسلسلې خبراوی په ډیره پراخه پیمانه سره شوی دی.

^(۲) نزهة الخواطر اتم ټوک.

مرزا مظهر جان جانان او حضرت شاه غلام علي

حضرت سيد نور محمد بدايوني خليفه حضرت مرزا مظهر جان جانان شهيد^(۱) (۱۱۱۱/۱۱۱۳ - ۱۱۹۵ هـ) و چې پنځه ديرش کاله يې دخلکوزپونه په خپلو قدسي انفاسو منور او روښانه وساتل او په پلازمينه دهلي کې د عشق د بازار تو دوڅه اوج ته رسيدلې وه. دده معاصر حکيم الاسلام حضرت شاه ولي الله دهلوي دده په اړه وايي: دهندوستان دخلکو حالات له مونږ نه پټ نه دي، ځکه مونږ دلته پيدا شوي يو او همدلته لوی شوي يو، عربي هيوادونه مې په خپله ليدلي دي او دهغو دوره مې کړې ده، دافغانستان او ايران دخلکو حالات مې دهغو ځايو له باوري خلکو اوريدلي دي، له دې ټولو وروسته دې نتيجې ته رسيدلی يم چې داسې بزرگ چې د شريعت په لار او طريقت باندې سم روان وي او د کتاب اوسنت پيرو وي دهغه په خير سم او مستقيم وي او دمريدانو په لارښوونه کې دهغه درجه دومره لوړه وي او توجه يې دومره قوي وي؛ زمونږ په دور کې په دې ملکونو کې چې مونږ يې مخکې يادونه وکړه دده په خير بل بزرگ نه دی تير شوی په تيره زمانه او سلفو کې خامخاداسې بزرگان تير شوي دي او که رښتيا ووايو په هره زمانه کې دده په خير زيات شمير بزرگان نه دي تير شوي اودا دفساد او فتنو زمانه خوڅه کوي^(۲) دمولانا نعيم الله بهرائجي ۱۱۵۳ هـ ۱۲۱۸ هـ د"معمولات مظهرية" مصنف، اودوخت بيهقي حضرت قاضي ثناء الله پاني پتي مړ ۱۲۲۵ هـ) د"تفسير مظهري" او "ملايد منه" مصنف، اومولانا غلام يحيى بهاري مړ ۱۱۸۰ هـ)؛ په خيرنوميالي علماء او مشايخ

(۱) اصلي نوم يې شمس الدين حبيب الله و، مظهر يې تخلص دپلارنوم يې مرزا جان و په دې نسبت باندې عالمگير د"جان جانان" نوم پرې کيښود چې دجان پلار زوی دی اودخلکو په خولو باندې "جانجانان" جاري او مشهور شو.

(۲) کلمات طبيات مخونه ۱۶۴-۱۶۵

د حضرت مرزا مظهر جان جانان په خليفه گانو کې وو ^(۱)

خود مرزا صاحب د طريقې بلکې د مجددیه طريقې نه يوال خپراوي خدای دده د وتلي خليفه حضرت شاه غلام علي بتالوي ^(۲) (۱۱۵۶هـ - ۱۲۴۰هـ) په برخه کې ليکلی و، دی بايد د مجددیه طريقې مجدد وبلل شي بلکې د ديوار لسمې پيړۍ د سلوک، تزکيه او احسان مجدد بايد وبلل شي په ده باندې د غريو او عجمو مريدان د پتنگانو په خيررامات شول په هندستان کې به داسې ښارونه وي چې هلته دې دده خليفه نه وي يواځې د انباله په ښار کې دده پنځوس خليفه گان وو، سرسيد احمد خان مرحوم په "اثار الضايد" کې ليکي! ما د حضرت په خانقا کې په خپلو سترگو د روم، شام، مصر، چين او حبشو خلک ليدلي دي چې بيعت به يې اخيست او د خانقا چوپړ به يې تلپاتې نيکمرغي بلله او د نږدې ښارونو لکه هندوستان، پنجاب او افغانستان دخلکو گڼه گوڼه خو له شماره وتلې وه، د حضرت په خانقا کې به له پنځه سوه کم فقيران نه اوسيدل او د ټولو ډوډۍ او جامې به ده ورکولې ^(۳)

شاه روف احمد مجددي په "درالمعارف" کې يواځې د يوې ورځې د مريدانو د ځايونو د نومونو فهرست ليکي چې د جمادى الاول په اته ويشتم کال ۱۲۳۱هـ کې د دهلي په دې خانقا کې د استفادې لپاره حاضر وو: سمرقند، بخارا، غزني، تاشقند، حصار، قندهار، کابل، پيښور، کشمير، ملتان، لاهور، سرهند، امروها، سنبهل، رامپور، بريلي، لکهنو، جاس، بهرائج، گورکھپور، عظيم اباد، ډاکه، حيدر اباد، پونا اونور ... ^(۴) دده دې عام فيض ته په کتلوسره دهغه مريد مولانا خالد رومي، دافارسي شعر بالکل د پيښې سهې انځور گري کوي:

^(۱) دخلقاو او مشرانو مريدانو د جالاتو لپاره "مقامات مظهري" له ۶۴ مخ نه وگورئ په دې کتاب کې يې د ۴۳ خليفه گانو نومونه راخيستي دي.

^(۲) اصلي نوم يې عبدالله و او د شاه غلام علي په نامه سره مشهور و. ^(۳) اثار الصناديد خلرم باب.

^(۴) درالمعارف مخ ۱۰۶ مطبع نامي.

خبراز من دهيدان شاه خوبان رابه پنهانی
که عالم زنده شد با راز ابر نیسانی^(۱)

دحضرت شاه غلام علي خورا لوی لوی خلیفه گان وو په دوی کې حضرت شاه سعد الله هم دده خلیفه و اودشاه سعدالله خلیفه شاه محمدنعیم چې په مسکین شاه مې ۱۲۶۴هـ سره مشهور و ددریالسمې پېړۍ په نیمايي کې حیدر اباد ته راغی او ویر وخت دلته پاتې شو اصف جاه شپږم اعلی حضرت میر محبوب علی خان له ده سره عقیدت درلود.^(۲) د شاه سعدالله دویم خلفه سید محمد پادشاه بخاري مې ۱۳۲۸هـ و^(۳) دحضرت شاه غلام علي صاحب یو خلیفه حضرت شاه روف احمد صاحب مجددی (۱۲۰۱هـ - ۱۲۶۶هـ) په بهوپال کې دمجددیه خانقا تاداو کیښود،^(۴) په بهرانچ کې مولانا شاه بشارت الله بهرانچېمې ۱۲۵۴هـ دنقشبندیه مجددیه طریقې اشاعت کاوه په بخاری کې شیخ گل محمد شیخ الککل جوړشو اودمجددیه طریقې فیض یې عام کړی و^(۵) شیخ احمد بغدادی قادري له بغداد نه راغی او بیعت او اجازت یې ترلاسه کړ.^(۶)

مولانا خالد رومي

په عراق، شام او ترکیه کې خدای دحضرت شاه غلام علي صاحب دطریقې د

(۱) دادپنخوسو شعرونو قصیده ده، شاه عبدالغني محدث دهلوي ټوله را نقل کړې ده.

(۲) مخبردکن مدراس دویم دجنوري کال ۱۸۹۶م.

(۳) چې دده خلیفه مولانا سید عبدالله شاه صاحب (مې ۱۳۸۴هـ) د "زجاجة المصایيح" مصنف ډیره موده په حیدر اباد کې په تربیت او ارشاد باندې بوخت و.

(۴) چې پیر ابو احمد صاحب اودده زوی مولانا شاه محمد یعقوب صاحب په خپل خپل وخت کې اباده کړې وه.

(۵) درالمعارف مخ ۱۲۵.

(۶) همدا اثر مخ ۱۴۴.

خپراوي کارله یوه کردي وتلي عالم مولانا خالدرومي نه واخيست، ده چې په خپل هیواد کې دحضرت دفیض او ارشاد اواز واوریده نو مینه یې زیاته شوه او نارامه شو له ډیرو مزلو وروسته په یوه کال کې دهلي ته راوړسیده او په خانقا کې داسې بوخت شو چې په لنډوخت کې یې د تکمیل او سلوک منازل ووهل او په اجازت او خلافت خاصه باندې مشرف شو، په دې موده کې دده د یکسويې او یواځیتوب حالت داسې و چې د دهلي علماء (چې له کلونو راهیسې یې دده دعلم اوکمال شهرت اوریدلی وو) به دده دلیدلو لپاره راغلل نو ده به ورته ویل: فقیر چې دکومې موخې لپاره راغلی څوې هغه ترلاسه کړي نه وي هیچاته نه شي متوجه کیدلای، دوخت نامتو عالم، سراج الهند حضرت شاه عبدالعزیز صاحب راغی اووې ویل: القادام یزار" (له د باندې راغلی کس سره وینم) دده شاگرد حضرت شاه ابو سعید صاحب ورغی او عرض یې وکړ چې د هنداستاد له تاسره دلیدلو لپاره راغلی دی ده ورته وویل چې زما سلام ورته وایه او ورته ووايه چې کله مې موخه ترلاسه کړه زه به په خپله درشم، چې وطن ته راستون شو نودحق غوښتونکې دپتنگانوپه څیرېرې راټول شول اودعامو خلکو مرجع وگرځیده ، مولاناشاه روف احمد مجددي صاحب په خپل کتاب المعارف کې دجمعې دورځې څلورویستم درجب ۱۲۳۱هـ حال لیکي چې : یوه مغربی بزرگ دده نوم و اوریده له ډیر مزلو وروسته بغداد ته دمولاناخالدرومي په خدمت کې حاضر شو ده دمولانادمقبولیت حال بیانواه چې تقریبا یوسل زرو خلکو بیعت ځنې اخیستی وو او زرتنه متبحر علماء دده په طریقه کې داخل شوي وو اودده په خدمت بوخت وو. ^(۱)

په خپله مولاناخالدچې دشاه ابوسعیدپه نامه کوم لیک لیکلی په هغه کې دتحدیث بالنعمه په توگه لیکي: ټول هیواد، روم او عرب اوحجازاوعراق اوځینې

دعجموہیوادونہ اوتول کردستان د نقشبنیدیہ طریقی لہ اغیزو اوجذباتو نہ برخمن شوی دی شپہ ورخ پہ تولومجلسو، جوماتواومدرسوکی دحضرت امام ربانی مجدد و منور الف ثانی د محاسنواونیشیگنویادونہ داسی د وړو او زړو پہ خولہ جاری شوې ده چې گومان نہ کیږي کله دې ہم پہ کوم هیواد یا کوم وخت کې دزمانې غوږونو داسې زمزمه اوریدلې وي اونه دخلکوسترگو داسې ولولې اومینې چیرته لیدلې دي. دډاډول خبرو یادونه که څه ہم سپین سترگی او خودبیني ده دافقیر پرې شرمندہ کیږي خودا بې ادبي مې د دوستانو لپاره وکړه^(۱) علامہ ابن عابدین چې په علامہ شامي سره شهرت لري د"دالمحتارشرح درالمختار" مصنف دعلامہ خالدرومي شاگرد اونږدې دوست دی ده د مولانا رومي په مناقبو کې یوه رسالہ لیکلې ده چې (سل الحسام الهندی لنصرة مولانا خالد النقشبندی) نومېږي^(۲).

ځینې حاسدينواوکینه گرو دمولانارومي په مخالفت اوتضلیل کې یوه رسالہ لیکلې وه چې علامہ شامي يې په دې رسالہ سره ځواب ورکړ، درسالې په پای کې يې دمولانا رومي لنډحالات لیکلي دي له هغه معلومیږي چې دی سلمانیه ته نږدې د قره داغ نومي کلي اوسیدونکی و. په کال ۱۱۹۰هـ کې زیږیدلی دی دوخت له استادانو يې مروجه علوم حاصل کړل، په معقولاتو، ریاضیاتو، هیئت او نورو کې يې مهارت پیدا کړ بیا سلیمانیه ته راستون شو دحکمت، علم کلام اوبلاغت اخري کتابونه يې تدریس کړل په کال ۱۲۲۰هـ کې دبیت الله شریفی حج ته ولاړ په مکه معظمه کې دهلی ته دتک غیبی اشاره ورته وشوه لومړی شام ته راستون شو هورې يې له یوه هندستاني نه د حضرت شاه غلام علي صاحب خبرې واوریدې

(۱) ژباړه يې دمولانا عبدالشکورله هغې مقالې نه راخیستل شوې چې په تذکره " امام رباني مجدد الف ثانی" کې راغلې دي.

(۲) دارسالہ په مجموعه رسائل ابن عابدین کې راغلې ده چاپ سهیل اکیډمي لاهور پاکستان.

نوپہ ۱۲۲۴ھ کی پہ ایران او افغانستان باندې ورغی هرځای یې دخپل علم سکه په خلکو ومنله او دلاهورله لارې دیوه کال په موده کې دهلي ته ورسیده هلته یې په عربي کې شوقیه قصیده وویلہ چې پیل یې په دې شعر سره کیږي:

کملت مسافة کعبة الامال - حمد المن قدمن بالاکمال .

یو کال لاته وپوره شوی چې په پنځو طریقو کې یې اجازت او خلافت ترلاسه کړ، بیا دخپل مرشد په ټینگ امر سره خپل وطن ته ستون شو بغداد ته چې ورسیده د تربیت او ارشاد سلسله یې پیل کړه پنځه میاشتې یې هورې تیرې کړې بیا خپل وطن ته واپس شو په کال ۱۲۲۸ھ کې بیا بغداد ته ولاړ هلته چې خلکو دده مقبولیت او عامه رجوع ولیده نو کینه یې ورسره پیدا شوه اودده په خلاف یې یوه فتنه پورته کړه د بغداد والي سعید پاشا ځینې علماو دهغی د رد کولو اشاره وکړه، د بغداد علماو په خپلو مهر ونو سره یوه فتوی صادره کړه چې دده براءت او پاکې پکې ثابته شوې وه او دده لوړه مرتبه یې تسلیم کړې وه.

کردیانو، د کرکوک خلکو، د موصل، اربل، عمادیه، عیتاب، حلب، شام، مدینه منوره، مکه مکرمه او بغداد؛ په زرهاو خلکو له ده نه گټه واخیستله، مصنف له دې وروسته دده د غوره اخلاقو یادونه کړې ده اودده د تصنیفاتو فهرست یې راخیستی دی ده دخپلې زمانې د مشهور ادیب او شاعر شیخ عثمان سند دیوه کتاب یادونه هم کړې ده چې د مولانا خالد په ژوند یې لیکلی دی چې "اصفی السواردی ترجمه حضرت سید ناخالد" نومېږي، اخر مولانا خالد په شام کې هستوگنه غوره کړه ده په کال ۱۲۳۸ھ دخپلو خلیفه گانو او مریدانو له یوې ډلې سره شام ته سفر وکړ اود شام خلک هم پرې راتوی شول، له سلوک او ارشاد سره د شرعي علومو خپرولو او د جوماتونو بیا ودانولو ته هم متوجه و، اخر په کال ۱۲۴۲ھ کې د ذی القعدی په څوارلسم دطاعون په ناروغی شهید شو اود قاسیون په لمن کې دفن شوی دی، مولانا په نسب عثمانی و. د کتاب لیکوال وایي چې ماده ته خوب بیان کړ چې

ماولیدل حضرت عثمان بن عفان وفات شوی وی اوزه یی دجنازی لمونخ کوم ده وویل چی دازمامہینې ته نغوته ده زه دهغه اولادیم، دا خوب هغه په ماښام کې ورته ویلی و مولاناخالد چی دماخستن لمونخ وکړ وصیت یې وکړ اوځای ناستی یې وټاکه کورته ولاړ په دې شپه کې طاعون حمله پرې وکړه او وفات شو.^(۱)

حضرت شاه احمد سعید او دده خلفاء

دحضرت شاه علي صاحب اصلي ځای ناستی، اودده دطریقې په ټوله نړۍ کې خپروونکی، دده خاص روزل شوې او دمجددي کورنۍ دسترگو تور؛ شاه احمد سعید بن شاه ابو سعید ۱۲۱۷هـ - ۱۲۷۷هـ) و. ^(۲) دی دخپل پلار له وفات نه وروسته په کال ۱۲۵۰هـ کې دحضرت شاه غلام علي او مرزامظهرجان جانان په ځای کیناست اوپوره درویش کاله ۱۲۵۰هـ ۱۲۷۳هـ دمجدديه طریقې په خپرولو بوخت و اوپه همدې کال ۱۸۵۷هـ کې په هندوستان کې دخپلو پلرونو او نیکونو خانقاه په پریښودلو مجبور شو اوپه محرم ۷۴هـ کې له دهلي نه روان شو په شوال ۷۴هـ کې مکې مکرمې ته ورسیده، بیایې په مدینه منوره کې هستوگنه غوره کړه دوه کاله ژوندی و اوبیاوفات شو په دې دوه کلنه موده کې په سلهاو ترکو او عربو بیعت ځنې واخیست دیوه عیني شاهپه وینا: که له ده سره ژوند وفا کړې وای اودالړۍ جاري وای نودمريدانوشمیربه یې سلهاوزروته رسیدلی وو.^(۳) د حضرت شاه احمدسعیدخلفاء له شماره وتلي دي په "مناقب احمدیه" ^(۴) کې یې د اتیلا

(۱) په تسل الحسام الهندي مخونه ۳۱۸، ۳۲۵ په شام اوترکیه کي دمولاناطریقہ اوس هم موجوده ده مابه دمشق، حلب اوترکیه کي ددې طریقې گڼ شمیر مشائخ لیدلي دي.

(۲) دتفصیلي حالاتو لپاره دنزه الخواطر اوم ټوک اودمولانا شاه ابو الحسن زید فاروقي مقامات خیر" وگورئ.

(۳) دشاه محمد عمر بن شاه احمدسعید لیک د مولانا سید عبدالسلام هسوي په نامه.

(۴) دشاه محمد مظهر تالیف (۳) په مغربي پنجاب دميانوالې په ولسوالي کي یوښارگوټی دی.

خلیفہ گاننومونہ راغلی دی، پہ هندوستان کې دده دطریقې دخپرولوکار یوخوا د شیخ دوست محمد قندهاري په ذریعہ وشو.

بیادده لوی خلیفه خواجه عثمان داماني مې ۱۳۱۴هـ د ږیره اسماعیل خان په موسی زی نومي کلي کې اوسیده دعشق فضايې توده ساتله اود نقشبندیہ طریقې په خپرولو بوخت و اودده لوی خلیفه خواجه سراج الدین مې ۱۳۳۳هـ داطریقہ لرې لرې ځایوته ورسوله، خدای پاک ده ته لویه دبدبه ورکړې وه ده دارشاد اوتربیت کار په ټینگ عزم سره دعلم الحدیث له بوختیاسره په مخ بیو اودخپلوپلرونوکارته یې ملاتړلې وه له خواجه سراج الدین وروسته دده کار دده خلیفه دتوحیدداعي اودقران مفسرمولانا حسین علي شاه صاحب ۱۳۶۳-۱۳۸۳هـ په اوږدواخیست چې د وابعجهر^(۱) اوسیدونکی و، ده دعقائدو داصلاح اودخالص توحید کار دومره په مخ بوتلو چی په هغه زمانه کې یې ساری نه لیدل کیږي، په دې زمانه کې دمجددیہ طریقې یو بل لوی شیخ شاه امام علی ۱۲۱۲هـ - ۱۲۸۲هـ مکانوي و.^(۲) په ده باندې دخلکو دراتولیدو او مقبولیت حالت داسې و چی دده په پختن ځای کې به هره ورځ دمیلمنو لپاره درې سوه وزی حلالیدلې^(۳) دده سلسله دحضرت عبدالاحد وحدت چی مشهور په شاه گل و په ذریعہ حضرت مجدد صاحب ته رسیږي. مولانا شاه سیدعبدالسلام صاحب واسطی هسوي ۱۲۳۴هـ - ۱۲۹۹هـ هم د حضرت شاه احمدسعیدصاحب لوی خلیفه و چې خورا ستر اوداستقامت خاوند شیخ و اوپه متحده صوبو کې یې دطریقې دخپرولوکارپه مخ بیو.^(۴)

(۱) مکان شریف په گرداسپور ولسوالی کې یوکلې دی چې زوړنوم یې رترچېتري دی.

(۲) دتفصیل لپاره وگورئ تذکره بی مثل راجگان راجوراز مرزا ظفرالله خان مخونه ۵۰۸-۵۲۱.

(۳) دتفصیل لپاره دزمره الخواطر اووم توک وگورئ.

د حضرت شاه احمد سعيد صاحب يو زوی شاه عبدالرشيد و ۱۲۳۷هـ - ۱۲۸۷هـ
 چی د رامپور والي نواب کلب علي خان هم تربيت ځنې تر لاسه کړی و په مدينه
 منوره کې دخپل پلار له وفات وروسته دهغه په ځای کيناست، په اخر کې مکې
 مکرمې ته راغی او هلته دمريدانو په روزنه بوخت و چی بيا هورې وفات شو
 او جنت المعلا کې دفن شو، دده زوی شاه محمد معصوم (۱۲۶۳هـ - ۱۳۴۱هـ) په
 رامپور کې دمعصومي خانقاه تاداو کيښود دووه ديرش کاله په رامپور کې اوسيده
 او په ۱۳۴۱هـ کې په مکه مکرمه کې وفات شوی^(۱) د حضرت شاه احمد سعيد دويم
 زوی شاه محمد مظهر (۱۲۴۸هـ - ۱۳۰۱هـ) هم خورالوی شيخ اود ارشاد خاوند و
 د سمرقند، بخارا، قزان، روم، افغانستان، ايران، جزيرة العرب او شام په سلهاو
 مريدانو فيض ځنې اخيستی و په کال ۱۲۹۰هـ کې يې په مدينه منوره کې ښکلي
 درې پوريزه خانقاه جوړه کړه چی د " رباط مظهري " په نامه مشهوره وه . او د باب
 النساء او جنت البقيع په منځ کې واقع وه دريم زوی يې شاه محمد عمر و (۱۲۴۴هـ
 - ۱۲۹۸هـ) او دده زوی حضرت شاه ابوالخير مجددې و .

حضرت شاه عبدالغني

لوی شيخ او ستر محدث حضرت شاه عبدالغني (۱۲۳۵هـ - ۱۲۹۶هـ) د حضرت
 شاه احمد سعيد کشر ورور و ده د حديثو درس له سلوک او تصوف سره داسې
 يوځای کړی چی له حضرت شاه عبدالعزيز دهلوي پرته يې ساری موندل گران دي، له
 باطني شتمني ، مجددي نسبت او کامل شيخ کيدلو سره په حديثو کې دوخت
 شيخ اود هند استاد و ، دده د تدريس په حلقه کې دمولا نامحمد قاسم نانوتوي

^(۱) دده زوی مولانا ابو سعيد اوس هم ژوندی دی .

اومولانا رشید احمد گنگوہي په خير علماء تيار شوي وو او په هندوستان کې د حدیثو سلسله پیل شوه او د حدیثو د تدریس لپاره دیوبند او مظاهرالعلوم په خير سترې مدرسې جوړې شوې.

د کال ۱۸۵۷ع په بورېونوونکې پېښه کې ده هم له خپل ورور سره یوځای له هندوستان څخه هجرت وکړ او په مدینه طیبه کې یې هستوګنه غوره کړه او د "کنز العمال" دمصنف علامه شیخ علي متقي سنت یې ژوندی کړ په حرمینو کې ټول عمر په حدیثو بوخت و او عربو او عجمو استفاده ځنې کوله او هماغه وفات شو^(۱) د حضرت شاه عبدالغنی صاحب درې خلفاء ډیر مشهورو چی هغه لومړی مولانا عبدالحق اله ابادي مهاجرمکي چی د صاحب الدلائل په نامه مشهور و او په کال ۱۳۳۳هـ کې وفات شوی دی. دویم شاه ابواحمد مجددي بهولالي مړ ۱۳۴۲هـ و او دریم شاه رفیع الدین دیوبندي "ددرالعلوم دیوبند لومړی مهتمم و" حضرت مفتي عزیز الرحمن دیوبندي مړ ۱۳۴۷هـ دده خلیفه و او دی په ۱۳۰۸هـ کې وفات شوی دی، حضرت شاه احمد سعید او حضرت شاه عبدالغنی چی له هندوستان نه هجرت وکړ له هغه وروسته ددوی خانقاه چی نیمه پېړۍ اباده وه تشه او خالي پاتې شوه.^(۲) بالاخر ددې سترې کورنۍ یوه بل نوميالي غړي او ددې طریقې لوی شیخ

(۱) دده شاگرد شیخ محمد یحی ترهتي دده او دده دمشائخو په حالاتو کې په عربي کي مستقل کتاب لیکلی دی چې "البانع الجنی فی اسانید الشیخ عبد الغني" نومېږي او دا دیوه هندوستانی قلموال د عربیت اوانشاء بهترینه نمونه ده.

(۲) مصنف د مولانا سید عبدالسلام هسوي بولیک لیدلی دی چې نوموړي دیوه داسې سړي په خواب کي لیکلی و چې له هندنه ددې خطر اتوله تګه وروسته د خانقاه دخالي پاته کیدلو شکایت یې کړی و حضرت شاه عبدالغني صاحب له مدینې طیبې نه خواب ورته راولېږه چې ملا عبدالسلام صاحب هسوي بوزي اوزمونږ په ځای یې کښینوې په دې وخت کي هغه ددې ځای لپاره تر ټولو ښه او مناسب دی.

حضرت شاه ابوالخير مجددي ۱۲۷۲ھ ۱۲۴۱ھ چي د شاه احمد سعيد صاحب باکماله لمسی و دا خانقا يي اباده کړه اوبيا دمخلوقاتو مرجع وگرځيده ^(۱)

د حضرت مجدد صاحب کورنۍ له څلورم ياننځم پشت وروسته له سرهند نه ووتله او دنړۍ په مختلفو سيمو کې خپاره شول دمجددي کورنۍ له سرهند نه په وتلو کې ډير حکمتونه او گټې دي يوخودا چې دوی خدای دخپلو مشرانو د قبرونو له مينجورتوب نه وژغورل چې په دې کې ډير مفاسد اوبيلارې رامنځته کيږي اودا مشاهده شوې ده، او بل دا چې ددوی په خپرولو سره مجددي طريقه هم په نړۍ کې خپره شوه، دمجدد کورنۍ يوه پښه په کابل کې (چي اخري مرکز يې قلعه جواد ^(۲) دی) ميشته شوه هلته په عزت او وقار سره ژوند کوي او په ارشاد او تربيت باندې بوخت دي. حضرت نور المشايخ فضل عمر مجددي چې په شيرازا سره مشهور دی له دې پښې سره تړاو لري چې د مريدانو شمير يې له سلهاو او بنتی دی او په هند او پاکستان کې خپاره دي ^(۳) دده کشر ورور شيخ محمد صادق مجددي په منځنۍ ختيځ کې دافغانستان سفير او درابطه عالم اسلام دمجلس تاسيس غړی دی د خپل علم، صلاح تقوی او اسلامي مسائلو سره د دلچسپۍ له کبله په عربي هيوادونو کې دعزت په سترگه ورته کتل کيږي په هغه عوامي پاڅون کې دواړو وروڼو مرکزي اوقائدانه رول درلود چې په نتيجه کې يې امان الله خان له تخت او

^(۱) د تفصيل لپاره د شاه ابو الخير د ځای ناستي شاه ابو الحسن زید فاروقي کتاب "مقامات خير"

وگورئ.

^(۲) له بده مرغه چي روسي يرغلگرو قواواو دافغانستان کمونست حکومت له لاسه دامرکز له خاورو سره خاورې شو، علمایي څوک بنديان اوځيني جلاوطنه شول ما په ۱۹۷۳ع کي دافغانستان اوایران د دورې په مهال دامرکز ودان اوښکلې ليدلې و اودمولانا محمد ابراهيم په بزرگانه شفقونو باندې مشرف شوم.

^(۳) دمحررم په ۲۵ کال ۱۳۷۶ه کي هغه وفات شو په مکه معظمه اولاهور کې می دده زیارت کړی دی

تاج نه لاس په سر شو او نادر شاه په تخت کښيناست.^(۱) په سند کې هم ددې کورنۍ يومعتبر شاخ د تنده سائيې داد په کلی حيدرآباد کې هم ميشته دي چې خواجه محمد حسن مجددي اودده زوی حافظ محمد هاشم جان مجددي يې وتلي غړي دي.^(۲) په مدينه طيبه اومکه مکرمه کې هم دمجددي کورنۍ پښې شتون لري هغوی هم له خپلو کورنيو عنعنانو اوکړو وروسره دمعاش او معاد په شريفانه بوختياو کې لگيادي او د ښه نام څښتان دي.

احسانيه طريقه او دهغي مشران شيوخ

حضرت سيد ادم بنوري که څه هم دحضرت مجدد صاحب دعالي طريقې په لمن کې لوی شوی او روزل شوی دی خو دخپل لوړ استعداد اوښه فطرت په اساس په مجدديه نقشبنديه طريقه کې ديوه ځانگړی رنگ لرونکی اودیوې ذيلي طريقې باني دی چې طريقه يې دهیرواجتهادي ځانگړتياوله کبله په ځانگړې توگه په " احسنیه طريقه " سره نومول شوې ده . دادالهي حکمت جلوه گرې وه چې دکومي عالي کورنۍ تاداود ديوه امي په لاس کښيښودل شوی ودهغه په برخه کې د هندوستان نوميالي علماء، محدثين، دوخت استادان، دکتاب او سنت خپروونکي ، داعيان اومصلحين ، ددينې مدارسو بانيان ، مصنفين او محقيقين ؛ راغلل ، اوهغه په دې اړه هم دخپل نيکه دست پيرو اودهغه دميراث وارث دی، حکيم

(۱) دليکوال کتاب " دريای کابل سے دريای یرموک تک " مخونه ۴۲-۴۳ .

(۲) مایه کال ۱۹۴۴ع کې حضرت شاه محمد حسن مجددي دهغه دکلي په خانقاه کې لیدلی دی دي دښه علم خاوندو او تصنیفات هم لري مولانا حافظ هاشم جان به ددهلي نظام الدین ته راتلو او د لیکوال وطن دائره شاه علم الله راڼی بريلي ته هم یوځل راغلی و رحمه الله دکابل او تنده سائي داد دواړه مجددي کورنۍ په حضرت شیخ غلام محمد معصوم چي په مشهور په معصوم ثاني سره و، باندې سره گډپري اوداشیخ خواجه دمحمد معصوم لمسی و.

الاسلام حضرت شاه ولی اللہ دهلوي ، سراج الہند حضرت شاه عبدالعزیز، داعی الی اللہ اومجاہد فی سبیل اللہ حضرت سید احمد شہید اومولانا محمد اسماعیل شہید، سند الہند حضرت شاه اسحاق دهلوي، د دارالعلوم دیوبند بانی حضرت مولانا محمد قاسم نانوتوی اوعالم ربانی مولانا رشید احمد گنگوہی ؛ ددی احسنیہ طریقہ د مشرانو شیوخو پہ ذریعہ پہ مجددیہ نقشبندیہ طریقہ کی داخل شوی او پہ دی طریقہ کی بی خلافت ترلاسه کری. حضرت شاه ولی اللہ دهلوي د تصوف د طریقہ بمصر اودن سبتونورمز پیژندونکی د حضرت سید ادم بنوری پہ ارہ ډیری اوچتی خبری کری دی او دی دسلوک اواحسان دفن پہ مجتہدینو او خانگرو طریقو پہ بانیانو کی شماری.

د حضرت سید ادم بنوری د خلفاو شمیر خورا زیات وو اودهغوتولو پہ دی لنډہ برخہ کی خایول گران دی پہ "تزہ الخواطر" کی دالاندی خونومونہ راغلی دی چی لہ حضرت سید ادم بنوری سرہ بی نسبت او عقیدت و او ځینو بی خلافت او اجازت ترلاسه کری وو لکه : دیوان خواجہ احمد نصیر ابادی م ۱۰۸۸ھ، شیخ بایزید قصوری م ۱۰۹۰ھ شاه فتح اللہ سہارنپوری م ۱۱۰۰ھ، شیخ سعد اللہ بخاری (لاہوری م ۱۱۰۸ھ) خوددہ د طریقہ د خپرولو کار دی لاندی څلورو خلفاو ترسره کری دی چی ددہ دروزنی اوتعلیم نمونی اوددہ یادگار وو: حضرت سید شاہ علم اللہ حسنی م ۱۰۳۳ھ ۱۰۹۴ھ) حضرت شیخ سلطان بلیاوی، حضرت حافظ سید عبداللہ اکبر ابادی اوشیخ محمد شریف شاه ابادی (۱).

(۱) ددہ یومشر خلیفہ خلیفہ عبدالنبي و "شام جوراسی دجالندھرولسوالی" چي دخپلي زمانې لوی عارف اوشیخ و، ددہ پہ ولایت اولویوالي باندی ددہ وخت خلک یوہ خولہ دی شاولی اللہ صاحب پہ "انتباه فی سلاسل اولیاء اللہ" کی ددہ یواریکه لیک نقل کری دی دتفصیل لپارہ د"تزہ الخواطر" شپږم ټوک وگورئ.

حضرت سید شاہ علم اللہ او دھغه کورنی

دحضرت سید شاہ علم اللہ^(۱) په اړه حضرت سید دهجرت په مهال ویلي و چې: سیده ! په ډاډه ژړه څه ! او په خپل ځای کښینه ! اودده په مشائخو کې به ستانست داسې وي لکه په ستوریو کې دلمر "حضرت سید ادم بنوري مجاز اونږدې بزرگ خواجه محمد امین بدخشي دده په اړه وايي: ددنیا بوډې يې ځان ته نه پریښودله په هندوستان او عربو کې هم دده دتقوی او استقامت په اړه خبرې کيږي، ډیرو خلکو وو به چې ده ته کتل ویل به یې شاید صحابه کرام به همداسې وو^(۲).

د"بحر نر خان" مصنف دده په ژوند لیک کې کاري: مجاهداتیکه ازان بیگانه زمانه درباب نفرت دنیا باتباع طریقه نبویه بظهور اوده بعد از صحابه کرام در دیگر اولیاء امت متاخرین کمتر یافته می شود. دی وايي: (کله چی حج ته لاړ) دمکې معظمی اومدینې منورې خلکو چی دده قوي عمل، پوره اتباع، اوعزیمت ولید نوویل به یې چې: هذا کای ذر "یعنې شاه علم اللہ صاحب په دې زمانه کې د ابو ذر غفاري نمونه دی او داجمله په حرمینو کې دهر چاپه خوله وه. ددې مکملې اتباع نتیجه وه چی دده وفات په شپه عالمگیر خوب ولید چې نن شپه رسول اللہ ﷺ وفات شوی وي باچا په دې خوب سره ډیراندینمن شو له علماءو نه یې دتعبیر یوښتنه وکړه هغو ورته وویل چې: په دې شپه کې به سید شاه علم اللہ وفات شي ځکه هغه گام په گام درسول اللہ پیروي کوي ددولتي خبرلوڅ له اطلاع نه

(۱) دده مفصل حالات په دې لاندې کتابونو کې وگورئ: دمولانا غلام رسول مهر کتاب "سید احمد شهید" لومړۍ برخه، دلیکوال کتاب "سیرت سید احمد شهید" لومړۍ برخه، دمولوي محمد الحسنی مرحوم کتاب "تذکره شاه علم اللہ حضرت شاه ولي الله په" انفاص العارفين" کې هم دده یادونه کړې ده.

(۲) نتائج الحرمين دشيخ عبدالحکيم په حواله.

معلومہ شوه چی په همدې شپه هغه جناب وفات شوی و (۱)

دده په کورنۍ کې احسنیه طریقه په پرلپسې توګه جاري وه چی په دوی کې دده څلورم زوی حضرت سید محمد مې ۱۱۵۶ هـ دهغه زوی حضرت سید محمد عدل مشهور په شاه لعل صاحب سمر ۱۱۹۲ هـ، حضرت سید محمد صابرين سعید ایت الله ابن شاه علم الله مې ۱۱۶۳ هـ، حضرت شاه ابوسعید ابن سید محمد ضیاء بن سید ایت الله بن علم الله مې ۱۱۹۳ هـ حضرت سید محمد واضح بن سید محمد صابر (۲) مولانا سید محمد ظاهر حسني مې ۱۲۷۸ هـ؛ مولانا سید خواجه احمد ابن یسین نصیر ابادي مې ۱۲۸۹ هـ او حضرت شاه ضیاء النبي مې ۱۳۲۶ هـ؛ خورا لوی لوی بزرګان اولوې رتبه مشائخ تیر شوي دي چی له دوی نه په زرهاو انسانانو دایمان او احسان نعمت، عمل په شریعت اود سنت دپیروي توفیق ترلاسه کړی دی (۳)

(۱) دشیخ وجیه الدین اشرف په کتاب "بحر زخار" کې په مفصله توګه اود حضرت شاه غلام علي د ملفوظاتو په مجموعه "در المعارف" ترتیب کونکي شاه روف احمد مجددي مخ ۴۶ کې په لنډه توګه دا ریښتونی خوب راغلی دی

(۲) دی د دیارلسمې پېړۍ په پیل کې وفات شوی دی

(۳) دحالاتو لپاره يي د نزهة الخواطر شېریم او اووم ټوکونه وګورئ

شیخ سلطان بلیاوی

د حضرت سعید ادم بنوری دویم لوی خلیفہ شیخ سلطان بلیاوی^(۱) له "نتائج الحرمين" نه د اسی معلومیږي چي د حضرت سید ادم بنوری په مشرانو خلفاو کي اکثره دده نوم له شاه علم الله صاحب سره یو ځای راځي^(۲)

حافظ سید عبد الله اکبر آبادي او ولي الالهيه طريقه

د حضرت سید ادم بنوري دریم ستر خلیفہ چي دده په ذریعہ دده دطریقې خپراوي تر هر چازیات وشو هغه حافظ سید عبد الله اکبر آبادي و د حکیم الاسلام حضرت شاه ولي الله دهلوي پلار عبد الرحیم فاروقي مړ ۱۱۳۱ هـ دده خلیفہ او تربیت یافته و^(۳) د حضرت شاه ولي الله اوشاه عبد العزیز په سلسله کي حضرت سید احمد شهید راځي.

^(۱) بلیا د بهار په ولایت کي د گنگا په غاړه اباد ده اوس داځای د (بیگوسرای ولسوالی) لکهمنیه په نامه

سره شهرت لري مونږ ته مخامخ د دریاب په بله غاړه ده

^(۲) متا سفانه چي دده حالات او ملفوظات نشته اوس په دې کلي کي دده کورنی اباد ده.

^(۳) د حافظ سید عبد الله اکبر آبادي د فضائلو او مناقب له پاره د "انفاس العارفين" مخونه ۶-۱۵ وگوري د حضرت شاه عبد الرحیم د حالاتو او کمالاتو لپاره شاه ولي الله صاحب "انفاس العارفين" لیکلي دي او په تفصیل سره یي دده ژوند لیک او د کورني حالات راخیستي دي د کتاب په کال ۱۳۳۵ هـ کي په مطبع مجتبیای کي چاپ شوي وگوري مخونه ۱۵-۸۷.

بيادهغه په واسطه حضرت حاجي عبدالرحيم شهيد ولايتي، ميانجي نور محمد جهنجهانوي اوډده په واسطه شيخ العرب والعجم حضرت حاجي امدادالله مهاجر مكي اوډده خليفه گان: مولانا محمد قاسم نانوتوي، حضرت مولانا رشيد احمد گنگوهي، حکيم الامت مولانا اشرف علي تهانوي، بيادمولانا رشيد احمد گنگوهي په واسطه حضرت شيخ الهند مولانا محمود حسن ديوندي، حضرت شاه عبدالرحيم رانيپوري، حضرت مولانا خليل احمد سهارنپوري او مولانا حسين احمد مدني د حضرت شاه عبدالرحيم په خلفاوکې. حضرت مولانا عبدالقادر رانيپوري اود مولانا خليل احمد صاحب په خلفاوکې. حضرت مولانا محمد الياس کاندهلوي (د نظام الدين د تبليغي جماعت باني) او حضرت شيخ الحديث له احسنه مجديه طريقې سره تړاو درلود او ددې طريقې مجاز و او دارشاد خاوندان دي. حضرت شاه ولي الله اوشاه عبدالعزيز صاحب په اړه په دې برخه کې څه ليکل ناشوني دي:

سفینه چاهی اس بحر یے کران کبلئے

دده ژوند ليک د " تاريخ دعوت وعزيمت " يو ځانگړی ټوک غواړي چې شايد ددې لړۍ پنځم ټوک شي. حضرت مرزا مظهر جان جانان په اړه د شاه ولي الله صاحب خبرې تيرې شوې. حضرت شاه ولي الله په اړه حضرت شاه غلام علي صاحب په " مقامات مظهري " کې د مرزا صاحب د اقول رانقل کړی دی. شاه ولي الله صاحب د يوې طريقې وضاحت وکړ، د حقائقو او معارفو د اسرارو او دقيقو علومو په بيانولو کې هغه يو ځانگړی اسلوب لري په علماو کې هغه درياني لقب وړ دی او په هغو صوفيانو او محققينو کې هم چې د ظاهري او باطني علم جامع و داسې خلک دگوتو په شميرلو وړ دي؛ چاچې دده په څير په علومو او مضامينو خوله خلاصه کړې^(۱).

(۱) مقامات مظهري مخونه ۶۰-۶۱ چاپ مطبع احمدي.

دمعقولاتوامام علامہ فضل حق خیرابادی چې کله د شاه صاحب کتاب "إزالة الخفاء" ولید نود خپلو شاگردانو په مخ کې یې په ډاگه وویل: ددې کتاب مصنف یو ژور او پلن دریاب دی چې ساحل یې نه ترسترگو کېږي. سترعالم علامه مفتي محمود عنایت احمد کاکوروي وایي: شاه ولي الله صاحب د طوبی د ونې په خیردی چې بیخ یې دده په کور کې دی ښاخونه او څانګې یې د هر مسلمان کورته رسیدلي دي^(۱) تر کومه ځایه چې د شاه عبدالعزیز صاحب خبره ده؛ په جامعیت، په معقولاتو، منقولاتو او ادبي فنونو کې یو ډول مهارت، د تدریس قوت، باطني فیض، ښه تربیت اود تصنیف ځواک، د خبر خوږوالی، داخلاقو پراخي، دهند د مسلمان ملت لپاره زړه سوی اود زدمندي او زیات فیضان کې به په لرې لرې ځایونو کې دده ساری پیدا کول ډیر گران کار وي.^(۲)

حضرت سید احمد شهید او دده ډله

د سید احمد شهید له احسنیه مجددیه طریقي سره خصوصي تړاو و او دده په حالاتو او ژوند لیک باندې لوی لوی کتابونه لیکل شوي دي مولانا غلام رسول مهر دده په ژوند باندې یو کتاب لیکلی چې (سید احمد شهید) نومېږي او په څلور ټوکه کې دی او د لیکوال کتاب د (سیرت سید احمد شهید) په دوه ټوکه کې دی او دده د ژوند لپاره ددې کتابونو مطالعه کافي ده^(۳)، ده چې په خپله زمانه او د هندوستان په تاریخ کوم اغیز شیندلی دی او خدای ځای دده د هدایت او د اسلام د خپرولو اوساتنې

^(۱) د تفصیل لپاره د نزهة الخواطر شپږم ټوک وگورئ.

^(۲) د تفصیلي حالاتو او کمالاتو لپاره د نزهة الخواطر اووم ټوک وگورئ.

^(۳) په دې لړ کې د لیکوال د کوچني کتاب (تحقیق وانصاف کې عدالت مین ایک مظلوم مصلح کامقدمه) مطالعه هم گټوره ده.

کوم کارځينې اخيستی دهغويه اړه په يوخوشهادتونو بسنه کوو، دهغه وخت يود نظر خاوند عالم مولوي عبدالاحد صاحب ليکي: دحضرت سيدصاحب په لاس له څلويښت زره زيات هندوان اونور کفار مسلمان شول، او درې سوه زره مسلمانان دده په لاس بيعت کړي دي اوکومه طريقه چې دده خلفاو اودخلفاو خلفاو په ذريعه دځمکې په مخ جاري شوې ده په دې طريقه کې په کروړونو مسلمانان دده په بيعت کې داخل شوي دي^(۱)، نوميالي رباني عالم اومجاهد مولانا ولايت علي عظيم ابادي مې ۱۲۹۹هـ ليکي: په زرهاوو انسانانو خپل دين پريښود اوپه اسلام مشرف شول اوپه زرهاوو انسانانو له باطلو مذاهبنو توبه وکړه، دپنځو شپږو کلونو په موده کې په هندوستان کې ديرش لکه کسانو له سيدصاحب نه بيعت وکړ او دحج په سفر کې تقريبا يولک خلکو بيعت ځينې وکړ^(۲).

دهندوستان مشهور او نوميالي مصنف نواب سيدصديق حسن خان دبهوپال والي مې ۱۳۰۷هـ دسيدصاحب دښوني اوروزني اغيزې په خپله ليدلې دي دي يې چې ليدلي و دهغو خلکو زمانه يې ليدلې ده او هغه خلک يې په خپله ليدلي دي په "تقصار جبود الاحرار" کې ليکي: دخدای دمخلوق په لارښونه اودخدای لورته په بللو کې هغه دخدای يوه نښاني وه زيات مخلوق او يوه نړۍ په قلبي توجه اوبدني تربيه سره دوليت درجې ته ورسيدل دده دخلفاوو وعظونو دهندځمکه دشرک اوبدعت له خړلو پاکه کړه اود کتاب اوسنت په لاره يې برابر کړل تراوسه پورې دده دوعظ او پندبرکتونه جاري دي. وړاندې ليکي: لنډه دا چې په دې زمانه کې ددنيا په يوه هيواد کې هم دده په خيردکمال ټوخاوند څوک نشته اوکوم فيوض چې دحق له دې ډلې مخلوقاتو ته

(۱) سوانح احمدي.

(۲) د مولانا ولايت علي عظيم ابادي رساله "دعوت" چې دده د نهو رسالو په مجموعه کې راغلي ده مخ ۶۵.

رسیدلي دي دهغولسمه برخه هم ددې زمانې علماء اومشائخو نه دي رسولي، لکه چې مخکې تیر شول دسیدصاحب په واسطه ددیوبند مشران اودصادقپور^(۱) مشران په مجددیه نقشبنديه طریقه کې داخل اواجازت او خلافت یې ترلاسه کړی دی له دې حضراتو نه چې په دې وچه کې ددیني علومو دخپرولو، دمدارسوجورولو اوداصلاح اودعوت کوم ستر کارونه عملي شوي دي اویود انصاف خاوند هم انکارنه شي ځني کولای؛ هغه ټول دحضرت مجدد الف ثاني دتجدد او اصلاح نتائج او دده دثمراتو اوبرکاتو په فهرست کې شامل دي.

همده دیولسمې پیړۍ دله ستونزو ډک دورپه پیل کې ددې کارونو لپاره لاره هواره کړه ددې لپاره یې حالات برابر اوفضاسمه کړه په زړونوکې یې دهغه جذبه او ولوله راویښه کړه اویوه داسې ډله یې یادگار پریښوده چې دزړه په سوز اوباطني نورسره یې ددین شمه روښانه اوخلانده وساتله اویاله یوې شمې نه بله پسې لگیده اویه دې هیواد کې یې دکفر او جهالت، شرک اوبدعت تیاري داسې خپرې نه پریښودې لکه د لسمې پیړۍ په اخرکې چې :

اغوشته ایم هرسرخاري بخون دل = قانون باغباني صحرا نویشته ایم.

(۱) صادقپور دپټني مشهوره محله ده چې د سیدصاحب دجهاد اوصلاح دتحریک تر ټولو لوی مرکز و اوهورې داکار ترپایه پورې جاري و اویه دې لړ کې یې زیاتې قربانۍ ورکړي چې وتلې او بارزغري یې دالاندې کسان و: حضرت مولانا ولایت علي عظیم آبادي، مولانا یحیٰ علي، مولانا احمدالله، مولانا عنایت علي غازي، مولانا عبدالله (امیر مجاهدین چمرقند) اومولانا عبد الرحیم صادقپوري ﴿من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلاً﴾.

د حضرت مجدد صاحب کتابونه اور سائل

په پای کې دمجدد صاحب د کتابونو په فهرست وړاندې کولوباندې اکتفاکوو دهغو تفصیلي پیژندنې لپاره لوستونکو ته مشوره ورکوو چې د مولانا سید زوار حسین شاه د غوره کتاب "حضرت مجدد الف ثاني" ^(۱) مضمون: د حضرت مجدد الف ثاني قدس سره عالي تصنیفات وگورئ چې په هغه کې لیکوال د هریوه کتاب تفصیلي تعارف کړی دی اود هغوی په اړه یې ارزښتناک مواد پوځای کړي دي ^(۲)

۱- إثبات النبوة :

"عربي" قلمي نسخه يې دمجددي کورنۍ په کتابخونو او خانقاو کې خوندي وه د اداره مجدديه کتابخونو ناظم ابادکراچي له خوا په کال ۱۳۸۳ هـ کې اصل عربي متن له اردو ژباړې سره چاپ کړ بيا اداره سعديه مجدديه لاهور په کال ۱۳۸۵ هـ له نورورسائلو سره يواځې عربي متن پرته له اردو ژباړې چاپ کړ.

۲- رد روا فض : دارساله دځينې ايراني شيعه علماو درسالي په ځواب کې ليکل شوې ده او غالبا د کال ۱۰۰۱ هـ په شاوخوا کې ليکل شوې ده ددې رسالې ځينې مضامين په لومړي دفتر مکتوب ع ۸۰ - او ۲۰۲ کې هم راغلې دي. ددې رسالې فارسي متن د فارسي مکتوبات شريف په اخر کې ډيرو چاپ ځايونو خپور کړی دی، حشمت علي خان صاحب په کال ۱۳۸۴ هـ کې له رامپور نه ددې فارسي متن د ډاکتر

(۱) خپرونکې اداره مجدديه ۲/۵ ايچ ناظم اباد ع ۳.

(۲) مخونه ۶۷۶-۶۸۷.

پروفیسر غلام مصطفی خان له اردو ژباړې سره یوځای خپورکې، بیا اداره سعديه مجدديه لاهور فارسي متن بیل او اردو ژباړه بیله چاپ کړه حضرت شاه ولي الله محدث دهلوي ددې رسالې شرح لیکلې ده چې چاپ شوې نه ده.

۳- رساله قلیله: "عربي" دارسالة په کال ۱۰۱۰هـ کې ترتیب شوې ده ددې یواځې قلمي نسخې وې اداره مجدديه ناظم ابادکراچي په کال ۱۳۸۴هـ کې عربي متن له اردو ژباړې سره خپورکړ او اداره سعديه مجدديه لاهور په کال ۱۳۸۵هـ کې یواځې عربي متن له نورو رسالو سره چاپ کړ.

۴- شرح رباعیات: دا دخواجه باقي بالله دوه څلوريځې دي چې ده په خپله تشریح کړې دي او حضرت مجدّدصاحب دهغې شرح شرحه لیکلې ده اداره سعديه مجدديه لاهور او اداره مجدديه ناظم ابادکراچي په ترتیب سره په کال ۱۳۸۵هـ او کال ۱۳۸۶هـ کې چاپ کړې ده شاه ولي الله صاحب هم ددې څلوريځو د شرح شرحه لیکلې ده چې "کشف الفین فی شرح رباعیتین" نومېږي او مطبع مجتبائي دهلي په کال ۱۳۱۰هـ کې چاپ کړې ده.

۵- معارف لدنیه: "فارسي" په دې کې دمجدّدصاحب خاص معارف او دسلوک او طریقت مهم مباحث پکې راغلي دي چې په خپله مجدّدصاحب په کال ۱۰۱۵هـ یا د ۱۰۱۶هـ کې ترتیب کړې ده هر مضمون ته یې د "معرفت" عنوان ورکړی دی دټولو معارفوشمیر ۴۱ یوڅلویښت دی ددې رسالې فارسي متن تر ټولو حافظ محمدعلي خان شوق درامپور له احمدی چاپ ځای نه په دسمبر ۱۸۹۸ع کې چاپ کړی دی بیا دحکیم عبدالمجید سیفي مجلس علمي دابهیل، اداره سعديه مجدديه، او اداره مجدديه په مختلفو کلونو کې خپورکړی دی.

۶- مبد اومعاد: "فارسي" په دې رساله کې دحضرت مجددصاحب علوم او معارف راغلي دي ددې مضامين دمختلفومسودو په شکل کې و چې دحضرت مجدد صاحب خليفه محمدصديق کشمي په کال ۱۰۱۹هـ کې مدون اوترتيب کړل اومضامين يې د" منها" په عنوان سره بيل کړل ټول مضامين يې يوشپيته دي په چاپ شوي نسخوکې يې ترټولو زړه فارسي نسخه دمطبع انصاري دهلي کال ۱۳۰۷هـ ده، بياخوځله په مختلفوکلونوکې چاپ شوې ده، په اخرکې په کال ۱۳۸۸هـ کې اداره مجدديه ناظم ابادکراچې فارسي متن دمولاناسيد زوارحسين شاه له اردوژباړې سره خپورکړ ددې کتاب "مبد اومعاد" عربي ژباړه دشيخ مراد مکې په قلم شوې ده اودعربي مکتوبات په حاشيه کې راغلي.

۷- مکاشفات عينيه: دامجموعه دحضرت مجددصاحب په داسې مسودوباندي مشتمله ده چې ځينې خلفاويې خوندي کړې و، دحضرت مجدد صاحب له وفات نه وروسته مولانامحمدهاشم کشمي په کال ۱۰۵۱هـ کې ترتيب کړ دارسالة دلومړي ځل لپاره اداره مجدديه ناظم ابادکراچې فارسي متن له اردو ژباړې سره په کال ۱۳۸۴هـ کې چاپ کړ.

۸- مکتوبات امام رباني: دادمجددصاحب ترټولولوی علمي، اصلاحي او تجديدي يادگار دی اودهغو وهبي کمالاتو، اجتهادي اوتحقيقي مقام، دتحقيق اومعرفت اودده دزړه جذباتو اواحاساساتو هنداره ده چې دده له امله ده "مجددالف ثاني" لقب ورکړل شوی دی. دده علمي مقام څرگندول اودهندوستان په فارسي ادب کې(چې دده اهميت) د"هندي سبک" په طنزيه نوم سره نه کميږي (دهغه مقام تعينول اودده دعلومو اومعارفودراڅرگندولولپاره يوځانگړی کتاب په کار دی. دا کتاب دهندوستان په

هغه ځانگړو کتابونو کې شمار دی چې له هندنه دباندې سترو پوهانو او علماوو توجه ورته کړې ده په عربي او ترکي ژبو کې يې ژباړي شوي دي

د علمي او روحاني مرکزونو په درسي نصاب کې داخل شوی اهل علم او اهل سلوک هروخت دده په مطالعه بوخت پاتې شوي دي او دده په تازه والي کې تراوسه پوري کوم توپیر نه دی راغلی د مکتوباتو مجموعي شمیر پنځه سوه شپږ دیرش ۵۳۶ دی او په دریو دفترونو کې دی، په لومړي دفتر دري سوه دیارلس ۳۱۲ لیکونه یا مکتوبات دي دا دفتر د حضرت مجدد الف ثاني په نفوټه دده خلیفه یار محمد جدید بدخشي طالقاني په کال ۱۰۲۵ هـ کې ترتیب کړی دی. په دویم دفتر کې نه نوي ۹۹ لیکونه راغلي دي او دا د خواجه محمد معصوم په اشاره په کال ۱۰۲۸ هـ کې مولانا عبدالحی حساري شادمانی ترتیب کړي دي. په دریم دفتر کې یوسل او څوارلس ۱۱۴ لیکونه دي دا دده مشهور خلیفه مولانا محمد هاشم کشمې په کال ۱۰۳۱ هـ کې ترتیب کړی دی. وروسته لس نور لیکونه چې په اخر وخت کې لیکل شوي و په دي کې شامل کړل شو او د دي دفتر د ټولو مکتوباتو شمیر یوسل او څلور ویشتم ۱۲۴ شو، د مکتوبات شریف گڼ شمیر چاپونه په مختلفو وختونو کې خپاره شوي دي لومړی چاپ غالباً د لکه نود نولکشور چاپخۍ دی له دې نه وروسته څو ځله همدې چاپ ځای چاپ کړی دی له دې وروسته له مطبع احمدي دهلي، مطبع مرتضوي دهلي نه څو څو ځله چاپ شوی دی. په کال ۱۳۲۹ هـ کې مولانا نور احمد امرتسري په ډیر اهتمام سره او په ډیره ښکلي بڼه چاپ کړ چې ډیري ځانگړتیاوې لري^(۱)

(۱) د مولانا سید زوار حسین شاه له کتاب "حضرت مجدد الف ثاني" نه يې غورچني اخیستل شوی دی د ژباړې د ختم ورځ ۱۳ مارچ ۲۰۰۲ د چهارشنبې ورځ د ورځې یوه نیمه بجه سرای نورنگ ضلع لکي مروت محمد وزیر حامد

مل

په افغانستان کې

د حضرت مجدد صاحب کورنۍ

لیکنه : د ښاغلي مولوي صاحب رحيم الله زرمټي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ښايي د کتاب په اوږدو کې مولوستي وي چې مولف په افغانستان کې د جناب مجدد صاحب د کورنۍ په اړه ډېره معلومات له ښودلو څخه خپله ناوسي څرگنده کړې اودا چې دهندد وچې تاريخ پوهان اوسوانج ليکونکي تل د اديريغه اوافسوس کوي چې دافغانستان سرشاره خاوره ډيرې علمي تاريخي او سترې ملي څيرې لري خو هويت او پيژندوينه يې نه ده ساتل شوې . ډېورته دوو ارمانونو له مخې اودې کبله چې دجناب مجددصاحب هغه پور او حق مو څه ناڅه ادا کړی وي چې پرموړ يې لري دخپلو نيمگړو هڅو اودهغو ځاني ليکليوادابستونو په پايله کې مې لاندې ضميمه تياره کړه، خدای دې وکړي زمادغه هڅه په خپل دربار کې قبوله کړي.

که څه هم مجددصاحب په هند کې زيږيدلی او هلته لوی شوی خو کورنۍ يې له افغانستان نه سرچينه اخلي ځکه چې ددوی نيکه جناب فرخ شاه صاحب دافغانستان اوسيدونکی و اوقبريې اوس هم دکابل شمال دنجراب په ولسوالۍ " دره فرخ شاه " کې دی، د کتاب ليکوال د نوموړي د ژوندليک د کتاب په دريمه برخه کې راوړی . مولف رحمه الله تعالى ليکلي دي چې دامام مجددقدس سره بزرگان اولادونه په څلورم پنځم پښت له سرهندڅخه ووتل اودتبليغ او طريقي مبارکې د خورولو لپاره په نوروسيموکې ميشته شول په دې کې يوه ځانگه (شاخ) په کابل کې و چې(قلعه جواد) يې وروستی مرکز اوخانقاه وه په پوره عزت او وقار په افاده او ارشاد بوخت وو، په دې ترڅ کې يې دحضرت مولاناومرشدنا نورالمشاخ اودده فرزند اوجانشين حضرت

حضرت مولانا و مرشدنا ضياء المشايخ قدس سرهما يادونه کړې ده مگر له هغه نه پورته بزرگواران يې نه دي ياد کړي. کيدای شي چې کره معلومات په لاس نه وي ورغلي؛ خو ښکته چې ددغې څانگې (شاخ) يوه ځانگړتيا داده چې ټول مشايخ کرام يې قدس سرهم د حضرت امام مجدد قدس سره له اولاد نه اباعن جد علماء او کامل مکمل شيوخ دي قدس سرهم نومناسبه ده چې دغه بزرگواران قدس سرهم له سره تر پايه ددوی مبارکانود رواج شوې شجرې په ترتيب سره ياد کړل شي:

د کابل د حضرت صاحبانو د کورنۍ شجره

دامام مجدد قدس د دريم فرزند حضرت خواجه محمد معصوم (قدس سره) مشر فرزند او خليفه قيوم زمان حضرت خواجه محمد صبيح الله (قدس سره) دی چې د کابل حضرات کرام قدس سرهم دده اولاده ده، نوموړی د حضرت امام مجدد قدس سره د بختور ژوند په وخت په سرهند شريف کې په ۱۰۳۳هـ کې کې پيدا شوی دی او دغه نوم هم هغه جناب ورته غوره کړی دی په عمده المقامات^(۱) کې يې حالات په تفصيل سره راغلي دي. او وفات يې په ۱۱۲۱ هـ ليکلی دی.

دده دوم فرزند او خليفه حضرت امام العارفين قدوة العالمين صاحب کمال و تکميل شيخ محمد اسماعيل (قدس سره) دی. دده د پرهيزگاري واقعه او نور کمالات په عمده المقامات کې راغلي دي^(۲) کال ۱۱۳۶ د جمادى الاول په ۲۶مه کې وفات شوی. دده فرزند او خليفه حضرت (قطب الأقطاب) عوث الأغوث سرمست باده، قيوم زمان حضرت شيخ حاجي غلام محمد معصوم قدس الله تعالى سره دی. باطني کسب يې له خپل نيکه حضرت قيوم زمان قدس سره څخه کړی او د خلافت درجه يې هم له هغه جناب څخه تر لاسه کړې ده دده په هکله

(۱) عمده المقامات ۳۴۲ - ۳۸۷

حضرت خواجه عروة الوثقی قدس سره دده غورنیکه، دده نیکه حضرت قیوم زمان ته وړاندوینه (پیش گوښی) کړې وه چې :

"از نسل تو فرزند عزیز الوجود تولد خواهد شدخواه از تویی واسطه و

خواه از فرزندان تو بواسطه چون ان عزیز رادریابی ان راقایم مقام من دانسته اسم مرا بوی ذاری که وارث نسبت مجددی و معصومی وی خواهد بود و فیوض و برکات اوالی یوم القیامت در اولاد و منتسبان او خواهد ماند و طریقه علیه اکابر را رواج دیگر خواهد افزود " [عمدة المقامات ۳۹۶ مخ]^(۱)

هماغسې جامع الکملات شیخ وگرځیده او هماغسې برکات یې په اولاده کې تر پایه پورې وو. دده زیات مناقب په عمدة المقامات^(۲) کې راغلي دي. وفات یې په ۱۱۶۱ هـ دڅه کم سلوکالو په عمرواقع شوی قدس سره دحضرت قطب الاقطاب امام الاولیاء حضرت شاه غلام محمد معصوم قدس سره ډیرزمان وو چې ډیرو مسلمانانو ته یې ګټه

(۲) عمدة المقامات ۳۸۱ — ۳۸۶ .

(۱) عمدة المقامات د عمدة العرفاء الکاملین " زبدة العلماء الراسخين قدرة اولیاء الله حضرت خواجه محمد فضل الله قدس سره تعالیٰ سره تالیف دی چې د ۱۲۲۳ هـ کال دروژې مبارکې په ۲۹ مه یې دسند په ټنډو محمدخان کې پای ته رسولی دی د عمدة المقامات وروستی چاپ د جناب مرشدنا روسیلتا الی الله تعالیٰ حضرت خواجه ضیاء المشائخ صاحب قدس سره په لارښوونه دکابل دنعماني کتابخانې مالک جناب حاجي بهادرخان رحمه الله په زیارمیزان ۱۳۵۵ هـ کې چاپ شوی دی چې جناب ضیاء المشائخ صاحب په خپله یوه سريزه هم پرې لیکلې ده .

دیادووړ ده چې جناب حضرت خواجه محمد فضل الله اوجناب حضرت خواجه ضیاء الحق شهید دافغانستان دکوهستان دحضراتو کرامو نیکه (قدس سرهما) نیکه دی، دواړه دجناب حضرت یې یې صاحب کلان (قدس سرها) زمان و، نوموړي د جناب قیوم جهان دخور لور او دنوموړي خلیفه هم وه ډیرزیات کرامات کمالات الله تعالیٰ ورکړی و، زیارت یې دمزارشریف په روضه مبارکه کې دی، ددې پلار حضرت امیر شریعت سید عطاء الله شاه بخاري دی، اوموړي دقطب الاولیاء حضرت خواجه غلام محمد معصوم لوروو قدس الله تعالیٰ اسرارهم .

(۱) عمدة المقامات (۴۲۳-۴۳۳ مخ)

رسیدلي ده په دوی کې جناب قدوة الأریاء حضرت شاه غلام محمد (قدس سره) چې په حضرت جی صاحب مشهور و او زیارت یې د پېښور د شعبه بازار په ختیز پلو کې ښي لاس ته د یو لوی جومات په څنګ کې دی، د والد صاحب په ژوند کې کمال او تکمیل ته رسیدلي دی او عالمونه عالمونه یې مريدان او مخلصین وو. دی مبارک به د کال شپږ میاشتې په لاهور کې له ټولې کورنۍ او مخلصینو سره اوسیده او شپږ میاشتې په پېښور کې په عمدة المقامات (۳۹۶-۴۲۳ مخ) کې یې ډیر مناقب راغلي دي په ۱۱۲۷ هـ کال کې د وړوګي اختړه شپه په پېښور کې وفات شوی دی.

یوبل فرزند یې حضرت خواجه عزت الله قدس سره د مسلمانانو په عرفاني خدمت بوخت په کابل کې وفات شوی دی چې زیارت یې د کابل د مرنجان غونډۍ په جنوب شرقي څنډه باندې واقع دی قدس سره. د حضرت قطب الاقطاب وروستی فرزند حضرت مجدد (مائة ثالث العشر غوث الجن والبشر قطب زمان قیوم جهان زنده اهل الله) حضرت حاجی محمد صفي الله قدس سره، ډیر جامع بزرګوار اود زیاتو مناقبو خاوند دی او عمدة المقامات هم دده په حالا توپای ته رسیدلي دی. دی مبارک د کابل، کوهستان، چارباغ د حضراتو کرامو غورښکه دی قدس الله تعالی بأسراهم العالیه.

نوموړي په کابل کې سکونت او اوسیدل غوره کړ، د ولادت کال یې ۱۱۵۶ هـ یاد کړی دی، اود دوم حج په سفر د ۱۲۱۲ هـ ق د ذي القعدة په ۶ مه (د جدیدې) په بندرګاه کې وفات شوی دی او هماغه یې زیارت هم دی قدس الله سره العالی. له دې مبارک څخه ډیر زمان پاتې شول چې د کمالا تو خاوندان وو قدس سره هم. ددوی ډیرې عرفاني ګټې مسلمانانو ته رسیدلي جزاهم الله خیرا عن الإسلام والمسلمین^(۱).

(۱) د حضرت قیوم جهان (قدس سره) په اتو زامنو کې شپږم زوی حضرت خواجه میا ظهور الله قدس سره دی چې له وړکتوب څخه په خپل والد صاحب (قدس سره) ډیر ګران و د ننګرهار د چارباغ صفاد حضراتو کرامو قدس الله تعالی اسراهم نیکه دی او هلته یې مبارک زیارت دی. نوموړی د زیات علم او عرفان خاوندو، دریم زوی یې حضرت خواجه عطای معصوم (قدس سره) دی چې ډیر بزرګوار، ستر عالم، عارف، متقي او ډیر پرهیزګار و، د خپلو پلرونو او نیکونو قدس سره هم د علمي او روحاني امانتونو پوره ساتندوی او وارث و رحمه الله تعالی. دده مبارک په څلورو بزرګانو او علماوو

زامنو کې مشر زوی جناب حضرت خواجه شاه ضیای معصوم قدس الله سره دی. دی دمجددیت دباغ هغه بنایسته اوزره وړونکې گل و چې دده بنایست او خوشبویی ددغه باغ بنایست دوه برابره پسي زیات کړ. دی هغه بې تاجه بادشاه و چې د فقیرۍ په بڼه کې یې باچایې کول خلکوته ورزده کړل، دامیر عبدالرحمان غوندي مستبد اوتریخ طبیعته باچابه رسی په غاړه ده جناب ته ولاړو، او امیر حبیب الله خان خویی له باچا کیدو دمخه مړیدو. دده مبارک صفات، مناقب او کمالات له دې نه ډیر زیات دي چې په دغه پای لیک کې خای شي خو جناب ډاکټر صاحب ابوالخیر محمد زبیر ته دې الله تعالی ډیر خیر او اجر و نه ورکړي چې ددوی په هکله یې ځانگړی کتاب (تجلیات ضیای معصوم) په اردو ژبه په پوره تفصیل لیکلی.

په دغه کتاب کې یې دده جناب احوال، فضائل، کمالات او خوارق یاد کړي دي جزا الله تعالی خیرا. دده جناب دوه بزرگواران زامن و چې په علمي او روحاني کمالاتو کې هو به هو دخپل بزرگوار والد صاحب په څېرو، مشرې حضرت شاه عبدالقادر صاحب چې په شهزاده جان اغامشهورو، دی به خپل وخت کې دعلم، کمال او معرفت یوه مجموعه وه اود جناب والد صاحب دټولو کارونو مې او وزر و، ډیر ورباندې گران و، دالله تعالی تقدیر و په خوانۍ کې وفات شو رحمه الله تعالی. اود جناب والد صاحب اوبختورې کورنۍ او مخلصینو زړونه ورباندې داغ داغ شول رحمهم الله تعالی. تفصیل یې د ډاکټر صاحب ابوالخیر په کتاب کې وگورئ. او دوم زوی یې حضرت شاه غلام محمد صاحب قدس الله تعالی سره چې په حضرت میاجي جان اغا یا حضرت میانجیو اغا مشهورو، نوموړی تکره حافظ، عالم اود ښکاره کراماتو خاوند او مرشد و رحمه الله تعالی. د ډاکټر صاحب ابو الخیر په کتاب کې یې تفصیلات دي قدسنا الله تعالی باسراهم العالی.

دغه جناب دخپل والد صاحب (قدس سره) یوازینی جانشین و دچارباغ صفا اود افغانستان ډیرې سیمې یې دعلم او طریقت په رڼا ځلانده کړي بیایې دافغانستان دپې خوننده حالا ټوله امله دحرمینو شریفینو په لورمخه وکړه اوله څو کلونو وروسته یې هند ته تشریف یووړ او هلته یې ډیرې سیمې دعلم او طریقت په رڼا وځلولې، بیاد پاکستان له جوړیدو لوسره سم دپاکستان ددولت مشرانو دی جناب پاکستان ته دعوت کړ اود کراچی دملیک کالوني په سیمه کې میشته شو او هماغلته یې زیارت مبارک دی قدس سره دی جناب د اوس وخت دچارباغ صفا اود کراچی دحضراتو کرامو والد او مرشد و رحمه الله تعالی. په چارباغ صفا کې دده مبارک جانشین او خلیفه دده مشرف زند جناب حضرت صاحب غلام احمد اغا و چې په شاه اغاجان سره مشهورو دی هم په علم او روحانیت کې دخپل والد صاحب قدس سره غوره بېلگه وه، مگر د کمونستانو خونخواړ او ملحدو یم دمجددي باغ ډیر گلونه ورپېژول

ترتولو کشرزوی اوجانشین یی حضرت سیدنا و مرشد نا الشهیر المشهر قطب رباني حضرت خواجه عبدالباقي الکابلي (قدس سره) دی، د حضرت خواجه عبدالباقي قدس سره دژوند په هکله همدومره معلومه شوېده چې یو کامل مکمل شیخ و او په خپل ژوند کې یی دارشاد لری په ډېره ښه توګه په مخ بوتله او طریقه شریفه یی ودانه او جاري وساتله، انساب الانجاب په ۱۰۲ مخ کې د مولانا محمد ابراهیم له خولې چې دده له خلفاوو څخه و لیکي: در سفر حرمین شریفین با جناب حضرت قیوم جهان قدس سره بودم ایشان فرمودند که بعد از من صاحب نسبت های خاص و جانشین بالاختصاص میا عبدالباقي است دران هنگام یک نفر بزبان الهام ارشاد فرمود:

بهار در گذر است و شتاب کن ساقی = ز گلستان صفی مانده یک گلی باقی. (۱)

په دغه الهامي شعر کې هم د حضرت خواجه عبدالباقي قدس سره نیابت ثابتېږي او هم د حضرت خواجه قیوم جهان قدس سره د مبارک عمر خزان ثابتېږي ځکه چې له گلستان څخه

چې په هغو کې یوهم دی جناب او یو یی څلورم ورور جناب حضرت فضل محموداغا و چې د قلعہ جواد د حضرت صاحب جناب مولانا و مرشد ناضیاء المشائخ زوم و ددوی نور وروڼه جناب حضرت صاحب نور احمد اغا، جناب حضرت صاحب عبدالله اغا، جناب حضرت صاحب فضل ربی اغا، جناب حضرت صاحب فضل الرحمن اغا په کراچي کې دخپل والد صاحب قدس سره دخانقاه او طریقي پالنه کوي سلمهم الله تعالی وایانا، و نسبهم الله تعالی وایانا علی صراط مستقیم. آمین.

(۱) په یوه بله لیکنه کې چې محترم ډاکټر ابوالخیر په اردو ژبه په کراچي کې د چارباغ د حضراتو کرامو په هکله لیکلی دی په هغه کې هم دانساب الانجاب په حواله دغه واقعہ راغلي ده خو په دې تفاوت سره چې هغه لیکي: حضرت خواجه محمد صفي الله رحمه الله تعالی علیه په دغه سفر کې د خپل عمر په وروستیو شپو کې خپل خاص خلیفه مخدوم محمد ابراهیم رحمه الله تعالی علیه ته وفرمایل چې زموږ د خاصو نسبتونو امین (ساتونکي) به زما تر ټولو وړوکی فرزند میا عبدالباقي وي او د هغه په نوم یی مهر جوړ کړ او دغه شعر یی په مهر کې ولیکه او دغه بیت د حضرت قیوم جهان صاحب خپل شعر دی. بیایي دغه مهر جناب مخدوم محمد ابراهیم رحمه الله تعالی علیه ته ورکړ او ورته یی وفرمایل چې ته به د هغه د عمر پسرلی ونه لیدلی شي مګر ستازوی مخدوم محمد هاشم به دده له صحبت څخه برخمن شي او دغه امانت به بیا زما دغه جانشین میا عبدالباقي ته وسپاري.

دیوگل پاتې والی د گل او گلزار پای ښکاره کوي. دده جناب په هکله دغه کتاب (تسلسل تجدید) لیکي: دی مبارک د دیروز ظاهري اوباطني فضیلتونو خاوند او د ارشاد تخت دده د فیوضاتو په ریاسره تازه و. دده مشرف فرزند او خلیفه جناب مولا ناو مرشدنا حضرت شمس المشائخ قدس سره دده مبارک دوفات نیټه په یو بیت کې راوړې ده:

نہا د افسر فردوس را و رضوان گفت - مجد د ما نه رابع عشر امد

۱۳۳۰ هـ ق

د تسلسل تجدید کتاب (۱۰۲ مخ) کې دده جناب وفات د ۱۲۸۵ هـ ق په شاوخوا کې لیکلې دی، د شور بازار سویل خوا ته غر، چې کوه خواجه صفا یې بولي اوبالا کوه هم ورته ویل کیږي دلويي ادیري په منځ کې چې د حضراتو کرامو ادیره ده هلته یې زیارت مبارک دی قدس سره. دده مبارک په زامنو کې چې ټول د علم او ارشاد خاوندان وو.

دویم فرزند او خلیفه یې (سیدناو مرشدنا و عارف راه خدا ولي الله بالتحقیق حضرت خواجه غلام صدیق (قدس سره) دی چې علم یې له حضرت والد صاحب اود وخت له علماوو کرامو رحیم الله تعالی څخه زده کړ. اود دغه کتاب له وینا سره سم د سلوک پړاوونه یې دخپل مرشد او والد قدس سره په لارښوونه پای ته رسولې او د والد صاحب له وفات څخه وروسته د ارشاد گدی ورباندې ښایسته شوه. ډیر مسلمانان یې له ارشاد څخه برخمن شول په خپل وخت کې یې ډېر هیزگاری او معرفت ساری نه و ټول عمر یې بدن په مجاهده او زړه یې په مشاهده کې و، په ۱۳۰۹ هـ ق کې وفات شوی اود خپل مرشد او والد تر څنګ یې زیارت دی. قدسنا الله تعالی باسراهم.

حضرت خواجه غلام قیوم صاحب

(۱) چې دیوه معاصر لیکوال حضرت شاه اغا صدیق مجددي ډیر ښکلې تالیف دی.

دده مبارک یوازینی فرزند او خلیفه یې (سیدنا و مرشدنا و وسیلنا عند الله مجدداً) رابع العشر حضرت خواجه غلام قیوم (قدس الله سره) دی. دده مبارک ډیر عمر په ناروغتیا کې تیریده له دې سره سره یې د شریعت او طریقت وظيفو دومره رعایت کاوه چې خلک به ورته حیران وو ده جناب یوڅه وخت د تبلیغ او تدریس لپاره د هندوستان کاتیاوار نومي خای ته تشریف وړی و هلته یې د شریعت او طریقت په تبلیغ او تطبیق څه وختونه تیر کړل او ډیر خلغای کرام رحمهم الله یې وروزل، په خپله یې بیرته کابل ته تشریف راوړ، ددغو تورو لیکونکي له جناب مولانا و مرشدنا حضرت ضیاء المشائخ قدس الله سره المکرم څخه دخواجه غلام قیوم قدس الله سره په هکله داسې خبره اوریدلې ده ده جناب دغزني دشلگر دجان اباد کلی دملا صاحب رحمہ الله تعالی په حواله وفرمایل (یو وخت جناب حضرت صاحب مجدداً ۱۴ هـ ق په مجلس کې وفرمایل : چې ځینې زړونه له کاني څخه هم سخت دي کاني ته چې صاحب د معرفت په خاص نظر وگوري هغه ماتېږي خو په ځینو زړونو اغیزنه کوي. په دې ترڅ کې یې په تاکې (طاقچه) کې یوې اینډول شوې تیرې ته وکتل او هغه تیره ماته شوه) ددغه کرامت د ښکاره کیدو اغیزه یقیناً په ډیرو زړونو پروتلی وي ؛ ددغې خبرې دا وړیدلو ډیر کلونه وتلي دي خو په ځینو یادو کې پاتې ده. د تسلسل تجدید لیکوال لیکي : دی جناب د نقشبندی شریفې ښایسته کونکې اود مجددې لویې کورنۍ ویاړو، له ډیرو ښایسته خدمتونو وروسته چې د اسلام لپاره یې وکړل د ۱۳۳۰ هـ ق کال د شعبان په میاشت کې یې له فاني نړۍ سره خدای پاماني وکړه.^(۱)

جناب حضرت غلام صغدر مجددي رحمه الله تعالی چې په صوفی اغا مشهور و اود جناب حضرت مجدداً رابع العشر قدس سره زوم و دلوگر له حضراتو کرامو څخه و، دده مبارک فرزند او په خای ناست جناب حضرت غلام داود مجددي چې بابه جان اغا ورته ویل کیده عجیبه اخلاق او تواضع یې لرل دغزني په ارزو کې دطریقي شریفې په خدمت بوخت و چې ظالمو کمونستانو له دوو زامنو حضرت رفیع الله مجددي او حضرت ضیاء الله مجددي سره بوتلل. ددغې سربزې لیکونکي د جناب حضرت بابه جان اغا قدس سره په ملاقات په وار وار مشرف شوی و عجیبه اخلاق، عجیبه شفقت

^(۱) تسلسل تجدید ۱۰۲ مخ.

اوزره سواندي ، عجيبه تواضع اومهرباني يې لرله. عجيبه شخصيت و " رحمهم الله تعالى. " د حضرت شهيد جناب رفيع الله جان مجددي يوه لور پاتې شوه. او جناب شهيد حضرت ضياء الله جان مجددي واده نه وكړی. جزاه الله عن الإسلام والمسلمين غير اجزاه الله تعالى عن الإسلام والمسلمين خيرا.

د حضرت خواجه غلام قيوم صاحب کورنۍ (د کابل حضرت صاحبان)

دده جناب (حضرت غلام قيوم صاحب) درې زامن وو:

[۱] - جناب مولانا و مرشدنا حضرت ايشان خواجہ شمس المشايخ (قدس سره) .

[۲] - جناب مولانا و مرشدنا حضرت خواجہ نور المشايخ (قدس سره) .

[۳] - جناب مولانا و مرشدنا حضرت ايشان خواجہ اغای گل صاحب (قدس سره).

دواړه مشران مکرمان دخپل مرشد او والد صاحب (قدس سره) په ژوند خلافت ته رسيدلي وو اومسلمانونو ته يې د طريقې مبارکې لارښوونه کوله مروج علوم يې له خپل والد صاحب (قدس سره) او جناب شهيد پرهيزگار عالم او قاضي سيد عبدالرحمان صاحب پغمانی قدس سره څخه لوستلي وو.^(۱)

(۱) د حضرت بابہ جان اغا نور زامن چې ژوندي دي ۱ - جناب حضرت صاحب وحيد الله جان مجددي چې الحمد لله دېنه شخصيت او لوړو اخلاقو خاوند دی د اسلامي خدمت روحیه لري ۲ - صفی الله جان مجددي ۳ - ثناء الله جان مجددي . سلمهم الله تعالى ووفقهم لخدمة دينه على نهج ابائهم الکرام

^(۱) د جناب اغای گل صاحب (قدس سره) له رسالې " مختصر البيان " څخه چې د خپل استاد شهيد قاضي عبدالرحمن رحمه الله تعالى په هکله يې ليکلي ده .

حضرت شمس المشائخ فضل محمد مجدي رحمه الله

د حضرت قیوم جهان رحمہ اللہ تعالیٰ سجاده نشین امام رباني جناب (سلطان الأولیاء زبدة الأتقیاء خلاصة العلماء) شمس المشائخ فضل محمد رحمه الله تعالیٰ په کال ۱۲۸۰ هـ ق کې زیږېدلي، حضرت اغای گل صاحب (قدس سره) د خپلې رسالې (رهنمای طریق) د دوو مخ په حاشیه کې په دې هکله لیکي:

"حضرت شمس المشائخ اولین فرزند حضرت والد ماجد مجدد مائه رابع العشر مولانا غلام قیوم قدس سره هستند نام شان فضل محمد ولقب شان شمس المشائخ ذات ولایت صفات شان ایتی بود از آیات خداوندی خلعت خلافت وارشاد را از وقت حضرت والد ماجد خود در بر کرده اند در وقت حیات شان به تربیت مسترشدین مشغول بوده اند..... احوالات و خوارق شان در رساله علیحده ودر ضمن سوانح عمری من نوشته شده است" (۱)

(۲) انساب الأنحاب د عمدة المقامات دمؤلف خواجه فضل الله فرزند اوخای ناستي شمس المعرفة والیقین بدراللة والدین حضرت خواجه حاجي حافظ محمد حسن قدس سره تالف دی چې د عمدة المقامات دپوره کولو په نیت یې لیکلی دی، اود ۱۳۴۰ هـ ق درجې په ۲۶ د صوبه سیند په ټنډو ساینډاد کې یې پوره کړی دی اوملک فضل الدین او ... په خپل زیار د چاپ له نېټې پرته له لاهوره چاپ کړی دی.

(۱) له بده مرغه چې هغه رساله او عمری سوانح په لاس نه راغلل خو جناب الحاج حضرت صاحب محمد هاشم جان اغا او ورور یې جناب حضرت صاحب عبیدالله جان اغا چې پاکستان ته یې تشریف راوړی وو وعده وکړه چې په اینده کې به یې له بهرنه راوړو دوی دواړه د جناب حضرت صاحب اغای گل رح زامن دي. سلمهم الله تعالیٰ.

"انساب الانجاب په (۱۰۴) مخ کې ^(۱) د حضرت مولا ناو مرشدناشمس المشايخ په هکله ليکي: " حضرت فضل محمد نخستين فرزند سجاده نشين حضرت قيوم جهان رحمه الله تعالى بوده وجود مبارک ايشان به انواع فضائل از علم وعمل اراسته واز نسبت خاص مجددي بهره کامل يافته درين وقت بمدا الله مسندارشاد حضرات کرام بوجود مسعود شان واقع در دارالسلطنه کابل مزین است

نوموړی د ۲۳ کالو په عمر کال ۱۳۲۳هـ کې وفات دوه زامن يې شاته د حضرت عبداللطيف او حضرت ثنای معصوم په نامه پرېښودل جناب حضرت ثنای معصوم مجددي رحمه الله تعالى عليه چې حضرت مياجان اغابه ورته ويل کيده يوعجبيه متوکل شخص اودکلکې ارادی او ټينگ عزم خاوندو. وقار او شهامت يې له ورايه په مبارک مخ کې خليده. ^(۲) اودی د حضرت شمس المشايخ صاحب (قدس سره) مشر زوی و په کال ۱۳۴۹هـ د لاهور په بناړ کې وفات شو.

حضرت نور المشايخ فضل عمر مجددي رحمه الله

نوموړی د شنبې په ورځ د جمادي الاول په ۸ مه کال ۱۳۰۲هـ د کابل د سوريار په سيمه کې زيږيدلی تذکره ليکونکی دده د شخصيت ستاينه په دې القابوکوي: "شيخ الإسلام والمسلمين قطب العارفين برهان الولاية الحمدية حجة الشريعة المصطفوية، القيوم الرباني صاحب القدر البازخ سيدنا ومرشدنا ومولانا حضرت خواجه نور المشايخ قدس الله تعالى سره العزيز".

(۲) جناب حضرت مياجان اغاقدس سره د ډيرو فاضلو او مجاهدو زامنو والد و چې مشر يې جناب حضرت صاحب صفت الله مجددي دام ظلله دی، دی جناب د ملی نجات د جبهې مشر دی چې د شوروي خلاف په جهاد کې يو جهادي اومثل شوی تنظيم و اوهم دی جناب د دغه جهاد په وروستيو کلونو کې د افغان عبوري دولت رئيس و او بيا د جهاد د برياليتوب په وخت کې په ازاد افغانستان کې د اسلامي دولت لومړنی جمهور رئيس و سلمه الله.

ده هم له خپل والدجناب حضرت مجددمائة رابع المشرق قدس الله سره العزيز خُجه دعلم او طريقت اكتساب كړى و او دهغه مبارک په ژوند كې كمال ته رسيدلى او خپل خليفه يې ټاكلى و. جناب خادم شريعت و طريقت حضرت اغاى گل صاحب دخپلى رسالي "رهنماى طريق" د پنځم مخ په حاشيه كې د حضرت مرشدنا و مولانا نورالشايع (قدس سره) په هكله ليكي: نورالشايع فرزند دوم والد ماجد من و خليفه دوم اوشان هستند اسم شان فضل عمر و لقب شان نور المشايخ است مراتب سلوك را حسب تربيت والد ماجد طى كرده و از حضور اوشان به خلعت خلافت مخلع گرديده در حيات شان به تربيت طالبين مشغول بودند و وجودشان از مغتنمات وقت بود قبل از دو سال رحلت نمودند رحمه الله تعالى احوالات شان را در سوانح عمرى نوشته ^(۱).

نوموړى كال ۱۳۶۱ هـ ق دغزني په ولايت كې دنورالمدارس په نامه ديوې ديني مدرسي دبڼست ډبره كېښوده چې په سونو علماوو په كې علم حاصل كړ ^(۱). لكه چې وايي

^(۱) جناب اغاي گل صاحب قدس سره ليكي: "...وعلاوه از شغل باطن هم فراغت نداشتند بلکه اولاً بحضور فيض نشور حضرت سيدنا و مولينا قدوة السالكين زبدة العارفين مجددمائة اربع العشر هادي امت خير البشر كاشف اسرار مكتوم مولينا الشيخ خواجه غلام قيوم نورالله ضريحه (اين ذات قدسي صفات والد ماجد محرر عاجز هستند وبعض احوالات شان در ضمن ترجمه احوال خودم مذکور است) شرف انابت و تلقين طريقت نقشبنديه را حائز گرديد بعضي لطايف را بحضور شان كسب نمودند و بعد از وفات حضرت معزي اليه از حضور معرفت ظهور مولينا الامجد ولي الله الاحد مرجع الشيوخ و المشايخ شمس المشايخ المجا هد في سبيل الله الصمد مولينا الحاج خواجه فضل محمد طاب الله ثراه برادر عيني محرر عاجز تجديد تلقين نموده سالك مسالك سلوك گرديد ندو مورد الطاف بيكران حضرت ايشان بودند زيرا حضرت شمس المشايخ صاحب مرحوه و حضرت نورالشايع صاحب اطلال الله بقاء هم هر دو نفر تلميذ ظاهري مولينا شهيد بودند و بنا برحق استادي انقدر عزيز و گرامي بودند كه درمسترشدين طريقه عاليه بلكي در اقوام و بني اعمام حضرات شخسر ديگري برتبه شان نيمرسيد و بدرجه حرمت استاد خودها را داشتند و دارند كه در حيز تحرير نمي گنجند . مختصر البيان

^(۱) ددغي سريزې ليكونكې هم دعلم اوسړيتوب په دغه بختوره زانگو كې روزل شوى د ۱۳۲۲ لمريز كال د وري په مياشت كې له شهيد مولوى صاحب نصرالله منصور رحمه الله تعالى او نورو

اساس مدرسه علم و دين به غزنه گذاشت = کزان برآمده بسيار عالم و فاضل^(۱)

شاه اغامجددي وفقه الله تعالى حضرت مولا ناومرشدنانورالماشايع به هکله ليکي :
پيشواي راستين مقتداي راه دين قطب عالم روحاني معدن حکمت رباني عارف
يزداني جانشين امام رباني حضرت فضل عمر نورالماشايع مجددي حضرت شان فرزند
قيوم "رح" بوده روز شنبه ۸ جمادي الاول سال ۱۳۰۲ هـ ش در شهر زيبي کابل پابه
عرصه وجود گذاشت. قسمتي از علوم را نزد حضرت والد خود و قسمتي راهم نزد علمای
مشهور کشور^(۱) به پايان رسانيده بهره ء کلي يافتند. ضمنا کسب سلسله ء عاليه ء
نقشبنديه را از حضرت والد خود و برادر بزرگ خود حضرت شمس الماشايخ (رح) نموده
صاحب شان عظيم گرديدند^(۱). حضرت شان صدق و همت عالي داشته و رياضت کامل
ميکشيدند، درووع و تقوى و زهد و عبادت قدمي راسخ و در اصول طريقت^(۲) و فروع
شريعت نظري نافذ داشتند در علم تفسير و حقايق ان احاديث، دوم حضرت غلام طريقه
عاليه نقشبنديه از معارف بلند شان آب و رنگ تازه يافت بالاخره اين شخصيت ارجمند
اسلام بتاريخ ۲۴ محرم ۱۳۷۶ هـ به ع وداع گفته بر حمت حق پيوست و در جوار مسجد و
خانقاه مجدديه واقع قلعه جواد کابل بخاک سپاريدده شد^(۱).

فاضلانو سره بوخاي يي هلته داخله کړې اود ۱۳۴۷ لمريز کال د لړم په مياشت کې په ممتازه
اولومړۍ درجه فارغ شوی. والله الحمد علی ذلک.

(۲) دغه بيت له هنې اوږدې مرثيه قصيدې څخه يو دی چې دده د مرقد مبارک د مرمړ په تخته
باندې حک شوی دی او د هېواد وتلی شاعر (محمد ابراهيم خليل مرخوم) له اشعارو څخه دی.

(۱) جناب حضرت سيدنا و مرشدنا الكامل المکمل و ولسنا عنده مولا نا ضياء الماشايخ قدس الله تعالى سره المکرم
دخېل والد او مرشد پدې ګډۍ ناست او خليفه دهغه مبارک دوفات دغمجنې پيښې په ورځ دخپلې عربي خطايي
يوه برخه کې چې دده په وړوکې رساله "اشک غم" کې چاپ شوې ده، دده جناب په هغو کړو ويناګانو کې
چې دهند داحمدآباد داسلامي پوهنتون محصلينو او استادانو ته يې کړې ده او هغه چې دلاهور پوهنتون
محصلينو او استادانو ته يې کړې ده او هغه چې د فلسطين دينيې په هکله يې کړې ده او هغه چې داسلامي
نړۍ د يووالي په هکله يې کړې ده او هغه چې دنورالمدارس ددوم درسي کال دپيل په مناسبت يې کړې

حضرت نورالمشايخ پيشواى سالکان = زیده ءال مجدد مرشد صاحب قران
در نبرد کفر شمشیری زتوحیدش بکف = در جهاد نفس خفتانی ز اخلاش بجان^(۱)

جناب حضرت خواجه مولانا و مرشدنا نورالمشايخ صاحب (قدس سره) په دوو زمانوکې
مشر، جناب حضرت صدر المشايخ "اغای شیرین" صاحب (قدس سره) و چې د علم او سلوک
زده کړه یې له خپل والد اومرشد (قدس سره) څخه کړې وه او دطریقې شریفې د
تلقین اوتعلیم اجازه ورته شوې وه دخپل مرشد او والد صاحب له وفات نه وروسته چې
د وخت د حاکمانو له ناروا کارونو څخه یې کرکه لرله هیواد یې پرېښود او د پاکستان د

ده ترټولومهمه هغه چې دهیواد د استقلال دجهادپه پیل کې یې دلویې پکتیا قامونوته یې دزړمت دحضرت
روحاني باباپه زیارت کې اورولې ده دا واړه دده جناب قدس سره داسلامي فراست اوسیاسي تجربې
اوپوهې څرگندونې کوي اودا واړه په "اشک غم" کې چاپ شوي دي. همداخیردنوموړي هغه وینا وې چې
دافغانستان داستقلال په اړه یې دروحاني باباپه زیارت کې یې دلویې پکتیاوزیات شمیرمجاهدینو ته دشعبان
په ۱۱مه نیټه کال ۱۳۲۷هـ کې کړې ده همداخیردده جناب د هغې وینا عربي متن چې د فلسطین له
مسلمانانو سره د همدردی په بنیاد یې په کال ۱۳۲۷ هـ کې کړې اودده جناب دهنې وینا فارسي
متن چې د دویم نړیوال جنگ کې دافغانستان دپې طرفې په ساتنه کې په لویه جرگه کې چې دده په مشرتوب
کال ۱۳۲۰هـ کې دایره شوی، کړې په اشک غم کې راغلې ده.

باچا امان الله کله چې له اروپانه راستون شو اودپرځيگانو دود اودستورې له خانه سره راوړل او غوښتل
یې چې په مسلمانو افغانانوې په زور وټپي نوجناب حضرت میاجان اغا دخپل کاکا جناب حضرت اغای گل
صاحب لیس سره اود نورو مجاهدو اوشهیدو علماوو کراموتر څنگ د مبارزې ډگر ته را ووتل اومسلمان
ملت یې ددغه ارتداد او انحراف په ضد پاڅون ته وهڅاوه. هغه و چې ډیرعلمای کرام رحمهم الله تعالی علیهم یې
شهیدان کړل اوجنابان حضرت اغای گل صاحب اوحضرت میاجان اغا صاحب رحمهما الله تعالی یې بندیان کړل
اوداعدام حکم یې ورباندې وکړخوچې کله باچاامان الله دپاڅون په مقابل کې ماتې و خوړه اوتیښتې ته
ارښوونودی ته الله تعالی نجات ورکړ.

(۱) دغه دواړه بیتونه هم له هغې اوږدې مړینه قصیدې څخه دي چې دهیواد د نامتوشاعر (علامه صلاح الدین
سلجوقی رح) له اشعارو څخه دي اودده د مبارک قبر د مرمرو په نخته لیکل شوي دي

لاهور په ښار کې يې د طريقي شريفي د منسوينو پالنه کوله او په ۱۳۹۳ ق ه کې هلته وفات شو جنازه يې کابل ته راولېږدوله شوه او د خپل مرشد اووالد صاحب په خوا کې خاورو ته وسپارل شو رحمه الله تعالى. دده زامن جناب حضرت فضل علي اغا رحمه الله او جناب حضرت فضل الرحمن " امير جان " اغا رحمه الله دواړه ډير خواخوږي اونيك بزرگواران وو چې دهجرت او جهاد په وخت کې يې د مهاجرينو، په تيره بيا دخپلو مشرانو د خانقاه شريفي خدمت ته شپه او ورځ يوه کړې وه رحمهما الله تعالى نور تفصيل د حضرت صاحب شاه اغا صديق په رساله "تسلسل تجديد" وگورئ.

[۲] - حضرت ضياء المشائخ محمد ابراهيم مجددي

د جناب حضرت خواجه مولانا و مرشدنا نور المشائخ صاحب (قدس سره) دوم فرزند اوپه گدی (سجاده) ناست خليفه او جانشين جناب حضرت مولانا و مرشدنا ضياء المشائخ محمد ابراهيم المجددي و چې ابن عمر يې تخلص و، کال ۱۳۲۰ ه په کابل کې زيږيدلی، ديني زده کړې يې دهيواد له نامتو عالم مولوی صاحب يار محمد څخه سرته رسولي وې په خپل وخت کې دافغانستان، پاکستان، هند او دسيمې د هيوادونو د حضراتو کرامود غونډيدلو ځای، دستونزو د هوارولو او نيکو مشورو مرجع و.

ددوی تقوی، هوښياري، علمي او روحاني ستر مقام او معنوي هيبت په ټولنه او سيمه ستر اغيز درلود، دطريقي شريفي د لارويانو په سالمه روزنه کې يې ستر معنوي ځواک او لوی لاس لاره، دهيواد، گاونډيو اولرې پرتو هيوادونو د تصوف او طريقت ميان به دپتنگانو په څير ورباندې راتوييدل او هر مابښام به په لس گونو او شل گونو کسان دتلقين، توجه اوسبق بدلولو لپاره دحجرې مخې ته ورته پند وو، لکه څنگه چې دنارينه وو لپاره د باندې پوره بندوبست و دزنانه وو لپاره هم په کور کې دننه د پردې،

(۱) تسلسل تجديد (۱۱۵) مخ

خوراک، څښاک انتظام شوی و، د خاصو میلمنو لپاره یې ځانګړی میلستون درلود چې هلته به دوی پخپله د ورځې اوهم د شپې میلمنو ته تشریف ووړ، او عام میلمانه به د خانقاه شریفې په سراج په اوسیدل، دوی جناب به له خاصو او عامو میلمنو سره د سترې مشې اوروغ پر په وخت کې د سیمې د علماوو کرامو، مشایخو کرامو او نورو مخورو مسلمانانو د حال او احوال پوښتنه کوله، له شيعه خلکو سره به یې ښه رويه کوله او نورو ته به یې هم په دې خبره توصیه کوله.

ددوی ذاتي علمي زیرمه او تېره حافظه هرچاته د حیرانتیا وړ وه: زما په یاد دي چې یوه ورځ یې په مجلس کې د قطبي د خطبې عبارتونه چې په یادو یې یاد و ترډیره ځایه ولوستل، په تیره بیا هغه وخت چې زه (د سريزي ليکونکی) په نور المدارس کې نوی داخل شوی وم (او له ۱۳۴۲ هـ ل نه تر ۱۳۴۷ هـ ل پورې هلته وم) اود مدرسې سرپرستي ددوی په غاړه وه د سترو علماوو اوفقهاوو کرامو په غونډه کې به د علمي مسائلو په څېړنه او کړکېچنو موضوعاتو په حل کې ددوی علمي لوړ استعداد، حافظي اود فهم چټکوالي ته هرڅوک حیران او ګوته په غاښ وو.

دوی دخپل علمي اهتمام او لیوالتیا له امله دطریقې شریفې د بزرګانو تالیفات لکه عمده المقامات، اورادبهاثیه، مخزن الاسرار اونور ډیره خپل لګښت چاپ او توزیع کړل اوهم یې دخپل والد اومرشد (قدس سره) سوانح د (اشک غم) او (معارف نورالمشاخ) په نومونو پخپله تالیف کړي دي، د یادولو وړده چې د "نفس علمي ټولنه" ددغو دواړو رسالو دبیا خپرولو نیت لري.

ددوی د علمي اوله وخت سره دسمو تقریرونو کښتونه به په هیواد او سیمه کې مسلمانانو لاس په لاس ګرځول او په ډیره مینه به یې اوریدل، دوی به د مدرسې د پالنې لپاره کله ناکله له ټاکلې نیتې پرته غزني ته له خانقاه (قلعه جواد) څخه مدرسې ته تشریف راوړ، زما په یاد دي چې یوه ورځ د درسي ساعت په وخت کې زموږ صنف ته راغی اود دروازي پلو ته په زاړه ټغر یا دری یې تکلفه کیناست: هغه وخت به درس په زمکه ویل کیده، زموږ درسي مضمون "تاریخ الخلفاء" و. په نورو پوښتونو برسیره دوی جناب د خلاقو راشدینو د محبت خبره یاده کړه، دنورو ملګرو له منځه

مادخېل استاذ صاحب(شهيد مولوی صاحب عبدالغفار چې دخدو خپلو دملاصاحب لمسی و) په اجازه ورته عرض وکړ چې : (... ددوی ښه محبت دایمان توک دی ...) دا خواب په دوی جناب ډیر خوږ ولکیده او بې اختیاره یې په زوره الله اکبر، بارک الله کلمات وویل او څوواړه یې تکرار کړل.

په هیواد اوسیمه کې د وخت حکومتونو به په چاکې چې د عقیدې او نفاق فساد نه و ؛ د زړه له کومې اطاعت او احترام یې کاوه ؛ ددوی جناب هره هڅه اواندېښه د اسلامي عقیدې او عمل ښیرازي، داسلامي نړۍ یووالی، فکري ازادي او سمسورتیا، اوله الحاد او انحراف څخه د مسلمانانو ساتنې لپاره وه ؛ زه اوس له اغراق اومبالغې پرته وایم چې: ددوی جناب د جامع الجوانب شخصیت اړخونو څېړنه، نه زه اونه بل څوک "چې ددوی جناب شخصیت یې پوره پېژندلی وي" پوره کولای شي اوکه ملا ورته هم وټري بیا به هم ددوی جناب دپوره حق اداکولو په بې وسې به یې ترپایه پوخ یقین وي ، ځکه دداسې مبارک شخصیت د نیکو صفاتو پوره یادونه او وضاحت به څوک څرنگه وکړای شي چې دده والدصاحب مربي او مرشد(قدس سره) به په دې لوړه کوله چې : " ... ابراهیم جان کبیره گناه نه ده کړې ... " که څه هم زه د هغه (والدصاحب) جناب په لیدلو مشرف شوی نه یم خو داخبره ما دنورالمدارس له استاذانو کرامو څخه "رحمهم الله تعالی" په وار وار اوریدلې ده، د الله تعالی ﷻ په بندګانو کې عصمت یوازې انبیاوو اوملایکو ته ثابت دی "عليهم السلام" مگر هغه جناب دغه خبره په اټکل او تخمین سره نه کوله بلکې دجناب ضیاءالمشاخ(قدس سره) ژوند له وړوکتوبه بیا ترهغه وخته پورې دده دجناب والد اومرشد (قدس سره) تر سترګو لاندې تیر شوی او لوی شوی و اوترخپل څار او کتنې لاندې یې روزلی او کمال ته رسولی و، ان تردې پورې چې جناب حضرت ضیاءالمشاخ صاحب (قدس سره) به دشیې هم دتهجد داوداسه او نورخدمت لپاره دجناب والد اومرشد صاحب په خونه کې استراحت کاوه ؛

تردې خبرې هغه کیسه هم رایاده شوه چې دحضرت ضیاءالمشاخ صاحب (قدس سره) د یومخلص اوخادم جناب خواجه محمد نعیم(صدیق)صاحب له خولې نه دنفیس ټولنې یوه غړي محمد اکرم نعماني را لیکلې وه: خواجه صاحب وایې چې: (جناب

حضرت ضياء المشائخ (قدس سره) فرمايل چې: يو وخت د افغانستان د مشهور مجذوب " جناب بابا خال محمد رحمه الله " ترڅنگ زه اوزما يو بل ملګری تيريدو، زما ملګري راته وويل چې دا ګوره مشر سړی دی اولوخ ګرځي او دايو غير شرعي عمل دی، ما هم دهغه خبره تاييد کړه کله چې کورته ولاړم نو د شپي مې خوب لیده چې د جناب حضرت مجدد رحمه الله تعالی زیارت ته ورغلم اوله هغه سره دهغه کين اړخ ته دده دوه زامن شاه محمد سعيد او خواجه محمد معصوم قدس سرهما ناست دي، زه ورغلم او د حضرت مجدد صاحب نبي اړخ ته کيناستم او ډیره مینه يې راسره وکړه، په همدې وخت کې مې لیدل چې یوسړی د افغانستان د جنرالانو په ډیره نښایسته درېشي کې راغی، ما چې په خیرخیر ورته کتل نو دا سړی "بابا خال محمد" و، جناب مجدد صاحب ته يې سلام و اچاوه له احوال پوښتنې څخه وروسته يې ورته وويل چې خیریت ده ولې راغلی يې ؟ نو " بابا خال محمد" ورته وويل چې خیریت ده نور هيڅ خبره نشته خو ستادغه لمسیان مایې خایه خوروې اوزما طرف ته يې اشاره وکړه، مجدد صاحب زه په خپل غیر کې ورځم لوله اوزما غوړ يې تاو کړ، دومره يې تاو کړ چې غوړ مې درد وکړ او چې کله په همدغه وخت کې د غوړ له درده راوین شوم نو غوړ مې ګرم وو او درد يې هم کاوه په همدغه وخت کې جناب والد ماجد حضرت نور المشائخ صاحب قدس سره؛ هم راباندې غږ وکړ: ابراهيم جان! ما ورته وويل: بلې! قربان نو راته يې وويل: بيا چې جاته يې خایه تکلیف ورنکړې.

پته دي نه وي، د حضرت ضياء المشائخ صاحب (قدس سره) دا معمول و چې جناب حضرت نور المشائخ صاحب (قدس سره) ته به يې د شپې د لمانځه لپاره د اوداسه اوبه تيارولې هغه به چې غږ وکړ چې ((ابراهيم جان)) نو ده به سمدستي ورته اوبه وروړې، حضرت صاحب وايي چې ما کله دغه خوب لیده نو دا د مشر حضرت صاحب د لمانځه وخت و، د معمول له مخې مې فکر کاوه چې دی به اوبه غواړي، خو خبره نوره وه ... (فاعتبروا يا اولي الابصار) له دې خوب څخه په حضرت امام مجدد صاحب (قدس سره) د جناب ضياء المشائخ صاحب (قدس سره) د ګرانيت او ولايت لوړه درجه هم څرګندېږي

نه حسش غايتي دارد نه سدي راسخن پايان

بمیرد تشنه مستسقي و دریا همچنان باقي

[۳] - حضرت اقای گل قدس سره

حضرت مرشدنا ومولینا مجدد مائة رابع العشر قدس سره دریم فرزندان جناب خادم شریعت و طریقت حضرت اقای گل صاحب قدس سره دی ، دی هغه خوک دی چې گتور علمي میراث یې راته پري ایښی دی یعنې دده مبارک دوه رسالې " رهنمای طریق " او " مختصر البیان " او نورې گتورې لیکنې په " سوانح عمري " اونورو یادښتونو کې یې هم کړې دي چې تراوسه پورې چاپ شوي نه دي " دنفیس علمي ټولنه هوډ لري چې په لاس یې راوړي او چاپ یې کړي

مونږ مخکې ددوی د مشرانو بزرگانو په هکله ددوی جناب له نوموړو رسالو څخه ډیر څه راواخیستل، دوی جناب د " رهنمای طریق " په سریزه کې دخان په هکله پوره معلومات لیکلي دي چې دلته یې بیالیکلونه اړتیا نه وینو، برسيره په دې مبارکه رساله کې دوی د تصوف او طریقت په هکله داسې چاڼ کړی اومستند معلومات راغونډ کړي دي چې داوس وخت له غوښتنو سره سم ډیر پاڅه، جامع اولنډ دي او هیڅ یې پټ نه دي پرښي ، جزاه الله تعالی خیرا عنا وعن جميع من کان في طلب ذکره تعالی ومعرفته بالطریق الموروث من اولیائه سبحانه.

څه موده مخکې ددوی جناب یوه مشرفرزد جناب حضرت صاحب هاشم جان اغا او کشر ورور یې جناب حضرت صاحب ډاکتر عبیدالله جان اغا دحضرت صاحب امین جان اغا کور " اسلام اباد " ته تشریف راوړی وو اود نفیس علمي ټولنې مشر محترم مفتي حبیب الله صاحب د معلوماتو اخستلو لپاره اسلام اباد ته ورغلی و او دغه لنډ معلومات یې ورڅخه اخیستي و :

" دحضرت منة رابع العشر قدس سره په ژوند کې دجناب والدصاحب قدس سره تر روزنې لاندې و له هغه نه وروسته په ۱۵ کلنۍ کې جناب حضرت شمس المشائخ صاحب

قدس سره تر روحي روزني لاندې و ترهڼوچې خلافت ته ورسیده ، ديني علوم يې له جناب شهيد قاضي عبدالرحمن صاحب څخه ولوستل چې دتميز په محكمه كې به يې درس ورته وايه، جناب قاضي صاحب به ورته ويل چې " حضرت كيدل اسانه دي مگر ملا كيدل سخت دي " ، جناب قاضي صاحب به ورته ويل چې د درس كتابونه به پخپله راوړي نه په خادمانو او مريدانو باندې.

جناب نورالمشاخ صاحب د نادرخان په وخت كې له بهر نه راغلی و، نادرخان عدليه وزارت دوی جناب ته وسپاره، دوی جناب نه كاوه، نادرخان ورته وويل چې كه تاسې مرسته اوهمكاري ونكړئ نوزه ددولت كارونه په چا وكړم؟ بياجناب حضرت صاحب يواخي د شپږو مياشتو لپاره دغه وزارت ومانه، په نادرخان يې شرط كېښود چې دغه وزارت ته به دكارلانڅه زه جوړوم او بل داچې كه ستازوی محمدظاهر محكمې ته حاضرول وغواړم نوبيا به دا خبره عملي كيږي، نادرخان دواړه خبرې ومنلې دوی جناب شپږ مياشتې هغه وعده پوره كړه بيايې حضرت فضل احمد صاحب ته عدليه وزارت وسپاره. په هغه وخت كې جناب والدصاحب دپرش گلن زلمی و ، نادر خان ددوی له انقلابي روحيې څخه په اندېښنه كې و ددغې اندېښنې په بنسټ يې مصر ته په ۱۳۰۸ ه ل - كال كې د سفير په توگه واستاوه، په مصر كې دوی جناب د افغانستان لومړنی سفير و چې هلته يې پنځه كاله دغه دنده ترسره كړه، جناب والدصاحب وفرمايل چې زه په فقه او تفسير كې ښه وم اوپه علم حديث كې كمزوری وم، دالاهرله شيخ څخه مې دحديثودتكره استاذانو پوښتنه وكړه هغه راته دوه علمای كرام په گوته كړل، يوشیخ سلماوتي چې په عباسي رواق كې به يې دسحرله لمانځه نه وروسته دحديثو درس وركاوه، دوی جناب به سهار وختي د درس اخستلو لپاره الازهر ته ورته. بياچې دوی له مصر څخه سعودي عربستان ته د سفير په توگه واستول شو څلور كاله هلته سفير و، په مدينه منوره كې يې دافريقي د موريتانيا له مشهور محدث شيخ " شقيطي " څخه چې اولاده يې اوس هم محدثين دي اوپه حرم شريف كې درس وركوي دحديثو د درس اجازه ترلاسه كړه. بيا دوی جناب ته دمصر او سعودي د سفارت دواړه دندې په يوه وخت وسپارلې شوې چې تر لس كاله زياته موده يې دواړه دندې پرمخ بوتلې.

دوی چې کله له مصر څخه سعودي ته تشریف راوړ نو زه (محمد هاشم جان) اوزمادوه مشران وروڼه "حضرت صاحب جان اغا او" حضرت صاحب شعیب جان اغا" چې دقاهري په دارالعلوم کې موزده کړه کوله ټول یې له خان سره سعودي ته راوستلو، دوی جناب د مصر له یې کچه ازادی څخه زمونږ په هکله اندېښنه لرله او فرمایل یې چې: زه په سعودي کې دننه یې ستونزي نه لرم خودتاسې په مصر کې یوازې پریښودل نه غواړم، هغه وخت په مصر کې عبدالهادي داوي سفیر و. په سعودي کې ددوی دسفارت په وخت کې باچا "عبدالعزیز" ژوندی و او "ملک فیصل" ولي عهد و، ملک فیصل هغه وخت دوی جناب اوددوی اولادته دتابعیت تذکري ورکړې. جناب والدصاحب د رابطهء عالمه اسلامي او اسلامي کانفرنس په تاسیس کې له ملک فیصل سره مرسته کوله او مشوري یې ورکولې نوڅکه یې په موسسینو کې لوړ ځای درلود رحمه الله تعالی.

زمونږ مشر ورور محمد هارون "درد یار" رحمه الله تعالی چې په ۱۳۳۵ هـ ق — کال په کابل کې زیږیدلی و ۱۳۴۴ هـ دقاهري ته ولاړ او د هغه ځای له دارالعلوم څخه یې دعربي لغت لیسانس واخیست بیا یې د اسلامي حرکت "الاخوان المسلمون" کې داخل اوددغه غورځنگ ډیر کتابونه له عربي څخه په سني ایرانیانو باندې په فارسي وژباړل اوماته به یې کابل ته را استول هغه وخت زما دنده دتعلیم او تربیې په وزارت کې وه هلته مې بیا په مسلمانو محصلینو ویشل. هارون جان اغا "رح" جمال ناصر په خپل وخت کې درې ځله بندې کړ په کال ۱۳۳۸ هـ له مصر څخه وایستل شو اولبنان ته ولاړ، کله چې له ناصر څخه وروسته انور السادات عمومي بېښه اعلان کړه بیرته مصر ته ولاړ او هلته یې ژوند کاوه، بالاخره په یوه ترافیکي پیښه کې دمحرم دمیاشتي د ۲۴ په شپه کال ۱۴۰۶ دیو ۷۱ کالو په عمر شهید شو له اوس نه څوارلس کاله مخکې په ترافیکي پیښه کې په ۶۹ کلنۍ کې شهید شو رحمه الله تعالی، دده مشر زوی حضرت محمد فاروق په ځوانۍ کې دده په ژوند کې وفات شو اودفاروق جان دوه خورګانې په مصریانو واده شوي. نور تفصیل به له جناب حضرت شاه اغاصدیق "مجددي" د "تسلسل تجدید" له مولف صاحب څخه په دري ژبه واورو:

حضرت محمد صادق مجددي عرف آقای گل فرزند سوم حضرت غلام قیوم "رح" بوده تحصیل علوم را ازوالد بزرگوار خود وقاضي عبدالرحمن شهيد پغماني نموده وباکسب سلوک از برادر بزرگ خود حضرت فضل محمد شمس المشايخ "رح" بهره کلي يافته وصاحب کمال گرديده. حضرت شان درورع وتقوی وفتوت به نهايت رسیده بودند، درعلم تفسير وحقائق ان ، احاديث، قرائت ومسائل ان علم بيان ولطایف ان کمال بينظير داشتند. درفراست وسياست يگانه عصر بودند. وبعد از وفات پير بزرگوارش حضرت شمس المشايخ "رح" وهجرت حضرت نورالمشايخ "رح" درکابل به ارشادخلق الله موظف گرديدند وبه تربيه علماء پرداختند.....

حضرت محمدصادق اواخر عمر خودرا درجوار بيت الله وزيارت حضرت رسول اکرم ﷺ گذشتاند وتصانيف زيادی دارند که مشهورترين انها عبارت از اصول طريقه نقشبنديه ، آداب مرید ، شرح ثلاثيات بخاری ومختصرالبیان درتاريخ شهيد علم وایمان میباشد.....بالاخره پس ازعالمی خدمت به جهان اسلام در سال ۱۳۵۲هگ جهان فاني را وداع گفته به لقاءالله پیوست ودر جنت البقيع مدفون گردید. هفت فرزندداشت مسمی به حضرات محمدموسی، مجددي که درطفلی وفات نموده، محمدهارون، محمدهاشم، محمدموسی ثانی، محمدشعیب، محمد صالح، عبدالله و عبيدالله.

[۲] - حضرت محمدهاشم مجددي فرزنددوم حضرت محمدصادق "رح" درسال ۱۳۰۱ هگ ش - چشم به جهان كشود وتحصيلات خودرا تادرجه تخصص درپوهنتون الا زهر مصر به پایان رسانید ودرسال ۱۳۲۴ ه - جهت خدمت به هموطنانش به کشور عودت نمود ودریستهای ذیل ایفای وظیفه نموده است: عضوریاست تعلیم وتریبه، مسئول مدارس دینی، مدیرلیسه حبیبیه، رئیس فاکولته حقوق و رئیس پوهنتون کابل، معاون ریاست دارالتالیف وترجمه، معاون ریاست تدریسات مسلکی، مشاور ریاست محاکمات بامورین صدارت، عضو کمیته تسوید قانون اساسی، عضولویه جرگه، عضو ورئیس انجمن قوانین مشرانو جرگه.

..... حضرت شان هجرت اختيار نموده وعازم عربستان سعودی گردیده در جامعه ملك عبدالعزيز به حيث استاد علوم اسلامى توظيف گردید و پس از كودتاى منحوس " ثور " به پاكستان تشریف آوردند وهمچو برادر بزرگ شان در راه اتحاد و انسجام مجاهدین وتنظیمهای جهادی سعى بلینى به خرج دادند..... و فعلا به عمر ۶۶ سالگی الحمد لله حیات داشته عضویت موتمرقدس، عضویت مجلس عالی بین المللی اسلامی و عضویت هیئات اجرائیه موتمر عالم اسلام در کراچی را بدوش دارند.

حضرت شان صاحب دو فرزند هستند بنامهای محمدعاصم و محمد قاسم . محمدعاصم مجددی شخص با فهم و فراست بوده نظربه لیاقت و درایت شان در اوسط سلهای جهاد به صفت مسئول " رادیوی افغانستان آزاد " تعیین و در راه انتشار حقایق جهاد رول شایسته را بازی نمودند و یک فرزند دارد بنام محمدحاتم مجددی. محمد قاسم مجددی در سال ۱۳۳۳ هـ ش - در کابل متولد گردیده تعلیمات ابتدائی و عالی را در لیسه غازی به پایان رسانیده ونظر به لیاقت شان شامل انستیتیوت ادارهء صنعت گردیده وبا رویکار آمدن حکومت کمونیستی تحصیل علم را رها وجهت شرکت در سنگرهای جهادی به پاكستان هجرت نموده وبرعلاوهء پیشبرد امور جهاد به تحصیل علم نیز پرداخته وشامل پوهنتون انجینیری وتکنالوجی لاهور گردیده

[۳] - حضرت محمد موسی مجددی فرزند سوم حضرت محمدصادق " رح " سه فرزند دارد بنامهای محمد خالد مجددی، محمدحسن مجددی ومحمدعلی مجددی که از جمله محمد خالد مجددی یک فرزند دارد بنام مهمند مجددی.

[۴] - حضرت محمد شعیب مجددی فرزند چهارم حضرت محمدصادق مجددی " رح " سه فرزند دارد بنامهای محمد سلیمان مجددی، محمدصادق مجددی و اسامه مجددی که از جمله محمدصادق مجددی دو فرزند دارد بنامهای محمد عمر مجددی ومحمد فیصل مجددی.

[۵] - حضرت محمد صالح مجددی فرزند پنجم حضرت محمد صادق "رح" که توسط یکعده اوباش بدسیسه حکومت وقت شهادت رسیده؛ دو فرزند دارد بنامهای فضل غنی مجددی و محمد طارق مجددی. فضل غنی مجددی دو فرزند دارد بنامهای محمد سلمان مجددی و محمد مروان مجددی.

[۶] - حضرت عبدالله مجددی فرزند ششم حضرت محمد صادق "رح" که در رشته طب در کشور المان تحصیلات خود را به پایان رسانیده و تاسیس فابریکه هوشمند در کابل از خدمات برجسته حضرت شان به کشور ماست یک فرزند دارد بنام اسامه مجددی.

[۷] - حضرت عیدالله فرزند هفتم حضرت محمد صادق "رح" نیز تحصیلات خود را در رشته طب در المان به پایان رسانیده در تاسیس دفتر یونین اید که یک موسسه فعال کمک رسانی به مهاجرین افغان در عصر جهاد بود فعالیت شایانی نموده. سه فرزند دارد بنامهای محمد بلال مجددی، محمد زید مجددی و محمد سالم مجددی که از جمله محمد بلال مجددی یک فرزند دارد مسمی به محمد هارون مجددی.

[۴] - حضرت محمد اسماعیل سرهندي مجددي

دجناب حضرت ضياء المصباح صاحب مشرفرزند او بالقوه جانشين چي کټ مټ خپل والد او مرشد صاحب ته ورته و؛ جناب حضرت خواجه ابواحمد محمد اسماعيل مجددي و، نوموړي په ۱۳۲۰ هـ کي په کابل کي زيږيدلی، ديني زده کړي يې دهيواد له نامتو عالم مولوي صاحب سلطان جان اود کابل په دارالعلوم کي سرته رسولي وې. دده جسدې جوړښت او خيره مبارکه کټ مټ لکه دخپل والد صاحب داسي وه، ددوی دواړو ظاهري ښايست، شرعي ښه او شرعي لباس بيخي ځانگړی مظهر او منظر و چي ليدونکي به ورته حيران وو. حاجي صاحب عبدالباري ته (چي ددوی کرامو له مخلصينو څخه

دی (دسوريي يوه عالم ويلي و چي: "ماپه نړۍ کې ډير متشرع مشايخ عظام او علمای کرام ليدلي دي خود کابل د حضراتو په بڼايسته صورت اونیک سیرت مې هيڅوک نه دي ليدلي"، رښتيا هم چاچې ذوی ليدلي دي هغه ددې خبرې تاييد کوي .

ددوی کرامو حال حضرت صاحب شاه اغا (صديق) په "تسلسل تجديد" کې په دري ژبه داسې بيانوي :

حضرت محمد ابراهيم مجددي عرف شیر پادشاه ملقب به ضياء المشايخ فرزند دوم حضرت مولانا نورالمشايخ "رح" اکتساب علوم را از مولوي يارمحمد که از علمای مشهور کشور بود حاصل و طريقت را از حضرت والد خود حاصل نموده و از طرف ايشان به ارشاد خلق الله توظيف گرديدند. جناب شان سجاده نشين والد بزرگوار خود نیز بوده و بعد از وفات ايشان وظائف ومسئوليتهاي خطير شانرا بدوش گرفتند:

سرانجام و پس از تسخير کابل - بدست نا امينان شد چپاول

بزندان رفت و م سرنوشتش - شنيدم حق خواند سوی بهشتش

مرا زان مکتب اين معنی بياد است - چراغ نقشبندان در جواد است

حضرت شان پنج فرزند داشت بنامهای: محمد طه بدون اولاد وفات نمود ، محمد اسمعيل ، محمد يعقوب ، محمد اسحق و ضياء احمد که هر چهار برادر با والد بزرگوار شان به حبس کشيده شدند. حضرت محمد اسمعيل مجددي عرف سرهندي در سال ۱۳۲۰ هـ در کابل متولد گرديده اکتساب علوم را از حضرت والد بزرگوار خود و مولوي سلطان جان که از علمای چيره دست کشور بود نموده و در اکثر علوم بهره نيك و در اصول طريقت و فروع شريعت نظري نافذ داشت ، و سه فرزند دارد بنامهای احمد امين مجددي، فضل محمود مجددي و ابوبکر مجددي .

حضرت احمد امين مجددي نيز همراه با والد و جد بزرگوارش در حالیکه ۱۱ سال از عمر شان ميگذشت به حبس کشانیده شد ولی نسبت صغر سن و مرضيکه عايد حالش بود پس از هشت ماه زندان باتوکل به خدای بزرگ رها گرديد . ايشان جوان بافهم و فراست و خوش خلق بوده و سرپرستي مريدان و

اخلاصمندان پدري خود را در ديار هجرت " پاکستان " مينمايد ويک فرزند دارد بنام محمد عدنان مجددي . محمد اسحق مجددي فرزند دوم حضرت ضياء المشايخ صاحب ؛ يک فرزند دارد بنام محمد شفيق مجددي . محمديعقوب مجددي فرزند سوم حضرت ضياء المشايخ صاحب . يک فرزند دارد بنام محمد جميل مجددي . ضياء احمد مجددي فرزند چهارم حضرت ضياء المشايخ صاحب دارای احساس عالي اسلامي وجوان مبارزه ، بيدار وهوشيار بوده يک فرزند بنام سميع الله مجددي .

دحضرت خواجه محمد اسماعيل مجددي(قدس سره)علمي اوروحاني روزنه د دغې لويې کورنۍ دعلم اومعرفت، مهربانۍ او عطوفت په لويه غيږه کې شوې وه ، دی مبارک د ډير اسلامي درد او ژور احساس خاوند و؛ داخبره هغه وخت پوره ډاگيزه شوه چې جناب والد او مرشد صاحب يې دی دخان په خای د نورالمدارس سرپرست "رئيس" وټاکه، داهغه وخت و چې په هيوادکې دکمونستي پليت فکر اوعقيدي نيالکي رالوی شوي وو ، دظاهرشاه د ۱۳۲۳ ه ل - کال د ديمکراسۍ قانون راوتلی و، دغو خرڅ شويو ځوانانو خرمستي پيل کړې وه، او الحاد ته يې برالا تبليغ اويلنه کوله، دهغه مهال د شوروي اتحاد زور اوپيسې يې دواړه ترشا وې، داوخت دحضراتو کرامو جنابانو اود اسلام په درد نورو دردمنو ته غرونه غرونه ستونزې اومشکلات رامنځ ته شول .

جناب حضرت خواجه محمد اسماعيل (قدس سره)دغه وخت د نورالمدارس په انگړ کې د ۱۳۲۵ ه ل - کال د لړم "عقرب" په پنځمه نيټه د "خدام الفرقان"دتاسيس ډبره کيښوده ، "خوددغه کارلپاره يې چې ذهينيتونه تيارول ډيرې اوبسکې يې تويې کړې اوډيرې چينغې يې ووهلې هم دوی جناب د اسلام لپاره ژور درد او احساس وخليده، دکارکولو لاره په هغه وخت کې داسې وټاکله شوه چې ټول محصلين او فارغان به د

(۱) دغه نيټه په "تسلسل تجديد" کتاب کې غلطه نيولې شوې ده ، ځکه چې زه هلته د دنورو محصلينو په پرتله دوی ته تريوه څه حده نږدې او د اعتماد وړ بللم اوبه ټولو جرياناتو خبر وم .

عامې رخصتۍ په وخت کې د لړم د مياشتې له نيمايي نه دېسرلې د وري " حمل " تر مياشتې پورې د وړو گروپونو په ښه پخپله سيمه کې دهر کلې ار بارجوماتونو ته ورځي او خلک به دکمونيزم په کفر او مرتدوالي اونورو فسادونو خبروي اوله چانه به هېڅ نغدي اومالي مرسته نه اخلي ، دغه کار له هماغې مياشتې څخه د هيواد په زياتو ولايتونوکې په ښه درز سره پيل شو، دهيوادمسلमानان دکمونستانوپه کفر اونورو قبانجو خبر شول اود کمونستانو فعاليت په هغو سيموکې له ځنډ او ځنډ سره مخ شو اوله " خدام الفرقان " سره يې دسختې دښمنۍ تکل وکړ.

په ۱۳۴۸هـ ل - کال کې زماله فراغت نه وروسته يې هم دوام درلود، د ۱۳۴۸هـ ل -

کال په وروستيوکې ديوه مرکزي نشراتي ارگان (ندای حق) د پيل کولو اوخپرولو پریکړه وشوه چې د امتياز خاوند يې مولويصاحب عبدالستار صديقي او مسئول چلونکي يې زه ونومول شوم. له دغه وخته ددغه کار په منډو تړو کې له تدريس او کورنۍ ژوند نه يې برخې شوم. حکومت هم دجرېدې دچلولوا اجازه نه راکوله، په دې ترڅ کې (۱۳۴۹ هـ ل) دپل خستي جومات پرله پسې څلوېښت ورځې دعلماوو کرامو مظاهرو شاهد و ، مظاهري لومړی د کابل په شاوخواکې دهغه کاریکاتور له امله پيل شوې چې د اصلاح په دولتي ورځپاڼه کې خپور شوی و هغلته يوسړی په عربي لباس کې رسم شوی و او نه (۹) پټ مخې ميرمنې ديو هوټل مخې ته ورپسې ولاړې وې ، دغه رسم شوی سړی ښواکې دخان او ورسره ميرمنو لپاره دښې تيرولو خونه غوښتله خود هوټل د څښتن له خولې ليکل شوې و. چې مونږ په هوټل کې داسې خونه نه لرو چې يو سړی او نه تنه ميرمنې پکې ځای شي

دا خبره مسلمانانو دشان رسالت ﷺ په هکله توهين وکانه په لومړي سرکې مظاهري د کابل له شاوخوا نه دبار پل خستي جومات ته راننوتلې ورسې د نړدوو ولايتونو علمای کرام او مسلمانان په گڼ شمير کې کابل ته راغلل او دپل خستي جومات ټول ډک شو، د کابل دبار مسلمانانو به هره ورځ په پندو پندو پخه ډوډۍ جومات ته راوړله اوله بار نه بهر د څلور خواوو مسلمانانو ان تر لرې ولسواليو پورې به يې پخه ډوډۍ او پريمانه شرومې په موټرو کې رارسولې چې له دوه زرو زياتو کسانو به دوه درې وخته خوړله اوله به امار پرته وه، دپل خستي په دوم پور کې دغه امارونه زما اوس هم په زړه دي چې څه کم څلوېښت کاله يې کيږي، دهيواد په غيرتمنو مسلمانانودې افرين وي چې بيا يې دطالبانو دتحريک په پيل کې همدغسې پريمانه پخه ډوډۍ اوکنڅ په موټرو کې پسې وړل اود کورونو پاکي بستري يې پسې ور رسولې او بيرته يې کورونو ته نه وړي. جزاهم الله تعالى خير الجزاء.

دپل خستي په جومات کې به ټوله ورځ تقريرونه کيدل، بد رد او لمسونکې خبرې پکې نه وې، د منبر واکمن جناب شهيد مولويصاحب رحمت الله (۱) و او هيڅوک يې ترڅو او لمسونکو خبرو ته نه پرېښودل، داددې لپاره چې څوک بياداسې گومان ونکړي چې د ظاهرشاه دولت به ددوی په ضد په خپله د مظاهري علماوو کرامو رالمسولې وي، بلکې ظاهرشاه اودولت يې له دغه گڼ پاڅون، دمسلمانانوله کلک ملاتړ، خوراک رارسولو، دجگ پورودولتي فوخي، نوروواکمنودمظاهري په غونډو او تقريرونو کې له گډون نه سخت وارخطا او په ويره کې و.

(۱) شهيد مولويصاحب چې دلوگر دولايت و، ډير هوشيار، صوفي او دينداره شخصيت و دی هم د غبرگولي "جوزا" دڅلورمې شپې د پوليسو دیرغل په وخت ونيول شو اودعلماء کرامو په ډله کې و چې بياتر ۷ - ۸ مياشتو پورې بندي و. بيا دترکي له کودتا وروسته د کنډز په ولايت کې و او هلته يې عملي جهاد ته ملا وتړله چې بيا د ژمي د واورو په يوه ساړه مازديگر له دښمن سره په مخامخ جگړه کې له خپلو ملگرو سره شهيد شو رحمه الله تعالى.

د مظاهري گډون کوونکو د ظاهر شاه له دولت نه د کاریکاتور جوړونکي اود اطلاعاتو او کلتور وزير محاکمه اوسزاغوښتله، ورسره يې د کمونستانو پرالا فعاليتونه اودهغو ددوو اونيزو (خلق او پرچم) بندول هم غوښتل چې کمونستي عقیده يې خپروله او نورې هم زياتې نارواوې رامنځ ته شوې وې چې د ظاهر شاه له دولت نه يې د مخ نيوې غوښتنه کوله، د تقريرونو فضا ډيره مسالمت اميزه وه او فوځي صاحب منصبانو به هم گډون پکې کاوه، خود ظاهر شاه دولت يې له دې چې د مسلمانانو د زړه زخمونه مړهم اوپتي کړي هره ورځ به يې په جومات کې د مظاهري د تیتولو اعلانونه د تهديد په لهجه کول. په دغه وخت کې جناب حضرت ضياء المشاخ صاحب (قدس سره) د خپل لمسي امين جان اغا د علاج لپاره له هيواد نه بهر تشریف وړی و او جناب حضرت محمد اسمعيل جان اغا ظاهر شاه ته د علماوو کرامو ډلې په وار وار ورليږلې خو هغه به سره له دې چې سخت وارخطاهم و په تهديد اميزه اوترخه لهجه ځواب رالپړه، پايله داشوه چې مظاهري له څلوېښت ورځې غوښتنو سره سره هيڅ لاس ته رانه وړل اود ۱۳۴۹ ه ل - کال د "غبرگولي" جوزا په څلرمه شپه د ظاهر شاه امنيتي پوليسو په جومات چپاو ور وور، علمای کرام يې په وهلو ټکولو اوتوهين سره له جومات نه وايستل، په جومات کې خورند مبارک ايتونه، کلمه طيبه، کلمه شهادت اونورې له ديوالونو راوشکول او ترېنو يې لاندې کړل، څوک يې بنديان اوڅوک يې په سروېسونو کې يوبه بل امبار کړل اونږدې ولايتونو ته يې واستول، په دې ترڅ کې دچا پېزار، دچاپټکي، دچا خادر او د چاکالي پاتې وو، ځينې کسان يې دخپل ولايت په ځاي بل ولايت ته رسولي وو، له هغه وروسته بياپه ځينو ولايتونو کې په تيره بيا د زړمت دولسوالی په کليو کې له يوې بلې مياشتې نه زياته موده مظاهرو دوام درلود، د کمونستانو پټ نيتونه رالوڅ او مسلمانان ورباندې وپوهول شول په دغه کار کې د "خدام الفرقان" علماوو کرامو بنيادي برخه درلوده.

دا وې په اسلام اومسلمانانو د ظاهر شاه ملنډې، ده په لوی لاس د کمونيزم په وړاندې دهيواد دروازه په دواړو پلو خلاصوله چې په پايله کې يې دده څلوېښت کلنه شاهي لومړنۍ قرباني شوه.

له مظاهرو وروسته چې د کور د خرڅ تنګسپاو ستونزې زیاتې وې ماد نفقې پیدا کولو لپاره یوې اوبلې خواته منډې ترېرې وهلې اوهم د "ندای حق" د خپرولو د اجازې په انتظار کې وم ايله بيله د ۱۳۵۰ هـ ل - کال د وري "سنبه" په میاشت کې چې دډاکټر ظاهر حکومت و، دجناب سرهندي اغا (خواجه محمد اسمعیل جان اغا) دغیر مستقیمو هلو ځلو له برکته د "ندای حق" د خپرولو اجازه اعلان شوه اود ۱۳۵۰ هـ ل - کال د وري په میاشت کې لومړۍ ګڼه له چاپه راووتله دغه کارله بي شمیره مالي ستونزو اود لیکوالانو له کمښت سره سمه د ۱۳۵۲ هـ ل - کال د چنگاښ "سرطان" تر ۲۶ مې پورې دوام وکړ له دغې نيتي سره سمه د داودخان کودتا وشوه "ندای حق" اوډیرې آزادي نثري بندې شوې ځکه چې کمونستانو، روسانو د داودخان په کودتاکې لوی لاس و، غټو کمونستانو ډیر حساس او کلیدي پوستونه "چوکۍ ګانې" اشغال کړې وې، د داود خان په ۴ کلنه دوره کې یې د ۱۳۵۷ هـ ل - کال دغوايې "نور" دکودتا تروخته له خپلې خوښې اوکړنلارې سره سم ساتلې وو.

د داودخان له کودتاسره سم کمونستان غښتلې اونورهم سپین سترګې شوي وو، د خدام الفرقان په غرواوتولو علمواو وکرامواو مسلمانانو یې سترګې وربرګې کړې، د داود خان دکودتاد لمانځلوپه یوه غونډه کې چې دزرمټ ولسوالۍ د لیسې په انګر کې جوړه شوې وه؛ زه او شهید مولوی صاحب نصرالله "منصور" رحمه الله "هم دسیمې د مخورو په توګه ورغلې وو، زموږ دکلې یوه کمونست (لالک) په خپل تقریر کې مونږ ته په اشاره سره وویل (دتورې ارتجاع مزدوران دلته هم دځان ځای لټوي...) مونږ دغه خبره برالا دخطر ټنګ وګاڼه اوځانونه مو له خپلې سیمې څخه ګوښه کړل، زه د کندز ولایت ته ولاړم او هلته مې یو ځای اوبل ځای امامت کاوه او خوله مې له سیاسي پلوه چوپه نیولې وه، او شهید منصور صاحب رحمه الله یوڅه وخت د شاهي کوټ په کلې کې تدریس وکړ او بیا میرانشاه ته مهاجر شو. د داودخان له کودتا وروسته یو وخت دحضراتو کرامو "رحمهم الله تعالی" دلیدلو او زیارت لپاره کابل ته غلې ولاړم، جناب سرهندي اغا (قدس سره) دخبرو په ترڅ کې رانه وپوښتل: (... څه حال دی؟ ماوویل

خيريت دی . دوی وفرمایيل خير به بيا و نه وينې ټول واک د کمونستانو په لاس کې کيوتلی دی، اوڅبره هم هغسې شوه چې دوی "رحمه الله" فرمایلي و.

د ۱۳۵۶ هـ ل - کال په پای کې په ماښي له زرمټ نه د "کنډز" "کنډ" کلي ته د زرمټ د گل دادخیلو د قام استازي راغلل اودجناب حضرت ضياء المشانخ صاحب "رحمه الله تعالی" ليک هم ورسره و، ماته يې ليکلي و چې : (... له دغو کسانوسره د تدريس لپاره زرمټ ته ولاړ شه ...) دغه وخت د داود خان وروستنی مياشتي وې او حکومت يې علماوو کراموته ډير لاس نه اچاوه، له دې نه يوڅه پخوا دی دخان په خپلو سياسي تيروتنو پوهيدلی و چې : زما واک خو له کمونستانو او شوروي سره دی ، يوې خوا بلي خواته يې اسلامي هيوادونه ته سفرونه کول اوڅخه يې داوه چې له شوروي څخه خان راوشکوي ؛ خو اوبه له ورځه تيرې وې . زه د ۱۳۵۶ هـ ل - کال د مې په اخيرکې يومخيزه گل دادخیلو ته راغلم او هلته مې تدريس پيل کړ او تر پسرلي پورې روان و . د ۱۳۵۷ هـ ل - کال د غوايي "نور" په اوومه نيټه د پنجشنبې په ورځ کمونستانو په کابل کې کودتا وکړه اوزه هغه وخت دجناب حضرت صاحب په کرامت اود امر په حکمت لاس ته وپوهيدم چې د هيواد له شمالي پولې څخه يې دهيواد سويل د جهاد د پيل سيمې ته راوستم، کودتاجيانو ؛ داودخان، ميرمن يې "چې دظاهرشاه خور وه" ، ورور يې محمد نعيم خان او دکورنۍ نور غړي په ارگ کې ووژل، درې ورځې وروسته يې د ترکي په مشرۍ خپل رژيم اعلان کړ.

دکودتا په سبا "دجمعي په ورځ" په کوزو دولت زو" (۱) کې د پيرصاحب په جومات کې د مولود شريف غونډه وه چې د شاوخوا علمای کرام او ګڼ مسلمانان راغلي وو ، په غونډه کې مو د کمونستانو کودتا تشریح کړه اودوی ته مو لاپخوا کمونستان سم ورپېژندلي وو، په سباموبادولسوالی خواته غونډه راولبله اومسلمانان مو ښه وپوهول،

(۱) "دولت زي" د زرمټ د ولسوالۍ په حدودو کې راځي چې ډير دينداره اوبه علماوو مين خلک دي.

دریمه ورځ "دثور په ۹ مه" موبیا ولسوالۍ ته غونډه راوبلله او د ولسوالۍ په جامع جومات کې موغونډې ته ټول حقایق په ډاګه کړل او په نیمه نیمه کې موډ جهاد فرضیت مسلمانانو ته په ډاګه کړ، دا وخت د کودتاچیانو واک ولایتونو او ولسوالیو ته وغزیده؛ نور مو ښکاره غونډې بس کړې او د جهاد لپاره مو اړیکې ټینګول پیل کړل، په همدغه اونۍ کې جناب شهید مولوی صاحب نصرالله منصور رحمه الله تعالی او جناب مولوی صاحب جلال الدین حقاني سلمه الله تعالی له میرانشاه نه له مجاهدینو سره د زیږوک غرونو ته رارسیدلي وو او د زیږوک په ولسوالۍ یې جهادي یرغل پیل کړی وو، په ماپسي یې څوک راواستول چې له ملګرو سره د زدرانو "فخريو ته راشی، مونږ څوک کسان ورغلو او د جهاد د پیل په نقشه مو ځانونه سره وپوهول، درې څلور ورځې وروسته بیرته زرمته ته راغلو او د مجاهدینو ډله په مونږ پسې پټه زرمته ته راغله او په ولسوالۍ باندې یې جهادي یرغل قوماندې په غاړه وه، د غوايي "ثور" په "۱۸ مه" یا "۱۹ مه" شپه یې په ولسوالۍ باندې یې عملیات ترسره کړل او کمونستان یې سخت وارخطا کړل، د غوايي "ثور" په شلمه ورځ د زرمته له ولسوالۍ نه د کمونستانو یو تن پیاوړی سړی زما د نیولو لپاره ګل داډخیلو ته راغی او راته یې وویل چې: (د امنیې قوماندان صیب دې غواړې) ماچې هرڅومره پلمې او دلایل ورته وویل دی پخپله خبره کلک ولاړ و او په زوره د بیولو تکل یې درلود، زه پوهیدم چې که ورسره ولاړ شم بیا به مې پایله وژل وي او تر دغې ورځې پورې یې ځنې کسان ترې تم کړي هم وو، له کلي نه بهر ورسره ولاړم او اخر دې ته اړ شوم چې دخپلې تمانچې په ډزو مې ټپي کړ او زه په رڼاوڅخه له صحنې څخه ګوښه شوم، الله تعالی ﷻ نجات او خلاصون راکړ، کورمې له کتابونو او هرڅه سره یې سرپرسته پاتې شو، کمکی اولادونه او والده مرحومه یې دوه ورځې له دې واقعي نه مخکې د ما ماخیلو کره تللي وو او بیا مونږ اودوی یونیم کال وروسته د زرمته دخلکو دعمومي هجرت په وخت د میرانشاه د "دته خیلو" په دښتو کې سره وموندل، زه په هغه ورځ چې له صحنې څخه ګوښه شوم په شپه کې د سویل غرونو د زدرانو د "فخريو" سیمې ته ولاړم او هلته د مجاهدینو له ګروپونو سره یوځای شوم، بیا یې نو دلسگونو کلونو په موده کې دغه لوری شو او خپله سیمه مې ونه لیدله.

دا وه د يوولس کلن يا (پنځه وېشت) کلن جهاد پېل ته په دغه سيمه کې يوه زغلنده کتنه، که څوک زيات معلومات غواړي نو زماډ ځانگړي يادښت په پاڼو " کتابچه " کې به يې پيدا کړي ، اوس چې زه دغه توري ليکم د ۱۳۸۴ هـ ل — کال د غوايي " ثور " لومړۍ لسيزه ده، له هغه وخت نه پوره " ۲۷ " کلونه تېر شوي دي او زه په هيواد د امريکې د تيري له امله دوم هجرت ته اړ شوی له کورنۍ سره د " تربيلي " دپاڅه سرک په څنډه په يوه کمپ کې اوسېږم.

د حضرت صاحبانو د کورنۍ وروستۍ حال

اوس به د جنابانو حضراتو کرامو " رحمهم الله تعالى " په حال ځان خبر کړو چې څه ورپېښ شول ؟ له کودتا سره يوځای ددوی کرامو " رح " مخلصينو له هرې خوا څخه سړي ورواستول چې له قلعه جواد څخه ځانونه او کورنۍ په يوه حکمت سره وباسي، خو ددوی کرامو " رح " خواب دا وو چې: (مونږ ايسار اود کودتا چيانو تر کلکې څارنې لاندې يو، د تيريدو په احتمالي لارو کې يې پوستې جوړې کړي او ټانکونه يې ځای په ځای کړي دي) ، حالت رښتيا هم داسې و ځکه کمونستانو له پخوا نه علمای کرام او مشايخ کرام دخپلو کفرې تکلارو لومړۍ درجه، اونور مسلمانان يې دومه او دريمه درجه دښمنان بلل.

د کودتا له لومړۍ ورځې نه يې نيول پېل کړي وو او ترڅو چې په واک کې پاتې وو دغه يې کار وو، دهيواد څومره مسلمانان چې دوی دخپل واک په موده کې نيولي او تري تم کړي دي شمير به يې لکونو ته رسېږي، دحضراتو کرامو " رح " په ايساريدلو ټول مخلصين له کچې پورته خپه وو، ددوی کرامو له روحاني فراست اوددوی دخبري منابعو دشتون په بنسټ ددوی مخلصينو گيلې اوږدو خلکو نيوکې کولې او سوال دا و چې دوی ته به هر وروڼه له کودتا چيانو څخه لا پخوا پوره معلومات شوي وي نو بيا ولې له ايساريدلو نه مخکې ونه وتل؟ د دوی کرامو " رح " له نيول کيدو وروسته په دغه خبره

هم دجهاد په کلونو کې او هم له هغه را وروسته ډول ډول بحثونه کيدل چې ځينې يې بې خونده او نامناسبه وو.

اصلي خبره داده چې ددغې لويې کورنۍ بزرگان در امام مجدد قدس سره اولاده) داسې معمولي خلک نه دي لکه ځينې خلک يې چې فکرکوي بلکې په الله تعالى ، د هغه په رسول ﷺ اود هغه په پاک دين " اسلام " باندې مين خلک دي اوله الله تعالى ﷻ سره د ډير محبت اومينې اود هغه ﷻ د لقاء اوديدار د تلوسې له سوخته مونږ ددوی هغه چينې، ژړاگانې، سوز او گداز په هغو دعاگانو کې اوريدلی او ليدلی دی چې له ختمونو څخه وروسته به يې د دعا لاسونه دالله تعالى ﷻ دربار ته پورته کړي وو او اکثرو حاضرينو به هم ورسره ژړل. پخپله جناب حضرت ضياء المشائخ صاحب (قدس سره) په سنت او شريعت کلک ولاړ و، هغه شروط، صفات او کمالات چې دنقشبندۍ مبارکې طريقې ديوه کامل او مکمل مرشد لپاره ورته اړتيا وي؛ دوی جناب علما اوعملا هغه ټول د خپل بزرگ پلار اومرشد او خپلو بزرگانو نيکونو په شان (قدس الله تعالى اسرارهم العاليه) درلودل، دالله تعالى ﷻ د ذکر ريښتونی طالب به يې چې کله په طريقه شريفه کې داخل او مشرف کړ اود لومړۍ لطيفې " قلب " خای به يې وروښود سملاسي به يې دالله تعالى ﷻ پاک نوم په زړه کې جاري شو، همدغه رنگه به يې پورته لطايف (روح، سر، خفي ، اخفي اونفسي) کې په خپل وخت کې په توجه سره د الله تعالى ﷻ پاک نوم جاري کيده او د ذکر ريښتوني طالبان به يې کمال ته رسول ، ددوی جناب " رح " خلفاوو کرامو " رحمهم الله تعالى " پوره کمال، تاثير او تصرف درلود چې هغوی هم په سلگونو مسلمانان په طريقه شريفه کې وروزل اودا ددوی جناب (قدس سره) دکمال اوتکمیل ښکاره ثبوت دی، عجيبه لاداده چې اوس اوس هم ددوی جنابانو " رح " رابطه شريفه له ساليکينو سره پوره مرسته کوي.

ددغې بزرگانو قدس سرهم چې کله داسلام بېړۍ په ډوبيدلو وليدله نو دا غميزه يې په هيڅ بيه نشوای زغملاي که څه هم په دغه لاره کې يې سر او مال ولاړ شي؛ نو په داسې يوه حالت کې دمسلمان په وړاندې جوته اود رڼا لاره يواځې د شرعي جهاد لاره

بلله او بس چې پايله به يې يا بری اوبا شهادت وي. ځکه خو دوی جنابانو "رح" د جهاد هغه لاره غوره کړې وه چې بري ته لنډه ښکارېده. که څه هم خطرناکه وه هغه داچې دافغان فوځ په منځ کې يې تکره اومخلص ډيرمنصبداران لرل چې يوه چټک او منظم پاڅون ته چمتو وو، دغه کارددوی جنابانو په خپل ځای موجوديت او ژر ژر لارښوونې ته اړتيا لرله، نو ځکه جناب حضرت صاحب (قدس سره) په هغه وخت کې ددوی يوه مخلص جناب الحاج مولويصاحب محمدنادرخان (قدس سره) ته چې د "ميا دادخيلو" په مولويصاحب يادېده؛ ويلي و چې: که مونږ او ناسې ټول بهر ته ولاړ شو نو په هيواد کې مسلمانان چاته پرېږدو؟ دوی کړامو "رح" په دغه جهادي پروگرام باندې دکودتا له وخته ان تر ژمي پورې کار کاوه که څه هم هغه وخت تردوی لاندې زمکه له تې نه هم سره "توده" وه خودوی مبارکان "رح" د اسلام دډيوې پنگان او په جهاد اوشهادت مين بزرگان وو اودالله تعالی دديدار په مينه اوتلوسه کې يې ډير ژرلې وو نو ځکه په هغه سره تې باندې د مطلب يعني بري ياشهادت تروخته پورې په پوره متانت، ثبات، عزم، وقار او توکل سره مستقيم او کلک ودرېدل. (اکرمهم الله تعالی و شرفهم و قدس اسرارهم العالیه وايانا مهم برحمتهم ومنه).

په دغه وخت کې په وار وار پاڅون چمتو اود اقدام په وخت کې افشا شو. پايله داشوه چې دوی جنابان له ټولو خپلوانو او مخلصينو سره اوټول مجاهد اومخلص منصبداران دالله تعالی په قضاء اوتقدير دجمعي په شپه دجمادي الاول په ۲۶ مه ۱۳۹۹ هـ ق چې ۱۳۵۷ دمرغومي (جدي) له ۲۷ مې سره برابره ده د بې رحمه دشمن په لاس کيوټل، او الله تعالی ددوی ټولو ته د شرف اوسرلورې لاره (شهادت في سبيل الله) غوره کړې وه (رحمهم الله تعالی)، مونږ دالله تعالی په قضاء دمسلمان رضا دايمان غوښتنه بلکې دايمان برخه گڼو (انا لله وانا اليه راجعون).

مولوي رحيم الله زرمي

۱۳۸۳ لمريز کال دغوايي اوومه